

Павлокома 1441-1945

Історія села

Pavlokoma 1441-1945

History of a Village

Petro J. Potichnyj

Pavlokoma Foundation Toronto - Lviv
2001

Павлокома 1441-1945

Історія села

Петро Й. Потічний

Фундація Павлокома Торонто - Львів
2001

Павлокома: Історія села 1441–1945

Відповідальний редактор: Петро Й. Потічний

Potichnyj Petro J.

Copyright 2001 by Petro J. Potichnyj

Cataloguing in publication data:

Pawlokoma: Istoriiia sela 1441-1945 / Petro J. Potichnyi. -
Lviv-Toronto; Fundatsiia Pavlokoma, 2001.
576 p; ill, map

Added t. p. in English; Pawlokoma: History of a Village, 1441-1945
Bibliography; p. 576; Index.
ISBN: 0-9688703-0-9

1. Pawlokoma (Poland) - history. 2. Attrocities-Poland-history-20th century.
3. World War, 1939-1945-Ukraine. 4. World War, 1939-1945-Poland.
5. Poland-Politics and government-1918-1945.
6. Ukraine-Politics and government-1918-1945.

I. Pawlokoma: History of a Village, 1441-1945. II. Petro J. Potichnyj, 1930-

DK 4800. P28P6

Вступне слово

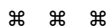
Село, про яке тут мова, й надалі існує. Назва його позначена на географічній мапі, у ньому надалі живуть люди, хоч, правда, і не ті, які довгі віки змагалися за існування у тому чарівному куточку, де ріка Сян немов для розради міняє свій північний курс на східний, щоби біля древнього Перемишля знову повернути у належному напрямі. Природа ніби теж така, як у минулому. Діброва і Грушево поволі опускаються до оболоння з його родючими землями й огортають село зі сходу і заходу своїми зораними полями, милуючи око відвідувача мальовничою картиною. А з півдня кучерявиться лісок, що його осінь завжди розмальовує чудесними барвами.

Якщо не жив тут ніколи або не знаєш історії цієї прекрасної закутини, то все ніби, як і має бути: гарне, затишне польське село. Для тих, хто тут родився й ріс, хто міряв своє життя босими ногами по місцевих полях за коровами і плугом, хто змагався у піснях із щебетливими соловейками, у кого на місцевому цвинтарі десятки поколінь прародичів, все це по-іншому.

Вигляд села теж змінився. Найбільшої і найкрасивішої споруди села — церкви — більше не існує. Тільки напівзруйнована дзвіниця ховається за деревами від ока принагідного відвідувача. Розвалили її, бо своїм виглядом вона вже надто яскраво нагадувала про давні часи тих, які її утримували, в ній молилися. З її цегли збудували клуб, де щедро летіться горілка, аби легше розважитися, можливо, хоч частинно забути про минуле або час од часу навіть похвастатися про свою участь у подіях, які зробили цю місцевість історичною, поставили її в реєстр тих, що нелегко забуваються.

Не існує теж і читальні «Просвіти», початок якій дав учитель-народник з допомогою патріотичних селян. Стара Народна школа залишилася, аби просвічувати дітей і надалі, але й її з бігом часу замінили кращою, тепер вже семилітньою, поверховою таки на колонії, там такі, де поляки почуваються ліпше. Певне тому, що ці землі закупили, а не загарбали, як решту села. Недалеко від неї стоїть і новий костел, теж близько колонії й зараз же біля старого цвинтаря з трьома братськими могилами, наслідок політики «На зніщенє Русі», яку вели покоління польських патріотів. Напевно, не всі із них уявляли собі це знищення у кривавий спосіб, як воно вкінці відбулося, дехто можливо навіть має якісь докори совісті, але далєбі чи захотіли б повернути колесо історії назад.

Надто вже натрудилися для того, аби ситуація стала незмінною, не тільки в Павлокомі, але й на цілому Посянні. От наприклад, стояла собі прекрасна церковця в Бахірці й світила своєю банею на цілому просторі від Динова аж по Сільницю. Не стало теж і її. Бо як же це так, «гайдамаків» позбулися, а якісь там архітектурні залишки й далі свідчать про їхній давній стан посідання. Каменя на камені не залишилося з церков в Динові, Бахірці, Ходорівці. Ще б пак, треба би пояснювати дітям, що християнський Господь ніби один, але святі на стінах цих будівель і навіть матінка Божа з дитям якось інакше виглядають. І для чого це робити, коли жодної користі з цього не видно, а потім і якісь дивні й непередбачені питання виринути можуть? Правда, появляються час до часу згадки про село, як ось недавно стаття місцевого школяра, але, видно, не зовсім впевненого в історичних фактах, бо про зруйновану церкву говорить як про православну, хоч Павлокімська церква стала греко-католицькою раніше від прийняття унії Перемиською єпархією. А може, так воно легше, бо ж в уяві багатьох поляків православ'я в'яжеться зі схизмою?

Задум написати історію села був зі мною довгі роки. Завжди щось стояло на перешкоді, але я ніколи не забував істини, завченої ще від колиски, що залишити тривалу пам'ять про родинне гніздо — це святий обов'язок кожного із нас, а не зробити цього тим, хто це може, — великий гріх. Взявся я за роботу і тому, що ті вихідці з села, з якими мені доводилося зустрічатися, заохочували мене до цього постійними розмовами про трагедію села, про скоєні там нелюдські злочини, ніби шукаючи виправдання, що вони, можливо, вижили ціною життя інших. Найбільше до цього причинилася моя, вже покійна мати. Вона ніколи не примушувала мене писати, але робила все для того, аби я запам'ятав різні епізоди із життя селян, давала цікаві й влучні характеристики односельчан, відтворювала атмосферу села, в якій їй випало жити. Вона першою подала мені опис села хата за хатою, імена, прізвища, вік та число мешканців. До цього списку треба було вносити поправки, що походили від інших, але в більшості випадків інформації, які подала вона майже через сорок років після знищення села, таки витримали випробування часу. Аби так пам'ятати, треба або безмежно

любити, або безмірно ненавидіти. В розповідях мами та інших відчувалося і перше, і друге.

Коли ж нарешті рішення писати про село стало невідкличним, я задумав написати історію цього українського села, а не лишень про його трагічний кінець. Зрештою про це вже написано досить багато, притому очевидцями, які невигойні рани з тих часів, як, наприклад, Олена (Олександра) з Федаків Потічна, що втратила мужа й п'ятеро синів, несли крізь ціле своє життя. Але писати повну історію села не так легко. Для того треба було провести ґрунтовний розшук та підготовку матеріалів, роздобути відповідні документи, що століттями лежали у різних архівах, їх відповідно оформити. Треба було також вирішити, на чому акцентувати. Я поставив за мету сказати якомога більше про людей. Тому ціла книга рясніє іменами тих, що жили й трудилися в Павлокомі у різні часи існування цієї оселі. Живемо у столітті катаклізмів і жахливих воєн, розсіань та переслідувань, тому, на мою думку, дуже важливим для нащадків є знайти і зареєструвати коріння свого роду. Збирання цієї інформації, хоч вона й досі неповна, взяло чотири роки копіткої праці по різних архівах та у розмовах і листуванні з багатьма людьми.

Найбільшою приємністю автора було спілкуватися з односельчанами, які не тільки пережили пекло 1945 року, але долею розкинуті, крім Африки й Антарктиди, дослівно по всіх континентах світу. Всім їм дякую за те, що по змозі своїх сил старалися подати інформації про себе, своїх рідних та про село, з якого вийшли. Ця допомога важлива, бо без неї до книги попало б значно більше помилок. Це твердження базується на реаліях, бо майже за кожним новим листом доводилося вносити нові поправки до тексту. В реляції, які надходили від односельчан, також вкрадалися помилки, але тільки в ту частину, де переказувано почуте від інших. Там же, де вони свідчили про долю своєї сім'ї, про власні переживання, помилок майже не було. Тому за огріхи в тексті чи неточності в інформаціях, які, помимо всіх старань, напевно, залишилися у книзі, відповідальність бере на себе автор. В бібліографії до книги подається список усіх, хто вів кореспонденцію з автором.

Зміст книги, окремі її розділи світять нерівністю, коли йдеться про представлення тем та їх аналізу. Справа в тому, що автор старався чітко триматися документальної бази й не робити висновків, які хоч, можливо, зробили б цю роботу цікавішою й рівнішою, але підточували б довіру до всього, що у ній сказане. Признаюся,

що писати було нелегко, бо дуже часто емоційні фактори брали верх і треба було певного зусилля, аби не втратити раціонального підходу до справи. Наскільки мені це вдалося зробити, нехай судить сам читач.

Книга побудована хронологічно. Перша частина дає загальні відомості про село та околицю в доісторичну епоху на основі здебільшого польської археологічної науки та представляє різні писемні документи про село від першої згадки у 1441 році аж до часу його знищення у 1945 році. Далі слідує географічний нарис села, який взятий з кадастрального опису, підготовленого Францисканською метрикою в 1819–20-му роках. Для яснішого образу структури Йосифінської та Францисканської метрик як додаток подано їх плани опису. Також, аби вказати загальний маєтковий стан села, крім кадастрової мапи, подаються в сумарному виді описи хат, городів та піль кожного із селян.

Тому що тільки приблизно останні 150 років в житті українського села можна назвати відносно вільними від панщинного ладу, автор вирішив дати аналіз суспільно-економічного життя села в епоху феодалізму, намагаючися показати відносини поміж дідами та селянами. Для цього використано різні інвентарі, які походять з 18–19 століть та описують обов'язки селян по відношенні до діда та церкви.

Після цього іде розділ про церкву, почавши від рукописних документів 1595 року по час знищення села у 1945 році. Це зроблено на базі документів Галицької фінансової прокуратури у Львові, а також записів у різних шематизмах Перемиської греко-католицької єпархії. Ми намагалися у цьому розділі показати маєтковий стан церкви та відношення й обов'язки селян супроти пароха й церкви. На підставі різних документів також вдалося подати імена більшості священників, які обслуговували церкву в Павлокомі.

Дальший розділ подає відомості про початки та розвиток сільської школи, яка від самих початків, за повною підтримкою селян поляків, стала україномовною. В цьому розділі, як і в наступному, що присвячений читальні «Просвіта», підкреслюється величезна роль в усвідомленні села учителя-народовця п. Миколи Левицького, який загинув від куль польських боївкарів у 1943 році.

Цей український патріот також доклав своєї праці до заснування читальні «Просвіта», споживчої крамниці, молочарського гуртка й тим самим до скріплення національної свідомості селян. Розділ про читальню вказує також на різні перепони, які треба було подолати на шляху цього розвитку.

Наступний розділ подає короткі описи традиційних звичаїв та обрядів села (весілля, уродини й похорони). Ці інформації спорадичні й за браком джерел не охоплюють цілої історії села. Автор також намагався хоч частково відтворити місцеву говірку, яка в значній мірі різнилася від мови недалеких українських сіл.

Найбільшою проблемою, що постала перед автором, було якнайточніше відтворити людність села напередодні масакри в березні 1945 року. Для цього було складено опис села хата за хатою з намаганням не тільки подати кількість мешканців кожної хати, але також їх вік, родинні зв'язки та подальшу долю. Це було потрібним для того, аби точно визначити число жертв польського терору у 1945 році. Додаткові списки подають також еміграційні процеси, вивіз селян на примусові роботи до Німеччини, арешти та переслідування селян різними режимами впродовж Другої світової війни та участь селян у визвольному русі того часу. Ці інформації походять з різних джерел: від усілякого роду метрикальних документів до списків о. В. Лемця та реляцій поодиноких селян або їх нащадків. Для легшого користування цим списком в кінці книги подаємо алфавітний покажчик.

Дальший розділ — це повідомлення різних свідків про вбивників селян. Цей розділ також подає список помордованих селян, як теж родини, які не понесли жертв.

Завершує книгу розповідь про заходи для створення пам'яткового цвинтаря, де поховано більшість жертв цих польських репресій.

Автор бажає скласти подяку всім, хто причинився до появи цього тому. В першу чергу треба подякувати односельчанам, які відгукнулися на заклик подати інформації про долю їхніх родин. В бібліографії подано список листування з усіма, хто прислужився цій справі. Спеціальна подяка належить сл. п. Олені (Олександрі) з Федаків Потічний, яка перша з усіх подала список помордованих

селян, та моїй матері сл. п. Олександрі з Федаків Потічній, яка доповнила цей список та дала перший систематичний опис села. Без допомоги сл. п. Івана Федака, далєбі, чи можна собі уявити опис трагічних подій того часу! Це він з допомогою Ольги Коштовської-Червінської внесли відповідні додатки та корективи у різного роду списки селян Павлокоми. Пані Олі Коштовській-Червінській також завдячуємо опис весільних та похоронних обрядів села. Дуже багато старих фотографій прийшло завдяки пані Софії Сосняк, але також і інших.

Фундація Павлокоми під вдалим керівництвом п. мгра. Зенона Потічного домоглася від польських властей не тільки огороження цвинтаря, але також подбала про частинну фінансову субсидію від Української Канадської Фундації ім. Тараса Шевченка у Вінніпегу. Сердечна подяка також управі Наукового Товариства ім. Шевченка Канади за фінансову допомогу, яка дозволила авторові роздобути важливі документи з історії села в архівах Польщі й України, такі як метрики народжень, шлюбів та смертей, без яких було б майже неможливо створити авторитетний список жертв села. Голові Фундації «Прометей» п. Мирону Барабаш сердечна подяка за частинну фінансову допомогу для публікації книги. Моїй дружині Тамарі дякую за терпеливість та виrozumіння в час праці над цією книгою.

Петро Й. Потічний

Introduction

The village of this book continues its existence. One can find it on a geographical map. It continues to be inhabited by people, albeit, not by those who for many centuries struggled for their existence in this charming corner of the world where the river Sian [San], as if for fun, changes its northern flow for an eastern one, only to turn once again in its proper direction by the ancient city of Peremyshl [Przemysl]. The natural setting also appears undisturbed. Dibrova and Hrushevo cascade nicely to Obolonnia with its fertile lands and embrace the village from the east and the west with its ploughed fields; a beautiful, natural picture for the eyes of any visitor. The south is taken by a leafy forest, which every fall is painted in the brightest colours of an artist's palette.

If one had not lived here or did not know the history of this beautiful corner, then everything would appear as it should be — a lovely, quiet, Polish village. For those who were born and grew here, who measured their life by barefoot wanderings over these fields as a cowherd or behind a plough, who sang in competition with local larks, who had many generations of ancestors buried in the local cemetery, all of this appears somehow different and unfamiliar.

The physical appearance of the village has also changed. The largest and the finest structure, the church, no longer exists. Only a half-destroyed bell-tower hides behind the trees quite invisible to a visitor's eye. The church was taken down, razed to the ground because its appearance brought memories of olden times, of those who maintained it, and prayed in it. From its bricks a club was built, where alcohol bountifully flows, a place that provides entertainment, and possibly, at least partially, helps dull the memories of the past. No doubt, from time-to time, over a drink, one could also boast about participating in the events that made this locale historical, and inscribed it in the register of places that cannot be easily forgotten.

The local «Prosvita» building, with its library and theatre hall, whose beginnings can be traced to a local teacher-populist and some patriotic villagers is no more. The old one story People's School [Narodna Shkola] of four grades remained in order to provide education for children but eventually it too was replaced by a newer two-story seven grade school, built in that part of the village that had been colonized by the Poles in the early 1920s. Its location was probably chosen this way because the Polish population of the village feels

more comfortable there. The land here was actually purchased by the Polish colonists and not simply plundered like the rest of the village. Not far from the school, close to the colony, stands a new house of worship. It is next to the cemetery with its three mass graves, the result of a policy, practiced by a long line of Polish patriots for the «destruction of Rus'» (Na zniszczenie Rusi). Probably not many of them had imagined this destruction in a bloody manner, such as it actually happened. Some may even have had small pangs of conscience when it came to pass, but it is doubtful that even they would like to turn back the wheels of history now. Too much effort was expended to make certain that the situation should not be reversed, not only in Pawlokoma, but on the entire territory washed by the Sian river. In the village of Bakhirets' [Bachorzec] stood a beautiful, small church whose Byzantine dome could be seen all the way from Dyniv [Dynow] to Sil'nytsia [Sielnica]. It too was destroyed. After all, if the inhabitants of a territory (the «haidamaks») were being «removed», one should not leave any traces even of architecture which could speak of their former presence in the land. All the churches in Dyniv [Dynow], Bakhir [Bachorz], Khodorivka [Chodorowka] were razed for the same reason. It would no longer be necessary to explain to children why despite the existence of one christian God, the icons of saints on the walls of these structures, and even the Mother of God with a baby in her arms looked strange and different somehow. Why invite unwanted and unforeseen questions that might arise from the innocence of childhood.

From time to time there appears some mention of the village, like an article by a local pupil who betrayed a rather shaky knowledge of its past. He described the former church as belonging to the Orthodox faith, although the church in Pawlokoma accepted the union with Rome years earlier than the Peremyshl eparchy itself. Perhaps this approach to history eases the conscience of many Poles in whose minds Orthodoxy equates with the religious schism.

The thought to write a history of the village remained with this author for many years. Something always interfered, but the truth given to him from the cradle, that it is a sacred obligation to preserve the memory of one's native place, and that not to do it is a great sin, could not easily be forgotten. This task was undertaken also because the former inhabitants of the village, with whom the author occasionally met, enticed him to do it. Their incessant talk about the tragedy of the village, about the inhuman crimes committed there, had all the marks of a search for exculpation, as if their own lives

were spared because others had died. Finally, it was author's own mother who was a direct cause of this undertaking. She never asked him to write anything, but made certain that he remembered various episodes from the life of the village, and recreated for him the atmosphere of the village in which she lived. She was among the first who provided the author with the description of the village house-by-house, with names, ages and the number of village inhabitants. Later on some corrections had to be introduced into these descriptions, but in most cases the information that she supplied, almost forty years after the destruction of the village, stood the test of time. To remember in such a way, one has to either love or hate without bounds. In these conversation with his mother and with others the author felt the presence of both these strong emotions.

When the final decision was made to write about the village, the author decided to write a history of this ancient Ukrainian settlement and not merely about its tragic end. Besides, the story of the village destruction has been told by eyewitnesses, who carried this trauma all their lives, like Olena (Oleksandra) Fedak-Potichna who lost her husband and five sons in these tragic events. To write a new history of the village was not easy, however. It was necessary to search for various materials, to obtain necessary documents that for centuries gathered dust in various archives, and to prepare them for publication. The focus for the enterprise was also necessary. The author decided to say as much as possible about the people, those who lived and worked in the village in various times of its existence. We have lived in a century of cataclysmic events, horrible wars, displacements and persecutions, and therefore, in the author's opinion, it was important for our descendants to register the existence of these people, to find the roots of their origin. It took four years to collect this information, in various archives, and in conversations and correspondence with many persons, and the search for information is still not fully complete. The greatest pleasure for the author was to communicate with the former inhabitants of the village, who after surviving the hell of 1945, have been strewn across the globe with the exception of the two polar regions and Africa. The author thanks them all, for their effort to supply information about themselves, their families and the village from whence they came. Their help was pinnacle. Without it there would have been many more factual errors in the book. As letters arrived it was necessary to enter new corrections in the text and to change its content. The letters also brought to the author's attention

many unverified and even erroneous facts, but usually only in those parts which were based on the stories heard from others. In those sections where the correspondents talked about their own families there were almost no mistakes. Thus all errors that remain are the responsibility of the author. The bibliography contains the list of all correspondents.

The various chapters of the book are uneven both with respect to the main themes and their analysis. The author nevertheless tried not to sway from the documentary basis and resisted arriving at conclusions, which although may have made the work more interesting, could have undermined the reader's trust in the story. Writing this book was not easy. Quite often emotional factors came to the fore and required considerable effort so as not to lose the rational approach. It is the reader, of course, who must judge if the author succeeded in this endeavor.

The book is constructed chronologically. The first part gives general information about the village and its environs in the prehistorical times. This section is based almost exclusively on Polish archeological literature, and also on various written documents about the village from the first mention in 1441 to its destruction in 1945. This is followed by a geographical description of the village which is taken from the Austrian cadastre of 1819-20. For a clearer picture of the structure of The Josephinian and Franciscan Cadastres, a description of the structure of both cadastres is included. Also, in order that a general state of village property be shown, in addition to the cadastre map, a summary description of the houses, gardens, and land of each villager is provided.

The Ukrainian village was relatively free from the corvee for only the last 150 years. The author, therefore, decided to provide an analysis of the socio-economic life of this village under feudal order, in order to show the relationship between the peasants and the landlord. It is for this reason that various inventories were used that came to us from the 18th and 19th century, and which describe obligations of the villagers to the landlord and the church.

The section on the church, which follows, begins with the erectional documents of 1595 and ends with the destruction of the village in 1945. This story is based on the documents of the Galician Financial Procurature in Lviv, and the descriptions in various Schematisms of the Peremyshl Greek-Catholic Eparchy. An attempt was made in this section to show the church property, and the relationships and duties

of the villagers to their pastor and the church. Also, on the basis of various documents it was possible to provide the names of the majority of priests who served the church in Pawlokoma.

The next section provides information about the beginnings and development of the village school, which from the very beginning, and with full support of the village Poles functioned in the Ukrainian language. In this section as well as in the next which is devoted to the organization «Prosvita», the important role in the enlightenment of the village of Mr. Mykola Levyts'kyi, the local teacher, who was killed by the Polish terrorists in 1943 is emphasized.

This industrious man and a great Ukrainian patriot also helped establish the «Prosvita» organization, a cooperative variety store, a dairy production circle and thus helped strengthen the national consciousness of the local villagers. The section about the «Prosvita» also shows various obstacles that had to be overcome on the road to growth and development.

This is followed by a description of various village traditions that surrounded such events as weddings, births and deaths. This information is somewhat sporadic because the existing documents do not encompass the entire history of the village. The author also tried, at least partially to reconstruct the local dialect, which in many ways differed from the language which was used even by the neighbouring Ukrainian villages.

The greatest problem faced by the author was in his attempt to recreate as accurately as possible the population of the village on the eve of the massacre in March 1945. With this in mind a detailed description of the village was made, providing information on each house, the number of its inhabitants, their age, marriage relations, and their fate. This was necessary in order to establish a precise number of victims of the Polish terror of 1945. Additional lists also provide information on the forced labour in Germany, arrests and persecution of the villagers by various regimes during WWII and also their participation in the Ukrainian liberation struggle of that period. This information comes from different sources, such as the birth records, the lists prepared by Rev. V. Lermtsio, and the letters from individual villagers or their family descendants. In order that this description should be easier to use an alphabetical index is provided by family name.

The next section contains reports of various witnesses about the individuals and groups that were engaged in mass atrocities. This

part also contains a list of murdered villagers, with their birthdates, nationality and local place names for easier identification and verification. A separate list provides the names of families from which nobody was killed.

The final chapter describes the efforts to create a memorial cemetery where most of the victims of Polish repressions are buried.

The author wishes to thank all who helped in the publication of this book. First of all he thanks all of the villagers who provided information about the fate of their families. The bibliography contains a list of all correspondents who helped in gathering this information. A special thanks is given to the late Olena (Oleksandra) Fedak-Potichna who first compiled the list of the murdered villagers and to author's mother, the late Oleksandra Fedak-Potichna, who supplemented that list and also provided the very first systematic description of the village and its inhabitants. Without the help of the late Ivan Fedak it would have been impossible to describe the tragic events of that time. It was he who, together with Olha Koshtovs'ka-Cherwinska, introduced necessary additions and corrections into various lists of villagers provided here. Mrs. Olha Koshtovs'ka-Cherwinska also provided descriptions of the customs which surrounded all local weddings and burials.

The Pavlokoma Foundation, under the able leadership of Mr. Zenon Potichnyj, was able to obtain the permission of the Polish authorities for fencing off the cemetery in Pawlokoma. He also obtained some financial support from the Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko of Winnipeg for the collection of documents. The Shevchenko Scientific Society of Canada provided funds for the search and copying of available documents, such as birth, marriage and death records in Polish and Ukrainian archives. Without this support it would have been impossible to create the authoritative list of the victims of the massacre. Sincere thanks to Mr. Myron Barabash, Head of the «Prometheus» Foundation for partially supporting publication of this book. To the author's wife Tamara go sincere thanks for her patience and understanding during the long hours of labour on this book.

Petro J. Potichnyj

**Опис підданих с. Павлокома
за 1773 рік**

Поселення в околицях Динова до 14 століття

Найдавніші людські поселення на території Динівщини походять з верхнього палеоліту в часі поміж 36000 до 29000 років до нашої ери. Вони походять з долини Барички.¹

У бронзову епоху виразно виступають поселення індоєвропейців.² В епоху бронзи та ранню епоху заліза в Європі знані вже етнічні групи під назвою тракійських, іллірійських та кельтських племен.³ Деякі науковці вважають, що назва ріки Сян тракійського походження.⁴ В епоху бронзи околиці Динова і Бахіра були заселені людьми тарнобжезької групи, лужицької культури або праслов'янами.⁵ До упадку лужицької культури причинився напад на Європу іранських скитів в 5-му столітті до нашої ери, вони також причинилися до впровадження коня не тільки як тяглової сили але теж й обрядового значення.⁶

З початку нашої ери до приблизно кінця 4 століття походять пам'ятники т.зв. Переворської культури з Бахіра-Ходорівки,

¹ A. Gagan-Ginter, M. Parczewski. *Wyniki weryfikacyjne zbiorów archeologicznych z Hłudna i Wesolej, woj. Krosno* // «Materiały i Sprawozdania Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego za lata 1973-1975, Rzeszów 1979. – С. 144-145 (далі цитується як: Materiały i Sprawozdania ROA); K. Gołdowski, J. K. Kozłowski. *Historia starożytna ziem polskich* – Warszawa 1979, С. 27.

² A. Gagan-Ginter, M. Parczewski. Цит. пр. – С. 47–49, 52–54, 60–61.

³ K. Gołdowski, J. K. Kozłowski. Цит. пр. – С. 69.

⁴ T. Lehr-Splawinski. *O pochodzeniu i praojczyźnie Słowian* // Prace Instytutu Zachodniego. – Poznań, 1946. – №2. – С. 62, 72, 171–172.

⁵ M. Gedl. *Badania nad zespołem osadniczym grupy tarnobrzezkiej w Bachorzu-Chodorowce, pow. Brzozów, w latach 1970–1972* // Materiały i Sprawozdania ROA za lata 1970–1972. – Rzeszów, 1975. – С. 52–57; M. Gedl. *Badania zespołu osadniczego grupy tarnobrzezkiej w Bachorzu, pow. Brzozów* // Acta Archeologica Carpathica. XV. Kraków, 1975. – С. 57–65; K. Gołdowski, J. K. Kozłowski. – С. 83. Див. теж: J. Kotlarczyk, J. Raichel. *Pierwsze stanowisko grupy tarnobrzezkiej w Pawłokomie-Radanówkach* // Acta Archaeologica Carpathica. XVI., 1976. – С. 109–112.

⁶ T. Suliminski. *Some Remarks on the Scythian Expansion in Europe about 500 B. C. in Reports of the Third International Congress of Anthropological Sciences.* – Tervuren, 1960. – С. 244–245; W. Hensel. *Polska Starożytna.* Wyd. II uzup. – Wrocław, Warszawa. – С. 311.

Динова, Гарті та Павлокоми.⁷ Цю культуру багато науковців також пов'язують зі слов'янами. Під час мандрівки народів, на думку Т. Сулімірського, ці терени були опановані племенами сарматсько-аланських антів, які були іранського походження та які підпорядкували собі місцеве слов'янське населення Переворської культури.⁸ Про присутність аланів на Підкарпатті писав також Е. Кухарський.⁹ Кінець панування антів над цією територією, яке тривало приблизно 100 років, поклав наїзд гунів у половині 5 століття за панування Атілли, але їхні потомки залишилися й надалі на своїх постах з допомогою союзників гунів східно-аланських хорватів, які перейняли контроль над покореним краєм. (Варто згадати, що між істориками йде спір про те, яку саме територію заселяли племена хорватів. Для нашої розповіді, однак, це не має важливого значення).

Алансько-сарматські племена залишили великий вплив на культурне життя слов'ян цього регіону включно з мовою. Знахідки т.зв. синьої кераміки в Динові, Бахірі, Гарті з 3 та 4 століття нашої ери вказують на присутність аланських антів. Деякі науковці виводять назви рік Дунай, Дунаєць і навіть Динів від аланського слова *данав* - вода. Тим більше, що в 15 столітті ця місцевість ще мала назву Денов¹⁰. На переломі 6-го і 7-го століть авари завоювали хорватів і панували над ними біля 100 років до 8-го століття.¹¹ Біля 883 року київський князь Олег, після підбиття деревлян, збирав данину з територій, положених поміж ріками Горинь і Вепр та над верхніми Дністром і Сяном.¹² Гачинський також твердить,

⁷ M. Parczewski. *Badania poszukiwawcze nad środkowym Sanem w roku 1973* // «Sprawozdania Archeologiczne». T. XXVIII. 1976. – С. 259–265; M. Parczewski. *Osadnictwo prahistoryczne na terenie Dynowa* // Rocznik Przemyski. T. XVII–XVIII. – Przemysl, 1977. – С. 31–36; M. Parczewski. *Badania poszukiwawcze w rejonie Kotliny Dynowskiej* // Materiały i Sprawozdania ROA za lata 1973–1975. – С. 158–161.

⁸ T. Sulimirski. *Sarmaci* (переклад з англійського): Warszawa, 1979. С. 194–195.

⁹ *Żywiol alanski (jaski) w Karpatach wschodnich.* // Księga referatów Drugiego Zjazdu Sprawozdawczo-Naukowego w Krakowie, poświęconego Karpatom Polskim. – Warszawa, 1938.

¹⁰ J.Z. Gaczynski. *Zarys dziejów plemiennych Małopolski* // Rocznik Przemyski. T. XII. Przemysl, 1968. – С. 69, 72; T. Lehr-Splawinski. Цит. пр. – С. 73–75.

¹¹ J.Z. Gaczynski. Цит. пр. – С. 78, 80–81.

¹² Там же. – С. 108.

що під кінець 9 століття ця територія була під контролею Хорватської держави (Лендзян), яка була в союзі з Великою Моравою.¹³ В цей час ціла ця територія була охоплена церковною організацією слов'янського обряду, яку після смерті Св. Методія злікував єпископ Нітри німець Віхінг.¹⁴

В 10-му столітті ці території переживають напади печенігів та щораз тісніші зв'язки з київськими князями, а «Повість минулих літ» згадує, що у виправі Олега на Царгород в 907 році та Ігоря в 944 році брали участь також і хорвати.¹⁵ В цьому часі під тиском печенігів відбувається сильний вплив руських племен зі сходу — уличів, що видно з назви села Улюч на південний схід від Динова. Первісна назва села була Уліч (1373 р.), яке було основане на Руському праві.¹⁶

Після смерті Ігора зацікавлення Святослава Балканами применшили залежність тих земель від Києва та вкінці під тиском Чехів і Пястів (десь біля 955 року) вони були на якийсь час включені в границі Великої Морави та Польщі.

Князь Володимир Великий в 981 році опанував знову Червенські городи й Перемишль, а у невдалому поході в 992 році з огляду на напад печенігів, які були союзниками Болеслава Хороброго, хотів навіть до Руси прилучити Краків. Потім ці землі переходили з рук до рук, аж в 1097 році в Любечі Перемишль приділено Володареві — синові Ростислава, внукові Ярослава Мудрого, який загинув у битві з половцями, а від 1110 — теж і його братові Василькові. Сяніцька земля в 10 і 11 століттях була частиною цих подій. В 12 столітті Сяніцька земля належала до Перемиського князівства, а опісля — до Галицького.¹⁷ В 1150 році, як згадує Іпатіївський літопис, угорський король Гейза II захопив не тільки Сянік, але також багато сіл біля Перемишля, а в 1240 році татари захопили й пограбували ці землі.¹⁸ В обох випадках долина ріки

¹³ Там же. — С. 90, 103–104, 108.

¹⁴ Там же. — С. 90–91.

¹⁵ Там же. — С. 106–108.

¹⁶ A. Fastnacht. *Osadnictwo Ziemi Sanockiej w latach 1340–1650* // Prace Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego. — Seria A, Nr. 84. — Wrocław, 1962. — С. 107, 229.

¹⁷ Там же. — С. 189

¹⁸ T. Żurawski. *Zagadnienia badawcze z zamków średniowiecznych na terenie województwa rzeszowskiego* // Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. «Materiały i Sprawozdania ROA za lata 1968–1969». — Rzeszów, 1973. — С. 54–55.

Сяну, яка була густо заселена й мала добрі шляхи сполучення служила шляхом просування як мадярів, так і татар.¹⁹

В 1340 році під проводом Казимира Великого почався наступ поляків на Галицько-Волинське князівство й закінчився повним включенням його в границі Польщі в 1349 році. Від того часу ці землі належали Польщі, потім — Австро-Угорській Імперії (від 1772 року), а опісля аж по сьогодні з малими перервами — знову Польщі. Але за весь цей час аж до 1945 року етнічні границі були досить стабільними. Наплив польського елементу був однаке дуже сильним, і пересунення етнічної границі в 17-19 століттях, з виїмком Лемківського рогу, в порівнянні зі станом посідання в 14-му столітті відбулося на 20-40 км. на схід.

Друга світова війна, польсько-український конфлікт та вкінці примусове виселення, а подекуди поголовне знищення українського населення, а в тому числі і села Павлокоми, змінив докорінно етнічний характер цих земель.

Перші знані вістки про село Павлокому

Територія, на якій положене село Павлокома, заселена з дуже давніх часів. На горбі в південній її частині званому «Городиска» є сліди оборонних валів, де знайдено фрагменти кераміки (50 відламків), які деякі науковці зараховують до лужицької культури або середньовіччя.²⁰

Призначення городищ того часу було потрійним. Були це осідки володарів окремих князівств, стратегічні укріплення границь держави, князівств або водних та сухопутних шляхів, або також охоронне пристановище для довкільної людності під час воєнної загрози.

¹⁹ A. Fastnacht. Цит. пр. — С. 49–50, 104. Також: S. Krakowski. *Polska w walce z najazdami Tatarskimi w XIII w.* — Warszawa, 1956. — С. 195 (мапа); A. Kunysz. *Osadnictwo wczesnośredniowieczne w dawnej Ziemi Sanockiej.* — С. 82.

²⁰ K. Wolski. *Grodek w Pawłokomie nad Sanem // Z otchłani wieków* (далі цитовано як ZOW), R. XXI. — С. 128–141; A. •aki. *O grodzie w Sielnicy «Pawłokomie» i innych warownicach małopolskich // ZOW*, R. XXII. — С. 93–97;

Городище в Павлокомі було правдоподібно укріпленням водного та сухопутного шляхів, що проходили долиною Сяну, та призначалося для оборони населення. Таких городищ на Сяні між Ярославом на півночі й Городком на півдні нараховується біля 14.²¹

Ці городища tworили ніби запілля оборонної лінії Перемиського князівства, що проходила по річці Вислока²², на захід від якої лежав праліс, який, на думку багатьох істориків, творив природну границю між Перемиським і Краківським князівствами. Це була лісова смуга шириною 80-100 км, й найвигідніші шляхи комунікації, як теж і воєнних походів, проходили вздовж Сяну й Вісли в намаганні обійти цей праліс.²³

Докладні дані про городище в Павлокомі не усталені науковцями й досі, хоч існують різні здогади про час його заснування та призначення. Яцек Полескі в своєму рефераті на конференції у Ряшеві в 1995 році датує городище (на його думку в Сільниці) на 8-9 століття і тим самим ставить його поміж вісьмома найстаршими серед 88 подібних споруд, які він оцінював, старшим від замку в Перемишлі та Вавелю в Кракові.²⁴ На його думку, немож-

А. Жакі твердить, що присутність людини на терені середнього Сяну можна віднести до мезоліту або раннього неоліту. А. •aki. *Z archeologii wojewodztwa rzeszowskiego*, т. IX, з. II. – Przemyśl, 1962. – С. 193–229. Дивись також: М. Parczewski. *Osadnictwo prahistoryczne na terenie Dynowa* // *Rocznik Przemyski*, XVII–XVIII, 1976–1977. – С. 34, де Вольській згадує городок в Павлокомі. Там також згадано, що людська діяльність на цих теренах сягає Кам'яного віку (с. 36).

²¹ В Ярославі, Мунині Великій, Хлопицях, Валяві, Перемишлі, Павлокомі, Ноздрці, Темешові, Страхотині, Трепчі, Сяноці, Гочеві, Звещиню та Городку. (Ярослав Пастернак. *Археологія України*. – Торонто, 1961. – мапа XVIII.

²² Там же.

²³ Там же. – С. 641. На думку Міхала Парчевського, долина середнього Сяну була важливим комунікаційним шляхом поміж меншими племінними угрупованнями, що сформувалися в Ясло-Сяницькій котловині та на Ряшівсько-Перемиському просторі. Першу перетинала державна границя того часу (хоч в цілому вона тяжіла до сходу), але друга була повністю в межах Перемиського князівства. (М. Parczewski. *Początki kształtowania polsko-ruskiej rubieży etnicznej w Karpatach*. – Kraków, Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego, 1991. – С. 31 і наст., і мапа 2, поміщена при кінці книжки).

²⁴ J. Poleski. *Grody plemienne i wczesnopanstwowe w Małopolsce* // *Początki sąsiedztwa. Pogranicze etniczne polsko-rusko-słowackie w średniowieczu*.

ливо під сучасну пору відповісти на питання про генезу чи призначення цих оборонних племінних споруд спеціально в їх початковій стадії існування. Невідомо, чи будова цих городищ була пов'язана з тодішню загрозою «наїздів аварського каганату, чи матеріальним віддзеркаленням зростаючої динаміки суспільних та політичних процесів серед племен, які замешкували ці терени».²⁵ Існує також дуже велика розбіжність у поглядах археологів на те, як довго ці племінні споруди функціонували як оборонні замки. Деякі з них твердять, що не довше кінця 10-го століття, інші — що навіть в 12-му столітті.²⁶ Він припускає, що ці «городища» найбільш правдоподібно виконували роль «місцевих центрів адміністраційної та військової влади, як також продукційних центрів спеціалізованих ремісників, торговельних пунктів та вкінці — оборонних споруд».²⁷ Хоч і важко відповісти на питання, чи городище в Павлокомі було частиною оборонного ланцюга Перемиського князівства, для нас одначе важливим фактом є те, що вже з 8-го віку існувала людська оселя, яка мусіла відігравати важливу роль на цій території. Тому важко прийняти деякі припущення аматорів історії, що Павлокома постала щойно в 15-му столітті і була закладена Миколаєм Кмітою «na surowym korzeniu».²⁸

В популярній уяві мешканців села ця оборонна споруда була оповита різними мітами. Ще хлопчиком я запам'ятав розповідь старих людей, що якось один із пастухів побачив синю ленту, яка виставала з землі. Коли почав її тягнути, з підземелля почав виринати замок з валами та вежами. Чим вище піднімався замок, тим важче ставало пастухові, аж нарешті, не витримавши, він вимовив прокляття. Все знову провалилось під землю, і від того часу тільки в дуже рідких випадках, переважно перед Великоднем, можна почути голос дзвону, який виходить з-під землі. Ця розповідь зробила не мене величезне враження, від якого й досі не можу повністю позбутися. Не буду додавати, що цілими роками ди-

Materialy z konferencji — Rzeszów 9–11, V, 1995. — Rzeszów, Muzeum Okręgowe w Rzeszowie i Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, 1996. — С. 109–119.

²⁵ Там же. — С. 113.

²⁶ Там же. — С. 115.

²⁷ Там же. — С. 116.

²⁸ Janusz Michalak, *Dynów i okolice: Nie tylko przewodnik*. — Krosno, Roksana, 1996. — С. 72.

тинства я в душі обурювався вчинком цього нерозумного пастуха, який у такий легковажний спосіб довів до повної загибелі цього прекрасного замку. Я не знаю, до якої міри ці розповіді серед населення впливали на те, що до цього місця завжди ставилися з пошаною, і ні в минулому, ані теж за моїх часів ніхто не наважувався стати власником цієї частки землі чи будувати які-небудь будівлі на цьому місці.

Пригадую також, що в Потічку (на Грушеві), де пасовисько, яке належало Потічним, сходилося з річкою, яку так і називали Потічком, люди копали глину, яка була спеціально придатною до вимазування хат перед побіленням та глиняних долівок, деś на початку 40-х років знайдено жіночу глиняну фігурку, яка своїм виглядом була подібною до жіночих фігурок з часів Трипільської культури.²⁹ Цю фігурку передали до рук Миколи Левицького, пенсіонованого вчителя, який мав величезний вплив у селі. В розмові він висловив думку, що на місці, де знайдено фігурку, варто б проводити археологічні розкопки, бо дуже можливо, що тут колись було поганське капище. Цей епізод пригадався мені, коли я переглядав книгу Я. Пастернака «Археологія України», де на сторінці 222 натрапив на фотографію якраз подібної фігурки. Не знаю, чи Микола Левицький зберіг цю фігурку та чи передав її знавцям того діла. Якщо ні, то вона пропала безслідно після того, як він загинув в атентаті на нього боївкою АК.

Здається, вперше село Павлокома згадується в 1441 році як частина земельної власності Миколая Кміти, перемиського каштеляна, та його наслідників Яна, львівського каштеляна, та Добеслава.³⁰ Рід Кмітів гербу Шренява правив великими посіlostями на цьому терені вже від часу забору Галичини Казимиром Великим в 1340 році.³¹ Крім Павлокоми, згадуються також Бартківка та Сільниця — села, положені на захід та південний схід. Динів та

²⁹ Я. Пастернак. Цит. вище. — С. 222.

³⁰ А. Fastnacht. Цит. вище. — С. 74–77. На мапі позначено, що воно могло існувати поміж 1401 та 1450 роком. — Мапа ч. 1, або навіть і 1377 року. — С. 77.

³¹ Першим дідичем на «Висьнічу і Бахірю» був Пйотр Кміта, каштелян Люблинський, який ці добра передав його сину званому Люнаком. Опісля дідичем став його син, знаний як Ян з Собеня і Бахіря, а опісля Миколай Кміта, згаданий вище, каштелян перемиський з Собеня. // ЦДІА України у Львові, ф. 16 – Сяніцький земський суд – оп.1, спр. 1 – С. 283.

його околиці в тому ж році перейшли у власність Малгожати з Кмітів Мосьцідової.³² Тоді як М. Кміт одержав «bona et hereditates videlicet», крім Павлокоми, теж і Бахірець, Бартківку та Сільницю.³³ Приблизно в тому часі занотовано початки також інших сусідніх сіл, як Дилягова (1484 рік), яка навіть в 1515 році була ще знана як Дилягова Воля, назва якої вказує, що це не було польське село.³⁴ Судові протоколи, пов'язані з тими місцевостями, подаються мовою оригіналів того часу.³⁵

Джерело з 1580 року згадує про існування фільварків в більшості сіл цього терену, як теж і в *Powlokomia cum praedio*...³⁶ Ще інша цікава деталь говорить про те, що після їх постанови війти чи солтиси, які могли бути осадниками, або їх потомки, або пізніші посідачі солецтв мали німецькі прізвища, як наприклад *Henricus w Pawlokomie*.³⁷ Знову ж в 1595 році тодішній дідич Бахіря, Повлокоми і Бартківки Ян ze Жмігроду Стадніцкі, якому ці місцевості припали в спадку по Кмітах, продав “попівство” якомусь Іванові Попові та його потомкам за суму 200 злотих (кожний злотий вартий 30 грошів польських) не тільки з землею, але також з повинностями селян які були “грецького обряду”, інакше, належали до православної церкви.³⁸

³² Там же, 77–78.

³³ Село Сільниця існувало від 8.XI.1377 року і було знане як Синніча, яке було надане братам Петрові та Клішові Косаровічам королем Владиславом Опольчиком. Цікаво згадати, що Павлокома (знана тоді як Повлоков, теж як Повлокомія), як також і Слонне, теперішній присілок Польхови, були причиною судового спору між Малгожатою та її стрийком Миколаєм. (*Akta Grodzkie i Ziemskie z czasów Rzeczpospolitej Polskiej z Archiwum tak zwanego Bernardynskiego we Lwowie* (цит.далі як AGZ), XI, 1371, 1373; ЦДІА України у Львові, ф. 16, оп. 1, спр.1, с. 279; в A. Fastnacht. цит. вище, с. 100, 103.

³⁴ AGZ, XVI, 1648, 1940; Zr. Dz., XVIII, с. 149, в A. Fastnacht, цит. вище. с. 100.

³⁵ Дивись додаток при кінці цього розділу.

³⁶ Terr. San, 8, с. 111, в A. Fastnacht, Цит. вище, с. 102–103.

³⁷ A. Fastnacht. Цит. вище, с. 194, 245; SPPP, IX, 22; AGZ, XI, 173a, 154, 2636; A. Fastnacht твердить одначе, що більшість поселення було «руського» або польського походження з виїмком Гарти і Динова, де були також німці, с. 103.

³⁸ Documenta Existentis Parochia r g: in Pawlocoma in Circ: Sanocen: Nro. 239. // ЦДІА України у Львові, ф. 159, оп. 9, спр. 2459.

Згадується Павлокома ще у трьох інших документах з 17-го століття, один в польській, а два в латинській мові: перший з них, з 1604 року, згадує церкву в Павлокомі³⁹; другий, з 1662 року, — це присяга селян про кількість димів (хат) для стягнення подимного податку⁴⁰; та третій, з 1669 року, — реєстр громадських податків села Павлокоми.⁴¹

Маємо також два документи з 1773 року, які дають відомості про прибутки від панщини з переліком населення села Павлокома, імена власників села та їх маєтковий стан.⁴² В тому часі дідичем села був Йозеф Бознанські. Він відкупив село від Красіцького в 1766 році.⁴³ Можливо, відкупив село від Красіцького. Як теж інвентар з 1787 року.⁴⁴ Ці списки цікаві тим, що подають, здається, перший раз імена жителів села. Подібний інвентар з 1810 року каже, що село перейшло в руки нового дідича Ігнаци Скинського.⁴⁵

Йосифінська метрика з 1787-1789 рр. та Францисканська метрика з 1820-1841 рр. вказують, як зрештою твердить Фастнахт, що більшість населення села була дефінітивно українського («руського») походження та греко-католицької релігії.⁴⁶

Це підтверджує також екстракт документу з 1798 року продажу попівства власником Павлокоми Яном Стадніцкім в 1595 році,

³⁹ Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego, т. II, Warszawa, 1881. — С. 255–256.

⁴⁰ ЦДІА України у Львові, ф. 15 (Сяноцький гродський суд), оп. 1, спр. 314, с. 395.

⁴¹ ЦДІА України у Львові, ф. 15, оп. 1, спр. 314, с. 49.

⁴² Nr. 1662, 17 Aug. 1773. Descriptio ... Antoni Krasicki, Palat. Russiae, Districtu Sanocensi, Parochia Dubecensis Josephu Boznanski // ЦДІА, ф. 146, оп. 16, спр. 1211; Inventarium Pagi Pawlokoma siti in Districtu Dubiecensi, Circuli Samboriensis Conscriptu demo, Die 25, 1773. // ЦДІА, фонд 140, оп. 17, спр. 707.

⁴³ Tadeusz Mikulski, Red. Korespondencja Ignacego Krasickiego z pepierow Ludwika Bernackiego. 2 t. Wrocław, Zakład Narodowy Ossolinsich — PAN, 1958, с. 139. Цей документ завдячую Єжи Афтанасові.

⁴⁴ Inwentarz wsi Pawlokomy z imienami poddanych takich, z terazniejszymi powinnościami. Dnia 6 lipca, 1787 zapisany.

⁴⁵ Inwentarz z 21 wrzesnia 1810 r. Nowy dziedzic Ignacy Skrzyński.

⁴⁶ Йосифінська метрика, 1787–1788 // Львівський Обласний Державний Архів, ф. 19, оп. 15, спр. 311, арк. 64–78, 79–106, 107–108, 113, 114–115, 117–118, 122; Францисканська метрика, 1822–1841, ЛОДА, ф. 20, оп. 15, спр. 201, арк. 65–69, 77, 84–88, 90–92, 241–243.

підтверджений підписами пароха Петра Михальського, віїта Яцка Коштовського та громадського присяжного Михайла Карпи.⁴⁷

Решта документальних даних походить майже повністю з 19-го та 20-го століть. Хоч важливі інформації з Перемиського греко-католицького єпархіального архіву, звіти окремих священиків про ситуацію в селі і т.д., які переходять у Перемиському державному архіві, автор досі не мав змоги вивчити.

Дуже важливим джерелом для історії села треба вважати метрикальні книги парохії с. Павлокоми за роки 1784–1843, 1886–1945, книги вінчань за роки 1784–1843 та книги смертей за роки 1784–1843. Книги за роки 1784–1843 знайдено в Архіві Перемиської Греко-Католицької Єпархії, який є частиною державного архіву в Перемишлі. Знову ж метрикальні книги за роки 1886–1945 переходять у Уряді Цивільного Стану в м. Динові. Вартість цих документів для відтворення правдивої історії села справді безцінна. Без них було б майже неможливо відтворити віковий стан павлокомців, замордованих відділом АК (Армії Крайової) під командою Юзефа Біса («Вацлава») в березні 1945 року.⁴⁸

⁴⁷ Існує також дві копії *Consignatia* Nr. 189 про реальності в посіданні пароха Михальського; *Specyfikacja* всіх реальностей парохії та панщизняні зобов'язання (*Servitutes*) скріплені підписами тодішнього дідача Юзефа Бознанського, пароха Петра Михальського з підтвердженням о. Івана Демковича-Добжанського, декана Бірчі; документ підписали також Грегор Бровняк, парох Сільниці, Олекса Несторовський, віїт присяжний, Михайло Карпа, підвійтій (давний віїт), та присяжні Михайло Корисевіч та Федько Шпак.

⁴⁸ Дивись список мешканців с. Павлокоми, замордованих відділом Армії Крайової під командуванням пор. Юзефа Біса («Вацлава») 2–3 березня 1945 р., в дальшій частині книжки.

Додаток

1371. Pari modo divisionem eviternam generosa domina Margaretha prehabita recognovit et villas, bona et hereditates videlicet Bachurczecz, Koschowawola, item Laskowky, ut est limitata, Barthkowka, Powlokow, Szynycza, Slone, Zachoczin, Ruskyedubyczsko, opidum Dubyczsko cum suburbio, Nyewnadowodubyczsko, Skuwyerzowa Wola, Hololassz, Slywnycza, Iskany, Bryoska, Stupnycza, Bachow, Russzyelczicze, Babycze resignavit magnifico domino Nicolao Castellano Premisliensi. AGZ, t. XI, Lwów 1886. 13 вересня, 1441 р., ЦДІАЛ, ф. 16, оп. 1, спр. 1, с. 279.

1377. Magnificus Nicolaus Kmytha de Wyschnycze Castellanus Premisliensis una cum Iohanne filio suo pari modo se obligarunt magnifico Petro Smolyczsky Castellano et Capitaneo Sanocensi Dubyczsko opidum cum advocacia, Bochurczecz cum predio et Powlokow villas necnon Laskowawola in sexingentis marcis mediorum grossorum aut mille cum ducentis marcis minute pecunie et hoc fideiussorie ratione, quam fecit magnifico domino Iohanni de Pylcza una cum addicione quatuor milibus marcarum vadii vallati, quemadmodum ipse Castellanus Sanocensis predicto domino Iohanni Pylaus et Iohannes eius filius de Wysschnycze de huiusmodi caucione fideiussoriali non curaverit libertare, predicti Petri Castellani Sanocensis obligata dicto Iohanni de Pylcza tenebuntur adimplere videlicet Dubyczsko opidum cum advocacia, Bochurczecz cum predio, Powlokow et in Laskowawola dantes intromissionem amittere debent eviternae. 13 вересня 1441 р. ЦДІА України у Львові, ф. 16, (Сяніцький земський суд), оп. 1, спр. 1, с. 283.

2636. Nos Albertus de Michow Cast. Zanichostensis et Capit. Sanocensis vallamus penam vollatam mille marcarum in federe pacis manere inter dominum Iohannem Kmitham de Wisznyczye et Henricum suum Scultetum de Powlokowa et Dobeslaum fratrem suum ex una et dominum Iohannem Mosticz alias Przedpelk ex altera. Presentibus Nicolao antiquo Zuppario, Nicolao de Pobyedne, Petro Czeszicouicz, Iohanne Fredrichouicz, Mathusch Iudice castrensi, Paulo Rola. 16 вересня 1448 р. ЦДІАЛ, ф. 15, оп. 1, спр. 1, с. 317.

3469. Mfa. Margaretha de Denow consors olim domini Mosticii recognovit, quia villam suam Dambrowka in districtu Denowiensi sitam obligavit nobilii Henrico de Powlokowa in quinquaginta marcis, dumtaxat in eadem villa Scultetum ad servitium suum excepit. Termini Terrestres 1459. 16 лютого 1459 р. ЦДІА України у Львові, ф. 16, (Сяніцький земський суд), оп. 1, спр. 1, с. 604.

717. Mfs. Dobeslaus Kmytha de Vysznycze Castels. Lublin. Gso. Iacobo de Pozogy septingentos flor. Tenetur debitorie, in quibus villas suas Bochorzecz, Costowa et Vola Costowska, Powlokova in distr. Sanoc. obligavit. 5 червня 1470 р. ЦДІА України у Львові, ф. 16 (Сяніцький земський суд), оп. 1, спр. 2, ст. 163. AGZ, t. XVI, Lwów, 1894, s. 78, 108, 188, 115, 221.

967. Mfs. Dobeslaus Kmytha de Vysznycze Castls. Lublin. Familiari suo dicto Szestrzenyecz pro suis serviiciis fidelibus dedit Xlta marc., quas sibi inscripsit in quinque kmethonibus in sua villa Powlokow in tribus laneis incipiendo a servilibus usque ad curiam scolteti. 3 червня 1474 р. ЦДІА України у Львові, ф. 16 (Сяніцький земський суд), оп. 1, спр. 2, с. 230.

1024. Mfs. Dobeslaus Kmytha de Vysznycze Castls. Lubin. nobili (пропущено місце для імені) dicto Szetrzenyecz familiari suo pro suo servicio dedit quadraginta marc., in quibus Dobeslaus inscribit quinque kmethones quemlibet cum medio laneo in Powlokova incipiendo a stanilibus usque ad laneos scolteti. 17 січня 1475 р. ЦДІА України у Львові, ф. 16 (Сяніцький земський суд), оп. 1, спр. 2, с. 236.

1530. Honor. Stephanus de Mydlow procurator gsi. Iohannis heredis de Denow actoris Paulo dicto Szarna procuratori nobil. Andree de Bochorzecz, Powlokowa et Barthkowka heredis, super predictum Andream proposuit et per querelam acquisivit et condemnavit./ Citacio. Stanislaus Pyenyazek heres de Wythonicze Capts. Sanoc. tibi nobili Andrea seu Henrico heredi de Bochorzecz, Powlokowa et Barthkowka itd. Ad instanciam gsi. Iohannis heredis Denow, quia tu existens secum in vadio duorum milium marc. Vallato, misisti ad ipsum in domum ipsius nobilem de domo tua sibi diffidendo in presencia mforum. Henrici de Camenyecz Castli. Sanoc. et Andree Pyenyazek de Kuszlowa Subpinc. Cracou. Et statim eadem die in presencia eorundem dominorum et aliorum nobilium protunc ibidem existencium alium nuncium de domo tua misisti ex parte nobil. Iohannis et Andree Zborowskye tecum in domo tua commorantium et tuorum coadiutorum similiter sibi diffidendo. His non contentus statim post hoc videlicet feria quinta in vigilia s. Laurencii prox. Preterita superequitans violenter bona ipsius heredit., suburbium ibidem in Denow, cum coadiutoribus tibi similibus sexaginta et inferioribus centum, fecisti initium cum eisdem tuis malis verbis et aranis, hastis, balistis, attractis, tubis, loricis, gladiis et aliis variis armis, ipsum appellasti filium meretricis seu de thoro illegitimo et aliis scurilibus ipsum nominando et frau-

dulatorem, tuncque sibi duos canes venaticos recepisti et ad piscatores ipsius sibi pisces prendentes sagittis submissilibus sagitasti et antemuralia alias *kobylenye* ante civitatem in suburbio ibidem et sepes scidisti, demum et quinta feria vice alia videlicet in crastina Assumptionis Marie similiter fecisti, videlicet eadem antemuralia scidisti seu seccasti sepes et homines fugasti ipsius in eiusdem civitatis suburbio et alios sagitasti alias vulnerasti super ipsum tubando, ipsum evocando similiter eisdem verbis turpibus. Que prefata omnia ministerialis cum nobilibus vidit; ideo te citat pro predicto vadio./ Datum in castro Sanok feria quinta in vigilia s. Bartholomei anno Domini 14. LXXXI (23 Sierpnia 1481 r.). Exadverso Paulus dictus Szarna procurator Andree de Bochurzec respondit: domine Iudex, ista citacio est insufficiens invalida et non pertinens propter defectum date, in qua non est positum festum sed simpliciter sancti Bartholomei vigilia et ideo hoc totum evadere et penam decerni volo. Exadverso honorab. Stephanus de Mydlow procurator gsi. Iohannis de Denow actoris dixit: domine, ex quo procurator nobil. Andree dixit, quod propter defectum date citacionis vult hoc totum evadere et penam decerni, ego a simili propter sufficientiam, validatem et pertinenciam date citacionis volo hoc totum iure acquirere et penam decerni. Dom. Iudex et Subiudex castri Sanoc. mfs. Et gsis. Castellano, Capitaneo, Vexillifero Sanoc. et aliis nobilibus terrigensis in Sanok in conventionem existentibus ad interrogandum receperunt. 28 серпня 1481 р. ЦДІА України у Львові, ф. 15 (Сяніцький гродський суд), оп. 1, спр. 2, с. 501-502.

1648. Gsus. Petrus, Stanislaus et Andreas Kmythe germani heredes de Vysnycze parte ex una et gsa. Barbara filia olim gsi. Stanislai de Dubieczsko consors gsi. Stanislai Dersznyak de Rokythnycza heredis inter se pro omnibus bonis hereditariis et aliis quibusvis rebus derelictis post mortem olim mfi. Dobeslai Kmytha de eadem Vyssnycze Palti. Sandomir., utraque pars proximitatem post eundem habens, talem divisionem fecisse recognoverunt ita, quod ipsis Petro, Stanislao et Andree fratribus castrum Vysnycze et ville ad prefatum castrum pertinentia videlicet Vyssnycze Maior, Cobyle, Rogoze, Minor Vyssnycze, Lomna, Lexandrowa, Borowna, opidum regale Lypnycza cum suburbii et parte advocacie in Bochnya, necnon census de suppis septimanalis quatuor temporum et centenarii salis prefato mfo. Dobeslao venditi et in pecuniis obligati et centenarius et unus choretus salis in Bochnya, qui perpetue est datus ad prefatum castrum Vyssnycze, prefatum castrum Vyssnycze et ville in terra Cracou. Et districtu Czchov. Site, etiam villa Vola et predium et pars ville in Drvyenya,

villa Pyotrkovycze cum predio, scultecia cum predio in Lubocza etiam in terra Cracou. Site, domus in Cracouia, villa Koloss cum predio in terra Sandomir. Et distr. Vislic. Sita, villa Bochrzecz cum predio Kostowa, Vylagowa, Powlokova, Barthkowka, Lasskowka, Iawornyk, Hodle, / Szynnycza in terra Sanoc. site, prefata per predictum olim Dobeslaum habita, in perpetuum cesserunt. Predictae vero Barbare ville Rzaczyzna cum predio Zagorze, Tulyglovy cum predio in terra et distr. Premisl. Site cum additamento trium milium marc. Quam divisionem debebunt tenere sub vadio sex milium marc. 17 серпня 1484 р. ЦДІА України у Львові, ф. 16, оп. 1, спр. 2, с. 358-359.

1940. Gsus. Andreas Kmytha alias Indrzich de Sobyen heres de Bochrzecz et de Dubyeczeko mfo. Ít gso. Iohanni de Pilcza Palto. terrarum Russie gli. et Petro de prefato Sobyen et Vysznycze Capto. Supuziensi pro toto pro se fideiubere mandavit sub vadio decem milium flor. Hung. in manus gsi. Iacobi Szekoczky heredis de Dambno, quod idem Indrich a data presencium in decursu unius anni debet adducere gsam. Barbaram consortem suam, filiam mfi. Mathie de Bynyn Palti. Poznan. Ad presenciam Regie Maiestatis, ubi protunc Maiestas sua in terra Cracov. constituetur vel ad acta terr. in Czychow, que Barbara debet recognoscere cum consensu mariti sui Andree, quia sibi Barbare iam totalis satisfactio facta est de omnibus bonis et villis heredit /ac omnibus rebus mobilibus et immobilibus ad castrum Dambno et villas eiusdem spectantibus ac pro sorte sua totali ex successione avi ipsius Barbare videlicet mfi. Iacobi de Dambno Cstli. Et Capti. Crac. ac etiam Margarethe consortis eiusdem Iacobi avi et Anne matris Barbare ratione avitatis et maternalitatis alias *szdzyadovyszny, babyszny y szmaczyerzyszny* ipsam Barbaram concernentibus, per ipsam Margaretham awam in eadem bona importatis. De qua fideiussoria Andreas Indrzych prefatos fideiussores iuxta decursum unius anni eliberare debet sub vadio decem millium flor. Vng., in quo vadio Andreas dedit intromissionem in bona sua hereditaria tota videlicet villam Bochrzecz et opidum Dubyeczeko et villas omnes ad prefatam villam Bochrzecz et Dubyeczeko spectantes videlicet Szynnycza, Dylagowka, Laszkowka, Kosthoua, Powlokoua, Barthkowka, Hodlye et opidum Iawornyk necnon Nyewnadowa, *przedmyesczye* Ruskavyech et Palchoua. 15 вересня 1489 р. ЦДІА України у Львові, ф. 16, оп. 1, спр. 2, с. 469-470.

Географічний опис⁴⁹

У 1772 році ціла Галичина й частина Волині перейшла у володіння Австро-Угорської імперії. З того часу походить також і географічний опис села, складений у так званих кадастрах або систематизованих зведеннях (реєстрах) про земельні наділи з визначенням прибутків кожного селянського господарства, а тим самим й обкладення селян натуральними повинностями та податками. Таких кадастрів є два: Йосифінська метрика (1785-1788), назва якої походить від імені імператора Йосифа II (1780-1790), та Францисканська метрика (1819-1820) від імені імператора Франца I (1804-1835). Разом з т.зв. «інвентарями», які реєстрували підданих та їх панщизняні повинності (servitutes) супроти «діди́ча» та церкви, та метриками народжень і хрещень, шлюбів та смертей (ці останні також введено в приблизно тому самому часі)— це цінні джерела для вивчення історії, суспільно-економічних відносин та національного складу села.

Початок створення Йосифінської метрики поклав урядовий патент від 12 квітня 1785 р. з інструкцією про порядок складання опису місцевими комісіями. У процесі обміру землю кожної громади класифікували за угіддями і визначали її прибутковість. Крім цього, тут вписано ім'я і прізвище кожного землевласника, номер хати, в якій він жив, та розмір кожної земельної ділянки і прибуток з неї. У кінці книги, в т.зв. «Сумаріюм», робився підрахунок землі всієї громади і загальний прибуток.

В 1819-1820 рр. і пізніше цей первісний кадастр удосконалено й результати цієї акції знані як Францисканська метрика. Описи села походять якраз із цього та попереднього реєстру.⁵⁰

При опрацюванні цих кадастрів галицьку частину Лемківщини поділено на три адміністративні округи (циркули): Новосанчівський, Сяніцький та Ясельський. Село Павлокома опинилося у Сяніцькому (15-му) окрузі, який в загальному охоплював землі колишньої Сяніцької землі.

Повний опис границь села походить з 1786 (?) року. Цей опис стверджує, що село Павлокома розташоване в Сяніцькому окрузі

⁴⁹ Частину опису, поміри тощо взято з Францисканської метрики, фонд 20, опис 15, од. зб. Нг. 201 н. 1.

⁵⁰ Дивись: ЦДІАУ, м. Львів, фонд 19 – Йосифінська метрика, фонд 20 – Францисканська метрика.

та межує з селами: 1. Бартківкою, 2. Диляговою, 3. Сільницею, 4. Бахірцем, 5. Ходорівкою, 6. Бахірем. На підставі цього опису частина земель (частина 4-тої ниви або Болоня), яка належала Павлокомі, лежала по лівій стороні ріки Сяну, якраз в околиці Бахіра. Цю частину землі, яка належала фільваркові, після розпарцелювання було продано полякам з-поза ріки Сян.

На підставі цього опису, який був підтверджений дідичем Павлокомі Юзефом Бознанським та присяжними: з Павлокоми — Михайлом Карпою, війтом, Василем Гнежховським, Ваньом Пустельником, Ваньом Тарнавським, Андрієм Оліярем, Михайлом Гутонажем, Стасеком Ковалем. З Бахірця границі підтвердили: Ян Міхальські, Павло Петрашак, Собко Сатриганжицький (?), Гриць Макух, Шимко Гвіжидло (?), Іванцьо Сполотник та Ілько Дачинський. Від Ходорівки і Бахіра підтвердили: Ян де Твожинські, війт Войцех Круль та присяжні Шимон Терешак, Блажей Мазур, Пйотр Гуруля, Антоні Вах, Миколай Тарговські, війт В. Храпек та присяжні Павел Гамірські, Томек Лях, Шимон Джуса. Від Сільниці: війт Стефан Сорочак, Іван Хот, Ясек Мунс. Від Бартківки: війт Міхал Марфратек та Мацей Пик і Анджей Лежух.⁵¹

В тому ж самому часі проведено помір землі, яка належала селу. Землю цю поділено на ниви з такими назвами: 1. Нива Огороди (1021295 сажнів або 63 морги 13295 сажнів), яка належала фільваркові, парохії (Рітус Греці), та землі посередині села, що з хатами належали селянам; 2. Нива Загумне (Загумінь) (257 моргів 1101 сажнів), що лежала на північ від поля Чвертки, на сході межує з рікою Сільницькою, від півдня має Червоний потік та границю з Диляговою, а від заходу ріку та село; 3. Нива Лиса Гора (60 моргів 420 сажнів), що на сході має поле Діброву, на півдні границю з Сільницею і Диляговою, на захід границю Бартківки і ріку до Павлокоми, а на північ село. Тут теж була т.зв. «Скала», в описі звана як «камінна скала», але без поміру; 4. Нива Нагірна (170 моргів 911 сажнів), на сході граничить зі селом, на південь і захід має границю Бартківки, а на північ — дорогу з Павлокоми до Динова; 5. Нива Болоня (66 моргів 1311 сажнів), має на південь дорогу до Динова, на захід — границю Бартківки, на північ — ріку Сян, а на схід — сільську ріку, що пливе до Сяну; 6. Нива Чвертки (132 морги 171 сажнів), має на захід сільську ріку, що пливе до Сяну, від півночі Сян, від сходу ріку, та границю Сільниці, а на

⁵¹ Там же. — С. 64–78.

південь — поле Загумне; 7. Поле Закуття кряків (2 морги 1274 сажні), яке належить ниві Нагорня на південь від Рушови. 8. Нива За Сяном (24 морги 032 сажні) від півночі на границі з Ходорівкою, а на південь і захід обмита Сяном. Разом площа всіх 8 нив виносила 722 морги 1315 сажнів.

Деякі з цих нив були поділені на ще менші частини, які мали свої власні назви. Так, наприклад, нива Загумне мала частину, яка звалася Діброва (131 морги 506 сажнів), та Лазок (24 морги 755 сажнів). Нива Лиса Гора ділилася на поле Під Лісом (12 моргів 1596 сажнів), Лису Гору (37 моргів 265 сажнів) та Другу Лису Гору (10 моргів 165 сажнів), які мали навіть ще менші частини зі своїми назвами. Нива Нагірна (Нагорня) ділилася на Грабник (57 моргів 430 сажнів), Грушово (Рушово) гора (86 моргів 13710 сажнів), Ліски гора (34 морги 696 сажнів). Сюди теж належало поле Закуття кряків, але воно мало свій окремий помір. Нива Чвертки ділилася на дві частини: Двірські чвертки (70 моргів 129 сажнів) та Хлопські чвертки (62 морги 46 сажнів). Нива За Сяном також ділилася на дві частини: За Сяном (10 моргів 1056 сажнів) і На Кемпі (7 моргів 832 сажні). Цей опис був потверджений присяжними Павлоком Михайлом Карпою, Ваньом Пустельником, Іваном Колясою, Станіславом Ковалем, Олексою Нестеровським та Данком Нестеровським.⁵² З усієї площі земель (722 морги 1315 сажнів) приблизно третина належала фільваркові (до Двору). Понад 10 моргів поля належало церкві.

В Павлокомі було декілька малих потічків які творили дві річки, що вливалися до Сяну. Одна з них мала початок в західній частині села між Павлокомою й Бартківкою й через Болоню вливалася до Сяну. Друга річка, яка протікала серединою села, мала свій початок поміж Павлокомою й Диляговою, до якої вливалася річка напроти «Писаря», що мала початок в лісі між Бартківкою та Диляговою з потічком, початок якого був під Грушево (Рушево) на захід від Джулівки й вливався до неї біля Калюжі.

⁵² Там же; Дивись також: кадастральна мапа села Павлокоми в залучнику до книжки.

Панщина

Із завоюванням Галичини Польщею в 1341 році запроваджено тут теж і польський земельний устрій, який базувався на повній спадковій власності на землю (т.зв. алодіяльна власність), яка стала привілеєм панівної верхівки. Постанови шляхетських соймів 1496, 1505, 1519 і 1520 рр. щораз міцніше прив'язували селян до землі без права виходу з села, піддавали їх виключно панському судові та збільшували підданські повинності.⁵³ Що більше, робили це не так самі власники, як їхні орендарі. В Руському воєводстві в 1566 році селянські надільні господарства понад півлану становили 58%, у 1648 році — 38%, у 1665 році 16%, а в 1765 році лише 11%. Найбільше було півланових господарств — 41%, чвертьланових — 24%.⁵⁴ Обидві ці категорії поділялися на «парових» та «поєдинків», іншими словами, відбували тяглову панщину з запрягом волів чи коней. Вимір їх панщини становив 3-6 днів на тиждень в залежності від місцевості й ситуації, яка панувала там.

Селян поділено на категорії кметів, загородників, халупників та комірників з відповідними земельними наділами, данинами та панщизняними обов'язками.⁵⁵ Селяни були змушені відробляти або сплачувати повинності по відношенні до «домінії», церкви та держави. Ці обтяження, коли йдеться про кметів, склалися з панщини, данин та чиншів. Крім самої панщини, кметі мусіли відробляти також «карбові» та «повабні» дні. Панщизняний день починався сходом і кінчався заходом сонця. Замість панщини, за згодою пана, кметь міг платити річний чинш, але тоді мусів відробляти т.зв. «карбові дні», переважно дні піші, яких число в році було стільки, скільки злотих на рік виносив чинш.⁵⁶ Крім цього, пан мав право вимагати додаткові роботи, якщо це було потрібне, при садженні і соленні капусти, як теж при обробці конопель. Туди належали також обов'язки шарварків, направи доріг, мостів, ставів тощо.⁵⁷ Знову ж «повабні дні», яких було 3 на рік та які класифікувалися як піші, були пов'язані зі жнивами

⁵³ *Енциклопедія Українознавства*, далі цит. як ЕУ. — Т. 4. — С. 597.

⁵⁴ Там же, т. 5. — С. 1936.

⁵⁵ Rutkowski Jan. *Klucz Brzozowski Biskupstwa Przemyckiego w w. XVIII.* — Kraków, Akademia Umiejetnosci, 1910.

⁵⁶ Там же. — С. 122.

⁵⁷ Там же. — С. 123–4.

та косовицею. Вкінці мусіли виконувати певну роботу для пана у себе дома, як, наприклад, прости штуку з панського прядива.⁵⁸ Данини в системі доміняльних повинностей були меншим обтяженням. Кметі сплачували їх вівсом, курками, каплунами та яйцями.

Загородники в своїх обов'язках були подібними до кметів з тією лише різницею, що відбували пішу, а не тяглову панщину.

Халупники відбували пішу панщину також від 1-2 днів на тиждень, платили чинш та відробляли «карбові дні». Знову ж комірники літом відробляли один день в тиждень, а зимою робили одну штуку прядива.

Селяни мали дуже малі наділи землі або й не мали наділів зовсім. Західна Україна, а в тому числі й Павлокома, була в смузі найбільше розбудованого фільваркового життя, а тим самим і визиску селян, хоча й у цій смузі існували регіональні різниці.

Тим самим продовж 15 століття всі селяни, які були раніше вільними або піввільними, поволі зрівнюються в правах і стають прикріпленими до землі без права її покидати. Крім цього, як уже вище згадано, їх примушують в додаток до натуральних данин відпрацьовувати панщину в маєтках (домініях) панів, власників цих земель. Зі створенням т.зв. фільварків кращі землі були забрані в селян, а їх примушено жити на гірших землях, які, що вже згадано, з ланових почали дробитися на півланові, чвертьланові тощо.

Як вже було згадано, давніше різниці поміж кметями, загородниками й халупниками, не кажучи вже про комірників, були досить значними у наділах землею. Але у 18-му столітті ці різниці через постійне роздріблення землі почали затиратися не лише поміж кметями та загородниками, але й поміж загородниками та халупниками.

Після приєднання Галичини до Австрії Марія Терезія та Йосиф II внесли деякі зміни в земельний устрій. Тоді було зроблено нові інвентарі маєтків та доходів від підданих і урегульовано обов'язки панщини. Наприклад, кількість днів панщини обмежено точним числом днів та розподілено між поодинокими клясами відповідно до земельних наділів.⁵⁹ Такий інвентар для села Павло-

⁵⁸ Там же. – С. 124.

⁵⁹ ЕУ. – Т. 5. – С. 1937.

⁶⁰ Powłokowa, Nr. 1662, Fasc. 8, 17 August, 1773. // ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 18, спр. 1211.

коми, базований на інвентарі з 1739 року, походить з 1773 року.⁶⁰

Цісарський «патент» 1787 року визначав правну межу між землями панською (домініальною) або табулярною і селянською (рустикальною). Цей «патент» рівно ж створив непорушний рустикальний земельний фонд, з якого заборонялося передавати землю до фільварків. Також селянські господарства мали спадковим порядком переходити у власність найстаршого сина.

За Йосифа II виготовлено кадастр (Йосифінську метрику, 1786 р.), щоб на його основі провести податкову, т.зв. урбаріальну, регуляцію. Ця регуляція мала на меті замінити підданські обов'язки грошовим чиншом. Ці реформи не були повністю дотримані землевласниками, ані спадкоємцями Йосифа II. З рустикального фонду переведено до фільварків ще приблизно 1 мільйон моргів (1 австр. морг — 0,58 га) до часу скасування панщини 16 квітня 1848 року. Скасовано навіть урбаріальний патент, який постановляв, що всі повинності підданих не можуть перевищувати 30% загального доходу з селянського наділу. Але ці регуляції все ж таки дали підставу до дальших реформ та до якоїсь міри обмежували сваволю землевласників. Сільські громади дістали деякі права на самоврядування та могли опротестовувати рішення свого пана перед «мандатором».

На початку 19 ст. 78% підданських родин у Галичині належало до приватних маєтків, а 22% — до державних. За майновим станом і повинностями вони поділялися на парників (2,5% усіх господарств з 6,9% всієї землі), поєдинків (42,6% з 60,5% всієї землі), піщих (45,9% з 32,6% всієї землі) та комірників або халупників (9%), які майже не мали або зовсім не мали землі.

У середньому на одне селянське господарство припадало обробити 2 га панської землі, а панщина становила в приватних маєтках від 133 до 300 і навіть більше днів у році. На панщину припадало 68,2% усіх повинностей, на грошові чинші — 26,6%, а на всякі інші роботи й данини — 5,2%. Різними способами панщину підвищувало карами, т.зв. «порціями» — відробітками за примусові приділи горілки для селянських родин з виробу алкогольних напоїв в руках панів.⁶¹ Це право пропінації чи моно-

⁶⁰ ЕУ. — Т. 5. — С. 1938; R. Rozdolski. *Stosunki poddancze w dawnej Galicji*, 2 vols. Warszawa, 1962; W. Hejnosz. *Zagadnienie niewoli na Rusi Czerwonej pod koniec średniowiecza w świetle stosunków prawnych Polski krajów sąsiednich*. Lwów, 1933; М. Герасименко. Аграрні відносини в Галичині. — Київ, 1959.

поля дідичів виробляти і продавати алькогольні напої в більшості випадків було здаване в оренду й давало великі прибутки власникам, за деякими підрахунками близько 5 мільйонів гульденів річно. Це право залишилося в силі навіть після скасування панщини у 1848 році й було знесене щойно 1898 року за 66 мільйонів гульденів викупу, що його мусіло сплатити все громадянство податками. Не диво, отже, що майже у кожному більшому селі існувала корчма, яка споювала село. У 1870 році в Галичині було 23264 пунктів продажу горілки, а пересічне річне споживання горілки 26 літрів на одного мешканця.⁶² Павлокома також мала корчму, орендовану Авраамом Ураном, за яку він сплачував дідичеві від 500 до 1200 ринських річно.⁶³

Скасування панщини в 1848 році закріпило за селянством ті наділи землі, якими воно користувалося, але не стримало дальшого змаління наділів через дальший розподіл землі та нелегальний продаж її в неселянські руки. Парцеляція великих маєтків, яка продовжувалась і після розвалу Австро-Угорщини, не заспокоювала земельного голоду українських селян, бо більшість із тих маєтків переходила в руки поляків.

Польща провела земельні реформи у 1920 і 1925 рр., але, як і в минулому, доля українського села не поліпшилася, бо парцеляцію фільварків вжито для насаджування колоністів. Найкраще це видно з того, що 42% господарств на українських землях під Польщею мали менше 2 га землі, 39% мали 2-5 га, 14% — 5–10 га, а лишень 5% — більші, які однаке посідали майже 44% всієї землі. Очевидно більшість з тих останніх не належали українському селу.

⁶² «Пропінація», ЕУ. — Т. 6. — С. 2362–3.

⁶³ Opisanie... // ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 18, спр. 3346.

Землевласники

В “Сумарії” з 1820 року, що відноситься до с. Павлокоми та який зроблено в порівнянні з Йосифінською метрикою, подається, що в 1789 році село мало 1138 моргів і 786 сажнів землі та що за останні 30 років зайшли деякі зміни в загальній площі поля. Придбано додаткових нових ґрунтів, але в цей сам час пропало 1 морг 996 сажнів. Разом загальна площа на 11 липня 1820 р. становила 1147 моргів 110 сажнів землі.⁶⁴

Найбільшими землевласниками були Юзеф Бознанські, а опісля, за Францисканською метрикою (11 липня 1820), Вінцент Сксинські, новий дідич Павлокоми. Він мав на той час 480 моргів та 431 сажень землі, яка була поділена на 38 частин. Другим по дідичу був греко-католицький парох Павлокоми Петро Михальський, який мав 21 морг та 32 сажні землі в 16 частках. Решту землі було розділено поміж селянами, серед яких найбагатший мав приблизно 20 моргів, а найбідніший — всього 990 сажнів землі.⁶⁵

Селянська земля також була поділена на малі частки, які ніколи не перевищували 1 морга, а часто були навіть меншими, а земельні наділи були розкинуті по різних нивах села.⁶⁶

Селяни також мали малі площі землі під хатами та городами.⁶⁷

Розподіл землі поміж селянами видно з поданої таблиці з 11 липня 1820 року:

⁶⁴ Бахір 11 липня 1820 р. К. Прачиньські, уж(енднік) зв(єжхни).

⁶⁵ Павлокома 30 грудня 1820 р. Підписи. Цей опис, видно, зроблено ще на базі Йосифінської метрики з 1789 р.

⁶⁶ Список Йосифінська метрика (2), 1787–8 (поля, луки й города) // ЦДІА України у м. Львові, ф. 19, оп. 15, спр. 311.

⁶⁷ Список Йосифінська метрика (1), 1787–8 (хати і города) // ЦДІА України у м. Львові, ф. 19, оп. 15, спр. 311.

Розподіл землі між селянами 1820 р.

<i>Прізвище та ім'я</i>		<i>моргів</i>	<i>сажнів</i>	<i>часток</i>
Афтанас Сенько	42	6	486	6
Афтанас Стефан	57	6	10	13
Афтанас Іван	63	13	790	10
Афтанас Андрій	79	5	486	7
Басараб Федько	25	6	1131	13
Барбарек Панько	69	6	1366	11
Несторовський М.	19	13	100	11
Барбарек Ваньо	16	13	999	14
Барбарек Мих.	55	6	1277	11
Вацяк Ваньо	36	5	570	5
Вербовий Іван	18	0	903	2
Дзюбак ?	53	8	1200	9
Зверховський Т.	18	6	1144	10
Карпа Іван	62	8	1054	10
Карпа Андрій	7	22	1454	22
Карпа Ваньо	11	5	1260	12
Карпа Тимко	24	7	824	16
Карпа Федько	44	6	875	7
Карпа Василь	80	5	1654	7
Кашицкі Ян	77	5	1305	3
Кшивонські Мих.	41	6	374	8
Коваль Томаш	23	12	989	18
Коштовський Йос.	47	15	825	10
Коштовський Гр.	70	3	308	4
Коштовський Вас.	3	15	561	12
Круль Василь	28	13	369	11
Куляса Дмитро	17	15	634	16
Курись Михайло	32	15	92	10
Куцила Войцех	82	1	1337	6
Ланьчак Місько	26	5	798	7
Лесняк Ваньо	37	6	110	11
Міхальські Єнд.	9	21	32	16
Млинар Петро	66	12	426	13
Мудрик Ілько	4	7	127	7
Мудрик Гриць	27	7	816	8
Мудрик Андрій	78	6	120	8
Мудрик Антін	14	1	224	1
Налесник Місько	15	12	91	13
Налесник Петро	67	7	1229	11
Нестеровський Вас.	29	6	254	9
Нестеровський Фед.	40	14	1264	11

<i>Прізвище та ім'я</i>		<i>моргів</i>	<i>сажнів</i>	<i>часток</i>
Несторовський Ю.	2	14	866	12
Несторовська Анна	60	15	749	19
Німець Гриць	20	6	750	11
Німець Тимко	49	8	238	9
Олексівський Фед.	8	5	661	10
Олексівський М.	10	3	961	7
Олексівський М.	10	3	961	7
Палаш Василь	52	4	945	4
Палюх ?	71	3	101	4
Петрович Михай	51	8	37	7
Польний Василь	59	12	400	14
Поточна Марія	58	12	1038	13
Поточни Демко	61	5	486	7
Поточни Войцех	50	4	1430	7
Поточни Міхал	84	6	1423	8
Романик Кость	33	7	1069	13
Рудавський К.	45	7	1559	8
Сереляк Мих.	56	5	674	13
Скшинські Вінц.	1	480	431	38
Стець Яків?	81	3	810	4
Стрейко Сенько	22	7	160	11
Терлецький Мих.	5	11	352	9
Терлецький Іван	74	6	1441	6
Терлецький Вас.	76	4	1075	2
Троян Ваньо	21	12	1051	14
Троян Гриць	43	7	337	8
Троян Ваньо (м)	65	0	1150	2
Троян Стефан	75	16	1599	19
Уляновські Анд.	54	16	1315	9
Уляновські Матіяш	73	0	990	1
Федак Стеф. (гл)	30	2	817	3
Федак Стеф. (ст)	12	14	1460	20
Федак Михайло	46	8	1072	8
Цап Гнат	13	7	439	16
Шльончка Марц.	35	8	187	14
Шпак Федько	34	7	290	12
Якімець Іван	38	13	704	10

Павлокома, 30 грудня 1820 р. Підписи: Кс. Прачинські, уженднік звежхни. Лякова печатка. Вінцент Скшинські, дідич. Лякова печатка. Тимко Зверховський, Федько Нестеровський, Юрко Нестеровський, Дмитро Куляса, Михайло Олексівський, Федько Шпак. (Цей опис, видно, зроблено ще на базі Йосифінської метрики з 1789 р.)

В Павлокомі за Інвентарем з 1773 року жило 19 родин селян кметів-тяглих, 35 родин загородників-піших, та 18 халупників-комірників, які навіть не мали хат.

Маєтковий стан села, крім хат, городів і піль, виглядав так: селяни кметі-тягли мали 35 коней, 50 волів, 77 корів, 56 телят, 49 овець та 60 свиней. Загородники-піші мали 25 волів, 50 корів, 44 телят, 7 овець, та 34 свиней. Найбідніший елемент села, ті, що не мали хат, не мали також жодної худоби. Всіх коней в селі було 35 (27 — в руках селян), волів 75 (63 — в руках селян), корів 127 (95 — в руках селян), телят 100 (83 — в руках селян), овець 56 та свиней 94 (84 — в руках селян).⁶⁸

З цього загального числа на фільварок, парохію та орендаря припадало таке число худоби:⁶⁹

	<i>двір</i>	<i>парохія</i>	<i>орендар</i>
Коней	4	2	2
Волів	4	4	4
Корів	20	6	6
Телят	10	4	3
Свиней	6	3	-
Кіз	10	-	-

Деякі зміни або, може, уточнення в маєтковому стані селян видно, коли повищі дані порівняти з Інвентарем з 26 грудня 1773 року.

За Інвентарем з 26 грудня 1773 р. в селі було 32 коні, 42 воли, 126 корів, 120 телят та 50 овець. З того числа селяни мали 27 коней, парох — 3, а орендар — 2. З цілого числа 40 волів належало селянам, а 2 — пароху. З загального числа корів селянам належало 116 корів, пароху — 4, а орендарю — 6. Селянам також належало 114 телят, а пароху та орендарю — по 3. З загального числа 50 овець 47 овець належало селянам, а 3 — пароху.⁷⁰

⁶⁸ Pawlokowa Nr. 1662 Fasc: 8, Pres. 15.7. (1)773, 17 August 1773, Districtus Sanocensis, Parafia Dubecensis // ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 16, спр. 1211.

⁶⁹ Як попередньо, Inventarium 17 August, 1773, Reditus приходи // ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 17, спр. 707 (Почато 1773 — закінчено 1810).

⁷⁰ Inventarium Pagi Pawlokoma siti in districtu Dubieciensi, Circuli Samboriensis conscriptum demio, Die 26 Xbris 1773, Відомості про прибутки від панщини з переліком населення с. Павлокома, Сяніцького

З цих даних бачимо, що селяни жили дуже бідно та що їхні річні прибутки були мізерними. Згідно з оцінкою урядового посвідчення (консигнації) з 1789 року річний прибуток селянина у грошовому виразі становив:⁷¹

Контрольований річний прибуток в грошах
Консигнація №1

№	Прізвище та ім'я	з ріллі	з пасовиськ	
			з городів	
1	Терлецький Ваньо	22,29	3,39	-
2	Тарнавський Ваньо	58,20	3,14	0,41
3	Пустельник Іван	61,90	5,47	0,30
4	Несторовський Іван	51,38	2,60	0,21
5	Несторовський Михайло	48,49	2,30	0,21
6	Карпа Михайло	50,29	4,32	0,21
7	Карпа Дмитро	60,50	4,44	?
8	Олексівський Томко	19,21	2,00	?
10	Вацяк Гнат	25,54	1,49	?
12	Олексівський Михайло	119,10	3,37	0,23
13	Цап Василь	56,13	3,50	0,33
14	Мудрик Андрій	10,28	1,34	?
15	Налесник Іван	119,15	3,42	0,32
16	Німець Ваньо	53,37	5,37	0,38
17	Стець Андрій	54,28	5,12	1,06
18	Зверховський Василь	25,46	1,97	0,24
19	Мудрик Данко	15,10	0,80	0,20
20	Шпак Петро	29,27	1,45	0,17
21	Пудловський Дмитро	26,54	4,27	0,70
22	Карпа Яцко	27,90	6,19	0,40
25	Несторовський Олекса	28,57	3,90	0,50
26	Видра Стефан	57,10	4,40	0,12
27	Автанас Андрій	54,24	3,21	?
28	Несторовський Антон	59,17	3,26	?
29	Мудрик Василь	54,43	4,21	?
30	Кролик Олекса	22,22	1,17	?
31	Федак Ілько	29,34	2,15	?
32	Курись Андрій	71,44	4,40	?
33	Дзюбак Гриць	36,50	2,90	?

округу і маєтковий опис його власника. (ЦДІА України у м. Львові, ф. 140, оп. 17, спр. 707) (Почато 1773, закінчено 1810, на 11 аркушах).

⁷¹ ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 18, спр. 3346.

№	Прізвище та ім'я	з ріллі	з пасовиськ	
			з городів	
34	Шпак Ваньо	33,25	1,54	0,50
38	Якімець Михайло	18,40	2,12	0,30
75	Троян Петро	33,17	2,48	0,30
40	Сівадло Стефан	53,56	4,41	-
41	Кшивонський Михайло	24,22	3,15	?
42	Дзюбак Кость	23,41	3,41	?
43	Саджуга Ваньо	29,26	2,54	0,30
44	Якімець Василь	17,27	4,23	1,10
46	Васарабик Олекса	23,31	3,45	0,41
47	Коштовський Антон	47,44	10,04	0,47
48	Дзюбак Василь	60,31	4,50	0,13
49	Джула Гнат	32,40	4,53	0,18
52	Михалик Михайло	9,47	6,43	0,10
53	Дзівік Місько	34,19	5,33	-
54	Сівадло Григорій, Мудрик Ваньо	29,27	2,40	-
55	Барбарак Місько	61,16	3,27	?
56	Сериляк Федько	24,43	2,31	?
57	Боднар Ваньо	25,25	1,49	0,01
58	Коваль Іван	57,45	4,00	?
59	Дзівік Данко	59,06	3,26	?
60	Несторовський Демко	30,44	1,21	?
61	Поточний Іван	28,54	1,18	?
63	Автанас Місько, Автанас Ваньо	135,30	5,17	?
64	Несторовський Федько	14,56	1,24	?
66	Млинар Андрій	29,18	3,06	?
67	Стрейко Олекса	32,51	2,15	0,18
68	Автанаска Сеньчиха	16,13	1,40	0,11
Разом		2227,53	195,59	17,13

Підписали цей документ Михайло Карпа, війт, Ваньо Тарнавський, присяжний, Іван Пустельник, присяжний.

Приходи діди́ча далеко перевищували доходи селян разом взяті.

Повинності селян

Повинності селян були важкими. Кожен кметь мусів відробити 2 тяглові дні панщини в тиждень (104 дні в рік), а крім того, заплатити 18 гр. чиншу, здати 3 корці вівса, півгуски, 1 каплуна, 2 курки, 9 яєць, 2 гарнці грибів, 2 гарнці горіхів та 1 моток пряжі. Загородники мусіли відробити 2 піші дні панщини в тиждень (104 дні в рік), заплатити 9 гр. чиншу, здати 1 корець й 2 гарнці вівса, одну четверту гуски, половину каплуна, 1 курку, одну четверту яйця, 1 гарнець грибів, 1 гарнець горіхів та півмотка пряжі. Халупники мусіли заплатити 2 зл. чиншу річно та здати 1 гарнець горіхів та півмотка пряжі. Перевізник (Ваньо) на Сяні мусів платити 15 зл. річно, а мельник 30 зл. річно чиншу. Звільнені від податків і панщини були лишень лісний, вїйт, перевізник-попаяк, пастух худоби та пастух коней (стадник).⁷²

Докладний опис повинностей кожного мешканця села видно з таблиці:⁷³

**Інвентар села Павлокоми з іменами
підданих та з данинами на 6 липня 1787 р.**

Прізвище та ім'я	Дні в тижні		Чинш		Овес		Дріб				Гриби	Горіхи	Пряжа
	тяглі	піші	зл.	гр.	корці	гарнці	гуси	каплуни	курки	яйця	гарнці	гарнці	мотки
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
<i>кметі</i>													
Тарнавський Ваньо	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Пустельник Ваньо	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Несторовський Іван	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Карпа Михайло	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Карпа Дмитро	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Німець Ваньо	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1

⁷² Дивись: Inventarium Pagi Pawlokoma siti in Districtu Dubieicensi Circuli Samboriensis Conscriptum denno Die 2 Xbris 1773 // ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 17, спр. 707.

⁷³ ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 17, спр. 707; Дивись теж: Konsygnasua Nr. 1 (nr. 311) // ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 18, спр. 3346.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Афтанас Андрій	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Видра Стефан	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Несторовський Антон	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Мудрик Василь	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Афтанас Михайло	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Оліяр Андрій	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Дзюбак Василь	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Джулиха, вдова	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Дзівік Михайло	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Барбарек Іван	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Коваль Іван	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Дзівік Данило	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Коваль Станіслав	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Сівадло Стефан	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Коваль Войтек	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Коштовський Стеф.	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Цап Ігнат	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Олексовський Мих.	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Стець Андрій	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
Налесник Іван	2	-	-	18	3	-	1/2	1	2	9	2	2	1
<i>загородники</i>													
Лось Кость	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Кухан Войцех	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Несторовський Гриць	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Дзівік Федір	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Дзюбак Кость	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Вацяк Сенько	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Стрейко Олекса	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Карпа Яцко	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Коваль Шимек	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Точек Томек	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Несторовський Ол.	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Шимек з Марціна	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Лесьняк Юзек	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Міхлева вдова	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Несторовський Кость	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Курись Ваньо	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Рудавський Антон	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Васараб Олекса	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Михалик Михайло	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Якимець Василь	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Шпак Петро	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Саджуга Ваньо	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Сериляк Федір	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Поточни Іван	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Шпак Ваньо	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Пудловський Дмитро	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Якимець Ваньо	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Афтанас Стефан	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Савка Гриць	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Федак Ілько	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Несторовський Демко	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Кріль Олекса	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Чеп Яцко	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Ваньо з Данка М.	-	2	-	9	1	2	1/4	1/2	1	1/4	1	1	1/2
Перевозник Ваньо													
Мельник Андрій			15	30									
Звіжхерскі	<i>liber</i>		<i>перевізник</i>										
Троян Петро	<i>liber</i>		<i>лісний</i>										
Гладиш Тимко	<i>liber</i>		<i>лісний</i>										
Олексовський Тимко	<i>liber</i>		<i>війт</i>										
<i>халупники</i>													
Несторовський Федір			2									1	1/2
Капих Шимон			2									1	1/2
Цап Сильвестер			2									1	1/2
Саджуга Сенько			2									1	1/2
Столяр			2									1	1/2
Урина вдова			2									1	1/2
Стефан Пастух	<i>liber</i>		<i>до худоби</i>										
Юрко Стадник	<i>liber</i>		<i>до коней</i>										
Дзюбак Гриць			2									1	1/2
Разом	52	68	83	15	124	2	21/2	42/2	85	302/2	85	85	218/2

Очевидно, виконувана праця та податки натурою мали свою дуже обнижену, але усталену ціну. Тягловий день виносив 12 гр., що приносило панові 1040 зл. річно (2600 днів x 12 гр.). Піший день рахувався 6 гр., що приносило суму 600 зл. річно (3400 днів x 6 гр.). Всі чинші виходили на суму 85 зл. 15 гр. Осипний овес виносив 2 зл. за корець або 254 зл. річно (127 корців та 2 гарнці x 2 зл.). Данина 25 шт. гусей давала 10 зл. 24 гр. (1 гуска x 15 гр.). Данина 42 й пів каплуна (1 капл. x 15 гр.) виносила 17 зл. річно. Знову ж 85 штук курей (1 курка x 6 гр.) виходило на суму 17 зл. річно. Гарнець грибів, як і орехів раховано по 6 гр. (85 та 85 x 6 гр.), або 34 зл. річно. За 383 штук яєць (1 гр. за яйце) виходила

сума 4 зл 1 гр. річно, а за 48.5 мотків пряжі (1 моток х 20 гр.), 32 зл. 10 гр. річно. Коли додати до цього 300 зл. за сіно з панських лук, 500 зл. оренди за пропінання, та 80 зл. за ?, то разом річні приходи дідича виносили 3,051 зл. 10 гр.⁷⁴

Як це видно зі звіту нового дідича Ігната Скшинського з 1810 року, справдженного у 1811 році та в порівнянні з Інвентарем з 1787 року (укладеного на базі інвентаря з 1739 році)⁷⁵, ці прибутки дідича навіть дещо збільшилися. У деяких відомостях збільшилася також повинність селян. Наприклад, річну данину вівса піднесено для кметів з 3 до 4 корців та 16 гарнців, а для загородників — з 1 корця і 2 гарнців до 2 корців та 8 гарнців.⁷⁶ Річний прихід дідича Скшинського у 1811 році становив:

Дні тяглі кметів, в тижні 65, річно 3380 по 12 гр.	1352,00
Дні піші загородників, в тижні 56, річно 2912 по 6 гр.	582,12
Дні піші халупників, в тижні 10,5, річно 546 по 6 гр.	109,06
Дні піші будників, річно 26 по 6 гр	5,06
Дні піші комірників 6 по 12 днів, річно 72 по 6 гр.	14,12
Річний чинш від підданих	583,19
Гусей від кметів, 33 шт. по 24 гр. пол.	26,12
Каплунів від кметів, 33 шт. по 18 гр.пол.	19,24
Курей чиншових від підданих 96 шт. по 12 гр.	38,12
Яєць чиншових 470 шт. по 1,5 шеляга	7,24
Оправа шкір 24 шт. по 1 рк.	24,00
Пропінання, аренда та млин	300,00
Сума чистого річного доходу	3063,07
Ґрунтові кошти по 10 від 100	306,09

Сума чистого доходу для дідича на день 21 вересня 1810 року виносила 2756,28 зл.⁷⁷

⁷⁴ ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 17, спр. 707. Почато 1773, закінчено 1810.

⁷⁵ Дивись описане 1789....

⁷⁶ Konsygnasya Nr. 1 Nr. (311) // ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 18, спр. 3346.

⁷⁷ Sanoker Kreis Tap Nr. 198 Dominium Pawlokoma, Inventarium Wsi Pawlokomy Roku 1787 podany, Sanok 198 Fassya 1811, 8217/133 // ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 17, спр. 707.

Панщина і церква

Панщизняні обов'язки селян не були обмежені до діди́ча чи т.зв. «домі́нії», а поширювалися також і на церкву. Це виразно зазначене в ерекційному документі з 1595 року й постійно підкреслюване в різних екстрактах цього документу або в інвентарях та їхніх екстрактах, як це мало місце після розбору Польщі у роках 1789–1804, коли панщизняні відносини були поновно регульовані новою владою.

В Павлокомі разом зі селом Сільницею, в якій існувала дочі́рня церква, ці обов'язки селяни сплачували натурою або гро́шми за усталеною ціною залежно від категорії, в якій перебував селянин.⁷⁸

Відносно посвідчення (консигнації), яке базувалося на Інвентарі зробленому ще в 1739 році, мешканці села були поділені на три конфесійні категорії, коли йшлося про панщизняні обов'язки відносно домі́нії, як теж і паро́ха. Перша категорія це були селяни, греко-католики, які мусіли платити чинш гро́шми або продуктами та відробляти панщину, як теж платити данину своєму парохові. До другої категорії належав євре́й, який був зобов'язаний платити гро́шми оренду та чинш панові, а також в натурі (снопами або зерном) платити данину греко-католицькому парохові. До третьої категорії належали селяни римо-католицького обряду, які мали такі самі зобов'язання відносно домі́нії, але, на відміну від греко-католиків, були звільнені від будь-якої данини парохові. Їх в селі було 12, що означало для паро́ха 4 копи збіжжя менше, і з цього приводу він вносив скарги до мандатора.⁷⁹

Ця данина називалася кописним (*meszne, skopszczyzna*, десяти́на). Від кметів парохові належало 14 кіп сно́пів або 14 коро́н гро́шми (28 кметів по 30 сно́пів = 14 кіп або 14 коро́н), а від загоро́дників — 6 кіп або 6 коро́н (26 загоро́дників по 15 сно́пів = 6 кіп або 6 коро́н).

Крім цього, від цілої громади паро́х побирав ще 1 коре́ць та 9 гарнці́в сім'я конопель, що вино́сило гро́шми 3.8 коро́н. Також 45 буханці́в хліба́ під час Велико́дня, 41 бухане́ць перед відпущом,

⁷⁸ ЦДІА України у м. Львові, ф. 159, оп. 9, спр. 2469. Почато 1798 – закінчено 1804. Галицька фінансова прокуратура у м. Львові. *Documenta existentis parochia rg: in Pawlokoma in circ. Sanocen: №239*. Опис нерухомостей, даних про прибутки і свідчення про історію церкви в с. Павлокома Сяніцького округу.

⁷⁹ ЦДІА України у м. Львові, ф. 159, оп. 9, спр. 2469. Почато 1798 – закінчено 1804.

та 41 буханець перед Різдом, або разом 127 буханців хліба річно на суму 7 корон 32 гр. А від загородників по 4 яйця (4 x 10 гр., або 40 гр.) від кожного. Коляда була обов'язковою оплатою як кметів, так і загородників. Кметі платили по 3 грейцари, а загородники — по 3 польські гроші. Додаткові оплати були встановлені за релігійні обслуги парохів. Охрещення дитини, наприклад, коштувало два хліби та 1 курку, але це не були зобов'язання цілої громади, а радше оплата за індивідуальні обслуги парохів. Інші оплати, які згадані на іншому місці, платилося грішми або в натурі за усталеною ціною.⁸⁰

Список селян с. Павлокоми, та їх річні зобов'язання збіжжям перед парохом подані у наступній таблиці:⁸¹

Річна повинність збіжжям

№	Прізвище та ім'я	Жито		Зерно	
		Копи	Сноп	Корці	Гарнці
1	Терлецький Ваньо		30		5
2	Тарнавський Ваньо		30		5
3	Пустельник Іван		30		5
4	Несторовський Іван		30		5
5	Несторовський Михайло		30		5
6	Карпа Михайло		30		5
7	Карпа Дмитро		30		5
8	Олексівський Томко		15		2,5
9	Вацяк Гнат		15		2,5
10	Олексівський Михайло		30		5
11	Цап Василь		30		5
12	Мудрик Андрій		8		1,25
13	Налесник Іван		30		5
14	Німець Ваньо		30		5
15	Стець Андрій		30		5
16	Зверховський Василь		15		2,5
17	Мудрик Данко		15		2,5

⁸⁰ Галицьке Губернаторство, м. Львів, група «Фасії». Відомості про прибутки від панщини з переліком населення с. Павлокома Сяноцького округу і маєтковий стан його власника // ЦДІА України у м. Львові, ф. №146, оп. 18, спр. 3346.

⁸¹ Галицьке Губернаторство, м. Львів, група «Фасії». Відомості про прибутки від панщини з переліком населення с. Павлокома, Сяноцького округу і маєтковий стан його власника // ЦДІА України у м. Львові, ф. №146, оп. 18, спр. 3346.

№	Прізвище та ім'я	Жито		Зерно	
		Копи	Сноп	Корці	Гарниці
18	Шпак Петро		15		2,5
19	Пудловський Дмитро		15		2,5
20	Карпа Яцко		15		2,5
21	Несторовський Олекса		15		2,5
22	Видра Стефан		30		5
23	Автанас Андрій		30		5
24	Несторовський Антон		30		5
25	Мудрик Василь		30		5
26	Кролик Олекса		15		2,5
27	Федак Ілько		15		2,5
28	Курись Андрій		30		5
29	Дзюбак Гриць		15		2,5
30	Шпак Ваньо		15		2,5
31	Якімець Михайло		15		2,5
32	Петро Троян		30		5
33	Сівадло Стефан		30		5
34	Кшивонський Михайло		15		2,5
35	Дзюбак Кость		15		2,5
36	Саджуга Ваньо		15		2,5
37	Якімець Василь		15		2,5
38	Васарабик Олекса		15		2,5
39	Коштовський Антон		30		5
40	Дзюбак Василь		30		5
41	Джула Гнат		30		5
42	Михалик Михайло		15		2,5
43	Дзівік Місько		30		5
44	Сівадло Григорій, Мудрик Ваньо		30		5
45	Барбарак Місько		30		5
46	Сериляк Федько		15		2,5
47	Боднар Ваньо		15		2,5
48	Коваль Іван		30		5
49	Дзівік Данко		30		5
50	Несторовський Демко		15		2,5
51	Поточний Іван		15		2,5
52	Автанас Місько, Автанас Ваньо	1			10
53	Несторовський Федько		15		2,5
54	Млинар Андрій		30		5
55	Стрейко Олекса		15		2,5
56	Автанаска Сеньчиха		15		2,5
Разом		21	38	6	24

Підписи: Петро Михальський, парох та інші.

Прибуток пароха з кописного Павлокоми і Сільниці виносив 66 копи 24 снопів та 20 корців і 225 гарнців зерном за три роки, як це видно з табелі, підтвердженої мандатором Желіховським.⁸²

Прибуток пароха житом

Рік	Десятина		Зерном	
	Копи	Снопи	Корці	Гарнці
1786	22	8		
1787	22	8		
1788	22	8		
Разом	66	24	20	25

Підписи: Й. Желіховський, парох Петро Михальський, вїйт Яцко Коштовський, присяжний Михайло Карпа.

Річний прибуток пароха з панщини та різних оплат, підтверджений його підписом, та підписом вїйта і присяжних, виносив приблизно 91 корон 30 гр. за такими цінами:⁸³

1. Кописне, 18 кіп жита річно, копа — 4 пол. зл.	18,00
2. За хліб від парохії, річно	3,30
3. За 1 корець конопляного сім'я середньопісних від парохії	3,00
4. З коляди від парохії	1,00
5. За яйця передсвяточні від парохії	1,00
6. З обвенцій чи річного акциденсу	20,00
Разом	91,30

Більш детальний опис доходів пароха знаходимо у звіті з вересня 1804 року, який підтверджений також і тодішнім дідичем Юзефом Бознанським.

1. Кожен кметь мусів платити десятину пароху 30 снопів житнього кописного, а кожен загородник — 15 снопів річно. Для пароха це виносило прибуток жита річно — 18 кіп.

2. а. Також кожний кметь був зобов'язаний дати пароху 2 житніх хліби або 8 грейцарів, а кожен загородник — 1 хліб або 4 грейцари річно.

⁸² Jako ten Extrakt do Ksiąg Dominialnych Intabulowany iest podpisem Dominii stwierdza się Sig. Pawlokoma 17 Nbris 798. Josephus Żelichowski, Mandatus (мандатор).

⁸³ Підписи: Петро Михальський, парох та інші. Павлокома 5 червня (?) 804 р.

- б. Парох також побирав т.зв. «середньопісне», яке рахувалося по 2 гр. від кметя та по 1 гр. від загородника.
- в. Коляду від кожного парохіянина по 3 гр.
- г. Оплату Великої П'ятниці по 6 гр. від кожного парохіянина.
- г. За свячення пасок по 1 гр. від паски.
- д. Та поканонне по 1 гр. від кожного.

Ці оплати давали парохіві річного доходу — 9.30 к.

3. а. Від молитов, які дозволяли жінці після народження дитини брати участь в церковних богослуженнях — 23 гр.

б. За вивід первістки (жінки після першої дитини) — 21 гр.

в. Від весільного господаря — 26 гр.

Разом річний прихід з цієї категорії був приблизно 2.15 к.

4. Оплати за право втрати рідного прізвища (це відносилось до жінок, які виходили заміж) приносили парохіві річно — 6.30 к.

5. Село Сільниця зі своєю дочірньою церквою також давало подібну данину. Кожний кметь — 30 і загородник — 15 снопів річно, але громада була менша, й тому разом цей дохід річно давав парохіві всього тільки — 1.45 к.

6. Також, як і в Павлокомі, кожний кметь давав 2 житніх хліби, а загородник — 1 в ціні по 4 гр. за хліб. В додатку сільничани були зобов'язані давати по 10 гарнців жита від кожного кметя й загородника, що виходило річно — 2.15 к.

7. В Сільниці тамтешній дідич Станіслав Дидиньські неправдоно експропріював поля, які належали парохії, й продовжував їх вживати помимо протестів пароха Павлокоми. Цей дідич також самовільно розібрав церкву, а будівельний матеріал продав.

8. За «стулу» (єпитрахильні обслуги) й зміни прізвища парох отримував з Сільниці річно — 15 гр.

Ці та подібні справи не могли подобатися пароху, бо, як він заявив мандатору, через те, «я маю в ужитку тільки 21 моргів, сажнів кв. 978». Щобільше, «новоприбулі до Павлокоми хлопці латинського обряду, а їх є 12, ані кописного, ані жодних інших данин звичайних в громаді не платять. Тому через те мені кописного 4 копи жита щорічно пропадає.»⁸⁴

⁸⁴ Справедливо і ретельно цей мій опис на цьому кращої віри й мови власним моєю руки підписом стверджую в притомності вельможного Дідича села Павлокоми інтабулювати дозволяю.

Дано в Павлокомі дня 13 вересня 1804 року. Юзеф Бознанські

Проблеми з дідичем очевидно існували також і в Павлокомі, бо, як виходить з наведеного тут свідчення вибраних представників громади, які повністю підтримали претенсії свого пароха, пан безправно присвоїв собі частину землі, яка належала місцевій парохії.

Свідчення.

«Ми, уряд війтівський присяжний Павлокімський, при специфікації реальностей домініяльних парохіяльних притомні були й описання ґрунту парохіяльного ретельно і сумлінно наступило. Так Павлокоми, як і Сільниці ґрунти парохіяльні Домінії тримають і вживають. Про це досконало знаємо, хто на них мешкав. В Сільниці Єгомось Григорій Бровнік (Бровницький), парох Сільницький.

Знову ж в Павлокомі тільки половини ґрунту парохіяльного наш Єгомоські Міхальські вживає, а половину Домінія Павлокімська, і тих ґрунтів жодним способом нашому Єгомосьцю віддати не хоче, хоч і повинна. Пасовиськ (вживати) не дозволяє. Дров рубати не дає, хоч ліс такий є, котрим опалити можна, бо це справедливо.

Сумлінно свідчимо про це і підтверджуємо власним підписом та печаттю і це наше свідчення інтабулювати дозволяємо.»

Дано в Павлокомі дня і року як вище (17 вересня 1804 року).

Олекса Несторовський, війт присяжний павлокімський, Михайло Карпа, підвійтій і війт давний, Михайло Корисєвіч, присяжний, Федько Шпак, присяжний.

Ці твердження сільського уряду були важливими, і їх не було можливим повністю зігнорувати. Війта обирала ціла громада переважно на один рік, хоча, в принципі можна було підтвердити

Дописано: Тому, що як вище описані реальності церкви Павлокімської є заінтабульовані і в книзі Домініяльній записані і заінфраговані, тому ми біля печаті власною підписуємо рукою.

Дано у Кривчі. 17 вересня 1804 року.

Петро Михальський

Підтверджено також підписами війта, підвійта та двох присяжних.

Джерело: ЦДІА України у м. Львові, ф. 159, оп. 9, спр. 2469. Почато 1798 – закінчено 1804.

Галицька фінансова прокуратура у м. Львові. Documenta existentis ragochia rg: in Pawlokomia in circ. Sanocen: №239. Опис нерухомостей, даних про доходи і свідчення про історію церкви в с. Павлокома Сяноцького округу.

його на становищі на ще один додатковий рік. Новообраний вїйт складав присягу громаді й, крім вїйтівських обов'язків, виконував також функцію сільського судді, як також мав певні відношення до фільварку.

Присяжних також вибирала громада, і вони також складали громаді присягу вірності. Вони також завідували скринькою з сільським «скарбом», яка повинна була бути закритою на два ключі, та кожний з яких мусів бути в інших руках. Сама ж скринька мала бути в руках третього. Як бачимо в с. Павлокома був також обираний підвійтій.

З усього вище сказаного видно, що панщизняні обов'язки перед дідичем та парохом були для селян дуже важкими і виснажуючими матеріяльно, а, коли ходить про додаткові оплати за алькогольні напої та їх вживання, також і морально. Треба було чекати аж до скасування панщини та навіть дещо довше, аби власними силами вибратися з цього становища. З допомогою освіти, “Просвіти” та церкви це частинно вдалося досягнути, але не надовго, бо після розвалу української державності селяни знову були виставлені на експлуатацію та знищення, якого не знали навіть попередні століття.

Панщизняні обов'язки підданих с. Павлокоми

**За Описом та Інвентарем 1773 р.,
Фасією 1787 р., сумарієм дідичів
Бознаського 1773 р.
та Скшинського 1810 р.**

Додаток 1

**Тип і кількість засівального зерна
у кожного селянина**

Прізвище, ім'я	Дім	Озимий		Ярий		З цього загально	
		корі	гарні	корі	гарні	корі	гарні
кметі тяглі (парники)							
Коштовський Стефан	1	1	-	3	3	3	3
Коляса Яцко	1	2	2	3	-	3	-
Несторовський Гнат	1	3	1	3	2	1	3
Федак Василь	1	3	2	3	2	1	2
Несторовський Гриць	1	2	1	3	1	3	-
Карпа Михайло	1	3	3	3	3	1	-
Карпа Данко	1	3	3	4	3	-	-
Олексівський Олекса	1	2	2	3	-	3	-
Витрикус Олекса	1	2	2	3	2	2	2
Стеців Андрій	1	2	-	5	-	1	2
Пудло Дмитро	1	2	2	3	2	2	2
Сікора Павло	1	2	1	5	1	1	-
Видра Іван	1	2	1	5	1	1	-
Куниляк Гнат	1	1	2	2	2	4	2
Несторовський Яцко	1	2	-	5	1	1	1
Мудрик Василь	1	3	-	5	2	-	-
Мацьків Андрій	1	3	-	5	-	-	2
Сівадло Стефан	1	3	-	5	2	-	-
Дзюбак Кость	1	1	-	5	1	2	1
Дзюбак Прокоп	1	2	-	4	-	2	2
Коваль Яцко	1	2	-	4	-	2	2
Лось Кость	1	2	1	3	2	2	3
Серило Яцко	1	1	2	5	-	2	-
Барбарак Іван	1	2	-	3	2	3	-
Федак Місько	1	3	-	4	2	1	-
Дзівік Данко	1	2	2	2	1	3	3
Пустельник Іван	-	2	2	3	2	2	2
Автанас Місько	1	4	2	3	2	-	2
Джула Іван	1	3	2	5	-	4	-
загородники піші							
Терлецький Іван	1	1	2	2	1	-	1

<i>Прізвище, ім'я</i>	<i>Дім</i>	Озимий		Ярий		З цього загально	
		<i>корі</i>	<i>гарні</i>	<i>корі</i>	<i>гарні</i>	<i>корі</i>	<i>гарні</i>
Вацяк Сенько	1	1	1	1	1	2	-
Грициха вдова	1	-	2	-	3	2	3
Сас Стефан	1	-	3	1	1	2	-
Цап Василь	1	1	-	2	2	-	2
Шпак Панько	1	-	3	1	-	2	1
Зверховський Василь	1	1	-	2	3	-	1
Гарас Стефан	1	-	-	1	1	2	3
Стрейко Олекса	1	1	1	2	1	-	2
Веретинський Шимек	1	-	3	1	2	1	3
Любецький Куба	1	-	3	-	3	2	2
Стрейків Місько	1	1	-	1	1	1	3
Вацяк Яцко	1	1	-	2	1	-	3
Якімець Ваньо	1	1	-	2	1	-	3
Шпак Іван	1	1	2	2	1	-	1
Питльований Собек	1	-	2	-	3	2	3
Лєсни Юзеф	1	1	-	1	1	1	3
Савка Гриць	1	-	3	1	3	1	2
Берцьо Дмитро	1	-	2	-	3	3	1
Гладиш Михайло	1	-	2	1	3	1	3
Саджуга Гриць	1	1	1	2	3	-	-
Стеців Андрій	1	1	1	2	1	-	2
Васараб Пех (?)	1	-	3	2	1	2	-
Васараб Кость	1	1	1	2	3	-	-
Васараб Стефан	1	-	3	-	3	2	2
Автанас Стефан	1	-	3	1	2	1	3
Михалик Ваньо	1	1	2	1	-	1	2
Курись Михайло	1	-	3	-	3	2	2
Несторовський Іван	1	-	3	-	3	2	2
Несторовський. Демко	1	1	-	2	1	-	3
Поточний Іван	1	1	1	2	3	-	-
Автанас Ілько	1	1	1	1	3	1	-
Автанас Сенько	1	1	1	1	1	1	2
Коваль Ян	1	-	3	1	3	1	3
Млинар Андрій	1	1	2	2	2	-	-
Разом	61	105	2	77	-	110	1

безхатні

Дзюбачка Анна, Сенькова Пазя, Кунилячка Марія, Чепова Соня, Поточний Томек, Несторовський Андрій, Шпак Кшиська, Ваньо з Бланівки, Телесницька, Левицька, Богданка, Цап Сильвестер, Якимець Стефан, Саджуга Данко, Федак Стефан, Несторовська Марина, Мудрик Ваньо, Млинарська Анна

Джерело:

Descriptio subditorum inquilinor pertinentium ad bonu hereditarium ilustrs. Comitiss Antonu Krasicki in palatinatu Russiae districtu Sanocensi, parochia Dubecensi polsier a i. d. Josephum Boznanski cum annuis prestationibus. Pawlokowa, Nr. 1662 Fasc: 8, Pres. 15.7. (1)773, 17.8.1773.

Districtus Sanocensis, Parafia Dubecensis

ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 16, спр. 1211.

Худоба

<i>Прізвище селян</i>	<i>коні</i>	<i>воли</i>	<i>корови</i>	<i>телята</i>	<i>вівці</i>	<i>свині</i>	<i>ч.п.</i>
<i>кметі тяглі (парники)</i>							
Коштовський Стефан	1	2	2	1	-	1	1
Коляса Яцко	1	2	3	3	5	2	2
Несторовський Гнат	2	2	3	3	-	3	3
Федак Василь	1	2	2	2	-	2	4
Несторовський Гриць	-	-	2	4	-	2	5
Карпа Михайло	1	-	2	4	1	2	6
Карпа Данко	3	4	3	5	4	4	7
Олексівський Олекса	-	2	3	4	-	1	8
Витрикус Олекса	-	2	3	1	2	2	9
Стеців Андрій	-	2	1	3	2	3	10
Пудло Дмитро	-	2	3	-	-	1	11
Сікора Павло	-	-	3	3	-	1	12
Видра Іван	-	2	3	1	-	1	13
Куниляк Гнат	-	2	1	-	-	-	14
Несторовський Яцко	2	2	4	3	3	3	15
Мудрик Василь	-	2	3	4	4	2	16
Мацьків Андрій	-	4	5	2	10	4	17
Сівadlo Стефан	2	2	4	3	3	3	18
Дзюбак Кость	-	-	2	1	-	2	19

<i>Прізвище селян</i>	<i>коні</i>	<i>воли</i>	<i>корови</i>	<i>телята</i>	<i>вівці</i>	<i>свині</i>	<i>ч.п.</i>
Дзюбак Прокоп	2	2	4	1	6	1	20
Коваль Яцко	-	-	-	2	-	2	21
Лось Кость	-	2	1	1	-	1	22
Серило Яцко	-	2	2	2	-	2	23
Барбарак Іван	2	2	2	2	2	2	24
Федак Місько	2	2	3	1	-	2	25
Дзівік Данко	1	-	2	-	1	1	26
Пустельник Іван	2	2	2	1	-	1	27
Афтанас Місько	2	2	4	4	3	3	28
Джула Іван	5	2	5	5	3	6	29
<i>загородники піші</i>							
Терлецький Іван	-	2	2	1	1	3	1
Вацяк Сенько	-	2	3	-	-	-	2
Грициха вдова	-	-	1	-	-	-	3
Сас Стефан	-	-	1	-	-	-	4
Цап Василь	-	-	1	4	2	1	5
Шпак Панько	-	-	1	1	-	1	6
Зверховський Василь	-	-	1	1	-	1	7
Гарас Стефан	-	-	1	1	-	1	8
Стрейко Олекса	-	-	3	1	2	1	9
Веретинські Шимек	-	-	2	3	-	-	10
Любецький Куба	-	-	1	1	-	-	11
Стрейків Місько	-	2	-	2	-	-	12
Вацяк Яцко	-	2	1	1	-	1	13
Якимець Ваньо	-	2	1	1	-	1	14
Шпак Іван	-	2	2	1	2	1	15
Питльовани Собек	-	-	1	-	-	-	16
Лєсни Юзеф	-	2	2	-	-	1	17
Савка Гриць	-	2	2	2	-	1	18
Берцьо Дмитро	-	-	-	-	-	-	19
Гладиш Михайло	-	-	2	2	-	3	20
Саджуга Гриць	-	2	1	1	-	1	21
Стеців Андрій	1	1	2	2	-	1	22
Васараб Пех (?)	-	-	1	2	-	1	23
Васараб Кость	2	2	2	-	-	1	24
Васараб Стефан	-	-	-	-	-	-	25
Афтанас Стефан	-	-	1	1	-	1	26

<i>Прізвище селян</i>	<i>коні</i>	<i>воли</i>	<i>корови</i>	<i>телята</i>	<i>вівці</i>	<i>свині</i>	<i>ч.п.</i>
Михалик Ваньо	-	2	2	2	-	2	27
Курись Михайло	-	-	-	1	-	1	28
Несторовський Іван	-	-	-	1	-	1	29
Несторовський Демко	-	-	3	4	-	-	30
Поточний Іван	-	-	4	2	-	2	31
Афтанас Ілько	-	-	-	2	-	-	32
Афтанас Сенько	2	-	2	-	-	3	33
Коваль Ян	-	2	2	1	-	-	34
Млинар Андрій	1	-	2	3	-	4	35
Разом	35	75	127	100	56	94	-

безхатні (ч.п. 18)

Дзюбачка Анна, Сенькова Пазя, Кунилячка Марія, Чепова Соня, Поточний Томек, Несторовський Андрій, Шпак Кшиська, Ваньо з Бланівки, Телесницька, Левицька, Богданка, Цап Сильвестер, Якимець Стефан, Саджуга Данко, Федак Стефан, Несторовська Марина, Мудрик Ваньо, Млинарська Анна

Джерело:

Descriptio subditorum inquilinor pertinentium ad bonu hereditarium ilustrs. Comitiss Antonu Krasicki in palatinatu Russiae districtu Sanocensi, parochia Dubecensi polsier a i. d. Josephum Boznanski cum annuis prestationibus.

Pawłokowa Nr. 1662 Fasc: 8, Pres. 15.7. (1)773, 17 August 1773, Districtus Sanocensis, Parafia Dubecensis // ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 16, спр. 1211.

Кількість та рід панщизняних робіт

<i>Прізвище, ім'я</i>	<i>Звичайна парники</i>	<i>Добровільна піші парники</i>	<i>Допоміжна піші парники</i>
<i>кметі тяглі (парники)</i>			
Коштовський Стефан	2	-	6
Коляса Яцко	2	-	6
Коляса Яцко	2	-	6
Несторовський Гнат	2	-	6
Федак Василь	2	-	6
Несторовський Гриць	2	-	6

Прізвище, ім'я	Звичайна		Добровільна		Допоміжна	
	парники	піші	парники	піші	парники	піші
Карпа Михайло	2	-	6	-	1	-
Карпа Данко	2	-	6	-	1	-
Олексівський Олекс	2	-	6	-	1	-
Витрикус Олекса	2	-	6	-	1	-
Стеців Андрій	2	-	6	-	1	-
Пудло Дмитро	2	-	6	-	1	-
Сікора Павло	2	-	6	-	1	-
Видра Іван	2	-	6	-	1	-
Куниляк Гнат	2	-	6	-	1	-
Несторовський Яцко	2	-	6	-	1	-
Мудрик Василь	2	-	6	-	1	-
Мацьків Андрій	2	-	6	-	1	-
Сівадло Стефан	2	-	6	-	1	-
Дзюбак Кость	2	-	6	-	1	-
Дзюбак Прокоп	2	-	6	-	1	-
Коваль Яцко	2	-	6	-	1	-
Лось Кость	2	-	6	-	1	-
Серило Яцко	2	-	6	-	1	-
Барбарак Іван	2	-	6	-	1	-
Федак Місько	2	-	6	-	1	-
Дзівік Данко	2	-	6	-	1	-
Пустельник Іван	2	-	6	-	1	-
Афтанас Місько	2	-	6	-	1	-
Джула Іван	2	-	6	-	1	-
<i>загородники піші.</i>						
Терлецький Іван	2	-	6	-	1	-
Вацяк Сенько	2	-	6	-	1	-
Грициха вдова	2	-	6	-	1	-
Сас Стефан	2	-	6	-	1	-
Цап Василь	2	-	6	-	1	-
Шпак Панько	2	-	6	-	1	-
Зверховський Василь	2	-	6	-	1	-
Гарас Стефан	2	-	6	-	1	-
Стрейко Олекса	2	-	6	-	1	-
Веретинські Шимек	2	-	6	-	1	-
Любецький Куба	2	-	6	-	1	-
Стрейко Місько	2	-	6	-	1	-

Прізвище, ім'я	Звичайна парники піші		Добровільна парники піші		Допоміжна парники піші	
Вацяк Яцко	2	-	6	-	1	-
Якимець Ваньо	2	-	6	-	1	-
Шпак Іван	2	-	6	-	1	-
Питльовани Собек	2	-	6	-	1	-
Лєсни Юзеф	2	-	6	-	1	-
Савка Гриць	2	-	6	-	1	-
Берцьо Дмитро	2	-	6	-	1	-
Гладиш Михайло	2	-	6	-	1	-
Саджуґа Гриць	2	-	6	-	1	-
Стеців Андрій	2	-	6	-	1	-
Васараб Пєх (?)	2	-	6	-	1	-
Васараб Кость	2	-	6	-	1	-
Васараб Стефан	2	-	6	-	1	-
Афтанас Стефан	2	-	6	-	1	-
Михалик Ваньо	2	-	6	-	1	-
Курись Михайло	2	-	6	-	1	-
Нєсторовський Іван	2	-	6	-	1	-
Нєсторовський Дємко	2	-	6	-	1	-
Поточний Іван	2	-	6	-	1	-
Афтанас Ільо	2	-	6	-	1	-
Афтанас Сенько	2	-	6	-	1	-
Коваль Ян	2	-	6	-	1	-
Млинар Андрій	2	-	6	-	1	-
Разом	70	117	210	29	35	42

безхатні

Дзюбачка Анна, Сенькова Пазя, Кунилячка Марія, Чєпова Соня, Поточний Томек, Нєсторовський Андрій, Шпак Кшиська (?), Ваньо з Бланівки (?), Тєлесницька (?), Левицька (?), Богданка (?), Цап Сильвестер, Якимець Стефан, Саджуґа Данко, Федак Стефан, Нєсторовська Марина, Мудрик Ваньо, Млинарська Анна.

Джерело:

Descriptio subditorum inquilinor pertinentium ad bonu hereditarium ilustrs. Comitiss Antonu Krasicki in palatinatu Russiæ districtu Sanocensi, parochia Dubecensi polsier a i. d. Josephum Boznanski cum annuis prestationibus. Pawlokowa, Nr. 1662 Fasc: 8, Pres. 15.7. (1)773,

17 August 1773, Districtus Sanocensis, Parafia Dubecensis.

ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 16, спр. 1211.

Повинності селян натурою
(десятина, добровільні річні податки і дріб)

<i>Прізвище, ім'я</i>	<i>гриби</i>	<i>горіхи</i> <i>гарнічі</i>	<i>гуси</i>	<i>каплунки</i>	<i>дріб</i>	<i>яйця</i>	<i>мотки</i>
<i>кметі тяглі (парники)</i>							
Коштовський Стефан	2	2	1/2	1	2	9	1
Коляса Яцко	2	2	1/2	1	2	9	1
Несторовський Гнат	2	2	1/2	1	2	9	1
Федак Василь	2	2	1/2	1	2	9	1
Несторовський Гриць	2	2	1/2	1	2	9	1
Карпа Михайло	2	2	1/2	1	2	9	1
Карпа Данко	2	2	1/2	1	2	9	1
Олексівський Олекса	2	2	1/2	1	2	9	1
Витрикус Олекса	2	2	1/2	1	2	9	1
Стеців Андрій	2	2	1/2	1	2	9	1
Пудло Дмитро	2	2	1/2	1	2	9	1
Сікора Павло	2	2	1/2	1	2	9	1
Видра Іван	2	2	1/2	1	2	9	1
Куниляк Гнат	2	2	1/2	1	2	9	1
Несторовський Яцко	2	2	1/2	1	2	9	1
Мудрик Василь	2	2	1/2	1	2	9	1
Мацьків Андрій	2	2	1/2	1	2	9	1
Сівадло Стефан	2	2	1/2	1	2	9	1
Дзюбак Кость	2	2	1/2	1	2	9	1
Дзюбак Прокоп	2	2	1/2	1	2	9	1
Коваль Яцко	2	2	1/2	1	2	9	1
Лось Кость	2	2	1/2	1	2	9	1
Серило Яцко	2	2	1/2	1	2	9	1
Барбарак Іван	2	2	1/2	1	2	9	1
Федак Місько	2	2	1/2	1	2	9	1
Дзівік Данко	2	2	1/2	1	2	9	1
Пустельник Іван	2	2	1/2	1	2	9	1
Афтанас Місько	2	2	1/2	1	2	9	1
Джула Іван	2	2	2	2	3	14	1.5
<i>загородники піші</i>							
Терлецький Іван	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Вацяк Сенько	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Грициха вдова	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1

<i>Прізвище, ім'я</i>	<i>гриби</i>	<i>горіхи</i> <i>гарниці</i>	<i>гуси</i>	<i>каплуни</i>	<i>дріб</i>	<i>яйця</i>	<i>молки</i>
Сас Стефан	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Цап Василь	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Шпак Панько	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Зверховський Василь	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Гарас Стефан	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Стрейко Олекса	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Веретинські Шимек	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Любецький Куба	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Стрейко Місько	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Вацяк Яцко	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Якімець Ваньо	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Шпак Іван	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Питльовани Собек	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Лєсни Юзеф	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Савка Гриць	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Берцьо Дмитро	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Гладиш Михайло	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Саджуга Гриць	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Стеців Андрій	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Васараб Пех (?)	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	
Васараб Кость	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Васараб Стефан	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Афтанас Стефан	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Михалик Ваньо	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Курись Михайло	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Несторовський Іван	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Несторовський Демко	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Поточний Іван	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Афтанас Ілько	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Афтанас Сенько	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Коваль Ян	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Млинар Андрій	1/2	1/2	1/4	1/2	1	4/2	1
Разом	46,5	46,5	23,5	46,5	94	422/2	63/2

безхатні

Дзюбачка Анна, Сенькова Пазя, Кунилячка Марія, Чєпова Соня, Поточний Томек, Несторовський Андрій, Шпак Кшиська (?), Ваньо з

Бланівки (?), Телесницька (?), Левицька (?), Богданка (?), Цап Сильвестер, Якимець Стефан, Саджуга Данко, Федак Стефан, Несторовська Марина, Мудрик Ваньо, Млинарська Анна.

Джерело:

Descriptio subditorum inquilinor pertinentium ad bonu hereditarium ilustrs. Comitis Antonu Krasicki in palatinatu Russiae districtu Sanocensi, parochia Dubecensi polsier a i. d. Josephum Boznanski cum annuis prestationibus. Pawlokowa, Nr. 1662 Fasc: 8, Pres. 15.7. (1)773

17 August 1773, Districtus Sanocensis, Parafia Dubecensis.

ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 16, спр. 1211.

Податок грішми та вівсом

<i>Прізвище, ім'я</i>	<i>флорин</i>	<i>гріш</i>	<i>корці</i>
<i>кметі тяглі (парники)</i>			
Коштовський Стефан	-	18	3
Коляса Яцко	-	18	3
Несторовський Гнат	-	18	3
Федак Василь	-	18	3
Несторовський Гриць	-	18	3
Карпа Михайло	-	18	3
Карпа Данко	-	18	3
Олексівський Олекса	-	18	3
Витрикус Олекса	-	18	3
Стеців Андрій	-	18	3
Пудло Дмитро	-	18	3
Сікора Павло	-	18	3
Видра Іван	-	18	3
Куниляк Гнат	-	18	3
Несторовський Яцко	-	18	3
Мудрик Василь	-	18	3
Мацьків Андрій	-	18	3
Сівадло Стефан	-	18	3
Дзюбак Кость	-	18	3
Дзюбак Прокоп	-	18	3
Коваль Яцко	-	18	3
Лось Кость	-	18	3
Серило Яцко	-	18	3

<i>Прізвище, ім'я</i>	<i>флорин</i>	<i>гріш</i>	<i>корці</i>
Барбарак Іван	-	18	3
Федак Місько	-	18	3
Дзівік Данко	-	18	3
Пустельник Іван	-	18	3
Афтанас Місько	-	18	3
Джула Іван	-	27	2
<i>загородники піші</i>			
Терлецький Іван	-	9	1
Вацяк Сенько	-	9	1
Грициха вдова	-	9	1
Сас Стефан	-	9	1
Цап Василь	-	9	1
Шпак Панько	-	9	1
Зверховський Василь	-	9	1
Гарас Стефан	-	9	1
Стрейко Олекса	-	9	1
Веретинські Шимек	-	9	1
Любецький Куба	-	9	1
Стрейко Місько	-	9	1
Вацяк Яцко	-	9	1
Якимець Ваньо	-	9	1
Шпак Іван	-	9	1
Питльовани Собек	-	9	1
Лєсни Юзеф	-	9	1
Савка Гриць	-	9	1
Берцьо Дмитро	-	9	1
Гладиш Михайло	-	9	1
Саджуга Гриць	-	9	1
Стеців Андрій	-	9	1
Васараб Пєх (?)	-	9	1
Васараб Кость	-	9	1
Васараб Стефан	-	9	1
Афтанас Стефан	-	9	1
Михалик Ваньо	-	9	1
Курись Михайло	-	9	1
Нєсторовський Іван	-	9	1
Нєсторовський Демко	-	9	1
Поточний Іван	-	9	1

<i>Прізвище, ім'я</i>	<i>флорин</i>	<i>гріш</i>	<i>корці</i>
Афтанас Ілько	-	9	1
Афтанас,Сенько	-	9	1
Коваль Ян	-	9	1
Млинар Андрій	-	9	1
Разом	42	20	104

безхатні

Дзюбачка Анна, Сенькова Пазя, Кунилячка Марія, Чепова Соня, Поточний Томек, Несторовський Андрій, Шпак Кшиська (?), Ваньо з Бланівки (?), Телесницька (?), Левицька (?), Богданка (?), Цап Сильвестер, Якимець Стефан, Саджуга Данко, Федак Стефан, Несторовська Марина, Мудрик Ваньо, Млинарська Анна.

Джерело:

Descriptio subditorum inquilinor pertinentium ad bonu hereditarium ilustrs. Comitis Antonu Krasicki in palatinatu Russiae districtu Sanocensi, parochia Dubecensi polsier a i. d. Josephum Boznanski cum annuis prestationibus. Pawlokowa, Nr. 1662 Fasc: 8, Pres. 15.7. (1)773, 17 August 1773. Districtus Sanocensis, Parafia Dubecensis.

ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 16, спр. 1211.

**Інвентар с. Павлокома
26 грудня 1773 року**

Додаток 2

Зернові

<i>Прізвище, ім'я</i>	<i>дім</i>	<i>домове</i>	<i>озимина 1 корці</i>	<i>корм корці</i>	<i>Pariagri- quilicen</i>	<i>город корці</i>	<i>лука центнери</i>	<i>пасовисько центнери</i>
Коляса Яцко	1	2	3,5	4	0,5	1	2	-
Федак Василь	1	2	2,5	5,5	-	1	3	-
Несторовський Гнат	1	2	2	4	2	1	1	-
Несторовський Гриць	1	2	2	5	1	1	2	-
Карпа Данко	1	2	2,5	4	2,5	1	1,5	-
Карпа Михайло	1	1	1	2,5	0,5	0,5	1	-
Федьків Данко	1	2	3	4	1	1	1,5	-
Вацяк Сенько	1	1	1	2	1	0,5	0,5	-
Федьків Гриць	1	1	1,5	2,5	-	0,5	0,5	-
Канюк Іван	1	1	1	2	1	0,5	0,5	-
Цап Василь	1	1	1	2	1	0,5	0,5	-
Вендрусівка	1	1	1	2	1	0,5	0,5	-
Якимець Гриць	1	-	-	-	-	-	-	-
Штангер(?) Казімеж	-	-	-	-	-	-	-	-
Витрикаш Олекса	1	2	2	5	1	1	1	-
Стеців Андрій	1	2	2	3	3	1	1	-
Зверховський Василь	1	1	1	2	1	0,5	0,5	-
Шпак Панько	1	1	1	2	1	0,5	0,5	-
Стрейко Олекса	1	1	1	2	1	0,5	0,5	-
Гарас Стефан	1	1	1	2	1	0,5	0,5	-
Пудловський Дмитро	1	2	2	5	1	1	1	-
Сікора Павло	1	2	2	5	1	1	1	-
Видра Іван	1	2	2	5	1	1	1	-
Лось Кость	1	2	2	5	1	1	1	-
Куниляк Гнат	1	2	2	5	1	1	1	-
Коваль Ясек	1	2	2	5	1	1	1	-
Несторовський Яцко	1	2	2	5	1	1	1	-
Мудрик Василь	1	2	2	5	1	1	1	-
Оліяр Андрій	1	2	2	5	1	1	1	-
Сівадло Стефан	1	2	2	5	1	1	1	-
Коштовський Стефан	1	2	2	5	1	1	1	-
Дзюбак Кость	1	2	2	5	1	1	1	-
Дзюбак Прокоп	1	2	2	5	1	1	1	-
Серило Федько	1	2	2	5	1	1	1	-
Барбарак Іван	1	2	2	5	1	1	1	-

<i>Прізвище, ім'я</i>	<i>дім</i>	<i>домове</i>	<i>озимина корці</i>	<i>корм корці</i>	<i>Pariagri- quilicen</i>	<i>город корці</i>	<i>лука центнери</i>	<i>пасовисько центнери</i>
Федак Місько	1	2	2	5	1	1	1	-
Дзівік Данко	1	2	2	5	1	1	1	-
Пустельник Ваньо	1	2	2	5	1	1	1	-
Афтанас Місько	1	2	2	5	1	1	1	-
Джула Іван	1	3	5	4	3	0,5	6	-
Любецький Куба	1	1	1	2	1	0,5	0,5	-
Точек Мацько	1	1	1	2	1	0,5	0,5	-
Стрейко Місько	1	1	1	2	1	0,5	0,5	-
Вацяк Яцко	1	1	1	2	1	0,5	0,5	-
Шпак Ваньо	1	1	1	2	1	0,5	0,5	-
Якимець Іван	1	1	1	2	1	0,5	0,5	-
Бирас Дмитро	1	1	1	2	1	0,5	0,5	-
Саджуга Гриць	1	1	2	3	-	0,5	1	-
Гладиш Михайло	1	1	1	3	-	0,5	1	-
Неркіш (?) Андрій	1	1	1	3	-	0,5	1	-
Васараб Кость	1	1	1	3	-	0,5	1	-
Савка Гриць	1	1	1	3	-	0,5	1	-
Васараб Пех?	1	1	1	3	-	0,5	1	-
Ярабовскі (?) Стефан	1	1	1	3	-	0,5	1	-
Афтанас Стефан	1	1	0,5	1	2,5	0,5	1	-
Михалик Ваньо	1	1	0,5	1	2,5	0,5	-	-
Коваль Іван	1	1	0,5	1	2,5	0,5	-	-
Курись Михайло	1	1	-	-	-	-	-	-
Несторовський Іван	1	1	0,5	1	2,5	0,5	-	-
Поточний Іван	1	1	0,5	1	2,5	0,5	-	-
Карбівник Демко	1	1	0,5	1	2,5	<i>вільний</i>		
Навольни Юзеф	1	1	0,5	1	2,5	<i>лісний</i>		
Афтанас Сенько	1	1	0,5	1	2,5	0,5	-	-
Афтанас Ілько	1	1	0,5	1	2,5	0,5	-	-
Бега Ваньо	1	1	0,5	1	2,5	0,5	-	-
Сарец Собелі	1	1	-	-	3	-	-	-
Сарец Данієля	1	1	0,5	-	2,5	-	-	-
Млинар Андрій	1	1	0,5	-	2,5	-	-	-
Сарец Шимек	1	-	-	-	-	-	-	-
Стеців Ваньо	1	-	-	-	-	-	-	-
Цап Сильвестер	1	-	-	-	-	-	-	-

Прізвище, ім'я	дім	домове	озимина корці	корм корці	<i>Paria-gri- quilicen</i>	город корці	лука центнери	пасовисько центнери
Несторовський Андрій	1	-	-	-	-	-	-	-
Разом	72	95	95	199	70	44,5	55	-
<i>Парохія</i>	1	4	6	4	2	3	-	-
<i>Арендар</i>	1	3	5	3	2	6	-	-

Джерело:

Inventarium pagi Pawlokoma siti in districtu Dubieicensi, Circuli Samboriensis conscriptum demio, die 26 Xbris 1773. Descriptio ... Inventarium subditorum inquilinorum exseminationis pratorum pecorum domini Josephi Boznianski existente una cum statu omnium incolarum porrceo.

ЦДІА України у м. Львові, ф. 140, оп. 17, спр. 707. Почато 1773 – закінчено 1810, на 11 аркушах.

Річні обов'язки

Дні:	звичайні			подячні			допоміжні		
	<i>парники</i>	<i>поодинки</i>	<i>півні</i>	<i>парники</i>	<i>поодинки</i>	<i>півні</i>	<i>парники</i>	<i>поодинки</i>	<i>півні</i>
Цап Василь	-	-	2	-	-	6	-	-	-
Вендрусівка	-	-	2	-	-	6	-	-	-
Коляса Яцко	-	2	-	-	-	6	-	-	-
Федак Василь	-	2	-	-	-	6	-	-	-
Несторовський Гнат	-	2	-	-	-	6	-	-	-
Несторовський Гриць	-	2	4	-	-	6	-	-	-
Карпа Данко	-	3	-	-	-	6	-	-	-
Карпа. Михайло	-	-	2	-	-	6	-	-	-
Федьків Данко	-	-	4	-	-	6	-	-	-
Вацяк Сенько	-	-	2	-	-	6	-	-	-
Федьків Гриць	-	-	2	-	-	6	-	-	-
Канюк Іван	-	-	2	-	-	6	-	-	-
Якімець Гриць	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Канюк Іван	-	-	2	-	-	6	-	-	-
Якімець Гриць	-	-	-	-	-	-	-	-	-

	<i>Дні:</i>			<i>звичайні</i>			<i>подячні</i>			<i>допоміжні</i>		
	<i>парники</i>	<i>поодинокі</i>	<i>піші</i>	<i>парники</i>	<i>поодинокі</i>	<i>піші</i>	<i>парники</i>	<i>поодинокі</i>	<i>піші</i>	<i>парники</i>	<i>поодинокі</i>	<i>піші</i>
Штангер(?) Казімеж	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Витрикаш Олекса	-	-	4	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Стеців Андрій	-	-	-	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Зверховський Василь	-	-	2	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Шпак Панько	-	-	2	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Стрейко Олекса	-	-	2	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Гарас Стефан	-	-	2	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Пудловський Дмитро	-	-	4	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Сікора Павло	-	-	4	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Видра Іван	-	-	4	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Лось Кость	-	-	4	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Куниляк Гнат	-	-	4	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Коваль Ясек	-	-	4	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Несторовський Яцко	-	2	-	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Мудрик Василь	-	-	4	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Оліяр Андрій	-	2	-	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Сівадло Стефан	-	2	-	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Коштовський Стефан	-	-	4	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Дзюбак Кость	-	-	4	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Дзюбак Прокоп	-	2	-	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Серило Федько	-	-	4	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Барбарак Іван	-	-	4	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Федак Місько	-	2	-	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Дзівік Данко	-	-	4	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Пустельник Ваньо	-	-	4	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Автанас Місько	-	2	-	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Джула Іван	-	3	-	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Любецький Куба	-	-	2	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Точек Мацько	-	-	2	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Стрейко Місько	-	-	2	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Вацяк Яцко	-	-	2	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Шпак Ваньо	-	-	2	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Якімець Іван	-	-	2	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Бирас Дмитро	-	-	2	-	-	6	-	-	-	-	-	-

<i>Дні:</i>	<i>звичайні</i>			<i>подячні</i>			<i>допоміжні</i>		
	<i>парники</i>	<i>поодинокі</i>	<i>піші</i>	<i>парники</i>	<i>поодинокі</i>	<i>піші</i>	<i>парники</i>	<i>поодинокі</i>	<i>піші</i>
Саджуга Гриць	-	-	2	-	-	6	-	-	-
Гладиш Михайло	-	-	2	-	-	6	-	-	-
Неркіш (?) Андрій	-	-	2	-	-	6	-	-	-
Васараб Кость	-	-	2	-	-	6	-	-	-
Савка Гриць	-	-	2	-	-	6	-	-	-
Васараб Пех?	-	-	2	-	-	6	-	-	-
Асарабовскі Стефан	-	-	2	-	-	6	-	-	-
Афтанас Стефан	-	-	2	-	-	6	-	-	-
Михалик Ваньо	-	-	2	-	-	6	-	-	-
Коваль Іван	-	-	2	-	-	6	-	-	-
Курись Михайло	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Несторовський Іван	-	-	-	-	-	6	-	-	-
Поточний Іван	-	-	-	-	-	6	-	-	-
Карбівник Демко	<i>вільний</i>								-
Навольни Юзеф	<i>лісний</i>								-
Афтанас Сенько	-	-	-	-	-	6	-	-	-
Афтанас Ілько	-	-	-	-	-	6	-	-	-
Бега Ваньо	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Сарец Собелі	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Сарец Данієля	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Млинар Андрій	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Сарец Шимек	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Стеців Ваньо	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Цап Сильвестер	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Несторовський Андрій	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Разом	-	24	118	-	-	354	-	-	-
<i>Парохія</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Арендар</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Джерело:

Inventarium pagi Pawlokoma siti in districtu Dubieicensi, circuli Samboriensis conscriptum demio, die 26 Xbris 1773. Descriptio — Inventarium subditorum inquilinorum exseminationis pratorum pecorum domini Josephi Boznianski existente una cum statu omnium incolarum porrceo.

ЦДІА України у м. Львові, ф. 140, оп. 17, спр. 707. Почато 1773, закінчено 1810, на 11 аркушах.

Худоба

	<i>коні</i>	<i>воли</i>	<i>корови</i>	<i>молодняк</i>	<i>вівці</i>
Коляса Яцко	1	2	2	1	3
Федак Василь	1	2	1	1	-
Несторовський Гнат	2	2	1	2	2
Несторовський Гриць	-	-	2	1	-
Карпа Данко	2	2	3	3	3
Карпа. Михайло	-	-	2	2	2
Федьків Данко	-	-	3	2	-
Вацяк Сенько	-	-	2	1	-
Федьків Гриць	-	-	1	-	-
Канюк Іван	-	-	-	1	-
Цап Василь	-	-	1	2	2
Вендрусівка	-	-	-	-	-
Якимець Гриць	-	-	-	-	-
Штангер(?) Казімеж	-	-	-	-	-
Витрикаш Олекса	-	2	3	3	-
Стеців Андрій	-	-	2	2	1
Зверховський Василь	-	-	-	1	-
Шпак Панько	-	-	-	2	-
Стрейко Олекса	-	-	-	2	-
Гарас Стефан	-	-	-	1	-
Пудловський Дмитро	-	-	2	3	1
Сікора Павло	-	-	1	2	3
Видра Іван	-	2	1	2	-
Лось Кость	-	2	1	2	1
Куниляк Гнат	-	2	1	1	-
Коваль Ясек	-	-	2	1	-
Несторовський Яцко	2	2	3	3	3
Мудрик Василь	2	2	3	2	2
Оліяр Андрій	2	2	4	3	6
Сівадло Стефан	2	2	3	3	3
Коштовський Стефан	1	2	2	2	1
Дзюбак Кость	-	2	2	2	-
Дзюбак Прокоп	2	2	3	3	3
Серило Федько	-	2	2	1	-
Барбарак Іван	1	2	2	2	1
Федак Місько	2	2	3	2	-
Дзівік Данко	1	-	2	1	-
Пустельник Ваньо	1	-	2	-	-
Афтанас Місько	2	2	3	3	2
Джула Іван	4	2	3	3	6

	кони	воли	корови	молодняк	вівці
Любецький Куба	-	-	2	2	-
Точек Мацько	-	-	2	2	-
Стрейко Місько	-	1	-	-	-
Вацяк Яцко	-	-	2	2	-
Шпак Ваньо	-	-	2	2	2
Якимець Іван	-	-	2	2	-
Бирас (Бирко?) Дмитро	-	-	1	-	-
Саджуга Гриць	-	-	2	1	-
Гладиш Михайло	-	-	2	3	-
Неркіш (?) Андрій	-	-	2	2	-
Васараб Кость	-	-	2	3	-
Савка Гриць	-	-	2	3	-
Васараб Пех?	-	-	2	1	-
Асарабовські Стефан	-	-	-	-	-
Афтанас Стефан	-	-	2	2	-
Михалик Ваньо	-	-	2	3	-
Коваль Іван	-	-	1	2	-
Курись Михайло	-	-	-	-	-
Несторовський Іван	-	-	2	1	-
Поточний Іван	-	-	3	4	-
Карбівник Демко	-	-	3	3	-
Навольни Юзеф	-	-	2	2	-
Афтанас Сенько	-	-	2	2	-
Афтанас Ілько	-	-	1	1	-
Бега Ваньо	-	-	-	2	-
Сурец Собелі	-	-	1	1	-
Сурец Данієля	-	-	-	-	-
Млинар Андрій	-	-	2	3	-
Сурец Шимек	-	-	-	-	-
Стеців Ваньо	-	-	-	-	-
Цап Сильвестер	-	-	-	-	-
Несторовський Андрій	-	-	-	-	-
Разом	27	40	116	114	47
<i>Парохія</i>	3	2	4	3	3
<i>Арендар</i>	2	-	6	3	-

Джерело:

Inventarium pagi Pawlokoma siti in districtu Dubieciensi, circuli Samboriensis conscriptum demio, die 26 Xbris 1773. Descriptio — Inventarium subditorum inquilinorum exseminationis pratorum pecorum domini Josephi Boznianski existente una cum statu omnium incolarum porrceo.

ЦДІА України у м. Львові, ф. 140, оп. 17, спр. 707. Почато 1773, закінчено 1810, на 11 аркушах.

Податки

	Грошима, з поля			Зерном, з городу <i>овес, кориці</i>
	<i>част.</i>	<i>флорин</i>	<i>гріш</i>	
Коляса Яцко	1	-	18	3
Федак Василь	1	-	18	3
Несторовський Гнат	2	-	18	3
Несторовський Гриць	-	-	18	3
Карпа Данко	4	-	18	4,5
Карпа Михайло	2	-	9	1,5
Федьків Данко	2	-	18	3
Вацяк Сенько	-	-	9	1,5
Федьків Гриць	-	-	9	1,5
Канюк Іван	-	-	9	1,5
Цап Василь	2	-	9	1,5
Вендрусівка	-	-	9	1,5
Якимець Гриць	-	-	-	-
Штангер(?) Казімеж	-	-	-	-
Витрикаш Олекса	-	-	18	3
Стеців Андрій	2	-	18	3
Зверховський Василь	1	-	9	1,5
Шпак Панько	1	-	9	1,5
Стрейко Олекса	1	-	9	1,5
Гарас Стефан	1	-	9	1,5
Пудловський Дмитро	2	-	18	3
Сікора Павло	1	-	18	3
Видра Іван	1	-	18	3
Лось Кость	1	-	18	3
Куниляк Гнат	-	-	18	3
Коваль Ясек	1	-	18	3
Несторовський Яцко	3	-	18	3
Мудрик Василь	3	-	18	3
Оліяр Андрій	5	-	18	3
Сівадло Стефан	2	-	18	3
Коштовський Стефан	1	-	18	3
Дзюбак Кость	2	-	18	3
Дзюбак Прокоп	4	-	18	3
Серило Федько	1	-	18	3
Барбарак Іван	1	-	18	3
Федак Місько	1	-	18	3
Дзівік Данко	-	-	18	3
Пустельник Ваньо	1	-	18	3
Афтанас Місько	1	-	18	3
Джула Іван	6	-	27	4,5

	Грошима, з поля			Зерном, з городу
	<i>част.</i>	<i>флорин</i>	<i>гріш</i>	<i>овес, корці</i>
Любецький Куба	1	-	9	1,5
Точек Мацько	2	-	9	1,5
Стрейко Місько	1	-	9	1,5
Вацяк Яцко	1	-	9	1,5
Шпак Ваньо	2	-	7	1,5
Якимець Іван	1	-	7	1,5
Бирас (Бирко?) Дмитро	-	-	9	1,5
Саджуга Гриць	-	-	9	1,5
Гладиш Михайло	2	-	9	1,5
Неркіш (?) Андрій	1	-	9	1,5
Васараб Кость	2	-	9	1,5
Савка Гриць	1	-	9	1,5
Васараб Пех?	1	-	9	1,5
Асарабовскі Стефан	-	-	9	1,5
Афтанас Стефан	1	-	9	1,5
Михалик Ваньо	2	-	9	1,5
Коваль Іван	-	-	9	1,5
Курись Михайло	-	-	-	-
Несторовський Іван	1	-	9	1,5
Поточний Іван	2	-	9	1,5
Карбівник Демко	1	-	-	-
Навольни Юзеф	2	-	-	-
Афтанас Сенько	1	-	-	1,5
Афтанас Ілько	-	-	-	1,5
Бега Ваньо	-	15	-	<i>гарбар</i> -
Сурец Собелі	-	20	24	-
Сурец Данієля	-	10	-	-
Млинар Андрій	-	10	-	-
Сурец Шимек	-	6	-	-
Стеців Ваньо	-	-	-	-
Цап Сильвестер	-	-	-	-
Несторовський Андрій	-	-	-	-
Разом	82	87	16	133
<i>Парохія</i>	3	-	-	-
<i>Арендар</i>	-	-	-	-

Джерело:

Inventarium pagi Pawlokoma siti in districtu Dubieicensi, circuli Samboriensis conscriptum demio, die 26 Xbris 1773. Descriptio — Inventarium subditorum inquilinorum exseminationis pratorum pecorum domini Josephi Boznianski existente una cum statu omnium incolarum porceo.

ЦДІА України у м. Львові, ф. 140, оп. 17, спр. 707. Почато 1773, закінчено 1810, на 11 аркушах.

Податки

Вид податків:	дробом				натурою		
	гуси	каплуни	кури	яйця	гриби (гарній)	оріхи (гарній)	пряжа (мотки)
Коляса Яцко	0,5	1	2	9	2	2	1
Федак Василь	0,5	1	2	9	2	2	1
Несторовський Гнат	0,5	1	2	9	2	2	1
Несторовський Гриць	0,5	1	2	9	2	2	1
Карпа Данко	1	1,5	3	12	3	3	2
Карпа Михайло	0,5	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Федьків Данко	0,5	1	2	2	2	2	1
Вацяк Сенько	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Федьків Гриць	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Канюк Іван	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Цап Василь	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Вендрусівка	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Якимець Гриць	-	-	-	-	-	-	1
Штангер(?) Казімеж	-	-	-	-	-	-	1
Витрикаш Олекса	0,5	1	2	9	2	2	1
Стеців Андрій	0,5	1	2	9	2	2	1
Зверховський Василь	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Шпак Панько	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Стрейко Олекса	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Гарас Стефан	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Пудловський Дмитро	0,5	1	2	9	2	2	1
Сікора Павло	0,5	1	2	9	2	2	1
Видра Іван	0,5	1	2	9	2	2	1
Лось Кость	0,5	1	2	9	2	2	1
Куниляк Гнат	0,5	1	2	9	2	2	1
Коваль Ясек	0,5	1	2	9	2	2	1
Несторовський Яцко	0,5	1	2	9	2	2	1
Мудрик Василь	0,5	1	2	9	2	2	1
Олійр Андрій	0,5	1	2	9	2	2	1
Сівадло Стефан	0,5	1	2	9	2	2	1
Коштовський Стефан	0,5	1	2	9	2	2	1
Дзюбак Кость	0,5	1	2	9	2	2	1
Дзюбак Прокоп	0,5	1	2	9	2	2	1
Серило Федько	0,5	1	2	9	2	2	1

<i>Вид податків:</i>	<i>дробом</i>				<i>натурою</i>		
	<i>гуси</i>	<i>каплуни</i>	<i>кури</i>	<i>яйця</i>	<i>гриби (гарниці)</i>	<i>оріхи (гарниці)</i>	<i>пряжа (мотки)</i>
Барбарак Іван	0,5	1	2	9	2	2	1
Федак Місько	0,5	1	2	9	2	2	1
Дзівік Данко	0,5	1	2	9	2	2	1
Пустельник Ваньо	0,5	1	2	9	2	2	1
Афтанас Місько	0,5	1	2	9	2	2	1
Джула Іван	1	1,5	3	13,5	3	3	1,5
Любецький Куба	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Точек Мацько	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Стрейко Місько	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Вацяк Яцко	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Шпак Ваньо	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Якимець Іван	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Бирас Дмитро	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Саджуга Гриць	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Гладиш Михайло	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Неркіш (?) Андрій	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Васараб Кость	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Савка Гриць	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Васараб Пех?	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Асарабовські Стефан	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Афтанас Стефан	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Михалик Ваньо	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Коваль Іван	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Курись Михайло	-	-	-	-	-	-	0,5
Несторовський Іван	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Поточний Іван	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Карбівник Демко	-	-	-	-	-	-	-
Навольни Юзеф	-	-	-	-	-	-	-
Афтанас Сенько	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Афтанас Ілько	0,25	0,5	1	4,5	1	1	0,5
Бега Ваньо	-	-	-	-	-	-	-
Сурец Собелі	-	-	-	-	-	-	-
Сурец Данієля	-	-	-	-	-	-	-
Млинар Андрій	-	-	-	-	-	-	-
Сурец Шимек	-	-	-	-	-	-	-

Вид податків:	дробом				натурою		
	гуси	каплуни	кури	яйця	гриби (гарніці)	оріхи (гарніці)	пряжа (мотки)
Стеців Ваньо	-	-	-	-	-	-	1
Цап Сильвестер	-	-	-	-	-	-	1
Несторовський Андрій	-	-	-	-	-	-	1
Разом	22,5	33,5	89	389	89	89	49
<i>Парохія</i>	-	-	-	-	-	-	-
<i>Арендар</i>	-	-	-	-	-	-	-

Дідич Юзеф Бознаньські у 1773 році мав доходу 4,432 флорини.

В Сумарії (Summarius proventus annualis a lago Pawlokoma 1773 anno) подається, що дідич висівав озимини на 52 корці, на годівлю 41 корців, та на поля 30 корців. Та що мав у дворі 10 коней, 4 воли, 13 корів, 10 телят та 6 кіз. З пропінації мав 1,200 флоринів, з млина — 20, а з городів — 16.

Джерело:

Inventarium pagi Pawlokoma siti in districtu Dubieciensi, circuli Samboriensis conscriptum demio, Die 26 Xbris 1773. Descriptio ... Inventarium Subditorum Inquilinorum Exseminationis Pratorum Pecorum Domini Josephi Boznianski existente una cum Statu omnium incolarum porceeo

ЦДІА України у м. Львові, ф. 140, оп. 17, спр. 707. Почато 1773, закінчено 1810, на 11 аркушах.

Сумарій річних прибутків

1. За тяглові дні кметів	1040,00
на тиждень 52, а на рік 2600, кожен день гр. 12	
2. За піші дні загородників	600,00
на тиждень 68, а на рік 3400, кожен день гр. 6	
3. Всі чинші	82,15
4. Овес осипний	254,00
корців 127, гарнців 2, за корець 2	
5. Гусей 2,5, за гуску гр. 15	10,24
6. Каплунів 42,5, за каплуна гр. 15	17,00
7. Курей 85, за курку гр. 6	17,00
8. Грибів гарнців 85, за гарнець гр. 6	17,00
9. Оріхи гарнців 85, за гарнець гр. 6	17,00
10. Яйця, штук 383, за яйце гр. 1	4,01

11. Прядиво, штук 48.5, за штуку гр. 20	32,10
12. Сіно	300,00
13. ?	80,00
14. Аренда	500,00
Разом приходи	3051,10

З цих приходів треба відняти кошти ґрунтові, на підстаросту, парубків, куховарки, пастуха, упряж та направи плугів, борон та возів.

Підпис: Юзеф Бознаньскі.

Джерело: Inventarium pagi Pawlokoma siti in districtu Dubieicensi circuli Samboriensis conscriptum denno Die 2 Xbris 1773.

ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 17, спр. 707. Почато 1773, закінчено 1810.

Інвентар с. Павлокома за 1787 рік. Фасія ч. 195

	<i>ч.п</i>	<i>днів в тижні</i>	<i>грішми</i>
<i>Кметі</i>			
Тарнавський Ваньо	1	2	
Пустельник Ваньо	2	2	
Несторовський Іван	3	2	
Карпа Михайло	4	2	
Карпа Дмитро	5	2	
Німець Ваньо	6	2	
Автанас Андрій	7	2	
Видра Стефан	8	2	
Несторовський Антін	9	2	
Мудрик Василь	10	2	
Автанас Місько	11	2	
Оліяр Андрій	12	2	
Дзюбак Василь	13	2	
Джулиха Вдова	14	2	
Дзівік Місько	15	2	
Барбарак Іван	16	2	
Коваль Іван	17	2	
Дзівік Данко	18	2	
Коваль Сташек	19	2	
Сівadlo Стефан	20	2	
Коваль Войтек	21	2	
Коштовський Стефан	22	2	
Цап Гнат	23	2	
Олексівський Михайло	24	2	

	<i>ч.п</i>	<i>днів в тижні</i>	<i>грішми</i>
Стець Андрій	25	2	
Налесник Іван	26	2	
<i>Загородники</i>			
Лось Кость	27	2	
Кухан Войцех	28	2	
Несторовський Гриць	29	2	
Дзівік Федько	30	2	
Дзюбак Кость	31	2	
Вацяк Сенько	32	2	
Стрейко Олекса	33	2	
Карпа Яцко	34	2	
Коваль Шимек	35	2	
Точко Томко	36	2	
Несторовський Олекса	37	2	
Шимек з Марціна	38	2	
Лєсняк Юзек	39	2	
Міхльова вдова	40	2	
Несторовський Кость	41	2	
Куриє Ваньо	42	2	
Рудавський Антек	43	2	
Васараб Олекса	44	2	
Михалик Михайло	45	2	
Якимець Василь	46	2	
Шпак Петро	47	2	
Саджуґа Ваньо	48	2	
Сериляк Федько	49	2	
Поточний Іван	50	2	
Шпак Ваньо	51	2	
Пудловський Дмитро	52	2	
Ялісмує Ваньо	53	2	
Автанас Стефан	54	2	
Савка Гриць	55	2	
Федак Ілько	56	2	
Несторовський Демко	57	2	
Кріль Олекса	58	2	
Чеп Яцко	59	2	
Ваньо з Данка Мі.	60	2	
Перевозник Ваньо	61		15 зл
Мельник Андрій	62		30 зл
Зверховський	63	Перевізник	Вільний
Троян Петро	64	Лісний	Вільний

	<i>ч.п</i>	<i>днів в тижні</i>	<i>грішми</i>
Гладиш Тимко	65	Лісний	Вільний
Олексівський Томко	66	Війт	Вільний
<i>Халупники</i>			
Несторовський Федько	67		Вільний 2 зл
Кашицкі Шимон	68		2 зл
Цап Сильвестер	69		2 зл
Саджуга Сенько	70		2 зл
Столяр	71		2 зл
Урина вдова	72		2 зл
Пастух Стефан	73	До худоби	Вільний
Стадник Юрко	74	До коней	Вільний
Дзюбак Гриць	75		2 зл

Джерело:

Inwentarz wsi Pawlokomy z imieniami poddanych takich, z terazniejszemi powinnościami dnia 6 lipca 1787 zapisany.

Фасія 1811 8217/133

1. Дні тяглі, в тижні 65, річно 3380 по 12	1352.00
2. Дні піші загородників, в тижні 56, річно 2912 по 6	582.12
3. Дні піші халупників, в тижні 10.5, річно 546 по 6	109.06
4. Дні піші будників, річно 26 по 6	5.06
5. Дні піші комірників 6 по 12 днів, річно 72 по 6	14.12
6. Річний чинш від підданих	583.19
7. Гуси від Кметів, 33 шт. по гр. пол. 24	26.12
8. Каплуни від Кметів, 33 шт. по гр.пол. 18	19.24
9. Кури чиншові від підданих 96 шт. по 12	38.12
10. Яйця чиншові 470 шт. по 1.5 шеляга	7.24
11. Оправа 24 шт. по 1 рк.	24.00
12. Пропінація, аренда та млин	300.00
13. Сума чистого річного доходу	3063.07
Ґрунтові кошти по 10 від 100	306.09
Залишається сума доходів	2756.28

Підписав новий дідич села Павлокома Ігнаці Скінинські, дня 21 вересня 1810 р. ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 17, спр. 707

**Йосифінська
та Францисканська метрики**

Йосифінська та Францисканська метрики (опис)

1. Йосифінська метрика дуже докладно подає маєтковий стан діди́ча, паро́ха та се́лян. В ній подані такі рубрики:

- а. № місцевого порядку;
- б. Ім'я землевласника та № дому;
- в. Висів зерна: (а) пшениці, (б) жита, (в) ячменю, (г) вівса;
- г. Розміри поля, подані (1) селянами в сажнях в довжину й ширину та в загальній площі, та (2) через геометрів;
- г. Поле, (1) загальна сума в моргах та сажнях; (2) прихід в корцях: (а) пшениці, (б) жита, (в) ячменю, (г) вівса;
- д. Луки: (1) загальна кількість в моргах та сажнях; (2) прихід в (а) сіні солодкому та (б) квасному у центнерах, (3) інше харчування в центнерах;
- е. Ліси: (1) загальна сума в моргах і сажнях; (2) ужиток дерева: (а) твердого, (б) м'якого.

2. Францисканська метрика до якоїсь міри спростила запис маєткового стану села. В ній подані такі рубрики:

- а. Давній № топографічного порядку;
- б. Новий № топографічного порядку;
- в. Ім'я землевласника та № дому;
- г. Правна власність ґрунтів з поділом на (1)домініяльні, (2) вільні, (3) рустикальні.
- г. Розмір (1) в довжину, (2) ширину, та (3) площу в сажнях.
- д. Загальна сума в 1(моргах), та (2) сажнях.
- е. Трирічний збір в натурі (1) пшениці, (2) жита, (3) ячменю, (4) вівса.
- є. Річний прибуток в золотих ринських та крейцарах;
- ж. Загальна сума;
- з. Луки, річний прихід в натурі: (1) сіно, (а) солодке, (б) квасне, (2) годівля (а) солодка, (б) квасна;
- и. Річний прихід у золотих ринських та крейцарах;
- і. Ліси: (1) загальна кількість в (а) в моргах і (б) сажнях, (2) вжиток дерева в сажнях (а) твердого, (б) м'якого), (3) в золотих ринських та крейцарах.
- й. Завваги.

Йосифінська Метрика 1 с. Павлокома 1787–1788

Нива Перша — Городи

1. №(1)	1-2	Терлецький Іван (хата, город)
2. №(2)	3-4	Тарнавський Іван (хата, город)
3. №(3)	5-6	Пустельник Ваньо (хата, город)
4. №(4)	7-8	Нестеровський Іван (хата, город)
5. №(5)	9-10	Нестеровський Гриць (хата, город)
6. №(6)	11-12	Карпа Михайло (хата, город)
7. №(7)	13-14	Карпа Дмитро (хата, город)
8. №(9)	15-16	Плебанія Рітус Греці (хата, город)
9. №(10)	17-18	Вацяк Сенько (хата, город)
10. №(8)	19-20	Олексівський Томко (хата, город)
11. №(12)	21-22	Олексівський Михайло (хата, город)
12. №(9)	23	До плебанії й церкви (город)
13. №(13)	24-25	Цап Василь (хата, город)
14. №(15)	26-27	Налесник Іван (хата, город)
15. №(16)	28-29	Німець Ваньо (хата, город)
16. №(17)	30-31	Стець Андрій (хата, город)
17. №(30)	32-33	Федак Ілько (хата, город)
18. №(18)	34-35	Зверховський, Василь (хата, город)
19. №(?)	36	Урина вдова (хата)
20. №(?)	37	Афтанас Стефан (хата)
21. №(72)	38-39	Мудрик Ваньо (хата, город)
22. №(67)	40-41	Стрейко Олекса (хата, город)
23. №(20)	42-43	Шпак Петро (хата, город)
24. №(21)	44-45	Рудавський Дмитро (хата, город)
25. №(?)	46	Афтанас Сеньчиха (город)
26. №(19)	47-48	Мудрик Данко (хата, город)
27. №(22)	49-50	Карпа Яцко (хата, город)
28. №(23)	51-52	Коваль Шашко (хата, город)
29. №(24)	53-54	Точко Томко (хата, город)
30. №(25)	55-56	Несторовський Олекса (хата, город)
31. №(26)	57-58	Видра Стефан (хата, город)
32. №(27)	59-60	Афтанас Андрій (хата, город)
33. №(50)	61-62	Коваль Войцех (хата, город)
34. №(28)	63-64	Нестеровський Антін (хата, город)
35. №(29)	65-66	Мудрик Василь (хата, город)

36. №(63)	67-68	Афтанас Місько (хата,город)
37. №(?)	69	Афтанас Сеньчиха (хата, город вище)
38. №(69)	70-71	Шпак Марцін (хата, город)
39. №(32)	72-73	Курись Андрій (хата, город)
40. №(33)	74-75	Якімець Ваньо (хата, город)
41. №(34)	76-77	Шпак Ваньо (хата, город)
42. №(40)	78	Дзюбак Василь (город, хата нижче)
43. №(49)	79	Дзюбак Прокоп (город, хата нижче)
44. №(35)	80-81	Питльований Шимон (хата, город)
45. №(69)	82	Шпак Марцін (город)
46. №(37)	83-84	Лесняк Йосиф (хата, город)
47. №(45)	85-86	Рудавський Антін (хата, город)
48. №(30)	87-88	Савка Гриць (хата, город)
49. №(75)	89-90	Троян Петро (хата, город)
50. №(39)	91-92	Копаський Ваньо (хата, город)
51. №(40)	93-94	Сівадло Стефан (хата, город)
52. №(11)	95-96	Гладиш Томко (хата, город)
53. №(42)	97-98	Дзюбак Кость (хата, город)
54. №(43)	99-100	Саджуга Ваньо (хата, город)
55. №(11)	101-102	Тарнавський Василь (хата, город)
56. №(44)	103-104	Курись Ваньо (хата, город)
57. №(73)	105-106	Уляновські Шимон (хата, город)
58. №(47)	107-108	Коштовський Антон (хата, город)
59. №(48)	109-110	Дзюбак Василь (хата, город)
60. №(46)	111-112	Васарабик Олекса (хата, город)
61. №(49)	113-114	Дзюбак Прокоп (хата, город)
62. №(29)	115	Кролик Олекса (город, без хати)
63. №(64)	116	Нестеровський Федько (город, хата вище)
64. №(29)	117	Мудрик Василь (город, хата вище)
65. №(50)	118-119	Коваль Войтек (город, хата вище)
66. №(56)	120	Сериляк Федько (город, хата нижче)
67. №(31)	121-122	Лось Кость (хата, город)
68. №(32)	123-124	Михалик Михайло (хата, город)
69. №(53)	125-126	Дзівік Микола (хата, город)
70. №(70)	127-128	Цап Сильвестер (хата, город)
71. №(54)	129-130	Чеп Яцко (хата, город)
72. №(14)	131-132	Кашицькі Шимон (хата, город)
73. №(?)	133	До пусткі Фломяківки (город)
74. №(55)	134-135	Барбарек Місько (хата, город)

75. №(56)	136-137	Сериляк Федько (хата, город)
76. №(57)	138-139	Якимець Василь (хата, город)
77. №(58)	140-141	Коваль Іван (хата, город)
78. №(59)	142-143	Дзівік Данько (хата, город)
79. №(66)	144-145	Млинар Андрій (хата з млином, город)
80. №(40)	146-147	Нестеровський Федько (хата, город)
81. №(71)	148	Двірська оренда
82. №(60)	149-150	Нестеровський Демко (хата, город)
83. №(61)	151-152	Поточни Іван (хата, город)
84. №(?)	153	Столяж (Столяр?) Ян (хата, без городу)
85. №(?)	154	Саджуга Сенько (хата, без городу)
86. №(74)	155	Двірське під Дворем (городи)
87. №(74)	156	Двірське під Загумним (городи)
88. №(74)	157	Двірське над Сяном (городи) №(74)

Джерело: ЦДІА України у м. Львові, ф. 19, оп. 15, спр. 311.

Йосифінська метрика 2 1787–1788

Нива Загумне

Від півночі лежить поле Чвертки, від сходу — ріка, що тече між Павлокомою й Сільницею. На південь лежить Червоний Потік і Диягівську границю а на заході річку.

Ця Нива має три поля: Загумне, Діброву й Лазкі.

158 Поле Загумне між Сільницькою границею, Чвертками та Дібровою

159, 161, 165-167	Тарнавський Ваньо (2)
160, 162-164	Пустельник Ваньо (3)
168-171	Несторовський Іван (4)
172-175	Несторовський Гриць (5)
176-179	Карпа Михайло (6)
180	Млинар Андрій (66)
181-189	Карпа Дмитро (7)
190-194	Плебанія (9)
195-197	Вацяк Гнат (10)
198-200	Олексівський Томко (8)
201-203	Олексівський Михайло (12)
204-211	Цап Василь (13)
212-217	Налесник Іван (15)
218-221, 228-229	Німець Ваньо (16)
222-227	Стець Андрій (17)
230	Федак Ілько (30)
231	Зверховський Василь (18)
232	Стрейко Олекса (67)
233	Шпак Петро (20)
234-236	Пудловський Дмитро ()
237-241	Карпа Яцко (22)
242-247	Коваль Шашко (23)
248-251	Точко Томко (24)
252-256	Несторовський Олекса (25)
257-260	Видра Стефан (26)
261-263	Афтанас Андрій (27)
264-267	Коваль Войцех (50)

268 Поле Діброва — лежить між селом,
Ділами, Сільницькою границею до Червоного Потoku

269-270, 274	Нестеровський Антон (28)
271-273	Мудрик Василь (29)
275-276	Афтанас Місько (63)
277-278	Куриць Андрій (32)
279-280	Якимець Ваньо (33)
281-282	Шпак Ваньо ()
283-284	Дзюбак Василь (48)
285-286	Дзюбак Прокоп (49)
287-289	Цап Василь (13)
290-291	Налесник Іван (15)
292-295	Стець Андрій (17)
296-300	Федак Ілько (30)
301-302, 308	Зверховський Василь (18)
303-307	Стрейко Олекса (67)
309-313	Шпак Петро (20)
314	Шпак Марцін ()
315-317	Мудрик Ваньо (72)
318-319	Мудрик Данько (19)
320-321	Поточни Іван (61)
322-323	Несторовський Демко (60)
324	Барбарек Місько (55)
325-326	Якимець Василь (57)
327-329	Сериляк Федько (56)
330-333	Дзівік Данко (59)
334-337	Коваль Іван (58)
338-340	Тарнавський Ваньо ()
341-343	Пустельник Ваньо (3)
344-347	Афтанас Місько (63)
348-350	Аренда двірська (71)

ґрунти признані цілою громадою та їхніми власниками

Плебання (9), Олексівський Томко (8), Олексівський Михайло (12), Вацяк Гнат (10), Німець Ваньо (16)

351 Поле Лазкі — положене між Червоним Потокom
та границею Сільницькою й Дилигівською

352-353	Несторовський Іван (4)
---------	------------------------

354-355	Несторовський Гриць (5)
356-357	Карпа Дмитро (7)
358-359	Карпа Михайло (6)
360-361	Плебанія (9)
362-368	Пустка Пудлівка Двірське (74)
369	Коваль Сташко (23)
370-371	Несторовський Олекса (25)

Нива Лиса Гора

Від сходу поле Діброва, від півдня Сільницьку і Дилягівську границю, на заході Бартківську границю й ріку, що пливе до села Павлокоми.

Нива складається з 3-х піль: Під Лісом, Лиса Гора й Друга Лиса Гора.

372 Поле Під Лісом

Від границі Сільницької й Дилягівської під ліском Бартківським та рікою, що пливе до села.

373-375	Двірське (74)
---------	---------------

376 Поле Лиса Гора

Між кряками двірськими й поляною та Сільницькою границею.

377	Пустка Джулівка Двірське (74)
378-379	Мудрик Василь (29)
380-381	Несторовський Антон (28)
382-383	Коваль Войцех (50)
384	Афтанас Андрій (27)
385-386	Лось Кость (31)
387-389	Точко Томко (24)
390-392	Коваль Сташко (23)
393-395	Двірське (74)
396	Савка Гриць (38)
397	Сівадло Стефан (40)
398, 403	Дзюбак Кость (42)
399, 402	Гладиш Тимко (41)
400, 404	Саджуга Ваньо (43)

401, 405	Тарнавський Василь (11)
406, 421, 424-425	Питльований Шимко (35)
407, 422-423	Шпак Марцін (69)
408,	Несторовський Олекса (25)
409	Курись Андрій (32)
410	Якимець Ваньо (33)
411	Шпак Ваньо (34)
412	Двірське на пустці (74)
413-415, 420	Коштовський Антон (47)
416-418	Афтанас Сеньчиха (68)
419	Васарабик Олекса (46)
426-429	Лесняк Йосиф (37)
430	Камінна скала непридатна до нічого й непомірена.

Грунти признані цілою громадою і власниками.

Пудловський Дмитро (21), Карпа Яцко (22), Дзюбак Кость (42),
Лесняк Йосиф (37)

431 Поле Друга Лиса Гора

432-433	Савка Гриць (38)
434-435	Копакці Іван (39)
436-437	Троян Петро (75)
438-441	Сівадло Стефан (40)
442-443	Гладиш Тимко (41)
444-445	Дзюбак Кость (42)
446-449	Саджуга Іван (43)
450-452	Тарнавський Василь (11)
453-455	Курись Ваньо (44)
456-457	Рудавський Антон (45)
458-459	Васарабик Олекса (46)
460-461	Коштовський Антон (47)

Нива Нагірна

Зі сходу село, з півдня і заходу — Бартківська границя, а з півно-
чі — дорога, що веде до Динова. Ця нива складається з 3-х піль:
Грабника, Рушево (Грушево) та Ліски.

462 Поле Грабник

Між Бартківською границею й Рушевим.

463-464, 468, 472-474	Троян Петро (75)
465, 469, 475-477	Копакці Іван (39)
466-467, 470-471, 478	Сівadlo Стефан (40)
479-481	Гладиш Тимко (41)
482	Дзюбак Кость (42)
483	Саджуга Ваньо (43)
484	Тарнавський Василь (11)
485-487	Курись Ваньо (44)
488	Двірське знане як Річки (74)
489-490	Уляновські Шимко (73)
491-493	Рудавський Антон (45)
494, 499	Коштовський Антон (47)
495-498	Васарабик Олекса (46)

500 Поле Рушево (Грушево)

Між горою Грабник та Бартківською границею, що йде понад селом.

501-504	Дзюбак Василь (48)
505-506	Дзюбак Прокоп (49)
507-509	Шпак Ваньо (34)
510-512	Якімець Ваньо (33)
513-514	Курись Андрій (32)
515-516	Зверховський Василь (10)
517-518	Федак Ілько (30)
519	Шпак Петро (20)
520	Стрейко Олекса (67)
521, 529-530	Мудрик Василь (29)
522-524	Кролик Олекса (29 1/2)
525-526	Несторовський Демко (60)
527-528, 582	Поточни Іван (61)*
531	Несторовський Федько (64)
532-533	Несторовський Антон (28)
534, 536-537, 574-575	Дзівік Данко (59)
535, 538, 572	Коваль Іван (58)
539	Коваль Войцех (50)
540	Афтанас Андрій (27)

541, 568-569	Якимець Василь (57)
542, 570-571	Сериляк Федько (56)
543, 576-578	Барбарек Місько (55)
544-546, 567	Аренда двірська (71)
547-549	Коваль Сташко (23)
550	Лось Кость (31)
551-553	Несторовський Олекса (25)
554-556	Точко Томко (24)
557-563	Пустка Пудлівка Двірське (74)
564-565	Дзівік Місько (53)
566	Чеп Яцко (54)
580, 584	Двірське (74)
581	Нестеровський Демко (60)

Грунт признаний цілою громадою й власниками

Михалик Михайло (32)

585 Поле Ліски

Від Двору на Бартківській границі.

586-588	Двірське (587 Став) (74)
589	Несторовський Демко (60)
590	Поточни Іван (61)*
591-592	Млинар Андрій (66)

Нива Болоня

З півдня — дорога, що йде на Динів, з заходу — Бартківська границя, з півночі — Сян, а зі сходу ріка, що пливе з села до Сяну. В цій ниві одинокє поле, що зветься Болоня.

593 Поле Болоня

Двірські поля й луки між Динівською дорогою, Бартківською границею та Сяном і рікою. Кожна частина має теж свою назву.

594-595	Двірська лука з полем (74)
596	Лука під греблею (74)
597	Поле за Сяном (74)

598	Перед пасовиськом (74)
599, 601	На пасовиськах (74)
600	Пасовисько над Сяном (74)
602	Середній горб (74)
603	Довга лука (74)
604	Широкий плат (74)
605	Кремінець понад Сяном, не служить до нічого й непоміряний.

Нива Чвертки

Від заходу — ріка, що пливе з села до Сяну, на північ — Сян, на схід — ріка, що є границею між Сільницею й Павлокомою, а на південь — поле Загумне. Ця нива має 2 поля: Двірське та Чвертки (хлопське).

606 Поле Двірське

Між Сяном і дорогою до Бахірця.

607	Двірське над Сяном, западаюче поле (74)
608	Терлецький Ваньо (1)
609	Двірське зване Обшар (74)
610	Двірське За пасовиськом (74)

611 Поле Чвертки

Від дороги до Бахірця до Сільницької границі.

612, 624, 756, 780	Плебанія (9)
613, 625	Вацяк Гнат (10)
614, 685, 691-692, 728	Барабарек Місько (55)
615, 683, 687, 727	Сериляк Федько (56)
616, 684, 689-690, 726	Якимець Василь (57)
617, 627, 777, 782	Олексівський Михайло (12)
618, 626, 776, 781	Олексівський Томко (8)
619, 628	Рудавський Антон (45)
620, 629	Афтанас Сеньчиха (68)
621, 631	Лесняк Йосиф (37)
622	Питльований Шимон (35)
623, 632-634, 779	Дзівік Місько (53)

630
635-636
637
638, 786
639-640, 645, 784
641
642
643
644, 652, 783
646, 669, 676
647, 674, 696, 759
648, 667, 668, 675, 695, 760
649, 702, 721, 746
650, 711, 748, 753, 774
651, 653, 751-752, 787
654, 660, 749-750, 775, 788
655, 703, 740
656, 661, 735, 768
657, 662, 725
658, 724
659, 723
663-664, 722
665-666, 710, 720, 767
670, 677, 699-700, 757
671, 678, 701, 712, 733, 758
672, 679
673, 708, 718, 765
680, 709, 719, 766
681, 742, 745, 772
682, 743-744, 773
686
693, 729
694, 730
697-698, 732, 747
704, 714, 761
705, 715, 762
706, 716, 763
707, 717, 754, 764
713
731

Шпак Марцін (69)
Млинар Андрій (66)
Несторовський Іван (4)
Несторовський Гриць (5)
Пустельник Ваньо (3)
Дзюбак Прокоп (49)
Дзюбак Василь (48)
Михалик Михайло (32)
Тарнавський Ваньо (2)
Несторовський Олекса (25)
Коваль Сташко (23)
Точко Томко (24)
Рудавський Дмитро (21)
Карпа Яцко (22)
Карпа Михайло (6)
Карпа Дмитро (7)
Пустка Пудлівка (74)
Німець Ваньо (16)
Федак Ілько (30)
Зверховський Василь (18)
Шпак Петро (20)
Стрейко Олекса (67)
Стець Андрій (17)
Шпак Ваньо (34)
Якімець Ваньо (33)
Пустка Зверховська (74)
Видра Стефан (26)
Лось Кость (51)
Дзівік Данко (59)
Коваль Іван (58)
Несторовський Федько (64)
Несторовський Демко (60)
Поточни Іван (61) *
Куриць Андрій (32)
Мудрик Василь (29)
Несторовський Антон (28)
Коваль Войтек (50)
Афтанас Андрій (27)
Двірська пустка (74)
Пустельника пустка (74)

734, 736, 769	Налесник Ваньо (15)
737, 739, 770	Цап Василь (13?)(14)
738, 740, 771	Афтанас Місько (63)
755	Аренда двірська (71)
778	Терлецький Ваньо (1)
785	Несторовський Іван (4)

Луки признані цілою громадою і власниками лук

Цап Василь (13), Шпак Петро (20), Зверховський Василь (18)

Поле Закуття Кряків

Це поле належить до 3-ої ниви, званої Нагірна, або до гори Рушево.

790-794 Савка Гриць (30)

Нива За Сяном

Від півночі — Ходорівська границя, на схід, південь, захід — ріка Сян.

Ділиться на 2 поля: За Ланом та Кепа (з усіх сторін облита водою).

795 Поле За Ланом

796	Двірські лози (74)
797	За лозами (74)
798	За лукою (74)
799	Понад Сян (74)

800 Поле Кепа

801	Двірське на Кепі (74)
802	Лози (74)

Підписали: Карпа Михайло, Пустельник Ваньо, Коляса Іван, Коваль Сташко, Несторовський Олекса, Несторовський Данко.

Джерело: ЦДІА України у м. Львові, ф. 19, оп. 15, спр. 311.

Францисканська метрика с. Павлокома 1820–1847

Нива перша — хати і городи

3.	1.	Терлецький Іван (1)	29.	29.
4.	2.		30.	30. Барбарек Ваньо (16)
5.	3.	Нестеровський Федько (2)	31.	31.
6.	4.		32.	32. Коляса Дмитро (17)
7.	5.	Коштовський Ваньо (3)	33.	33.
8.	6.		34.	34. Федак Стефан (30)
9.	7.	Мудрик Ілько (4)	35.	35.
10.	8.		36.	36. Зверховський Тимко (18)
11.	9.	Терлецький Михайло (5)	37.	37.
12.	10.		38.	38. Дзяк Дмитро (31)
13.	11.	Карпа Анна (6)	39.	39. Нестеровський (Федько?) — без городу. (2)
14.	12.		40.	40. Стець Прокоп (81)
15.	13.	Карпа Андрій (7)	41.	41.
16.	14.		42.	42. Налесник Петро (67)
17.	15.	Плебанія (9)	43.	43. Німець Петро город
18.	16.		44.	44. Німець Гриць (29)
19.	17.	Олексівський Михайло (10)	45.	45.
20.	18.		46.	46. Троян Ваньо (21)
21.	19.	Олексівський Федько (8)	47.	47.
22.	20.		48.	48.
23.	21.	Федак Стефан (старший) (12)	49.	49. Нестеровський Василь (19)
24.	22.		50.	50.
25.	23.	До плебанії (9)	51.	51.
26.	24.	Цап Гнат (113)	52.	52. Стрейко Сенько (22)
27.	25.		53.	53.
26.		Карпа Ваньо (11)	54.	54. Коваль Томек (23)
27.			55.	55.
28.	28.	Налесник Місько (15)	56.	56. Карпа Тимко (24)
			57.	57.
			58.	58. Басараб Федько (25)

59.	59.	Ланьчак Місько (26)	84.	93.	Лесняк М. (37)
60.	58.		85.	94.	
60.		Ланьчак Місько (26)	86.	95.	Рудавські Гаспар (45)
61.		Карпа Василь (80)	87.	96.	
62.			88.	97.	Барбарек
Федько (69)
61.	63.	Мудрик Гриць (27)	89.	98.	
62.	64.		90.	99.	Троян Стефан (75)
65.			91.	100.	
66.		Вацяк Ваньо (36)	92.	101.	
63.	67.	Поточни Войтек (50)	93.	102.	
68.			94.	103.	Нестеровський
Федько (40)
69.		Поточни Павел (84)	95.	104.	
64.	71.	Круль Василь (28)	96.	105.	
65.	72.		97.	106.	Коштовський
Михайло (41)
66.	73.	Нестеровський
Михайло (20)	98.	107.	
67.	74.		99.	108.	Афтанас Сенько (42)
68.	75.	Якімець Ваньо (38)	100.	109.	Троян Гриць (43)
69.	76.		101.	110.	
77.		Афтанас Іван (63)	102.	111.	Карпа Федько (44)
78.			103.	112.	
70.	79.	Плебанія (9)	104.	113.	Уляновські
Єнджей (54)
71.	80.	Шльончка Марцін
(35)	105.	114.	
72.	81.		106.	115.	Уляновські
Матіяш (73)
73.	82.	Куриць Михайло (32)	107.	116.	
74.	83.		108.	117.	Коштовський
Йосиф (47)
75.	84.	Романик Кость (33)	109.	118.	
76.	85.		110.	119.	Дзюбак Ваньо (87?)
77.	86.	Шпак Федько (34)	111.	120.	
78.	87.		112.	121.	Федак Михайло (46)
79.	88.	Вербовий Іван (48)
город	113.	122.	
80.	89.	Німець Тимко (49)
город	114.	123.	Німець Тимко (49)
81.	90.	Шльончка Марцін
(35)
город	115.	124.	
82.	91.		116.	125.	Нестеровський
Василь (19) город
83.	92.				

117. 126.	Млинар Петро (66) город	137. 149.	Кашицкі Ян (77)
118. 127.	Нестеровський Михайло (19) город	136. 150.	Сереляк Михайло (56)
119. 128.	Поточни Войтек (50) город	138. 151.	
120. 129.	Поточни Войтек	139. 152.	Афтанас Стефан (57)
130.	Поточни Павел (84)	140. 153.	
121. 131.	Сереляк Михайло (56)	141. 154.	Коваль Маріяна? (58) вдова (пізніше Поточна?)
122. 132.		142. 155.	
123. 133.		143. 156.	Польни Василь (59)
124. 134.	Палаш Василь (52)	144. 157.	
125. 135.		145. 158.	Палюх Станіслав (71)
126. 136.	Дзівік Місько (53)	146. 159.	Хата з млином (Млинар?) (66)
127. 137.		147. 160.	
128. 138.	Коштовський Йосиф (47)	148. 161.	Млинар Петро (66)
129. 139.		149. 162.	Аренда двірська (1)
130. 140.	Стець Прокоп (81)	150. 163.	Нестеровський Ваньо (60)
131. 141.		151. 164.	
132. 142.	Мудрик Андрій (78)	152. 165.	Поточни Демко (61)
133. 143.		153. 166.	Нестеровський Ваньо (60)
134. 144.	Терлецький Василь (76) город	154. 167.	
135. 145	Терлецький Василь (76)	155. 168.	Троян Ваньо (65)
146. Стець	Прокоп (81)	169.	Куцила Войтек (82)
134. 147.	Барбарек Михайло (55)	170.	Афтанас Андрій (61)
136. 148.		171.	
		156. 172.	Двірське (1)
		157. 173.	
		158. 174.	

11 липня 1820 р.

Примітка: Тут поданий лишень опис хат та городів. Загального опису села, земельних ділянок, сумарію врожайності полів тут не подається.

Перший сет чисел відноситься до записів Йосифінської метрики. Другий сет чисел відноситься до записів Францисканської метрики.

В дужках подані номери домів.

Джерело: Францисканська метрика, ЦДІА України у м. Львові, ф. 20, оп. 15, спр. 201, н. 1.

Землевласники 11 липня 1820 р.

1. Афтанасі Сенько	42	6 м	486 с	6 частин
2. Афтанас Стефан	57	6 м	10 с	13
3. Афтанас Іван	63	13 м	790 с	10
4. Афтанас Андрій	79	5 м	486 с	7
5. Басараб Федько	25	6 м	1131 с	13
6. Барбарек Пан.ко	69	6 м	1366 с	11
7. Барбарек Ваньо	16	13 м	999 с	14
8. Барбарек Мих.	55	6 м	1277	11
9. Вацяк Ваньо	36	5 м	570 с	5
10. Вербовий Іван	18	0 м	903 с	2
11. Дзюбак ?	53	8 м	1200 с	9
12. Зверховський Т.	18	6 м	1144 с	10
13. Карпа Іван	62	8 м	1054 с	10
14. Карпа Андрій	7	22 м	1454 с	22
15. Карпа Ваньо	11	5 м	1260 с	12
16. Карпа Тимко	24	7 м	824 с	16
17. Карпа Федько	44	6 м	875 с	7
18. Карпа Василь	80	5 м	1654 с	7
19. Кашицкі Ян	77	5 м	1305 с	3
20. Кшивонські Міх.	41	6 м	374 с	8
21. Коваль Томаш	23	12 м	989 с	18
22. Коштовський Йос.	47	15 м	825 с	10
23. Коштовський Гр.	70	3 м	308 с	4
24. Коштовський Вас.	3	15 м	561	12
25. Круль Василь	28	13 м	369 с	11
26. Куляса Дмитро	17	15 м	634 с	16
27. Курись Михайло	32	15 м	92 с	10 -частин
28. Куцила Войцех	82	1 м	1337 с	6
29. Ланьчак Місько	26	5 м	798 с	7
30. Лесняк Ваньо	37	6 м	110 с	11
31. Міхальські Єнд.	9	21 м	32 с	16
32. Млинар Петро	66	12 м	426 с	13
33. Мудрик Ілько	4	7 м	127 с	7
34. Мудрик Гриць	27	7 м	816 с	8
35. Мудрик Андрій	78	6 м	120 с	8
36. Мудрик Антін	14	1 м	224 с	1
37. Налесник Місько	15	12 м	91 с	13
38. Налесник Петро	67	7 м	1229 с	11
39. Нестеровський Вас.	29	6 м	254 с	9
40. Нестеровський Фед.	40	14 м	1264 с	11

41. Несторовський Ю.	2	14 м	866 с	12
42. Несторовська, Анна 60	15 м	749 с	19 -	
43. Несторовський М. 19	13 м	100 с	11 -	
44. Німець Гриць	20	6 м	750 с	11(+)
45. Німець Тимко	49	8 м	238 с	9
46. Олексівський Фед.	8	5 м	661 с	10
47. Олексівський М.	10	3 м	961 с	7
48. Палаш Василь	52	4 м	945 с	4
49. Палюх ?	71	3 м	101 с	4
50. Петрович Михайл.	51	8 м	37 с	7
51. Польний Василь	59	12 м	400 с	14
52. Поточна Марія	58	12 м	1038 с	13
53. Поточни Демко	61	5 м	486 с	7
54. Поточни Войцех	50	4 м	1430 с	7
55. Поточни Міхал	84	6 м	1423 с	8
56. Романик Кость	33	7 м	1069 с	13 -частин
57. Рудавський К?	45	7 м	1559 с	8
58. Сереляк Мих.	56	5 м	674 с	13
59. Скішинскі Вінц.	1	480 м	431 с	38
60. Стець Яків?	81	3 м	810 с	4
61. Стрейко Сенько	22	7 м	160 с	11
62. Терлецький М.	5	11 м	352 с	9
63. Терлецький Іван	74	6 м	1441 с	6
64. Терлецький Вас.	76	4 м	1075 с	2
65. Троян Ваньо	21	12 м	1051 с	14
66. Троян Гриць	43	7 м	337 с	8
67. Троян Ваньо (м)	65	0	1150 с	2
68. Троян Стефан	75	16 м	1599 с	19
69. Уляновскі Анд.	54	16 м	1315 с	9
70. Уляновскі Матіаш	73	0	990 с	1
71. Федак Стеф.(гл)	30	2 м	817 с	3
72. Федак Стеф.(ст)	12	14 м	1460 с	20
73. Федак Михайло	46	8 м	1072 с	8
74. Цап Гнат	131	7 м	439 с	16
75. Шльончка Марц.	35	8 м	187 с	14
76. Шпак Федько	34	7 м	290 с	12
77. Якімець Іван	38	13 м	704 с	10

Павлокома, 30 грудня 1820 р.

Підписи: Кс. Прачинські, уженднік звєжхни. Лякова печатка. Вінценти Скішинські, дідич. Лякова печатка. Тимко Зверховський, Федько? Нестеровський, Юрко Нестеровський, Дмитро Куляса, Михайло Олексівський, Федько Шпак.

Цей опис, видно, зроблено ще на базі Йосифінської метрики з 1789 р. Для легшого вжитку в ньому подані селяни в алфавітному порядку з ч. дому, кількістю землі в моргах і сажнях, та на скільки частин поділялася землевласність.

Сумарій

В “Сумарії” з 1820 року зробленого в порівнянні з Йосифінською метрикою подаються такі зміни в загальній площі поля:

Результат оп. Рег. 1789 р. було землі:	11318 м	786 с
Додаткових нових ґрунтів:		320 с
Разом	1148 м	1106 с
Пропало	1 м	996 с
Залишилося	1147 м	110 с
Загальне зменшення	1 м	670 с

Бахір 11 липня 1980 р. К. Прачиньскі, Уж. Зв.

Мешканці с. Павлокома за Описом та Інвентарем 1773 року

<i>Опис 1773 року</i>	<i>Інвентар 1773 року</i>
Афтанас Місько км	Афтанас Місько д
Афтанас Ілько згп	Афтанас Ілько д
Афтанас Сенько згп	Афтанас Сенько д
Автанас Стефан згп	Афтанас Стефан д
	Арендар д
Барбарак Іван км	Барбарак Іван д
	Беґа Ваньо д
Берцьо Дмитро згп	
	Бирас Дмитро д
Богданка (?) бх	
Ваньо з Бланівки (?) бх	
Васараб Кость згп	Васараб Кость д
Васараб Стефан згп	
Васараб Пех (?) згп	Васараб Пех д
Вацяк Сенько згп	Вацяк Сенько д
Вацяк Яцко згп	Вацяк Яцко д
	Вендрусівка ? д
Веретинський Шимек згп	
Видра Іван км	Видра Іван д
Витрикаш Олекса км	Витрикаш Олекса д
Гарас Стефан згп	Гарас Стефан д
Гладиш Михайло згп	Гладиш Михайло д
Грициха вдова згп	
Джула Іван км	Джула Іван д
Дзівік Данко км	Дзівік Данко д
Дзюбак Кость км	Дзюбак Кость д
Дзюбак Прокоп км	Дзюбак Прокоп д
Дзюбачка Анна бх	
Зверховський Василь згп	Зверховський Василь д
	Канюк Іван д
	Карбівник Демко д
Карпа Данко км	Карпа Данко д
Карпа Михайло км	Карпа Михайло д
Коваль Ян згп	Коваль Ян д
Коваль Яцек км	Коваль Яцек д
Коляса Яцко км	Коляса Яцко д
Коштовський Стефан км	Коштовський Стефан д
Куниляк Гнат км	Куниляк Гнат д
Кунилячка Марія бх	

<i>Опис 1773 року</i>	<i>Інвентар 1773 року</i>
Курись Михайло згп	Курись Михайло д
Левицька (?) бх	
Лесни Юзеф згп	
Лось Кость км	Лось Кость д
Любецький Куба згп	Любецький Куба д
Мацьків Андрій км	
Михалик Ваньо згп	Михалик Ваньо д
Млинар Андрій згп	Млинар Андрій д
Млинарська Анна бх	
Мудрик Ваньо бх	
Мудрик Василь км	Мудрик Василь д
	Навальни Юзеф д
	Неркіш ? Андрій д
Несторовська Марина бх	
Несторовський Андрій бх	Несторовський Андрій д

Опис 1773 року

Несторовський Демко згп, Несторовський Гнат км, Несторовський Гриць км, Несторовський Іван згп, Несторовський Яцко км, Олексовський Олекса км, Питльований Собек згп, Поточний Іван згп, Поточний Томек бх, Пудло Дмитро км, Пустельник Ваньо км, Савка Гриць згп, Саджуга Данко бх, Саджуга Гриць згп, Сас Стефан згп, Сенькова Пазя бх, Серило Яцко км, Сівадло Стефан км, Сікора Павло км, Стеців Андрій згп, Стеців Андрій км, Стрейків Місько згп, Стрейко Олекса, Телесницька (?) бх, Терлецький Іван згп, Федак Василь км, Федак Місько км, Федак Стефан бх, Цап Василь згп, Цап Сильвестер бх, Ченова Соня бх, Шпак Ваньо згп, Шпак Кшиська (?) бх, Шпак Панько згп, Якимець Ваньо згп, Якимець Стефан бх.

Примітка: бх – безхатний, д – має дім, км – кметь тяглий, згп – загородник піший. Джерело:

Опис підданих, які належать п. А. Красіцькому в палатинаті Русь, Саноцького дістрікту, Дубецької парохії, зроблений Йозефом Бознанським.

Опис та Інвентар с. Павлокома Дубецького дістрікту, Самбірського Округу.

Pawłokowa, Nr. 1662 Fasc: 8, Pres. 15.7. (1)773, 17 August 1773, Districtus Sanocensis Parafia Dubecensis.

ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 16, спр. 1211.

Мешканці с. Павлокома за Інвентарем 1787 р. і Консигнацією 1789 р.

<i>Інвентар 1787 року</i>	<i>Консигнація 1789 року</i>
Афтанас Андрій км	Афтанас Андрій (27)
Афтанас Місько км	Афтанаска Сеньчиха (68)
Афтанас Стефан зг	Антоняк, Місько і Ваньо (63)
Барбарек Іван км	Барбарек Михайло (55)
Ваньо з Данка М. зг	Боднар (Беднаж) Ваньо (57)
Васарабик Олекса зг	Васарабик Олекса (46)
Вацяк Сенько зг	Вацяк (Войцяк) Гнат (10)
Видра Стефан км	Видра Стефан (26)
Гладиш Тимко зг ліс. в	
Джулиха вдова км	Джула Гнат (49)
Дзівік Данко км	Дзівік Данко (59)
Дзівік Місько км	Дзівік Місько (53)
Дзівік Федько зг	
Дзюбак Василь км	Дзюбак Василь (48)
Дзюбак Гриць х	Дзюбак Гриць (33)
Дзюбак Кость зг	Дзюбак Кость (42)
Зверховський перевіз. зг в	Зверховський Василь (18)
Карпа Дмитро км	Карпа Дмитро (7)
Карпа Михайло км	Карпа Михайло (6)
Карпа Яцко зг	Карпа Яцко (22)
Кашицкі Шимон х	Кашицкі Шимон (?) х рк
	Кізелко Олекса (67)
Коваль Войтек км	Коваль Войцех (50) рк
Коваль Іван км	Коваль Іван (58)
Коваль Сташек км	Коваль Стасек (23) рк
Коваль Шимек зг	
Коштовський Стефан км	Коштовський Антон (47)
Кролик Олекса зг	Кролик Олекса (29.5)
	Кшивонський Михайло (41)
Курись Ваньо зг	Курись Андрій (32)
Кухаж Войцех зг	Кухаж Войцех (11) рк

<i>Інвентар 1787 року</i>	<i>Консигнація 1789 року</i>
Лось Кость зг	Лесьняк Юзеф (37) рк
Мельник Андрій зг	
Михалик Михайло зг	Михалик Михайло (52)
Міхльова вдова зг	
	Млинар Андрій (66)
	Мудрик Андрій (14)
	Мудрик Данко (19)
Мудрик Ваньо х	Мудрик Ваньо (72)
Мудрик Василь км	Мудрик Василь (29)
Налесник Іван км	Налесник Іван (15)
Несторовський Антон км	Несторовський Антон (28)
Несторовський Гриць зг	
Несторовський Данко зг	Несторовський Данко (60)
Несторовський Іван км	Несторовський Іван (4)
Несторовський Кость зг	
Несторовський Олекса зг	Несторовський Олекса (25)
	Несторовський Михайло (5)
Несторовський Федько х	Несторовський Федько (64)
Німець Ваньо км	Німець Ваньо (16)
Олексівський Михайло км	Олексівський Михайло (12)
Олексівський Томко віт в	Олексівський Томко (8)
Оліяр Андрій км	
Пастух Стефан х в	
Перевозник Ваньо зг	
Поточний Іван зг	Поточний Іван (61)
Пудловський Дмитро зг	Пудловський Дмитро (21)
Пустельник Ваньо км	Пустельник Іван (3)
Рудавські Антек зг	Рудавські Антек (45) рк
Савка Гриць зг	
Саджуга Ваньо зг	
Саджуга Сенько х	
Сериляк Федько зг	Сериляк Федько (56)
	Сівадло Гр., Мудрик Ваньо (54)
Сівадло Стефан км	Сівадло Стефан (40)
Стадник Юрко х в	
Стець Андрій км	Стець Андрій (17)
Столяр ? х	
Стрейко Олекса зг	
Тарнавський Ваньо км	Тарнавський Ваньо (2)
	Терлецький Ваньо (1)

<i>Інвентар 1787 року</i>	<i>Консигнація 1789 року</i>
Точек Томек зг Троян Петро зг ліс. в	Точек Томек (24)рк Троян Петро (39) (75) Улан Абрам (51)ж Уляновські Шимон (73)рк
Урина вдова х Федак Ілько зг	Федак Ілько (30) Цап Василь (13)
Цап Гнат км Цап Сильвестер х Чеп Яцко зг Шпак Ваньо зг	Цап Сильвестер (70)х Шпак Ваньо (34) Шпак Марцінек (35)(69)рк Шпак Петро (20)
Шпак Петро зг Якимець Ваньо зг Якимець Василь зг	Якимець Василь (44) Якимець Михайло (38)

Підписи: Є. Домбровські Михайло Карпа, вїт, Ваньо Тарнавський, присяжний, Іван Пустельник, присяжний.

Примітка: в – вільний, ж – жид, зг-загородник, к – кметь, рк – римокатолик, х – халупник. В дужках – номер дому.

Джерело: Галицьке губернаторство м. Львів, 1789 Но. 311, Консигнація 1-4, ф. 146, оп. 18, спр. 3346.

Мешканці с. Павлокома за Йосифінською та Францисканською метриками

<i>Йосифінська метрика</i> 1787–1788	<i>Францисканська метрика</i> 1820–1847
Афтанас Стефан (?)	Афтанас Андрій (61) Афтанас Іван (63) Афтанас Стефан (57) Афтанас Сенько (42)
Афтанас Сеньчиха (68) Афтанас Андрій (27) Афтанас Місько (63)	
Барбарек Місько (55)	Барбарек Ваньо (16) Барбарек Михайло (55) Барбарек Федько (69) Басараб Федько (25)
Васарабик Олекса (46)	
Вацяк Гнат (10) Вацяк Сенько (10)	Вацяк Ваньо (36)
Видра Стефан (26) Гладиш Тимко (41) Двір (74) Двірська оренда (71) Дзівік Данько (59) Дзівік Микола (32)	Вербовий Іван (48) Двір (1) Двір оренда (1)
Дзюбак Василь (40) Дзюбак Василь (48) Дзюбак Прокоп (49) Дзюбак Кость (42)	Дзівік Місько (53) Дзюбак Ваньо (87?)
Зверховський Василь (18) (10?)	Дзяк Дмитро (31) Зверховський Тимко (18) Карпа Андрій (7) Карпа Анна (6) Карпа Ваньо (11) Карпа Василь (80)
Карпа Дмитро (7) Карпа Михайло (6)	Карпа Тимко (24)

<i>Йосифінська метрика 1787–1788</i>	<i>Францисканська метрика 1820–1847</i>
Карпа Яцко (22) Кашицкі Шимон (14)	Карпа Федько (40)
Коваль Войцех (50) Коваль Іван (58)	Кашицкі Ян (77)
Коваль Сташко (23)	Коваль Маріяна вдова (58)
Коштовський Антон (47) Копецький Ваньо (39)	Коваль Томек (23) Коляса Дмитро (17)
Кролик Олекса (29.5)	Коштовський Ваньо (3) Коштовський Йосиф (47) Коштовський Михайло (41)
Курись Андрій (32) Курись Ваньо (44)	Круль Василь (28)
Лесняк Йосиф (37)	Курись Михайло (32) Куцила Войтек (82) Ланчак Місько (26)
Лось Кость (31) Михалик Михайло (32) Млинар Андрій (66)	Лесняк М. (37)
Мудрик Ваньо (72) Мудрик Василь (29)	Млинар Петро (66) Мудрик Андрій (78)
Мудрик Данко (19)	Мудрик Гриць (27)
Налесник Іван (15)	Мудрик Ілько (4)
Несторовський Антон (28)	Налесник Місько (15) Налесник Петро (67)
Несторовський Гриць (5) Несторовський Демко (60)	Несторовський Василь (19) Несторовський Ваньо (60)

Несторовський Іван (4)

Несторовський Олекса (25)

Несторовський Федько (40)

Несторовський Федько (64)

Німець Ваньо (16)

Олексівський Михайло (12)

Олексівський Томко (8)

Питльовани Шимон (35)

Плебанія (9)

Поточни Іван (61)

Пудловський Дмитро (?)

Пустельник Ваньо (3)

Рудавський Антон (45)

Рудавський Дмитро (21)

Савка Гриць (38)

Саджуга Ваньо (43)

Саджуга Сенько (?)

Сериляк Федько (56)

Сівadlo Стефан (40)

Стець Андрій (17)

Столяж Ян (?)

Стрейко Олекса (67)

Тарнавський Василь (11)

Тарнавський Ваньо (2)

Терлецький Іван (1)

Точко Томко (24)

Несторовський Михайло (20)

Несторовський Федько (40)

Несторовський Федько (2)

Німець Гриць (29)

Німець Петро (?)

Німець Тимко (49)

Олексівський Михайло (10)

Олексівський Федько (8)

Палаш Василь (52)

Палух Станіслав (71)

Плебанія (9)

Польний Василь (59)

Поточний Войтек (50)

Поточний Демко (61)

Поточний Павел (84)

Романик Кость (33)

Рудавський Гаспар (45)

Сериляк Михайло (56)

Стець Прокоп (81)

Стрейко Сенько (22)

Терлецький Василь (76)

Терлецький Іван (1)

Терлецький Михайло (5)

Троян Ваньо (21)

<i>Йосифінська метрика 1787–1788</i>	<i>Францисканська метрика 1820–1847</i>
Троян Петро (75)	Троян Ваньо (65) Троян Гриць (43)
Уляновські Шимон (73) Урина вдова (?) Федак Ілько (30)	Троян Стефан (75) Уляновські Анджей (54) Уляновські Матіяш (73)
Цап Василь (13)	Федак Михайло (46) Федак Стефан ст. (12) Федак Стефан (30)
Цап Сильвестер (70) Чеп Яцко (54)	Цап Гнат (13)
Шпак Ваньо (34) Шпак Марцін (69) Шпак Петро (20)	Шльончка Марцін (35)
Якимець Ваньо (33) Якимець Василь (57)	Шпак Федько (34) Якимець Ваньо (38)

Примітка: В дужках номер хати.

Джерело: Йосифінська метрика, 1787-1788, ЦДІА України у м. Львові, ф. 19, оп. 15, спр. 311. Францисканська метрика, 1820-1847, ЦДІА України у м. Львові, ф. 20, оп. 15, спр. 201.

Мешканці с. Павлокома за списками 1826 та 1841 рр.

1826 р.	1841 р.
Афтанас Андрій (79)	Афтанас Андрій (79)
Афтанас Іван (63)	Афтанас Іван (63)
Афтанас Сенько (57)	Афтанас Сенько (42)
	Афтанас Стефан (57)
	Барбарек Ваньо (16)
Барбарек Місько (55)	Барбарек Місько (55)
Барбарек Панько (69)	
	Барбарек Федько (69)
Васараб Федько (25)	Васараб Федько (25)
Вацяк Ваньо (36)	Вацяк Ваньо (36)
Видра Прокоп (11)	
Вербовий Ваньо (48)	Вербовий Ваньо (48)
Гладиш Тимко (41)	
Двір (1)	Двір (1)
	Дзівік Місько в Стефан (53)
Зверховський Тимко (18)	Зверховський Тимко (18)
Карнас Франек (45)	
Карпа Андрій (7)	Карпа Андрій (7)
	Карпа Ваньо (11)
Карпа Василь (80)	Карпа Василь (80)
	Карпа Іван (6)
	Карпа Тимко в Налесник (24)
	Карпа Федько (44)
Карпа Федько (44)	
Кашицкі Войтек (71)	
Кашицкі Ян (77)	Кашицкі Ян (77)
Коваль Томаш (23)	Коваль Томаш (23)
Коляса Дмитро (17)	Коляса Дмитро (17)
Коштовський Ваньо (3)	Коштовський Ваньо (3)
Коштовський Гриць (19)	Коштовський Гриць (70)
Коштовський Йосиф (47)	Коштовський Йосиф (47)
Круль Василь (28)	Круль Василь (28)
Курасевич Василь (53)	
Курись Місько (32)	Курись Місько (32)
Куцила Войтек (82)	Куцила Войтек (82)
Кшивоньські Місько (41)	Кшивоньські Місько (41)
Ланьчак Антон (66)?	
Ланьчак Місько (26)	Ланьчак Місько (26)
Лесняк Томко (37)	Лесняк Марія (37)

Михалик Федько (67)

Мудрик Андрій (78)
 Мудрик Антон (14)
 Мудрик Гриць (27)
 Мудрик Ілько (4)
 Налесник Місько (15)
 Налесник, Петро (польний) 24
 Несторовський Ваньо (60)
 Несторовський Василь (20)
 Несторовський Гриць (5)
 Несторовський Місько (70)
 Несторовський Стефан (6)
 Несторовський Федько (8)
 Несторовський Юрко (2)
 Німець Гриць (29)
 Німець Тимко (49)
 Олексівський Місько (10)
 Олексівський Федько (8)
 Палаш Василь (52)

Петрович Михайло (31)?
 Плебанія (9)
 Польний Василь (59)
 Поточний Андрій (58)
 Поточний Войтек (50)

Поточний Міхал (84)

Романик Кость (33)

Сериляк Пазя (56)
 Стець Прокоп (81)
 Стрейко Сенько (22)
 Терлецький Василь (76)
 Терлецький Іван (74)
 Терлецький Михайло (5)
 Троян Ваньо (ст) (21)
 Троян Ваньо (мол) (65)
 Троян Гриць (43)

Млинар Петро (66)
 Мудрик Андрій (78)
 Мудрик Антон (14)
 Мудрик Гриць (27)
 Мудрик Ілько (4)
 Налесник Місько (15)
 Налесник Петро в Михалик (67)
 Несторовський Ваньо (60)
 Несторовський Василь (19)

Несторовський Місько (20)

Несторовський Федько (40)
 Несторовський Юрко (2)

Німець Тимко (49)
 Олексівський Місько (10)
 Олексівський Федько (8)
 Палаш Василь (52)

Палох Станіслав (71)
 Петрович Михайло (51)
 Плебанія (9)
 Польний Василь (59)

Поточний Войтек (50)
 Поточний Демко (61)
 Поточна Марія (вдова) (58)

Поточний Павел (84)
 Романик Кость (33)
 Рудавський Каспер (45)
 Сериляк Михайло (56)

Стець Прокоп в Якуб (81)
 Стрейко Сенько (22)
 Терлецький Василь (76)
 Терлецький Іван (74)
 Терлецький Михайло (5)
 Троян Ваньо (ст) (21)
 Троян Ваньо (мол) (65)
 Троян Гриць (43)

<i>1826 р.</i>	<i>1841 р.</i>
Троян Стефан (75)	Троян Стефан (75)
Уляновські Андрій (54)	Уляновські Андрій (54)
Уляновські Матіяш (73)	Уляновські Матіяш (73)
Федак Михайло (46)	Федак Михайло (32)
Федак Стефан (гл) (30)	Федак Стефан (гл) (30)
Федак Стефан (ст) (12)	Федак Стефан (ст) (12)
Цап Ганат (13)	Цап Гнат (13)
Шльончка Міхал (35)	Шльончка Маріян (35)
Шпак Іван (61)	
Шпак Федько (34)	Шпак Федько (34)
Якимець Іван (38)	Якимець Іван (38)

Примітка: В дужках номер дому. Джерело: Individuelle Grundsteuer Repartition fuer das Jahr 1826; Individuelle Grundsteuer Repartition fuer das Jahr 1841. ЦДІА України у м. Львові, ф. 19, оп. 15, спр. Од. зб. 311.

Павлокімська молодь на дозвіллі. Серед них двоє братів Катерини Романик-Сидорко.

Родина Афтанас в Гданську у 1938 р: Від ліва, Катерина Федак, Володимир Афтанас, Геновефа Афтанас, Юрій (Єжи) Афтанас, Микола Афтанас, Іван Афтанас, стоїть Ольга Ланчак, наречена Івана Федака.

Катерина Федак.

Родина Афтанас: Анна Афтанас, дві її дочки та Андрій Саджуга. (1943)

Родина Романик. Перед бабусею Катерина Романик-Сидорко. (1924)

Хата родини Романик (від "Нодзі"). (1943)

Родина Потічних. Олександра і Петро з синами трійняками (від ліва) Андрієм, Володимиром і Петром-Йосифом. (1935)

Родина Потічних. Олександра і Петро з синами (від ліва) Андрієм, Петром-Йосифом і Володимиром. (1939)

Родина Потічних. Від ліва, Олександра Федак-Потічна, Катерина Федак-Потічна, Петро Потічний.

Іван Потічний водій у Маслосоюзі. (1938)

Іван Потічний. (1939)

Родина Коштовських. Сидять з ліва: Йосиф Коштовський, Розалія, Анна, біля неї дочка Марія. Стоять зліва: Юлія, Іван, Йосифа дочка Петра, Ольга.

Родина Коштовських. Від ліва: Анна, Юлія, Павліна Васараб з Марією на руках, Іван, Йосиф.

Родина Бельців і Коштовських.
Сидять від ліва: Катерина Белец
з сином Владзьом, Катерина Бе-
лец з внучкою Катериною Муд-
рик, Юлія Коштовська, Ян Бе-
лец, нн Белец, Іван Коштовсь-
кий, Анна Коштовська, Ольга
Коштовська. Стоять з ліва: Ста-
ніслав Белец, Йосиф Коштовсь-
кий. (1932)

Михайло і
Софія Федак.
(30-ті роки)

Северин Федак.
(30-ті роки)

Шпаки і Пантоли. Сидять з ліва: Богдан Шпак з сином Любомиром-Андрієм, дружина Софія з дочкою Наталкою, Розалія Мудрик-Шпак з Коштовських з правнукою Дарією, Йосиф Пантол. Стоять з ліва: Дарія Кріль, дочка Антона Кріля, Катерина Пантол, Юлія Шпак, Ева (від «Якимця»), Ірина Кріль-Шпак.

Ангелина Уляновска.
(1942)

Володимир Шпак.
(30-ті роки)

Родина Вацяк. Сидить Стефа Вацяк з Ярославом сином Софії. Стоїть двоюрідний брат Антон Вацяк, та Розалія Вацяк.

Северин Стець і Михайло Ланчак.

Пантол Володимир з родиною.

Микола Сльончка.

Надія Коштовська замордована НКВД у Львові

Андрій Коштовський, колишній Війт Павлокоми.

Андрій Коштовський з внукою.

Софія Федак і Йосип та Орест Романики. (40-і роки)

Родина Федак. Сидять Марія і Дмитро. Стоять Софія та Іван з сином Володимиром. (1944)

Марія і Ізидор Стрейко. (1933)

Родина Налесник. Перший ряд з ліва: Йосиф, Любомир, Михайло. Другий ряд з ліва: Іван, Стефа, Ангелина, Антон, Ольга.

Зліва. Станислава Саджуґа,
Михайло Налесник, Осипа
Саджуґа.

Катруся Пантол-Прокопович.
(1943)

Родина Андрія Мудрика в Павлокомі.

Церква

«...Я Ян зі Жмігороду Стадніцкі, Староста Новомійський, Бахіря, Повлокови в Бартківці Дідич, всім разом і кожному зокрема, кому знати належить, свідомо дію, і що я продав Янові Попові Попівство в Повлокомі і його потомкам за суму злотих двіста, а кожний злотий лічить польських грошей тридцять. Згідно з верховенством права, яке мають інші попи над підлеглими, (і яке) каже, щоби кожний чоловік віддавав Попові збіжа копу з кожного поля, а якщо б не хотів дати копи тоді повинен дати корець збіжа та інші податки згідно звичаю Руського...».⁸⁵ Це початок документу, який в письмовій формі підтверджує існування парохії в Павлокомі (Повлокові) вже під кінець 16-го віку, а також підтверджує факт, що село було закладене і діяло на «Руському праві».

Далі іде опис поля, яке належить цій парохії, право вживати дерево в лісі, та ловити рибу в Сяні. Документ підписано у Бахірці, дня останнього місяця листопада Року від народження Господнього Тисяча П'ятсот Девятедесят П'ятого (1595) й підтверджено печаткою. Це досі найстарша письмова згадка про парохію в Павлокомі.

Другий документ, який походить з першого десятиліття 17-го віку каже, що пані Катарина Мацейовська закінчила будову костела в Динові в 1604 році, та, що вона «викупила від схизматиків церкви в Іздебках, в Лубній, закладаючи там костели, як також і в Хижному, Ноздрці, в Бахірці, а в Повлокові уніяцький...».⁸⁶ Це здається одна з найстарших згадок про церкву в Павлокомі. Вона цікава тим, бо вказує, що ця велика польська патріотка таки не змогла заступити церкви костелом в селі Павлокома й змушена була піти на компроміс, очевидно в надії, що її заходи все ж таки увінчаються успіхом. Пані Мацейовській не повезло. Церква Пресвятої Богородиці простояла аж до 1965 року, коли нарешті, щоби змити всі сліди існування українського села та його знищення, церкву зрівняли з землею. Цього dokonали польські

⁸⁵ Цей екстракт контракту з 30 листопада 1595 року, що його заключено зі Стадніцкім, підтверджено о. Іваном Михальським у 1750 році. Галицька фінансова прокуратура у м. Львові. Documenta existensis Parochia rg: in Pawlocoma Circ: Sanocen: Nr. 239, Realitates et Servitutes. ЦДІА України у м. Львові, ф. 159, оп. 9, спр. 2469).

⁸⁶ Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego, t. II. – Warszawa, 1881. – С. 255–256.

патріоти вже нового видання з допомогою священика цієї самої церкви, але латинського обряду, пароха з сусіднього села Диялгова, мешканці якого брали активну участь у масових вбивствах у 1945 році. Сьогодні в Павлокомі стоїть новий костел, але його закінчено і будинок посвячено щойно 31 серпня 1991 року. Від першої згадки про церкву минуло майже 300 років.

Ця перша коротка згадка не говорить про існування церкви у селі, але важко подумати, що «Ян Піп» чи навіть пані Мацейовська заклали церкву на порожньому місці. Треба припускати, що, як і в згаданих сусідніх селах, в Павлокомі до передання її уніатам існувала православна церква. Цей факт цікавий ще й тим, що остаточне прийняття унії в Перемиський єпархії наступило щойно в 1681 році.

Як знаємо з історії, на цих теренах унія починає поширюватися досить швидкими темпами щойно з 1610 року. На середину 17 століття тут із 3000 церков Перемиської єпархії тільки 600 належали уніатам.⁸⁷ Найбільше уніатів, мабуть, було в Самбірщині, де у Спаським або Лаврівським монастирях перебував уніатський єпископ.⁸⁸ Ця єпархія, яка охоплювала західну частину Галичини — Перемищину із частиною Прикарпаття (Надсяння і Північну Лемківщину), znana в історії церкви як Перемисько-Самбірсько-Сяніцька. Ця єпархія поділялася на православну і уніатську.⁸⁹ До цієї єпархії зі Самбірським єпископом на чолі, належала теж і парохія в Павлокомі.

Дуже можливо, що церкву в Павлокомі засновано ще з початком 13-го століття. Досліді польського історика Відаєвіча про заснування церков у Галицькому князівстві (Руси) вказують на те, що їх можна поділити на дві групи: «старші» і «новіші» в залежності від святого, якому було присвячено церкву. Всі «старші» церкви були присвячені Пречистій Діві Марії, а «новіші» — різним іншим святым.⁹⁰ Як знаємо, церква в Павлокомі була присвячена Покрові Пресвятої Богородиці.

⁸⁷ Покровский И. Русские епархии в 16–19 вв., их открытие, состав и пределы. Т.1. – Казань, 1897. – С. 440.

⁸⁸ Описание документов архива западно-русских униатских митрополитов. Т. 1, 1470–1700. – СПб., 1897. – №634.

⁸⁹ Андрій Ковальчук. Територія української Церкви з кінця 18 століття, *Патріярхат*, жовтень 1998, ч. 10 (334), рік 31. – С. 22.

⁹⁰ Jozef Widajewicz. *Z przeszłości Buszcza*. – Poznań, 1925. – С. 173–175;

Опис нерухомого майна церкви

Повністю достовірні інформації про церкву і приходство маємо знову аж з кінця 18-го – початку 19-го століття, коли при створенні поземельних кадастрів, т.зв. Йосифінської та Францисканської метрик, зроблено опис не тільки земельних дібр парохії, але теж і про фізичний стан церкви та приходських будинків. В приблизно тому самому часі також зроблено інвентар церковних книг, ритуального знаряддя та різних сакральних об'єктів.

У «Спицифікації» з 1804 року, яка описує всі реальності парохії, сказано, що церква «мурована, на мурованих фундаментах, покрита дахом з гонтів, без захристії, з деревляними дверима та вікнами, в доброму стані.»⁹¹

Церкву, яку збудовано заходами діди́ча Юзефа Бознаньського, пароха Михальського і громади, і в 1804 році наново обтінковано та побілено, оцінено на 1000 злр.⁹²

Забудови самого приходства, хоч вони стояли на парохіяльному ґрунті, були власністю пароха Петра Михальського, який оддічив їх від своїх попередників, парохів, теж із роду Михальських або побудував за власні кошти. Це була хата під солом'яним дахом в доброму стані, що мала кімнату з алькіром, кафльовою піччю і мурованим комином, кухню та комору, вартість якої оцінювано на 100 злр.⁹³

До приходства належала стодола з двома засіками, зі стінами, вигородженими плотом, на дерев'яних основах і стовпах, що підпирали плати, яка мала подвійні ворота й була покрита солом'яним дахом, що потребував направи. Її вартість оцінювано на 25 злр.⁹⁴

Дві стайні, одна біля хати з соснового дерева зі стелею та шопою, яка мала стіни з плота і була призначена на різні господарські знаряддя, вартістю 25 злр. Друга, на дерев'яних стовпах з плото-

Дивись також дуже цікавий допис про Динів: Bronisław Jaskiewicz. *Dynów do początków XVI stulecia* // Rocznik Przemyski, т. 9, з. 1, Przemyśl, 1958. – С. 50.

⁹¹ Галицька фінансова прокуратура у м. Львові. Documenta existensis parochia rg: in Pawłokoma in circ: Sanocensi No. 239. ЦДІА України у м. Львові, ф. 159, оп. 9, спр. 2460.

⁹² Там же.

⁹³ Там же.

⁹⁴ Там же.

вими перегородками під добрим солом'яним дахом, яку разом зі жлобами й драбинами оцінено на 10 злр., та оборіг вартістю 4 злр.⁹⁵

Далі йде опис парохіяльних ґрунтів та прибутків з них:

159. Парохіяльний ґрунт, на якому побудовано ці будинки, починається від ріки, яка пливе долі селом, на якому город з урожайними деревами та травою у піввоза. Разом — 6,30.

160. За оборою, біля стодоли городець з урожайними деревами, що річно приносить суму на — 2,15.

161. За стодолою починаються грядки для вирощування моркви, капусти, конопель та бараболі. Річний прихід — 5,10.

162. За грядками орне поле з висівом 3 корці жита, та 1 корець ячменю. Посередині поля лука, на якій сіна квасного возів 2 парових накосити можна. Поле це кінчається за «Лазами». З нього вживається ця частина, що лежить поміж межами з одної сторони Дмитра Карпи, а з другої — Міська Олексовського. Разом з лукою річний прихід виносить — 7,00.

163. Обшар Бистрий починається від хлопських ґрунтів, а кінчається при панському лані, що називається «За озером», й лежить між панським та полем Міська Олексовського. Це поле обсівається 2 кор. пшениці, та 1 кор. ячменю. Прихід — 8,15.

164. Поле в Миколині Лугу, з якого вживається 12 загонів, що лежать між межами Міська Дзівіка та Міська Олексовського. На нього висівається 1 кор. 16 гарнців вівса. Прихід — 2,00.

165. Поле в Рудавці, що починається від Потока та іде до Сяну в ширину 12 загонів і лежить поміж межами Юзефа Опоткі та Міська Олексовського. На нього висівається 2 кор. пшениці, та 1 кор. 16 гарнців ячменю. Прихід — 6,00.

166. Поле на «Діброві» починається від річки, що пливе з Сільницьких піль до Павлокоми, а кінчається при другій річці, що граничить з Сільницею між межами Ваня Демчишина та Міська Олексовського. Прихід — 7,00.

167. Четверть поля біля «Червоного Потоку», починається від Сільницької границі й тягнеться аж до другої річки що пливе з Сільницьких піль до Павлокоми. На ній висівається кор. 3 жита, та кор. 4 вівса. Воно лежить між межами Михайла Карпи і двірським ґрунтом. Прихід — 5.30.⁹⁶

⁹⁵ Там же.

⁹⁶ Там же.

Навіть більш детальний опис було зладжено дещо пізніше, як це видно з наступної таблиці:

Відпис

№ порядковий 88

Гміна Повлокома

Край Коронний Галичина

№ карти книги ґрунтів

Податковий повіт Березів Аркуш ґрунтової посілости

№ дому 100

Парохія гр.к. Павлокоми

№ арк. мапи	№ парцелі	Назва ниви	Спосіб ужитку	Кляса	Поверхня		Чинш. дохід
					морги	сажні	
5	23	Загумне	будів.			314	-
-	103	-	-			85	-
6	123/2	Болоня	поле	4		47	0,07
-	123/3	-	неужит.			16	-
5	130	-	поле	1	2	1595	25,47
-	131	-	поле	3		107	23
-	132	-	пасв.	2		441	0,74
-	133	-	пасв.	3		441	0,28
-	134	-	пасв.	3		666	1,46
-	238	-	поле	3		1492	3,26
-	391	-	пасв.	4		1492	2,33
6	393/1	-	поле	4		980	1,54
-	393/2	-	поле	4		35	0,05
-	394/1	-	пасв.	3		81	0,05
-	394/2	-	пасв.	3		10	0,01
-	395	-	пасв.	2		82	0,13
-	416	-	пасв.	3		58	0,04
-	417	-	поле	4		767	1,20
5	562	Загумне	пасв.	3		31	0,02
-	563	-	пасв.	3		281	0,18
-	564	-	пасв.	3		50	0,03
-	565	-	пасв.	3		129	0,08
-	566	-	поле	4	2	912	6,43
-		567	-	лука	4	1	358
3,12							
-		568	-	пасв.	2		92
0,14							
-	569	-	поле	4		1171	1,83
-	571	-	поле	4	1	1258	4,47
-	570	-	пасв.	2		969	1,51

№ арк. мапи	№ парцелі	Назва ниви	Спосіб ужитку	Кляса	Поверхня		Чинш. дохід
					морги	сажні	
-	572	-	поле	3		444	0,97
-	573	-	пасв.	2		60	0,09
-	574	-	поле	3		333	0,77
-	575	-	пасв.	2		179	0,28
-	576	-	пасв.	2		538	0,84
-	577	-	пасв.	2		16	0,03
-	578	-	город	2		399	1,62
-	579	-	город	2		154	0,63
-	580	-	пасв.	2		61	0,10
-	581	-	пасв.	2		679	1,06
7	1054	Чвертки	пасв.	3		17	-
-	1055	-	пасв.	3		382	0,24
7,8	1056	-	поле	5	2	754	3,71
8	1057	-	поле	5	1	652	2,11
-	1058	-	пасв.	3		156	0,10
-	1059	-	поле	6	1	37	1,02
-	1060	-	пасв.	3		155	0,10
-	1061	-	поле	6		228	0,14
-	1062	-	пасв.	3		236	0,14
-	1063	-	поле	6		928	0,58
-	1064	-	пасв.	3		194	0,12
-	1180	-	пасв.	4		1337	0,15
-	1181	-	поле	5	1	958	2,40
7,8	1182	-	поле	6	2	937	2,59
7	1183	-	пасв.	4		347	0,04
-	1184	-	поле	5		420	0,39
-	1185	-	пасв.	2		33	0,02
5	1958	Дороги	пасв.	2		35	0,05
-	1959	-	пасв.	2		117	0,18
-	2069/10	Води	пасв.	3		76	0,05
-	2069/14	-	млака	-		71	-
-	2069/30	-	пасв.	3		770	0,48
		1 перенос			7	505	36,62
		2 перенос			6	1206	17,16
		3 перенос			7	1302	17,02
		4 перенос			7	1309	7,97
Разом					30	292	79,25

Джерело: Галицьке Намісництво м. Львів, Церковні інвентарі.
ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 20, зв. 140.

Шематизм з 1879 року говорить про далеко меншу кількість ґрунтів, які належали парохії. На базі цього свідчення, парохія належало 18 моргів 378 сажнів орного поля, 1 морг 680 саж. лук, 1 морг 869 саж. пасовиськ, або разом понад 20 моргів землі. Парох, крім цього, одержував 237 зл. та 31 кр. державної платні або т.зв. «конґруа».⁹⁷ Невідомо, що сталося в міжчасі, але, як видно з попередньої таблиці, на початку століття парохія мала у своїйому посіданні понад 30 моргів всіх ґрунтів, з яких нараховувалося 79,25 фл. чиншу річно. Прихід з ґрунтів був лишень частиною прибутків пароха. Як вже згадано, він мав теж т.зв. «епитрахильні» приходи, приходи з «фундацій» та «конґруа».

Загальні прибутки і витрати пароха видно з наступних щорічних звітів, т.зв. виявів, які парох як державний урядовець мусів робити щороку. Ці викази за роки 1885–1911 вказують на те, що парох Павлокоми був відносно добре оплачуваний, а коли йшлося про майно, то, правдоподібно, він був третьою особою в селі після дідача та орендаря. Очевидно, чистий прихід був незначним і коливався між 10 і 12,5% «конґруа». Дальше подаємо справджені викази прибутків і видатків парохії, що були підготовлені парохами о. А. Копистинським (1885), о. С. Коритенським (1888–1890), о. Г. Пержилом (1893), о. І. Городецьким (1894, 1899) та о. О. Калужнянським (1911), як також надходження з «епитрахильних обслуг» (*Jura stolae*), таких, як оповіді й вінчання та похорони за роки 1879–1884, та 1904–1910 за час між 1885–1911. Ці вияви робилися щороку парохом для того, аби отримати «конґруа» або доповнення з дотації релігійного фонду, які в кінцевій фазі регулювалися Уставою з 19 квітня 1885р. Д.у.д.ч. 47.

Справджені викази прибутків і видатків парохії в с. Павлокома⁹⁸

27 вересня 1885	
<i>Прибутки</i>	
1. Прибутки з ерекціональних ґрунтів	77,00 злр.
2. Дохід з капіталу:	
а. публічного	10,58

⁹⁷ Шематизм за 1879 рік. – С. 92–93.

⁹⁸ Галицьке намісництво м. Львів. Церковні інвентарі. Documenta existens parochia rg: in Pawlocoma in circ: Sanocensi No. 239. ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 1781.

б. приватного	6,25
3. Дохід з епитрахильних послуг (Jura Stolae) не включається	
4. Дохід з фундацій (Служби Божії) не включаються	
Разом	93,83 злр.

Видатки

1. Державні податки	17,99
2. Краєвий податок	5,40
3. Індемнізаційний податок	5,67
4. Канцел. прилади для вед. метрик	2,00

Разом видатки **31,06**

Прибуток **93,83**

Чистий прибуток **62,77**

Конгруа 500,00

Недобір 437,23

27 вересня, 1885, Антон Копистянський, парох⁹⁹

1886 рік

Прибутки

1. Прибуток з ерекц. ґрунтів	119,21.5
------------------------------	----------

Видатки

1. Видатки	33,82
------------	-------

Чистий прибуток **85,39**

Конгруа 500,00

Недобір 414,61

Сільниця 1,00

? 21.28

Недобір 435.89

1886 рік

Прибутки

1. Прибуток з ґрунтів	79.25
-----------------------	-------

2. Капіталії:

а. публ. 2,06.5

б. приват. 16,06

Епитрахильний 6,05.5

Прихід **97,09.33**

Видатки

1. Держ. податки	29,06
------------------	-------

⁹⁹ Там же.

2. ? -	0,25
3. Канц. прилади	4,50
Видатки	33,08,5
Прибуток	97,09,25
Чистий прибуток	64,11
Конґруа	500,00
Недобір	435,89

Львів 14 лютого 1889

28 листопада 1890

<i>Прибутки</i>	
1. Прихід з ґрунтів	79,25
Капіталії:	
а. публ.	2,06.5
б. приват.	16,06
3. Епітрах.	1,00
4. Фундації	?
Прибуток	97,09,33
<i>Видатки</i>	
1. Держ. податок	17,99
2. Краєвий	5,40
3. Індемн.	5,67
4. Канцелярія	4,50
5. 10% від обл. інд.	0,26.5
Видатки	33,82
Прибуток	97,09,33
Чистий прибуток	64,11
Конґруа	500,00
Недобір	435,89

28 лютого 1890. Северин Коротенський, парох¹⁰⁰

1893

<i>Прибутки</i>	
1. Прибуток з ґрунтів	79,25
2. Капіталії	18,19
3. Епітрах.	6,05.5
Прихід	97,44
<i>Видатки</i>	
1. Податки	30,23
2. Канцел.	4,50

¹⁰⁰ Там же.

Видатки	34,73
Прибуток	97,44
Чистий прибуток	62,71
Конгруа	500,00
Недобір	437,29

26 січня 1894. Григорій Пержило¹⁰¹

1894

<i>Прибутки</i>	
1. З ґрунтів	79.25
2. Капіталії приват.	18.05
Прихід	97.30
<i>Видатки</i>	
1. Податки	30.23
2. Канцел.	4.00
Видатки	34.23
Прибуток	97.30
Чистий прибуток	63.07
Конгруа	500.00
Недобір	436.93

Львів, 27 березня 1894

1898

<i>Прибутки</i>	
1. З ґрунтів	63.67
2. Капіталії	18.00
Прибутки	81.67
<i>Видатки</i>	
1. Податки держ.	13.00
2. Краєві, повіт. гром.	8.67
3. Еквівал. Належит.	1.31
4. Канцел.	4.00
Видатки	26.98
Прибуток	81.67
Чистий прибуток	54.69
Конгруа	600.00
Недобір	545.31

Іван Городецький, парох¹⁰² (Львів додав 6 крейц.)
Жовтень 1899 Львів.

¹⁰¹ Там же.

¹⁰¹ Там же.

<i>Прибутки</i>	
1. З ґрунтів	158.50
2. Капіталії приват.	25.76
3. Епитрахильне	12.02
Прибуток	184.26
<i>Видатки</i>	
1. Податки держ.	45.39
2. Канцел.	10.00
Видатки	55.39
Прибуток	184.26
Чистий прибуток	128.87
Конґруа	1200.00
Недобір	1071.13

Орест Калужняцький, парох¹⁰³, 19 травня 1911.

З повищого видно, що згідно з узгодженістю, річний дохід пароха в роках 1885–1898 усталено на 500 зл., у 1899 році на — 600 зл., а в 1911 році — вже на 1200 зл.¹⁰⁴ Одначе, як це видно з наступної таблиці, в додатку до «конґруа», священник мав ще т.зв. епитрахильні доходи (*Jura stolae*), хоч назагал вони були невеликими й не переходили 4 злр. 42 кр.

Епитрахильні доходи за роки 1879–1884, та 1904–1910 видно з наступної таблиці. Ці інформації подані згідно з записами у книзі померлих [*Liber mortuorum*] с. Павлокоми, т. II, і Сільниці т. II, та з книг вінчання [*Liber copulatorum*] с. Павлокоми т. I, і Сільниці т. II, та з протоколами вінчання. Вони подають не тільки прибутки, але також кількість вінчань та смертей, як теж кошти, пов'язані з ними.

Оповіді, вінчання¹⁰⁵ та похорони¹⁰⁶

<i>Рік</i>	<i>Оповіді</i>		<i>Вінчання</i>		<i>Похорони, віком</i>			
					<i>1</i>	<i>1–7</i>	<i>7–15</i>	<i>понад 15</i>
1879	6	0,63	6	1,57.5	2	4	1	8

¹⁰³ Там же.

¹⁰⁴ Там же.

¹⁰⁵ Там же.

¹⁰⁶ Там же.

Рік	Оповіді		Вінчання		Похорони, віком			
					1	1-7	7-15	понад 15
1880	4	0,42	3	0,78.75	4	5	-	9
1881	9	0,94.5	9	3,30.75	8	3	2	11
1882	8	0,84	6	1,57.5	10	1	1	12
1883	5	0,63	4	1,05	5	1	1	7
1884	6	0,63	5	1,14	8	4	4	7
Разом	38	4,09.5	33	11,91	37	18	9	54
1904	10	2,10	10	5,25	8	1	6	7
1905	3	0,63	3	1,51.5	6	-	-	9
1906	4	0,84	4	2,10	7	3	2	7
1907	7	1,47	7	3,67.5	10	3	-	7
1908	1	0,21	1	0,52.5	13	5	-	6
1909	4	0,84	4	2,10	13	10	1	16
1910	6	1,26	6	3,15	8	6	1	12
Разом	35	7,35	35	18,31.5	65	28	10	64

Всіх разом за роки 1879–1884 померло 118, або пересічно 20 осіб в рік. За роки 1904–1910 всіх разом померло 167, або пересічно 23 особи на рік. Разом приходу з вінчань і похоронів за роки 1879–1884 було 39 корон 26 сот. або пересічно 6 корон 54 сот. За роки 1904–1910 за ці самі послуги було 84.19, або пересічно на рік 12 корон 02 сот.

Обладнання церкви

Як вже згадано вище, церква в с. Павлокома була мурована, накрита гонтами й оцінювалася у 1804 році на 1000 зл. ринських. Біля церкви стояла дзвіниця з дзвонами, оціненими на 616 зл. ринських. Вартість вівтарів обраховувано на 41 зл. ринських, а тетрапода 7 зл. 33 сот. Церква на той час мала теж і органи, що було дуже незвичним для греко-католицького обряду, які оцінено на 40 зл. ринських. Літургійне знаряддя в золоті і сріблі (правдоподібно позолочені чаша, дискос, зірка, ложечка) оцінене на 26 зл. 50 сот., як теж мідні, мосяжні, залізні, бляшані, бронзові та цинні

знаряддя (хрести, ліхтарі, павуки, підсвічники) в сумі 57 зл. 60 сот., а в дереві — на суму 28 зл. 16 сот. Церковні хоругви оцінено на 30 зл. ринських, а диван і хідники на 51 зл. ринських.

Церква також мала 6 фелонів (фіолетний, синій, червоний, зелений та два чорні, один з золотим а другий зі срібним хрестом), стихарі та інші потрібні частини ритуального одягу на суму біля 440 зл. ринських. Знову ж церковні книги оцінювалися на на суму 61 зл. 38 сот. Разом чисто церковне майно виносило 2399 зл. ринських, що на той час для порівняно малої сільської громади було неабияким досягненням.¹⁰⁷

Цікавим, але для цього дослідника недоступним джерелом інформації про парохію є протоколи єпископських (т.зв. генеральних) та деканських ревізій або візитацій. Перші акти візитацій у Перемиській єпархії збереглися тільки з 1740 р.¹⁰⁸

Так наприклад, у жовтні 1792 р. відбулася візитація єп. Барана, знову ж 11 жовтня 1817 р. візитація єп. Михайла, а 7 червня 1836 р. візитація єп. Івана.¹⁰⁹ В Книзі уродин є ще згадка про канонічну візитацію, яка відбулася 23.7.1926 року.¹¹⁰ Деканські візитації, які згадані в метрикальних книгах, відбулися 28.8.1799, 3.11.1806, 7.2.1839, 12.12.1942 р.¹¹¹

Ще одним надзвичайно цікавим джерелом, яке також недоступне, є звіти парохів до єпархіяльної курії про стан парохії та парохіян.

Вкінці бракує також протоколів з соборчиків священників, які дуже часто обговорювали не тільки церковні, але теж й громадсь-

¹⁰⁷ Там же.

¹⁰⁸ A. Krochmal. Akta wyznaniowe w zasobie Archiwum Państwowego w Przemyślu. – Przemyśl, 1993. – С. 44–47.

¹⁰⁹ Copia vidimata ex libris metricalibus original: Natorum Parochia Powlokomensis rit. gr. cath. Extracta ab 1784 ad 1840 inclusive cum fine Decembris. Ex tomo 1-mo et 2-do. – С. 1–134; Copia vidimata extracta ex libro originale metricale natorum. Toma 2 Parochiae Powlokomensis, Decanatus Bircensis, ritus graeco-catholici. Ab anno 1841 ad [1] 843. – С. 134–149. Ці копії зробив о. Микола Захаріяевич й переслав до Єпископської Курії в Перемишлі.

¹¹⁰ Книга уродин, 1926. – С. 48.

¹¹¹ Авторів вдалося знайти згадку про деканальну візитацію у 1767 р. в польському рукописі (Archiwum Państwowe w Przemyślu, ф. 46, арк. 101–102) та візитацію у 1876 р. в українському рукописі (ф. 3666, 2 арк.) Про візитацію у 1942 р. згадано в Книзі уродин с. Павлокоми, с. 118.

кі, суспільні та політичні проблеми, з якими їм доводилося зустрічатися.¹¹² Надзвичайно цікавим фактом треба вважати запис в Книзі уродин с. Павлокоми, де згадується, що на Соборчику в с. Добра Шляхетська, що відбувся 6.11. 1928 р., було вирішено вести метрикальні записи українською мовою.¹¹³ Від березня 1936 р. до лютого 1940 записи велися латинською мовою, а від лютого 1940 по березень 1942 року — знову українською мовою, а відтоді до кінця знову латинською мовою. Причини цих перемін одначе не подані.

Церква у 20-му столітті

Парохія Пресвятої Богородиці в Павлокомі майже цілий час свого існування належала до Бірчанського деканату Перемиської єпархії. Зі створенням Апостольської Адміністрації Лемківщини її включено до Динівського деканату.

Шематизм з 1928 року подає наступні дані про парохію.¹¹⁴ Церква мурована Покрови Пр. Богородиці збудована 1909 року. Завідатель о. Осип Криса, народжений 1894 року, рукоположений 1925 року, жонатий. Патрон: Северин Скржинський у Львові (фільварок розparcelьований). Число душ у материнській церкві 980. Сільниця віддалена 3 км, число душ 1, Бартківка віддалена 2 км, число душ 1. Разом 982 душ. Латинників 240, жидів 2 родини.

Братство Тверезости й Апостольства Молитви, читальня «Промислі», кооператива й молочарня.

Школа двокласова з українською мовою навчання, дітей українців 100.

До парохії належало 17 гектарів 10 арів землі та будинки в середньому стані.

Дяк: Стефан Налісник, неіщп.

¹¹² Всього вдалося віднайти одиницький протокол такого соборчика з деканального зїзду у 1936 р. Archiwum Panstwowe w Przemyśle, ф. 118, 2 арк.

¹¹³ Книга уродин, 1928. — С. 61.

¹¹⁴ *Шематизм Греко-Католицького Духовенства Злучених Єпархій Перемиської, Самбірської і Сяницької на Рік Божий 1928.* — Перемишль, 1928. — С. 74.

Староство Березів 32 км, суд, пошта, телефон, залізниця (вузькоколійка), Динів 6 км. (Віддаль до Динова подана невірно — повинно бути 3 км).

Шематизм з 1936 року подає менш-більш подібні інформації з малими відхиленнями.¹¹⁵ Число душ подається 898 для Павлокоми, та 5 — для Бартківки й 4 — для Сільниці, або разом 907 парохіян. Латинників — 261 та євреїв — 7.

Завідателем був тоді о. Василь Шевчук, нежонатий, народжений 12. 8. 1903 року та рукоположений в березні 1930 року.

Патроном і надалі залишався Северин Скржинський у Львові, хоч двірський простір був давно розпарцельований.

Школа була надалі 2-класовою з одним учителем. В селі існувало Братство Тверезости, Товариство «Апостольство Молитви», читальня «Просвіти», молочарня, підпорядкована Ревізійному Союзові Українських Кооперативів.

Дім приходства, 4-кімнатний, мурований, збудований 1885, перебував у задовільному стані. Стайні, стодола, шпихлір та криниця в лихому стані. До приходства належав город (40 а), 15 га 10 а поля, 0,5 га луки та 2 га пасовиська. Віддаль до Динова подається як 7 км.

Це видання також подає досить туманну інформацію про назву села, яку виводить від ближче неідентифікованого дідича Павла Коміка. Не подаючи року заснування села Шематизм пише: «До первісних 5 мешканців Павлокомової прибували з часом — крім двірської служби — і чужі люди, корчували тут ліси та дали початок селови».¹¹⁶ Шематизм продовжує: «Коли перша деревляна церков в Павлокомовій згоріла, мешканці ходили до церкви в Сільниці, де була колись самостійна гр. кат. Парохія. Місце, де стояла та церков та де були побудовані приходські будинки в Сільниці, називають тепер «proboszczowka». Коли однак і церков в Сільниці згоріла і збудовано в Павлокомовій нову деревляну церков, що перестояла до 1909 року, коли там збудовано теперішню, муровану церков Покрова Пресвятої Богородици.

Тим часом сільничани, не хочачи складати конкуренційних датків на парох. і церковні потреби матірної церкви в Павлокомі,

¹¹⁵ *Шематизм Греко-Католицького Духовенства Апостольської Адміністрації Лемківщини, 1936*. Друге видання, Стенфорд, Кон., 1970, — с. 53-54.

¹¹⁶ Там же. — С. 53.

перейшли 1875 року греміяльно на лат[инський] обряд та зістали прилучені до лат[инської] парохії в Дилягові. Лат[инським] парохом в селі Дилягова в 1936 році був о. Франц Пасцяк.

З парохії вийшли: Андрей Мудрик, директор «Маслосоюзу» у Львові; Николай Левицький, місцевий народний діяч і учитель¹¹⁷.

Метрики вінчаних провадиться від 1784 року; прочі метрики затратилися в часі війни»¹¹⁸.

Багато інформацій бракує. Не подано, коли згоріла стара церква в Павлокомі, яка, як знаємо, була мурованою, як теж, коли згоріла церква в Сільниці. З інших джерел знаємо, що церкву в Сільниці розвалено, а матеріал, з якого вона була збудованою, продано. З повищих даних виходить, що дерев'яну церкву в Павлокомі побудовано в 1875 або дещо перед тим. Виринають одначе серйозні сумніви відносно цих інформацій. Більш правдоподібним є, що збудовано лишень дерев'яну каплицю та закладено фундаменти під нову муровану церкву, будову якої закінчено в 1909 році. З розповідей людей з того часу знаємо, що збірка грошей на будову церкви була досить важкою й це могло бути причиною відходу від парохії сільничан.

Багато більше інформацій подає о. Дмитро Блажейовський в Історичному Шематизмі Перемиської Епархії виданому у Львові в 1992 році англійською мовою.¹¹⁹ На його думку, в Павлокомі існувала раніше мурована церква, яку збудовано в 1787 р. Ця церква була пошкоджена вогнем (не сказано коли) і її ремонтвано в 1879 році. Вірні були змушені відвідувати церкву в Сільниці до 1875 року. В цьому році сільничани перейшли на латинський обряд. Нову муровану церкву побудовано в 1909 році, яка проіснувала до 1965 року, коли її повністю знищено місцевими поляками.

Церква в Павлокомі належала до Бірчанського Деканату Перемиської епархії аж до 1924 року. Зі створенням Апостольської Ад-

¹¹⁷ Микола Левицький був народним вчителем у Павлокомі, його заходами село мало надзвичайно високу національну свідомість, але він не був виходцем із Павлокоми. Його вбила польська боївка в 1943 році.

¹¹⁸ *Шематизм Греко-Католицького Духовенства Апостольської Адміністрації Лемківщини*, 1936. – С. 54.

¹¹⁹ Dmytro Blażejowskyj. *Historical Sematism of the Eparchy of Peremysl including The Apostolic Administration of Lemkivscyna: 1828–1939*. Lviv, Kamenyar, 1995.

міністрації Лемківщини парохію перенесено до новоствореного Динівського Деканату, який проіснував до 1945 року.

Варто також подати інформації про священників, які завідували парохією в Павлокомі. Шематизми не подавали жодних інформацій про парохів перед 1828 роком. Ці відомості однак можна додати, бо в Архіві Греко-католицької Епархії в Перемишлі віднайдено копії Метрикальних книг (*Liber Natorum*, 1783–1844; *Liber Sepulcrorum*, 1783–1844, і *Liber Mortuorum*, 1784–1844) й тому не важко відтворити імена парохів того часу.

Крім «Івана Попа», якого згадано в документі з 1595 року, найранішою, повною згадкою втішається парох Павлокоми о. Іван Михальський, який з якихось ближче невідомих причин вирішив знову судово підтвердити контракт купна і продажі «попівства» п. Стаднічкім з 30 листопада 1595 року в Сяніцькому гродському суді.¹²⁰

Від 1750 по 1945 рік її обслуговувало 28 священників, з яких 18 були адміністраторами парохії, 2 були адміністраторами, а опісля парохами, та 8, які були парохами. Подаємо всі відомі дані про священників, як також час їхнього перебування в с. Павлокома.

1750?–1784? *Іван Михальський (парох)*¹²¹

1784–1821 *Петро Михальський (парох)*¹²²

1821–1824 *Тадей Устіяновський (адміністратор)*¹²³

1824–1826 *Томас Семечко (адміністратор)*¹²⁴

1826–1828 *Яків Солтикевич (адміністратор)*¹²⁵

¹²⁰ Дуже можливо, що це було зроблено в результаті конфлікту з дідичем, який робив зазіхання на землю, яка належала парохії. Офіційний витяг цього документу підписаний Ц. Жепецкім, опісля підтвердив «мандатор» Желіховські. ЦДІА України у м. Львові, ф. 159, оп. 9, спр. 2469.

¹²¹ *Copia vidimata ex libris metricalibus original: Natorum Parochia Powlokomensis rit. gr. cath. Extracta ab 1784 ad 1840 inclusive cum fine Decembris. Ex tomo 1-mo et 2-do. – С. 1–134; Copia vidimata extracta ex libro originale metricale natorum. Toma 2 Parochiae Powlokomensis, Decanatus Bircensis, ritus graeco-catholici. Ab anno 1841 ad [1] 843. – С. 134–149.*

¹²² Там же.

¹²³ Там же.

¹²⁴ Там же.

¹²⁵ Там же.

1830–1873 Микола Захаріясевич (парох)¹²⁶

1873–1889 Антін Кописцяньський (парох)¹²⁷

Нар. 1845, рук. 1869, жонатий, пом. 23.6.1909 в селі Липа. До Павлокоми прийшов з Гирова біля Коросна. Від 1873 до 1875 року він був адміністратором, а від 1875 до 1890 року парохом. Будучи парохом в Липі, він від 1901 року до своєї смерті також виконував обов'язки декана в Бірчі.

1889–1890 Антон Менцінський (адміністратор)¹²⁸

1890 Теофіль Хомік (адміністратор)¹²⁹

1890–1892 Северин Коростенський (адміністратор)¹³⁰

Нар. 1855, рук. 1884, жонатий, пом. 20.1.1926 в селі Букова в Самбірщині. До Павлокоми прийшов як парох з Яблониці Руської.

1892–1895 Григорій Пержило (адміністратор, парох)¹³¹

Нар. 1860, рук. 1888, жонатий, пом. 23.11.1925 в селі Кінське, куди перейшов як парох після Павлокоми. В Павлокомі він виконував функції адміністратора.

1895–1903 Іван Городецький (парох)¹³²

Нар. 1866, рук. 1892, жонатий, дата смерті невідома, хоч остання його парохія була в Домашеві, Рава Руська ще в 1939 році. До Павлокоми перейшов з села Кінське, де виконував обов'язки адміністратора. В Павлокомі в роках 1895–1897 він був адміністратором, а від 1897 до 1910 — парохом. В тому часі (1909) закінчено будову нової церкви. Після Павлокоми його перенесено до Новиці біля Горлиць, до Бахіра, а опісля до Домашева.

1903–1904 Йосиф Мацяк
(адміністратор, опісля — парох в Бахірі)¹³³

¹²⁶ Liber natorum Parochiae Pawlokomensis ab anno 1886 ad 1925. Urząd Stanu Cywilnego, Dynów.

¹²⁷ Błażejowskyj... — С. 703.

¹²⁸ Liber natorum Parochiae Pawlokomensis ab anno 1886 ad 1925. Urząd Stanu Cywilnego, Dynów.

¹²⁹ Там же.

¹³⁰ Błażejowskyj... — С. 708.

¹³¹ Там же, с. 800.

¹³² Там же, с. 660.

¹³³ Liber natorum Parochiae Pawlokomensis ab anno 1886 ad 1925. Urząd Stanu Cywilnego, Dynów.

1904–1910 *Іван Городецький (парох)*

1910–1911 *Василь Бантович (адміністратор)*¹³⁴

Нар. 1879, рук. 1906, жонатий, дата смерті невідома. Його остання парохія була в Борятині біля Мостиськ (1927–1939). До Павлокоми прийшов з Новиці біля Горлиць, де був адміністратором в роках 1909–1910. В Павлокомі виконував обов'язки адміністратора й в 1911 році перейшов до Мацини Великої біля Горлиць де продовжував цю функцію.

1911–1912 *Орест Калужняцький (парох)*¹³⁵

Нар. 1871, рук. 1899, вдівець, вбитий 1945 в Іздебаках. До Павлокоми прийшов з Іздебок, де від 1907 року був співробітником. В 1912 році повернувся до Іздебок як парох, де й загинув.

1913 *Володислав Калужняцький*¹³⁶

Нар. 1834, рук. 1863, вдівець, пом. 1914 року після переходу на пенсію. До Павлокоми прийшов з Іздебок, де був парохом від 1873 по 1912 рік. Правдоподібно, батько о. Ореста Калужняцького.

*Бережень 1913 Леонтій Адріанович (парох Бахія)*¹³⁷

1913–1914 *Кирило Чайковський (адміністратор)*¹³⁸

Нар. 1884, рук. 1909, жонатий, пом. 1935 в селі Потік Великий біля Старого Самбора. До Павлокоми прийшов з Курилівки біля Ланьцута, де був співробітником. В Павлокомі виконував обов'язки адміністратора. Опісля був адміністратором в Висоцько Нижнє біля Турки та парохом в селі Мшанна біля Коросна. (ст. 610).

1914–1916 *Андрій Трешневський (адміністратор)*¹³⁹

1916–1917 *Іван Лебедович (адміністратор)*¹⁴⁰

Нар. 1890, рук. 1915, вдівець, пом. 1981 в Філядельфії, США. До Павлокоми прийшов з Сянока й виконував функції адмініс-

¹³⁴ Błażejowskyj... – С. 590. Помилково Шематизм подає його як Антонич.

¹³⁵ Там же, с. 688.

¹³⁶ Там же, с. 688.

¹³⁷ Liber natorum Parochiae Pawlokomensis ab anno 1886 ad 1925. Urząd Stanu Cywilnego, Dynów.

¹³⁸ Błażejowskyj, с. 610.

¹³⁹ Liber natorum Parochiae Pawlokomensis ab anno 1886 ad 1925. Urząd Stanu Cywilnego, Dynów.

¹⁴⁰ Błażejowskyj, с. 737.

тратора парохії. В 1917–1920 роках служив військовим капеляном, а в 1934–1944 роках адміністрував та виконував обов'язки декана в Бірчі, де був парохом від 1922 року.

*1917–1921 Михайло Гук (адміністратор)*¹⁴¹

Нар. 1889, рук. 1916, жонатий, пом. 1980 у Вроцлаві, Польща. До Павлокоми прийшов нововисвяченим священиком і виконував обов'язки адміністратора. Опісля, від 1921 року до 1945, був парохом в селі Іскань біля Перемишля. Його два сини займали визначні пости в українському підпіллі. Від 1957 до його смерті знову служив священиком для українців, виселених в акції Вісла.

*1921–1927 Микола Добрянський (адміністратор і парох)*¹⁴²

Нар. 1890, рук. 1918, вдівець, дата смерті невідома. Остання знана парохія це Креців біля Добромиля, куди перенесений з Павлокоми. До Павлокоми прийшов як нововисвячений священик і в роках 1921–1925 був адміністратором, а опісля — парохом. Залишив парохію в жовтні 1927 р.

*1928 Осип Криса (адміністратор)*¹⁴³

Нар. 1894, рук. 1925, жонатий. На жаль, жодних інших інформацій про о. Крису не вдалося відшукати. Душпастирював в Павлокомі від жовтня 1928 до квітня 1929 року.

*1929–1930 Зенон Крупський (адміністратор)*¹⁴⁴

Нар. 1900, рук. 1925, жонатий, дата смерті невідома. Його остання подана парохія в Тираві Волоській, де він був парохом між 1934 та 1939 роком. Прибув до Павлокоми з села Кінське, де був адміністратором в роках 1925–1929. В Павлокомі виконував обов'язки адміністратора парохії, а опісля став парохом Маняви біля Ліська. В Павлокомі був від квітня 1929 до квітня 1930 року.

*1930–1934 Василь Паславський (адміністратор)*¹⁴⁵

Нар. 1895, рук. 1930, нежонатий, пом. 1967 в Нотінггам, Англія. Павлокома була його перша парохія, в якій він був адміністратором. Опісля перейшов до села Угерці Незабитовські біля Рудки, а

¹⁴¹ Там же, с. 667.

¹⁴² Там же, с. 624.

¹⁴³ Liber natorum Parochiae Pawlokomensis ab anno 1886 ad 1925, Urząd Stanu Cywilnego, Dynów.

¹⁴⁴ Błażejowskyj, с. 719.

¹⁴⁵ Там же, с. 797.

потім до села Викоти біля Самбора. В Павлокомі був від квітня 1929 до березня 1934 року.

*1934–1935 Іван Юрчинський (адміністратор)*¹⁴⁶

Його особисті дані невідомі. Голова читальні «Просвіта». В Павлокомі був від березня 1934 до квітня 1935 року.

*1935–1938 Василь Шевчук (адміністратор)*¹⁴⁷

Нар. 1903, рук. 1930, нежонатий, розстріляний поляками в 1947 році. До Павлокоми прибув з села Смерековець біля Горлиць, де як і опісля в Павлокомі, був адміністратором парохії. Від 1938 року адміністратор та парох в селі П'яткова Руська, аж до 1945 року. Був полевим капеляном УПА («Кадило») і в рейді на захід з огляду на здоров'я залишився на Словаччині. Його видано полякам, які, засудивши на смерть в Ряшеві, його розстріляли. В Павлокомі був від травня 1935 до березня 1938 року.

*1938 Йосиф Фаль (адміністратор)*¹⁴⁸

Він душпастирював в Павлокомі тільки один місяць травень і на його місце призначено о. Мирослава Сенету.

*1938–1939 Мирослав Сенета (адміністратор)*¹⁴⁹

В Павлокомі о. Мирослав Сенета душпастирював від червня 1938 до вересня 1939 року.

*1939–1941 Василь Шевчук*¹⁵⁰

Парохом знову став о. Василь Шевчук і душпастирював в Павлокомі від жовтня 1939 до серпня 1941 року, коли його перенесено на с. Пяткову. Поміж вереснем 1941 і березнем 1942 року хрестили дітей оо. Едвард Бродовіч, римо-католицький парох Динова, та Теодор Марків.

*1942–1945 Володимир Лемцьо*¹⁵¹

Нар. 1912, рук. 1942, жонатий. Останній парох в Павлокомі. Загинув 3 березня 1945 року, коли польський відділ АК під командою пор. Біса, знищив село та вимордував 368 жителів разом

¹⁴⁶ о. Іван Юрчинський. Матеріали для Шематизму. Рукопис. Archiwum Panstwowe w Przemyslu, ф. 56, 2 арк..

¹⁴⁷ Błażejowskyj, с. 850.

¹⁴⁸ Liber Natorum, 1938, с. 108.

¹⁴⁹ Там же, с. 108.

¹⁵⁰ Там же, с. 113.

¹⁵¹ Там же, с. 116. Прізвиська і сусідства №178а.

з парохом, якого силою забрано від престолу, коли він служив Св. Літургію. Душпастирював в Павлокомі від березня 1942 до березня 1945 року.

Кількість парохіян

Парохія була відносно невеликою. У 1785 році село нараховувало 440 осіб греко-католицького обряду, 81 — римо-католицького та 8 євреїв. Це підтверджується фактом, що у 1804 році тільки 68 дворів були зобов'язані платити данину парохіві села.¹⁵² Знаємо також, що в тому часі в село прибуло «12 хлопів римо-католиків», які не платили данини пароху, що викликавало великі протести тодішнього пароха.¹⁵³

В 1840 та 1859 роках число греко-католиків нараховувало 550 осіб. Від того часу це число постійно зростало, і так у 1879 парохія нараховувала 762 (за Шематизмом з 1879 року — 753 осіб), у 1899 році — 930, у 1926 — 989, а у 1936 році 907 осіб. Варто додати, що в цьому році в селі вже проживало 261 римо-католиків та 7 євреїв.¹⁵⁴

В загальному ці дані покривалися зі статистикою, яку можна знайти у звітах місцевої читальні «Просвіта». Там стверджується, що в 1929–1930 рр. громада нараховувала 1309 осіб, з яких 1069 були українцями.¹⁵⁵ Знову ж у 1932 році усіх мешканців було 1270 з яких 1000 рахували себе українцями.¹⁵⁶ У тих же звітах подається, що у січні 1935 року в селі було 208 дворів, з яких 170 належало українцям, 36 — полякам, та 2 — євреям.¹⁵⁷ Два роки пізніше, у 1936 році село вже мало 232 двори, з яких українцям належало 170, полякам — 60, та євреям — 2.¹⁵⁸ Ріст числа польських дворів прийшов за рахунок колоністів, що в результаті вплинуло дуже негативно на польсько-українські відносини в селі.

¹⁵² ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 18, спр. 3346.

¹⁵³ Там же.

¹⁵⁴ Błażejowskyj, с. 366.

¹⁵⁵ Звідомлення за 1929–30 рр., с. 68.

¹⁵⁶ Звіт за 1932 р., с. 75.

¹⁵⁷ Звіт за 1934 р..

¹⁵⁸ Звіт за грудень 1936 р..

Володимир Кубійович, який також користувався Шематизмами з 1932, 1936 та 1938 років, але також і офіційною статистикою з різних державних переписів населення, у своєму власному обліку майже повністю підтверджував висліди церковної статистики.¹⁵⁹ За його обчисленнями с. Павлокома на 1 січня 1939 р. мало 1370 мешканців. З цього числа 1190 були українцями (з яких 1030 були греко-католики, а 60 римо-католики), 170 поляками (з яких 100 були колоністами), та 10 євреями.¹⁶⁰ Ця статистика найбільш точна.

Якщо робити які-небудь застереження, то тільки хіба до його категорії т.зв. українців римо-католиків. Це правдоподібно люди обох статей із мішаних подруж, які були хрещені або в костелі, або в церкві залежно від обряду, який визнавали їхні батьки. Але для вдержання пропорції тоді треба б подати ще категорію поляків греко-католиків, а таких у Павлокомі не було. Не було й українців латинників, хоч були поляки, які українізувалися і, навпаки, українці, які стали поляками і то без різниці в якому обряді вони були хрещені.

Церква як остоя національної свідомості

Немає сумніву, що приналежність до східного обряду, інша літургійна мова і практика, окрема адміністративна структура та ієрархія — все це разом стримувало полонізацію українського населення, але не давало змоги на скорий розвиток національної свідомості серед людей. Щойно з заведенням шкіл, приходу нових, свідомих учителів, а в кінці теж і священників ситуація в селі почала мінятися на краще. З часом селяни ставали більш освіченими, а також національно свідомими людьми.

Коли під тиском нової польської влади, яка-небудь патріотична діяльність ставала все більше обмеженою, не треба дивуватися, що нагоди для різних виявів патріотизму шукано теж і в інституції, яка на той час втішалася певною дозою автономії і свободи, а саме у церкві.

¹⁵⁹ Володимир Кубійович, *Етнічні групи південнозахідньої України (Галичини) на 1. 1. 1939.* — Wiesbaden, Otto Harrasowitz, 1983. — С. XV.

¹⁶⁰ Там же, с. 108.

Дуже ярким прикладом цього була щорічна панахида на символічній могилі, яка була висипана на громадському пасовищі на схилі «Діброви» в стороні від «Ісопу» над Сяном, частині сільських ґрунтів у північно-східній частині села. Могила, яка була досить високою і мала великий хрест, було видно всім селам по другому боці Сяну. Колись це були українські села такі, як Бахір, Ходорівка, Бахірець, які з часом спольщилися й залишили по собі церкви, що оживлялися лишень раз у рік коли в день їхніх патронів громада Павлокоми відвідувала їх, аби відслужити в них Св. Літургію.

Щороку на «Зелені свята» відбувалося дійство, яке завжди залишало велике враження на всіх мешканців Павлокоми без різниці на національну приналежність. З церкви виходила велелюдна святочна процесія з іконами та хоругвами і під проводом священника прямувала попри доми колоністів до символічної могили, віддаленої від села якихось півтора кілометри. Молодь була завжди одягнена в національні строї й несла вінки з квітів, які під кінець відправи кладено під хрестом на могилі. Десь від 1936 року, і спеціально після злочасної «пацифікації», хлопці несли вінок, звитий з тернини, який на відміну від інших, закладувано на сам хрест з допомогою однієї із церковних хоругв. Це певне тяж для того, аби поліцейські не перешкодили в цьому акті й не відважилися вирвати з рук людям релігійний об'єкт, яким була ця хоругва.

Про похід на могилу завжди треба було повідомляти станицю жандармерії в м. Динові, яка для «вдержання громадянського спокою» завжди присилала підрозділ жандармів при повному озброєнні. Тому, що вони були «в службі», присутні поліціянти були в шапках, яких ніколи не скидали, що знову викликало обурення з боку селян.

Ціле дійство відбувалося за наперед добре відомим сценарієм. На могилі відправляли панахиду й накінець вішали терновий вінок на хресті. Тоді переважно вмішувалася поліція у дуже своєрідний спосіб. Жандарми вистрілювали з крісів, удекорованих багнетами, але не знімаючи їх з рамена. Перший чи другий раз люди в паніці розбігалися, не розуміючи, що сталося, але потім привикли й закінчували відправу співом церковного гимну «Боже великий, Творче всесильний...», в якому слова, «Люд у кайданах, край у руїні, навіть молитись ворог не дасть» і «...дай Україні силу і славу, волю і власть» завжди співалися два рази, дуже голосно і з притиском. Одного року, у страшну зливу, навіть від-

співано «Ще не вмерла Україна», помимо цього, що виконування національного гімну було строго заборонене.

Пісню «Боже великий...» також виконувано під кінець літургії, і спеціально тоді, коли внаслідок якогось дуже непередуманого наказу на відправу до церкви присилано поліційного агента з ціллю провітрити, чи не діється під час проповіді якась протидержавна крамола. Такі випадки мали місце дуже часто, коли душпастирем став о. Василь Шевчук, який мав марку українського націоналіста. Без сумніву, о. Шевчук був палким українським патріотом, опісля навіть став польовим капеляном УПА під псевдонімом «Кадило», але на проповідях він ніколи не виходив поза релігійні теми. Зрештою, часта присутність поліціянта в церкві робила теж своє для піднесення національної свідомості селян.

Великодні свята також давали привід для патріотичних виявів селян. Все зводилося до «почесної варти» при «Божому гробі» або виставленій на почитання плащаниці. Вже з початком великого посту біля тридцяти молодих мужчин під проводом тих, які мали за собою військову службу, навчалися основних правил впорядку та парадної зміни стійки. Одягнені у вишивані сорочки, шаровари з поясами, баранкові шапки з дочепленими шликами й «озброєні» бляшаними або дерев'яними шаблями, помальованими на срібно (шаровари і «зброя» були власністю театрального гуртка), вони в уяві селян творили немовби чоту місцевого війська в «козацькій формі». У Велику П'ятницю, почавши з Царських часів, і під час Вечірні, обходу церкви і викладення плащаниці, та Єрусалимської утрени брала участь ціла група. Опісля при плащаниці чергувалася варта з двох чоловік, і кожна пара стояла одну годину. Все кінчалося в неділю, коли після Воскресної утрени, обходу церкви, гомону дзвонів і стріляння з моздирів ціла чота в повному строю вистоявала аж до кінця Св. Літургії. При тому хтось із хлопців, а часом і декілька з них не витримували і з надмірного пощення й перемучення зомлівали. Їх з парадом виносили з церкви, приводили до притомності, а потім довго цю подію обговорювали. Ці «військові» вправи аж ніяк не подобалися місцевим полякам, але їх толеровано, й не було ні одного випадку роблення яких-небудь перешкод.

При інших нагодах такі виступи не проходили без конфлікту. Пригадується рік 1938, коли при участі всіх українських сіл околиці, що належали до Динівського деканату, вирішено відзначити дату хрещення Руси-України і з цієї нагоди посвячено воду в

ріці Сян якраз на Бартківському броді. Вертаючись додому, павлокімські «козаки» попали в облогу бартківчан і колоністів й деякі із них солідно пострадали від бійки, що витворилася з цього приводу. Цей факт вказує на те, як далеко поширилася польсько-українська ворожнеча в цілій околиці за час існування відновленої польської держави.

Життя села було дуже тісно пов'язане з різними релігійними та народними обрядами. В час Великодня, після родинного сніданку, люди йшли на поле з куском паски, яйцями і сиром, де їх урочисто споживали, а окрушки та лупиння кидали на поле, бо це мало хоронити збіжжя від хопти та інших клопотів. В цей день також було дозволено дзвонити в церковні дзвони, що безперерійно робили діти, але теж і дорослі.

У Світлий Понеділок йшла процесія на цвинтар й відправлялися панахиди на гробах. Понеділок і вівторок були днями обливання. Обливали хлопці дівчат, але в додатку облита дівчина мусіла жертвувати писанку тому, хто її облив.

В червні на свято Пресвятої Евхаристії в різних місцях села ставлено престולי з іконами, обмаєні квітами та свіжо-зрубаними вітками листяних дерев, перед якими при великій участі селян священник відправляв молитви. Після закінчення відправи народ виламував всі вітки та квіти і забирав їх із собою. Цими вітками потім «забезпечувано» хати та різні забудовання від вогню та інших бід.

Літом, коли кінчалися жнива, з останнього снопа робили так званий «вінець» і зі співом несли до господаря, в котрого жали. Несучи вінок співали: «Точитьсї вінец з поля, не з Венгер, не з Подоля, іну з вашого поля». Господар був зобов'язаний подати добру вечерю й навіть поставити «вукувиту». Так селяни помагали один одному, й жодної іншої заплати за цю працю не було.

В дні 28 серпня, на свято Успення Пресвятої Богородиці, в церкві відбувалося «свячення зілля», але також і яблук та інших фруктів, й очевидно, цей «вінок» з останнього снопа.

Як руйновано церкву

Після знищення села, прийшла черга теж і на церкву. Її збурено в 1965 році з ініціативи керівництва гміни, напевно на прохання місцевих мешканців. Головою гміни в цей час був Томек Сіви з Бартківки, а солтисом в Павлокомі Ян Банась (від «Вічка»). Деякий час велися розмови, хто має церкву збурити. Спочатку мали це зробити люди з с. Гарти, пізніше з Бахіря, а матеріал з розваленної церкви хотів навіть закупити Францішек Коваль для своєї доньки Гелени, яка мала нареченого в Гарті. В кінці, Клижі, Юзьо і Людвісь Вротнякі, Карасе й мешканці майже цілої колонії вирішили матеріал з розваленної церкви вжити на будову Дому Людового. Цей дім, побудований з цегли зруйнованої церкви, стоїть і досі.

На базі достовірних джерел, перед самим збуренням Францішек Коваль, який був одним із вбивників та який і досі живе в селі, і парох Дилягови ксьондз Павел Марцін (який вже не живе) забрали все майно з церкви: віттар, лавки, хоругви, образи і навіть двері та вікна — й продали за невідому ціну незнаним людям в околицю Сянока. Іконостас, який поставлено щойно у 1930-х роках, цілковито поломано та знищено.

Під сучасну пору, там де стояла церква, ростуть корчі та молоді дерева. Одиноким свідком залишилися напівзнищена дзвіниця, фото якої поміщено у книзі Олега Володимира Іванусіва.¹⁶¹ Можливо, що прийде час і на місці, де століттями молилися автохтони цього села, а теж і справляли похорони, бо ж навколо неї був старий цвинтар, буде поставлено пам'ятник для відзначення цього для всіх павлокімців святого місця.

¹⁶¹ Олег Іванусів. *Церква в руїні*. – Св. Софія, St. Catharines, Canada, 1987. – С. 121.

О. Володимир Лемцьо з дружиною Наталею і сином Андрієм. (1942)

Церква. (1942)

Дзвінниця, сучасний вид.
Все, що залишилося після
церкви.

Запрестольний образ
Св. Покрови.

Знищений іконостас. Ікона
Св. Миколая. (1961)

Інтер'єр церкви. На правій стіні знищений тризуб у тер-
новому вінці. (1961)

Одна із стін. Образ Св. Анни.
(1961)

Знищений іконостас.
Ікона Св. Миколая.
(1961)

Інтер'єр церкви. На правій стіні знищений тризуб у

Руїни церкви.

Будинок школи. (1990)

Школа

Перехід частини українських земель під Австрію створив досить сприятливі умови для розвитку шкільництва й освіти. Спеціально позитивним фактом треба вважати введення відносно демократичного ладу в Австрійській монархії від другої половини 19-го століття. Ці переміни однак не приходили без важкої боротьби українців, бо приходилося протистоятися германізації, а особливо польонізації, мадяризації та румунізації. Існувала також і боротьба на внутрішньому відтинку, а саме боротьба між українською та русофільською (москвофільською) течіями, яка мала великий вплив на церковне життя, а також і на освіту. Це протистояння між українцями й москвофілами видно також і в Павлокомі.

Немає жодних документальних даних про те, чи в селі вчили грамоти до розподілу польської держави в 1772 році. Немає також документів, які вказували б на зміни в цій ситуації в 1777 році, коли з наказу Марії Терезії в Галичині, як і скрізь в Австрії, проведено шкільну реформу й встановлено три роди народно-державних шкіл: нормальні, головні та тривіальні.

В 1781 році Йосиф II, створивши шкільний фонд із скасованих монастирських маєтків, наказав засновувати й утримувати народні школи, скрізь де було 90–100 дітей, зобов'язаних ходити до школи. Право опіки над школами й обов'язок їх утримувати було покладено на дідичів, які в більшості випадків були поляками. Видно, що Павлокома не підлягала цим законам, можливо, з браку відповідної кількості дітей або через небажання дідича, бо й тоді не засновано школи. Дуже можливо, але на це також не має даних, що дехто із села міг ходити до школи в Динові.

На домагання Головної Руської Ради в 1848 році Міністерство Освіти організувало Крайові шкільні ради і з часом школи почали набирати український характер. З укладенням конкордату в 1855 році віддано нагляд над школами консисторіям. З ініціативи греко-католицької консисторії українські громади в 1860-х роках починають засновувати українські школи.

Початок школи в селі також припадає на цей час, коли через своїх уповноважених Михайла Поточного (Michał Potoczny) та Гриця Мудрика (Hrus Mudryk) гміна в Павлокомі письмом від 11 вересня 1866 року зобов'язалася найдалі до 1 вересня 1867 року побудувати шкільний будинок та утримувати його у відповідному стані.

Громада зобов'язалася також забезпечити опал школи та платити на шкільні премії 3 зл. ринських річно, вчителеві дальших

80 зл. рин., та за церковну обслугу школи давати священикові 7 корців ячменю річно. Власник двору Людвіг Скржинські також погодився дати річно 10 зл. рин. на оплату вчителя та 4 сяги дерева «на пні» для опалу. Крім цього, для будови школи він погодився відмовитися від 300 зл. рин., які йому належали від данин громади, й призначити цю суму на будову школи.

Вислід цього був такий, що Високе Цісарсько-Королівське Намісництво дозволило відкрити школу, а тому, що більшість мешканців села були греко-католиками, школу згідно з конкордатом підпорядковано Греко-Католицькій Консисторії в Перемишлі, про що громаду офіційно повідомив п. Заремба, начальник повітового уряду в Дубецьку, листом від дня 19 грудня 1866 року.¹⁶²

Всім років пізніше на підставі Устави з 1873 року, школа пройшла певну реорганізацію. На прохання Миколи Мудрика та Михайла Бурка від 5 лютого 1874 року, скріпленого печаткою Гміни Павлокома та підписом Едварда Вінницького, дня 18 травня 1874 року її визнано філіялом етатової школи в Динові, з молодшим завідуючим вчителем, але діючим під надзором керуючого вчителя в Динові. Затверджено оплату вчителя також із крайових фондів, дозволено наймати молодшого вчителя місцевою шкільною радою та оголошувати конкурс на посаду вчителя в цій філіяльній школі.¹⁶³

Постановою Намісництва у Львові від 27 квітня 1875 року, річна платня учителя виносила 250 зл. рин., а саме 80 зл. від громади, 10 зл. від власника двора та 160 зл. рин. з фонду шкільної округи. Крім цього, Окружна шкільна рада давала додаткових 10 зл. рин. на шкільне приладдя. Громада платила 1 зл. рин. на цю ціль та 3 зл. рин. на премії.¹⁶⁴

Першим вчителем в Павлокомі став Теодор Крук, нар. 20 лютого 1828 року в селі Вислік Великий. Він був греко-католицького визнання, був жонатий та мав одну дитину. Він прийшов з певною практикою, бо, почавши 1848 роком, 3 роки був заступником вчи-

¹⁶² Zaremba лист Nr. Z.5299/pol.1866 від дня 19 грудня 1866 року. Odpis pojedynczy. Звіти про організацію народної школи с. Павлокома, ЦДІА України у м. Львові, ф. 178, оп. 2, арк. 5.

¹⁶³ Protokół spisany przez Edwarda Winnickiego, członka rady szkolnej okręgu Sanockiego i delegata rady powiatowej Brzozowskiej w dniu 5 lutego 1874, там же, арк. 2–18.

¹⁶⁴ Orzeczenie c.k. krajowej rady szkolnej, там же, арк. 10–14.

теля в парафіяльній школі в Юрівцях. Опісля від 1850 до 1863 року служив при війську. В 1863 році повернувся знову на працю учителя в Юрівцях аж до його переходу в 1867 році до Павлокоми. Він вважався пильним, працюючим, з добрими моральними за-садами та з видними успіхами в праці, але не був кваліфікованим учителем. Він одержував 90 зл. рин. річно та вільне від оплати помешкання. Від 1 вересня 1875 року платня вчителя виносила 250 зл. ринських.

Інформація про те, з якою кількістю дітей відкрито школу, відсутня, але три роки після відкриття, себто в шкільному році 1870–71, школу відвідувало 29 хлопців та 16 дівчат. В шкільному році 1871–72 школу відвідувало 43 хлопці та 25 дівчат, в шкільному році 1872–73 — 40 хлопців та 23 дівчини, а в шкільному році 1873–74 — 37 хлопців та 20 дівчат. В тому часі в Павлокомі проживало 690 мешканців і, як це тоді водилося, напевно, чимало сімей були багатодітними. Порівняно мале число учнів вказує на те, що не всі діти села були охоплені школою.

Школу знову реорганізовано в 1894 році.¹⁶⁵ Школа стала самостійною однокласовою народною школою, яка охоплювала гміну Павлокому та двірський обшар. Гміна та двір зобов'язувалися утримувати шкільний будинок, помешкання для вчителя, та, якщо потрібно, закуп або дар землі для дальшої розбудови школи. Базуючись на податках 1893 року, видатки пов'язані зі школою розподілялися на дві частини. Фільварок мав платити 48.36 зл. рин., а громада 51.64 зл. рин. Крім цього, громада платила 2 зл. рин. на шкільні услуги, а фільварок продовжував давати 4 сяги дерева на опал (2 сяги бука та 2 сяги ялиці).

Вчителя школи зараховано до 5-ої категорії оплат, що виносило 11% від прямих податків громади, та 6% від фільварку разом з додатковими фондами від шкільної ради. Шкільні приладдя давала Шкільна рада в сумі 10 зл. рин., та громада 3 зл. рин. річно. Ці зміни було прийнято на зборах громади 10-го жовтня 1894 р.¹⁶⁶ та «підписано» Деклярацію 8 листопада 1894 року членами гмі-

¹⁶⁵ Orzeczenie organizacyjne, C.k. krajowa Rada szkolna, 24 kwietnia, 1894, там же. — С. 15.

¹⁶⁶ Присутні: Андрій Васараб, предсідник, Андрій Коляса, заступник, Юзеф Рудавський, асесор, Микола Мудрик, Петро Коштовський, Михайло Мудрик, Ілько Федак, Іван Стець, Микола Васараб, Гриць Вацяк, Михайло Соколик та Михайло Налесник, радні. З усіх радних тільки

ни: Андрій Васараб, війт, Юзеф Рудавський, асесор, Петро Коштовський та Микола Мудрик, радні.¹⁶⁷

Остання реорганізація коштів утримання школи за австрійських часів була зроблена 1904 року. На прохання Окружної шкільної ради в Березові з 2 травня 1904 року¹⁶⁸ Крайова шкільна рада у Львові рішенням з 10 травня 1904 року ухвалила, що витрати на утримання школи виносять 300 корон й відповідно розподілила видатки поміж громадою та фільварком, обтягаючи відповідні квоти за данину та подаву дерева. Шкільні послуги закріплено на 60 корон, а на оплату дороги вчителям релігії на 40 корон річно.¹⁶⁹

Під кінець 19-го століття або на початку 20-го на посаду учителя прийшов молодий, дуже енергійний й високо національно-свідомий чоловік Микола Левицький. Немає точних даних про його місце народження й освіту, але з розповідей різних людей, які його знали, він мав походити зі східної частини Галичини, здається що з Тернопільщини. Жонатий з полькою, яку повністю українізував, він мав двоє дітей Олю та Теодора, які обоє померли в Павлокомі. Під його проводом село не тільки стало повністю грамотним, але теж і національно свідомим. Його вважали не тільки прекрасним, хоч і строгим, учителем, але й природним провідником села, якого часто протиставлено традиційному проводові, яким був священик та його оточення. Його заходи позбутися москвофільських впливів, які в тому часі були дуже сильні на приходстві, увінчалися повним успіхом, як це видно з боротьби двох читалень, в якій перемогла «Просвіта» закладена цією енергійною людиною. Він також був причетний до того, що з с. Павлокома декілька надійних учнів післано на науку до української гімназії в Перемишлі, що також підносило освітний характер села на вищий рівень.

Після розвалу Австро-Угорської монархії й постанови Польської держави для українських шкіл прийшов досить важкий час. Політика Польщі, спрямована на польонізацію шкільництва, вживала для цього різних засобів, як, наприклад, повну централізацію шкільної адміністрації та ізоляцію її від громадських впливів,

двоє вміли писати, а саме: Андрій Коляса та Микола Васараб, дуже можливо, що одні з перших випускників школи в Павлокомі.

¹⁶⁷ Deklaracya, там же, с. 21.

¹⁶⁸ Там же, с. 24.

¹⁶⁹ Orzeczenie, там же, с. 25–26.

впровадження польської мови як викладової й обмеження української, заміною українських вчителів польськими тощо.

На підставі соймового закону з 1924 року (*lex Grabski*) українські і польські школи однієї місцевості повинні були об'єднані в утравістичні (двомовні — *ред.*). Передбачений плебісцит батьків щодо мови навчання дуже часто ігноровано або фальшовано його результати. Кінцевий вислід був таким, якого бажали польські політики. З 2426 українських шкіл в 1921–22 роках, залишилося в 1927–28 рр. тільки 745 українських шкіл, а в 1937–38 рр. лишень 352. Цікаво, що в Павлокомі українська школа продержалася до 1931 року. Правда, як перший крок до її ліквідації, було створено польську школу, яка проіснувала до упадку Польщі в 1939 році. В 1931 році українську школу перетворено в утравістичну.¹⁷⁰

Правдоподібно, в тому ж часі пенсіоновано також п. Миколу Левицького, довголітнього вчителя й організатора громади, та замінено його вчителем-поляком.

Село в тому часі пережило також досить великий вплив польського елемента, так званих колоністів, що сильно вплинуло на між-етнічні конфлікти в майбутньому. Тоді як, наприклад, у 1935 році з загального числа 208 домів в Павлокомі 170 належали українцям, 36 — полякам, та 2 — жидам¹⁷¹, то рік пізніше з загального числа 232 домів українці мали 170, поляки — 60, жида — 2.¹⁷²

Після упадку Австро-Угорщини школу переорганізовано в двокласову народну школу з одним учителем.¹⁷³ В 1928 році школа була українською і в ній навчалося 100 дітей.¹⁷⁴

На базі закону від 11 березня 1932 року було ґрунтовно змінено устрій шкільництва. Обов'язкове навчання в народній школі тривало 7 років (від 7 до 14 років), а школи поділено на 3 ступені: 1-ий — 4 роки навчання; 2-ий — 5–6 років навчання; 3-ий — 7 років навчання. Школа в Павлокомі була 1-го ступеня.

Як вже згадано вище, школа була утравістичною, в якій введено дуже строгий поділ учнів за релігійним обрядом, що означало, що

¹⁷⁰ Див.: Звідомлення читальні «Просвіти» за час від дня 1-го липня 1929 до дня 30 червня 1930. — С. 70; Звідомлення читальні «Просвіти» за час від дня 1-го липня 1930 до дня 30-го марта 1932 р., с. 77.

¹⁷¹ Звідомлення за час від 1-го січня 1935 до 30 листопада 1935, с. 106.

¹⁷² Звідомлення за час від 1-го січня 1935 до 12-го грудня 1936, с. 111.

¹⁷³ Шематизм 1928 р.; Шематизм 1936 р..

¹⁷⁴ Шематизм 1936 року.

науку релігії вели два парохі: римо-католицький (з с. Діягови) та греко-католицький з с. Павлокома. Єврейські діти в 30-х роках ходили до школи в Динові.

У школі панував певний порядок, який не мінявся через два роки, як мені приходилось бути її учнем. Вхід учителя учні вітали вставанням із місць і голосним та протяжним «Слава Ісусу Христу», а вчитель відповідав по-польському. Тоді починався ритуал, який мав за завдання підкреслити, що в Польщі полякам і римо-католикам належить перше слово. Учитель з горсткою римо-католиків, батьки яких не дали згоди на посилання їх до польської школи, бо більшість була з мішаних родин, проказували молитву польською мовою. Після цього всі діти дуже голосно і в унісон, разом і з римо-католиками говорили «Отчешаш». Кінчалася молитва знову дуже гучним «Слава Ісусу Христу». Під кінець шкільного дня все повторялося, але тепер проказували молитву «Богородице Діво».

Результат цього ритуалу повністю противився закладеним цілям. Більшість римо-католиків, які були примушені щоденно демонструвати свою відрубність і вищість, встидалися перед своїми однокласниками, а якщо дехто із них молився дуже виразно, а не лишень мимрив слова молитви за вчителем, то, як це часто буває між дітьми, діставав на перерві солідного прочухана. Щобільше, багато з тих римо-католиків взагалі не почувалися поляками, пізніше деякі з них були знищені своїми одновітцями, а деякі навіть опинилися в рядах УПА. Як і інші аспекти польської політики стосовно до меншин, цей щоденний ритуал в школі в умах нового покоління зумів залишити лишень негативні імпульси супроти польської держави.

Подібний вплив мала заборона співати українські пісні в школі. Співали лишень релігійні пісні на уроках релігії, що їх переводив місцевий душпастир. Римо-католики на науку релігії ходили до польської школи, яка була зорганізована на колонії в одному з колишніх двірських домів. В цьому будинку було також приміщене патріотичне парамілітарне товариство «Стшелец».

З часом ця короткозора політика польської влади, постійно підсилювана глупими, шовіністичними елементами місцевої адміністрації й жандармерії, вилилась у послідовне переслідування українських пісень, яких залюбки співали місцеві пастухи, а під час канікул учні місцевої школи. Цих підлітків, переважно хлопців у віці від 10 до 15 років, ловлено і в цілях перевиховання конвойо-

вано на станицю жандармерії в Динові і там піддавано побиттю і навіть легким тортурам. Ці шикани (переслідування — *ред.*) викликали в умах малолітків лишень повну зневагу і презирство до всього, що польське, в результаті чого пастухи де тільки могли пописувалися дуже патріотичними піснями, спів яких у нормальних обставинах «при коровах» був би далеко не на місці.

З упадком Польщі й приходом СРСР школу в Павлокомі переорганізовано в семилітню українську школу з великим колективом учителів. Ця ситуація тривала до вибуху німецько-радянської війни в червні 1941 року.

Під німецькою окупацією шкільною справою завідувала влада, але дуже важливу допоміжну роль виконував також і український чинник. Тому що всі давні товариства й організації були розв'язані, вся освітня праця була зосереджена в відділі шкільництва при Українському Центральному Комітеті в Кракові. Всіляко старався допомогти школі також колишній вчитель п. Микола Левицький, який під час радянської окупації жив на німецькій стороні границі, але потім повернувся і працював в Українському Допомоговому Комітеті. В Павлокомі далі функціонувала школа, а навіть почав діяти сезонний дитячий садок. Але від 1943 року через постійні напади польських підпільних груп школа поволі занепадала й почавши 1944 роком до знищення села в березні 1945 року вона зовсім не діяла.

Позашкільна освіта

Польонізація шкіл примусила українців шукати також й інших засобів збереження й виховання населення. Цю роль, як і до Першої світової війни, але, можливо, з більшим натиском якраз на освіту, й надалі виконувала «Просвіта». Довкола читалень гуртувалося все культурно-освітнє життя. Так було і в Павлокомі. Душею цієї праці був і надалі Микола Левицький, довголітній, пенсіонований вчитель народної школи, прекрасний педагог та організатор.

Помимо перешкод і переслідувань влади, читальня діяла. Зрештою, це була традиційна діяльність, бо ще перед війною сходи́ни читальні відбувалися в неділі і свята, де читано газети й уривки з

книжок, які опісля обговорювано. Крім цього, майже щомісяця відбувалися різні відчити на практичні теми, як садівництво, городництво, пасічництво, рільництво, плекання худоби та годівля свиней, молочарство та молочарські спілки, але теж і «короткий нарис історії Руси».¹⁷⁵

Духовним провідником цього руху був Микола Левицький, який також давав селянам наочний приклад того, що можна зробити власною систематичною освіченою працею. Він не тільки побудував дуже модерну хату на схилі Ґуцової скали, але на цьому клаптику поганої землі заклав прекрасний город, сад і пасіку, де плевав карликуваті, але плодовиті яблуні, сливки та груші, а після лекцій німецької мови (о горе, підручники всі були писані готикою) частував заморених учнів смачними овочами й духмяним медом, колір і запах якого мінявся залежно від сезону. Боявся я цих лекцій, як вогню, і хоч мушу признати, що вони дали мені основи знання німецької мови, й досі пам'ятаю його зморщене чоло й невдоволене буркотіння під носом, як ми заплутувалися в довгих німецьких реченнях, в яких найважливіша частина — присудок — завжди чомусь з'являлася на самому кінці, або говорили про сонце в середньому, а не, як мало бути, в жіночому роді.

Микола Левицький загинув від куль польської боївки у 1943 році, а його жінка Стефанія в березні 1945 року. Школа, в якій учителював Микола Левицький, стоїть і досі. Від 1945 по 1998 рік в ній вчилися лишень польські діти. У 1998 році відкрито нову семилітню школу, яку збудовано поблизу нового костела та в су-сідстві до старого цвинтаря, на якому лежать жертви «етнічної чистки» з 1945 року.

¹⁷⁵ Звіт читальні «Просвіти» за час від 7 лютого 1909 до дня 6 лютого 1910 року, с. 24–26.

Дехто із цих дітей загинув у
погромі, як Олег Федак
(другий ряд, перший зліва).

Павлокімські діти перед школою. З цієї групи залишилися живими
лишень дві дівчини: Люба Коляса і Люба (?).

Олеся Несторовська (від «Куча»)
 з синами Богданом і Нестором.
 Стефа (від «Куча») в білому та син
 сестри Анни. На задньому плані з
 ліва, Марія Мудрик (з «Лисаківки»),
 Геня Мудрик (від «Куча»), біля неї
 брат Роман Мудрик.

Зліва: Володимир Потічний,
 Андрій Потічний, Дарія Карпа,
 Петро-Йосиф Потічний. На тлі
 сценічних декорацій у читальні.
 (1936)

Капличка в с. Володж
 де затрималися перемерзлі діти
 вигнані з с. Павлокома
 у березні 1945 року

Товариство «Просвіта»

Читальню «Просвіти» офіційно засновано в 1906 році. Подання про намір організувати сільську читальню вислано 6 листопада, Товариство «Просвіта» у Львові одержало його 8 листопада 1906 року, але тому, що прохання до ц. к. Намісництва було вислано щойно 17-го листопада, право на обір управи село одержало щойно 17 грудня 1906 року.¹⁷⁶

В листі з 6-го листопада М. Левицький, який у той час був народним учителем в Павлокомі, підтверджує, що в селі вже від 1897 року існувала читальня Качковського. Вона одначе не була діяльною. Для того, щоби зробити її живучою, М. Левицький заклав при ній «позичкову касу і шпихлір».¹⁷⁷ Ціль читальні, на його думку, була освідомлювати село, яке хоч і оточене «мазурськими селами», але є «чисто руським», а селяни «щирі Русини», які дуже «горнутья до просвіти, але збаламучені тутешнім парохом-москофілом». Парохом у селі в цей час був о. Іван Городецький, який робив різні перешкоди вчителєві, й після того, як М. Левицький побачив неможливість працювати в існуючій читальні, йому впало на думку закласти читальню «Просвіти».¹⁷⁸

З листа виразно видно конфлікт між ним та священником, який селянам «тарабанить, що українці тримаються з поляками та все роблять на некористь русинів». Левицький пише, що йому вдалося притягнути селян на свій бік якраз тому, що читальня Качковського бездіяльна, хоч селяни підтримують її своїми вкладками. Він далі каже, що селяни одушевлені ідеєю створення нової читальні та що один із них (Стефан Петрович) погодився подарувати гарний город, а решта пообіцяли побудувати дім якомога скоріше. Левицький кінчає листа проханням подати йому інформації про те, чи обов'язково реєструвати позичкову касу, й запевняє «Просвіту» у Львові, що не матиме труднощів перенести її до нової організації.¹⁷⁹

¹⁷⁶ Лист до Миколи Левицького від дня 30 листопада 1906 р. Протоколи зборів, списки, звіти та інші документи про діяльність читальні в селі Павлокома // ЦДІА України у м. Львові, ф. 348, оп. 1, арк. 2.

¹⁷⁷ Позичкова каса почала діяти 21 жовтня 1906 року й до 4 листопада мала 1528 кор. 20 сот. доходу, та 1448 кор. 38 сот. видатків (позички та справлення друків).

¹⁷⁸ Там же. с. 5.

¹⁷⁹ Там же.

Історія закладення «Просвіти» в селі була подібною до того, що на той час відбувалося майже на цілій українській території, яка входила до складу Австро-Угорщини. Хоч початки планового зорганізованого ширення народної освіти в Галичині сягають 1848 р., коли основано Галицько-Руську Матицю і коли з почину Головної Руської Ради почали діяти перші читальні, щойно з постановням «Просвіти» у 1868 році цей рух набирає швидкого темпу і витісняє з сіл москвофільські впливи, якими була опанована поважна частина інтелігенції та кліру греко-католицької церкви. Хоч «Общество ім. Качковського» було засноване щойно у 1876 році у противагу «Просвіті» і навіть не москвофілом, з допомогою москвофільських священників та інтелігенції воно скоро поширилося в країні. В Павлокомі читальню Качковського заснував о. Іван Городецький два роки після того, як його призначено адміністратором парохії у 1895 році, а від 1897 до 1910 — парохом.

Подібна ситуація домінувала на Лемківщині, до якої адміністративно (Сяніцький циркуль) належала і громада с. Павлокома. Ще в 1912 році на цілій Лемківщині діяли тільки 22 читальні «Просвіти» і 109 — ім. Качковського.

Цей конфлікт за впливи в селі поміж священником «кацапом», як презирливо називали його селяни, та вчителем «народовцем», яким безперечно був М. Левицький, залишив сильну пам'ять серед селян, бо ще в 1930-х роках можна було почути про цю війну двох читалень і навіть побачити хату, здається на Несторівці, де колись приміщувалася читальня Качковського, яка, однак, ніколи не мала свого власного будинку. Ця читальня проіснувала до 1909 року. Перемогу М. Левицького треба також приписати його величезному динамізмові та організаторському хистові. Зрештою його намагання практично служити потребам населення, закладаючи позичкову касу і шпихлір, а опісля й крамницю та молочарську спілку, було для всіх повністю зрозуміле, гармонізувало з подібними заходами в цілій країні й тому було повністю підтримане населенням.

Основниками читальні були Микола Левицький, Микола Васараб, Тимко Троян, Дмитро Налесник, Федь Саджуга, Андрій Федак, Михайло Несторовський і Стефан Петрович.¹⁸⁰

Щоби хоч частинно неутралізувати вплив о. І. Городецького, п. М. Левицький просить Головну управу «Просвіти» у Львові

¹⁸⁰ Там же, с. 3–4.

делегувати на Перші загальні збори (пропоновані ним на 8 грудня) о. Савойку, пароха в Селиськах, бо «він тішитися загальною симпатією селян русинів тут».¹⁸¹ З огляду на те, що ця дата не дозволяла на правне скликання загальних зборів, їх на рекомендацію Головної Управи перенесено на 18 грудня 1906 року. М. Левицький підтверджує цю дату в листі від 7 грудня 1906 р. та інформує, що загальні збори відбудуться в хаті Стефана Петровича о 3-ій год. після обіду. Він знову повторяє прохання призначити двох офіційних представників товариства «Просвіта», а саме о. Теодора Савойку, пароха Селиськ, та о. Івана Жарського, пароха с. Глудно (Глідно), та Бірчанського місто-декана, на загальні збори, бо на цілий повіт лишень вони «вважають себе українцями». Вони відмовилися приїхати на запрошення місцевих організаторів, бо не бажали ускладнень з місцевим священиком-москвофілом. Копії цього листа до Головної управи М. Левицький післяв теж і обом згаданим священикам.¹⁸²

Це прохання Левицького було схвалене Головною управою «Просвіти», оба священики не тільки прибули на збори, але відіграли поважну роль в покладенні підвалин для читальні. О. Іван Жарський проводив зборами, а о. Савойка пояснив Статут товариства та його цілі. Місцевий парох таки відмовився прибути на збори помимо прохань обох священиків та делегації селян. Обом священикам він заявив, що вони «бунтують селян».

На загальні збори прибули майже всі селяни, а в члени вписалося 64 особи, що становило 81 % членів місцевої читальні Качковського. Кожен член вплатив 20 сот. вписового та зобов'язався платити 1 кор. річної вкладки від господаря, та 50 сот. від господині й молоді.

На внесок М. Левицького вирішено прилучити до читальні позичково-ощадну касу, яка до того часу була при читальні Качковського, заснувати молочарську спілку та крамницю системи Рочдейл. Стефан Петрович дав площу під будинок вартості біля 600 кор., а новообрана управа зобов'язалася побудувати будинок з паленої цегли та покрити його бляхою ще в 1907 році.

Левицький у своєму звіті пише, що все це буде виконано, бо до нової управи ввійшли найбільш свідомі люди села.

¹⁸¹ Лист від 27 листопада 1906 р. Там же, с. 8.

¹⁸² Лист від 7 грудня 1906 р. Там же, с. 9–10.

Першу управу вибрано в такому складі:

Стефан Петрович, голова
Іван Коштовський (син Андрія), містоголова
Дмитро Налесник, касієр
Гриць Мудрик, бібліотекар
Іван Троян, секретар
Микола Васараб та Михайло Несторовський,
заступники виділових (члени управи).

Перший рік діяльності читальні

Читальня була заснована 18 грудня 1906 року. Другі загальні збори відбулися щойно 16 лютого 1908 року. За цей час, як видно зі звіту першого голови читальні, зроблено велику роботу для зміцнення фундаментів цієї установи. Це не приходило легко, бо о. Іван Городецький, знаний москофіл, робив всякого роду перепони щоби не допустити до розвитку читальні. Помимо перешкод, діло, почате М. Левицьким, успішно розвивалося. В 1908 році читальня мала 113 членів, а саме: 69 господарів, 14 господинь, 15 парубків та 15 дівчат. Вже в першому році читальня мала 83 твори в 110 томах, які були радо читані селянами.

Крім цього, в січні 1908 р. полагоджено всі формальності оснування при читальні Позичково-щадничої каси, яка вже тоді мала 25783 корони 33 сотики обороту, але не полагоджено справи Статуту, тому що Сяніцький торговельний суд відмовився його прийняти. З чистого зиску закуплено огнетривалу касу за 180 кор. 83 сот. Також почато будову свого власного приміщення на дарованій площі п. Стефаном Петровичем. До часу звіту будова коштувала 1385 кор. 60 сот. та з обчисленням, що треба буде затратити мінімум дальших 1500 кор. а може й більше до закінчення будови.

Збори обрали нову управу в такому складі:

Микола Левицький, голова
Андрій Шльончка, заступник
Стефан Петрович, касієр
Гриць Мудрик, бібліотекар
Федь Саджуга, секретар

Управа й справді попрацювала добре, бо під кінець року М. Левицький, новий голова, в листі до Головної управи товариства повідомляє, що будинок вже цілком готовий, та що 14-го жовтня 1908 року був посвячений місцевим священником. Крім цього, одну кімнату винаймлено «Товариству господарсько-кредитному Руський Народний Дім», а велику залю (6 м на 8 м) буде винаймлено для школи. Третю кімнату віддано під «торгівлю мішаних товарів», яка з огляду на брак фондів є власністю читальні. Крамниця мала бути відкрита за яких 2–3 тижні, в травні 1909 р. Ці кроки зроблено тому, як пише Левицький, бо «хочемо якнайскорше сплатити затягнені позички на будову хати». Позичку він «затягнув» на власне ім'я на суму 1000 кор. в «Товаристві залічковів в Динові».

Левицький просить Головну управу «Просвіти» прислати відповідний контракт купна й продажі та, щоби обнизити кошти трансакції, просить ціну купна парцелі подати в сумі 20 корон.¹⁸⁴

В пізнішому листі, з 4 листопада, Левицький каже, що довг на 1000 кор. затягнуто Стефаном Петровичем, в застав якого він дав ціле своє майно, себто хату та 5 моргів ґрунту.¹⁸⁵ Дальше вияснює, що Петрович відступив для читальні лиш парцелю 175/2, а парцелю 1820/3, яка була власністю громади, Левицький обіцяє придбати, але дещо пізніше. Проблема була в тому, що через цю парцелю ішла дорога, тоді як старою дорогою текла річка. Справу купна парцелі за 50 корон полагоджено позитивно 24 листопада 1908 р., що підтверджено Петром Огоновським, головою «Просвіти», 18 грудня 1908 року.¹⁸⁶ Кошти переведення цієї трансакції виносили 4 кор. 80 гелерів, з яких Левицький заплатив 2 кор. 40 гелерів.¹⁸⁷

Читальня розвивалася й діяла нормально. В 1910 році членство становило 166 чоловік (71 мужчин, 26 жінок, 42 парубків та 27 дівчат), з яких 128 було письменних та 38 неписьменних.¹⁸⁸

¹⁸³ Лист від 12 квітня 1908 р., с. 13–14.

¹⁸⁴ Лист Левицького від 19 жовтня 1908 р., с. 15–16.

¹⁸⁵ Лист Левицького від 4 листопада 1908 р., с. 17.

¹⁸⁶ Лист Левицького від 24 листопада 1908 р., с. 22–23; Контракт купна-продажі та залучені документи на 7 аркушів.

¹⁸⁷ Wozwanie platnicze 28 лютого 1909 р., с. 7.

¹⁸⁸ Звіт за час від 7 лютого 1909 до 6 лютого 1910 р. // Там же., с. 24–26.

На загальних зборах 6 лютого 1910 р. вибрано нову управу в наступному складі:

Томко Троян — голова
Яцко Ланьчак — містоголова
Стефан Налесник — писар
Іван Коштовський — касієр
Федь Коляса — бібліотекар
Микола Левицький — господар.

Читальня виписувала такі газети, як «Діло», «Письмо з Просвіти», «Свобода», «Громадський голос», «Нове Зеркало» та для членів поляків «Przyjacieli ludu».¹⁸⁹ Сам факт, що членами читальні були також і поляки, треба вважати важливим. Як видно з цього, намагання піднести національний і освітній рівень села не виключало співмешканців поляків. З 20 родин поляків, які жили в селі, 15 належало до читальні «Просвіти». Це й було причиною того, що питання української викладової мови в школі було повністю підтримуване також і поляками, а заходи оснувати в 1909 році окрему польську школу були повністю неуспішними. В тому часі до школи ходило 194 дітей. Ці відносини повністю змінилися з напливом колоністів після розпарцелювання фільварку з початком 1920-х років.

Бібліотека читальні в той час нараховувала 134 томи, з яких 11 книжок було закуплено протягом останньої каденції. Найбільш популярними серед читачів були історичні повісті. «Б. Хмельницький» випозичено 36 разів, «Богданів синок» — 29, «Смерть Тимоша» — 28, «Гетьманські свати» — 28, «В турецькій неволі» — 22, «Про старі часи на Україні» — 19 та «Робінзон Крузо» — 31 раз. Цікаво зауважити, що читало їх 91 членів, а саме: 32 чоловіки, 6 жінок, 29 парубків та 24 дівчини.

При читальні також діяв курс для неграмотних під проводом М. Левицького, в якому навчалося 19 осіб (12 чоловік та 7 жінок), з яких 12 осіб закінчили навчання.

Читальня стояла досить добре фінансово. Загальний річний прихід виносив 284 кор. 80 сот. а розхід — 1285 кор. 87 сот. Недобір 1001 кор. 07 сот. становила безпроцентова короткотермінова позичка на оплату боргу за будову читальні. Читальня, крім членських вкладок (чоловіки 1 кор. річно, всі інші 50 сот. річно), мала

¹⁸⁹ Там же, с. 25.

дохід з винайму 1 кімнати товариству Руський Народний Дім (60 кор. річно), 2-х кімнат — торгівлі (120 кор. річно), та 1 кімнати — для школи (150 кор. річно).

Дім читальні, який оцінювано на 7000 кор. вартості, заінтабульовано на Товариство «Просвіта» у Львові. Засновано також дахівкарню та пляновано відкрити молочарську спілку.

Очевидно, проблеми існували. Звіт з 1910 року говорить про те, що молодь, особливо старша, «досить байдужа», та що «треба її різними штуками притягати».¹⁹⁰

Дещо поправилася ситуація в стосунках з місцевим парохом о. Іваном Городецьким, «кацапом», але тільки тому, бо він, бачачи, що «нічого не вдіє, притих» і навіть «його власні члени його опустили», бо побачили, що за «14 літ існування читальні Качковського нічого не зробив». Результатом цього було закриття в 1909 році читальні Качковського¹⁹¹.

Перша світова війна створювала певні труднощі в діяльності читальні, хоча докладних звітів про ці справи немає. Ці труднощі видно хоч би з листа до Товариства «Просвіта» у Львові з липня 1916 року, в якому говориться про те, що Староство в Березові листом з 13 квітня 1916 р. заборонило сходи на час війни. Читальня внесла відклик на це рішення дня 4 травня 1916 року.

Однаке, щоби не припиняти діяльності, провід читальні просить про окремий дозвіл проводити сходи від матірнього товариства або, коли це неможливе, від Товариства «Сільський Господар», позаяк ідеться про сходи в різних господарських справах.¹⁹² Який вислід цього відклику не знаємо, але про діяльність читальні немає жодних вісток аж до приходу польської влади.

Тут варто пригадати, що війна 1914–1920, а в тому числі й польсько-український конфлікт принесли велике знищення дотогочасного доробку «Просвіти». В час війни через село пройшла навала російських військ, що принесло збитки для читальні та крамниці. Найбільше потерпіло село при скорому відступі російської армії після пролomu фронту в Карпатах, коли втікаючі розпорошені війська жажливо грабували. Однаке були і приємні хвилини, коли в селі якийсь час стояли Кубанські козацькі частини, що заховувалися добре і, як казала моя бабуня, «навіть говорили

¹⁹⁰ Там же, с. 26.

¹⁹¹ Там же, с. 26.

¹⁹² Там же, с. 27–28.

і співали по-нашому». Але найбільше враження було від того, що ці козаки майже постійно сиділи в сідлі й потрапляли на коні заїхати навіть у хату.

Польська влада не дозволяла відновляти діяльність читалень аж до 1921 року. Щойно 1924 року після зміни статуту й затвердження його польською владою розпочалося масове відновлення читалень.

Тому дещо дивно читати, що діяльність читальні в Павлокомі відновлено вже у 1919 році¹⁹³, хоча перша вістка про діяльність читальні походить з 1923 року. В цьому році 15-го лютого відбулися загальні збори, на яких обрано нову управу в складі:

о. Микола Добрянський — голова
Андрій Стець — містоголова
Микола Левицький — секретар
Данило Стецик — бібліотекар
Микола Несторівський
та Іван Саджуга,
*члени управи.*¹⁹⁴

Дуже цікавим фактом є обрання Головою читальні місцевого священика. Це доказ того, що до душпастирської праці на лоні церкви прийшло нове, національно-свідоме покоління, яке бажало працювати для добра свого народу та разом з ним. Від того часу, як видно із річних звітів, участь місцевих священиків в діяльності читальні стає постійною.

Число членів в тому часі виносило 300 осіб, вся молодь села. Це посприяло тому, що людей відтягнуто від корчми, бо всі забави «відбуваються в читальні». В читальні щонеділі відбувалися також популярні виклади з історії та географії України або на актуальні теми.¹⁹⁵

При читальні засновано аматорський гурток під керівництвом Данила Стецика, новоприбулого дяка з с. Глідне, який також почав вести місцевий хор. В тому часі у великій залі будинку споруджено постійну сцену, закуплено шафи для бібліотеки та заперенумеровано «Народну Освіту», «Український Голос» та «Громадський Вісник».¹⁹⁶

¹⁹³ Звідомлення з 30 жовтня 1926 р., с. 53–55.

¹⁹⁴ Допис о. М. Добрянського, с. 34.

¹⁹⁵ Там же, с. 34.

¹⁹⁶ Там же, с. 34.

25 березня 1923 року відбувся Шевченківський концерт з програмою:

Вступне слово — о. М. Добрянський
Пісня «Батьку Тарасе» — мішаний хор
Розрита могила — деклямація
Пісні «Де Дніпро наш» та «Чи се тая керниченька» —
міш. хор
«Нові гайдамаки» (Франка) — деклямація
«Не плакати нам» — жіночий дуєт
«Ой Дніпре мій Дніпре» — баритонове сольо Стеценка
«Цвітка дрібная» — жіночий хор
«В світ за очі» — деклямація
Пісні «Крилець...» та «Чом, чом земле моя» —
муж. хор
«Стоїть гора високая» — сольо Стеценка
Пісні «Гаєм зелененьким» та «Гей же браття-товариші» —
міш. хор
«Посланіє» — деклямація
«Заповіт» та «О Україно, о люба ненько» — міш. хор

З приводу цього звіту, який був опублікований в газеті «Діло» № 9, 1923, виринули контрверсії навколо особи Данила Стеценка. На цей допис дуже критично zareagував о. Теодор Савойка, парох в Селиських, нагадуючи редакції, що п. Стеценка «вигнано» з с. Глідна за його участь під час останніх виборів по стороні дідича Тшчінського.¹⁹⁷

Не був дуже прогресивним в своїх поглядах й о. М. Добрянський, до того, ще й голова місцевої читальні, як це добре видно з листа до «Просвіти» у Львові пані Ольги Левицької, дочки п. Миколи Левицького.¹⁹⁸ Йшлося про оснування аматорського гуртка, якого вимагала молодь, бо до цього часу старалися давати вистави без формально існуючої організації. Пані О. Левицька просить про допомогу в цій справі. Вона також вказує на певні проблеми з священником (о. Добрянським), який поставився до вистави «Сватання на Гончарівці» дуже негативно, а саму виставу назвав «псуттям народу». Пані Левицька, яка видно вдалася у свого бать-

¹⁹⁷ Там же.

¹⁹⁸ Лист з 10 березня 1924 р. та відповідь на нього від 21 березня 1924 р.

ка, не послухала голови читальні й, називаючи його «деспотом», таки довела свого й виставу поставила. Одначе, коли 16 березня її хотіли повторити, священник заборонив, кажучи, що «тепер піст» і цього не можна робити. Відповідь з «Просвіти» у Львові була, що це якесь непорозуміння, бо «церковні власті», крім останнього тижня у великому пості, не забороняють концертів ані вистав.¹⁹⁹ Порадили заглянути в «Народну Просвіту» № 4, де будуть поміщені всі вистави, які ними рекомендуються. Далі заявляють, що аматорські гуртки й хори найкраще надаються для скріплення національної свідомості, вироблення товариських відносин та обов'язку, й що тому таку діяльність повністю підтримують. За браком документів, важко вгадати, який був кінець цій контроверсії, але дальша діяльність о. Добрянського не зраджує якогось негативного ставлення до читальні та її гуртків. Наприклад, він був один з ініціаторів поставлення в Павлокомі пам'ятника Тарасові Шевченкові й постійно старався висилати пожертви на діяльність «Просвіти» у Львові та завжди брав активну участь в Шевченківських концертах навіть тоді, як програма була складена самою молоддю.²⁰⁰

В 1926 році, правдоподібно в лютому, обрано управу читальні, яка повністю складалася вже з людей молодого покоління. До неї ввійшли:

Михайло Коляса — голова
Софія Потічна — містоголова
Антін Кріль — писар
(також сільський молочар).
Іван Петрович — скарбник
Антін Налесник — бібліотекар
Іван Дзівік — господар
Антін Мудрик
та Олександра Федак (пізніше Потічна),
*члени управи.*²⁰¹

Ще раніше, 17 лютого 1926 року, за підписами Михайла Коляси, голови, та Олександрі Федак, яка тоді була заступником секретаря,

¹⁹⁹ Там же, с. 37.

²⁰⁰ Лист з 24 квітня 1925 р. з залученою програмою свята та листи з 4 й 19 травня 1925 р..

²⁰¹ Звідомлення, с. 53.

в листі до «Просвіти» у Львові, висловлено бажання, щоби за 10 зл. позички, яку складено на поправку Народного Дому, було вислано читальні 12 книжок, а між ними 2 про Тараса Шевченка.²⁰²

У звідомленні нічого більше не говориться про пам'ятник Шевченкові, виходить, що або змінено думку, або з огляду на тиск польської влади вирішено не продовжувати з цими плянами. Натомість в честь Шевченка і Франка посаджено на громадській площі декілька дерев — дуб, граб, калину, липу та березу.²⁰³

В тому часі читальня мала 97 членів (13 мужчин, 64 хлопці, 20 дівчат), серед яких переважала молодь. Вражає, що число членів значно зменшилося, як теж замічується майже повний відплив жінок. Стан бібліотеки також погіршився й виносив всього 70 книжок.

Праця аматорського гуртка далі продовжувалась. Він нараховував 30 осіб і був ведений Михайлом Васарабом. В звітному році дано дві вистави «Назар Стодоля» та одну «Пригоди в хаті Згоди». На кожній виставі було 60 глядачів.

Фінансово читальня стояла відносно добре. Річний прихід був 142 зл. 35 гр., а розхід — 138 зл. 99 гр. В розходах зазначено, що 79 зл. 19 гр. вислано на «Дар Просвіти», 10 зл. — на Фонд «Учітєся», 4 зл. — на «Рідну Школу», за 25 зл. 80 гр. виписано газети, за 10 зл. куплено книжок та 10 зл. витрачено на канцелярійні потреби.

Крім цього, Михайло Коляса був делегатом на Загальні Збори Філії.

З початком 1927 року напевно відбулися Загальні збори й головою знову став Микола Левицький. Це видно з листа від 21 лютого 1927 року до «Просвіти» у Львові, в якому замовляється 11 книжок для бібліотеки та згадується «Дар Просвіти», висланий окремо. Лист підписаний Левицьким як головою.²⁰⁴

Це здається був переломовий рік, бо від того часу втручання польських властей в життя читальні стало майже регулярним, не кажучи навіть про пацифікацію 1930 року, яка прийшла внаслідок саботажної акції палення польських маєтків, веденої українськими націоналістами. Пацифікація не минула й Павлокоми, під час якої знищено майно та устаткування місцевих установ. Тоді заарештовано декілька мужчин в селі, а в тому числі і мого батька.

²⁰² Лист з 17.2.1926 р., с. 48.

²⁰³ Звідомлення, с. 53.

²⁰⁴ Там же.

Ці протиукраїнські акції продовжувалися й пізніше і завжди кінчалися неоправданими обшуками й арештами людей та нищенням читальні чи інвентаря діючої при читальні крамниці.

Наприклад, дня 25 лютого 1927 р., Староство в Березові листом № L.4531/2 повідомило основників читальні «Просвіти» в Павлокомі, що воевідський уряд у Львові рескриптом з 20-го лютого доручає повідомити основників, що не може оцінити подання про зміну Статуту на підставі параграфу 6 устави з 15 листопада 1867, ч. Уст. № 134, й на основі того ж закону забороняє оснування чи зміну статуту, тому що дане товариство не є занотоване в кадастрі товариств і, як правно неіснуюче, не має права до зміни статуту. Далі зауважувалося, що № і дата рескрипту Намісництва з 8 червня 1896 L.59046/1896 не відноситься до вищезгаданого товариства. З цієї причини аж до часу доведення правної основи свого існування на базі Устави з 15 листопада 1867 року товариству заборонялася будь-яка діяльність. Відклик на це розпорядження старости основники могли зробити в терміні 60 днів від одержання листа.

Вже 5 березня 1927 року група громадян внесла нове подання про заснування читальні «Просвіти» в Павлокомі. Подання підписали: Микола Левицький, Осип Потічний, Антін Кріль, Михайло Кріль, Олександра Федак, Софія Потічна, Осип Афтанас, Іван Афтанас, Андрій Федак, Саверин Стець.²⁰⁵ Хоч немає документів для підтвердження цього факту, але виглядає, що читальня «Просвіти» таки зуміла відновити свою діяльність. Правда, незадовго після цього почалися нові переслідування. Наприклад, дня 3 лютого 1928 року до читальні зайшов Комендант постерунку державної поліції в Селиських і в присутності слуги skonфіскував мапу України Степана Рудницького, що й потвердив маленькою запискою.²⁰⁶ Більше про цю справу у звітах і листуванні немає жодної згадки, але треба сумніватися, чи цю справу вдалося полагодити позитивно.

У звіті за час від 1-го липня 1929 року до 30 червня 1930 року бачимо новий склад управи читальні.

о. В. Паславський — голова, новий душпастир

А. Коштовський — містоголова

Іван Карпа — секретар

²⁰⁵ Високе Воевідство... від 6 березня 1927 р. Там же, с. 59.

²⁰⁶ Лист М. Левицького до «Просвіти» у Львові, с. 65; Записка коменданта, с. 64; Лист Левицького з 27 лютого 1928 р., с. 66.

М. Левицький — скарбник
Петро Потічний — бібліотекар
Саверин Стець — господар
П. Несторівський, А. Романик — члени управи.

У звіті подано, що всіх мешканців у громаді 1309, з яких українців 1069.²⁰⁷ В тому часі читальня мала 104 члени, 65 чоловіків та 39 жінок. З них аж 86 членів не сплатили членської вкладки, яка виносила 2 зл. для старших та 1.50 зл. для молоді. Лишень 3 громадяни стали членами Товариства «Просвіта» у Львові. Це було завдання Петра Потічного. Бібліотека читальні нараховувала 101 том книжок. Крім цього, читальня мала три річники «Життя і Знання» й передплачувала ще й «Народну Справу» та «Новий Час». Публікацій «Народна Просвіта» та «Аматорський Театр» не виписано.

Прихід читальні був 823 зл. 16 гр. (75,86 зл з членських вкладок, та 747,30 зл. з чиншу). Розхід 51,90 зл. (10 зл. — на «Дар Просвіти»; 35,90 зл. — на закуп газет; та 6 зл. — на канцелярійне приладдя). В касі залишалося 771 зл. 26 гр. Дім читальні оцінювався на 1500 зл. В ньому, крім читальні, існувала і діяла кооператива «Сян». В селі, видно, також існувало товариство «Луг», але воно було розв'язане.²⁰⁸ З села, яке мало вже певну традицію висилати дітей до середніх шкіл, в тому часі ніхто не ходив до середньої школи, але 12 дітей навчалося різних фахів, як кравці, шевці, столярі та ковалі.

З приводу цього звіту управа Товариства «Просвіта» у Львові висловила досить гостру критику, вважаючи, що читальня не досить активна.²⁰⁹ Ця критика видно подіяла позитивно, бо відразу подано список 101 книг, що були в бібліотеці, та замовлено 37 нових книжок.²¹⁰

Наступне «Звідомлення» за час від 1 липня 1930 по 30 березня 1932 року (хоч Загальні збори відбулися ще 19 серпня 1931 року) подає новий склад управи читальні:

о. Василь Паславський — голова
Андрій Коштовський — містоголова
Іван Карпа — секретар

²⁰⁷ Там же, с. 68.

²⁰⁸ Там же, с. 70.

²⁰⁹ Лист від 12 березня 1931 р. Там же, с. 67.

²¹⁰ Там же, с. 71–74.

*Петро Потічний — скарбник
Петро Несторівський — бібліотекар
Осип Федак — господар
Северин Стець, Марія Мудрик, Антін Мудрик,
Семен Мудрик — члени управи.*

Ревізійна Комісія складалася: Микола Левицький, Іван Дзівик, Катарина Паславська.

Помимо постійних прохань перенести її до Філії в Перемишлі, читальня й надалі належала до Філії «Просвіти» в м. Сяноку, як це видно з «люстрації» читальні переведеної в березні 1932 р.²¹¹ Читальня продовжувала бути діяльною. Отець В. Паславський та Микола Левицький провадили «популярно-наукові, дискусійні поговірки на різні теми», бо, як зазначено у звіті, «тут народ свідомі(й)-ший, то хоче в безпосередніх поговірках вислухати прелегента, але одночасно також задавати дискусійні питання й переводити дискусійні розправи».²¹² На «Зелені Свята» відсвятковано Роковини Шевченка, а 8-го грудня — свято «Просвіти». Пам'ятника Шевченкові й досі не поставлено, але «набуто площу» для цієї цілі.²¹³

Читальня в тому часі мала 104 члени (62 мужчини та 42 жінки). Багато членів залягало з членськими вкладками, а до «Просвіти» у Львові належало лишень двох. Виправданням для цього згадувалася економічна криза. Членська вкладка була 1 зл. для старших та 50 гр. для молоді. Бібліотека яка начислювала 151 том була відкрита кожного вечора. У звіттовому часі бібліотека закупила нових книжок на суму 54 зл. 50 гр. Пересічно на місяць прочитано 28 книжок. Театральний гурток, хоч існував, але не проявляв діяльності. Хор складений з 45 членів діяв під керівництвом о. Паславського.

Каса читальні була в дуже слабому стані. Річний прихід був всього 36,94 зл. (7,50 зл. членські вкладки та сальдо з мин. року 29,44 зл.). Розхід 33,25 зл. (передплата за Новий Час — 16 зл., бібліотека — 10 зл, вирівняння вкладки до матірнього товариства у Львові — 3,25 зл. та 4 зл. на підготовку залі для забави).

В тому часі дім був також зайнятий кооперативою «Сян», яка вела крамницю і молочарню. В тому самому часі збирано фонди на закуп другого дому, а зібрану суму 973 зл. вкладено в коопера-

²¹¹ Там же, с. 75.

²¹² Там же, с. 75.

²¹³ Там же.

тиву «Сян». Крім готівки, читальня мала площу вартості на суму 255 зл. й дерево на будову в сумі 180 зл., бібліотеку вартості 222,30 зл. та інші речі вартості 84 зл., або разом 4,014 зл.

Звіт подає, що нав'язано контакти з читальнями в сусідніх українських селах. Вкінці згадано, що в селі існує утраквістична (двомовна — *ред.*) школа²¹⁴. Відносини з матірною «Просвітою», однаке, залишалися напруженими. В листі від 7 жовтня 1932 року Др. Іван Брик, голова, та Михайло Таранько, секретар, досить гостро вказують, що читальня не виконує своїх статутних зобов'язань і не сплачує членських вкладок. Це подіяло, бо 15 жовтня 1932 року читальня вислала 30 зл. до Львова, з яких 18 зл. призначено на покриття заборгованості за 1931 рік, та 12 зл. на 1932 рік.²¹⁵

Ситуація дещо поправилася в звітному періоді від 1 липня 1931 до 31 грудня 1932 року, хоч, по правді, цей звіт відноситься до часу від 18 серпня 1931 до 8 грудня 1932, дати, коли він був висланий до Львова.²¹⁶

Склад управи залишався той сам, але він цікавий тим, що подано також вік всіх її членів, який переддруковуємо.

о. Василь Паславський — голова (37)
Андрій Коштовський — містоголова (52)
Іван Карпа — секретар (22)
Петро Потічний — скарбник (28)
Петро Несторовський — бібліотекар (25)
Осип Федак — господар (29)
Северин Стець — (30)
Марія Мудрик — (22)
Антін Мудрик — (54) (помер 25 липня 1932)
Семен Мудрик — (62)
Микола Левицький — (56)
Іван Дзівик — (37)
Катерина Паславська — (20).

Управа читальні відбула 4 засідання. Хоча формальних відчитів не було, в читальні велося «грімке читання» з поясненнями Петра Потічного та Миколи Левицького, що в загальному причинилося «до збільшення членства». Крім цього, створено самоосвітній гур-

²¹⁴ Там же, с. 80.

²¹⁵ Там же, с. 81.

²¹⁶ Там же, с. 82–84.

ток під керівництвом М. Левицького, який був ведений О. Федатком. Цей гурток мав за завдання вчити неписьменних грамоти, які в більшості були людьми старшого віку, бо, як говорилося у звіті, серед тих, яким «нижче 40 років жити, неграмотних немає». В травні 1931 року відсвятковано Роковини Шевченка, але й далі не поставлено пам'ятника на площі, яка на цю ціль була подарована громадою, але якої до того часу не заінтабульовано.

Членство читальні також зросло й нараховувало 150 осіб (97 мужчин та 53 жінки). Тільки 9 осіб не сплатило членських внесків. Бібліотека була відкрита кожного вечора і, крім книжок, мала такі видання, як «Народна Справа», «Новий Час», «Неділя» та з діточих «Дзвіночок» і «Світ Дитини». Зорганізовано також бібліотечку для дітей, в якій на той час було 29 книжок, з яких 26 випозичувано кожного місяця.²¹⁷ Відновлено театральний гурток під кер. о. Паславського, який нараховував аж 52 члени. Крім цього, існував мішаний хор з 30 членів, який у звітному періоді навіть дав один концерт.

Фінансова ситуація також дещо поправилася. Загальний річний прихід виносив 152,32 зл., що разом зі сальдом з минулого року (29,44 зл.), становило суму 181,83 зл. Розхід був на суму 154,66 зл. («Дар Просвіти» — 18 зл.; чл. вкладка — 12 зл.; закуп книжок — 27 зл.; закуп газет — 47,25 зл.; читальняне діловодство — 21,68 зл.; податок від нерухомостей — 16,80 зл.; та дар на УкТОДб — 11,93 зл.). В касі залишалося 27,17 зл. Дім, в якому містилася читальня й кооператива, оцінювано на 2500 зл., а вартість всього майна організації на 3500 зл.

Проблеми контакту з філією в Сяноці тривали далі, бо, як подано в звіті, «комунікація до Сянока гірша, як до Львова», й тому читальня не брала участі в жодних імпрезах, влаштовуваних філією в Сяноці, й ще раз повторила своє прохання прилучити її до філії в Перемишлі.²¹⁸

Переслідування польської влади одначе продовжувалися. Дня 29 травня 1934 року Повітове Староство в м. Березові видало указ, забороняючи діяльність читальні з огляду на те, що ця «діяльність Товариства загрожує публічному порядку». Це рішення, яке привезли з собою функціонери Березівської поліції та Повітовий Комісар, було опротестоване управою читальні як безпідставне та

²¹⁷ Там же, с. 83.

²¹⁸ Там же, с. 84.

складене в Березові 4 червня 1934 року.²¹⁹ В листі, писаному на друкарській машинці (правдоподібно, в бюрі адвоката Загайкевича), А. Кошовський також просить «інвігілювати» (простежити — *ред.*) цю справу, коли вона опиниться в воєводстві у Львові, та про висліди повідомляти о. Івана Юрчинського, тодішнього душ-пастиря Павлокоми.²²⁰ В апеляції, яку виготовив Др. В. Загайкевич, адвокат в Перемишлі, та посол до Союму в Варшаві, підкреслюється, що після загального обшуку приміщень та перегляду книг поліція знайшла все в найкращому порядку і тим самим не може бути мови про неправну діяльність товариства.²²¹ В листі до Головної Управи «Просвіти» 16 серпня 1934 р. о. Іван Юрчинський, тодішній голова читальні в Павлокомі, запитує, чи два місяці після припинення діяльності читальні можна її відновити хоч би з огляду на те, що ні від воєводства, ні від староства немає жодної реакції на подану апеляцію. Відповідь зі Львова пояснювала, що на підставі закону читальня має право відновити діяльність, якщо в міжчасі не прийшов наказ розв'язати читальню. Однак, аби уникнути подальших непередбачених кроків влади, а навіть можливого закриття читальні, Головна Управа радила не відновляти діяльності під час літа, коли й так дуже мала активність, але зачекати на евентуальне «корисне» полагодження справи, якій вона присвячує велику увагу.²²² Кінцевий вислід цієї апеляції мусив бути позитивний для читальні, бо, як видно з дальших документів, хоч і з перешкодами, вона продовжувала діяти.

Вже 1 січня 1935 року управа просить староство в Березові про дозвіл дати виставу «Холодний Яр» в дні 19 січня 1935 року. Як приписано, до прохання залучено штемпель на 10 зл. (гербову марку — *ред.*) та примірник книжки «Холодний Яр».²²³ Прохання було написане українською мовою, що не сподобалось функціонерам староства в Березові. У відповіді від 4 січня 1935 року староства (підпис нечіткий), повертаючи прохання без вирішення,

²¹⁹ Лист Андрія Кошовського від 1-го червня 1934 року до Головного Товариства «Просвіта» у Львові з копією апеляції.

²²⁰ Там же.

²²¹ Czytelnia «Proswity» Pawlokoma: Reskrypt Starostwa w Brzozowie, 29.V.1934. Stow. 107/6 1934. Апеляція управи читальні в селі Павлокома проти розпорядження окупаційних властей про заборону її діяльності. Арк. 1–2.

²²² Лист з 20 серпня 1934 року до о. Івана Юрчинського. Там же, с. 88.

²²³ Лист Івана Карпи від 1 січня 1935 року.

повідомив управу читальні, що «з огляду на приділення цього повіту до апеляційного суду в Кракові устава про мову більше не зобов'язує, й тому прохання треба писати польською мовою».²²⁴ Повідомляючи про це рішення Головну Управу «Просвіти», місцевий заряд читальні просить знову інтервенювати в воеводстві для того, «щоби Березівське староство не робило нам перепон при поданнях на аматорські вистави».²²⁵ В листі також підноситься справу податкових штемпелів, від яких «Просвіту» звільнено.

Треба признати, що Головна Управа вже 28 січня 1935 року внесла апеляцію в цій справі до Воеводського Уряду з проханням «повчити Старосто в Березові, що інший закон відноситься до мови урядування Судів, Прокураторських Урядів і Нотаріату, а інший — до мови урядування державних та самоврядних адміністраційних урядів. Тому прилучення Березівського повіту до апеляційного Суду в Кракові не вкорочує прав української мови в урядуванні адміністраційних урядів в тім же повіті».²²⁶

3 лютого 1935 року управа читальні знову висилає лист українською мовою до староства в Березові (тим разом без штемпелів) з проханням дозволити виставу «Холодний Яр», яку призначено на 24 лютого. Відповідь була така ж, як раніше. Староста писав: «повертаю з повідомленням, що з огляду на приділення цього повіту до апеляційного суду в Кракові устава про мову більше не зобов'язує, тому подання треба писати польською мовою. Підкреслюю, що внесені до цього староства прохання були вже кількакратно повернені, а тамтешнє зарядження не відноситься до поучень, а дальші внесення або прохання в руській мові не будуть повернуті, ані розглядані».²²⁷

18 лютого управа читальні знову пише листа до Головної Управи у Львові, в якому повідомляє, що 31 січня 1935 року староство в Березові звернуло зголошення про відбуття Загальних Зборів і вибір нової управи та що тим разом управа дня 5 лютого 1935 післала апеляцію прямо до Воеводства, але знову просить інтервенції в Воеводстві.²²⁸ Який вислід апеляції до Воеводства не знаємо за браком документів, але читальня діяла далі.

²²⁴ Лист старости від 4 січня 1935 р.

²²⁵ Лист І. Карпи, від 11 січня 1935 року.

²²⁶ Лист від 26 січня 1935 року до Воеводського уряду у Львові.

²²⁷ Zarządowi Czytelni Proswita w Pawłokomie.

²²⁸ Лист І. Карпи та о. І. Юрчинського з 15 лютого 1935 р.

Згадані вище Загальні збори відбулися 14 січня 1935 року. Управу вибрано в складі:

о. Іван Юрчинський (36) — голова;
Андрій Коштовський (57) — містоголова;
Іван Карпа (25) — секретар;
Петро Потічний (32) — скарбник;
Северин Стець (32) — бібліотекар;
Володимир Троян (32) — господар;
Володимир Мудрик (28) — член Виділу;
Микола Саджуга (24) — 1-ий заступник;
Юліян Федак (28) — 2-ий заступник;
Іван Стрейко (34) — 3-ий заступник.

Провірна Комісія складалася з трьох осіб:

Микола Левицький (57); Осип Кріль (31);
Андрій Несторівський (34).

Зі звіту видно, що управа читальні відбула 5 засідань протягом звітного року, але не вислала протоколів до Філії. Зі звіту видно, що 13 грудня 1935 року п. П. Венгльовський знову «люстрував» читальню.

В тому часі організація мала 185 членів (103 мужчин та 82 жінок), з яких 27 членів (8 хлопців та 19 дівчат) були віку нижче 18 років. З усіх членів 90 повністю сплатило вкладку, а 32 — частинно. Зовсім не сплатило вкладки 63 члени.²²⁹ Село тоді нараховувало 208 домів (170 українських, 36 польських, та 2 жидівських). У звіті також згадано, що читальня була затверджена Воєводським Рескриптом № 4883/24/1 з дня 2 травня 1924 року.

Фінанси читальні залишалися в досить задовільному стані.

Прихід становив 269,86 зл. (сальдо — 4,56 зл.; член. вкладки — 62,11 зл.; прихід з забави, концертів, вистав — 193,39 зл.; та з чиншу — 9,80 зл.). В тому самому часі, розходи виносили 269,86 зл. (на матірне товариство — 35,25 зл.; на закуп книжок — 2,10 зл.; на газети — 73,90 зл.; на Рідну Школу — 1 зл.; на театральне приладдя — 31,00 зл.; на спортовий інвентар для відбиванки — 15,65 зл.; на направу дому — 27,10 зл.; на адміністрацію і податки — 17,06 зл.; та на світло — 20,41 зл.). Сальдо виносило суму 46,39 зл.

²²⁹ Звідомлення за час від 1-го січня 1935 до 30 листопада 1935 року. Там же, с. 106.

Переведенням збірки на «Дар Просвіті» зобов'язано Івана Стрейка, якому через філію вироблено для цього спеціальне уповноваження.

Вартість дому оцінювано на 3500 зл., бібліотеку — на 200 зл. та різний інвентар — на 260 зл. Разом майно читальні виносило суму 3960 зл.

Стан бібліотеки також виразно поправився. Коли на початку звітнього року в бібліотеці було 208 книжок, то наприкінці було вже 220 книжок для дорослого читача та 87 — для дітей. Разом бібліотека нараховувала 307 книжок. Бібліотека була досить активною. З неї користало 109 членів (79 мужчин та 30 жінок), а з них до 18 р. життя 32 особи (16 хлопців та 16 дівчат). В тому часі читальня виписувала такі видання: «Життя і Знання», річники якого повністю опрацьовано, «Новий Час», «Народна Справа», «Комар», «Світ Дитини», «Дзвіночок», «Наш Приятель», «Свобода», «Неділя», «Г.К.Ч.» та «Сільський Господар».

Один раз в тиждень в читальні відбувалися голосні читання, які були дуже популярними. Лекторами переважно були Петро Потічний (5 гімн. клас) та Іван Карпа. Вони читали «Нарід, Нація, Держава», В. Целевича, Полк. Кричевський, та газети «Новий Час» і «Неділю». В читаннях брало участь від 15 до 60 людей. Після прочитаного велися гутірки та дискусії. Крім цього, було 16 рефератів на різні теми, як наприклад, д-ра Кобільника про медичні справи та Стефи Шевчук, сестри нового душпастиря, на різні господарські теми для жінок. На кожную доповідь прибуло пересічно 60 слухачів.

При читальні продовжував існувати театральний гурток з 20 членів під проводом о. Василя Шевчука, зі своєю бібліотечкою з 32 книжками. Цей гурток також був досить активний, бо зумів протягом року дати 4 вистави: «Холодний Яр», «Катерина», «Учитель» та «Чумаки».

При читальні діяв мішаний хор з 32 осіб під проводом Осипа Кобільника, який був відновлений у 1935 році, а також жіночий гурток з 36 членок під проводом Стефи Шевчук. Активними були також секції шахів та відбиванки. Новизною було те, що від 15 липня до 15 вересня в селі організовано діточий садочок, що його вела Оля Гадзевич, яка не була мешканкою села.

Управа знову просить приділити їй до філії в Перемишлі.

Останній звіт читальні походить з грудня 1936 року й покриває час від 1 січня 1935 до 12 грудня 1936 року. В селі тоді було вже

232 дома, з яких 170 було українських, 60 — польських, та 2 — єврейських. Приплив польських колоністів причинився до побудови нових 24 домів.

До управи читальні входили:

о. Василь Шевчук (33) — голова
Осип Коштовський (35) — містоголова
Іван Карпа (26) — секретар
Юліян Федак (49) — скарбник
Володимир Романик (24) — бібліотекар
Володимир Мудрик (27) — господар
Андрій Вацяк (24) — член управи
Юліян Вацяк (23) — заступник
Осип Мудрик (31) — заступник
Юліян Дзівик (25) — заступник

Членами Провірної комісії стали: Федько Кріль (32), Іван Шпак (29), та Ярослав Шевчук (25).²³⁰

Зі звіту виглядає, що читальня продовжувала бути досить активною. У звітному часі управа відбула 10 засідань, й протоколи кожного із них були вислані до філії. Читальню знову «люстровано» 22 липня 1936 року.

На той час всіх членів було 191 (115 мужчин та 76 жінок), з яких 45 були в віці нижче 18 років (21 хлопців та 24 дівчат). Членську вкладку вплатило 71 осіб, частинно 75, й не вплатило — 45.²³¹

Фінансовий стан читальні був таким: прихід — 471,92 зл. (сальдо 51,99 зл.; з членських внесків — 64,58 зл.; з вистав і концертів — 229,05 зл.; з добровільних датків — 11,30 зл.; з чиншу — 115,00 зл.). Розхід — 471,92 зл. (на матірне товариство — 32,35 зл.; на книжки — 43,20 зл.; на газети — 55,60 зл.; дар на церкву — 14,20 зл.; на театральне приладдя — 44,04 зл.; на напругу дому — 110,90 зл.; на адміністрацію і податки — 69,44 зл.; на світло — 18,48 зл.). Сальдо — 83,71 зл.

Бібліотека у звітному періоді також була досить активною. Її відвідало 124 читачів (83 мужчин, 41 жінок, та нижче 18 років 9 хлопців та 3 дівчат), які продовж року прочитали 1035 книжок. Бібліотека

²³⁰ Звідомлення за час від 1-го січня 1935 до 12 грудня 1936 року. Там же, с. 111–115.

²³¹ Там же, с. 111.

також придбала 57 нових книжок і тим самим збільшила кількість книжкових одиниць з 277 до 334, з яких 100 було опрацьованих.

Кожної неділі та у свята відбувалися голосні читання й дискусії. Читав переважно о. В. Шевчук, використовуючи такі часописи, як «Новий Час», «Український Бескид», «Наш Лемко» та «Життя і Знання». Ці читання відвідувало пересічно 40 людей. Крім цього, о. Шевчук дав окрему доповідь про Крути, на якій присутніми було 102 осіб.

При читальні далі існував театральний гурток, який начислював 15 членів, що його також вів о. Шевчук. Бібліотечка гуртка мала 50 різних п'єс, а у звітному році гурток дав 9 вистав. Існувала також секція відбиванки.

Майно читальні на той час виносило 4870 зл., з чого вартість дому обчислювано на 4000 зл., бібліотеку на 650 зл., та різний інвентар на 250 зл. Кооператива «Сян», яка винаймала приміщення в домі, платила чинш 100 зл. на рік.

Управа й надалі просила прилучити її до Перемишля, а також просила Філію подбати про влаштування в повіті курсів для диригентів, режисерів і бібліотекарів.

Читальня продовжувала діяти аж до розпаду Польщі. Після приходу Радянської влади в 1939 році читальню переіменено на клуб. Більшість книжок, щоби охоронити їх перед знищенням, люди розібрали по домах і тільки з приходом німців частину знову повернули назад до читальні. В 1939–1941 рр. в домі продовжувала існувати читальня, але вже заповнена радянськими виданнями. Там також відбувалися різні свята, між ними свято Шевченка, та різні мітинги, санкціоновані новою владою.

З приходом німців у 1941 році читальня й кооператива відновили свою діяльність, але не були вже такі активні, як в минулому. Причина для цього була та, що і червоні, і брунатні окупанти з ворожістю ставилися до відновлення справді українського культурного життя та в різний спосіб переслідували або навіть знищували всіх, хто мав марку українського патріота. Через відсутність звітів невідомо, хто в тому часі був у керівництві читальні й кооперативу.

В заключенні можна сказати, що читальня «Просвіти» в с. Павлокома відіграла першорядну роль у піднесенні національного, освітнього, культурного та господарського рівня селян.

Родина в с. Павлокома

Подружжя в с. Павлокома 1784–1843

Місцевий парох, як вже було згадано, був зобов'язаний вести книгу подруж, в якій реєстровано важливі дані про одружених такі, як ім'я та прізвище, вік, попередній подружній стан, обряд, якщо йдеться про мішані подружжя, номер дому молодого (опісля теж і молодой), ім'я батька (й подекуди теж і матері молодих), місцевість, з якої походять молоді, імена свідків та ім'я священика, який давав шлюб. На жаль, книга подруж охоплює лишень роки 1784–1843.²³²

Наступна табеля подає дані за роками. Тут варто згадати, що із 251 подруж, укладених у цих роках, тільки 18 або 7% були мішані (польсько-українські). Цікавий факт, що 69 або 27,4% подруж складали пари, в яких хтось один або й обоє були повдовілими. Цікаво також, що у 27 подруж або 10% чоловік або жінка походили з сусідніх сіл.

<i>Рік</i>	<i>ч. подруж</i>	<i>мішані</i>	<i>повдовілі</i>	<i>сусідні села</i>
1784	4			
1785	5		2	
1786	3	1		
1787	5		2	
1788	3	1		Володж (1)
1789	6		3	
1790	4			Сільниця (1)
1791	7		3	Динів (1)
1792	6	3	1	
1793	4		1	Володж (1)
1794	7		1	Жогатин (1)
1795	5		5	Бахір (1); Венглівка (1)
1796	6			
1797	5		2	Сільниця (1)
1798	4		2	Жогатин (1)
1799	3			Сільниця (1)
1800	6	1	2	Лачківка (1); Гута (1)
1801	2	1		
1802	5			
1803	2	1		

²³² Книги подруж за роки 1844–1945 правдоподібно були знищені у 1945 році.

<i>Рік</i>	<i>ч. подруж</i>	<i>мішані</i>	<i>повдовілі</i>	<i>сусідні села</i>
1804	11		5	Володж (1); Іскань (1)
1805	1			
1806	3	1		
1807	3			
1808	2		2	Лачківка(1)
1809	2			Селиська(1)
1810	2		2	
1811	5	1	2	
1812	2			
1813	4			
1814	7	1	1	Бахірець(1)
1815	1			
1816	3		1	
1817	5	2	2	Слонне(1); Бартківка(1); Дилягова(1)
1818				
1819	4			
1820	7	2	2	Динів(1); Коштова(1)
1821	5		2	
1822	7			
1823	4		1	
1824	4			
1825	3	1		Вільшани(1)
1826	8	1	4	Динів(1); Сільниця(1)
1827	3		1	
1828	2		1	
1829	3		1	
1830	2		1	
1831	7		3	
1832	5		1	
1833	4		1	
1834	4			
1835	7		1	
1836	4		2	
1837	5	2	2	
1838	5			
1839	5		2	Лачківка(1)
1840	2		1	
1841	1		1	
1842	3		1	Лачківка(1)
1843	2		1	
Разом	251	18	69	27

Джерело: Liber Copulatorum, Archiwum Greckokatolickiego Biskupstwa w Przemyślu, Sygn. 6883.

Весільний сезон у селі складався з двох періодів, взимку (січень-лютий) та восени (жовтень-листопад). В інших порах року весілля були рідкими. Цікавим треба також вважати факт, що декілька вінчань, а тим самим і весіль відбувалися в тому самому часі, часом 3 або й 4 весілля в один день. Дуже можливо, що якщо й не всі весілля, то напевно деякі із них відбувалися спільно.

Дівчата починали виходити заміж в дуже молодому віці, деякі в 14 років. Хлопці женилися переважно з 19 року життя. Наступна таблиця показує вік жінок і чоловіків, що побиралися.

Вік подружжів с. Павлокоми 1784–1843

<i>порядкове число</i>	<i>вік (років)</i>	<i>число жінок</i>	<i>з них: вдови</i>	<i>число мужчин</i>	<i>з них: вдівці</i>	<i>з них: зі вдовами</i>
1	14	7	-	-	-	-
2	15	10	-	-	-	-
3	17	24	-	-	-	-
4	18	31	-	-	-	-
5	19	23	-	-	-	-
6	20	22	1	17	-	-
7	21	9	1	16	-	1
8	22	14	-	13	-	-
9	23	8	-	11	-	1
10	24	19	3	28	-	4
11	25	9	1	32	1	4
12	26	11	3	11	-	1
13	27	1	-	12	-	2
14	28	12	2	11	-	-
15	29	9	4	7	-	3
16	30	6	4	12	2	1
17	31	6	2	5	-	1
18	32	1	-	6	-	2
19	33	2	1	5	1	1
20	34	2	2	2	-	-
21	35	2	1	3	3	1
22	36	4	4	5	3	1
23	37	1	1	2	1	-
24	38	2	1	2	1	1
25	39	1	1	4	3	1
26	40	3	3	2	1	1
27	41	-	-	-	-	-
28	42	-	-	3	2	1

<i>порядкове число</i>	<i>вік (років)</i>	<i>число жінок</i>	<i>з них: вдови</i>	<i>число мужчин</i>	<i>з них: вдівці</i>	<i>з них: зі вдовами</i>
29	43	-	-	1	-	-
30	44	-	-	2	2	1
31	45	-	-	3	3	1
32	46	-	-	3	2	2
33	47	-	-	6	6	1
34	50	-	-	3	3	-
35	54	-	-	3	3	1
36	56	-	-	3	2	2
37	64	-	-	1	1	1
38	80	-	-	1	1	-
Разом		239	58	235	41	38

Джерело: Ці дані походять з книги Liber copulatorum.

З повищих даних видно, що жінки у віці до 20 року життя складали 117 осіб або 46% з цілої частки, тоді як чоловіки — лише 17 або 6,6%. Між 21 і 30 роками життя жінки складали 98 осіб або 38,5%, тоді як чоловіки — 153 або 60,1 % подружжів. Між 31 і 40 роками життя жінки складали 24 особи або 9,4%, а чоловіки — 36 або 14,1%. Між 41–50 роками життя знаходимо між подружжями лишень 3 жінки або 1,1%, тоді як між чоловіками — 20 або 7,8%. Чоловіки також займають 6 осіб в віці поміж 51 і 56 років, і дальших 2, один у віці — 64, а один — 80 років. У віці між 20 та 30 років бачимо 19 вдов, але лишень 3 вдівці. У віці між 31–40 роками бачимо 24 вдови та 13 вдівців. У віці 41–50 між подружжями лишень 3 вдови, але 18 вдівців. У віці між 54 та 80 нараховуємо дальших 7 вдівців.

Весільні обряди²³³

Весільний обряд в Павлокомі мав усі прикмети українського весілля й різнився лишень малими місцевими відхиленнями від загальних норм. Не шкодить пригадати, що польське весілля, крім мови, ні в чому не різнилося від українського. Зрештою місцеві

²³³ Весільні обряди подала О. Коштовська-Червінська.

поляки кінця 30-х років говорили тою ж самою місцевою говіркою, що й українці.

Намагання нав'язати контакт з дівчиною й початкові взаємини окреслювали висловом, що хлопець «ся заличат». Ще довго до весілля всі добре знали, хто з ким «ходить», що означало теж і право разом спати, але під умовою, що це «спання» не приведе до статевих зносин і не дай боже до завагітнення дівчини. Мала кількість дітей, які були наслідком позашлюбних відносин, вказує на те, що про ці умовини пам'ятали й старалися їх дотримуватися. Далі йшли обряди сватання, заручин (в Павлокомі це називалося «зальоти»), що часом відбувалися в той сам час, а потім і самого весілля, яке теж мало декілька стадій.

Знову ж батьки молодих домовлялися між собою щодо приданого та весілля. Переважно батько молодого разом із сином та старостою в п'ятницю вечором ішли до хати молодої з пляшкою «окувити» й обговорювали придане дівчини (скільки поля, корову та інші речі). Батько молодого старався дістати якнайбільше приданого, особливо якщо батьки молодої були заможні. Часом такі торги тривали й цілу ніч. Як приходило до порозуміння, то тоді назначували дату весілля. Щойно тоді молоді йшли до священника давати на «оповіді» в асисті свідків, які мусіли під присягою підтвердити, що молоді не були попередньо жонаті. Священикові за оповіді платили куркою або хлібом. Оповіді оголошувались в церкві місцевим парохом через три тижні.

В приблизно тому самому часі молода разом із першою дружкою, одягнені в національні строї, відвідувала всі доми й особисто з великим церемоніялом і поклонами до землі говорили: «Просить панна молода о щасливе благословенство», на що діставала відповідь: «Най тя Бог щастить і благословить». Цей обряд запрошення на весілля не тільки пов'язував село в одну велику родину, але також служив okazією дістати допомогу для переведення весілля. Дарунок грішми чи в продуктах (переважно декілька яєць) також означав згоду прийти на весілля. Цього звичаю дотримувалися всі, навіть і заможні серед селян. Правда, від початку Другої світової війни він, як і інші звичаї й традиції, почав зникати.

Саме весілля тривало часто три дні з усіма різноманітними ритуальними співами та танцями й кінчалося забавою з музикою. День перед весіллям пекли два короваї — один для священника, а другий — для весільних гостей. Пекли також багато хліба й солодке тісто та варили м'ясо на гуляш.

В день вінчання дружки, а їх було завжди декілька, приходили до хати молодої, а дружки з музикантами йшли до молодого. Дружки вбирали молоду в шлюбну одягу за закритими дверима. Коли її одягнено, дві найбільш рухливі дружки йшли до хати молодого, аби привести його до молодої. Взявши молодого під руки, вони разом із музикою та старостою на чолі приходили до хати молодої, де відбувався знову малий церемоніал, який вказував на те, що молода не дуже радо хоче покидати хату своїх родичів. Староста стукав палицею до дверей та просив впустити весільну групу до хати. Якщо молода була вже повністю одягнена в білу суконку та вельон, всіх впускали до хати, де засідали на сніданок.

Після сніданку дружки співали пісню:

*Запригайте кари коники ду везу,
Вибирайсі ти, наша (ім'я), бу юж час,
Вибирайсі ти, наша (ім'я), бо юж час,
Бер на себе ядвобну сукенку, злотий пас.
Не мам я ядвобной сукенки, ни паса
Тераз юж я, моя матусенько, ни Ваша.
Ой низку, низку слунечку сходить,
Ой низку, низку слунечку сходить,
Юж наша (ім'я) замуж виходит,
Замуж виходит і руки взносит,
І пана Бога о щасьці просит,
І пана Бога о щасьці просит.
Госпуди Боже, дай мені щасьця,
Госпуди Боже, дай мені щасьця,
Бо я юж виходжу під хлопські власьця.
Під хлопські власьця, під його лице,
Бувайти здурови, мої рудичи.*

Тоді молодий, молода, староста, сваха, дружки й дружки та родичі молодих виходили з хати й з музикою йшли «на плебанію», несли священникові коровай. Там на приходстві молоді в присутності свідків підписували «сьлюбну метрику», а гості під звуки музики забавлялися й танцювали. Опісля всі відправлялися до церкви брати «сьлюб». Після вінчання священник брав молоду на «вивід з вінця» до бічного вівтаря. Вінці опісля забирали дружки й віддавали молодій вже ввечері. Після вінчання в церкві верталися всі до хати молодої на обід. По гостині молоду розбирали

з весільного одягу й «вельона» в звичайний одяг та зав'язували їй на голову хустину, при тому співаючи:

*Ой, стала нам сі днесь нувинка,
Ой, стала нам сі днесь нувинка,
Вчора були дівче, нині жинка.
Вчора були дівче у віночку,
Вчора були дівче у віночку,
А нині невіста, а нині невіста у чипочку.
Вчора були дівче, як ружовий цвіт,
Вчора були дівче, як ружовий цвіт,
А нині невіста, а нині невіста, засмучений сьвіт.*

В тому ж часі готували придане — перину, подушки, хліб тощо й в'язали все це до плахти. Для того, аби все це віднести до хати молодого, призначали одного чоловіка, якого називали «конем».

Коли вже молода відходила зі своєї хати, їй дружки співали:

*Бувай здурова, мамуню моя,
Южим ти вислужила,
Там в кумурайці на шкатулоїці
Ключики зиставила.
А в гурудочку на кунарочку
жултьонький пташук скачи,
Дився, мамуню, на свою доню,
як вуна ревні плачи.
У муєї мами вигулялам ями,
У чужої ривну, у чужої ривну
Гуляти ни вільну.
У муєї мами пу воду з гурняткум,
А щи мама кличи, а щи мама кличи:
Пумалу дитятку.
У чужої мами пу воду з видрами,
А щи мама кличи, а щи мама кличи:
Ни плянчи нугами.*

Одна з весільних пісень, яка була досить популярною, звучала так:

*Там у полі при дурозі
Стоїт камінь мармуровий,
На тим, на тим каминойку
Сидит хлопец чурнубровий,*

*Сидит, сидит та й думає,
Та й си думучку гадає,
Ой, як тяжку на сирденьку,
Як ся в куго закухає.
Допоможи мені, Боже, тує дівча взяти,
Хоць худоби ни диждуся най хуроши вуженюся.
А що ж міні пу худобі, як стайню заляжи,
Єдно з другим ни годитсі — чулувік си сьвіт завяжи.*

**Новонароджені
1674–1945**

**Баби повитухи
1792–1945**

**Багаторазові народження
1792–1945**

**Назви хворіб
та причин смерті
1784–1843**

Новонароджені 1674–1945

<i>n. №</i>	<i>Рік</i>	<i>Хлопці</i>	<i>Дівчата</i>	<i>Разом</i>	<i>Нелегіт.</i>	
					<i>хлопці</i>	<i>дівчата</i>
1	1674	-	1	1		
2	1695	1	-	1		
3	1706	-	1	1		
4	1707	1	-	1		
5	1708	1	-	1		
6	1710	1	-	1		
7	1712	1	-	1		
8	1713	-	1	1		
9	1714	-	1	1		
10	1718	1	-	1		
11	1719	1	-	1		
12	1720	-	1	1		
13	1722	1	-	1		
14	1723	-	1	1		
15	1724	1	2	3		
16	1725	2	1	3		
17	1726	2	4	6		
18	1727	2	1	3		
19	1728	-	1	1		
20	1729	4	3	7		
21	1730	1	2	3		
22	1731	2	5	7		
23	1732	2	1	3		
24	1733	3	2	5		
25	1734	4	2	6		
26	1735	3	3	6		
27	1736	5	2	7		
28	1737	2	1	3		
29	1738	6	-	6		
30	1739	1	7	8		
31	1740	2	5	7		
32	1741	2	1	3		
33	1742	-	3	3		
34	1743	4	2	6		
35	1744	2	2	4		
36	1745	4	4	8		
37	1746	4	4	8		
38	1747	3	2	5		
39	1748	4	2	6		
40	1749	2	3	5		

<i>n. №</i>	<i>Рік</i>	<i>Хлопці</i>	<i>Дівчата</i>	<i>Разом</i>	<i>Нелегіт.</i>	
					<i>хлопці</i>	<i>дівчата</i>
41	1750	2	1	3		
42	1751	4	4	8		
43	1752	5	3	8		
44	1753	2	3	5		
45	1754	2	3	5		
46	1755	3	-	3		
47	1756	2	3	5		
48	1757	4	7	11		
49	1758	6	6	12		
50	1759	2	4	6		
51	1760	2	10	12		
52	1761	6	5	11		
53	1762	1	3	4		
54	1763	7	2	9		
55	1764	3	3	6		
56	1765	3	7	10		
57	1766	4	4	8		
58	1767	1	3	4		
59	1768	6	-	6		
60	1769	-	3	3		
61	1770	6	2	8		
62	1771	3	5	8		
63	1772	-	3	3		
64	1773	1	7	8		
65	1774	3	1	4		
66	1775	1	2	3		
67	1776	2	1	3		
68	1777	3	5	8		
69	1778	3	3	6		
70	1779	3	6	9		
71	1780	5	3	8		
72	1781	5	4	9		
73	1782	1	5	6		
74	1783	3	6	9		
75	1784	9	11	20		
76	1785	9	12	21		
77	1786	13	14	27		
78	1787	13	10	23		
79	1788	9	16	25		
80	1789	8	16	24		
81	1790	14	15	29		

<i>n. №</i>	<i>Рік</i>	<i>Хлопці</i>	<i>Дівчата</i>	<i>Разом</i>	<i>Нелегіт.</i>	
					<i>хлопці</i>	<i>дівчата</i>
82	1791	9	14	23		
83	1792	10	19	29		
84	1793	13	13	26	1	
85	1794	17	10	27		
86	1795	13	5	18		
87	1796	11	13	24		
88	1797	10	6	16	1	
89	1798	15	10	25	2	
90	1799	16	9	25		
91	1800	8	12	20		
92	1801	14	12	26		
93	1802	11	14	25		1
94	1803	4	5	9		
95	1804	10	9	19		
96	1805	12	7	19	1	
97	1806	17	9	26		
98	1807	10	9	19	1	
99	1808	7	8	15	1	
100	1809	14	15	29	1	
101	1810	8	6	14		
102	1811	11	11	22		
103	1812	8	10	18	1	1
104	1813	9	13	22		
105	1814	7	12	19		1
106	1815	6	7	13		1
107	1816	9	6	15		
108	1817	11	10	21		
109	1818	5	6	11		
110	1819	8	18	26		
111	1820	10	13	23	1	
112	1821	9	7	16		1
113	1822	8	10	18		1
114	1823	19	9	28		1
115	1824	12	9	21	1	
116	1825	12	11	23		
117	1826	13	14	27		
118	1827	15	12	27	1	1
119	1828	8	10	18	1	
120	1829	17	12	29		
121	1830	14	8	22	1	
122	1831	9	10	19		

<i>п. №</i>	<i>Рік</i>	<i>Хлопці</i>	<i>Дівчата</i>	<i>Разом</i>	<i>Нелегіт.</i>	
					<i>хлопці</i>	<i>дівчата</i>
123	1832	11	14	25		1
124	1833	10	15	25		
125	1834	5	10	15		1
126	1835	9	12	21		2
127	1836	18	12	30		1
128	1837	8	16	24		
129	1838	7	5	12	1	
130	1839	9	12	21		
131	1840	13	10	23	1	
132	1841	10	8	18		
133	1842	11	14	25		2
134	1843	8	6	14		
135	1870	1	0	1		
136	1886	16	12	28	1	-
137	1887	18	19	37	-	2
138	1888	12	16	28	-	-
139	1889	20	13	33	1	1 (1м)
140	1890	14	10	24	3	-
141	1891	11	22	33	-	-
142	1892	14	18	32	-	2
143	1893	25	14	39	2	-(1м)
144	1894	12	19	31	-	-
145	1895	18	18	36	-	1
146	1896	16	12	28	2	-
147	1897	17	19	36	-	1
148	1898	19	27	46	3	1 (1м)
149	1899	20	22	42	-	3 (1м)
150	1900	21	21	42	-	-
151	1901	27	20	47	-	2 (3м)
152	1902	19	19?	38	-	-(2м)
153	1903	26	16	42	-	2
154	1904	24	22	46	1	1
155	1905	16	17	33	1	-(1м)
156	1906	18	16	34	-	2
157	1907	11	25	36	-	-
158	1908	34	10	44	1	1 (1м)
159	1909	20	17	37	-	1
160	1910	12	21	33	-	2
161	1911	24	23	47	2	2 (1м)
162	1912	19	23	42	2	2
163	1913	18	25	43	-	1

<i>п. №</i>	<i>Рік</i>	<i>Хлопці</i>	<i>Дівчата</i>	<i>Разом</i>	<i>Нелегіт.</i>	
					<i>хлопці</i>	<i>дівчата</i>
164	1914	11	20	31	-	-
165	1915	6	7	13	-	-
166	1916	7	9	16	-	1
167	1917	6	7	13	2	-
168	1918	10	4	14	-	-
169	1919	18	16	34	1	1
170	1920	12	18	30	3	3
171	1921	16	9	25	1	-
172	1922	16	18	34	1	-
173	1923	14	11	25	1	1
174	1924	17	14	31	1	-
175	1925	11	9	20	2	3
176	1926	20	13	33	3	-
177	1927	21	16	37	2	-
178	1928	22	7	29	2	-
179	1929	10	16	26	1	2
180	1930	25	12	37	-	-
181	1931	17	23	40	4	3
182	1932	17	17	34	1	-
183	1933	14	14	28	2	-
184	1934	17	11	28	3	1
185	1935	18	7	25	-	-
186	1936	15	15	30	2	2
187	1937	12	9	21	-	-
188	1938	8	11	19	1	-
189	1939	13	12	25	1	2
190	1940	22	10	32	1	-
191	1941	9	5	14	-	1
192	1942	11	7	18	1	-
193	1943	11	11	22	1	-
194	1944	12	5	17	1	1
195	1945	1	1	2	-	-

Примітка: Точні інформації про рік та кількість народжених дітей походять щойно з 1784 року. Всі попередні дані про рік народження походять з Книги смертей і тому не віддзеркалюють дійсного стану. Бракує даних за роки 1844–1885.

Джерело: Liber Mortuorum Parochiae Powlokomensis ab Anno 1784 ad 1840 (actually 1839). Liber Mortuorum Parochiae Powlokomensis ab Anno 1840 ad 843 ст. 271–274.

Liber Natorum Parochiae Pawlokomensis ab Anno 1784 ad 1843, Archiwum Greckokatolickiego Biskupstwa w Przemyślu, Sygn. 6883, ст. 1–149; Liber Natorum Parochiae Pawlokomensis ab Anno 1886 ad 1945, Urząd Stanu Cywilnego, Dynów.

Баби-повитухи 1792–1945

<i>Рік</i>	<i>Прізвище</i>	<i>Число дітей</i>	
1827	Ланчак Тетяна	1	
1827	Петрович Февронія	21	
1828	Петрович Февронія	18	
1829	Іваницька Олена	1	Динів
1829	Петрович Февронія	26	
1830	Петрович Февронія	23	
1831	Петрович Февронія	18	
1831	Франковська Катерина	1	Динів
1832	Ланчак Ева	21	
1833	Ланчак Ева	24	
1833	Ланчак Тетяна	2	
1834	Ланчак Ева	16	
1835	Ланчак Ева	17	
1835	Ланчак Тетяна	7	
1836	Ланчак Ева	23	
1836	Ланчак Тетяна	7	
1837	Ланчак Ева	21	
1837	Ланчак Тетяна	4	
1838	Ланчак Ева	5	
1838	Ланчак Тетяна	7	
1839	Ланчак Ева	9	
1839	Ланчак Тетяна	13	
1840	Ланчак Ева	12	
1840	Ланчак Тетяна	11	
1841	Ланчак Ева	12	
1841	Ланчак Тетяна	4	
1842	Ланчак Тетяна	23	
1843	Ланчак Тетяна	14	
1844–85	<i>Бракує метрикальних записів</i>		
1886	Карпа Марія	6	
1886	Коляса Катерина	7	
1886	Коштовська Катерина	6	
1886	Уляновська Катерина	9	
1887	Карпа Марія	8	
1887	Коляса Катерина	17	
1887	Коштовська Катерина	6	
1887	Уляновська Катерина	2	
1887	Харевца Софія	1	
1887	Шевчик Агафія	1	

<i>Рік</i>	<i>Прізвище</i>	<i>Число дітей</i>	
1888	Афтанас Марія	1	
1888	Буйдаш Франциска	1	Дилягова
1888	Карпа Марія	6	
1888	Коляса Катерина	7	
1888	Коштовська Катерина	4	
1888	Пирч Марія	1	
1888	Уляновська Катерина	7	
1888	Штірер Естер	1	
1889	Карпа Марія	5	
1889	Коляса Катерина	16	
1889	Коштовська Катерина	6	
1889	Уляновська Катерина	3	
1889	Шпак Анна	1	
1890	Карпа Марія	1	
1890	Коляса Катерина	12	
1890	Коштовська Катерина	6	
1890	Уляновська Катерина	5	
1891	Буйдаш Франциска	1	Дилягова
1891	Карпа Марія	2	
1891	Коляса Катерина	21	
1891	Коштовська Катерина	6	
1891	Уляновська Катерина	3	
1892	Карпа Катерина	1	
1892	Карпа Марія	3	
1892	Коляса Катерина	15	
1892	Коштовська Катерина	10	
1892	Уляновська Катерина	3	
1893	Карпа Марія	4	
1893	Коляса Катерина	18	
1893	Коштовська Катерина	7	
1893	Ланчак Марія	1	
1893	Уляновська Катерина	8	
1894	Байдаш Франциска	1	Дилягова
1894	Карпа Марія	1	
1894	Коляса Катерина	24	
1894	Коштовська Катерина	1	
1894	Уляновська Катерина	4	
1895	Карпа Марія	4	
1895	Коляса Катерина	11	
1895	Коштовська Катерина	12	

<i>Рік</i>	<i>Прізвище</i>	<i>Число дітей</i>
1895	Пех Марія	1
1895	Перч Маріянна	1
1895	Уляновська Катерина	7
1896	Бура Агнес	1
1896	Коляса Катерина	15
1896	Коштовська Катерина	8
1896	Перч Марія	1
1896	Уляновська Катерина	3
1897	Карпа Марія	2
1897	Коляса Катерина	18
1897	Коштовська Катерина	7
1897	Ланчак Марія	1
1897	Перч Марія	1
1897	Уляновська Катерина	5
1897	Хитак Агата	1
1898	Афтанас Марія	1
1898	Карпа Марія	2
1898	Коляса Катерина	19
1898	Коштовська Катерина	14
1898	Перч Марія	1
1898	Уляновська Катерина	8
1898	Фейт Лея	1
1899	Коляса Катерина	12
1899	Коштовська Катерина	18
1899	Перч Марія	1
1899	Уляновська Катерина	9
1900	Карбовська Катерина	1
1900	Коляса Катерина	21
1900	Коштовська Катерина	15
1900	Уляновська Катерина	10
1901	Карпа Катерина	1
1901	Коляса Катерина	28
1901	Коштовська Катерина	10
1901	Уляновська Катерина	6
1901	Хатанич Марія	1
1902	Коляса Катерина	25
1902	Коштовська Катерина	7
1902	Скарбенська Катерина	1
1902	Уляновська Катерина	5
1903	Афтанас Марія	1

<i>Рік</i>	<i>Прізвище</i>	<i>Число дітей</i>
1903	Коляса Катерина	21
1903	Коштовська Катерина	9
1903	Уляновська Катерина	11
1903	Фейт Лея	1
1904	Коляса Катерина	21
1904	Коштовська Катерина	17
1904	Лесняк Марія	1
1904	Уляновська Катерина	7
1905	Белец Марія	1
1905	Коляса Катерина	11
1905	Коштовська Катерина	15
1905	Уляновська Катерина	4
1905	Фейт Лея	1
1906	Афтанас Катерина	2
1906	Афтанас Марія	4
1906	Белец Катерина	6
1906	Гуц Марія	2
1906	Коштовська Катерина	19
1907	Афтанас Марія	6
1907	Белец Катерина	11
1907	Гуц Марія	1
1907	Коштовська Катерина	18
1908	Афтанас Марія	3
1908	Белец Катерина	7
1908	Коштовська Катерина	27
1909	Афтанас Катерина	2
1909	Афтанас Марія	4
1909	Белец Катерина	10
1909	Белец Марія	7
1909	Гуц Марія	1
1909	Коштовська Катерина	19
1909	Фейт Лея	1
1910	Афтанас Катерина	1
1910	Афтанас Марія	2
1910	Гуц Марія	1
1910	Коштовська Катерина	25
1910	Ланчак Катерина	4
1911	Афтанас Марія	2
1911	Афтанас Розалія	3
1911	Карпа Евфросина	1

<i>Рік</i>	<i>Прізвище</i>	<i>Число дітей</i>	
1911	Коштовська Катерина	14	
1911	Ланчак Катерина	26	
1912	Афтанас Марія	3	
1912	Афтанас Розалія	4	
1912	Вандас Катерина	1	
1912	Коштовська Катерина	6	
1912	Коштовська Марія	1	
1912	Ланчак Катерина	23	
1912	Лімонь Франциска	1	
1913	Афтанас Марія	4	
1913	Афтанас Розалія	6	
1913	Коштовська Катерина	3	
1913	Ланчак Катерина	27	
1913	Потічна Катерина	1	
1913	Потічна Марія	1	
1913	Шевчинська ?	1	Динів
1914	Афтанас Марія	2	
1914	Афтанас Розалія	4	
1914	Карпа Марія	1	
1914	Коштовська Катерина	3	
1914	Ланчак Катерина	21	
1915	Афтанас Марія	1	
1915	Афтанас Розалія	2	
1915	Коштовська Катерина	1	
1915	Ланчак Катерина	9	
1916	Афтанас Марія	1	
1916	Афтанас Розалія	1	
1916	Ланчак Катерина	13	
1917	Афтанас Розалія	2	
1917	Ланчак Катерина	11	
1918	Афтанас Марія	1	
1918	Афтанас Розалія	2	
1918	Ланчак Катерина	10	
1919	Афтанас Розалія	8	
1919	Ланчак Катерина	25	
1920	Афтанас Розалія	11	
1920	Ланчак Катерина	19	
1921	Афтанас Розалія	2	
1921	Ланчак Катерина	22	
1922	Афтанас Розалія	5	

<i>Рік</i>	<i>Прізвище</i>	<i>Число дітей</i>	
1922	Ланчак Катерина	27	
1923	Афтанас Марія	2	
1923	Афтанас Розалія	6	
1923	Ланчак Катерина	17	
1924	Афтанас Розалія	4	
1924	Ланчак Катерина	16	
1924	Мудрик Розалія	12	
1925	Ланчак Катерина	13	
1925	Мудрик Розалія	8	
1926	Афтанас Розалія	5	
1926	Ланчак Катерина	16	
1926	Мудрик Розалія	11	
1927	Афтанас Розалія	2	
1927	Ланчак Катерина	24	
1927	Мудрик Розалія	7	
1928	Афтанас Розалія	1	
1928	Ланчак Катерина	11	
1928	Мудрик Катерина	1	
1928	Мудрик Розалія	16	
1929	Ланчак Катерина	21	
1929	Мудрик Розалія	5	
1930	Афтанас Розалія	1	
1930	Ланчак Катерина	20*	
1930	Мудрик Розалія	11	
1930	Несторовська Юстина	1	
1930	Шпак Розалія	1	
1931	Афтанас Розалія	1	
1931	Ланчак Катерина	21	
1931	Мудрик Розалія	18	
1932	Афтанас Розалія	5	
1932	Банась Катерина	1	
1932	Грейцарова Ак.	1	
1932	Кендзерська Катерина	1	
1932	Ланчак Катерина	8	
1932	Мудрик Розалія	9	
1932	Недільська Катерина	2	Динів
1932	Станкевич Катерина	6	Бартківка
1933	Ланчак Анна	1	
1933	Мудрик Розалія	2	
1933	Недільська Катерина	6	Динів

<i>Рік</i>	<i>Прізвище</i>	<i>Число дітей</i>	
1933	Станкевич Катерина	3	Бартківка
1933	Без акушерок	Багато	дітей
1934	Коцюба Софія	1	Бахір
1934	Мудрик Розалія	17	
1934	Недільська Катерина	3	Динів
1934	Федак Катерина	2	
1934	Шпак Розалія	1	
1935	Афтанас Розалія	2	
1935	Місак Валерія	1	Динів
1935	Мудрик Розалія	9	
1935	Недільська Катерина	5	Динів
1935	Станкевич Катерина	1	Бартківка
1935	Федак Катерина	4	
1935	Шпак Розалія	2	
1936–37	Місак Валерія	1	Динів
1936–37	Недільська Катерина	7	Динів
1936–37	Федак Катерина	19	
1936–37	Шпак Розалія	1	
1936–37	Шпак-Мудрик Розалія	20	
1938	Мудрик Розалія	8	
1938	Недільська Катерина	1	Динів
1938	Станкевич Катерина	1	Бартківка
1938	Федак Катерина	9	
1939–40	Кендзерська Катерина	1	
1939–40	Мудрик Розалія	20	
1939–40	Недільська Катерина	6	Бартківка
1939–40	Федак Катерина	24	
1941–42	Коваль Марія	1	
1941–42	Мудрик Розалія	7	
1941–42	Недільська Катерина	3	Бартківка
1941–42	Федак Катерина	21	
1943–45	Алфішова Катерина	1	
1943–45	Бардзяк Казимира	1	
1943–45	Мудрик Розалія	8	
1943–45	Недільська Катерина	13	Динів
1943–45	Фамова Аполонія	1	
1943–45	Федак Катерина	16	
1943–45	Федак Марія	1	

Багаторазові народження 1792–1945

<i>ч.</i>	<i>Дата нар.</i>	<i>Дата см.</i>	<i>Ім'я</i>	<i>Батьки</i>
1	13.2.1793	26.6.1794	Афтанас Марія	Афтанас Юрій
	"	11.7.1793	Афтанас Теодор	Троян Юстина
2	6.3.1829	?	Афтанас Григорій	Афтанас Андрій
	"	?	Афтанас Микола	Мудрик Катерина
3	17.10.1832	?	Афтанас Дмитро	Афтанас Іван
	"	?	Афтанас Катерина	Коштовська Анна
4	14.01.1906	1906	Афтанас Андрій	Афтанас Микола
	"	906	Афтанас Іван	Верховська Розалія
5	01.08.1942	?	Афтанас Нестор	Афтанас Андрій
	"	?	Афтанас Володимир	Мудрик Анна
6	15.07.1916	01.03.1917	Барбарек Марія	Барбарек Андрій
	"	10.02.1917	Барбарек Софія	Добош Анна
7	02.10.1927	09.10.1927	Барбарек Йосиф	Барбарек Северин
	"	09.10.1927	Барбарек Михайло	Несторовська Пелагія
8	20.02.1944	02.03.1945	Видра Володимир	Видра Іван
	"		Мертва	Федак Анастасія
9	3.10.1792	?	Дзівік Анна	Дзівік Микола
	"	7.8.1793	Дзівік Пелагія	Карпа Анна
10	06.05.1922	1947	Дзівік Ярослав	Дзівік Іван
	"	02.03.1945	Дзівік Юлія	Троян Анна
11	28.10.1787	20.9.1790	Карпа Дмитро	Карпа Дмитро
	"	31.5.1788	Карпа Праксіда	Федак Ева
12	25.2.1817	?	Карпа Іван	Карпа Василь
	"	?	Карпа Василь	Вербова Пелагія
13	06.05.1927	07.05.1927	Коляса Марія	Коляса Іван
	"	06.05.1927	Коляса Віра	Палаш Анна
14	11.8.1787	26.9.1787	Коштовська Анна	Коштовський Стефан
	"	24.8.1787	Коштовський Іван	? Ева з Глудного
15	10.4.1791	22.5.1791	Коштовська Анна	Коштовський Яків
	"	?	Коштовська Ірина	Пустельник Евфросина
16	1.4.1825	3.4.1825	Коштовська Анна	Коштовський Григорій
	"	?	Коштовська Катерина	Налесник Тетяна
17	19.4.1834	?	Коштовська Юстина	Коштовський Теодор
	"	?	Коштовський Антон	Несторовська Анна
18	21.01.1901	?	Коштовський Іван	Коштовський Іван
	"	15.05.1927	Коштовський Василь	Рудавська Розалія

<i>ч.</i>	<i>Дата нар.</i>	<i>Дата см.</i>	<i>Ім'я</i>	<i>Батьки</i>
19	03.01.1930	24.01.1930	Коштовський Богдан	Коштовський Андрій
	"	"	Коштовський Володимир	Федак Варвара
20	30.04.1927	02.05.1927	Кріль Люба	Кріль Антон
	"	03.05.1927	Кріль Надія	Федак Ева
21	01.03.1940	02.03.1945	Кріль Олександра-Марія	Кріль Федір
	"	"	Кріль Василь	Федак Ева
22	3.9.1816	?	Ланчак Марія	Ланчак Петро
	"	?	Ланчак Софія	Терлецька Ева
23	30.12.1907	?	Ланчак Анна	Ланчак Іван
	"	?	Ланчак Софія	Михалик Катерина
24	07.10.1919	24.02.1920	Ланчак Йосиф	Ланчак Антон
	"	?	Ланчак Софія	Федак Катерина
25	31.01.1938	05.03.1938	Ланчак Іван	Ланчак Антон
	"	04.02.1938	Ланчак Марія	Мудрик Марія
26	20.2.1838	?	Мудрик Ева	Мудрик Іван
	"	?	Мудрик Стефан	Троян Марія
27	10.01.1918	14.01.1918	Мудрик Юліян	Мудрик Семен
	"	"	Мудрик Стефанія	Ланчак Анастасія
28	11.05.1944	23.05.1944	Мудрик Богдан	Мудрик Олександра
	"	26.05.1944	Мудрик Наталія	
29	4.5.1798	12.5.1798	Налесник Юрій	Налесник Петро
	"	20.3.1805	Налесник Тимотей	Стрейко Марія
30	16.05.1911	?	Налесник Андрій	Налесник Микола
	"	?	Налесник Іван	Мудрик Розалія
31	14.05.1912	?	Налесник Атаназій	Налесник Катерина
	"	02.04.1913	Налесник Параскевія	
32	10.03.1926	?	Налесник Ярослав	Налесник Марія
	"	08.05.1926	Налесник Любомир	
33	13.8.1826	11.10.1826	Несторовська Катерина	Несторовський Стефан
	"	18.8.1826	Несторовська Маріянна	Наваляна Анна
34	16.9.1800	28.2.1802	Німець (Німчик) Анна	Німець (Німчик) Іван
	"	?	Німець (Німчик) Софія	Шпак Анна
35	31.12.1813	13.1.1814	Олексівська Марія	Олексівський Теодор
	"	?	Олексівська Тетяна	Коштовська Марія
36	04.02.1912	02.03.1945	Петрович Анна	Петрович Стефан
	"	02.03.1945	Петрович Марія	Мудрик Катерина
37	01.06.1930	?	Потічний Йосиф (Петро)	Потічний Петро

<i>ч.</i>	<i>Дата нар.</i>	<i>Дата см.</i>	<i>Ім'я</i>	<i>Батьки</i>
	02.06.1930	?	Потічний Андрій	Федак Олександра
	"	?	Потічний Володимир	
38	09.11.1905	02.03.1945	Романик Марія	Романик Пилип
	"	17.03.1910	Романик Софія	Коштовська Розалія
39	1.7.1789	31.8.1789	Сівадло Павло	Сівадло Григорій
	"	"	Сівадло Петро	Польна Анна
40	20.2.1832	?	Федак Василь	Федак Іван
	"	?	Федак Анна	Федак Марія

Назви хворіб та причин смерті в книзі **Liber Mortuorum 1784-1843**

Охорона здоров'я павлокімців, як зрештою жителів цілої Галичини, в тому часі була дуже низькою. В селі, крім баб-повитух та костоправів, існували також знахарі, ворожбити та ворожки, які, побіч лікувальних рослин, лікували людей всякого роду замовленнями. Існували також мандрівні цирульники, які лікували пусканням крові. Ще навіть в першій половині 20-го століття лікували п'явками, ставленням баньок, напоями, виготовленими з різних рослин, прикладанням листя й кори різних дерев до ран, саморобними мастями тощо — коротше засобами народної медицини. Дентистами були в більшості місцеві ковалі, які мали для цього діла відповідні кліщі. Найближчий лікар був у Динові, там теж була аптека, але з огляду на зубожілий стан населення, брак освіти й незнання основних принципів гігієни та високі кошти медицини нормальна лікарська обслуга для селян була майже недоступна.

Треба одначе признати, що навіть в цих незavidних обставинах люди якимось давали собі раду. Вкушення змії, навіть скаженої собаки не потребували модерних ліків чи лікаря. Лікували місцеві знахарі тільки їм одним відомим способом. Але коли з'являлися епідемії, народ супроти них ставав безпорадний.

Найбільш освіченою особою в селі був священик, а від половини 19-го століття теж і вчитель місцевої школи. Обом їм бракувало навіть основного медичного знання. Однак, з огляду на те, що австрійською владою священик був призначений до ведення вітальної статистики села, він реєстрував не тільки одруження, та

народження і хрещення дітей, але також і смерть жителів села. Книга смертей подавала ім'я та прізвище, вік, номер дому та причину смерті померлого.²³⁴ Смерть дітей до одного-двох років життя часто теж реєстровано в книзі народжень (зараз після дати народження і хрещення дитини).²³⁵

Не маючи медичної освіти, парох дуже часто вгадував причини смерті або вживав популярні назви хворіб, які передавав в реєстрі латинською мовою, але які дуже часто мало що вияснявали. Наприклад, помер від природної хвороби (*morbo naturali*), або померли з причини убожества (*solitomorbo*).

Exgemellis debilis nata. Народжений слабкий з близнюків.

Postpartum — після пологів.

Parvulis convucta (mala dytyna premature?).

Na postrzal ruży gosiowej.

Священники, які були зобов'язані вести вітальну статистику села, дуже часто не знали, як описати причини смерті своїх парохіян. Найбільш часто смерть клясифікувалася ними природною (*naturali*) або звичайною (*ordinaria*) чи місцевою (*locali*). В деяких випадках смерть називано наглою (*subitanea*) або скорою (*deliquo*), але майже ніколи не подавано точних причин смерті. Дехто вмирав через «удушення», дехто на «розрив» (*ruptura*), ще інші на «падчку» або на «великий біль шлунка» (*maximum debilitus ventris*). Всі люди старшого віку вмирали від старості (*senutus*), але подавано теж і інші причини такі, як апоплексія (*apoplexia*), параліч (*morbo paralitico*), ревматизм (*rhomatysmo*) або ревматична гарячка, а в деяких випадках навіть голод і холод (*fame et frigore*). Цікаво також, що в 1788, коли люди вмирали з голоду, також 10 осіб загинуло від якогось нападу на них. З запису важко вгадати, чи факти голоду і вбивств пов'язані між собою.

Одна з найбільш поширених хворіб того часу — це захворювання легенів, від яких терпіла велика частина населення. Ці хвороби називано сухотами (*phtysi* або *phtysi et putredine*), плевритом (*pleuriti*), кашлем (*tussi* — 1790 і 1804), приспіненою гарячкою

²³⁴ *Liber Mortuorum Parochiae Pawlokomensis rit. gr. cath. ab A-o 1784 ad 1843 inclusive cum fine Decembris*. Tom. I–II, Archiwum Greckokatolickiego Biskupstwa w Przemyślu, Sygn. 6883. – С. 202–274. На с. 276–283 подається опис смертей дочірньої парохії в с. Сільниця. Цих даних, крім осіб, що згадані у книзі с. Павлокоми у цій роботі не узглядено.

²³⁵ *Liber Natorum*.

(*febris hectica*), або «гальопками», як також астмою (*asthma*). За цілий час від 1784 до 1843 року, коли ведено книгу смертей, тільки один раз згадано рака (*carcinoma*) та жовтячку, й у 1829 році вовчака (*lupus lacerata*), коли декілька людей померло від цієї хвороби, та водянку.

Не минуло села й декілька пошестей та епідемій, від яких найбільше страдали діти та старші. Так у 1831 році померло 12 осіб від холери («мор» і «морове повітря»), у 1790 і знову у 1804 році на «кашель», у 1794, 1799 та 1807–1808 рр. багато дітей на віспу (*varulis*), на ангіну і грипу у 1834 і 1842 роках та на дизентерію у 1788 (померло десятеро), 1792, 1794, 1810–1811 роках. В 1830 та 1840 роках померло багато дітей на «кір», «гузи», «хробаки», на «горячку» та на «горло». Немає книги смертей на час між 1886 і 1925 роками, але з інших джерел знаємо, що ситуація і в тих часах не була набагато ліпшою.

Село зазнало також декілька природних аварій. Найбільше шкоди приносили виливи річки Сян, які дуже часто обходилися великими жертвами в людях (*in fluvio San suffocati; suffocati aquis in fluvio San*, 1803; *submersa* 1825–26). Такі повені були у 1797, 1803, та 1825–26 роках. У цьому останньому часі загинуло 16 осіб з села Павлокома. Найбільше травми зазнали мешканці від того, що забрало майже два тижні віднайти та поховати всіх затоплених.²³⁶

Священики, які вели вітальну статистику села, були зобов'язані реєструвати смертність за точно вказаними віковими категоріями, а саме : 0–1, 1–7, 7–15, та вік повище 15 років. Найбільша смертність була серед дітей до одного року життя. В Галичині в 1910 році на першому році життя вмирало 25% дітей. Ця статистика відноситься теж і до Павлокоми. В цій групі щороку вмирало пересічно від 6 до 7 дітей. А в роках, коли панували епідемії, від 10 до 13 дітей, а якщо включити дві наступні категорії, то далеко більше. Наприклад, в роках 1907–1909 в Павлокомі панувала епідемія холери, від якої померло 36 дітей до одного року життя, 18 — до семи років, та 3 — до 15 років життя, або разом — 57 дітей. В тому самому часі померло 29 в категорії понад 15 років життя. Роки 1911–1912 були також дуже важкими з огляду на епідемію холери, яка панувала в цій Галичині.²³⁷

²³⁶ Liber Mortuorum.

²³⁷ Галицьке Намісництво м. Львів. Церковні інвентарі. ЦДІА України у м. Львові, ф. 146, оп. 20, зав. 140; Також: Liber natorum за повище

Як уже було згадано вище, туберкульозні захворювання були також дуже поширені. На 10000 мешканців у Галичині вмирало приблизно 30 осіб, тоді як в Німеччині лишень 14. В селі також дуже багато людей хворіло на «сухоти». Вже навіть у відновлений Польщі, де санітарна опіка була дещо ліпшою від Австро-Угорських часів, захворювання і смерть від туберкульозу в селі були досить частими.

Захворювання віспою перестало турбувати село відколи введено австрійською владою обов'язкове щеплення всіх дітей шкільного віку. Це була дуже важлива подія в селі, яка відбувалася перед початком шкільного року, і деякі дати щеплення навіть записані в метрикальних книгах.²³⁸

Дуже важливою особою в селі була баба-повитуха, яку часто називали акушеркою, але яка в більшості випадків мала лишень практичні знання з цієї ділянки, що й видно з записів у метрикальній книзі, де її називається «*obstetrix nonregistrata*».²³⁹ Від квітня 1827 року при кожному записі новонародженої дитини згадується теж і ім'я баби-повитухи. Ці жінки мали дуже велику пошану серед мешканців села, що видно з факту, що їх також дуже часто запрошувано стати хресною матір'ю новонародженої дитини, а також бути, як це називали в Павлокомі, «старосціною» на весіллях.

Перший санітарний пункт в селі було встановлено під кінець 1939 року, за першої радянської окупації. В хаті колишнього учителя Миколи Левицького поставлено декілька шафок з ліками, там також замешкали дві медсестри росіянки, про яких ходили різного роду плітки, на кшталт того, що вони полюбляли приймати в себе командирів і бійців погранзастави, яка стояла в сусідньому селі Бартківка. Пригадуються їхні розмальовані лиця й губи, такі невластиві українському селу. Цей пункт існував до початку війни, яка вибухнула з новим запалом у червні 1941 року.

Опісля, аж до знищення його українських мешканців, жодних медичних служб в селі більше не було. Нема їх і сьогодні, й мешканці змушені за медичною опікою вдаватися, як і в минулому, до сусіднього Динова.

згадані роки. Крім книги смертей, священники часто реєстрували випадки смертей дітей до двох років, а часом і далі в книзі народжень і хресень.

²³⁸ Liber natorum.

²³⁹ Там же.

Павлокімська говірка

Павлокома мала свою щоденну мову, яка була специфічною і дуже різнилася від сусідніх українських сіл. Тут подаємо деякі слова, які ціхували цю мову павлокімців. Треба одначе сказати, що більшість людей Павлокоми також знали українську літературну мову, яку засвоювали в школі та у "Просвіті". В селі дуже популярними були різні вистави чи, як їх називали, "придставлина", яких готували члени аматорського гуртка. Всі вони були написані українською літературною мовою, і то переважно центрально-українського походження. Так само спів пастухів, а співали тоді дуже багато, відзначався народними піснями, більшість яких походили з центральної України, або патріотичними, що походили з Галичини. За ці пісні не раз приходилося терпіти переслідування польської влади. Тільки весільні обряди мали локальний кольорит.

В Павлокомі дієслова при іменниках та займенниках чоловічого роду однини в минулому часі завжди кінчалися на "л": *вин робил, ходил, чикал* — він робив, ходив, чекав. В теперішньому на "т" — *ходить, робит, чекат*.

Словник вибраних слів

абисьти — щоб ви, аби ви
абшит — звільнення з війська
аво — дивись, оклик здивування
авту — автомобіль
ага, ага-га — оклик здивування
агій, агій на тебе — встидався
 б ти
агов — наказ коневі стати,
 затримати потік слів
агрис — агрус
аде — аде там
аживи — щоб
ай — оклик
акір — акр
али — але
альбу — або
амінь — зробити кінець
ангіл — ангел
анияк — аніак
анікугіську — ніхто взагалі,
 нікого

антик — поляк
Антку — Антон
ану — починайте, ходіть, робіть
апель — збірка
армата — гармата
асесор — засідатель, судовий
 працівник
атраминт — чорнило
атьфу — звук плювання
ах — оклик
ба — оклик здивування
бабця — бабуня
бабах — звук пострілу
баблятисі, баблятсі, баблялсі —
 товктися в брудній воді або
 болоті
бабратисі, бабратсі, бабралсі —
 товктися у бруді або болоті
бадитисі, бадилсі — займатися
*базграти, базгра*т, *базграл* —
 писати погано

баки — скрині, також *забити*
комусь баки — обдурити
бакун — зелений тютюн
баламкатисі, баламкатсі,
баламкалсі — висіти
баламдраси — нісенітниця
бамбула — неповороткий
бамкати, бамкат, бамкал —
 нічого не робити
банук — банк
барзу — дуже, надто
барки — плечі
батиг — батіг
батьо — хресний тато
бахур — погана дитина
баюра — болото
бе, фе — погане
бедра — бедро
бей — іди геть, та йди
бештати, бештат, бештал —
 картати
бздити, бздит, бздил — бздіти
биб — біб
бидло — худоба
бидля — теля
биндзючитисі, биньдзючитсі,
биндзючилсі — биндючитися
бити, є, бил — бути, був
битка — бійка
биз — без
биз дна — бездонний
биз жалю — безжалісний
биз портук — без штанів
бизпросвітний — безпросвітний,
 темний
биз руху — безрухий
биз серці — безсердечний
биз стиду — безвстидний
биз тями — безтямний
биути — чоботи (звук між *и* і *у*)
білавий — білявий
білко — білок від яйця
біскуп — єпископ
біяк — частина ціпа

блахман — туман,
 блахмана пускати
блеклий — засохлий, блеклий
 листок
блеснути, блескат, блеснул —
 блиснути
блюза — піджак
блякнути, блякни, блякнул —
 блякувати
болван — бовван, дурак
боривкі — черниці
бриз — через
бриньчати, бриньчал —
 бринькати
брих — брюхо
бубин — бубон
бубністий — бубнар
бугач — багач
будай — бодай
бузя — уста, рот, лице
бульва — бараболя
бунт — в'язка, сувій
бурак — буряк
бурдель — дім розпусти
бурмутіти, бурмутит,
бурмутіл — бурмотати
бурний — бурхливий
бусти, буде, будал — вдаряти
 лобом або рогами
буську — бузько
буцати, буцат, буцал — бити
валашити, валашит, валашил —
 каструвати
валюк — валька
вальц — вальс
вантюг — вантух
Ваню — Ваньо, Іван
варгі — губи
вар'ят — божевільний
вбивця — убивник
вбраний — добре одягнений
вдавати, вдават, вдавал —
 удавати, робити вигляд
вдувець — вдівець

ведлуг — через, з причини,
 згідно, відповідно
велик — великий
велюн — вуаль
вельце — вельми
вериск — вереск
вергати, вергат, вергнул —
 кидати
вершик — вірш
вечер — вечір
вєкший — більший, значніший
взад — назад
взастав — застава, запорука
вздлуж — уздовж
вибалушити, вибалушат,
вибалушил — витріщити очі
вибраниц — вибранець
вивирнутий — вивернений
вивішати, вивішат, вивішал —
 вивішувати
виворит — відворіт
вивця — вівця
вивчитисі, вивчатсі, вивчилсі —
 закінчити науку
вигнений — вигнутий
вигон — вигін, куди виганяють
 пасти худобу
вигризул — відгризок
вид — від
видиспатисі, видиспатсі,
видиспатсі — відіспатися
видовиску — видовище
видро — відро
видубати, вудубат, видубал —
 видовбати
видхнути, видихат, видхнул —
 видихати
вижлубати, вижлубат, вижлубал
 — вижлобити
вижлуктати, вижлуктат,
вижлуктал — випити
виз — віз
виказатисі, виказуїсі, виказалсі —
 пред'явити (що)

викно — вікно
викулуги, виколят, викулуг —
 виколоти
вил — віл
вили — вила
вилия — навечір'я різдва та
 нового року
вимишляти, вимишлят, вимишлял
 — вимисляти
вимня — вим'я
вимувитисі, вимувлятсі,
вимувилсі — виправдатися
вина — повинність
випердок — малий
 недорозвинутий мужчина
випиратисі, випиратсі, випиралсі
 — відпиратися
випригати, випригат, випригал —
 відпрягати
випучинук — відпочинок
випсячити, псячит, випсячил —
 висварити
вирбунук — вербування
виригати, виригат, виригал —
 виригнути
висім — вісім
виск — віск
вихрист — ніс метрику з церкви
 до костела, хрещений євреї.
вишастати, вишастат, вишастал
 — розпустити намарне
вишкіритисі, вишкірятсі,
вишкірил — вискіритися,
 вискірятися
вишпурити, вишпурят, вишпурил
 — викинути
віделиц — вилка
вікар — заступник священика
 або єпископа
воба — оба
вобиц — крім
вобич — обіч
вобі — обі
вобшар — обшир

вобишивка — шиворот, обшивка
вогризук — огризок
вогін — хвіст
воєвудство — адм.-терит.одиниця
 в Польщі
война — війна
воказ — оказ
воклад — перев'язка
волати, волат, волат — кликати
Волих — Олег
Волись — Олег
волуву — олово
Вольдзя — Оля
вольну — вільно
вомацкі — в темряві
вонтптити, вонтптит, вонтпил —
 сумніватися
вонад — опад
воцит — оцет
вочи — очі
вочку — очко голки
вощипук — ощипок з вівса
ворчик — при возі
васа — оса
восінь — осінь
восюл — осел
восьмиру — восьмеро
вскіс — укіс
ву — о або у
вубава — обава
вубараніти, вубараніл —
 обараніти
вувести, вуводит, вувел —
 обвести
вувинутити, вувиват, вувинул —
 обвинути
вувивати, вувиват, вувивал —
 оббивати
вубидва — обидва
вубикрасти, вубкрадат, вубикрал
 — обікрасти
вубирваниц — обірванець
вубирнути, вубертат, вубирнул
 — обернути

вубисраний — обісраний
вубіцяти, вубіцят, вубіцят —
 обіцяти
вублужити, вубкладат,
вублужил — обкласти
вубулоня — луки над Сяном,
 оболоня
вубрус — обрус
вубутий — обутий, взутий
вувес — овес
вугень — огонь
вудрапати, вудрапуї, вудрапал —
 обдряпати
вузимий — озимий
вуївода — воєвода
вуказія — okazія,
 незвичайна подія, випадок,
 нагода
Вукраїна — Україна
вукуліста — окуліст
вукупати, вукупат, вукупал —
 висапати, обкопати
Вулєкса — Олекса
Вулєна — Олена
Вулєся, Вулєська — Олєся,
 Олександр
вуліти, вулит, вуліл —
 бажати це, а не інше
вулія — олія
вулувук — олівець
вулучити, вулучит, вулучил —
 волочити
Вумілян — Омелян
вунітувати, вунітуї, вунітувал —
 вомітувати
вуно — воно
вунси — вуси
вунучи — онучі
вуписати, вуписуї, вуписал —
 описати
вупулонка — ополонка
вурел — орел
вургани — оргán (муз.
 інструмент)

вурідувати, вурідуї, вурідувал —
 урядувати
вуро́на — ворона
вурубель, вурубей — горобець
вурудини — уродини
вуруплян — літак
вустатній — останній
вустити, вустигат, вустил —
 остигнути
вутрести, вутресат, вутрес —
 обтрясти
вучинаш, вученаш — отченаш
вучкур — очкур, шнурок для
 підтримання штанів
вуши — воші
вушклити, шклит, вушклил —
 вставити вікна, обсклити
вужа — вояк
вцалі — повністю
вшелькій, вшелякій — всякий
гад — вуж
гадати, гадат, гадал — говорити
гайда з ту — забирайся звідси
гакушерка — акушерка
галапас — ледар,
 паразит, нероба
гамати, гамат, гамал — їсти
 (більш дитяче)
гамувати, гамуват, гамуї,
гамувал — стримувати,
 припиняти, гальмувати
гариндар — орендар коршми
гариштант — арештант
гариштувати, гариштуват,
гариштуї, гариштувал —
 арештувати
гата — гать
гафтка — гачок
гафтувати, гафтуват, гафтувал
 — гаптувати
гев — тут
гендиль — торгівля
гидь — гидота
гирка — гірка

гициль — хитрун, людина, якій
 не можна вірити
глид — глід
глу́ний — дурний
гмерти, гмират, гмирал —
 мерти
гмирлий — мертвий
гнати, жине, гнал — бігти
гнида — нестерпна, влізлива
 людина
гнисти, гниї, гнил — гнити
голуд — голод
голус — голос
грим — грім
грубий — товстий
губи — гриби
гуїти, гоїт, гуїл — гоїти
гуліській — голенький
гулува — голова
гуляти, гулят, гулял —
 танцювати
гура — гора
гуречий — горячий
гурилка — горілка
гурнец — горнець
густина — гостина
гусь — гуска
гуцати, гуцат, гуцал —
 підкидати дитину на коліні
гучати, гучит, гучал — гудіти
газда — хазяїн, господар
гальоп — галоп
ганчувати, ганчуї, ганчувал —
 критикувати, ганджувати
гарнец — гарнець (міра сипких
 тіл)
гарнітур — вбрання
гаці — довга, спідна чоловіча
 білизна
гвалт — крик, примус
гвалтом — насильно
гвиздати, гвижджи, гвиждал —
 свистіти
гвизьдзь — гвіздок, цвях

гимба — уста, лице.
гінерал — генерал
гльоб — глобус
Гмитру — Дмитро
гнит — гніт до лямп
гралі — вила
граф — шляхетський титул
грейцир — австрійська дрібна монета
гречний — ввічливий, чемний
грис — висівки
грош — польська дрібна монета
грунт — земля, поле
гуспударка — господарка
густ — смак, нахил до чогось
Даню — Данко
двайці — двадцять
двуїти, двоїт, двуїл — говорити комусь через ви
девіт — дев'ять
деїнде — в іншому місці
декульвіг — денебудь
дениде — тут і там
дериву — дерево
дзвин — дзвін
дзигарук — годинник
дзись — сьогодні
дзюра — діра
дзєвіщати, дзєвіщат, дзєвіщал — дзвизнути
дивідисят — дев'яносто
дийти, духодит, дишол — дійти
диля — гілка
дипнути, дупинат, дипнул — діпнути
дирвати, дуриват, дирвал — дірвати
диривянкі — взуття з дерев'яною підошвою
дистати, дустає, дистал — дістати
дич — дикий
дияк — якийсь
дівка — дівчина

дідич — землевласник, поміщик
дітку — дідько
длубати, длубат, длубал — довбати
длявий — лінивий
Дмитру — Дмитро
додзись — до цих пір
доїмка — борг при сплаті податків, додаток
док — доки
докіл — доки
дома — вдома
донелі — доки
досьвіта — вдосвіта
дошчка — дошка
доч — дочка
драниц — дрянець
дрива — дрова
дрит — дріт
друтник — дротник
дувукола — навколо
дугулятисі, дугулюїсі, дугулялсі — дійшов до кінця, відповідно покараний
дугури — вгору
дугури нугами — вверх ногами
дуїти, доїт, дуїл — доїти
дуїхати, дуїздит, дуїхал — позлостити когось
дуперти, дупират, дуперл — досягти цілі з трудом
дустументні — достеменно
дутанцюватисі, дутанцюват, дутанцювалсі — дійшов до кінця
дужу — багато, дуже
Євка — Ева
жадний — жоден
жалувати, жалуї, жалувал — жаліти
жи — що
жиби — щоб
жим — що я
жинитисі, женитсі, жинилсі —

женитися
жичити, жичит, жичил —
 бажати, зичити
жегнатисі, жегнатсі, жегналсі —
 перехреститися
жертка — жердка
жолнір — солдат
жлуб — жолоб
жульнірський — солдатський
забити, забиват, забил —
 забути
забитисі, забиватсі, забилсі —
 убитися
заборжитисі, заборжилсі —
 заборгуватися
завиш — заввишки
завісити, завішат, завісил —
 завішувати
зав'язаняся — заснування
загамувати, загамуват,
загамувал — затримати,
 загальмувати
загаятисі, загаятсі, загаялсі —
 спізнитися
заганяч — чоловічий
 статевий орган
загібель — загибель
заграниця — чужий край
загулюканий — наляканий,
 дурний
задлі — задля
задуволинний — вдоволений
задувувальнити, задувальнят,
задувувальнил — вдоволити
задужу — занадто, забагато
зажалиня — скарга
зазирати, зазират, зазирал —
 заглядати
зайди — викиди біля рота
законник, законничка — чернець,
 черниця
заливати, заливат, заливал —
 переборщувати
залицятисі, залицятсі, залицялсі

— ходити до дівчини,
 залицятися
залівач — людина, що
 переборщує
замаїти, замаят, замаїл —
 прикрашати гіллям або
 листям
замук — замок до дверей
занидбати, занидбуї, занидбал —
 занедбати
зарібок — заробіток
засьвітити, засьвічуї, засьвітил
 — засвітити
засьліпити, засьліп'ят, засьліпил
 — засліпити
застилити, застелят, застилил
 — застелити
затверджині — затвердження
 шлунка
зату — тому, зате
затяг — призов
захцянкі — бажання
зачим — тому, таким чином
зачисати, зачисуї, зачисал —
 зачесати
збіговиску — збіговище
звалити, звал'ят, звалил —
 завалити
звезти, звозит, звиз — звести
звиш — більше ніж
звлаща — особливо, найпаче
звукола — зокола
згири — поганіше
згинути, гіни, згінул — загинути
згладити, згладил — знищити
згнівати, згніват, згнівал —
 загнівати
згудитисі, гудитсі, згудилсі —
 погодитися
здалий — здатний
здалі — далеко
здибати, здибат, здибал —
 зустрінути
здоба — здобич

здурніти, дурнії, здурніл — стати дурним
земля — долівка
зи — з, зо
живсім — зовсім
зелений — зелений
зимняти, мене, зимнял — зім'яти
зискати, зискат, зискал — набувати
зисподу — зісподу
зіля — зілля
зіпати, зіпат, зіпнул — дихати, останній віддих
зіднати — об'єднати
злизьць — злість
злотий — грошова одиниця Польщі
злотий ринскій — грошова одиниця Австро-Угорщини
золтник — золотник
змлуїтисі, млоїтсі, змлуїлсі — змлоїти, почуватися зле
знимати — здійсмати
знимугати, знимугат, знимог — занемогати
знути, зносит, знузил, знис — зносити, витримати
Зося — Софія
зпид — з-під
зрок — зір
зуполний — повний
зуря — зоря
зърудлу — джерело
ікунустас — іконосте
ійой — вигук
ілектрика — електрика
інак — інакше
іначий — інший
інфулат — священик римокатолицький
іпित्रахіль — епитрахиль
Іван — Іван
ігла — голка
Ігур — Ігор

ідинак — одинак
ідійота — ідіот
іднакій — однаковий
ігомусьць — священик
ідваб — шовк
ідинасьці — одинадцять
іднаку — однак
ікзамін — екзамен
імусьць — дружина священика
індик — індік
інжинір — інженер
іну — тільки, але
Ірина — Ірина
Іруд — Ірод
іскра — іскра
ісли — якщо
ісон — луки над Сяном
іщи, щи — ще
єдин, ідна, ідно — один, одна, одно
єднак — однак
кавал — великий кусок
кавалір — кавалер
кадилу — кадило
каждий — кожний
казані — церковна проповідь
калаталка — пристрій до калатання у страсний тиждень
канона — гармата
канонік — священик вищого сану
кантичка — книжечка коляд
каплі — медицина
каптур — чоловічий головний убір
капшук — гаманець
каралюх — тарган
Кася, Каська — Катруся
кафля — кахля
кафтан — верхній чоловічий одяг
кацап — священик прорусинської орієнтації
качмар — корчмар, шинкар

квасок — щавель
квичати, квичит, квичал —
вищати, плакати
кеди — коли
кедись — колись
кил — кіл
кинь — кінь
киш — кіш
кільку — скільки
ківот — кивот, кіот
кішеня — кишенья
кішка — кишка
кічка — кичка
клопит — клопіт
кляйстир — клейстер
клямбра — клямра
кминук — кмин
колдра — ковдра
колія — залізниця
колу — колесо
кориц — корець
коршма — корчма
кримінець — крем'янець
криж — хрест
крипа — човен на Сяні
крупилу — кропило
ксьондз — священник
ксьоншка — книжка
кубаса — ковбаса
кубила — кобила
кувадлу — ковадло
куваль — коваль
кугут — когут
куделя — кузіль
кузак — козак
кукавка — зозуля
кулідувати, кулідує, кулідувал —
колядувати
куліну — коліно
кулу — біля
кульбака — сідло
кумар — комар
куменда — команда
кумір — ковнір

кумісар — начальник поліції
кумора — комора
кумфітура — конфітура
кунати, конат, кунал — конати
кунверта — конверт
кундиль — пес
кунець — кінець
кунечні — доконче, обов'язково
куноплі — коноплі
купа — складені снопи жатого
збіжжя або сіна
купняк — копняк
кура — курка
курдупиль — малий
куругва, хуругва — церковний
прапор
курчий — курячий, також *курчий*
син
кусити, косит, кусил — косити
кутас — китиці на одязі або
прапорі для прикраси
кужух — кожух
куцан — качан
куш — будь тихо
лаба — нога
лахи — одяг
ледь-ни-ледь — з важким трудом
лен — льон
лисьця — листя
литіти, литит, литіл — летіти
лижати, лижит, лижал — лежати
лижка — ложка
ліватива, кляйстир — леватива
лісний — гайовий
лужку — ліжко
лузгати, лузгат, лузгал —
очищувати від луски
лумити, ломит, лумил — ломити
лупата — лопата
лупкати, лупкат, лупкал —
тріскати
люд — лід
люшня — лушня при возі
ляминт — лемент

ляня — лиття
 ляпати, ляпат, ляпал — говорити
 дурниці
 ляти, лял — ляяти
 ляхи, пуляки — поляки
 льокай — приміщення
 льонт — пристрій до вистрілу
 магазин — приміщення для
 зберігання речей
 магна́т — великий землевласник
 мазга́ти, мазика́т, мазьга́л —
 мазгати
 маїти, маїт, маїл —
 прикрашувати зеленню
 майткі — спідна жіноча білизна
 малу — мало
 мамка — годувальниця
 маринарка — піджак
 масничка — прилад до роблення
 масла
 матка, христу́матка — хресна
 мати
 мацу́ха — мачуха
 машля́нка — масля́нка
 мерзти, мерзні, мерз —
 мерзнути
 мидлу — мило
 мижі — поміж
 Микула́й — Микола
 милу́серді — милосердя
 миль — міль
 миса — миска
 Митру, Гмитру — Дмитро
 митрупу́лит — митрополит
 Михал — Михайло
 мігі — спілкування без слів
 місячу́к — місяць
 млуї́ня — млоєння
 млу́сний — такий, що млоїть
 мня́сниця́ — період після посту,
 м'я́сниця́
 мнясо — м'ясо
 мня́та — м'ята
 мо́цний — міцний

мруга́ти, мруга́т, мруга́л —
 моргати
 мста — помста
 му́лутити, му́лотит, му́лутил —
 молотити
 му — йому
 мурга — погана людина
 муру́зити, му́розит, му́рузил —
 морозити
 муру́чити, му́рочит, му́ручил —
 морочити
 мус — примус
 му́цуватисі́, му́цуватсі́,
 му́цувалсі́ — боротися
 му́тика — мотика
 му́хти, мо́жи, ми́г — могли
 мю́д — мед
 набакі́р — набакир
 набиту́к — майно, набуття
 навиво́рит — навпаки
 на́встиж — навстіж
 на́вмисьні́ — навмисне
 на́вуколу — навколо
 на́вчиний — навчений
 на́гнитка — нагнітка
 на́готув — наготові
 на́дил — вниз
 на́дити, на́дит, на́дил —
 притягати
 на ду́лі — внизу
 на́житук — набуття
 на́здиб — назустріч
 на́ здив — на подив
 най — хай
 на́йти, на́ходит, на́шол —
 знайти
 на́йбарзу — найбільше
 на́йдух — нешлюбна дитина
 на́кунець — накінець
 на́мисьль — намір
 на́мисьні́ — навмисно
 на́мняк — натяк
 на́нич — наніч (з наголосом на
 першому складі)

нанич — нінащо (з наголосом на
другому складі)

напил — напів

напомацкі — в темноті

напрасьні — без цілі

наспил — навпіл

Насьця — Настя

нахрист — навхрест

нацу — навіщо

нашпинькі — навшпиньки

нев — най, хай

незли — незле

нех — нехай

ни — не

нибощик — небіжчик

нив — новий місяць, нів

нигди — ніколи

ниди — ніде, нікуди

ниділя — неділя

ниж — ніж

нижи — аніскільки

нижий — нижче

низдали — невдалий

нилюд — нелюд

нима — нема

нинасит — ненаситний

нинуж — ніж

нипудоба — розхристаний,
брудний

нипуліцоний —

нерекомендований

нипутреба — непотріб

нироба — нероба, ледар

нис — ніс

нискій — низький

нисугірши — незгірше

них — їх

нич — ніщо

нич — ніч

нияз — ніяз

нуд — нудьга

нудь — коли нудить

нуриц — норець

о — про

о ним — про нього

о них — про них

павза — перерва

Павлу — Павло

павук — підвісна церковна
люстра, також павук

пагнист — пагність

Пазя — Параскевія

пазьдзірэ — відпад від тертя
конопель або льону

пал — стовп

палиц — палець

Париш — Париж

пасвиску — пасовисько

патик — (наголос на *а*) патик

пацір — молитва

пацьоркі — пацірки

певні — мабуть

пек ти — пек тобі, відчепись
персьцінь — перстень

під — під

під ногум — під ногою

під пахум — під пахвою

пизнати, пизнат, пизнал —
пізнати

пил — половина

пилнич — північ

пильні, пильну — скоро

пильнувати, пильнуї, пильнувал —
берегти, вартувати

пинда — нерозумна молода
дівчина

пири — пере, як перегородити

пири — про, як пробігати

пирид — перед

пиридфчора — передучора

писк, писук — обличчя

Петру — Петро

підисят — п'ятдесят

піка — спис

пінязі — гроші

пільсот — п'ятсот

планіта — планета

лат — кавалок землі

плахта — простирало
плит — пліт
плібанія — місце проживання
 пароха села
плух — плуг
плюти, плюї, плюл — плювати
пльоткі — плітки
подаль — подальше
пок — доки, поки
польний — за панщини доглядав
 за польовими роботами
помисл — намір
помуч — допомога
понижи — понижче, тому
порткі — штани
порух — порох, пил на дорозі
потамись — доти
потим — потім, опісля
поту — по це, тому
поцу — навіщо
пошанувок — пошанівок, пошана
прадзядзю — прадід
прести, прел — прясти
приз — через
припомнити, припоминат,
 припоминал — пригадати
прируджене — статевий орган
 чоловіка
прискати вудом, прискат,
 прискал — прискати водою
преціж — прецінь
пруваля — провалля
публіка — замішання, крики,
 бійка
пувала — стеля
пудлога — підлога
пудлуг — внаслідок
пудовш — подовж
пузирати, пузирад, пузирал —
 глядіти
пужитук — прибуток, добро
пук — поки
пукрива — кропива
пулумня — полум'я

пуліцоний — поручений
пулутно — полотно
пунумар — паламар, церковний
 дзвонар
пупиц — пуп
пусланиц — післанець
пута — путо
пуяти, пуял — зрозуміти
пору — перо, також ручка до
 писання
пясъць — п'ястук, кулак
радию — радіо
радист — радість
рамня — ра́м'я
ранний — ранній
ратувати, ратуї, ратувал —
 рятувати
ред — ряд
решту — решта
ривізія — поліційний обшук
ривольвир — револьвер
ригати, ригат, ригал — блювати
рижний — різний
ризьбяр — різьбар
рикурс — апеляція
рипатисі, рипатсі, рипалсі —
 входити й виходити
 безнастанно
риспект — повага, пошана
рихтувати, рихтуї, рихтувал —
 направляти, підготовляти
риценіс — розписка
рубота — робота
рудити, рудит, рудил — родити
рудзинкі — ізюм
ругалик — роґалик
ружний — різний
рум'яниц — рум'янець
саджанка — сажалка
самувук — самоук
самугубця — самогубець
сарджинт — сержант
свирблячка — сверблячка
Сеньку — Семен, Сенько

сикалка — сикавка
 сила — багатो
 село — село
 сіль — сіль
 сирна́ — серна́ (наголос на останньому складі)
 сирна́ — сирна (наголос на першому складі)
 сито — сито
 сидіти, сидит, сиділ — сидіти
 ситку — мале сито
 скінця — з початку
 скнира — скнара
 скосум — скося
 скрань — скроня
 скрипки — скрипка
 скурвитисі, курвитисі, скурвилсі — вести неморальне життя
 skutuk — вислід
 слихі — чутки
 слонко — сонце
 смаркати, смаркат, смаркал — шмаркати
 смочий — смоковий (від смока)
 сніп — сніп
 сонк — сук
 спаніти, спаніл — запаніти
 спідниця — спідниця
 спиткнути, спиткнути, спиткнути
 спиткнутісі, спиткнутісі — спіткнутися
 спиткнутісі, спиткнутісі — зустрінутися
 спісяти, пісят, спісялісі — обмочитися
 спосіб — спосіб
 спиткнутісі, спиткнутісі — зустрічатися
 сп'ю — сплю
 срачка — бігунка
 ствердий — стверділий
 стид — сором
 стил — стил
 стільки, тільки — стільки
 стріку — стрій

стримати, стримуї, стримал — зупинити
 стрина — стрийна
 стрим — стремено
 стручок — струк гороху
 сту — відси
 студня — криниця
 студола — стодола
 сукенка — суконка
 сукира — сокира
 сулумнякі — взуття сплетене з соломи
 сусіда — сусід
 суть — тут, вони є
 чудуватисі, чудуїсі, чудувалсі — здивуватися
 свата — свята
 свідчити, свідчил — свідчити
 світ — світ
 сьлений — сліпий
 сльози — сльози
 сьміятисі, сьмієсі, сьміялсі, — сміятися
 сьпівати, сьпіват, сьпівал — співати
 сьціна — стіна
 сьцягати, сьгат, сьцягнул — стягати
 сьцяти, щит, сьцят — сикати
 тажи — таж
 такої — таке
 таляр — грошова одиниця, дорівнювала трьом польським злотим
 таний — дешевий
 тачкі — тачка
 твар — обличчя
 теди — отже, тому
 терка — тернина
 телеграм — телеграма
 тільки — тільки, лиш
 тин — той
 тисати — тесати
 тискати, тискал — кидати

тиснути, тиснул — кинути
тицький — маленький
тлустий — товстий
тре, не тра — треба, не треба
троха — трохи
туз — ас
тутá — ця (наголос на *а*)
тутí — ці (наголос на *и*)
тутó — це (наголос на *о*)
фана — прапор
фасоля — квасоля
фе — негарно
Федьку — Федір
феник — дрібний гріш
фертик — готовий
филон — культовий одяг
 священика
фира — віз
фігіль — жарт
флякі — кишки
фузия — рушниця
фульгувати, фульгуї,
 фульгувал — попустити,
 зменшити тиск
фундувати, фундуї, фундувал —
 заснувати, також ставити
 алькогольні напої
фурман — фірман
фурманка — примусові перевози
футро — хутро, кожух
хавка — рот
халупа — хата
харкі — флегма
Хіни — Китай
хлоп — чоловік, мужчина
хосин — користь
хоть ту — іди тут
хоцяжби — хоч би
хреснуматка — хресна мати
хрубак — хробак
хрупти, хрупит, (хруптіл),
 хрупіл — хропти
хтіти, хце, хтіл — хотіти
худоба — домашні звірята, скот

хумут — хомут
хуроба — хвороба
хуругва — корогва
хусен — користь
хустка — жіночий головний убір
цабанити, цабанит, цабанил —
 сваритися, також запхати
 кудись
цалі — цілком
церкув — церква
цимбал — дурак
цимент — цемент
цифирблят — лице годинника,
 лице
цицькі — жіночі груди
цісну — тісно
цісту — тісто
цмукати, цмукат, цмукал —
 цмокати
цнота — чеснота
цо — що
цокольвіг — що — небудь, будь —
 що, трохи, дещо
цось — щось
цофати, цофат, цофал — взяти
 назад
цуду — чудо
цурка — дочка
цюк — недопалок
цюлий, цюла, цюлої — ціле
цюркум — цюрком
цюцюн — тютюн
цяпати, цяпат, цяпал — капати
цьв — цв
цьвіркати, цьвіркат, цьвіркал —
 цвіркати
цьвіт — цвіт
часьць — частина
чи — че
чикати, чекат, чикал — чекати
чирак — чиряк
чисник — часник
читвертук — четвер
чуго — чого, чому

шабас — шабаш
шадий — сивий
шальварук — шарварок
шандар — жандарм
шахі — шахи
швагір — швагер
швець — швець
швиндятисі, швиньдатсі,
швиндялсі — швендяти
швирнути, швилят,
швирнул — кинути
шелькі — шлейки
шерсьць — шерсть
шершинь — шершень
шик — порядок
шиковний — шикований
шилу — шило
шиснайці — шіснадцять
шистка — шістка
шисьдесят — шістдесят
шисьсот — шістсот
шкавронук — жайворонок
шкло — скло
шпакуватий — сивий
штири — чотири
штирнайці — чотирнадцять

шулька — шишка
шустати, шустат, шустал —
шастати
шуфляда — шухляда
щасьний — щасливий
щасьці — щастя
щи — ще
шибель — щабель
щильні — щільно
щипити, щипит, щипил —
щепити
ю — її, я ю знам — я її знаю
юж — вже, але для підтвердження
вже — юж
Юлька — Юлько
юритисі, юритсі, юрилсі — стати
непогамованим
ютру — завтра
ягуда — ягода
яж — аж
яйку — яйце
якбуть — як-небудь
яку — як
япку — яблуко
яримлка — ярмулка
ясік — малий заголовок

**Списки та описи с. Павлокоми
1912–1945 рр.**

Емігранти з Павлокоми до США і Канади 1912-13, 1925-28 рр.

подав Петро Федак

1. Афтанас Войтко (1912-3)*	37. Налесник Іван (1912-3)
2. Афтанас ? (1912-3)*	38. Налесник Катерина (1912-3)
3. Афтанас ? (1912-3)	39. Налесник Степан (1912-3)
4. Афтанас А. (1927-8)	40. Налесник М. (1927-8)
5. Барбарек ? (1912-3)	41. Несторовська Анна (1927-8)
6. Бенциер М. (1925)	42. Несторовська ? (1912-3)
7. Белец Андрій (1912-3)	43. Несторовський Федько (1912-3)*
8. Белец Марія (1912-3)	44. Несторовський Володимир (1927-8)
9. Васараб Іван (1912-3)*	45. Потічний Франек (1927-8)
10. Вацяк Стефан (1912-3)*	46. Романик Іван (1912-3)*
11. Вацяк Іван (1912-3)*	47. Романик Василь (1912-3)*
12. Видра ? (1912-3)	48. Романик ? (1912-3)
13. Деркач ? (1912-3)	49. Романик П. (1927-8)
14. Дзівік А. (1912-3)	50. Саджуга Розалія (1912-3)
15. Добош В. (1912-3)*	51. Саджуга Софія (1912-3)
16. Карпа Данило (1912-3)*	52. Саджуга М. (1927-8)
17. Карпа Федько (1912-3)	53. Сльончка Генрик (1912-3)
18. Карпа Пилип (1912-3)*	54. Сльончка Ева (1912-3)
19. Карпа Майхер (1912-3)*	55. Сльончка ? (1912-3)
20. Карпа ? (1912-3)	56. Сльончка Ф. (1927-8)
21. Карпа ? (1912-3)	57. Стець Марія (1912-3)*
22. Коляса ? (1912-3)	58. Терлецький Андрій (1912-3)
23. Коляса М. (1925)	59. Терлецький Михайло (1912-3)
24. Кріль П. (1912-3)	60. Троян ? (1912-3)
25. Курись ? (1912-3)	61. Федак Куба (1912-3)
26. Коштовський Іван (1912-3)*	62. Федак Андрій (1912-3)*
27. Ланчак ? (1912-3)	63. Федак Анна (1912-3)
28. Ланчак Антон (1912-3)*	64. Федак Микола (1912-3)
29. Левицький ? (1912-3)	65. Федак Федько (1912-3)*
30. Майка (Майчиха) ? (1912-3)*	66. Федак ? (1912-3)
31. Мудрик Юрко (1912-3)	67. Федак Софія (1912-3)
32. Мудрик ? (1912-3)	68. Федак Е. (1925)
33. Мудрик Петро (1912-3)	69. Федак Петро (1927-8)**
34. Мудрик Сенько (1912-3)*	70. Федак М. (1927-8)
35. Мудрик В. (1925)	71. Шпак Куба (1912-3)
36. Налесник Дмитро (1912-3)*	72. Шпак Катерина (1912-3)*

* Повернувся до Павлокоми.

** Респондент. (8 березня, 1908) (син Андрія та внук Ілька, та Розалії Романик, та Катерини з Бельців, внук Адальберта та Марії Поточної).

Разом у роках 1912-3, 1925, 1927-8, виїхало 72 особи. У 1912-3 рр. виїхало 59 осіб. З них повернулося 21. У 1925 р. виїхало 4 особи. З них ніхто не повернувся. У 1927-8 рр. виїхало 9 осіб. З них ніхто не повернувся.

Цей список, правдоподібно, не повний. На жаль, після смерті п. Федака стало неможливим справдити цей список, як також ідентифікувати людей у ньому за прізвищами та сусідствами.

Список родин Павлокоми 1943-1945

о. Володимира Лемця

Існує 32 сторінки лінійованого зошита, в якому подані нижче відтворені інформації. Цей список міг бути підготовлений о. Володимиром Лемцем, правдоподібно, між 1943 і 1945 роком — остання дата подана як 28. I. 1945 р. (так твердить О. Коштовська-Червінська, яка пам'ятає, як о. Лемць робив цей список). Інформації, подані тут, точно віддзеркалюють оригінал. Для легшого вжитку сторінки понумеровано від 1 до 32. В цьому списку в першій колоні зліва подано номер сторінки, на якій знаходиться дана інформація, та № запису о. Лемця. В другій колоні подані прізвища та в дужках прізвиська, які вживалися в селі на окреслення родини або сусідства, як наприклад, «До Троє порток». В останній колоні справа подано число опису родини, що знаходиться в списку «Павлокома: Прізвиська родин, назвиська, сусідства», та інформаційні записи від Івана Федака (ІФ), та Ольги Коштовської-Червінської (ОК). Там, де ці записи відсутні, вони походять від Олександри Потічної з «Джулівки».

а) *н.* або *в н.* означає, що особа знаходилася в цей час на примусових роботах у Німеччині.

б) в ССРСР, означає, що особа була арештована НКВД в часі між 1939-1941 рр. та що її доля невідома. Цей список знайшов у напівзруйнованій церкві др. Андрій Федак і передав його на przechовання Івану Федакові в Легніцу, Польща. Копія списку przechовується у автора.

с.1, №1	Анна Рудавська з д. Мудрик (Кольонія)	211; ІФ71; ОК1
с.1, №2	Яків Романик (на Озері)	52 208; ІФ 73; ОК0

	Ангелина Михалик з Несторівських		
	Анна Михалик	44	
	Володимир Михалик	15	
с.1, №?1	Анна Радонь з д. Васараб (до Радоня)	40	212; ОК1
с.1, №?2	Войтіх Афтанас (до Войтка?)	62	214; ІФ70; ОК1
	Катерина з Мудриків		
	Володимир	35 н.	
	Антон	32 н.	
	Ольга	22 н.	
	Марія	19 н.	
	Надія	17 н.	
	Йосиф	16 н.	
	Ярослав	29 н.	
	Олександра	14	
	Северин	12	
с.1, №?3	Марія Коштовська з д. Коваль (до Божекоханого)	66	213; ІФ69; ОК1
	Іван Коштовський	36	
	Ярослава	4	
с.6, №7	Іван Мудрик (до Майхра)	1899, 6. III	181; ІФ45; ОК6
	Катерина з Карпів	1898, 12. XII	
	Володимир	1925, 21. I	
	Петро	1927, 24. VII	
	Йосиф	1931, 24. V	
	Наталія	1933, 25. X	
	Андрій	1938, 18. II	
с.7	Майхер Карпа	1872	
	Ева - Афтанас	66	
с.2, №16	Анна Шльончка з Дзівіків (на Скалу)	43	206; ІФ64; ОК2
	Марія !!	17	
	Юліян Дзівік	1911	
	с.Петра і Марії		
с.2, №17	Петро Добош (до Добуша)	44	205; ІФ63; ОК2

	Марія з Несторівських	28	
	Ольга	2	
с.2, №18 (1)	Володимир Добош (до Добуша)	31	204; ІФ62; ОК2
	Зофія з Уляновських	1909	
	Наталія	1940	
	Катерина	1942	
	Йосиф Добош	33	
	Стефан (Закопане)	36	
с.3, №18 (2)	Петро Коштовський (з другої халупи)	1895	190; ІФ61; ОК2-3
	Зофія з Михаликів		
	Йосифа	1919	
	Павліна	1923	
	Іван (в ССРСР)	1921	
	Любомир	16	
	Юлія	1927	
	Богдан	1933	
	Роман	1934	
с.2, №19	Йосиф Коштовський (до Коштовського)	1897	13. VIII 203; ІФ60; ОК2
	Анна з Бельців	1900	
	Ольга	1923	19. XII
	Юлія	1925	10. II
	Іван	1928	24. VII
	Марія	1933	4. XI
	Розалія з Федаків	19 (72)	
с.3, №20	Іван (Ваньо) Мудрик (до Ваня)	1886	202; ІФ59; ОК3
	Розалія Потічна	1892	
	Андрій	1919	
	Володимир	1922	
	Йосиф	1923	
с.3, №21(1)	Владислав Белець (до Скринаток)	1913	6. II 201; ІФ54; ОК3
	Ангелина Белець	1898	
	Анна	1910	

с.4, №21 (2)	Роман Стець (до Стеця?)	1909 11.	196; ІФ52; ОК5
	Стефанія з Мудриків Андрій	1909 1934	
с.3, №22	Михайло Карпа (до Рузьки)	52	194; ІФ53; ОК5
	Катерина Карпа Ольга Карпа Розалія !! Добош	1922 1934 47	
с.3, №22	Дмитро Петрович (до Рузьки)		53 195; ОК5
с.5, №24	Іван Мудрик (до Зимного з Несторівки)	60	199; ІФ58; ОК3
	Марія з Федаків Володимир Ярослав Катерина Евгенія	56 22 19 20 16	
с.5, №25 (1)	Іван Коштовський (до Карбівника)	1901 2. II	189; ІФ50; ОК5
	Олена	1932 24. VIII	
с.5, №25 (2)	Антін Мудрик (Несторівка)	1884	197; ІФ57; ОК4
	Розалія !! з Шльончків Андрій Мудрик Стефан Богдан Дзівік Юлія з Мудриків Оксана	1890 1903 1921 1914 1919 1940	
с.6, №25 (3)	Андрій Несторівський (Несторівка)	70	198; ІФ56; ОК4
	Марія !! з Ланчаків Володимир Евгенія з Дзівіків Марія Андрій Йосиф Несторівський Александра	64 1903 1906 1929 1933 1920 н. 1911 н.	

с.4, №33	Катерина Васараб (до Буди)	60	185; ІФ51; ОК5
	Марія !!	34	
	Михайло	5	
	Василь	3	
	Іван	1914 н.	
	Зофія	1922 н.	
с.4, №36 (3)	Іван Карпа (до Пилипа з Карпівки)	1903	187; ІФ46; ОК4
	Кароліна з Мудриків	1907	
	Володимир	1926 н.	
	Северин	1927	
	Йосифа	1931	
	Нестор	1041	
с.7, №36 (1)	Андрій Войтович з Коритник (до Єндрейця)	1902 XII	182; ІФ44; ОК6
	Марія з Саджугів	1900	
	Ярослав	1928 XII	
	Володимир	1930 8. VIII	
	Іван	1932	
	Михайло	1935	
с.7, №36 (2)	Зофія	1941	183; ІФ43; ОК6
	Миколай Саджуга (до Саджугі?)	1897	
	Анна !! з Карпів	1900	
	Йосифа	1920	
	Любомир	1930	
	Богдан	1941	
с.7, №38	Юліян Федак	1907 VIII	184; ІФ42; ОК6
	Катерина з Ковалів	1920	
	Надія	1939	
	Катерина з Налесників	1878	
	Анна Федак	1912	
с.7, №41	Марія Коштовська з Васарабів (до Души на Олексівку)	47	172; ІФ40; ОК7
	Любомира !!	1926 VI	
	Катерина	1931	
	Анна	1938	

	Андрій Васараб (німий)	27 літ	
с.8, №42	Катерина Белець з д. Петрович (до Бельця)	73	173; ІФ37; ОК7
	Катерина !! з д. Троянм	38	
	Катерина Мудрик	1930 1. VIII	
с.8, №?(4)	Антін Налесник (до Налесника)	63	175; ІФ34; ОК7
	Йосиф	1922 н.	
	Зофія	1920	
	Іван	1924 н.	
	Ольга	1930	
	Мирослав	1909	
с.8, №43а	Дмитро Налесник (до Налесника)	78	176; ІФ36; ОК8
	Володимир	27	
	Зофія з Коштовських	1917	
с.8, №43б	Іван Налесник (до Махая)	1898 VI	177; ІФ35; ОК8
	Катерина з Ланьчаків	1905 28. VIII	
	Надя	1929 28. IV	
	Юліян	1932 3. IV	
с.9, №45 (1)	Антін Ланчак (до Вунсатого)	1873	167; ІФ39; ОК8
	Марія з Стеців	1880	
	Анна	1921 2. VIII	
	Михайло	1913 н.	
с.9, №45 (2)	Петро Терлецький (до Терлецького)	1907 14. VII	170; ІФ32; ОК8
	Антонина з Потічних	1912 27. XII	
	Зенон	1939 14. III	
с.9, №? (5)	Іван Романик (до Нодзі)	1875 або 4	171; ІФ31; ОК8
	Василь	1885	

	Володимир	1913	
	Александра з Мудриків	1914	
	Орест	1939	
	Оксана	1942	
	Йосиф	1920 <i>н.</i>	
	Андрій	1925 <i>н.</i>	
с.9, №48	Зофія Шльончка з Ланчаків (на Гірку)	1898	166; ІФ30; ОК9
	Йосифа	1923	
	Стефанія	1931	
с.10, №49	Антін Саджуга (під Гірку)	1904	165; ІФ29; ОК9
	Анна з Федаків	1907	
	Володимира	1930	
	Віра	1934	
	Марія	1936	
	Іван	1940	
	Анна Сдажуга з Коштовських	72	
с.10, №50	Іван Петрович (під Греблю, до Польного)	1881 10. IV	164; ІФ28; ОК9
	Катерина зі Стеців	1891 22. IV	
	Володимир	1920 25. V <i>н.</i>	
	Марія	1923 23. III <i>н.</i>	
	Зофія	1926 18. VIII <i>н.</i>	
	Мирон	1929 4. VI	
	Орест	1935 1. XI	
с.10, №51а	Михайло Стець (до Стеця)	1907 26. XI	163; ІФ27; ОК9:6
	Ольга з Саджугів	1911 5.	
с.10, №51б	Марія Стець (до Стеця)	1882	163
	Стефан Мудрик	1940 III	
	Надія Стець	1922 <i>н.</i>	
	Любомира	1925	
с.9, №53(1)	Володимир Терлецький (до Терлецького)	1910 30. VI	169; ІФ33; ОК8
	Мирослава з Курисів	1917 13. VI	

	Ангелина Терлецька	52	
с.11, №53(2)	Іван Коляса (до Коляси?)	1883 2. II	161; ІФ23; ОК10
	Катерина з Васарабів	1893 VII	
	Зофія	1923 29. I	
	Віра	1927 6. V	
	Любомира	1930 26. I	
	Тарас	1933 30. V	
с.11, №54	Петро Коляса (на Гірку, до Гарануші, до Петрусенька)	76 6. V	162; ІФ26; ОК9
	Розалія Мудрик (Колясів)	1904	
	Надія Мудрик	1940 1. IV	
	Іван Коляса (Закопане)	1908	
с.11, №55	Дмитро Федак (до Коляси)	1874	160; ІФ25; ОК10
	Марія з Коштовських	1884	
	Іван	1905	
	Михайло	1910 н.	
	Володимир	1913 н.	
	Зофія	1918	
	Олександра	1921 н.	
	Омелян	1924 н.	
	Богдан-Петро	1927	
с.11, №56	Розалія Карпа з д. Якимець (на Макухівку)	53 в VIII	157; ІФ22; ОК10
	Іван	1909	
	Зофія з Петровичів	1917 5. V	
	Орест	1934 11. VI	
	Борис	1939 5. VI	
	Богдан	1942 26. X	
с.12, №57	Теодор Несторівський (Несторівка)	1878 12. VI	159; ІФ24; ОК0
	Катерина Вацяк з Несторівських	55	
	Михайло Вацяк	1921 11. I	
	Стефан	1923 10. V н.	

с.12, №59	Іван Афтанас (на Роздорожжя)	1902 11. VIII 149; ІФ21; ОК10
	Катерина Ланчак	1906 6. VIII
	Марія	1931 6. VII
	Володимир	1934 6. XII
	Юліян	1936 31. VIII
с.12, №60	Петро Михалик	156; ІФ19; ОК0
	Іван Михалик	1920
	Володимир (с.Йосифа)	1923
	Ярослав (с.Йосифа)	1925
	Мирон (с.Йосифа)	1930
	Зенон (с.Йосифа)	1937
с.12, №61	Антін Михалик (на Гарасівку)	1902 15. VIII 155; ІФ18; ОК2, 11
	Катерина з Мудриків	1906 29. VI
	Іван	1930 18. II
	Зофія	1932 5. XII
	Роман	1935 24. II
	Оляна	1938 22. II
	Мирослава	1941 12. VII
	Анна Михалик з Кучів	78
с.13, №63 (1)	Теодор Федак (Роздорожжя?)	1882 26. VIII 150; ІФ16; ОК11
	Тереса з Михаликів	1890 30. VI
	Северин (<i>в СССР</i>)	1919 2. V
	Евгенія (була в Дрогобичі)	1916 7. VI
	Наталія (<i>в Кракові</i>)	1922 5. IV
	Роман	1928 24. II
	Льонгина	1930 3. II
	Минодора	1932 5. V
с.15, №63 (2)	Іван Вацяк (до Михалія)	1910 146; ІФ13; ОК13
	Ольга з Федаків	1913
	Володимир	1940 VII
с.13, №66	Анна Майка з Налесників (до Майчихи, до Майковички)	1882 151; ІФ12; ОК11

с.13, №67	Іван Стрейко	1896 22. V	152; ІФ10; ОК11
	Володимир	1936 20. IX	
	Олег	1938 19. I	
	Марія Стрейко	понад 60	
	Ева Стрейко	79	
	з Несторівських		
с.15, №69	Антін Стрейко	1903 н.	145; ІФ11; ОК13
	Ольга Стрейко	1910 н.	
	Войтіх Маршалок	1900 2. I	
	(до Маршалка)		
	Анна з Крілів	1898	
	Зофія	1928 15. V	
с.15, №70 (1)	Йосиф	1933 10. XI	144; ІФ8; ОК13
	Дарія	1935	
	Володимир Мудрик	1908	
	Зофія з Колясів	1909	
	Марія	1936 або 37	
	Катерина Мудрик	63	
с.24, №70 (2)	з Романиків		136; ІФ4
	Іван Ланчак	54	
	(до Штоса)		
	Розалія з Мудриків	52	
	Володимир	22	
	Йосиф	20	
с.25	Евгенія Ланчак	16	
	Катерина	12	
	Александра	28	
с.14, №71	Іван Мудрик	1901 18. VI	143; ІФ9; ОК12
	(до Мудрички?)		
с. 15	Марія з Налесників	1906 8. IX	
	Ярослав	1927	
	Юлія	1929 5. V	
	Володимира	1931 18. II	
	Ірина	1933 8. XI	
	Катерина	1936 8. IX	
	Любомира	1938 7. VI	
	Тетяна	1942 16. VIII	

	Катерина Мудрик з Вацяків	72	
с.14, №72	Розалія Ланчак з Шпаків (під Плотом)	49	192; ІФ67
	Евгенія	22	
	Ярослав	20 н.	
	Володимир	46 н.	
	Зофія	1930	
с.13, №?(6)	Володимир Троян (Пудлівка)	38	139; ІФ7; ОК12
	Марія з Байди (з Дубовець)	35	
	Віра	9	
	Наталія	6	
	Орися	4	
	Іван	7 місяців	
	Марія Троян з Ланчаків	69	
	Мирослава Троян	1910	
с.14, №74	Ізидор Стрейко (до Стрейка)	32	140; ІФ5; ОК12
	Марія з Налесників	1914 VIII	
	Дарія	1936	
	Назар	1942	
	Марія Стрейко з Несторівських	74	
с.14, №76	Марія Коваль з Несторівських (до Коваля)	1897	141; ІФ6, 42; ОК12
	Юлія	1929	
	Емілія	1931	
	Дарія	1936	
с.16, №78	Іван Налесник (?)	1872 27. XII	135; ІФ3
	Володимир Налесник	1903 25. V	
	Петро (в СССР)	1912 11. X	
	Михайло Ланчак	1895 25. I	
	Марія з Налесників	1899 24. X	
	Стефан	1921 н.	

	Катерина	1925 н.	
	Йосиф	1929	
	Дарія	1939	
с.16, №?(7)	Іван Петрович (до Петровича)	1902	133; ІФ1
	Зофія з Ланчаків	1908 6. I	
	Мирослава	1932	
	Осип	1936	
	Богдан	1940	
	Марія Ланчак з д. Черепко	1870	
	Катерина	1891	
	Александра	1913	
с.17, №?(8)	Антін Васараб (до Писаря)		129; ІФ2
	Зофія з Мудриків	38-39	
	Наталія	1930	
с.17, №?(9)	Юліян Несторівський (Видрівка)	1914 21. IX	131
	Анна з Карпів	1916 18. IX	
	Катерина	1937 19. IX	
с.17, №82	Петро Несторівський (Видрівка)	1908	132
	Зофія з Федаків	1916	
	Олег	1934	
	Тетяна	1936	
	Ольга	1919 14. V	
	Йосиф Несторівський	1912 н.	
	Марія з Налесників	1910 н.	
с.17, №83	Іван Мудрик (на Греди)	1908 14. III	128
	Катерина з Налесників	1912	
	Михайло	1932	
	Василь	1933	
	Марія	1935	
с.18, №84	Анна Потічна з Потічних (до Павла)	1898	126
	Надія	1930	

с.18, №? (10)	Михайло Карпа (на Шпаківку)	1909	124а
	Марія з Романиків	1906	
	Андрій	1939	
с.18, №88	Олена Потічна з Федаків (Ігнац зі Шпаківки)	1900	124
	Іван	1930	
	Богдан	1934	
	Катерина	1941	
с.17, №89	Іван Васараб (до Писаря)	1883 22. XII	130
	Анна з Ланчаків	1897 15. I	
	Марія	1920 9. I	
	Катерина	1923 23. V	
	Зофія	1925 17. XI	
	Ольга	1929 12. I	
	Тарас	1935 29. IV	
с.18, №90	Володимир Мудрик (до Якимця)	1908	123;
	Ева Мудрик з Коштовських	1883	
	Олександра Мудрик	1914	
	Ольга	1921	
	Іван	1919 н.	
	Роман	1927 н.	
	Ярослав	1920-21	
с.19, №93 (1)	Іван Романик (до Яська від Пилипа з Закуття)	1902	121
	Марія з Стрейків	1907	
	Олена	1942	
	Володимир Барбарек с.Федька	1934	
с.20, №93 (2)	Лука Курись ч (до Лучки)	1864	116
	Михайло Налесник	1910	
	Оксана !! з Курисів	1914	
	Василь !!	1938	

	Зофія	1920	
с.19, №94	Іван Видра (до Видри)	1906 11. VIII	120
	Розалія з Курисів Василь	1906 X 1939	
с.19, №96 (1)	Іван Шпак (<i>в СССР</i>) (до Вандаскі)	1907	119
	Марія Вандас Михайло Вандас	1911 1937	
с.19, №96 (2)	Андрій Коштовський (до Коштовського з Закуття)	1884 21. XI	118
	Розалія з Налесників	1885	
	Анна	1911 17. XI <i>н.</i>	
	Евгенія	1919	
	Стефанія	1924 1. III	
	Надія	1929 17. XII	
	Антін Коштовський	1910 13. IV	
	Зофія з Мудриків	1914 15. V	
	Оляна	1940 1. I	
с.20, №97	Ева Курись з Терлецьких (до Планіти)	1879 IV	117
	Йосиф Курись (<i>в СССР</i>)	1919	
	Андрій	1922	
	Александра	1910 10. X	
	Анна	1913	
	Михайло Петрович	1911 XI	
	Евгенія !! з Курисів	1916 2. VI	
	Олег	1940 7. II	
с.20, №? (11)	Михайло Курись (до Планіти)	1898 <i>н.</i>	117
	Стефанія з Стеців	1913 <i>н.</i>	
	Тарас	1933 <i>н.</i>	
	Іван	1934 <i>н.</i>	
	(?) Ганна	1936 Львів?	
	Ігор	1937	
	Дарія	1941	
с.19, №98	Андрій Шпак (до Шпака з Закуття)	1871	122

	Анна з Мудриків	1879	
	Іван	1905	
	Марія Шпак, дочка Розалії	1938	
с.16, №99 (1)	Катерина Афтанас з Вацяків (до Крентого)	70	148; ІФ15
	Марія	1903	
	Анна	1911	
	Михайло	1914	
с.21, №99 (2)	Стефан Коляса (до Стетевця)	1863 28. IV	114
	Катерина з Федаків	1876 30. V	
	Андрій	1904 15. I	
	Зофія з Крілів	1911 26. IV	
	Катерина !!	1932 10. V	
	Василь	1934 23. VIII	
	Петро Коляса (в н.)	1916	
	Юліян (в СССР)	1918	
с.21, №100	Николай Коляса (до Федька)	1903	115
	Марія з Мудриків	1906 15. VI	
	Анна	1931 8. XII	
	Володимир	1933 18. VIII	
	Ірена	1937 1. I	
с.21, №101	Михайло Коляса (до Бімбаса з Закуття)	1872 14. X	113
	Катерина	1910	
	Йосиф	1916 н.	
	Зофія	1921 н.	
с.23, №104	Іван Шпак (близняк) (?)	1873 III	110
	Андрій !!	1922 21. III	
	Йосиф !!	1925 III н. 325+161-486	
с.22, №105	Антін Шпак (близняк) (?)	1873	108
	Роман	1914	

	Володимир	1918 у Львові	
	Юлія	1910 у Львові	
	Ірена Кріль зі Шпаків	1903 13. III	
	Наталія !!	1928 24. V	
	Зенон !!	1933 15. III	
	Ігор !!	1936 7. III	
	Дарія !!	1939 6. IX	
с.23, №106	Юзеф Пантол (до Пантола)		109
	Розалія Мудрик з Коштовських	67	
	Анна Пантол з Шпаків	1901	
	Катерина	1920 17. VII	
	Марія	1922 16. VII	
	Володимир	1932 6. VI	
с.23, №109	Іван Романик (до Романика)	1896 н.	112
	Катерина з Мудриків	1899	
	Володимир	1921	
	Нестор	1923 24. X	
	Северин	1927 II	
	Михайло	1929 IV	
	Марія	1931 5. III	
	Зенон	1933 15. VI	
с.23, №? (12)	Петро Саджуга (?)	40	?
с.23, №? (13)	Анна Ланьчак (до Яцка?) (з Під діла на Ісопі?) або Анна Петрович (до Кручка)	45	57?, 209Б?; 74
	Володимир	21 н.	
	Катерина	17	
	Іван	13 н.	
с.22, №111	Антін Михалик (на Вобшар)	18. III. 1906	106
	Марія з Мудриків	6. I. 1910	
	Северин	13. IX. 1933	
	Клявдія	16. V. 1936	
	Мирослава	28. V. 1938	
	Іван	28. VI. 1940	

с.25, №113	Анна Афтанас з Рудавських (під Дібровою)	1878 19. I	98
	Іван	1907 н.	
	Зофія	1915	
	Андрій	1917 н.	
	Андрій Саджуга (жонатий з Юлією)	1909	
	Юлія з Афтанасів	1919	
с.25, №115	Миколай Федак (на Діброві)	1874	94
	Анна !! з Шпаків	1875	
	Катерина Федак	1903	
	Нита (Мілько)	24	
	Федак, син Марії		
	Йосиф Федак, син Миколи і Анни	35	
	Олена, дочка !!		
с.24, №117	Михайло Ланьчак (до Кулявого з Діброви)	1891	95
	Кароліна з Мудриків	1897	
	Ольга	1924	
	Миколай	1930	
	Катерина Ланьчак	1900	
с.24, №118	Миколай Ланьчак (під Дібровою)	1898	97
	Марія з Мудриків	1900	
	Осип	1927 н.	
	Катерина	1929 15. VIII	
	Стефанія	1931	
	Віра	1933 III	
	Зофія	1942	
с.24, №? (14)	Андрій Федак (З Діброви)	1901	?
	Марія з Мудриків	1914	
	Зенон	1936	
	Іван	1937	
	Миколай	1940	

с.25, №? (15)	Антін Несторівський (на Сівадлівку)	1903 I	16
	Розалія !! з Федаків	1904	
	Юліян	1935	
с.26, №120	Марія Видра (56) (на Савчину)	1888	2
	Анна	1922 31. IV _н	
	Іван	1924 18. VI	
	Йосиф	1929 13. III	
	Богдан Видра	1913 19. III	
	Ольга з Крілів	1913 III	
	Дарія	1938 12. XI	
с.25, №126 (1)	Катерина Бурко з Несторівських (на Савчину)	1888 15. II	3
	Петро Бурко	1926 2. VIII	
с.26, №126 (2)	Йосиф Кріль (на Крілівку)	1905 6. I	10
	Евгенія з Ланьчаків	1909 2. II	
	Володимир	1933 26. III	
	Михайло	1935	
	Роман	1936	
	Андрій	1940	
	Марія з Рудавських	1872	
с.26, №? (16)	Олена Куцила з Троянів (до Браціся)	1914 23. III	6
	Іван !!	1938 23. XI	
с.26, №? (17)	Антін Несторівський (з Кругеля)	1902 I	7
	Катерина з Несторівських (від Піцяї)	1910 25. IV	
	Андрій	1940 16. VI	
	Миколай	1942 17. XII	
с.26, №? (18)	Катерина Кріль з Афтанасів (на Крілівку)	67	8
	Миколай	1911 11. I	
	Дмитро	1916 19. I	

с.27, №127	Михайло Кріль (на Крілівку)	1891 4. X	9
	Нестор	1924	
	Юліян	1926 н.	
	Любомир	1928	
	Зофія	1933	
	Надія	1937	
	Богдан	1941	
с.27, №? (19)	Іван Кріль (до Вандаскі)	1909	119
	Катарина з Вандасів	1914 II	
	Зенон !!	1933	
	Данило	1942	
с.27, №130	Симеон Троян (?)	1886	15
	Марія з Афтанасів	1892	
	Михайло	1920 н.	
	Александра	1924 12. VII	
	Ярослав	1926 н.	
	Северин	1929 10. III	
	Наталія	1931	
	Ольга	1940 14. X	
с.27, №? (20)	Андрій Троян (до Троє порток)	1893	13
	Анастасія з Уляновських	1898	
	Михайло	1886	
с.28, №133	Михайло Несторівський (на Сівадлівку)	1900	16
	Олена з Крілів	1913	
	Дарія, дочка Катерини з Коштовських	1933	
	Юліян Кріль, син Олени	1935	
	Іван, син Михайла і Олени	1938	
	Володимир	1940	
с.28, №134	Андрій Несторівський (до Піцїя)	75	17

	Володимир !!	1912	
	Анна з Уляновських	1903	
	Катерина	1942 11. I	
	Ярослав с. Андрія (в ССРСР)	1919	
с.28, №135	Антін Несторівський (до Єгипту)	1895	18
	Параскевія !!	1886	
	Зофія	1893	
	Ангелина	1899 14. IV	
	Порфір, син Зофії	1917	
	Іван, син Еви	1920 28. IV н.	
с.28, №136	Ангелина Несторівська з Нестор. (до Піцїї)	1905 II	18
	Кирило	1921 15. V н.	
	Віра	1923 2. III	
	Надія	1926 28. II	
с.29	Роман Несторівський	1928 24. II	
	Юліян	1930 28. V	
	Йосиф	1932 25. V	
	Андрій	1945 28. I	
с.29, №139	Володимир Афтанас (до Бздзьона)	1919 16. VI	21
	Михайло !!	1927 XII	
	Анастасія !! (з потока!)	1905	
с.29, №141	Михайло Афтанас (на Швабівку)	1899 3. IX	23
	Ева з Курисів	1903	
	Марія	1938 6. III	
	Надія	1940 18. II	
	Анна Афтанас з Коштовських	70	
с.30, №142	Степан Афтанас (на Швабівку)	1900	24
	Анастасія !! з Крілів	1908	
	Марія	1932	

	Ярослав	1939	
	Юліян	1942	
с.29, №143	Антін Федак (з Загори)	1876 15. III	22
	Зофія Федак	1908 2. II	
	Дарія д. Зофії	1931 12. VIII	
	Йосиф	1903 21. X	
	Марія з Стеців	1904 6. IX	
	Олег !!	1931 11. I	
	Михайло	1905 21. IX	
	Катерина з Шпаків	1910	
	Володимир	1941	
	Анна Федак, дочка Івана і Марії	1885	
с.30, №144	Ева Уляновська з Стрейків (до Щепоніхи)	65	27
	Ангелина !!	20 н.	
с.30, №146	Богдан Саджуга (до Саджуги)	1923 10. V н.	28
	Роман	1924 5. XII н.	
	Наталія	1926 12. XII н.	
	Северин	1928 14. X	
	Анна	1931 27. X	
	Володимир	1935 10. I	
	Іван, син Осипи	1942 23. IX	
	Йосифа	1919 27. VIII н.	
	Станислава (римо-кат)	1921 28. X	
	Антонина (римо-кат) мама	1902 2. II	
с.30, №147	Стефанія Рудавська з Терлецьких (під Грушку)	1914	29
с.30, №? (21)	Йосиф Несторівський (Сівадлівка)	1898 н.	16
	Александра !! з Кучів	1906 VI	
	Стефанія	1934	
	Богдан	1936	
	Нестор	1940	
	Йосиф Куч (до Куча)	1893	32

	Марія Куч (до Куча)	45 н.	32
с.31, №150	Петро Шпак (на Бувалівку)	1901	33
	Андрій	1897	33
	Розалія з Коштовських	1868	33
с.31, №151	Михайло Коштовський (до Небощика)	70	35
	Розалія з Стеців	51	
	Катерина	1922	
	Юліян	1923 н.	
	Евгенія	1929	
	Ярослав	1919 н.	
	Андрій з Соколиків	1908	
	Йосиф	1926 н.	
	Марія (Львів)	1918	
с.31, №152	Михайло Мудрик (до Куча)	1889	34
	Евгенія !!	1924 н.	
	Роман	1929	
с.31, №154	Андрій Курись (на Город, до Цьотки)	1878	36
	Марія з Потічних	1886	
	Володимир	1914 14. I н.	
	Зофія	1920 15. III н.	
	Катерина	1922	
	Йосиф	1924 н.	
с.32, №155	Марія Мудрик (до Таньки, на Лисаківку)	60	37
с.32, №156	Йосиф Мудрик (на Лисаківку)	1905	38
	Александра !! з Федаків	1910	
	Марія !!	1930	
	Ярослав	1933	
	Катерина	1941	
	Василь Мудрик	1910	
с.32, №157	Петро Потічний (в СССР) (на Джулівку)	1903 11. 5	40

с.32, №158	Александра з Федаків (з Калюжі)	1904 28. V	
	Йосиф	1930	
	Андрій	1930	
	Влодко	1930	
	Катерина Потічна з Федаків	73	
	Зофія Карпа, дочка Івана і Анни з Нестерівських	1911	
	Марія Федак, дочка Анни	1920 20. IX	
	Миколай Ланьчак (на Джулівку)	1901 22. IX	39
	Ева Ланьчак з Шпаків	1872	
	Ангелина Ланьчак	1878	
	Александра Барбарек з Ланьчаків	1906	
	Ольга Ланьчак	1911	
	Михайло Барбарек, синАлександри	1927	
	Михайло Ланьчак, син Йосифа і Анни з Уляновських	1930	

Польські родини Павлокоми

Поляків в селі Павлокома було дуже мало. Вже в 1789 році нараховувалось їх всього вісім родин. На підставі опису з цього року, який був підготовлений тодішнім власником села Юзефом Бознаньським, на базі інвентаря з 1739 року, можна легко відрізнити українців від поляків. Всі православні, а пізніше греко-католики (*Ritus Graeci*) від давніх часів (перший раз згадано в 1595 році) були зобов'язані як частину панщизняних повинностей, сплачувати данину звану “*meczne*”. Римо-католики (*Ritus Latini*) були звільнені від цього обов'язку.

На цій основі наступні сім'ї, які були звільнені від цієї данини, як подає Консигнація №2, можна вважати поляками.²⁴⁰ Це такі родини: 1. Стасек Коваль; 2. Войцех Коваль; 3. Войцех Кухарж; 4. Юзеф Лесьняк; 5. Антек Рудавські; 6. Марцінек Шпак; 7. Томек Точек; 8. Шимон Уляновські.

Дві родини з них, Стасек Коваль та Войцех Коваль, належали до класи “загородників” (*biugi* — тяглі), решта з них були в класі “загородників” (*subditi pedestres* — піші).

Якщо прийняти 10 осіб як пересічне число сім'ї, то число поляків в тому часі виходить на приблизно 80 осіб, що й підтверджується Шематизмом 1785 року, який подає 81 осіб римо-католиків в селі (440 греко-католиків), або 18% населення.

До 1923 року, коли внаслідок парцеляції фільварку прийшло до досить драматичного приросту поляків ціною т.зв. колоністів, польська присутність поважно збільшилася. Значне збільшення польського населення прийшло за ціну звичайного росту сімей, але серед них є теж люди з новими прізвищами, яких перед тим у селі не було. Деякі із них одружені з українками, як Маршалець та Пантол, прибули сюди зі сусіднього с. Бартківка або з інших місцевостей. Дехто із них цілковито асимілювався і почував себе українцем. Очевидно деякі українські родини через подружжя зв'язки стали польськими. В двадцятому столітті, включаючи попередньо згадані сім'ї, бачимо 38 родин поляків, які жили в селі вже від давнішого часу: 1. Станіслав Белець; 2. Владислав Белець; 3. Павел Бурко; 4. Анджей Бурко; 5. Пйотр Бурко; 6. Ян Дзячиньські; 7. Казімеж Думін; 8. Станіслав Кашицькі; 9. Ігнаці Кашицькі; 10. Юзеф

²⁴⁰ No. 311, *Cyrkul Sanok, Panstwo Pawłokoma, Wieś Pawłokoma, Opisanie. ЦДІА України у Львові, ф. 146, оп. 18, спр. 3346.*

Кашицкі; 11. Владислав Кендзерські; 12. Владислав Коваль; 13. Францішек Коваль; 14. Якуб Коцила; 15. Антоні Коцила; 16. Юзеф Кусь; 17. Анджей Ланчак; 18. Пйотр Ланчак; 19. Ян Маршалок; 20. Юзеф Пантол; Людвіг Поточни; 22. Анджей Рудавські; 23. Теодор Рудавські; 24. Францішек Рудавські; 25. Міхал Рудавські; 26. Тадеуш Рудавські; 27. Владислав Рудавські; 28. Валенти Сарніцкі; 29. Юзеф Соколік; 30. Міхал Соколік; 31. Антоні Троян; 32. Шимон Троян; 33. Ян Уляновські (Вуйтусьовой); 34. Ян Уляновські; 35. Юзеф Уляновські; 36. Францішек Уляновські; 37. Вавжко Шльончка; 38. Станіслав Шльончка; 39. Польдек Шльончка.²⁴¹

Після розпарцелювання маєтку п. Сквишського до села напилла нова група 26 польських сімей званих колоністами. З огляду на те, що українцям було неможливо купити землю розпарцельованого фільварку, нова хвиля колоністів, більшість із них з сусідніх сіл (хоча деякі польські сім'ї села також купили землю), обсіла найкращі землі села. Як подає звіт читальні "Просвіта" за грудень 1936 року, число польських дворів зросло до 60. Прізвища цих родин, на жаль більшість без імен, такі: 1. Віцек Банась; 2. ? Банась; 3. ? Банась; 4. ? Банась; 5. Владислав Булдис; 6. Ігнаці Вільк; 7. ? Вротняк; 8. ? Вротняк; 9. Марцелі Дяблік; 10. Марцін Карась; 11. Юзеф Клиж; 12. Людвіг Клиж; 13. Віктор Крупа; 14. Ігнаці Крупа; 15. ? Кшиштось; 16. ? Лах; 17. ? Новак; 18. ? Остафінські; 19. ? Пирда; 20. ? Пудиш; 21. Анджей Радонь; 22. Кацпер Радонь; 23. Шимон Радонь; 24. ? Слаби; 25. ? Хропек; 26. ? Щавінські.²⁴²

Багато з членів вище згаданих родин, давніше осілих, як і колоністів брали участь в мордуванні односельчан українців в березні 1945 року, як це видно з іншого розділу цієї книжки. Виїмком треба вважати Діонізія Радоня (мати українка), який не тільки заховав пам'ять про ці злопам'ятні часи, але, коли прийшов час, вказав братні могили похованих, насипав могили та поставив в їх пам'ять березові хрести. Але декілька поляків також замордовано в тому часі, як наприклад, Коцилу, Франя, чи Владислава Белец з роудиною, Войтіха Маршалка та інших.

²⁴¹ Інформації про польські родини подав Іван Федак в листі з травня 1998 р. За інформаціями поданими у звіті читальні «Просвіта», число польських дворів у 1935 році було 35, а не 39 як подано тут. Дуже можливо, що деякі сім'ї жили разом в одній хаті.

²⁴² Інформації подав Іван Федак в листі з травня 1998 р.

В селі було значне число мішаних подружжів, як у минулому так і в 20-му столітті. На початку 1940-х років у селі було приблизно 50 сімей, в яких подружжя було змішане. Приблизно половина їх (яких 21 сімей) була схильна вважати себе приналежними до польської національності, знову ж друга половина (яких 26 сімей) — до української. Були також випадки, де цей поділ проходив в середині сім'ї. Це тому, що релігійна приналежність (а тому в більшості випадків і національна) дівчат походила від матері, а хлопців — від батька, хоч із цього правила теж були виїмки. Наступний перелік вказує цей розподіл.

Українські мішані родини, асимільовані більше до поляків:

Троян Антон; Бурко Павел; Троян Іван; Троян Андрій; Ланчак Петро; Рудавські Владислав; Соколик Юзеф; Соколик Ян; Ланчак Яцко; Ланчак Андрій.

Польські мішані родини, асимільовані більше до поляків: Белец Ян; Коваль Владислав; Коваль Францішек; Коцила Ян; Коцур ?; Радонь Антон; Рудавські Теодор; Уляновські Ян; Уляновські Ян (від Щепоніхи); Шльончка Станіслав; Шльончка Вавжко.

Українські мішані родини, асимільовані більше до українців:

Кріль Михайло; Федак Антон; Саджуга Іван; Мудрик Сенько; Левицький Микола; Петрович Іван; Романик Антон; Афтанах Іван; Федак Михайло; Шпак Іван; Стрейко Іван; Коштовський Михайло; Михалик Петро; Налесник Антон; Карпа Іван; Коштовський Іван; Мудрик Антон; Коштовський Михайло.

Польські мішані родини, асимільовані більше до українців:

Белец Владислав; Коцила Франьо; Маршалок Войтко; Пантол Юзеф; Потічний Йосиф; Потічний Петро; Потічний Ігнат; Потічний Павло.

В минулому, хоч релігійна приналежність селян була показником їхньої національної приналежності й була завжди ретельно відзначувана і реєстрована в церковних і державних реєстрах, вона не створювала прірви у житті людей. Щойно з розвалом Австро-Угорщини і постановлянням Польщі треба пов'язувати ріст шовіністичних настроїв серед обох національностей. Насаджування колоністів на зголодніле на землю українське село, антиукраїнська політика уряду, як теж постійні переслідування всього українського, до пісні і школи включно, примушувало українців шукати різних засобів оборони і в свою чергу вело до протипольських настроїв серед селян.

Мешканці села, мобілізовані у 1939 році на польсько-німецьку війну*

1. Афтана́с Анто́н (1908), українець. Повернувся, був на роботах у Німеччині і пропав безвісти. (Дивись: 214Б, до «Войтка Афтанаса»).
2. Афтана́с Володи́мир (1907), українець. Повернувся у село і був замордований у 1945 р. (Дивись: 214А, до «Войтка Афтанаса»).
3. Беле́ц Влади́слав (1908), поляк. Попав у німецький полон і, повертаючись додому, був убитий радянською погранзаставою. (Дивись: 174, до «Бельця»).
4. Беле́ц Влади́слав (Володи́мир), (1913), українізований поляк. Повернувся і був замордований. (Дивись: 201, до «Скринаток»).
5. Ваця́к Анто́н (1914), українець. Повернувся і був забраний на роботи до Німеччини. (Дивись: 86, до «Вацяка»).
6. Ваця́к Володи́мир (1909), українець. Повернувся і був забраний на роботи до Німеччини. (Дивись: 86, до «Вацяка»).
7. Ваця́к Іва́н (1907), українець. Мобілізований у 1938 році. Повернувся, опісля арештований НКВД й засланий у Сибір, де вступив до Армії Андерса, живе в Англії. (Дивись: 86, до «Вацяка»).
8. Ваця́к Юліа́н (1913), українець. Повернувся, а тепер в Україні. (Дивись: 84, до «Вацяка»).
9. Добо́ш Анто́н (1914), українець. Повернувся й опісля загинув в УПА. (Дивись: 71, під «Греблю»).
10. Дзі́вік Богда́н (1913), українець. Повернувся й опісля загинув в УПА. (Дивись: 80Г, на «Горбівку»).
11. Крі́ль Дми́тро (1916), українець. Повернувся, але невідомо, що з ним сталося. (Дивись: 8Ж, на «Крілівку»)
12. Ланча́к Миха́йло (1891), українець. Повернувся й опісля замордований. (Дивись: 95, до «Кулявого»).
13. Ланча́к Володи́мир (1916), українець. Пропав безвісти. Одначе Ольга Коштовська-Червінська твердить, що він вернувся й був замордований. (Дивись: 167В, до «Вунсатого»).
14. Мудри́к Васи́ль (1911), українець. Повернувся, а потім виїхав в Україну. (Дивись: 38Г, на «Лисаківку»).

* Більшість інформацій подав п. Іван Федак у 1998. Про долю Йосифа Федака написав Іван Вацяк, лист 24.1.99.

15. Налесник Андрій (1914), українець. Повернувся, а потім загинув в УПА. (Дивись: 81А, до «Дяка»).
16. Несторовський Михайло (1914), українець. Повернувся, а потім загинув в УПА. (Дивись: 198Г, на «Несторівку»).
17. Несторовський Юліан (1914), українець. Повернувся й помер в Польщі у 1996 р. (Дивись: 131, на «Видрівку»).
18. Потічний Іван (?), українець. Повернувся з Мадярщини. Поновно мобілізований у 1940 році. Пропав безвісти. (Дивись: 40Г, на «Джулівку»).
19. Стець Роман (1909), українець. Повернувся й опісля виїхав в Україну. (Дивись: 163Б, до «Стеця»).
20. Федак Михайло (1910), українець. Повернувся, забраний на роботи до Німеччини, тепер в Канаді. (Дивись: 160Б, до «Коляси»).
21. Федак Михайло (1905), українець. Повернувся й опісля загинув в УПА. (Дивись: 22Б, з «Загори»).
22. Федак Микита (Мілько) (1917), українець. Мобілізований у 1938 році. Повернувся, був у Німеччині. Опісля служив в УПА. Помер у Польщі. (Дивись: 94Е, на «Діброву»).
23. Федак Йосиф (1907), українець. Попав у радянський полон, опісля був в Армії Андерса й поповнив самогубство в Англії. (Дивись: 94Д, на «Діброву»).
24. Шпак Іван (1907), українець. Повернувся, був арештований НКВД у 1940 р. і пропав безвісти. (Дивись: 110А).

Арештовані НКВД 1939–41 роки

1. Вацяк Іван, 1907 — Сибір, Армія Андерса. Живе в Англії. (Дивись: 86, до «Вацяка»).
2. Дзівік Іван, 1893 — ув'язнений в Перемишлі, але звільнений. Агент НКВД. Помер в німецькій тюрмі. (Дивись: 80А).*
3. Коштовський Іван (син Петра), 1921 — Сибір, Польська Армія (ІІ). Загинув під Варшавою. (Дивись: 190, до «Другої хати»).
4. Коштовський Володимир, 1908 — арештований НКВД, пропав безвісти. (Дивись: 154Б, на «Гарасівку»).
5. Кріль Антон, 1893 — пропав безвісти. (Дивись: 8Д, на «Крільку»).
6. Кріль Федір, 1904 — повернувся з Сибіру, живе у Львові. (Дивись: 8Е, на «Крільку»; 48 на «Барбареківку»).
7. Ланчак Михайло, 1913 — повернувся і живе у Львові. (Дивись: 167Б, до «Вунсатого»).
8. Мудрик Іван, 1911 — повернувся з Сибіру й живе в Україні. (Дивись: 209Е, з під «Діла»).
9. Налесник Михайло, 1911 — пропав безвісти. (Дивись: 175Є, до «Налесника», 116Б) (до «Лучки»).
10. Налесник Йосиф, 1908 — Сибір, Армія Андерса. Помер в Англії. (Дивись: 81Б, до «Дяка», з «Горбівки»).
11. Налесник Петро, 1912 — доля невідома. (Дивись: 135Б).
12. Несторовський Ярослав, 1919 — доля невідома. (Дивись: 17В).
13. Потічний Петро, 1903 — ув'язнений в Перемишлі й розстріляний в Саліні на початку Німецько-Радянської війни у 1941 році. (Дивись: 40, на «Джулівку»).
14. Федак Северин, 1919 — Сибір, Армія Андерса, ранений на Монте Касіно. Помер від ран в Португалії. (Дивись: 150Б, на «Роздорожжя»).
15. Федак Володимир, 1922 — арештований НКВД, помер в радянському концтаборі. (Дивись: 93, на «Стависька»).
16. Шпак Іван, 1907 — доля невідома. (Дивись: 110А; 119 до «Вандаскі»).

* Івана Дзівіка вбили його власні брати в німецькій тюрмі як більшовицького та німецького донощика. (Більшість з тих інформацій подав Іван Федак в 1998 р. Про долю Северина Федака написав Іван Вацяк, лист від 24.1.99).

Список арештованих німцями 1941–1942 рр.*

1. Афтанас Іван (1905), поляк. Арештований гестапо за допомогу полоненим. Повертаючись додів у 1945 році замордований в Динові. (Дивись: 98Г, під «Діброву»).
2. Булдис Анджей (?), поляк. Пропав безвісти.
3. Васараб Марія (1920), українка. Вийшла з тюрми, довідалася про вимордування села від Андрія Федака, але старалася туди вернутися. Вбито її в Сільниці. (Дивись: 130А, до «Яська від писаря»).
4. Гуц Франьо, (?), поляк. Пропав безвісти. (Дивись: 46, до «Гуца»).
5. Коштовський Іван (1901), українець. Арештований гестапо, пропав безвісти. (Дивись: 189, до «Карбівника»).
6. Кусь Ян (?), поляк. Арештований українською допоміжною поліцією. Пропав безвісти. (Дивись: 1, на «Савчину»).
7. Ланчак Антон, українець. Арештований гестапо. Сидів в Осьвенцімі, де помер в грудні 1943 року. (Дивись: 58, до «Яцка»).
8. Пантол Анна зі Шпаків (1901), українка. Арештована гестапо. Сиділа в Осьвенцімі. Пропала безвісти. (Дивись: 109, до «Пантола»).
9. Уляновскі Ян (?), поляк. Арештований гестапо. Пропав безвісти. (Дивись: 20, до «Войтусьової»).

Цим людям інкриміновано співпрацю з НКВД на донос Івана Дзівіка, через якого пізніше арештовано теж і других, але звільнено. Анна Пантол була вибрана членом сільради, а Марія Васараб стала членом комсомолу. Про других нічого не відомо.

* Ці інформації подав п. Іван Федак в 1998 р. та Єжи Афтанас у 2000 р.

**Список мешканців Павлокоми,
в 1941–43 рр. примусово висланих
на працю до Німеччини***

1. Афтанас Андрій, 1917 — не вернувся. (Дивись: 98Д, під «Діброву»).
 2. Афтанас Іван, 1906, — вернувся в Україну, де помер. (Дивись: 23В, на «Швабівку»).
 3. Афтанас Катерина, 1902, жінка Івана. Вернулася в Україну, де померла. (Дивись: 23В, на «Швабівку», також: 70А, до «Добоша»).
 4. Афтанас-Саджуга Юлія, 1919, — вернулася, пережила і виїхала до Ідині, де померла. (Дивись: 98В, під «Діброву»).
 5. Афтанас Антон, 1908, — не вернувся. (Дивись: 214Б, до «Войтка Афтанаса»)
 6. Афтанас Володимир, 1907, — не вернувся. (Дивись: 214А, до «Войтка Афтанаса»).
 7. Афтанас Марія, 1922, — не вернулася. Живе в Канаді. (Дивись: 214Г, до «Войтка Афтанаса»).
 8. Афтанас Надія, 1923, — не вернулася. (Дивись: 214Г, до «Войтка Афтанаса»).
 9. Афтанас Ольга, 1920, — не вернулася, живе в Австралії. (Дивись: 214В, до «Войтка Афтанаса»).
 10. Афтанас Ярослав, 1913, — вернувся і помер в Польщі. (Дивись: 214Е, до «Войтка Афтанаса»).
 11. Афтанас Йосиф, 1926, — вернувся і був замордований. (Дивись: 214Д, до «Войтка Афтанаса»).
 12. Афтанас Йосифа, 1921, — не вернулася. (Дивись: 83Б, над «Став»).
 13. Афтанас Софія, 1919, — не вернулася. (Дивись: 83А, над «Став»).
- Можливо, живе в Канаді?

* Більшість інформацій, поданих у цьому списку, походять від Івана Федака, які він передав у 1998 році. Дати народження взяті з офіційних джерел. Після кожного прізвища подана дата народження, якщо вона відома (наприклад: 1925), зі знаком запитання, якщо це згодна дата (наприклад: 1925?), або знак запиту, якщо немає дати (наприклад: ?). Для кращої орієнтації подано також порядкове число запису та прізвисько, вживане у селі.

14. Афтанас Іван, 1923, — не вернувся. (Дивись: 83В, над «Став»).
15. Афтанас Михайло, 1899, — вернувся й замордований. (Дивись: 23А, на «Швабівку»).
16. Афтанас Михайло, 1914, — не вернувся. (Дивись: 148В, до «Крентого»).
17. Афтанас Марія, 1903, — вернулася й була замордована. (Дивись: 148А, до «Крентого»).
18. Афтанас Володимир, 1919, — вернувся в Польщу. (Дивись: 21А, до «Бздзьона»).
19. Барбарек Михайло, 1927, — вернувся, був в УПА і пропав безвісти в 1947 р. (Дивись: 39Г, на «Джулівку»).
20. Барбарек (Добош) Йосиф, 1919 — не вернувся. (Дивись: 90, до «Хорошої»).
21. Белец Анна, 1910, — вернулася і була замордована. (Дивись: 201, до «Скринаток»).
22. Бурко Пйотр, 1926, — вернувся. (Дивись: 3, на «Савчину»).
23. Бурко Юзеф, 1923?, — вернувся. (Дивись: 3, на «Савчину»).
24. Васараб Катерина, 1923, — вернулася й замордована. (Дивись: 87, до «Цугана»).
25. Васараб Іван, 1914, — не вернувся. (Дивись: 185Б, до «Буди»).
26. Васараб Софія, 1922, — вернулася і померла. (Дивись: 185В, до «Буди»).
27. Вацяк Ольга, 1927, — вернулася в Україну. (Дивись: 85Г, до «Вацяка»).
28. Вацяк Ольга, 1920, — не вернулася. (Дивись: 146, до «Михаля»).
29. Вацяк Андрій, 1912, — не вернувся. Помер у США. (Дивись: 86, до «Вацяка»).
30. Вацяк Антон, 1914, — не вернувся. Доля невідома. (Дивись: 86, до «Вацяка»).
31. Вацяк Володимир, 1909, — не вернувся. Помер у США? (Дивись: 86, до «Вацяка»).
32. Вацяк Стефан, син Івана, 1924, — вернувся в Україну. (Дивись: 85В, до «Вацяка»).
33. Вацяк* (Несторовський) Михайло, син Андрія, 1921, — вернувся і замордований. (Дивись: 159Б, на «Макухівку»).
34. Вацяк* (Несторовський) Стефан, син Андрія, 1923, — вернувся і замордований. (Дивись: 159В, на «Макухівку»).
35. Вацяк* (Несторовський) Володимир, син Андрія, 1912, — вернувся і замордований. (Дивись: 159А, на «Макухівку»).

36. Верховська Софія, 1923, — вернулася і померла 1943 року. (Дивись: 158, до «Верховського»).
37. Верховська Стефанія, 1921, — вернулася в Україну. (Дивись: 158, до «Верховського»).
38. Верховський Андрій, 1889, — вернувся і замордований. (Дивись: 158, до «Верховського»).
39. Верховський Володимир, 1903, — вернувся і замордований. (Дивись: 158, до «Верховського»).
40. Верховська Ева, (1890), — вернулася і замордована. (Дивись: 158, до «Верховського»).
41. Видра Анна 1922, — не вернулася. Живе в Англії. (Дивись: 2Г, на «Савчину»).
42. Дзівік Марія, 1924, — не вернулася. (Дивись: 80А, на «Горбівку»).
43. Дзівік Ольга, 1926, — не вернулася. (Дивись: 80А, на «Горбівку»).
44. Дзівік Ярослав, 1922, — вернувся, був в УПА, засуджений поляками на смерть і страчений. (Дивись: 80А, на «Горбівку»).
45. Карпа Антон, 1927, — не вернувся. Живе в Аргентині. (Дивись: 188А, на «Карпівку»).
46. Карпа Йосиф, 1912, — вернувся і замордований. (Дивись: 188Б, на «Карпівку»).
47. Карпа Володимир, 1927, — вернувся і був замордований. (Дивись: 187А, до «Пилипа» на «Карпівку»).
48. Карпа Катерина, 1922, — не вернулася. (Дивись: 194А, до «Рузьки»).
49. Карпа Ольга, 1925, — не вернулася. (Дивись: 194Б, до «Рузьки»).
50. Коляса Катерина, 1910, — вернулася і була замордована. (Дивись: 113А, до «Бімбаса»).
51. Коляса Йосиф, 1916, не вернувся. Виїхав до Австралії, де помер у 1991 році. (Дивись: 113В, до «Бімбаса»).
52. Коляса Софія, 1921, вернулася прямо до Львова, де живе й досі. (Дивись: 113Б, до «Бімбаса»).
53. Коляса Петро, 1916, не повернувся. Жив в м. Бітоль та Катовиці (Польща), де й помер у 1989 році. (Дивись: 114Б, до «Стетевця»).
54. Коштовський Михайло, 1925,— вернувся в Україну. (Дивись: 191А, до «Коштовських»)
55. Коштовський Ярослав, 1919, — не вернувся. (Дивись: 35Г, до «Небошика»).

56. Коштовський Йосиф, 1918?, — не вернувся. Живе на Кашубах. (Дивись: 35Г, до «Небощика»).
57. Коштовський Юліян, 1924, — не вернувся. (Дивись: 35Ж, до «Небощика»).
58. Коштовський Антон, 1896, — вернувся в Україну, де помер. (Дивись: 191, до «Коштовських»).
59. Коштовський Богдан, 1930, — вернувся в Україну. (Дивись: 190Д, до «Другої хати»).
60. Коштовський Любомир, 1925, — вернувся в Україну. (Дивись: 190Г, до «Другої хати»).
61. Коштовська Павлина, 1923, — вернулася в Україну. (Дивись: 190В, до «Другої хати»).
62. Коштовська Йосифа, 1919, — вернулася в Україну. (Дивись: 190А, до «Другої хати»).
63. КоштовськаСофія, 1895, — вернулася в Україну. (Дивись: 190, до «Другої хати»).
64. Коштовський Петро, 1895, — вернувся в Україну. (Дивись: 190, до «Другої Хати»).
65. Коштовська Юлія, 1927, — вернулася в Україну. (Дивись: 190Г, до «До Другої Хати»).
66. Коштовський Роман, 1934, — вернувся в Україну (Дивись: 190Е, до «До Другої Хати»).
67. Кріль Дмитро, 1916, — не вернувся. (Дивись: 8Ж, на «Крілівку»).
68. Кріль Юліян, 1926, — не вернувся. Живе у США. (Дивись: 9Б, на «Крілівку»).
69. Кріль Микола, 1911, — не вернувся. (Дивись: 8Є, на «Крілівку»).
70. Курись Любомир, 1925, — не вернувся. (Дивись: 45А, до «Куриськи»).
71. Курись Володимир, 1914, — не вернувся. (Дивись: 36Б, до «Загородки»).
72. Курись Йосиф, 1924, — не вернувся. Помер в Польщі. (Дивись: 36Г, до «Загородки»).
73. Курись Софія, 1919, — не вернулася. Живе в Австралії. (Дивись: 36В, до «Загородки»).
74. Курись Софія, 1920, — вернулася в Україну. (Дивись: 116Г, до «Лучки»).
75. Курись Михайло, 1897, — вернувся в Україну. (Дивись: 117а, від «Планіти»).

76. Курись Стефа (Михайла), 1913, — вернулася в Україну. (Дивись: 117а, від «Планіти»).
77. Курись Андрій, 1922, — втік з Німеччини, служив в УПА. Живе в Канаді. (Дивись: 117Е, від «Планіти»).
78. Курись Тарас, 1933, — вернувся в Україну. (Дивись: 117аА, від «Планіти»).
79. Курись Іван, 1935, — вернувся в Україну. (Дивись: 117аБ, від «Планіти»).
80. Курись Галина, 1936, — вернулася в Україну. (Дивись: 117аВ, від «Планіти»).
81. Курись Ігор, 1938, — вернувся в Україну. (Дивись: 117аГ, від «Планіти»).
82. Курись Дарія, 1941, — вернулася в Україну. (Дивись: 117аГ, від «Планіти»).
83. Курись Михайло, 1944, — вернувся в Україну. (Дивись: 117аД, від «Планіти»).
84. Куч Марія, 1900, — не вернулася. (Дивись: 32Г, до «Куча»).
85. Ланчак Йосиф, 1927, — не вернувся. (Дивись: 97А, під «Діброву»).
86. Ланчак Іван, 1889, — вернувся в Україну. (Дивись: 136, до «Штоса»).
87. Ланчак Розалія, 1891, — вернулася після 11 місяців, а потім виїхала в Україну. (Дивись: 136, до «Штоса»).
88. Ланчак Катерина, 1925, — не вернулася. (Дивись: 135В, на «Видрівку»).
89. Ланчак Стефанія, 1920, — вернулася в Польщу. Живе в Динові. (Дивись: 192А, під «Плотом»).
90. Ланчак Софія, 1919, — вернулася в Україну, живе з Федором Крілем у Львові. (Дивись: 71, під «Греблю»).
91. Ланчак Ярослав, 1922, — вернувся і був замордований. (Дивись: 192Б, під «Плотом»).
92. Ланчак Володимир, 1926 — не вернувся. Живе в Англії. (Дивись: 192В, під «Плотом»).
93. Ланчак Володимир, 1922, — повернувся в Росію. (Дивись: 100А, під «Гірками»).
94. Ланчак Петро, 1901, — вернувся в Україну з родиною (Дивись: 74, до «Кручка»).
95. Ланчак Анна, 1912, — вернулася в Україну. (Дивись: 74, до «Кручка»).

96. Ланчак Марія, 1934, — вернулася в Україну. (Дивись: 74, до «Кручка»).
97. Ланчак Андрій, 1938, — вернувся в Україну. (Дивись: 74, до «Кручка»).
98. Ланчак Софія, 1930, — вернулася в Україну. (Дивись: 74, до «Кручка»).
99. Маршалок Софія, 1928, — вернулася в Україну. (Дивись: 145А, до «Маршалка», до «Войтка»).
100. Михалик Антон, 1902, — вернувся і замордований. (Дивись: 155, до «Михалика»).
101. Михалик Катерина, 1906, — вернулась в Україну. (Дивись: 155, до «Михалика»).
102. Михалик Іван, 1930, — вернувся в Україну. (Дивись: 155А, до «Михалика»).
103. Михалик Софія, 1932, — вернулася в Україну. (Дивись: 155Б, до «Михалика»).
104. Михалик Северин, 1934, — вернувся в Україну. (Дивись: 155В, до «Михалика»).
105. Михалик Роман, 1935, — вернувся в Україну. (Дивись: 155Г, до «Михалика»).
106. Михалик Олена, 1939, — вернулась в Україну. (Дивись: 155Г, до «Михалика»).
107. Михалик Ярослава, 1941, — вернулась в Україну. (Дивись: 155Д, до «Михалика»).
108. Михалик Данилина, 1944, — вернулась в Україну. (Дивись: 155Е, до «Михалика»).
109. Михалик Софія, 1926, — вернулася в Україну. (Дивись: 105А, на «Вобшар»).
110. Михалик Ярослав, 1926, — не вернувся. (Дивись: 156Г, до «Михалика»).
111. Михалик Іван, 1920, — вернувся в Україну. (Дивись: 156В, до «Михалика», на «Гарасівку»).
112. Михалик Володимир, 1923, — вернувся і помер. (Дивись: 156Г, до «Михалика» на «Гарасівку»).
113. Мудрик Володимир, 1924, — не вернувся. Живе в США. (Дивись: 47А, на «Шльончківку»).
114. Мудрик Нестор, 1926, — вернувся в Україну. (Дивись: 76Г, коло «Сереляка»).
115. Мудрик Софія, 1919, — вернулася в Польщу. Живе в с. Бахірець. (Дивись: 209Г, під «Ділом»).

116. Мудрик Олександра, 1913, — вернулася в Україну. (Дивись: 199Б, до «Зимного»).
117. Мудрик Катерина, 1922, — вернулася в Україну. (Дивись: 199В, до «Зимного»).
118. Мудрик Євгенія, 1926, — вернулася в Україну. (Дивись: 199Г, до «Зимного»).
119. Мудрик Ярослав, 1924, — не вернувся. Живе у США. (Дивись: 199Г, до «Зимного»).
120. Мудрик Володимир, 1921, — не вернувся (Дивись: 199Д, до «Зимного»).
121. Мудрик Андрій, 1919, — не вернувся. Живе у США. (Дивись: 202Б, до «Ваня»).
122. Мудрик Володимир, 1921, — не вернувся. Помер у США. (Дивись: 202В, до «Ваня»).
123. Мудрик Йосиф, 1924, — не вернувся. Вбитий у таємничих обставинах у США. (Дивись: 202Г, до «Ваня»).
124. Мудрик Євгенія, 1924, — не вернулася. Живе в Канаді. (Дивись: 34А, до «Куча»).
125. Мудрик Іван, 1919, — не вернувся. Доля невідома. (Дивись: 123Д, до «Якимця»).
126. Мудрик Роман, 1926, — не вернувся. (Дивись: 123Ж, до «Якимця»).
127. Мудрик Ярослав, 1911, — не вернувся. Доля невідома. (Дивись: 123В, до «Якимця»).
128. Мудрик Ольга, 1921, — не вернулася. (Дивись: 123Е, до «Якимця»).
129. Мудрик Володимир, 1925, — вернувся й був замордований. (Дивись: 181А, до «Майхра»).
130. Мудрик Андрій, 1893, — виїхав у еміграцію з цілою сім'єю. Був директором «Маслосоюзу». Помер в Канаді. (Дивись: 143А, до «Мудрички»).
131. Мудрик Стефан, 1921, — не вернувся. Живе у США. (Дивись: 197Г, на «Несторівку»).
132. Налесник Володимир, 1921, — вернувся й був замордований. (Дивись: 81В, до «Дяка»).
133. Налесник Іван, 1924, — вернувся в Україну. (Дивись: 175Б, до «Налесника»).
134. Налесник Йосиф, 1922, — не вернувся. Жив у Катовіцах, де помер. (Дивись: 175А, до «Налесника»).
135. Налесник Йосиф, 1922, — не вернувся. Помер у США.

- (Дивись: 136Г, до «Штоса»).
136. Налесник Володимир, 1919, — вернувся в Україну. (Дивись: 136В, до «Штоса»).
137. Налесник Надія, 1929, — вернулася в Україну. (Дивись: 177А, до «Махая»).
138. Налесник Стефан, 1921, — вернувся, член УПА, засуджений на кару смерті поляками і страчений. (Дивись: 135В, до «Ткача»).
139. Налесник Катерина, 1925, — не вернулася. (Дивись: 135В, до «Ткача»).
140. Несторовська Стефанія, 1919, — не вернулася. (Дивись: 82Г, над «Став»).
141. Несторовська Надія, 1926, — вернулася в Україну. (Дивись: 18В, до «Єгипту»).
142. Несторовський Кирило, 1921, — вернувся в Україну. (Дивись: 18А, до «Єгипту»).
143. Несторовський Іван, 1928, — не вернувся. (Дивись: 18, до «Єгипту»).
144. Несторовський Йосиф, 1920, — вернувся й був замордований. (Дивись: 198Д, на «Несторівку»).
145. Несторовська Ольга з Стрейків, 1907, — вернулася й була замордована. (Дивись: 198Д, на «Несторівку», та 152Г, на «Гірку»).
146. Несторовський Йосиф, 1898, — не вернувся. Помер в Англії. (Дивись: 16В, на «Сівадлівку»).
147. Несторовська Марія, 1905, — вернулася в Польщу де померла. (Дивись: 16Г, на «Сівадлівку»).
148. Несторовський Іван, 1901, — вернувся в Україну. (Дивись: 62, на »Галерію» або до »Кубика»).
149. Несторовський Йосиф, 1912, — вернувся в Україну де помер. (Дивись: 132Є, на «Видрівку»).
150. Несторовська Марія з Налесників, 1910, — вернулася в Україну. (Дивись: 132Є, на «Видрівку»).
151. Несторовська з Вацяків Ольга, 1911, — вернулася в Україну. (Дивись: 82В, над «Став»).
152. Пантол Михайло, 1923, — вернувся в Польщу. (Дивись: 109В, до «Пантола»).
153. Пантол Іван, 1925, — вернувся в Польщу. (Дивись: 109Г, до «Пантола»).
154. Петрович Михайло, 1911, — вернувся в Україну. Живе у

- Львові. (Дивись: 164А, до »Польного«).
155. Петрович Володимир, 1920, — вернувся й був замордований. (Дивись: 164В, до »Польного«).
156. Петрович Марія, 1923, — вернулася. Живе в Динові, Польща. (Дивись: 164Б, до »Польного«).
157. Петрович Софія, 1926, — вернулася й була замордована. (Дивись: 164Д, до »Польного«).
158. Потічний Володимир, 1928, — вернувся й був замордований. (Дивись: 126В, до »Павла«).
159. Романик Антон, 1891, — виїхав з родиною й не вернувся. Там були ще дівчата та другі діти яких імена невідомі. (Дивись: 67, до »Антка Кішки«).
160. Романик Анна, 1893, — не вернулась. (Дивись: 67, до »Антка Кішки«).
161. Романик Іван, 1921, — не вернувся. (Дивись: 67А, до »Антка Кішки«).
162. Романик Володимир, 1923, — вернувся й загинув в УПА. (Дивись: 67Б, до »Антка Кішки«).
163. Романик Марія, 1930, — не вернувся. (Дивись: 67В, до »Антка Кішки«).
164. Романик Андрій, 1926, — вернувся в Україну. (Дивись: 171В, до »Нодзі«).
165. Романик Йосиф, 1920, — вернувся, замордований. (Дивись: 171Б, до »Нодзі«).
166. Романик Станіслава з Саджугів (?), — вернулася, живе в Польщі. (Дивись: 171Б, до »Нодзі«).
167. Романик Олександра з Мудриків, 1914, — вернулася в Україну. (Дивись: 171А, до »Нодзі«, 199Б, до »Зимного«).
168. Романик Володимир, 1927, — не вернувся. Його доля невідома. (Дивись: 208, на »Озері«).
169. Саджуга Богдан—Мирослав, 1923, — не вернувся. Служив в Дивізії. Живе в Австралії. (Дивись: 28А, до »Саджуги«).
170. Саджуга Роман, 1924, — вернувся й був замордований. (Дивись: 28Б, до »Саджуги«).
171. Саджуга Наталія, 1926, — вернулася в Польщу й померла. (Дивись: 28Е, до »Саджуги«).
172. Саджуга Йосифа, 1919, — вернулася в Польщу. (Дивись: 28Г, до »Саджуги«).
173. Саджуга Йосиф, 1927, — вернувся і замордований. (Дивись: 69А, до »Стельмашки«).

174. Сериляк Михайло, 1904, — вернувся і виїхав в Україну. (Дивись: 75, до »Сериляка«).
175. Сериляк Петро, 1925, — виїхав до Австралії, де помер. (Дивись: 75, до »Сериляка«).
176. Соколик Павлина, 1919, — вернулася в Польщу. (Дивись: 65А, до «Соколика»).
177. Стець Надія, 1922, — не вернулася. (Дивись: 163Г, до «Стеця»).
178. Троян Ярослав, 1926, — вернувся і був убитий біля своєї хати літом 1945 року. (Дивись: 52В, до «Трояна»).
179. Троян Ярослав, 1926?, — не вернувся. (Дивись: 15В, на «Швабівку»).
180. Троян Михайло, 1920, — вернувся й виїхав в Україну. (Дивись: 15А, на «Швабівку»).
181. Уляновська Ангелина, 1919, — не вернулася. Виїхала до Канади. (Дивись: 27А, до «Щепоніхи»).
182. Федак Омелян, 1924, — вернувся в Україну і помер. (Дивись: 160Г, до «Коляси»).
183. Федак Володимир, 1913, — не вернувся. Живе в Канаді. (Дивись: 160В, до «Коляси»).
184. Федак Михайло, 1910, — не вернувся. Живе в Канаді. (Дивись: 160Б, до «Коляси»).
185. Федак Олександра, 1921, — не вернулася. Живе в Німеччині. (Дивись: 160Ж, до «Коляси»).
186. Федак Роман, 1928, — не вернувся. (Дивись: 150Г, на «Роздорожжя»).
187. Федак Андрій, 1921, — вернувся, член УПА, загинув в Любачівщині. (Дивись: 60Б, до «Камінця»).
188. Федак Софія, 1923, — вернулася, зв'язкова УПА. Живе в Польщі. (Дивись: 60Г, до «Камінця»).
189. Шльончка Йосифа, 1923, — не вернулася. Живе в Канаді. (Дивись: 166В, на «Гірку»).
190. Шльончка Стефанія, 1931, — не вернулася. Живе в Канаді. (Дивись: 166Г, на «Гірку»).
191. Шльончка Марія, 1926, — вернулася в Польщу. (Дивись: 206А, на «Скалу»).
192. Шльончка Юзеф, ?, — вернувся в Польщу. (Дивись: 206Б, на «Скалу»).
193. Шпак Йосиф, 1925, — вернувся. Жив у Москві де й помер. (Дивись: 110А, до «Близнюка»).

Ці, які верталися з Німеччини, також були у великій небезпеці, бо на кінцевих залізничних станціях попадали в руки польських банд, які рабували майно, а людей вбивали. Дуже часто помордованих скидали в ріку Сян, а потім у вбивствах обвинувачували «бандерівців». Ось одна з подій, яка підтверджує ці бандитські дії. В 1947 році Уряд Безпеки (УБР) наказав спустити воду на т.зв. Гартському ставі, недалеко від залізничної станції Бахір. В ставі знайшли декілька трупів, які загинули від пострілів. Цю кримінальну справу виявлено, бо арештовані бандити себе взаємно обвинувачували. Про це Івану Федаку розповіли його вуйки, поляки Соколики.

Добровольці в дивізії «Галичина»*

1. Ланчак Стефан (?), (син Теодора і Матрони з Налесників). Живе в Англії. (Подала Стефанія Ланчак-Дайчер).
2. Налесник Іван (1924) - Тепер живе у США. (Дивись: 81Г, до «Дяка»).
3. Романик Нестор (1923) - Тепер живе в Іспанії. (Дивись: 112А, до «Романика»).
4. Саджуга Богдан-Мирослав (1923) - Був у Німеччині і під кінець 1944 року звербований до Другої дивізії. Тепер живе в Австралії. (Дивись: 28А, до «Саджуги»).
5. Саджуга Микола (1911) - Брат Петра Саджуги. Пропав безвісти. (Дивись: 47а, на «Шльончківку»).
6. Шпак Володимир (1917) - Легіон «Нахтігаль», українська допоміжна поліція, Дивізія і можливо УПА. Загинув біля Львова. (Дивись: 108В, на «Шпаківку»).
7. Шпак Роман (1913) - Тепер живе у США. (Дивись: 108Б, на «Шпаківку»).

* Більшість інформацій у цьому списку походить від Івана Федака, які він передав у 1998 році.

Мобілізовані в 1940 році та схоплені в 1944 році до служби в Червоній Армії *

1940 рік

1. Бурко Юзеф (1918), син Павла, поляк. Повернувся у 1945 р. (Дивись: 3, на «Савчину»).
2. Добош Захарій (Ярослав)(1917), українець. Повернувся у 1945 р. Замордований біля своєї хати. (Дивись: 70В, до «Добоша».
3. Карпа Михайло (1908), українець. В 1944 році мобілізований до Червоної Армії, після втрати обох ніг вернувся в Україну, де зустрів свою дружину і сина. (Дивись: 124а, на «Шпаківку»).
4. Коваль Тадеуш (1919), поляк. Повернувся у 1945 р. (Дивись: 142, до «Коваля»).
5. Коляса Юліан (1918), українець. Пропав безвісти. (Дивись: 114Г, до «Стетевця»).
6. Коцила Тадеуш (1919), поляк. Пропав безвісти. (Дивись: 5, до «Коцили»).
7. Курись Йосиф (1919), українець. Не захотів служити й дезертирував. Зловлений НКВД і розстріляний у Самборі. (Дивись: 117Д, до «Планіти»).
8. Потічний Іван (?), українець. Пропав безвісти. (Дивись: 40Г, на «Джулівку»).
9. Федак Михайло (1919), українець. Пропав безвісти. (Дивись: 60, до «Камінця»).

1944 рік. Схоплені під час облоги для служби в Червоній Армії

1. Видра Іван (1924), українець. Дезертир з фронту. (Дивись: 2Б, на «Савчину»).
2. Карпа Михайло (1908), українець. Повернувся, замордований. (Дивись: 124а, на «Шпаківку»).
3. Петрович Володимир (1920), українець. Звільнений від служби з огляду на здоров'я. Замордований. (Дивись: 164В, до «Польного»).
4. Федак Іван (1924), українець. Утік з транспорту. (Дивись: 93Б, на «Стависька»).
5. Шпак Андрій (1922), українець. Утік з транспорту. Замордований. (Дивись: 110Бв).

* Ці інформації подав п. Іван Федак у 1998 році.

Вояки УПА з села Павлокома*

На самому початку варто зробити замітку, що більшість людей із села Павлокома, які брали активну участь в підпільному русі, робили це з огляду на ситуацію, що витворилася після вимордування села боївкою АК в березні 1945 року. Очевидно, що й до того часу в селі мусила оперувати підпільна ОУН, бо існувало також Юнацтво ОУН. Одначе про ці справи важко щось конкретного сказати позаяк більшість членів ОУН не дожила до наших часів.

Список, який поданий тут, був зроблений п. Іваном Федаком («Гордий») в 1987 р, який після виходу з польської тюрми до своєї смерті у 1999 році дуже активно діяв в обороні пам'яток села, що ще залишилися, таких, як цвинтар, дзвіниця, а при тому також старався увіковічнити імена односельчан:

1. Афтанас Стефан (1913), «Холодний», СБ, помер в Польщі у 1987 р. (Дивись: 92Б, на «Стависька»).
2. Барбарек Михайло (1927), «Бистрий», АСБ, кур'єр, загинув у 1946 р. (Дивись: 39Г, на «Джувівку»)
3. Васараб Володимир (1911), «Заяць», сот. «Бурлаки», загинув в автомобільній катастрофі у 1952 в Австралії.
4. Вацяк Ярослав (1921), «Чміль», сот. «Громенка», живе у США. (Дивись: 85Б, до «Вацяка»).
5. Вацяк Ярослав (1928), »Оріх», сот. «Громенка», засуджений на довічне тюрму, амністований, помер в Польщі. (Дивись: 147, на «Порубку»).
6. Видра Іван (1924), «Ферко», СБ, засуджений на смерть, розстріляний в 1947 р. (Дивись: 2Б, на «Савчину»).
7. Дзівік Богдан (1913), «Гордий», сот. «Громенка», загинув в бою з 20 на 21 серпня, 1946 р. у Дилягівському лісі. Похований на цвинтарі в селі Поруби. (Дивись: 80Г, на «Горбівку»).

* Ці інформації подав п. Іван Федак двома наворотами. Останній список поданий у 1998 році. До цього списку додано ще деякі імена, яких не було в списку Федака, як наприклад, Ольга Несторовська, та членів Української Молодої Повстанчої Армії (УМПА) сот. «Любченка», яка не була регулярною сотнею УПА, й не була навіть озброєна, але яка гуртувала молодь в районі дій сот. «Громенка». Тут подані її члени з с. Павлокома. (Дивись: «Літопис УПА», т. 16, Торонто, 1987, ст. 540).

8. Дзівік Ярослав (1922), «Щупак», сот. «Громенка», засуджений на смерть, розстріляний в 1947 р. (Дивись: 80А, на «Горбівку»).
9. Добош Антон (10.5.1914), «Скакун» або «Бігун», сот. «Громенка», загинув 22.10.1945 р. під час акції на Кузьмину Перемиського повіту. Тіло залишилося на полі бою. (Дивись: 71, під «Греблю»).
10. Карпа Северин (1928), «Хрущ», сот. «Крилача», засуджений на смертну кару, яку замінено довігільною тюрмою, амністований, живе в Польщі. (Дивись: 187Б, до «Пилипа з Карпівки»).
11. Коштовська (Жук) Юлія (1926), «Зірка», УЧХ, живе в Польщі. (Дивись: 203Б, до «Коштовського»).
12. Коштовська (Афтанас-Червінська) Ольга (1923), «Калина», УЧХ, живе у США. (Дивись: 203А, до «Коштовського»).
13. Коштовський (Назаренко, Осип) Іван-Назар (1928), «Назар», сот. «Громенка», важко ранений, живе у США. (Дивись: 203В, до «Коштовського»).
14. Коштовський Антон (1910), «Лис», сот. «Громенка», загинув під Бірчою у 1946 р. (Дивись: 118Г, до «Коштовського з Закуття»).
15. Кріль Нестор, «Павлик» (1924), СБ. Полонений у Чехословаччині й переданий Польщі. Засуджений на довічне ув'язнення 9 вересня 1947 р. у Ряшеві. Амністований, помер в Польщі 1986 р. (Дивись: 9А, на «Крелівку»).
16. Курись Андрій (1922), «Жук», сот. «Громенка», ранений, живе в Канаді. (Дивись: 117Е, до «Планіти»).
17. Ланчак Іван (1930?), «Зозуля», сот. «Крилача», полонений і засуджений на довігільну тюрму, помер у в'язниці у 1952 р. (Дивись: 39Б, на «Джулівку»).
18. Мудрик Петро (1915), «Миколаєвич», («Липа?»), кущовий 4 рн. (харчовий референт), живе в Україні. (Дивись: 128, з «Гред»).
19. Мудрик Ярослав (1924), «Гусак» («Хмель?»), сот. «Яра-«Крилача». Арештований в половині 60-х років. Засуджений на довігільну тюрму, амністований, помер в Польщі у 1973 р. й похований у Вроцлаві. (Дивись: 143Д, до «Мудрички»).
20. Налесник Андрій (1914), «Дорошенко», сот. «Громенка», загинув у проривному бою у лісі над селом Грушівка весною 1947 р. Тіло залишилося на полі бою. (Дивись: 81А, до «Дяка»).

21. Налесник Степан (1921), «Лис», сот. «Громенка», засуджений на смертну кару 6 червня 1947 р в Ряшеві і того дня страчений. (Дивись: 135В, до «Ткача»).
22. Несторвська, Ольга (1919), »Калина», член підпільної сітки, зв'язкова, живе у Львові. (Дивись: 132Ж, на »Видрівку»).
23. Несторовський Іван (1908) ?, член підпільної сітки, куш, загинув у 1947 р. в селі Поруби, де й похоронений. (Дивись: 82Б, над «Став»).
24. Несторовський Михайло (1914), «Їж», СБ 3 р-н, загинув у наступі на Бірчу у 1946 р. Тіло залишилося на полі бою. (Дивись: 198Г, на «Несторівку»).
25. Потічний Андрій (1930), «Залізник», член УМПА (Молодіжна сотня), сот. «Любченка», живе в Канаді. (Дивись: 40В, на «Джулівку»).
26. Потічний Володимир, (1930), («?»), УМПА (Молодіжна сотня), сот. «Любченка». Живе в Канаді. (Дивись: 40В, на «Джулівку»).
27. Потічний Йосиф (Петро Й.) (1930), «Воробчик», сот. «Громенка», живе у Канаді. (Дивись: 40В, на «Джулівку»).
28. Потічний Станислав (1921), «Лис», СБ, загинув в селі Грушівка у 1945 р., похоронений на цвинтарі УПА в с. Воля Володзька. (Дивись: 126А, до «Павла»).
29. Романик Володимир (1921), «Гупало», сот. «Громенка», ранений у рейді на Захід, полонений, засуджений на кару смерті й розстріляний у 1947 р. у Ряшеві. (Дивись: 112Б, до «Романика»).
30. Романик Володимир (1923), «Оса», сот. «Крилача», загинув в бою біля с. Добра Шляхецька у 1946 р. Тіло залишилось на полі бою. (Дивись: 67, до «Антка Кішки»).
31. Рудавський Андрій (1926), «Їж», СБ, засуджений на кару смерті 9 вересня 1947 р. і страчений 15 вересня 1947 р. у Ряшеві. (Дивись: 211А, на «Колонію»).
32. Смичинський Ярослав (5.6.1922), «Книш», сот. «Громенка», засуджений 9.7.1947 р. на кару смерті у Ряшеві. Розстріляний 15.7.1947 р. В документі вироку сказано, що він син Івана Смичинського та Анни Троян. В селі Смичинських не було, але були Трояни.
33. Троян Володимир (1911), «Горох», амуніційний кулемета, сот. Яра-Крилача. Помер 16 січня на санітарному пункті у Волі Володзькій від рани в голову, одержаної 1 січня 1946 р. під час

- бою в с. Ляхава. Похоронений на цвинтарі УПА у с. Воля Володзька. (Дивись: 11А, до «Лісного»).
34. Троян Володимир, (1903), «?», харчовий, помер в Польщі. (Дивись: 139А, на «Пудлівку»).
 35. Федак Богдан (1937), «?», УМПА (Молодіжна сотня), сот. «Любченка». Живе в Канаді. (Дивись: 42а, на «Калюжу»).
 36. Федак Богдан-Петро (1907), член УПА, «Галка». Звільнений, виїхав в Україну. Живе в с. Сушин на Тернопільщині. (Дивись: 160Г, до «Коляси»).
 37. Федак Андрій (1921), «Остриця», СБ Любачівщина, загинув у 1945-1947 рр. (Дивись: 60Б, до «Камінця»).
 38. Федак Йосиф (1903), «Шишка», куш. Харч. 4 р-н. Вивезений на Одзискане, помер в Польщі у 1971 р. (Дивись: 22А, з «Загори»).
 39. Федак Іван (1924), «Гордий», сот. «Крилача». Арештований 4 листопада 1960 року. Відсидів довголітнє ув'язнення, жив у Польщі, де помер у 1999 році. (Дивись: 93Б, на «Стависька»).
 40. Федак Микита (Мілько) (1917), «Заяць», сот. Крилача». Арештований у 60-х роках, засуджений на довголітнє ув'язнення, амністований, помер у Польщі у 1984 р. (Дивись: 94Е, на «Діброву»).
 41. Федак Михайло (1905), «Остап», СКВ, загинув у бою в селі Жогатин у 1945 р. Похоронений на цвинтарі УПА в с. Воля Володзька. (Дивись: 22Б, з «Загори»).
 42. Федак Софія (1923), «Ліда», зв'язкова 4 р-н, живе в Польщі. (Дивись: 60Г, до «Камінця»).

Цей список не повний, тому що перед вивезенням до СРСР багато чоловіків з Павлокоми були включені в різні підпільні структури й сповнювали службу для підпілля. Під кінець 1945 і з початком 1946 року всіх їх демобілізовано і вони з родинами легально виїхали в Україну. Наприклад, Петро Терлецький, Василь Мудрик та інші працювали у різних структурах кушів та у низовій ланці підпільної адміністрації.

**Прізвиська, назвиська,
сусідства**

Олександра Федак Потічна

Іван Федак.

Ольга Коштовська-Червінська.

Олена (Олександра) Федак-Потічна.

Павлокома з Гуцової скали. (1998)

Павлокома-Джулівка.

Павлокома з Ґуцової скали. (1998)

Павлома зза Сяну.

Алфавітний список до «Прізвиська і сусідства»

<i>ч.</i>	<i>Прізвище</i>	<i>Прізвисько</i>	<i>ч.зап</i>
1	Афтанас Володимир	до «Бздзьона»	21
2	Афтанас Михайло	на «Швабівку»	23
3	Афтанас Степан	на «Швабівку»	24
4	Афтанас Іван паламар	на «Боднарівку»	77
5	Афтанас Теодор	над «Став»	83
6	Афтанас Стефан	на «Стависька»	92
7	Афтанас Андрій	на «Стависька»	93а
8	Афтанас Анна з Рудавських	під «Діброву»	98
9	Афтанас Катерина з Вацяків	до «Крентого»	148
10	Афтанас Катерина з Ланчаків	на «Роздорожа»	149
11	Афтанас Войтко	до «Войтка»	214
12	Барбарек Анна з Добошів	до «Хорошої»	90
13	Барбарек Михайло	на «Шпаківку»	107
14	Белец Ян	до «Бельця»	173
15	Белец Антоніна з Коцилів	до «Бельця»	174
16	Белец Владислав	до «Скринаток»	201
17	Бурко Павел	на «Савчину»	3
18	Бурко Пйотр	до «Бурка»	41
19	Вандас Марія	до «Вандаскі»	119
20	Вацяк Степан	до «Вацяка»	61
21	Вацяк Юліян	до «Вацяка»	84
22	Вацяк Іван	до «Вацяка»	85
23	Вацяк Йосиф	до «Вацяка»	86
24	Вацяк Іван	до «Михаля»	146
25	Вацяк Анна	на «Карпівку»	179
26	Вацяк Михайло	до «Басури»	180
27	Васараб Марія	до «Цугана»	87
28	Васараб Антон	до «Писаря»	129
29	Васараб Іван	до «Писаря»	130
30	Васараб Катерина	до «Буди»	185
31	Васараб Володимир	до «Буди»?	186
32	Видра Марія з Коштовських	на «Савчину»	2
33	Видра Іван	до «Видри»	120
34	Верховський Андрій	«Верховські»	158
35	Войтович Андрій	до «Єндрейця»	182
36	Ґуц Франьо	до «Ґуца»	46
37	Дзівік Антон	до «Жоньци»	64
38	Дзівік Анна з Троянів	на «Горбівку»	80
39	Дзячинські Ян	до «Сракі»	111
40	Добош Василь	до «Добоша»	70

<i>ч.</i>	<i>Прізвище</i>	<i>Прізвисько</i>	<i>ч.зап</i>
41	Добош Антон	під «Греблю»	71
42	Добош Володимир	до «Добоша»	204
43	Добош Петро	до «Добоша»	205
44	Думін Казімеж	до «Думіна»	93а
45	Карпа Марія	під «Діброву»	99
46	Карпа Розалія з Мудриків	на «Макухівку»	157
47	Карпа Іван	на «Карпівку»	187
48	Карпа Даниїл	на «Карпівку»	188
50	Карпа Михайло	на «Шпаківку»	124а
51	Карпа Ева	до «Тимка»	193
52	Карпа Михайло	до «Рузьки»	194
53	Кашицкі Міхал	до «Кашицкіх»	101
54	Кашицкі Ігнац	до «Кашицкіх»	102
55	Кашицкі Станіслав	до «Кашицкіх»	103
56	Коваль Владислав	до «Коваля»	141
57	Коваль Францішек	до «Коваля»	142
58	Коляса Михайло	до «Бімбаса»	113
59	Коляса Стефан	до «Стетевця»	114
60	Коляса Микола	до «Федька»	115
61	Коляса Іван	до «Коляси»	161
62	Коляса ? жінка Петра	до «Коляси»	162
63	Коцила Куба	на «Савчину»	5
64	Коцила Ян	до «Браціся»	6
65	Коцур ?	до «Коцура»	19
66	Коштовський Михайло	до «Небощика»	35
67	Коштовський Петро	до «Коршми»	88
68	Коштовський Андрій	на «Закуття»	118
69	Коштовська Розалія	на «Гарасівку»	154
70	Коштовська Марія з Васарабів	до «Души»	172
71	Коштовська Марія з Кайзаків	до «Карбівника»	189
72	Коштовський Петро	з «Другої хати»	190
73	Коштовський Антон	з «Другої хати»	191
74	Коштовська Розалія з Федаків	до «Коштовського»	203
75	Коштовська Марія з Ковалів	до «Божекоханого»	213
76	Коштовський Петро	до «Карбівника»	215
77	Кріль Катерина з Афтанасів	на «Крілівку»	8
78	Кріль Михайло	на «Крілівку»	9
79	Кріль Йосиф	на «Крілівку»	10
80	Кріль Софія з Карпів	на «Барбарек»	48
81	Куриць Куба	до «Курицьки»	45
82	Куриць Андрій	на «Город»	36
83	Куриць Олекс.(Окс.)	до «Лучки»	116

<i>ч.</i>	<i>Прізвище</i>	<i>Прізвисько</i>	<i>ч.зап</i>
84	Курись Ева з Терлецьких	до «Планіти»	117
85	Курись Михайло	від «Планіти»	117a
86	Кусь Юзеф	на «Савчину»	1
87	Куч Йосиф	до «Куча»	32
88	Ланчак Петро	до «Ланчака»	26
89	Ланчак Микола	на «Джулівку»	39
91	Ланчак Андрій	від «Яцка»	63
92	Ланчак Петро	до «Кручка»	74
93	Ланчак Яцко	до «Яцка»	91
94	Ланчак Михайло	до «Кулявого»	95
95	Ланчак Микола	під «Діброву»	97
96	Ланчак Анна	під «Гірками»	100
97	Ланчак Андрій	з «Загори»	104
98	Ланчак Іван	до «Штоса»	136
99	Ланчак Антон	до «Вунсатого»	167
100	Ланчак Розалія з Шпаків	під «Плотом»	192
101	Левицька Стефанія	»Гуц. Скала»	43
102	Лемцьо Володимир	на «Плебаню»	178a
103	Майка Анна	до «Майчихи»	151
104	Маршалек Войцех	до «Маршалка»	145
105	Михалик Іван	на «Вобшар»	105
106	Михалик Антон	на «Вобшар»	106
107	Михалик Антон	на «Гарасівку»	155
108	Михалик Петро	на «Гарасівку»	156
109	Михалик Йосиф	на «Озері»	207
110	Мудрик Михайло	від «Куча»	34
111	Мудрик Марія	до «Таньки»	37
112	Мудрик Анеля з Уляновських	на «Лисаківку»	38
113	Мудрик Катарина з Колясів	«Шльончківка»	47
114	Мудрик Стефан	з «Лисаківки»	76
115	Мудрик Ева з Коштовських	до «Якимця»	123
116	Мудрик Іван	на «Греди»	128
117	Мудрик Катерина (вдова)	до «Мудрички»	143
118	Мудрик Катерина з Р.	до «Лабатої»	144
119	Мудрик Іван	до «Майхра»	181
120	Мудрик Антон	на «Несторівку»	197
121	Мудрик Іван	до «Зимного»	199
122	Мудрик Іван	до «Ваня»	202
123	Мудрик Антон	під «Ділом»	209
124	Мудрик Григорій	під «Ділом»	210
125	Налесник Стефан	до «Дяка»	81
126	Налесник Іван	на «Видрівку»?	135

<i>ч.</i>	<i>Прізвище</i>	<i>Прізвисько</i>	<i>ч.зап</i>
127	Налесник Антон	до «Налесника»	175
128	Налесник Дмитро	до «Налесника»	176
129	Налесник Іван	до «Махая»	177
130	Несторовський Антон	на «Савчині»	7
131	Несторовський Михайло	на «Сівадлівку»	16
132	Несторовський Володимир	до «Пиція»	17
133	Несторовський Анеля	до «Єгипту»	18
134	Несторовський Петро	до «Кругеля»	44
135	Несторовський Іван	до «Кубика»	62
136	Несторовський Андрій	над «Став»	82
137	Несторовський Антон	на «Діброві»	96
138	Несторовський Юліян	на «Видрівку»	131
139	Несторовський Іван	на «Видрівку»	132
140	Несторовський Теодор	на «Несторівку»	159
141	Несторовський Андрій	на «Несторівку»	198
143	Пантол Юзеф	до «Пантола»	109
144	Петрович ? з Мудриків	до «Війта»	55
145	Петрович Іван	на «Видрівку»	133
146	Петрович Іван	до «Польного»	164
147	Петрович Дмитро	коло «Рузьки»	195
148	Потічна Катерина	на «Джулівку»	40
149	Потічний Ігнат	на «Шпаківку»	1246
150	Потічний Павло	до «Павла»	126
151	Потічний Людвіг	до «Кожушка»	127
152	Радонь Анна з Васарабів	за «Рікою»	212
153	Романик Розалія	до «Лінивого»	56
154	Романик Антон	до «Кішки»	67
155	Романик Іван	до «Романика»	112
156	Романик Іван	«Писар Закутя»	121
157	Романик Пилип	«Пил Закутя»	125
158	Романик Іван	до «Нодзі»	171
159	Романик Яків	на «Озері»	208
160	Рудавські Франьо	під «Грушку»	29
161	Рудавські Анджей	під «Грушку»	30
162	Рудавска Стефанія з Колясів	До «Гжондзеля»	49
163	Рудавска Марія	до «Газди»	50
164	Рудавські Ян	до «Коруни»	51
165	Рудавські Теодор	на «Кольонію»	211
166	Саджуга Антоніна з Васарабів	до «Саджуги»	28
167	Саджуга Михайло	до «Стельмашк»	69
168	Саджуга Пазя	коло »Цяпи»	73
169	Саджуга Йосиф	до «Цвая»	78

<i>ч.</i>	<i>Прізвище</i>	<i>Прізвисько</i>	<i>ч.зап</i>
170	Саджуга Антон	під «Гірку»	165
171	Саджуга Микола	к. «Єндрейця»	183
172	Сарніцкі Валенти	до «Сарніцкого»	168
173	Сереляк Розалія з Рудавських	до «Сереляка»	75
174	Соколик Юзеф	до «Соколика»	65
175	Соколик Антош з Банасів	до «Соколика»	66
176	Стець Северин	до «Дячихи»	68
177	Стець Марія з Налесників	до «Стеця»	163
178	Стець Роман	до »Стеця»	196
179	Стрейко Ізидор	до «Стрейка»	140
180	Стрейко Ева	на «Гірку»	152
181	Терлецький Володимир	«Терлецькі»	169
182	Терлецький Петро	«Терлецькі»	170
183	Троян Антон	«Троє порток»	4
184	Троян Микола	«Лісний»	11
185	Троян Андрій	«Троє порток»	13
186	Троян ?	до «Халя»	14
187	Троян Сенько	на «Швабівку»?	15
188	Троян Антон	до «Трояна»	52
189	Троян Марія з Ланчаків	на «Пудлівку»	139
190	Троян Йосиф	на «Порубку»	147
191	Уляновські Войтек	«Войтусьова»	20
192	Уляновські Ян	до «Хахни»	25
193	Уляновські Ян	до «Щепоніхи»	27
194	Федак Антон	з «Загори»	22
195	Федак Михайло	на «Калюжу»	42
196	Федак Северин	на «Калюжу»	42a
197	Федак Григорій	до «Камінця»	60
198	Федак Олександра з Соколиків	на «Стависька»	93
199	Федак Микола	на «Діброві»	94
200	Федак Теодор	«Роздорожжя»	150
201	Федак Дмитро	до «Коляси»	160
202	Федак Іван	на «Олексівку»	178
203	Федак Юліян	до «Федачки»	184
204	? Шимон	до «Шимця»	12
205	Шльончка Станіслав	на «Гірку»	166
206	Шльончка Вавжко	на «Скалу»	206
207	Шпак Юстина	на «Бувалівку»	33
208	Шпак Іван	до «Пазі»	53
209	Шпак Роман(Ант.близн)	на «Шпаківку»	108
210	Шпак Іван (близн)	на «Шпаківку»	110
211	Шпак Андрій	на «Закуття»	122

Прізвиська родин, назвиська, сусідства 1945–1999 рр.

Опис починається з південного сходу від «Савчини»

На «Савчину»

1. Кусь Юзеф (?). Жонатий з українкою, яка походила від Бурка, але троє дітей були вже поляками (Кася, Зося, Ясьо). Яся арештувала українська допоміжна поліція за німецьких часів, і він ніколи вже не вернувся. (Дивись теж: 3; 20).
- 1а. Маршалек Ян (?), поляк, який походив з с. Бартківки. Великий прихильник Пілсудського. Його, здається, забрало українське підпілля, й за ним пропав слід.
2. Видра Григорій (1877). Українець, жонатий з українкою Марією з Коштовських (9.3.1888 – 1945). Мали троє хлопців — А. Богдана (18.3.1913), Б. Івана (8.6.1924), В. Йосифа (13.3.1929) та доньку Г. Анну (23.4.1922). Ще двоє дітей Катерина та Петро померли немовлятами. (Дивись теж: 11; 120). Григорій помер у 1937 році, а Марію замордовано два тижні перед нападом на село.
- А. Богдан був у Німеччині (Дивись: На роботі у Німеччині), а опісля його запроторено у Сибір, звідкіля після двох років він утік до Львова й після клопотів з припискою оженився знову зі Стефою ? Опісля з братом Йосифом виїхав у Крим, а тепер живе у Дзержинську. Його першу жінку Ольгу з дому Кріль (6.3.1913 – 1945) замордовано, як її викрито вже після акції на село. Донечка Дарія (12.12.1938) залишилась сама, пережила й тепер живе в Катовіце, де вийшла заміж та має три доньки.
- Б. Іван насильно схоплений до служби в Червоній Армії у 1944 році, дезертирував з фронту. (Дивись: Насильно мобілізовані у 1944 р.) Опісля служив у СБ, («Ферко») й в часі рейду на Захід був полонений і страчений у 1947 р. (Дивись: Вояки УПА). (Дивись: 116Г).
- В. Йосифа повісили поляки Франек Кашицкі та Мецьо Цимбалісти з с. Диягови в лісі ще перед трагічними подіями у селі. Коли він вже не виказував ознак життя, його знято, аби забрати

пасок, на якому його повішено, й залишено напризволяще. Це його особисте свідчення у листі до своєї сестри Анни. Після вбивства його матері Марії, його взяв до себе Іван Романик («Нодзя»). Під час трагічних днів Йосиф зумів втекти з церкви й після кількох днів переховування у селі перейшов на с. Пяткову. Виселений в Україну проживав у с. Сушино на Тернопільщині, а з початком п'ятдесятих років переїхав у Крим, де живе до сьогодні.

- Г. Анна була на роботі у Німеччині. (Дивись: На роботі у Німеччині). Тепер живе в Англії. Одружена з українцем, Михайло Коваль з Бисковичі біля Самбора. Він помер у 1964 році. Мали 8 дітей: а. Ігор (9.11.1947), жонатий з українкою Іриною, живуть в Києві та мають двоє дітей: (1) Соню, яка живе в Единбурзі, (2) Адріана; б. Маруся (1950), заміжжям за англійцем Фокстон, мають двоє дівчат (1) Домініку та (2) Джесіку; в. Оля (1952), заміжжям за англійцем Тревор, мають сина Бориса (1991), г. Юрій (1954), одружений з українкою Ромою, живуть в Торонто, Канада; ґ. Ганя (1956), розведена, але бездітна, живе в Австрії; д. Зенон (1958), живе дома; е. Олександра (1960), заміжжям за англійцем Сімон, мають дві доні (1) Надію (1992) та (2) Ларису (1994); є. Михась (1962), одружений з англійкою Катериною, живуть в Австралії та мають одну доню Лілю (19.2.1999). Книга народин с. Павлокоми. Л–с.26, №126(2).

Замордовані: Марія Видра з Коштовських, Ольга Видра з Крілів.

Над «Став»

3. Бурко Павел (брат Петра і Андрія), поляк, жонатий з українкою Катаріною Несторівською (17.8.1888–) померла після вимордування села, (з «Кругеля»). (Дивись теж: 41; 44). Мали двох хлопців, оба поляки: А. Юзеф (1923 – 24) та Б. Пйотр (2.8.1926).
- А. Юзеф мобілізований до Червоної Армії, повернувся у 1945 р. (Дивись: Мобілізовані 1940 р.). (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Б. Пйотр був на роботі у Німеччині. (Дивись: На роботі у Німеччині). Повернувся і разом з мамою перейшли жити до Ходорівки, де вона померла й похоронена в Бахорі.

Катарину замордовано, а Юзеф та Петро були на роботі у Німеччині. Л-с.25, №126(1).

Замордована: Катерина Бурко з Несторовських.

4. Троян Антон (від «Троє порток»), українець, жонатий з полькою, Марися зі «Савчини». Мали 11 дітей (1 хлопець і 10 дівчат), всі поляки. (Дивись: 13).
5. Коцила Куба, поляк, жонатий з полькою. Мали 3 дітей. Він мав також 4 братів (Юзеф, Міхал, Войтек, Сташек). Юзеф (*) оженився в Бурка й помагав нищити село. Син Тадеуш був мобілізований до Червоної Армії. (Дивись: Мобілізовані 1940 р.). (Дивись теж: 6; 41; 43; 174).

До «Коцили»

До «Браціся»

6. Коцила Ян, брат тата Куби (Дивись: 5). Жонатий з українкою Марією Вацяк (від «Михаля», сестра Михальової жінки). Померла своєю смертю. Мали троє дітей: А. Анелька одружена з Франьом Уляновським. (Дивись: 25); Б. Юзьо жонатий з українкою Мариною («Чарна») від Уляновського (26.8.1904 – 29.9.1985). (Дивись: 27); В. Франьо жонатий з українкою Оленою (26.3.1914), дочкою Миколи Трояна («Лісного») (Дивись: 11). Франя вбили поляки, а Олена живе в Холодновідці біля Львова, вийшовши другий раз заміж за Івана Кріля, який помер в Холодновідці. Після його смерті Олена переїхала до с. Кровинка на Тернопільщині, де живе й досі. Лемцьо подає також Івана (23 листопада 1938), сина Франя та Олени. Він пережив, одружився, має дві дочки й живе в Холодновідці біля Львова. (Дивись теж: 174). Л-с.26, №?.

Замордований: Франьо Коцила.

7. Несторовський Антон (24.12.1902 – 1945), з «Кругеля». (Дивись теж: 44). Жонатий з Катериною Несторовською (14.4.1910 – 1945), від «Піцяї». (Дивись теж: 17Б). Лемцьо подає двох хлопців: А. Андрія (16.6.1940–) та Б. Миколу (17.12.1942–). Л-с. 26, №?(17). Катерина з обома хлопцями пережила й опісля виїхала в Україну, де осіла в с. Лотнів на Тернопільщині.

Замордований: Антон Несторовський.

8. Кріль Андрій. Жонатий з Катаріною Федак з «Калюжі», сестрою мого діда Андрія Федака. Вона померла. Він оженився вдруге на «Швабівці» з Катериною Афтанас (1876 – 1945) (Дивись теж: 23), українкою, яку замордовано. Він помер власною смертю. Мали дітей з обох подруж. (Дивись теж: 42).
- А. Іван (німий), втопився під час атаки епілепсії в 1935 році.
- Б. Михайло (4.10.1891 – 1945), якого замордовано (Дивись: 9).
- В. Петро (21.6.1889), виїхав до США, де помер.
- Г. Катарина (13.6.1896), померла у США.
- Г. Марія (29.1.1887 – 29.6.1934), померла власною смертю. (Дивись: 17?).
- Д. Антон (18.11.1893), арештований НКВД у 1940 році, пропав безвісти. (Дивись: Арештовані НКВД). Жонатий з українкою Іреною Шпак (13.3.1903 – 1945). (Дивись: 108А). Мали четверо дітей: а. Наталю (24.5.1928), б. Ігора (7.3.1936), в. Дарію (6.9.1937) та г. Зеновія-Андрія (13.3.1932). Ірену та сина Зеновія замордовано. Дарія живе в Польщі.
- а. Наталка замужем за Мар'яном Попівчаком (помер 6.1.1992), сином Івана, живе у Львові.
- б. Ігор називався Крольов, жив у Львові і помер 28.9.1993 року.
- Е. Федір (Теодор) (15.5.1904). Жонатий з Софією Карпа (13.2.1913 – 1945). Мали троє дітей: Тараса та близнюків Василя і Олександру-Марусю. Був мобілізований у 1939 році. (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.). Арештований НКВД у 1940 році. (Дивись: Арештовані НКВД). Відбув заслання на Сибірі. З тюрми звільнений в 1945 році. Тепер живе у Львові. (Дивись: 48).
- Є. Миколай (22.1.1911).
- Ж. Дмитро (19.11.1916). На думку Івана Федака, це були сини Марії. (Дивись теж: 157). Л-с. 26, №?(18).

Замордовані: Катерина Кріль з Афтанасів, Ірена Кріль зі Шпаків, Зеновій-Андрій Кріль.

9. Кріль Михайло (4.10.1891 – 1945), українець, жонатий з полькою Кароліною Троян. Всі діти були українцями. (Дивись теж: 8, 14).
- А. Нестор (6.9.1924) («Павлик»), член ОУН. (Дивись: Вояки УПА). Полонений в рейді на Захід, відсидів 8 років тюрми, опісля працював бухгалтером. Оженився з українкою Любкою і мав сина Михася. Помер в Польщі.
- Б. Юлько (12.7.1926) був у Німеччині, а тепер живе в Джерзі Сіті, США. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- В. Богдан (15.5.1941), Г. Софія (7.10.1933), Г. Надія (14.4.1937) і мама Кароліна через Перемишль виїхали в Україну й жили в селі Кровинка на Тернопільщині. Там померла Кароліна. Богдан помер в селі Сади біля Теребовлі. Софія проживає в м. Копичинці Тернопільської області. Вона і там пережила трагедію, бо її чоловік і старший син трагічно загинули. Молодший син Ігор з дружиною і внуком живуть з нею. Живе з нею також її сестра Надія. Л–с.27, №127.
- Д. Любомир (29.9.1928 – 1945), якого замордовано
- Замордовані:* Михайло Кріль та Любомир Кріль.
10. Кріль Олекса, українець, жонатий з українкою Мариною Рудавською (1872) (з «під Грушки»). Обоє померли своєю смертю. Мали дітей: А. Йосифа (5.1.1905 – 1945), Б. Івана (1.2.1909), В. Анну (30.5.1898), Г. Олену (16.10.1913), Г. Настазію (23.1.1907), Д. Софію (26.4.1911).(Дивись теж: 29).
- А. Йосифа (5.1.1905 – 1945) замордовано 3-го березня 1945 р. разом з Северином Федаком, моїм вуйком. Обох примусили нести портрети Івана Франка та Тараса Шевченка, які забрано з читальні. Був жонатий з українкою Євгенією Ланчак (2.2.1909) (Дивись: 39Д). Мали 4-х хлопців: а. Володимира (26.3.1933), б. Михайла (30.9.1935), в. Романа (6.10.1936) та г. Андрія (1940). (Дивись теж: 42Г). Л–с.26, №126(2).
- Б. Івана (1.2.1909) арештовано, забрано до Березова на допити й потім відпущено. Прибув відтіля на село Поруби, потім виїхав і помер в Холодновідці біля Львова. Іван (1909) жонатий з українкою Катериною з Вандасів (23.1.1914). Мали дітей: а. Зенона (1933 – 1945), б. Данила (20.4.1942) та в. Олега (18.1.1948 – 18.12.1997).

Данило був жонатий з Надею Афтанас (12.12.1945) та мав доньку Оксану. Помер в Україні на 52 році життя. Олег помер недавно. Зенона замордовано. (Дивись: 119Б). Л–с.27, №?(19).

В. Анна (3.5.1898), замужем за поляком Войтком Маршалком (від «Марка»), якого замордували поляки. Вона з доньками Софією і Дарією та сином Йосифом опинилася в Сущині на Тернопільщині, де померла. Дарія вийшла заміж до с. Остальці. Вона та її чоловік з місцевих померли й поховані в Сущині. Софія разом з донькою живе в с. Сущин, а її чоловік також із переселенців помер раніше. Йосиф одружений з росіянкою, живе в Кіровський області в Росії. (Дивись: 145).

Г. Олена (16.10.1913) одружена з Михайлом Нестеровським (18.9.1900 – 1945) (з «Сівадлівки»). Мали четверо хлопців: а. Юліяна (1935), б. Івана (6.10.1937), в. Володимира (19.3.1939) та Ігоря (5.7.1943). Лемцю подає також Дарію – доньку Катерини з Коштовських (1933). Олена живе в с.Сущин на Тернопільщині. З нею якийсь час жила Дарія, її пасербиця, яка потім виїхала кудись у Росію. Юліян був суджений за бійку й відбував покарання у Воркуті, а після звільнення залишився на праці, де й помер. Ігор оженився в с. Лисиничі біля Львова, де помер й там похований. Володимир також жонатий з місцевою жінкою. Іван оженився з донькою Катерини Васараб Галиною, живуть в с. Сущин й мають троє дітей. Старша її донька з двома внуками проживає у Львові. Її чоловік помер. Михайла замордовано. (Дивись: 16А). Л–с. 28, №133.

Г. Анастасія ((3.1.1907 – 1945) одружена з українцем Стефаном Афтанасом (23.1.1900 – 1945) (зі «Швабівки»). Мали троє дітей: а. Марію (1932 – 1945), б. Ярослава (1939 – 1945) та в. Юліяна (1942 – 1945). Всіх п'ятьох замордовано. (Дивись: 24). Л–с.30, №142.

Д. Софія (26.4.1911) одружена з Андрієм Колясою (15.1.1904 – 1945) (з «Закуття»). Мали двоє дітей: а. Катрусю (10.5.1932) і б. Василя (23.8.1934). Андрія Колясу замордовано. Всі проживають у Львові. Софія була арештована НКВД й відсиділа 5 років за підпільну діяльність. (Дивись: 114А). Л–с.21, №99(2).

Замордований: Йосиф Кріль.

Троянівка
«Лісний»

11. Троян Микола (? – 1945). Жонатий з Мариною Видра (? – 1945) (сестра Василя Видри зі «Савчини»). (Дивись: 2). Мали троє дітей: А. Володимира (25.11.1911), Б. Марійку (2.7.1909) та В. Олену (26.3.1914). Миколу замордовано після того як його випустили з тюрми в Березові, а Марину — перед нападом на село.
- А. Володимир був членом УПА («Горох»). Ранений в чоло, помер від ран. (Дивись: Вояки УПА). Був жонатий з Євгенією Коштовською (16.9.1919 – 1945), з «Закуття». Вона, вертаючись з Динова, була підступно застрелена Юзефом Коцилою, що був жонатий в Бурка. Похована на новому цвинтарі в Павлокомі, який пізніше знищено.
- Б. Марійка, була замужем за Василем Муц в с. П'яткова, а відтіля виїхала на Тернопільщину і жила в селі Кровинка біля Теремовлі. Обоє померли. Мали троє дітей: Олега, Катерину і Тараса, який народився вже в Україні. Всі мають свої сім'ї.
- В. Олена також виїхала в Україну та живе в селі Кровинка на Тернопільщині. (Дивись теж: 6).
- Замордовані:* Микола Троян, його жінка Марина Троян з Видрів та застрелена невістка Євгенія Троян з Коштовських, як верталася з Динова. Її вбив Франек або Юзеф Коцила.

До «Шимця»

12. ?, Шимон («Шимцьо») (?). Поляк, жонатий з полькою Евою Троян (?) (від «Троє порток»). Швець. Мали кілька дітей. Невідомо, що з ними сталося. (Дивись: 13).

До «Троє порток»

13. Троян Андрій (12.12.1893), українець, жонатий з полькою Анастасією Уляновською (17.4.1898). Мали 5 доньок, всі польки та синів Антося й Юзя. Доньки: Анелька, Яга, Ганка, Каролька і Ева, що одружена з «Шимцьом». Антось був жонатий з Марисьєю зі «Савчини». (Дивись: 4). Юзью кудись виїхав. (Дивись: 12; 25; 27). Л–с.27, №?(20).

До «Халя»

14. Троян Іван, українець, жонатий з полькою. Мали дітей: А. Андрія (1.2.1901) (з «вольом», воло), Б. Михалю (9.3.1914) («Хальо»), В. Кароліну (26.3.1906) (одружена з Михайлом Крільом, Дивись: 9) та Г. Марину (1897), замужем в Сільниці. Андрій був жонатий з Настечкою від Уляновського (українка, але говорила по-польськи). (Дивись теж: 25). Залишився жити в Павлокомі. Про «Халю» невідомо.

До «Сенька»
На «Швабівку»

15. Троян Сенько (28.11.1888 – 1945), українець, жонатий з українкою Марією Афтанас (8.3.1888) (від «Грабаря» зі «Швабівки»). (Дивись теж: 23). Мали дітей: А. Михайла (29.8.1920), Б. Олександрю (12.7.1924 – 1945), В. Ярослава (1926?), Г. Северина (10.3.1926 – 1945), Г. Наталію (24.12.1931 – 1945), Д. Ольгу (14.10.1940).

А. Михайло, який був у Німеччині, а звідтіля повернувся в Україну і живе в с. Лошнів на Тернопільщині. (Дивись: На роботі у Німеччині). Одружений і має сина Ігора, який також одружений і живе в с. Дружба Тербовлянського району на Тернопільщині. Внуки: Микола (1973), Ліля (1975), Оксана (?), Марійка (?) та правнуки: Богдан (1996), Роман (1997), Леонід (?), Зоряна (?).

Б. Олександра замордована.

В. Ярослав, який був у Німеччині, не вернувся. (Дивись: На роботі у Німеччині);

Г. Северин замордований.

Г. Наталія замордована.

Д. Ольга в Україні.

Сенька та троє дітей замордовано. Марія з донькою Ольгою виїхала в Україну й жила в с. Лошнів на Тернопільщині. (Дивись теж: 23).

Л–с.27, №130.

Замордовані: Сенько Троян, Северин Троян, Наталія Троян, Олександра Троян.

«Сівадлівка»

16. Несторовський Дмитро (?), жонатий з українкою Юстиною Якімець (?). Обоє померли своєю смертю. Мали дітей: А. Михайла (8.9.1900 – 1945), Б. Антона (січень 1903), В. Йосифа (1898 – 1975), Г. Марію (9.4.1905 – 3.6.1975) та Г. Анельку (24.2.1895). (Дивись: 18).
- А. Михайло оженився з Оленою Кріль (16.10.1913). (Дивись теж: 10Г). Його замордовано, а вона з хлопцями живе в Україні. (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.). Л–с. 28, №133.
- Б. Антон жонатий з Розалією Федак (9.8.1904 – 1945) (на «Діброві»). Мали сина Юліяна (27.5.1935 – 1945). Дружину та сина Юліяна замордовано на «Діброві». Він опинився в Україні, де оженився вдруге з Катаріною Васараб (від «Писаря»), де помер. (Дивись теж: 94В; 96). Л–с.25, №?(15).
- В. Йосиф оженився з Олександрою Куч (20.6.1906). (Дивись: 32Е). Вона опинилася в Україні біля Львова. Він був вивезений в Німеччину. (Дивись: На роботі у Німеччині). Опісля опинився в Англії, де помер 1975 року. Мали троє дітей: а. Богдана (1.9.1944), б. Стефу (25.10.1934) та в. Нестора (16.3.1940 – ?7. 1999), похоронений в Соکیلниках. Олександра та її син Богдан померли й поховані у Львові. Всі решта живуть в Україні.
- Лемцьо теж подає Йосифа Куча (13.7.1893).
- Л–с. 30, №?(21).
- Г. Марія виїхала до Німеччини. (Дивись: На роботі у Німеччині). Повернулася в Польщу і померла у 1975 році.

Замордований: Михайло Несторовський.

До «Піцяї»

17. Несторовський Андрій (1868), українець, жонатий з українкою Марією Кріль. Обоє померли. (Дивись: 8Г). Мали троє дітей: А. Володимира (20.10.1912 – ?) та Б. Катерину (14.4.1910 – 1945) та В. Ярослава (23.6.1919).
- А. Володимир оженився з українкою Ганечкою (Анною) від Уля-

новського (25.5.1903). (Але дивись: 25; і спеціально, 39А, де також є згадка про Анну). Мали доньку Катерину (4.1.1940). Живуть в Павлокомі. Л–с.28, №134.

- Б. Катарина вийшла заміж за Антона Несторовського (з «Кругеля»). Мали двоє дітей. Всіх четверо замордовано. (Дивись: 7, 44).
- В. Ярослав. Отець Лемцьо подає його як арештованого в СРСР. Його доля невідома. (Дивись: Арештовані НКВД).

До «Єгипту»

18. Несторовський Микола (?), українець, жонатий з українкою Анелькою Несторовською (1905), від Дмитра. (Дивись: 16). Микола помер. Анеля пережила, виїхала в Україну, де померла в с. Сущин на Тернопільщині. Мали 7 дітей:
- А. Кирила (15.5.1921) (кавалер нашої Зосі), який був у Німеччині (Дивись: На роботі у Німеччині), повернувся в Україну й помер в с. Петриків, Бережанський район на Тернопільщині. В Німеччині оженився з Софією (?). Мали сина, який загинув, попавши під трактор.
- Б. Віру (2.3.1923), яка померла на сухоти ще в с. Павлокома;
- В. Надію (28.2.1926), яка була в Німеччині (Дивись: На роботі у Німеччині), а опісля виїхала в Україну. Була замужем за Михайлом Сенчуком. Мали троє дітей: Володимира, Василя і Марію. Діти мають свої сім'ї і живуть в Тернополі. Надія померла в с. Сущин.
- Г. Романа (24.2.1928).
- Ґ. Юліяна (28.5.1930).
- Д. Йосифа (25.5.1932).
- Е. Андрія (28.1.1935). Помер в с. Сущин в 60-х роках.
- Л–с.28, №136.

В хаті теж жили 4 сестри Миколи та брат: а. Парася (1886? – 1945), б. Анелька (14.4.1899 – 1945), в. Софія (22.2.1893 – 1945), г. Ева та ґ. Антон (7.8.1895 – 1945). Ева померла на червінку. Мала двоє нешлюбних дітей від Франя Уляновського. Син Іван

(28.4.1928) був у Німеччині, але невідомо, що з ним сталося. (Дивись: На роботі у Німеччині) та дочку Оксану (16.4.1913). Софія мала нешлюбного сина Порфіра (5.5.1917 – 1945). Всіх сестер, брата і Порфіра замордовано.

Однаке мама каже, що Софія мала двох нешлюбних хлопців, з яких один називався Петро (28.6.1931 – 1937). Їх батьком був Франьо від Уляновського. Імені другого вона не пригадувала. (Дивись: 16; 25).

Л–с. 28, №135.

Замордовані: Парася Несторовська, Анелька Несторовська, Софія Несторовська, Антон Несторовський, Порфір Несторовський.

До «Коцура»

19. Коцур, ?, поляк, жонатий з українкою Розалією Афтанас (?). (Дивись теж: 21?). Розалія виховувала доньку своєї сестри Олександру (лютий 1903), яка була позашлюбною. Олександра вийшла заміж до Сільниці. Всі спольщилися.

До «Войтусової»

20. Уляновські Войтек (?), поляк, жонатий з полькою з Дилягови. Мали двох хлопців: А. Яна і Б. Станіслава. Станіслав був жонатий з Марією Кусь та мав з нею двох хлопців Збишка та Здзішка. Її арештували німці і заслали до Осьвенціма. В міжчасі він взяв до себе жінку Яся Куся — Цесю, після того як його арештувала польська «гранатова» поліція. Цеся* походила від Радоня. Станіслав* належав до АК та був дуже активним у знищенні села, а опісля у виловлюванні та мордуванні тих, що верталися з Німеччини. Йому у цьому помагала Цеся. Здається, що він ще живе в Павлокомі, а вона померла у грудні 1998 р. Марія забрала обох синів та виїхала жити до Єленьої Гури, де померла у 1977 р. (Дивись теж: 1; 174)

До «Бздзьона»

21. Афтанас Іван (26.7.1893 – 1943), українець, жонатий з українкою Катериною Афтанас (?) (зі «Швабівки»). (Дивись теж: 23; 110). Обоє померли на червінку. Мали двох хлопців: А. Володимира (16.6.1919) і Б. Михайла («Міняжа») (5.12. 1927). Їх тета Настазія

зі «Швабівки» (Лемцьо каже, що «з Потока»), опікувалася дітьми. Її замордовано, а хлопці вижили. (Дивись: 24)

- А. Володимир, здається, був у Німеччині, жив біля Гурова в Польщі, де й помер. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Б. «Міняж» жонатий з полькою, яка говорила по-українському. Мали дітей та частинно вчили їх української мови. Він був шкільним сторожем в Ґурові. Здається, помер у 1988 році.
- Л—с.29, №139.

3 «Загори»

22. Федак Антон (15.3.1876 – 1945), українець, жонатий з Марією Коштовською (?). (Дивись: 203). Мали дітей: А. Йосифа (21.10.1903), Б. Михайла (17.9.1905), В. Софію (2.2.1908) та Г. Ольгу (21.3.1913). Антона замордовано.
- А. Йосиф жонатий з Марією Стець (6.9.1904). (Дивись теж: 163??). Мали сина Олега (1.1.1931 – 1945), замордованого поляками та декілька других, які повмирали немовлятами. Другий син Ігор жонатий з полькою, має трьох хлопців (всі хрещені в церкві): (1) Петра, (2) Гриця та (3) Бобуся. Живуть у Польщі. Йосиф і Марія повмирали в Польщі. Він був членом українського підпілля — кушовим господарником («Шишка»), на Порубах та Гуті в Бірчанщині. (Дивись: Вояки УПА).
- Б. Михайло жонатий з Катариною Шпак (28.1.1912) з «Бувалівки». Мали сина Влодка (Володимир Шпак) (17.5.1941). (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.). Михайло, як член СКВ («Остап»), згинув в бою з польським військом в Жогатині в 1945 році. (Дивись: Вояки УПА). Вона з сином жила в Холодновідці біля Львова, де померла у 1996 році. Син Володимир, який прийняв прізвище матері, здобув вищу освіту та працює головним інженером одного із заводів Львова. Жонатий з донькою Василя Мудрика — Богданою. (Дивись: 33Г)
- В. Софія мала нешлюбну доньку Дарію (12.8.1931) з Миколою Ланчаком (він спольщився). Софію замордовано. Дарія Федак вийшла заміж за поляка Влодка Шльончку, теж з Павлокоми. Мають двоє дітей: Ірену та Зенона. Живуть у Польщі в Щецінськ. (Дивись: 26).

Г. Ольга замужем за Іваном Вацяком. Його замордовано. Вона з двома хлопцями: а. Влодко, та б. Андрій (втопився) — залишилася в Польщі. Влодко живе з нею. Крім цього, має двоє нешлюбних дівчат — Марисю та Касю, які також живуть із нею. (Дивись: 146, де подана дещо інша інформація).

Г. В хаті жила також сестра Антона — Анна Федак (1885), донька Івана та Марії, яка мала нешлюбну доньку Марисю (20.9.1920) з Михайлом Крільом (Дивись: 9). (Марися була служницею на «Джулівці» в Потічних). Анна померла в 1975 році. Марися вийшла заміж за білоруса (?), має двох синів: (1) Андрія та (2) Томка. (Дивись теж: 40). Л—с.29, №143.

Замордовані: Антон Федак, Олег Федак, Софія Федак.

На «Швабівку»

23. Афтанас Григорій (?), українець, жонатий з українкою Анною Романик (?) (від «Пилипа» з «Закуття»). (Дивись: 125). Обоє померли. Мав дітей: А. Михайла (3.9.1899), і Б. Софію (? – 1945) (від першої жінки) та Г. Івана (31.7.1906 – 1947) від другої, українки, Анни Афтанас з Коштовських (1873). (Дивись теж: 15; 21).

А. Михайло жонатий з українкою Евою Курись (30.7.1902 – 1945) (від «Лучки» з «Закуття»). (Дивись теж: 116А). Мали двоє дівчат: а. Марію (6.3.1938) та б. Надію (18.2.1940). Дехто казав, що Михайло був у Німеччині, потім повернувся, забрав доньок і жив десь в Польщі. Але Дарія Терлецька-Подольчак та Ольга Красногурська твердять, що він вбитий. (Дивись: На роботі у Німеччині). Михайла та Еву замордовано. Л—с.29, №141.

Б. Софія одружена з українцем Петром Шпаком (2.5.1901 – 1945) (з «Бувалівки»). Обоє замордовано на Диялогові. (Дивись: 33Г). Л—с.31, №150.

В. Іван жонатий з українкою Катериною Добош (18.8.1902 – 1987) також був у Німеччині. (Дивись: На роботі у Німеччині). Мали двох хлопців: а. Романа (13.11.1930 – 1945) та б. Йосифа (4.7.1934 – 1945) і доньку в. Надю (1949), яка народилася в с. Сущин, Тернопільщина. Оба хлопці, які жили з дідом Добошем, замордовані. Іван помер в с. Сущин на Тернопільщині і там похований. Катерина померла в с. Зимна Вода біля Львова, де жила з донькою Надею (1949) після смерті чоловіка. Надія

вийшла заміж за Данила Кріля вихідця з Павлокоми, живе в Холодновідці. (Дивись теж: 10Б, 70А). Л–0.

Замордовані: Ева Афтанас з Курисів, Роман Афтанас, Йосиф Афтанас, Михайло Афтанас.

24. Афтанас Стефан (23.1.1900 – 1945), українець, жонатий з українкою Анастасією Кріль (3.1.1907 – 1945). (Дивись теж: 10Г). Мали троє дітей: А. Марію (25.3.1932 – 1945), Б. Ярослава (13.8.1939 – 1945), В. Володимира (20.1.1942 – 1945). Ціла сім'я вимордована. Л–с.30, №142.

Замордовані: Стефан Афтанас, Анастасія Афтанас з Крілів, Марія Афтанас, Ярослав Афтанас, Володимир Афтанас.

До Уляновскіх
До «Хахни»

25. Уляновскі Ян (?), поляк, жонатий з українкою Катериною Мудрик (?) (з «Лисаківки»). Обоє померли. Мали дітей: А. Нас-течку (17.4.1898 – 21.9.1962). (Дивись: 14), Б. Ганечку (25.5.1903), В. Марисю («Чарна») (13.3.1906). (Дивись: 6), Г. Франека (Дивись: 18), і Г. Юзека. Всі живуть в Павлокомі. (Дивись теж: 6А; 26; 39А).

До «Ланчака»

26. Ланчак Петро (?) (походив з «Джулівки»), українець, жонатий з полькою Анелькою Уляновською (?), сестрою «Хахни». (Дивись теж: 25). Мали дітей: А. Миколу (29.12.1898), Б. Андрія (1.12.1896), В. Івана (4.10.1900), хрещених в церкві. Також Г. Сташка, Г. Франека, Д. Войтека, Е. Тадека, Є. Софію та Ж. Антошку, хрещених в костелі.

А. Микола помер. Він був нешлюбним батьком Дарії Федак (1931), яка після його смерті приїхала на Одзискане і вийшла заміж за В. Шльончку. (Дивись теж: 22В). Л–с.29, №143.

Б. Андрій став поляком і був, здається, знищений українським підпіллям.

Про решту сім'ї немає точних даних.

До «Щепоніхи»

27. Уляновські Ян (?), поляк, жонатий з українкою Евою Стрейко (? – 1945?). (Дивись теж: 25; 140). Яна арештовано у 1941 – 2 рр. і він пропав безвісти. (Дивись: Арештовані у 1941 – 42 рр.). Мали дітей: А. Анельку (9.5.1919 – 1945?), Б. Софію (14.9.1909), В. Владзя (?) та Г. Марійку (26.8.1904). Дівчата хрещені в церкві, хлопець в костелі.
- А. Анелька. Одна версія каже, що вона була в Німеччині, повернулася й була замордована. (Дивись: На роботі у Німеччині). Друга версія каже, що вона з Німеччини переїхала до Канади й живе в Торонто.
- Б. Софія одружена з українцем Влодком Добошем (12.11.1911), мала двоє дівчат, які живуть в Польщі. Вона померла. (Дивись теж: 204, але там інша інформація). Л–с.2, №18(1).
- В. Владзя забрало, здається, українське підпілля, й він пропав.
- Г. Марійка живе в Павлокомі, має хату на нашому городі.

Однаке О. Потічна у своєму списку каже, що з цієї родини загинуло двоє, а саме Ева й Анеля. Це саме каже Іван Федак в листі з 2 жовтня 1998 р. Але Діонізій Радонь та Стефанія Ланчак-Дайчер твердять, що вона жива та що Ева померла своєю смертю.

До «Саджуги»

28. Саджуга Іван (21.2.1894), українець, жонатий з полькою Антоніною Васараб (2.2.1902). Мали дітей: А. Богдана-Мирослава (10.5.1923), Б. Романа (5.12.1924 – 1945), В. Саверина (14.10.1928), Г. Володимира (10.1.1935) та доньок Г. Йосифу (27.8.1919), Д. Станіславу (28.10.1921 – 1945) та Е. Наталку (12.12.1926). Саджугу побито серед ночі українцями ще за польських часів, так що він помер. Здогадними напасниками на нього мали бути Ярослав Шевчук (брат священника, о. Василя Шевчука, пізнішого курінного капеляна УПА «Кадила»), Іван Карпа і Юлько Дзівік. Це була серйозна помилка, бо конфідентом поліції був, здається, Іван Дзівік, а не Саджуга.
- А. Богдан був у Німеччині й звідтіля зголосився до Дивізії, а тепер, правдоподібно, живе в Австралії. (Дивись: На роботі у Німеччині). (Дивись: Добровольці в Дивізії «Галичина»).

- Б. Роман був у Німеччині, повернувся, пережив й був убитий ВП в селі Загути (1945 або 1946 рік). (Дивись: На роботі у Німеччині).
- В. Северин. Доля невідома.
- Г. Володимир. Доля невідома.
- Ґ. Йосифа, яка була в Німеччині, повернулася в Польщу. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Д. Станіслава вийшла змуж за Йосифа Романика (26.8.1920 –), але перед тим перенесла метрику до церкви. Була на роботі у Німеччині. (Дивись: На роботі у Німеччині). Після повернення його вбито, а вона пережила й живе в Ольштині, Польща. (Дивись: 171Б).
- Е. Наталія повернулася з Німеччини у Польщу, де померла. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Решта родини жила в Павлокомі аж до спалення її УПА в жовтні 1945 року, а тоді втекла на українське село Загути. Романа зловили поляки і вбили. Решта родини живе в Польщі в Гурові Ілавецькім. Лемцьо підтверджує, що Станіслава та мама Антоніна були римо-католичками. Л–с.30, №146.

Замордований: Роман Саджуга, але не в селі.

Під «Грушкою»

29. Рудавський Ян (?), поляк, жонатий з полькою Софією Кочубан (?) зі Сільниці. Обоє померли. Мали дітей: А. Анельку, Б. Карольку, В. Франя. (Дивись теж: 10; 75??; 98??).
- А. Анелька замужем за Кочубаном зі Сільниці.
- Б. Кароліна замужем за Іваном Шпаком (1873), українцем. (Дивись: 122А). Л–с.23, №104.
- В. Франьо жонатий з українкою Февронією (нешлюбною дочкою Ангелини) Терлецькою (5.4.1915) (дочка сестри Петра Терлецького). Живуть на Одзисканих. (Дивись теж: 169 – 170). Л–с.30, №147.
30. Рудавський Анджей (?), поляк, жонатий з полькою, ?, Дзюбак (?) з Бартківки. (Її мама Марія Дзюбак). Мали дітей: А. Йосифа,

Б. Зося, В. Сташка. Всі живуть в Павлокомі. Не брали участі в мордуваннях.

(Дивись теж: 75?).

31. Шпак Іван жонатий з полькою Кароліною Рудавською (з «Під Грушки»). Дивись теж: 29Б, 122А). Кароліна померла, а його, за свідченням Ольги Несторовської-Красногурської, замордовано. Дехто твердить, що він помер раніше. Мали троє дітей: а. Стефу, б. Володимира та ще одного хлопця. Всі діти були хрещені в костелі, спольщилися і живуть в Павлокомі.

Замордований: Іван Шпак.

До «Куча»

32. Куч Стефан, українець, жонатий з українкою Розалією Несторовською з «Над ставу». (Дивись теж: 34; 82). Мали дітей: А. Еву (31.1.1891), Б. Івана (9.9.1886), В. Катерину (5.1.1889 – 30.4.1937), Г. Анну (13.12.1895), І. Марину (12.7.1900), Д. Йосифа (13.7.1893 – 1945), Е. Олександру (20.6.1906 – 1995).
- А. Ева виїхала до Америки, де померла.
- Б. Іван був інвалідом з війни в австрійському війську, де втратив обі ноги й руку. Жив у Львові, де помер.
- В. Катерина померла. (Дивись: 82).
- Г. Анна померла у Львові.
- І. Марину вивезено на роботи до Німеччини (Дивись: На роботі у Німеччині), де пропала безвісти. Л–с.31, №?(21)
- Д. Йосиф замордований. Л–с.30, №?(21).
- Е. Олександра, замужем за Йосифом Несторовським (28.12.1897 – 1975) (з «Сівадлівки»). Померла у Львові, а Йосиф – в Англії. Мали дітей: а. Богдана (6.2.1937 – 1992), б. Нестора (16.3.1940 – липень 1999) і в. Стефу (11.2.1934).
- а. Богдан одружений з Софією Равською (1934). Обоє померли у Львові. Мали дітей: Олега (1966) та Світлану (1962). Світлана замужем за Лапаном, сином Миколи і Марії. Мають дітей: Назара (1884) та Соломію (1996). Всі живуть у Львові.

б. Нестор, неодружений, жив у Львові, де помер в липні 1999 року.

в. Стефанія, замужем за Теодором Новаком (19.3.1938) з с. Поршна, Львівщина, сином Григорія та Параскевії. Мають, нешлюбного сина Стефанії — Віктора (1955), який одружений з Богданою Ланкевич, дочкою Богдана і Софії. Мають дітей: Тетяну (1977), Юрія (1982) та Богдана (1995). Всі живуть у Львові.

(Дивись теж 16В). Л—с.30,№?(21).

Замордований: Йосиф Куч.

На «Бувалівку»

33. Шпак Дмитро (?), українець, жонатий з українкою Розалією Коштовською (1868 – 1945) (з «Бувалівки»). Розалію замордовано. Мали дітей: А. Івана (19.5.1890), Б. Анну (17.9.1887 – 15.11.1938), В. Андрія (16.1.1893 – 1945), Г. Петра (2.5.1901 – 1945), Г. Катерину (28.1.1912).

А. Іван одружений з українкою Марією Сериляк (до «Пазі»). Мали хлопця Ярослава. Всі троє замордовані.

Б. Анна замужем за українцем Іваном Вацяком. Померла. Мали дітей: а. Юліяна, б. Стефана, в. Ярослава і г. Ольгу. Юліян живе в с. Остальці, біля Сущина на Тернопільщині. Ярослав в США, був в УПА, («Джміль»). Стефан був у Німеччині, повернувся в Україну, одружився з Наталкою Стець й живе у Самборі. (Дивись: 85В; 160); Ольга замужем за Богданом Федаком (від «Коляси»), членом УПА («Галка»), живе в с. Сушин. Його брати Влодко і Михайло Федаки живуть у Торонто.

В. Андрій, умово недорозвинений, замордований.

Г. Петро жонатий з українкою Софією Афтанас (1906? – 1945) (зі «Швабівки»). Обое замордовані. Петра замордовано в селі Диягова, як він з родиною старався перейти на українські села. (Дивись також: 23В). Л—с.31,№150.

Г. Катерина одружена з українцем Михайлом Федаком (з «Загори»), член СКВ, («Остап»), що згинув в Жогатині. Вона з сином Володимиром (17.5.1941) спочатку жила в с. Сушин на Тернопільщині, а опісля, змінивши прізвище на дівоче, втекла

до Холодновідки біля Львова, де померла у 1996 році. Прізвище сина Шпак, який одружений з Богданною Мудрик (23.8.1943), донькою Василя (з «Лисаківки» й Розалії Коляси (з «Гірки»). Мають дітей: (1) Лідію (26.2.1967) та (2) Олександра (22.12.1979). (Дивись теж: 22Б; 38Г).

Л–с.31, №150.

Замордовані: Андрій Шпак, Петро Шпак, Софія Шпак з Афтанасів, Розалія Шпак з Коштовських.

До «Куча»
На «Бувалівку»

34. Мудрик Михайло (22.8.1889 – 1945), українець, жонатий з українкою Катаріною Куч (5.1.1889 – 30.4.1937). (Дивись теж: 32). Катаріна померла. Його замордовано. Мали дітей: А. Євгенію (3.5.1924 та Б. Романа (27.6.1930 – 1945).

А. Євгенія була в Німеччині, заміжжю Голубко, тепер живе в Торонто. (Дивись: На роботі у Німеччині). Подружжя мало одного сина. (???).

Б. Романа замордовано.

Л–с.31, №152.

Замордовані: Михайло Мудрик, Роман Мудрик.

До «Небощика»

35. Коштовський Михайло (1873), українець, жонатий з українкою Ангеліною Соколик (?). (Дивись теж: 65). З нею мав трьох хлопців: А. Антона (26.9.1904), Б. Андрія (10.9.1906), В. Влодка (16.11.1908). З другою жінкою Розалією Стець (29.10.1891) (від «Канцелярії») (Дивись теж: 163?), мав дітей: Г. Ярослава (17.6.1919), який був у Німеччині, І. Йосифа (4.10.1918?), який був у Німеччині, Д. Оксану (Ксеню) (10.2.1914), Е. Марійку (18.7.1916) і Є. Катарину (10.11.1922). Лемцьо подає також Ж. Юліяна (23.11.1924), який був у Німеччині та З. Євгенію (3.4.1930).

А – В. Антон, Андрій та Влодко виїхали з Павлокоми.

- Г. Ярослав був злодій. Його забрали німці. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Г. Йосиф був у Німеччині, а після повернення одружився на «Кашубах» з полькою і живе в Польщі. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Д. Оксана (Ксеня) служила в Перемишлі, де вийшла заміж за поляка. Тепер живе біля Львова.
- Е. Марійка («Міся») живе в Польщі.
- Є. Катарину, згодом, забрало українське підпілля, і вона пропала безвісти.
- Ж. Юліан був у Німеччині й не повернувся. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- З. Невідомо, що сталося з Євгенією.
- Л-с.31, №151.

До «Загородки»
До «Цьотки»

36. Курись Андрій (1878 – 1945), українець, жонатий з українкою Марією Потічною (10.5.1887 – 1945). (Мого діда Йосифа брата Андрія донька). Обоє замордовані. (Дивись теж: 40). Мали дітей: А. Пазю (?) (нешлюбна по Івані Петровичу), Б. Володимира (13.1.1914), В. Софію (30.3.1919), Г. Катерину (12.12.1922) і Г. Йосифа (1924).
- А. Пазя вийшла заміж за поляка Габелю в Динові. Мали троє дітей. Всі поляки.
- Б. Володимир поїхав до Німеччини і пропав безвісти. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- В. Софія поїхала до Німеччини. Мала двійнята. Я бачив її в Міттенвальді. Тепер, здається, живе в Австралії. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Г. Катерина виїхала з Явірника Руського, куди втекла, на Україну. Доля її невідома.
- Г. Йосиф був у Німеччині, а опісля жив біля Кошаліна. (Дивись:

На роботі у Німеччині). Був одружений. Помер у Польщі.

Л-с.31, №154.

Замордовані: Андрій Курись, Марія Курись з Потічних.

36а. Тут стояла хата Федаків, але на час акції її вже, здається, не було.

До «Таньки»

37. Мудрик Юрій (?), українець, жонатий з українкою Танькою Барбарек (?) (до «Таньки»). Обоє померли. Мали дітей: А. Катерину (24.11.1897), Б. Марію (24.3.1890 – 24.11.1943), В. Івана (20.5.1901 – 26.8.1919), Г. Софію (3.12.1904 – 1942?). (Дивись теж: 78).

А. Катерина виїхала до Варшави.

Б. Марія, умово недорозвинена, померла після смерті своєї сестри Софії.

В. Іван помер своєю смертю.

Г. Софія («кулява Зоська») померла на сухоти, залишивши Марію напризволяще. Л-с.32, №155.

На «Лисаківку»

38. Мудрик Сенько (?), українець, жонатий з полькою Анелькою Уляновською (? – 1945) (від «Щепоніхи»). (Дивись теж: 27; 78). Він помер, а її замордовано. Мали дітей: А. Івана (1.8.1899 – 11.10.1920), Б. Володимира (12.1.1902), В. Йосифа (9.2.1905 – 1945), Г. Василя (14.1.1911 – 1978).

А. Іван помер нежонатим.

Б. Володимир виїхав до США, де помер.

В. Йосиф жонатий з Олександрою Федак (23.9.1910 – 2.10.1980) (з «Олексівки»). Мали дітей: а. Марію (9.12.1930), б. Ярослава (21.1.1933 – 1945), в. Катерину (5.3.1941) та г. Зенона-Андрія (1.7.1943). Йосифа та його сина Ярослава замордовано. Вона з Марією, Катериною та Зеноном-Андрієм жили в с. Сущин біля Тернополя. Опісля перенеслися до с. Холодновідка біля Львова, де Олександра померла. Зенон з родиною живе в м. Славута.

Марія заміжжям за Петром Наумом з Томашева, мае два сінні і дочку й родиною пражывае в Халадновідці біля Львова. Катеріна (5.3.1942) заміжжям за Леонідам Хімчакам (22.4.1941), сінном Юхіма Трофімовіча та Ніні Ёфрэмівной. Маюць дівчыну Наталію (1971). Катеріна з родиною жыве у Львові. Л–с.32, №156.

- Г. Васіль жанатый з Розалією Колясою (1904 – 1993) (з «Гірки», да «Петрусенька», Да «Гаранушы»). Малі дзіцей: а. Надію (1.4.1940), б. Богданну (1943) та в. Ореста. Васіль був членам СКВ, але потім яго звільнено, і він выйхав в Украіну. Всі жыві в Халадновідці біля Львова, де померлі Васіль та Розалія. Надія та Богданна з родынамі жывуць у Львові. Орест самітний жыве в Халадновідці. Надія заміжжям за Міхайлом Федашам (1938), сінном Еві й Павла Федашів з с. Накло біля Медыкі. Маюць дзіцей: (1) Олю (1963) та (2) Юрыя (1974). (Дывісь 162А; 178; 33Г). (Дывісь: Спысок мабілізаваных у 1939 р.). Л–с. 11, №54.

Замордаваны: Анеля Мудрык з Уляновскых, Ёсиф Мудрык, Яраслав Мудрык.

На «Джуліўку»
(Давнішэ тут жылі Джулі)
Да «Другой хаты»

39. Ланчак Міхайло (?), украінец, жанатый з украінкаю Евою Шпак (1872). Він загынуў на Аўстрыйській вайні. Вона померла. Малі дзіцей: А. Ёсифа (22.4.1898 – 6.2.1931), Б. Володымыра (12.2.1900), В. Мыколу (26.9.1901), Г. Катерыну (28.8.1904), Г. Олександрю (1906? – 1945), Д. Ёвгенію (2.2.1909) та Е. Ольгу (2.3.1911 – 1945). (Дывісь теж: 108).

З нымі тажык жыла Анелька (1878 – 1945), сестра Міхайла, яку замордавана.

- А. Ёсиф жанатый з Ганечкаю від Уляновскаго. (Дывісь теж: 25). Малі сына Міхайла-Івана) («Міхала») (7.9.1930 – 1945). Ёсиф помер. Міхайла замордавана.
- Б. Володымыр жанатый з Марією Мудрык (1.5.1904–) (від Мудрычкі біля чытальні). Вона сестра Андрія Мудрыка, дырэктара Маслосаюзу у Львові. Малі дзіцей: а. Ірену (1928?), б. Івана

(1930? – 1952), в. Юрія (?). Ірена замужем Лис, член підпілля, виїхала до США і живе біля Балтімора. Іван — член УПА («Зозуля»), полонений, сидів у польській тюрмі, де й помер у 1952 році. (Дивись: Вояки УПА). Похований в Сушу, на Одзисканих. Юрій, якому обтято обидві ноги, живе у Вроцлаві разом з мамою. Володимир помер в Польщі. (Дивись: 143Б).

В. Микола жонатий з першою жінкою-українкою Анною Ланчак (?), яка померла на сухоти. Друга жінка-українка Мирослава (Славка) Троян (4.10.1909) (з «Пудлівки»). Мали дітей: а. Ігоря (4.8.1944), б. Ірену (?) та в. Романа (?). Микола помер. Решта сім'ї живе біля Сушу в Ліпінах, у Польщі. (Дивись теж: 71, 139Е).

Г. Катерина замужем за українцем Іваном Налесником (від «Налесника»). Мали дітей: а. Надію, б. Юліяна та в. Катерину. Івана та Юліяна замордовано. Надія живе в м. Дрогобич. Невідомо, що сталося з обома Катеринами. (Дивись: 177).

Г. Олександра замужем за українцем Северином Барбарек (14.2.1904). Мали сина Михайла (2.10.1927), який був у Німеччині, повернувся й опісля служив в АСБ, кур'єром, («Бистрий»), й загинув у 1946 році. (Дивись: На роботі у Німеччині). (Дивись: Вояки УПА). Северин виїхав ще за Польщі до Аргентини. Олександрю замордовано на Дилягові, як несла на плечах свою сестру Ольгу.

Д. Євгенія замужем за українцем Йосифом Крілем. Мали дітей: а. Михайла, б. Володимира, в. Романа, г. Андрія. Живе з дітьми в Україні. (Дивись теж: 10А).

Е. Ольга (кулява на ногу) замордована на Дилягові.

Замордовані: Анеля Ланчак, Михайло («Міхал») Ланчак, Олександра Барбарек з Ланчаків, Ольга Ланчак.

40. Потічний Йосиф (? – 1936) (на «Джулівку») поляк, жонатий з українкою Катериною Федак (1872 – 1945) (з «Олексівки»). Її рідний брат Антон Федак («З загори»), сестра Розалія Федак-Коштовська (від «Коштовських») та Анна Федак — мама Марисі. Мали дітей: А. Антона (?), Б. Софію (11.9.1900), В. Петра (11.5.1903 – 1941), Г. Антоніну (26.12.1912), Г. Івана (?). Всі хлопці хрещені в костелі, а дівчата в церкві. Там жили теж:

Марія Федак(20.9.1920), служниця (Дивись: 22) та Софія Карпа (14.12.1913), служниця (Дивись: 99Б). (Дивись теж: 123–124).

А. Антон помер дитиною.

Б. Софія вийшла заміж за українця Антона Карпу (?) (з «Карпівки»), мали доньку Дарію (1929). Антон, працівник Масло-союзу, помер у Львові. Софія також померла. Дарія заміж за Ігорем Кульчицьким. Мали сина Лесика, який жонатий з Галею (?), мають доньку Ірку. Дарія також померла. Лесик, Галя та Ірка тепер живуть в Торонто. Ігор далі живе у Львові.

В. Петро жонатий з українкою Олександрою Федак (28.5.1904 – 5.9.1995) (з «Калюжі»). Арештований НКВД в 1940 році й розстріляний у 1941 році біля Саліни недалеко Добромиля. (Дивись: Арештовані НКВД). В 1927 році перейшов на греко-католика перед шлюбом. Закінчив 5 років гімназії та польську старшинську школу. Постійно переслідуваний поляками. Вона померла в Торонто, Канада. Мали дітей: а. Йосифа (Петра) (2.6.1930), б. Андрія (2.6.1930) та в. Володимира (2.6.1930) – трійняки. (Дивись: 40В; теж – 22Г; 99Б; 123; 124).

а. Йосиф-Петро одружений з українкою Тамарою Л. Сидорик (11.1.1935), донькою Софії з Дудкевичів (11.7.1906 – 17.10.1976) і Євгена П. Сидорика (13.10.1898 – 18.7.1970), член УПА, («Воробчик»), у сотні «Громенка». Служив також в Морській Піхоті США в час Корейської війни. (Дивись: Вояки УПА). Професор університету. Мали дітей: (1) Євгена-Петра (17.5.1963) та (2) Адріану-Оксану (15.3.1965). Адріана була заміж за Владом Наумовим (Вадімом Машіним), розведена. Має дітей: (а) Адріану-Олександру-Ірину Потічну (16.10.1990) та (б) Олександра-Петра Потічного (6.4.1994). Живуть в Дандес, Онтаріо, Канада.

б. Андрій одружений з українкою Антоніною Когут (12.4.1934), донькою Михайла й Параскевії Бери з Радави, Ярославщина. Член УМПА сот. «Любченка». (Дивись: Вояки УПА). Має дітей: (1) Зенона-Михайла (29.9.1957), (2) Олександру-Марію (6.11.1959), (3) Ірену (25.10.1963). Зенон-Михайло жонатий з українкою Сонею Івасиків – донькою Мирослава й Лесі Данилюків, мають троє дітей: (а) Андрія (31.7.1984), (б) Олексу (14.10.1986) та (в) Касандру (20.9.1989). Олександра-Марія (1959) вийшла заміж за шотландця Блейра Кемпбела (1963),

має доньку (а) Ларису (1996) та (б) Катю (1998). Ірена (1963) одружена з українцем Тарасом Гулою (1963), сином Леоніди Степаненко (1935) і Богдана Ґули (1930), мають дівчинку (а) Аріядну (1995) та хлопчика (б) Олега (1997). Всі живуть в Торонто.

(в) Влодко жонатий з українкою Анастасією (Надькою) Зільник (15.11.1938) з Любачівщини з Коровиці Лісової. Член УМПА, сот. «Любченка». (Дивись: Вояки УПА). Мають дітей: 1. Юрка (11.8.1968), 2. Петра (10.9.1969), 3. Катрусю (1.2.1971) та Дарію (2.8.1974). Юрко жонатий з українкою, Ганею Войтович, та мають хлопчика Адріянчика та дівчинку Ліліяну (1999). Петро жонатий з українкою Данею Мотилівською. Катруся заміж за українцем Михайлом Бочаном, мають дочку Олександру (1999). Всі живуть в Торонто.

Г. Антоніна заміж за українцем Петром Терлецьким (9.7.1907 – 1987). (Дивись теж: 170). Мали дітей: а. Василька-Андрія (11.1.1937 – 13.3.1938), б. Зенона (14.3.1939 – 1947), який також помер в с. Долобів, Самбірщина, в. Катрусю (1.1.1948) та г. Ігора (1951). Петро був членом СКВ, потім виїхав в Україну, де помер. Антоніна зі сином Ігорем живуть в Холодновідці. Катруся заміж за Петром Гринем (10.1.1947) з Томашівщини, вдова, живе в Рудно, має четверо дітей: Надію, Оксану, Олександра та Святослава. Надія (17.2.1966) одружена з Ігорем Шимосюком (15.1.1959), мають Ірину (25.12.1984) та Ганусю (23.12.1993). Всі живуть в с. Зимна Вода біля Львова. Оксана (4.4.1967) заміж за Ігорем Клімашевським (5.4.1964) (росіянин), мають двох хлопців: Сергія (23.3.1988) і Петра (21.12.1990). Живуть у Львові. Олександр (8.7.1969) жонатий з Наталією Островською (1975), мають дочку Людмилу (14.9.1992) і живуть в Євпаторії в Криму. Святослав (17.6.1974) не одружений, живе з матір'ю в с. Рудно біля Львова.

Ігор був жонатий з росіяною Тамарою Клюєвою, з якою розвівся. Мали дочку Ірину (11.11.1975). Ірина заміж Свириденко (31.10.1960) також розійшлася, має сина Дмитра (7.11.1994). Ігор одружився вдруге з українкою Тересою Сумка (30.3.1969) і мають дівчинку Анастасію (11.2.1999).

Г. Іван пропав безвісти в радянсько-німецькій війні. Пережив польсько-німецьку війну й вернувся з Мадярщини. Працював

водієм в Маслосоюзі. Сестра Антоніна твердить, що його забрали перед відступом радянських військ та що він загинув під Львовом в ближче незнаних обставинах. (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.). (Дивись: Мобілізовані 1940 р.).

Варто додати, що брат Йосифа — Іван Потічний (15.2.1866 – 28.10.1939), жонатий з полькою, Ангелиною Слончкою (1870 – 1965), виїхав з родиною до США. Жив у штаті Тексас, а опісля у Флінті, штат Мішіган, де й помер. Мали п'ятеро дітей: Михайла, Марію (роджена в Павлокомі, заможем Юстинська), Антонету (заможем Пекнік), Франциску й Стеллу (сестра Провіденція), монашку Ц.С.С.Ф орден Св. Франциска з Асізі. Михайло (народився в Павлокомі — помер у Флінті, штат Мішіган) жонатий з Марією Зибер, мав троє дітей: хлопця Івана-Михайла та дві дочки: Анну, (заможем Брандт-Адамс) та Ванду (заможем Янчо). Його родина й надалі живе у штаті Мішіган, вважає себе польського походження, але майже суцільно американізована.

З цілої родини замордовано лише бабуню Катерину, яка тоді мала 73 роки.

Замордована: Катерина Потічна з Федаків.

До «Бурка»

41. Бурко Петро (?), поляк, жонатий з полькою Марією Васараб (?). Обоє померли. Мали доньку Катерину заможем за Юзефом Коцилою, (від «Коцили»). Він убив Миколу Левицького, учителя й просвітителя села та довів до знищення села. Катерина живе в Павлокомі. Йосифа вбили поляки в Динові при розподілі награбленого майна. Мали дітей: а. Кшисю, б. Стася, в. Войтека й г. ще одного сина. Катерина вийшла знову заміж за бартківчанина, але живе в Павлокомі. Всі решта роз'їхалися по Польщі. (Дивись: 3; 5; 41; 43; 175).

На «Калюжу»

42. Федак Андрій (?) (з «Калюжі»), українець, жонатий з українкою Марією Афтанас (?) (з «Боднарівки»). Обоє померли. Мали дітей: А. Володимира (27.4.1900), Б. Михайла (20.8.1901 – 1958), В. Олександрю (28.5.1904 – 1995), Г. Северина (31.12.1905 – 1945), Г. Ярослава (7.6.1915 – 1915). (Дивись теж: 8; 77; 80).

- А. Володимир, аби не служити в польській армії, виїхав до Німеччини в 20-х роках, там жив під прізвиськом Дмитро Кріль, одружився з німкенею Мартою та мав двох синів: Зігфріда і Рольфа. Оба жонаті з німкенями. Місцевість Діттерсдорф (9133) (Вайсбахерштрассе, 12), коло Бауцену (кол. Карл Маркс-штадт). Там він і помер. Померла, здається, також Марта. Ця остання тримала письмовий зв'язок зі мною.
- Б. Михайло жонатий з українкою Софією Нестеровською (21.8.1909 – 1988) (сестра Влодка Нестеровського з Видрівки, що жив в Торонто, де помер). (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.). Мали дітей: а. Володимира (28.7.1934), б. Омеляна (5.7.1936), в. Віру (11.9.1932 – 1933) та г. Тетяну-Марію (25.9.1927 – 1930). Обі дівчата померли малими. Хлопці чудом врятувалися від розстрілу й описали цю подію в окремому спогаді. Михайло помер в с. Сущин біля Тернополя. Софія померла у Львові, де жила разом з синами, але похована в с. Сущин. Володимир жонатий з українкою Наталкою Савицькою (13.3.1937), донькою Михайла та Анни Турковидів з с. Ясінка Масьова, що на Дрогобиччині. Мають синів (1) Тараса (1962), що жонатий з Галиною Оленчук (1964) (донька Дмитра й Ольги) та мають доньку Роксолян (1987) і (2) Андрія (1959), що жонатий з Любою Мухом (1959), донькою Сабіни і Геннадія, і мають двох синів Юрія (1977) та Назара (1997). Володимир здобув вищу освіту й працював директором по забезпеченню АТ «Львівський автобусний завод». Омелян нежонатий, також здобув вищу освіту і працював начальником відділу цього ж заводу. Обидва сини Володимира також мають вищу освіту. Всі живуть у Львові. (Дивись: 132Е).
- В. Олександра, заміж за Петром Потічним (з «Джулівки»). Матір трійняків: Йосифа (Петра), Андрія, Влодка. З Польщі переїхала до Торонто, де померла й там похоронена. (Дивись також: 40В).
- Г. Северин жонатий з Марією Мудрик (з «Нестерівки»). (Дивись: 42а).
- 42а. Федак Северин (31.12.1905 – 1945), українець, жонатий з українкою Марією Мудрик (6.5.1911). Замордований. Мали дітей: А. Дарію-Катерину (19.2.1932) і Б. Богдана (1.6.1937).

А. Дарія заміж за Богданом Головатим з с. Долина, Сянїччина, членом УПА, який відсидів довгі роки тюрми в Польщі. Дарія померла на хворобу рака в Польщі. Він живе в Торонто. Мали двоє дітей: а. Олександру і б. Ліліяну. Олександра одружена з українцем Тарасом Старком і має синів (1) Дарка та (2) Андрія. Живуть в Торонто. Ліліяна одружена з українцем Ігорем Терещенком, мають хлопця (1) Ореста і дівчинку (2) Тамару. Живуть в Торонто.

Б. Богдан, член УМПА, сот. «Любченка». (Дивись: Вояки УПА). Жонатий з Ганною Бабець з Вислока на Лемківщині, мають доньку Катерину. Живуть в Торонто.

Марія виїхала до Канади і в Монреалі вийшла заміж за В. Дзендзю, який помер в 1976 році. Вона померла в Торонто. (Дивись також: 10А; 42; 197А).

Замордований: Северин Федак.

На «Гуцову Скалу»

43. Левицький Микола (? – 1942), пенсіонований учитель, українець та пробудитель села, жонатий з полькою Стефанією Кужанською (? – 1945), яка одначе говорила українською мовою й виховала доньку на українку. Доня Оля (?) була дуже активною українкою, але померла на сухоти в молодому віці. Син Теодор (27.12.1908 – ?) також помер у молодому віці. Микола, активний в Українському Допомоговому Комітеті, замордований польською боївкою ще в 1942 році, членами якої були місцеві поляки. Стефанія замордована в 1945 році.

Замордована: Стефанія Левицька з Кужанських.

До «Кругеля»

44. Несторовський Петро (28.12.1906 – 1945), українець, жонатий з українкою Марією Коштовською (18.1.1903) (з «Гарасівки»). Мали дітей: А. Андрія (25.1.1935) та Б. Івана (24.9.1940). Петро замордований Кашицкім*, якому Петро був вуйком. Вона з обома хлопцями виїхала в Україну. Жила в Скнилові, а потім в Білогорщі біля Львова, де померла. Іван поповнив самогубство під час служби в армії, а Андрій виїхав у східну Україну. В їхній хаті жив також ткач Михайло Петрович (7.11.1897 – 1945).

Його також замордовано.(Дивись: 3; 154?; 55Б; теж 44).

Замордовані: Петро Несторовський, Михайло Петрович.

До «Куриські»

До «Кругеля»

45. Курись Яків (Куба) (? – 1945), українець, жонатий з Ксенею Соколик (?) (від «Соколика»). Ксеня померла. Кубу замордовано. Мали дітей: А. Марійку (16.10.1899 – 1945), Б. Івана (20.4.1897), В. Петра (5.7.1894), Г. Володимира (11.9.1907).

А. Марійка мала нешлюбного сина Любка (1.7.1925). Його забрали до Німеччини і він пропав безвісти. (Дивись: На роботі у Німеччині). Її замордовано.

Б–Г. Іван, Петро та Володимир пішли з села у світ. Іван жив у Львові жонатий з Катериною (?). Мали сина Андрія (18.1.1943). Андрій жонатий з Михайлиною Чижик (25.4.1944), донькою Данила та Стефанії (?) з с. Озеряни на Тернопільщині. Мають сина Олега (18.8.1972). (Дивись теж: 65–66).

Замордовані: Куба Курись, Марія Курись.

До «Гуца»

46. Гуц Франьо (?), поляк жонатий з полькою Марією Хропек (?) («Галамун») з Дилягови. Франя арештували у 1941 – 42 рр., і він пропав безвісти. (Дивись: Арештовані у 1941 – 42 рр.). Мали дітей, але скільки та як називалися невідомо. Також невідомо, що з ним сталося. Марія живе в Павлокомі з Теодором Рудавським, який перед тим був жонатий з Анною Мудрик (сестра Андрія Мудрика). Теодор відібрав від Анни сина, а її дозволив замордувати. (Дивись теж: 143Г; 211).

На «Сльончківку»

(«Шльончківку»)

47. Мудрик Андрій (? – 1945) (з «Лисаківки»), українець, жонатий з україною Катериною Колясою (13.8.1898) (з «Закуття»). Він помер. Мали дітей: А. Володимира (16.4.1924), Б. Марійку (6.3.1929), В. Софію (24.4.1931 – 1945), Г. Нестора (28.11.1922 – 1945) та І. Ірину (9.11.1937 – 1945). (Дивись: 115Б).

- А. Володимир був у Німеччині, а тепер живе в Нью Йорку, жонатий та має родину. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Б. Марійка з мамою Катериною опинилися в с. Лошнів, Тернопільщина. Катерина померла у віці 92 роки.
- В. Г. Г. Софію, Нестора та Ірину замордовано. (Так кажуть А. Коляса-Мінчукова та Ірина Коляса-Ясінська. Стефанія Ланчак-Дайчер твердить, що Ірина пережила).

Замордовані: Софія Мудрик, Ірина Мудрик, Нестор Мудрик.

- 47а. Саджуга Петро (29.6.1903). Жив над рікою, яка текла з-під Діброви. Сам він торгував кіньми. Його брат Микола (19.12.1911) служив в Дивізії Галичина і пропав безвісти (Дивись: Список членів Дивізії). Петро пережив трагедію села, опинився в Україні, де оженився й, здається, живе й досі.
- 47б. Шльончка Польдек. Поляк. Жив в сусідстві з Петром Саджугою, був шевцем і виступав як великий польський патріот.

На «Барбареківку»
(Давніше тут жили Барбареки)

48. Кріль Теодор (Федь) (15.5.1904), українець, жонатий з українкою Софією Карпа (13.2.1913 – 1945) (з «Макухівки»). (Дивись: 157). Його арештовано та заслано на Сибір в 1940 році, тепер живе у Львові, жонатий вдруге з Софією Ланчак (7.10.1919). (Дивись: Арештовані НКВД). Софію та дітей: А. Тараса-Олега (18.6.1932 – 1945), Б. Василя (1.3.1940 – 1945) і В. Олександру-Марію (1.3.1940 – 1945), близнюків, замордовано. Повернувшись із Сибіру, він адоптував двоє сиріт. Одна із них, донька брата, проживала в Чернівецькій області, де померла у 1998 році. (Дивись теж 8Е; 49, 71).

Замордовані: Софія Кріль з Карпів, Тарас-Олег Кріль, Василь Кріль, Олександра-Марія Кріль.

До «Гжондзеля»

49. Рудавські Владислав (?), поляк, жонатий з українкою Стефанією Колясою (13.4.1910) (з «Боднарівки»), яка була нешлюбною донькою й тому мала прізвище по мамі. (Дивись: 77). Він помер на серцевий припадок під час суперечки з Теодором

Крілем. Мали одну дівчину Льонгину-Надію (24.1.1934), яка була хрещена в церкві. Стефанія пережила і з дівчиною її вивезено на Одзискане. Вона померла, а донька вийшла заміж за поляка. (Дивись теж: 48)

До «Газди»

50. Рудавські Міхал (?), поляк, нежонатий, жив з мамою Марією Рудавською (?). Був її нешлюбним сином. Живуть в Павлокомі.

До «Коруни»

51. Рудавські Ян (?), поляк, жонатий з полькою (?). Мав сина Яся (?), який брав участь в мордуваннях.

До «Трояна»
До «Базьки»

52. Троян Антон (25.2.1898 – 1945), українець, жонатий з українкою Марією Федак (9.4.1900 – 1.8.1993) (з «Діброви»). Його замордовано. Марія померла у Львові у 1993 р. (Дивись: 94А). Мали дітей: А.Ірину (21.2.1932 – 24.12.1996), Б. Нестора (7.3.1924 – 10.4.1994), В. Ярослава (5.8.1926 – 1945) та Г. Романа (21.5.1935).
- А. Ірина (Віра-Анна), замужем за Петром Тхоровським (1930), син Михайла та Юлії Савіцької, з с. Біле на Тернопільщині. Померла у Львові, похована в с. Рудно. Мали дітей: а. Олександру (1957), б. Марію (1958) та в. Наталію (1967). Олександра, замужем Сендецька, має дітей: Юлію (1983), Ірину (1988) та Ольгу-Андріану (1995). Всі проживають у Львові.
- Б. Нестор був малярем-самоуком, опісля служив в українській допоміжній поліції. Був суджений та засланий в Сибір, звідкля утік, оженився й мешкав в Рудно біля Львова. Помер в 1994 р. в с. Рудно, де і похований.
- В. Ярослав був у Німеччині й по повероті додому літом 1945 року замордований місцевими поляками біля хати батька. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Г. Роман жонатий з Ганною Церибою (9.4.1939), дочкою Михайла і Теклі з Дідухів з с. Водне на Львівщині, проживає у Львові.

Мають двох синів: Ореста (5.10.1966), який одружений і має сина Юрія (серпень 1993) та Ігора (11.9.1973).

Замордовані: Антон Троян, Ярослав Троян.

До «Пазі»

53. Шпак Іван (19.5.1890 – 1945), українець, жонатий з українкою Марією Сериляк (10.8.1901 – 1945) (від «Пазі»). Мали сина Ярослава (10.9.1927 – 1945). Всіх замордовано. (Дивись теж: 33А).

Замордовані: Іван Шпак, Марія Шпак з Сериляків, Ярослав Шпак.

54. Петрович Іван (22.12.1896), українець, жонатий з полькою Марисею Кшиштонь (?) (з «Кольонії»). Мали двох хлопців. Найстарший син мав ім'я Йосиф (3.8.1923). Молодший син Роман помер немовлям у 1925 році. Петрович ще в половині тридцятих років продав своє майно та з цілою родиною виїхав із села.

До «Війта»

55. Петрович Степан (?), українець, жонатий з українкою Катериною Мудрик (? – 1945) (з «Гред»). Він помер. Його жінку замордовано. Мали дітей: А. Івана (20.5.1902), Б. Михайла (7.11.1897 – 1945), В. Володимира (6.9.1904), Г. Юліана (3.5.1919 – ?), Г. Анну (4.12.1912 – 1945) (близнюк), і Д. Марину (близнюк) (4.12.1912 – 1945), Е. Софію (5.5.1917 – 1945) та Є. Мирославу (Ярославу) (1.8.1915 – ?).

А. Іван виїхав в Україну з родиною, там помер. (Дивись теж: 133).

Б. Михайло (ткач) жив в «Кругелю». Замордований Кашицкім*. (Дивись теж: 44).

В. Володимир жив у Львові, де й помер. Працював в «Маслосюзі». Сліпий.

Г. Юліан помер на сухоти.

Г. Мирослава (Ярослава) померла на сухоти.

Д. Анну замордовано.

Е. Марину замордовано.

Є. Софія заміжжям за українцем Іваном Карпою (з «Макухівки»). Її та троє дітей замордовано. (Дивись теж: 157).

Замордовані: Катерина Петрович з Мудриків, Анна Петрович, Марина Петрович.

Між «Війтом» та «Лінивим» стояв дім читальні «Просвіта».

До «Лінивого»

56. Романик Розалія (?) з Коштовських. Вона померла. Її чоловік Пилип Романик (?) виїхав до США. Мали двоє дітей: А. Івана (12.11.1902), який був жонатий з полькою з села Бартківка та Б. Анну (19.12.1913). Невідомо, що з ними сталося, але здається, що пережили.

До «Яцка»

57. Ланчак Михайло (15.1.1898 – 1971), українець, жонатий з українкою Анною Мудрик (30.5.1905 – 1983) (з «під Діла» на «Ісопі»). Мали п'ятеро дітей: Володимира (10.11.1929 – 1945), Романа (25.11.1931 – 1945) та Івана (20.6.1937), народжених в Павлокомі та Юліяна (? – 1978) і Славу (? – 1989), народжених в Україні. Юліян помер в Херсоні, а Слава — в с. Дружба на Тернопільщині. За свідченням Івана, Михайло з дружиною Анною і сином Іваном пережили. Володимира та Романа замордовано. Іван одружений з Ганею Піган (30.4.1945), дочкою Анни та Ілька з с. Плебанівка. Ця родина живе в с.Кровинка біля Теребовлі. (Дивись теж: 209Б; Теж 66?).

Замордовані: Володимир Ланчак, Роман Ланчак.

До «Яцка» (справжнього)

58. Ланчак Антон (7.4.1909 – 14.12.1943), українець, жонатий з українкою Юлією Колясою (6.11.1912 – 21.2.1938) (від «Коляси»). (Дивись теж: 161). Його арештувало гестапо в березні 1942 року. (Дивись: Арештовані у 1941 – 42 рр.). В грудні 1943 р. прийшло повідомлення, що він помер в концтаборі Освенцім. Юлія померла при породі близнюків, разом з дітьми. Перша її донька, Олександра, вижила разом з дідом Іваном й бабусею Катериною Колясами. З ними виїхала в Україну і спочатку жила

з ними у с. Сущин на Тернопільщині. Там обоє Коляси померли. Потім виїхала до Львова, де вийшла заміж за Михайла Засинця (10.6.1930). Мають двоє дітей: Володимира (4.10.1958) і Галину (13.2.1961). Діти вже мають свої сім'ї з дітьми Андрієм (1984), Іриною (1986), Наталією (1995). Всі живуть у Львові.

Шкільний город та Школа
На «Дзівівку»
(Давніше тут жив Дзівік)

59. Так називалося поле за школою, де стояла стара порожня хата, власником якої був Іван Коляса.

До «Камінця»

60. Федак Григорій (7.6.1886 – 1945), українець, жонатий з українкою Катериною Несторовською (7.1.1891) (з «Видрівки»?) (Катерина з «Вобшару», Марія від «Вандаски», тіточні сестри. Їх мами та Катерина Федак з Несторовських й жінка Дяка були рідними сестрами). Його замордовано. Вона померла на Одзисках в Лісові, пов. Ельблонг. Мали дітей: А. Михайла (20.9.1919), Б. Андрія (15.9.1921), В. Володимира (28.3.1926 – 1945), Г. Йосифа (18.8.1928 – 1945), Г. Софію (21.9.1923) та Д. Стефу (29.10.1932).
- А. Михайло в 1940 році покликаний до Червоної Армії. Пропав безвісти. (Дивись: Мобілізовані 1940 р.).
- Б. Андрій був у Німеччині, а повернувшись вступив до УПА, («Остряниця») та служив на Любачівщині, де й загинув у 1945 – 47рр. (Дивись: На роботі у Німеччині). (Дивись: Вояки УПА).
- В. Володимира замордовано.
- Г. Йосифа замордовано.
- Г. Софія також була в Німеччині, але після повороту стала членом підпілля. (Дивись: На роботі у Німеччині). (Дивись: Вояки УПА). Вона одружена з Йосифом Воробелем з села Поруби, (син Антона й Вікторії). Має двох хлопців: а. Григорія (1952) та б. Володимира (1955). Живе в Рихліках на Гданьськ. Григорій живе з нею. Володимир жонатий і має двох хлопців: (1) Мартина (1980) та (2) Тому (1982). Живуть у Бельску Підляському.

Д. Стефа одружена з Влодком Когутом (2.2.1932) з с. Радава, Яро-славщина, опісля солтис в Дружні на Одзисканих. Мають дітей: а. Любу (1954), за мужем Рогович, з сином Оляфом; б. Мирослава (1957), жонатий з жінкою з дому Томашевська, з дітьми (1) Михайлом (1983) та (2) Наталкою (1985); та в. Зеню (1961), за мужем Кілик з донькою Зоряною (1995). Стефа і Володимир живуть в Торонто. Стефа написала спогади про трагічні події в Павлокомі.

Замордовані: Григорій Федак, Володимир Федак, Йосиф Федак.

До «Вацяка»

61. Вацяк Стефан (1880 – 1945), син Григора, українець, жонатий з українкою Катаріною Саджугою (8.12.1891 – 1972). Його замордовано. Вона померла в Ґурові Ілавецькому, в Польщі. Мали дітей: А. Северина (16.6.1922 – 1945), Б. Володимира (14.5.1926 – 1945), В. Олену («Гелюню») (23.12.1913 – 1945), Г. Йосифа (18.7.1932) та Г. Олю (2.11.1934).

А–В. Северин, Володимир та Олена також замордовані.

Г. Йосиф жонатий з українкою Марією (18.1.1939), дочкою Йосифа й Розалії Троянів, живе в Ґурові Ілавецьким у Польщі. Мають дітей: Романа (22.1.1957), Владислава (2.2.1959), Ірену (27.3.1964) та Андрія (22.3.1976).

Ґ. Оля одружена з українцем Михайлом Бабіцьким (16.9.1928), сином Теодора й Катерини, з с. Гурче, живе в Ґурові Ілавецьким у Польщі. Мають дітей: Богдана (1957), Зенона (1963) та Генрика (1965). Богдан одружений з Єлисаветою (1958) (дочкою Чеслава і Марії) та мають дітей: Йоанну (1983) і Катерину (1988). Зенон одружений з Тересою (1964) (дочкою Івана і Марії), мають сина Христіяна (1997). Генрик одружений з Марією (1974) (дочкою Романа та Варвари), й мають двоє дітей: Моніку (1996) й Домініку (1997). Богдан та Зенон проживають в Ґурові Ілавецькому, а Генрик в Ґробмінд, Австрія.

Замордовані: Стефан Вацяк, Северин Вацяк, Володимир Вацяк, Олена (Гелюня) Вацяк. Стефан Вацяк Іванович твердить, що Стефана Вацяка Григоровича замордовано 3 березня 1945 р., це саме каже й Ольга Вацяк–Бабіцька.

На «Галерію»
До «Кубика»

62. Несторовський Іван (3.7.1901), українець. Був в Німеччині на роботі. (Дивись: На роботі в Німеччині). Був знаний у селі як злодій. Мав жінку українку Анастасію Верховську (27.5.1908). Повернувся в Україну, жив з родиною у Скнилові біля Львова, де й помер. Мали декілька дітей, серед них двоє позашлюбних. Катерина (Верховська – 22.7.1929 – 1945), Роман (Верховський – 26.8.1934), Ярослав-Михайло (20.3.1937), Володимир (18.7.1941). Катерина замордована. Роман помер в Росії. Ярослав та Володимир живуть у Львові.

Замордована: Катерина Несторовська (Верховська).

Від «Яцка»
З «Галерії»

63. Ланчак Андрій (?) (від «Яцка»), українець, жонатий з українкою Анелькою Ланчак (?) (від «Воліся»). (Дивись теж: 58). Андрій мав нешлюбного сина Івана, з Евою, сестрою Анельки. Після переїзду в Україну жили всі троє в с. Коровинка біля Теребовлі, а потім виїхали в Крим, де живуть і досі.
-

До «Жоньци з Города»

64. Дзівік, Антон (? – 1945), українець, жонатий з українкою Евою ? (? – 1945). Вона була несповна розуму. Не мали дітей. Обоє замордовані.

Замордовані: Антон Дзівік, Ева Дзівік.

До «Соколика»

65. Соколик Юзеф (?), поляк, жонатий з українкою Марією Курись (24.1.1890 – 1945) (з «Закуття» від «Лучки»). Марію замордовано, як вона пішла довідатися, що сталося з батьком. Про це розказала її дочка Павлина. Мали троє дівчат: А. Павлину (25.12.1919), Б. Софію (13.11.1922 – 1999), В. Юлію (30.4.1929 – 1998) та сина Г. Станіслава (1933 – 34). Павлина була в Німеччині на роботі й опісля повернулася в Польщу. (Дивись: На роботі у Німеччині). Павлина жила з дочкою на Одзисканих,

вдова, де і померла, а Софія вийшла заміж і живе у Варшаві. Юлія була в монастирі й померла на раку у 1998 році. Станіслав вказав криївку українців. Так каже Наталка Стець-Вацяк. Станіслав та його батько Юзеф також померли. (Дивись: 45; 116Д).

Замордована: Марія Соколик з Курисів.

66. Соколик Ян (?), поляк, жонатий перший раз з українкою Катериною Ланчак (?), яка походила від «Яцка», сестра Якова. (Дивись теж: 57 або 58). Друга жінка була полька Антошка Банась (?) зі Сільниці. Він і перша жінка померли.

Від першої жінки були діти: А. Олександра, Б. Анджей, В. Міхал. Всі троє дітей хрещені в костелі і всі живуть.

- А. Олександра вийшла заміж за українця Михайла Федака (20.8.1901). Сини Іван (6.10.1924), Володимир (13.3.1922), Юліян та дочка Станіслава — українці. (Дивись: 93).

Друга жінка мала нешлюбного сина Тадека (від Войтка Коцили). (Дивись теж: 5). Антошка з Банасів не мала дітей з Соколиком.

Невідомо, чи брали яку-небудь участь в мордерствах, але опісля помагали Іванові Федакові, колишньому членові УПА, що жив в Легніці. Анджей Соколик одначе фальшиво присягав, що Ігната Потічного вбило УПА. (Дивись: Вбивці).

До «Антка Кішки»
До «Жандарма»

67. Романик Антон (1.2.1891), українець, жонатий з полькою, Анюлькою Кашицькою (?). (Дивись теж: 101 – 102). Вона померла. Мали дітей: А. Івана (5.11.1921), Б. Володимира (22.10.1923) та В. Марію (15.7.1930). Антон оженився другий раз з українкою Анною Стрейко (11.3.1893) (з «Гірки» від «Пастуха»). З цього подружжя були Катерина (21.9.1933), Дарія (7.6.1936) та Роман (17.9.1939).

У 1942 році ціла родина виїхала до Німеччини. (Дивись: На роботі у Німеччині). Повернувся тільки Володимир, але вже на українські села, вступив до УПА («Оса») й служив у сотні «Яра», а опісля у «Крилача» й загинув в бою з ПВ біля села Добра Шляхецька у 1946 році. (Дивись: Вояки УПА). Антон пережив і з двома доньками жив в с. Лошнів, недалеко с. Сушин на Тернопільщині.

Опісля всі виїхали у Східну Україну. (Дивись теж: 152А).
Невідомо, що сталося з іншими членами родини.

До «Дячихи»

68. Стець Анна (?) з Мудриків, вдова. Стець, Северин (26.9.1902), українець, жонатий з українкою Катериною Федак (7.2.1903) (від «Коляси»). Жили обоє в с. Сушин біля Тернополя, де й померли. Мали шестеро дівчат: А. Віру (10.9.1927), Б. Уляну-Анну (30.4.1937), В. Любов (7.10.1932), Г. Наталку (18.11.1929), Г. Анну (?) та Д. Марію (?).

А. Віра мала нешлюбного сина, разом жили в с. Сушин, де він помер.

Б. Уляна-Анна замужем за Йосифом Шулем. Мали двох синів. Йосиф помер, а вона живе в с. Тютків Тербовлянського району.

В. Любов замужем за Петром Кравчуком, мала одну доньку. Петро помер. Решта сім'ї живе в с. Дарахів Тербовлянського району на Тернопільщині.

Г. Наталка вийшла заміж за Стефана Вацяка, сина Івана. Обоє живуть в Самборі.

Г. Ганна вийшла заміж і виїхала на Волинь. Прізвище чоловіка невідоме.

Д. Марія вийшла заміж в с. Лошнів, що біля Сущина. Має одну дочку. Прізвище чоловіка невідоме.

Тут жила також Стець Марія (21.9.1906), сестра Северина, яка виїхала в Україну, до Самбора, де й померла, та Ярослава Стець (17.5.1917 – 1945), сестра Северина, яку втоплено в Сяні вже після акції на село. Так свідчить Діонізій Радонь. (Дивись: 33Б; 85В; 160Д).

Замордовані: Анна Стець з Мудриків, мама Северина, Ярослава Стець.

До «Стельмашки»

69. Саджуга Михайло (2.5.1901 – 1945), українець, жонатий з українкою Анною Троян (14.3.1900 – 1945) (від «Стельмашки»). (Дивись теж: 28; 78; 165). Обоє замордовано. Мали четверо дітей:

А. Йосифа (7.1.1927 – 1945), Б. Володимира (27.4.1935 – 1945), В. Івана (3.5.1931 – 1945) та Г. Дарію (26.11.1937). Троє з дітей також замордовано. Одинок Дарія врятувалася й живе в Польщі як Данута Палюх.

Замордовані: Михайло Саджуга, Анна Саджуга з Троянів, Йосиф Саджуга, Володимир Саджуга, Іван Саджуга.

До «Добоша»

70. Добош Василь (? – 1945), українець, жонатий з українкою Марією Карпою (? – 1945). Обоє замордовано. Мали дітей: А. Катерину (18.8.1902), Б. Стефанію (6.6.1921) та В. Софію (19.5.1910 – 1945). Як чоловік був в Америці, Марія мала Г. Захарія (Ярослава) (6.4.1917 – 1945), з «Війтом». Двоє померло малими: Ольга (2.1.1906 – 1907) та Йосиф (25.4.1909).

А. Катерина замужем за українцем Іваном Афтанасом (31.7.1906) (зі «Швабівки»). Мали дітей: а. Романа (17.11.1930 – 1945) і б. Йосифа (4.7.1934 – 1945) та дочку Надію (1945), яка народилася в Україні. Як маму й тата забрали до Німеччини (Дивись теж: На роботі у Німеччині), хлопці жили з дідом. Обоє замордовано. (Дивись також: 23В).

Б. Стефанія замужем за українцем Іваном Федаком (від «Коляси»). Її замордовано. Мали сина Данила, який жив з нею спочатку в с. Сущин, а опісля у Львові. Данило був жонатий з Олександрєю Несторовською (донька Петра з «Видрівки»). Він помер у 1993 році, а вона живе зі Стефанією. (Дивись теж: 160А).

В. Захарій (Ярослав) був у 1940 році покликаний до Червоної Армії. Повернувся, хворів на сухоти, був замордований у власній хаті. (Дивись: Мобілізовані 1940 р.).

Г. Софія також замордована. Так каже її сестра Стефанія. Стефанія Ланчак-Дайчер каже, що вона пережила.

Замордовані: Василь Добош, Марія Добош з Троянів, Софія Добош, Захарій (Ярослав) Добош.

Під «Греблю»

71. Добош Антон (10.5.1914), українець, жонатий з українкою Олександрєю Ланчак (25.10.1913) (з «Під греблі» чи «До вун-

сатого»?). (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.). Був членом УПА, сотня «Громенка», («Бігун»), й загинув в бою в наступі на село Кузьмину у жовтні 1945 року в акції проти переселенчої комісії та ВП. (Дивись: Вояки УПА). Вона жила у Львові, де померла. Мали дітей: А. Катерину і Б. Марію. Обі живуть у Львові.

З ними жили Софія (7.10.1919) й Надія Ланчаки (6.4.1924). Софія живе у Львові, замужем за Федором Крілем. (Дивись: 204), а Надія — в Турці. Анна Ланчак, перша жінка Миколи Ланчака з «другої хати», (з «Джулівки»), померла на сухоти. (Дивись: 39В).

До «Цапа»
(До «Феськи»)

72. Барбарек Теодозія (Феська) (15.1.1887) і Урина (29.12.1834 – ?). Феська мала нешлюбних дітей: А. Северина (27.12.1927), Б. Володимира (11.6.1925 – 1925, помер немовлям) та В. Янку (?). Феська з дітьми виїхала до Латвії. Урина була німа й, правдоподібно, померла раніше.

«Курна Хата»

73. Саджуга Пелагія (Пазя) (? – 1945) з нешлюбною донькою Параскою (20.4.1912 – 1945). Обидві замордовані.

Замордовані: Пазя Саджуга, Параска Саджуга.

До «Кручка»

74. Ланчак Петро (27.4.1901), українець, жонатий з українкою Анною Петрович (4.12.1912). Ціла родина була на примусових роботах у Німеччині. (Дивись: На роботі у Німеччині). Мали троє дітей: Софію (26.3.1930), Марію (15.8.1934) та Андрія (1.9.1938). Повернулись в Україну і жили в с. Косів Чортківського району на Тернопільщині. Петро і Анна померли. У Петра було ще двох братів: Іван (27.9.1905) та Володимир (15.3.1903). (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.), але їхня доля невідома. (Дивись теж: 129; 133).

75. Серіяк Андрій (1886), українець, жонатий з українкою Розалією Рудавською (1889 – 1945) (з «Під грушки»). Він помер раніше. Мали дві доньки: А. Катерину (14.11.1913) й Б. Тереску (?). Катерина була замужем за українцем Володимиром Коштовським (16.11.1908) з «Гарасівки». (Дивись: 154). Тереска вийшла замуж в другому селі.

Серіяк Михайло (2.1.1904 – 22.2.1967), жонатий з Ганною Несоровською, мав дітей: а. Ярославу (23.8.1920), б. Петра (14.11.1925) та в. Володимира (12.9.1937).

Михайло разом з сином Петром були на примусових роботах в Німеччині. (Дивись: На роботі у Німеччині). Він повернувся до села вже після знищення, але його дружина разом з сином Влодком таємно прийшли до села й його забрали з собою до с. Морохів. Опісля всі виїхали в Україну й опинилися в с. Лошнів на Тернопільщині. Михайло там помер і похований. Петро з Німеччини виїхав у Австралію, де й помер. Володимир одружений зі Стефанією Жук (донька Андрія Андрійовича та Марії Михайлівни (?), з с. Грохи на Любачівщині). Мають дітей: Петра (1962), Михайла (1964), Марію (1968) та Володимира (1972). Всі одружені та мають дітей Олю (1986), Оксану (1986), Наталію (1988), Миколу (Коля) (1993) та Віталія (1995). Дехто з родини проживає в Комінтернові, Одеська область, а решта у с. Лошнів, Тернопільська область. Ярослава замужем, живе в Польщі.

Тут теж жили Стефан Серіяк (7.1.1888 – 1945), брат Андрія, та Марія Серіяк (10.8.1901), сестра, обоє замордовані. (Дивись теж: 29–31).

Замордовані: Розалія Серіяк з Рудавських, Стефан Серіяк, Марія Серіяк.

76. Мудрик Стефан (25.9.1889) (з «Лисаківки»), українець, жонатий з українкою Катериною Серіяк, яка походила з-під Перемишля. Вона померла. Мали шестеро дітей: А. Анну (25.12.1903), Б. Ярослава (22.4.1908), В. Євгенію (14.10.1905), Г. Йосифа (23.3.1919 – 3.9.1939), І. Нестора (27.3.1926) та Д. Софію (22.10.1914).

А. Анна живе в Перемишлі.

- Б. Ярослав (був злодій), але невідомо, де живе.
- В. Євгенія разом з батьком Стефаном живе в Холодновідці. Вона, здається, була заміжжем за Карпою Андрієм, (4.7.1903 – 1945), якого замордовано у 1945 році.
- Г. Йосиф помер своєю смертю раніше.
- Г. Нестор був у Німеччині й відтіля виїхав в Україну. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Д. Софія заміжжем за українцем Петром Афтанасом (11.6.1910), з сином Зеноном також опинилися в Україні. (Дивись: 92 Г). Іван Федак каже, що замордовано зятя Андрія Карпу, чоловіка Євгенії.
- Замордований:* Андрій Карпа.

На «Боднарівку»

77. Афтанас Іван (? – 1945) (Паламар) (брат матері моєї мами, бабці Розалії з «Калюжі»), українець, в першому подружжі одружений з полькою Басью Кашицькою (?), яка померла. Мали дітей: А. Ольгу (22.7.1901 – ?), Б. Марію (27.11.1898 – 2.4.1901), німа, В. Андрія (листопад 1909) (дяк). Всі хрещені в церкві. (Дивись: 42; також 101–102).
- А. Ольга померла на сухоти.
- Б. Марія (німа) померла дитиною.
- В. Андрій оженений в Лубному, виїхав на Україну.

Іван другий раз одружений з україною Марією Колясою (? – 1945). Не мали дітей, але вона мала нешлюбну доньку Стефанію (13.4.1910), яка була заміжжем за поляком Владиславом Рудавським (Дивись: 49). Івана і дружину Марію також замордовано.

Замордовані: Іван Афтанас, Марія Афтанас з Колясів.

На «Горб» до «Цвая»

78. Саджуга Микола (?) («Цвай»), українець, жонатий з україною Катериною Потічною (?). Обоє померли. Мали дітей: А. Михайла 13.9.1898 – ?), Б. Йосифа (16.4.1903 – 4.3.1993), В. Олександру (14.11.1904), Г. Ольгу (5.2.1911) та Г. Анну (8.7.1907 – 1940).

- А. Михайло ходив до гімназії в Перемишлі. В Першій світовій війні загинув в боях на Закарпатті.
- Б. Йосиф з дочкою та тещею Катериною Вацяк жив на «Одзис-
каних» в Польщі, де помер. Жонатий з Розалією Вацяк, яку
замордовано. Мали доньку Марію (12.2.1940). Про смерть Ро-
залії та її сестри Стефанії свідчать Стефан Вацяк та Ольга Нес-
торовська-Красногурська. (Дивись: 179А).
- В. Олександра живе в с. Скнилів біля Львова.
- Г. Ольга замужем за Михайлом Стецем (26.11.1907). (Дивись теж:
163А).
- Г. Анна застрілена советськими пограничниками в 1940 році.
Вона була замужем за українцем Йосифом Михаликом
(21.4.1907). (Дивись теж: 207; 186).

Замордована: Розалія Саджуга з Вацяків.

До «Деркача»

79. Деркачі кудись виїхали і вимерли. На тому місці стояла му-
рована хата Юліяна Вацяка.

На «Горбівку»

80. Дзівік Петро (15.5.1842), українець, жонатий з українкою Ма-
рією Федак (?) (з «Калюжі») (сестра мого діда Андрія). Обоє
померли. Мали дітей: А. Івана (25.6.1893), Б. Андрія (29.12.1895),
В. Володимира (3.1.1903), Г. Северина (27.5.1909), Г. Богдана
(10.12.1913), Д. Анну (12.11.1900), Е. Євгенію (21.3.1907 – 1945),
Є. Юліяна (16.7.1911 – 1945). (Дивись теж: 42).
- А. Іван жонатий з українкою Анною Троян (2.10.1896 – 1945)
(з «Порубки»), польський і советський конфідент, який видав
мого батька як націоналіста. Про це розказав мій матері чо-
ловік з Тисової, але прізвища його вона не пам'ятала. (Дивись:
Арештовані НКВД). За німецьких часів знову за його підказом
взято з села 25 мужчин. Серед них теж і його та двох його братів
Богдана та Юліяна. Ці люди, разом з братами, в тюрмі побили
його так, що він помер від побоїв. Всіх решту випустили. Анну
замордовано. Мали дітей: а. сина Ярослава (6.5.1922), повернувся
з Німеччини й став членом УПА («Щупак»), який в рейді на

Захід у 1947 році попав у руки ВП, був засуджений на кару смерті і страчений (Дивись: На роботі у Німеччині) (Дивись: Вояки УПА), б. Надію (18.4.1939 – 1945) та в. Юлька (6.5.1922 – 1945), яких замордовано, г. Ольгу (1926), яка була в Німеччині, й, здається, живе в Австралії та г. Марію (22.11.1924), яка була в Німеччині, але не вернулася. (Дивись: На роботі у Німеччині). (Дивись теж: 147).

Б. Андрій виїхав до США.

В. Володимир виїхав невідомо куди.

Г. Северин живе в Польщі.

Г. Богдан, член УПА, («Гордий»), у сотні «Громенка», загинув у селі Гута у 1945 році. (Дивись теж: 197В). (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.). (Дивись: Вояки УПА).

Д. Анна живе в Реч Поморска, Польща. (Дивись: 206?).

Е. Євгенія замужем за українцем Володимиром Нестеровським (2.9.1903), замордована разом з донькою Марією (1929 – 1945). (Дивись теж: 198).

Є. Юліан жонатий з українкою Катериною Васараб (23.5.1923) (від «Писаря»). Жив в «Писаря», де й був замордований. (Дивись: 130Б). Л–с.17, №89.

Замордовані: Юліан Дзівік, Юлія Дзівік, Надія Дзівік.

До «Дяка»

81. Налесник Стефан (? – 1945), українець, жонатий з українкою Катериною Коштовською (?) (від «Коштовського») (Дивись теж: 203). Мали дітей: А. Андрія (4.3.1914), Б. Йосифа (25.5.1908), В. Володимира (22.3.1921 – 1945), Г. Івана («Дзяна») (2.4.1924), Г. Марію (3.9.1906). Катерина померла. Він оженився вдруге з Марією Мудрик (? – 1945) (по чоловіку) (з «Гред») (Дивись теж: 128). Дітей не мали. Обоих батьків, Марію і Стефана замордовано.

А. Андрій, член УПА, («Дорошенко»), сотня «Громенка», згинув навесні 1947 року в прориві сотні з оточення над селом Грушівкою. (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.). (Дивись: Вояки УПА).

Б. Йосиф був арештований більшовиками (разом з Іваном Вацяком), опісля служив в армії Андерса. Помер в Англії. (Дивись: Арештовані НКВД).

В. Володимира замордовано.

Г. Іван («Дзян») був у Дивізії, а тепер живе в Нью Джерзі, США. (Дивись: Добровольці в Дивізії «Галичина»). Його батько, здається, був на заробітках в США і тому сина називав з американська.

Г. Марія була замужем за українцем Іваном Мудриком (1901) (брат директора Маслосоюзу Андрія Мудрика), померла на Одзисканих. Мала сина Ярослава (6.6.1924), який був членом УПА («Гусак», «Хмель») у сотні «Громенка». Арештований у 50-х роках, відсидів багато років тюрми й помер у Польщі. (Дивись також: 143Д).

Замордовані: Стефан Налесник, Марія Мудрик-Налесник, Володимир Налесник.

Над «Став»

82. Несторовський Юрій (?), українець, жонатий з українкою Катериною Карпою (?). Обоє померли. Мали дітей: А. Андрія (31.8.1902 – 1945), Б. Івана (25.3.1908 – 1947), В. Ольгу (17.2.1911), Г. Марійку (8.10.1913), Г. Стефанію (22.2.1919). Д. Михайла (20.10.1899). (Дивись теж: 32В).

А. Андрій був жонатий з тіточною сестрою Пелагією Карпа (25.6.1911) і мав двох синів: Володимира (20.8.1935 – 1945) та Ярослава (18.11.1940). Його зі старшим сином, який був недорозвинений, замордовано. Невідомо, що сталося з молодшим сином. Жінка живе в Україні. Стефанія Ланчак-Дайчер каже, що якраз Володимир живе в Україні.

Б. Іван, член підпільної сітки, кущовий, (псевдонім ?), загинув в селі Порубах у 1947 році. (Дивись: Вояки УПА).

В. Ольга замужем за Йосифом Вацяком, живе в Україні. Йосифа замордовано. (Дивись теж: 86).

Г. Марійка замужем за Петром Добошем. (Дивись: 205).

Г. Стефанія. Була в Німеччині й не вернулася. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Д. Михайло. Доля невідома.

Замордовані: Андрій Несторовський та Володимир Несторовський.

83. Афтanas Теодор (Федір) (? – 1945), українець, жонатий з українкою Параскевією Михалик (22.10.1896 – ?). (Дивись теж: 105–106; 155–156). Вона померла, а він оженився вдруге з її сестрою Анною Михалик (14.11.1907 – 1945). Мали дітей: А. Софію (28.3.1919), Б. Йосифу (28.2.1921), В. Івана (6.5.1923), Г. Йосифа (?) та Г. Стефана (10.1.1932 – 1945). Теодора і Анну замордовано.

А. Софія була в Німеччині й тепер, правдоподібно, живе в Канаді. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Б. Йосифа (Осипа) була в Німеччині й доля її неznана. (Дивись: На роботі у Німеччині).

В. Іван був у Німеччині й пропав безвісти. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Г. Йосиф пережив й опісля проживав на Одзисканих.

Г. Стефана замордовано з батьками. (Дивись теж: 207).

Замордовані: Федір Афтanas, Параскевія Афтanas з Михаликів, Стефан Афтanas.

До «Вацяка»

84. Вацяк Юліян (13.2.1913 – грудень 1999), українець, жонатий з українкою Оксаною-Марією Федак (10.1.1914) (від «Федачки»). (Дивись: 184). Мали троє дітей. А. Анну-Катерину (27.10.1939), Б. Зеновія (1.3.1941), В. Нестора (1943). Мають теж внуків: Віталія (1987), Вікторію (1966), Сергія (1976), Мар'яна (1981) та правнуків: Оксану (1991) та Марію (1996). Юліян помер в с. Остальці, а похований в с. Сущино.

А. Анна (Ганна) заміж за Жоржем Скибіним (1937), сином Луки та Ольги. Мають дітей: Олега (1961), який живе у Краматорську та Вікторію (1966), яка живе в Маріуполі.

- Б. Зеновій жонатий з Катериною Коваль, дочкою Дмитра та Пелагії з с. Липовець, Яворівський район, Львівська область. Мають сина Мар'яна (1981). Живуть у Львові.
- В. Нестор жонатий з Ольгою Коштовською, дочкою Богдана та Параскевії з Самбора. Мають сина Сергія (27.12.1976). Живуть у Львові.

Всі виїхали на Україну. Оксана там померла, а Юліян в с. Сущин оженився з Софією Колясою (10.11.1921) (мала криве обличчя та позашлюбну дівчину від Сташка Потічного). (Дивись теж: 113; 126А). Живуть в Україні. (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.).

85. Вацяк Іван (? – 1945), син Григора, українець, жонатий з українкою Анною Шпак (17.9.1887 – 15.11.1938), донька Дмитра (з «Бувалівки»). (Дивись: 33Б). (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.). Його замордовано, а вона померла. Мали дітей: А. Юліана (13.2.1913), Б. Ярослава (16.6.1921), В. Стефана (16. 2. 1924) та Г. Ольгу (2.6.1927)

А. Юліан, як згадано вище, з цілою родиною на Україні. (Дивись: 84).

Б. Ярослав, член УПА («Джміль»), перейшов рейдом на Захід, тепер одружений, живе в Джерзі Сіті в США. (Дивись: Вояки УПА).

В. Стефан був у Німеччині, повернувся в Україну й жонатий з донькою Северина Стеця та Катерини Федак — Наталкою (21. 11. 1929), живе в Самборі. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Г. Ольга одружена з Богданом-Петром Федаком (1927 – 1998), членом УПА («Галка»), жили в с. Сущин. Він помер в 1998 році й похований в с. Сущин. (Дивись теж: 160Г).

Замордований: Іван Вацяк.

86. Вацяк Йосиф (17.7.1904 – 1945) (син Лучки Вацяка), українець, жонатий з українкою Ольгою Несторовською (17.2.1911), з «Над Ставу». (Дивись: 82В). Його замордовано, а вона живе в Україні. Мали дітей: Катерину (22.9.1935), Ірену (14.3.1938) та Ярослава (1.2.1940).

Його брат Андрій (12.2.1912 – ?) жив в Нью Йорку, де помер на рака, мав жінку Олю із Східної України та доньку Валентину. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Іван (16.6.1907), теж брат, був в Армії Андерса та живе в Англії. (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.). (Дивись теж: Арештовані НКВД).

Доля ще двох братів, які були в Німеччині, Володимира (6.6.1909) та Антона (3.11.1914) невідома. (Дивись: На роботі у Німеччині). Здається, що Володимир, був також жонатий з українкою зі східних земель, переїхав до США й помер у Пітсбургу. (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.). (Дивись: 82В; також 180).

Замордований: Йосиф Вацяк.

Під «Канцелярію»
До «Цугана»

87. Васараб Марія (? – 1945), українка, жила з донькою Катериною (23.5.1923 – 1945). Катерину забрали до Німеччини, але вона повернулася і жила з матір'ю в хаті Віцка Банася. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Іван Федак твердить, що обі замордовані. Знову ж Стефанія Ланчак-Дайчер каже, що Катерина живе в Україні.

Замордовані: Марія Васараб, Катерина Васараб.

До «Коршми»
До «Карбівника»

88. Коштовський Петро (7.6.1898 – 1945), українець, жонатий з українкою Анною Шльончка (1.3.1899) (зі «Скали»). (Дивись теж: 206). Його замордовано, а жінка Анна з дочкою Осипою (?), виїхала в Україну і жила в Самборі. Хату називали до «Коршми», бо там колись була коршма, яка належала до Двора. Батько Петра, який був «карбівником» у дворі, купив її. Там також називали до «Карбівника». Його брат Василь (?) помер. Брат Іван (?) виїхав до Німеччини, де оженився з полькою. (Дивись: На роботі у Німеччині). Вона тепер живе в Павлокомі.

ІФ – 66; ОК – 0; Л – 0.

Замордований: Петро Коштовський.

До «Гарендарки»

89. Жидівська родина. Він був коршмарем й загинув під час І-ої світової війни. Вдова поставила нову хату та купила 2 га землі. Мали четверо дітей: А. Файгу, Б. Есту, В. Рифку і Г. Шию. Файга виїхала до Палестини ще перед Другою світовою війною. Есту, незаміжно, забрали німці й правдоподібно вбили. Рифка, яку вбили німці, була замужем за Аскельом Моget, який живе в Польщі.. Аскель помагав членам УПА з с. Павлокоми та іншим людям. Шия, який був сільським музикантом, також вбитий німцями. (Дивись теж: 152). Під час мордування села хата ця стояла пустою.

До «Хорошої»
(Над «Ставом»)

90. Барбарек Анна з Добошів (? – 1945). Вдова по Андрію Барбарек, українка, чоловік якої загинув під час І-ої світової війни. Мала шлюбну доньку А. Катерину (6.12.1912) та нешлюбного сина Б. Йосифа Добоша (19.8.1919) з Андрієм Бурком. Анну замордовано, твердить О. Несторовська-Красногурська. (Дивись теж: 3?; 41?).

А. Катерина вийшла заміж за українця з с. Явірник і її дальша доля невідома.

Б. Йосиф виїхав до Німеччини, й доля його невідома. (Дивись: На роботі у Німеччині).

За свідченням Ольги Несторовської-Красногурської Анна замордована.

Замордована: Анна Барбарек.

До «Яцка»

91. Ланчак Яцко (Гіяцинт) (?), українець, жонатий з полькою з Бартківки Катериною Козьол (?). Обоє померли. Мали дітей: А. Івана

(10.12.1893), Б. Настазію, В. Марію, Г. Антошку та Г. Ганку.

А. Іван, українець, виїхав до США.

Б–Г. Всі доньки — польки. Настка вийшла заміж за Андрія Бурка (брат Петра і Павла). (Дивись теж: 3; 41).

На «Стави́ська»

92. Афтанас Іван (?), українець, жонатий з Софією Мудрик (?), сестрою Гриця Мудрика (коло Читальні). Обое померли. Мали дітей: А. Володимира (23.10.1897), Б. Стефана (8.5.1913 – 1987), В. Андрія (2.4.1908 – 29.10.1944), Г. Антона (9.8.1900), Г. Петра (11.6.1910), Д. Софію (?). (Дивись теж: 143).

А. Володимир ще молодим виїхав з села й учетиливав в Польщі. Жонатий з україркою, виїхав до США, де й помер. Його син Богдан живе у Бруклін, штат Нью Йорк, США.

Б. Стефан член — СБ («Холодний»), якому поміг Аскель Мовет. Помер в Польщі в 1987 р., похований у Вроцлаві. (Дивись: Вояки УПА). Був жонатий з О. Коштовською-Червінською. Мали сина Андрія, який трагічно загинув в США. (Дивись теж: 203А).

В. Андрій замордований у жовтні 1944 р. біля села. Один із бандитів був поляк Барць з с. Лубно. Андрій був жонатий в селі Лубно з україркою Марією Гірняк (1910 – 1945). Мали дітей: а. Івана (1932 – 1945) б. Йосифа (4.7.1934), в. Романа (1937), г. Нестора (1.8.1942), близнюк, г. Володимира (1.8.1942), близнюк. Після вбивства Андрія Марія з дітьми повернулася до с. Лубно. Дня 3-го березня Марія з сином Іваном (13 років) пішла до Павлокоми до своєї хати. На переправі через Сян їх замордовано і вкинено в ріку. Решту дітей разом з дідусем і бабунею через м. Сянік переселено в Україну у квітні 1945 році. (Дивись: 93а).

Г. Антін загинув при копанні глини.

Г. Петро жонатий з Софією Мудрик (22.10.1914). Мали сина Зенона (16.4.1941), а в Україні ще Степана. Петро помер в Холодновідці, там і похований. Сини Зенон і Степан живуть у Львові. (Дивись теж: 76Д).

Д. Софія замужем за українцем Іваном Ланчаком, померла.

93. Федак Михайло (20.8.1901) (з «Олексівки», колись це була хата Максима, що жив біля Перемишля), син Андрія Федака, українець, женатий з українкою Олександрою Соколик (?), яка одначе була римо-католичкою. (Дивись: 66А). Мали дітей: А. Володимира (13.3.1922 – 1941), Б. Івана (1924 – 26.6.1999), В. Юліяна (4.4.1936) та Г. Станіславу (1926 – 1994). Виховувала дітей у відсутності чоловіка, який був арештований польською владою, а опісля вбитий німцями. На хату, яка була на краю села, шукаючи за Іваном, польські боївки робили декілька нападів у 1944 й 23 січня 1945 року, коли Олександрю та її доньку Станіславу важко побито. Олександра пережила напад на село в березні 1945 у Віхти Шпак, де лікувалась після побиття, а під час спалення села через УПА в жовтні 1945 року син Іван забрав її з донькою до с. Добра Шляхецька, відкіля під час акції «Вісла» їх виселено на Одзискане.
- А. Володимир арештований погранзаставою на німецько-радянському кордоні й засланий до Мурманська, де помер з голоду, за свідченням Червоного Хреста.
- Б. Іван був насильно мобілізований до Червоної Армії, але утік з транспорту. (Дивись: Насильно мобілізовані у 1944 р.). Опісля служив в УПА («Гордий») і за цю діяльність був засуджений на довічне тюрму, а опісля жив в Польщі в Легніці. Після виходу з тюрми оженився з вдовою, яка походить з під Ліська на Лемківщині та мав двох синів. Один із них женатий з українкою, а другий неженатий, живе з батьками. Іван поїхав на з'їзд колишніх вояків УПА у Кентшин і помер на удар серця 26.6.1999 року. Він найбільше з усіх причинився до популяризації трагедії села Павлокома та написав про це декілька спогадів та статей, які були друковані у різних українських виданнях в Польщі. (Дивись: Вояки УПА). (Дивись: 66).
- В. Юліян жив у Динові, потім у Дубрівці, звідкіля забрала його сестра на Одзискане. Закінчив Політехніку у Вроцлаві та Геологію в Кракові й у 1980 році за контрактом виїхав до Австралії, де в Сідней живе й досі. Написав спогади про знищення села та про смерть сусіда Андрія Афтанаса, якого вбито поляками у нападі на хату Юліяна.
- Г. Станіслава, замужем за колишнім членом УПА, мала двоє дітей, померла 1994 року в Польщі. Вона допомогла перевезти 3-ох ко-

лишніх упівств з Павлокоми, де вони переховувалися у поляка Думіна (з «Діброви»), на Одзискане, а саме: Івана Федака, свого брата, Ярослава Мудрика та Мілька Федака. Допоміг їм у цьому також Аскель Мовет. (Дивись теж: 93Г; 94; 143Д).

93а. Афтанас Андрій (2.4.1908 – 29.10.1944), син Івана, українець, жонатий з українкою з с. Лубна Марією Гірняк (1910 – 1945). Осінню 1944 року його застрілено у хаті Михайла Федака й похоронено на новому кладовищі в могилі №9, який опісля повністю заорано поляками. Вбивником, за свідченням Павла Гірняка з с. Лубна, був поляк на ім'я Барць, який походив з с. Лубна. Андрій ще жив 2 години й розказав про вбивника, якого знав особисто. Марію з сином Іваном застрілено на Сяні, 3.3.1945 року, як вона верталася з с. Лубна, де жила у своїх батьків. Подружжя мало п'ятеро синів. Найстаршим був Іван. Йосиф живе з сім'єю в Холодновідці біля Львова, а Роман (13.10.1937) у Львові. Володимир і Нестор – близнюки (8.8.1942). Володимир помер у Львові 9.7.1990, а Нестор – на Сахаліні в 1995 році. (Лист Йосифа Афтанаса з 18.8.99 та Івана Федака з 12.12.1998).

- а. Іван (6.9.1932 – 1945) вбитий разом з матір'ю при переправі через Сян в Бартківці.
- б. Йосиф (4.7.1934) одружений з Даною Осінко (7.5.1936), дочкою Йосифа та Катерини Осінко з с. Лубно. Мають двоє дітей: Андрія (1963) та Любу (1965). Сім'я живе в с. Зимна Вода біля Львова.
- в. Роман (1937) одружений з Мирославою Походюк (1945), донькою Миколи та Юлії. Мають доньку Віру, замужем за Іваном Бевхом, з двома дітьми: Юлія (1987) та Маркіян (1992). Ціла родина живе у Львові.
- г. Нестор, близнюк, жив на Сахаліні, де помер і там похований. Там проживають його два сини.
- д. Володимир, близнюк, похований в с. Зимна Вода, а два його сини живуть у Львові.

Замордовані: Андрій Афтанас, Марія Афтанас з Гірняків, Іван Афтанас.

Цим закінчується опис західної частини села від лісу аж по Бартківку.

Тепер починається опис східної частини села, почавши від «Діброви» на півдні до «Колонії» на півночі.

До «Думіна»

93б. Думін Казімеж (1901), поляк з Сільниці, жонатий з полькою. Думін Анна (30.4.1987), його мама, мабуть, була українкою. Думіни були посвоячені з декількома українськими родинами. Він adoptував Катерину Ланчак з-під «Гірок», (Дивись: 100) та Ореста Романика від «Нодзі», (Дивись: 171). Якийсь час переходував у себе трьох членів УПА: Мілька Федака, Ярослава Мудрика та Івана Федака. (Дивись: 93).

На «Діброві»

94. Федак Микола (1874 – 1945), українець, жонатий з українкою Анною Шпак (1875 – 1945) (від Шпака з «Закуття»). (Дивись теж: 122). Обоє замордовані. Але Стефанія Ланчак-Дайчер каже, що він пережив, а Анна померла. Мали дітей: А. Марійку (9.4.1900), Б. Катерину (20.2.1902 – 1945), В. Розалію (9.8.1904 – 1945), Г. Олександру (1909), І. Олену (3.5.1913), Д. Йосифа (6.7.1907 – 18.10.1988). Жив там також Микита (Мілько) Федак (9.1.1917 – 29.7.1984), нешлюбний син Марії. Його батьком був Михайло Ланчак («Кулявий»). (Дивись теж: 95; 96; 97, 199).

А. Марійка (9.4.1900 – 1.8.1993), дружина Антона Трояна (25.2.1898 – 1945), померла у Львові, похована в с. Рудно. (Дивись: 52).

Б. Катерина замордована.

В. Розалія вийшла заміж за українця Антона Нестеровського (з «Сівадлівки»), замордована. (Дивись також: 16Б; 96).

Г. Олександра, дружина Реби, живе в м. Ясло, Польща; у 1999 році їй виповнилося 90 років.

І. Олена, в подружжі Лесняк, живе в м. Глівіце, Польща.

Д. Йосиф, який служив в Польській армії, попав в радянський полон у 1939 році, а опісля служив в Армії Андерса й помер у Кембріджі, Англія, де і похований. (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.).

Е. Микита (Еміль) Федак, нешлюбний син Марії. Мобілізований у 1939, вступив до УПА, («Заяць»), сотня «Крилача». (Дивись: Мобілізовані 1939) (Дивись: Вояки УПА). Арештований в половині 60-х років та засуджений на 10 років важкої тюрми. Після виходу повернувся до Беляви, Польща, де жила його жінка, там помер і похований на місцевому цвинтарі. (Дивись теж: 93; 93а). Л–с.24, №115.

Замордовані: Микола Федак, Анна Федак зі Шпаків, Катерина Федак.

94а. Федак Андрій (4.12.1901), брат Миколи, українець, жонатий з українкою Марією Мудрик (27.3.1914) (від «Ваня»). (Дивись: 202). Мали трьох синів: А. Зенона (8.7.1936), Б. Івана (25.11.1937), В. Миколу (19.12.1940). Всі пережили, опісля перебували в «Моргах» біля Волі Володзької, а в час акції «Вісла» були переселені на Одзискане біля Гданська.

Л. с–24, №?(1).

До «Кулявого» з «Діброви»

95. Ланчак Михайло (15.10.1891 – 1945), українець, жонатий з українкою Кароліною Мудрик (9.9.1891 – 1945) (сестра «Зимного» з «Нестерівки») (Дивись: 199). (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.). Обоє замордовані. Мали дітей: А. Ольгу (20.4.1924 – 1945), Б. Любомира (4.6.1929 – 28.8.1942) та В. Миколу (19.11.1931 – 1945).

А. Ольга замордована.

Б. Любомир у 1942 році втопився в Сяні під час плавання.

В. Микола замордований.

Жила там теж Катерина Ланчак (9.2.1900 – 1945), сестра Михайла, яку також замордовано.

Яких три тижні перед вимордуванням села всі родини, які жили на «Діброві», а саме: Ланчаки, Федаки та Несторовські були сильно побиті та пограбовані польськими бандами і вигнані до села. Л–с.24, №117.

Замордовані: Михайло Ланчак, Кароліна Ланчак з Мудриків, Ольга Ланчак, Микола Ланчак, Катерина Ланчак.

96. Несторовський Антон (січень 1903) (з «Сівадлівки»), українець, жонатий з українкою Розалією Федак (9.8.1904 – 1945) (з «Діброви»). (Дивись: 16Б; 94В). Розалію замордовано. Мали хлопця Юліяна (27.5.1935 – 1945), якого також замордовано. Антон в Україні, жонатий вдруге з українкою Катериною Васараб (23.5.1923) (від «Писаря»). Антон помер в с. Сущин на Тернопільщині. (Дивись також: 130Б). Л–с.25, №?(15).

Замордовані: Розалія Несторовська з Федаків, Юліян Несторовський.

Під «Дібровою»
З «Потока»

97. Ланчак Микола (20.5.1898 – 1945) (від «Вунсатого»), українець, жонатий з українкою Марією Мудрик (11.6.1900 – 1980) (від «Зимного» з «Нестерівки»). (Дивись теж: 199). Він замордований. Марія з двома доньками Вірою та Софією жила в с. Сущин на Тернопільщині, де померла. Мали дітей: А. Йосифа (12.6.1927), Б. Катерину (15.8.1929 – 1945), В. Стефанію (21.8.1931 – 1945), Г. Віру (13.3.1936), Г. Софію (16.11.1942).

А. Йосиф був у Німеччині. Тепер живе з родиною в Краматорську. (Дивись: На роботі у Німеччині);

Б. Катерина замордована.

В. Стефанія замордована.

Г. Віра живе в с. Сущин, замужем за Тарасом Колясою. (Дивись:161).

Г. Софія замужем за Михайлом Кавенським (21.11.1933) з с. Лімна, сина Миколи та Софії. Мали дітей: Галину (13.3.1966) та Миколу (15.8.1971).

(1) Галина замужем за Дмитром Рудиком (21.7.1962), мають трое дітей: Петра (6.7.1989), Іванну (9.10.1985) та Марію (9.10.1986).

(2) Микола одружений з Галею (22.2.1971), мають двох синів: Миколу (29.5.1993) і Тараса (4.9.1994). Всі живуть в с. Сущин. (Дивись теж: 161, 167). Л–с.24, №118.

Замордовані: Микола Ланчак, Катерина Ланчак, Стефанія Ланчак.

98. Афтанас Яків (Куба) (? – 1935?), українець, жонатий з українкою Анною Рудавською (1.1.1878 – 1945) (з «Під грушки»). (Дивись теж: 29–31?). Вона замордована. Мали дітей: А. Йосифа (13.9.1902), Б. Миколу (13.12.1903), В. Юлію (22.5.1919 – 2000), Г. Івана (8.9.1905 – 1945), Ґ. Софію (9.5.1915 – 1945), Д. Андрія (3.1.1917), Е. Володимира (16.11.1910), Є. Катерину (19.7.1909 – 26.1.1910), Ж. Ярослава (24.4.1914 – 5.1.1915), З. Олександру (15.8.1912 – 18.8.1913).

А. Йосиф працював в Маслосоюзі у Львові, де помер.

Б. Микола жонатий з полькою Ґеновефою, жив у Ґданську. Мали троє дітей Юрія, Марію та Богуслава. Юрій жонатий і має 13-літнього сина. Ціла родина спольщена.

В. Юлія була в Німеччині. (Дивись: На роботі у Німеччині). Одружена з українцем Андрієм Саджугою (29.11.1909 – 1945), який жив в тій хаті (Дивись теж: 28; 69; 78; 165). Він замордований з їхньою дитиною (? – 1945). Вона врятувалася, виїхала до Ґдині, де знову вийшла заміж. Померла у 2000 році.

Ґ. Іван замордований в Динові, як повертався до села після звільнення з німецького концентраційного табору, де сидів за перепачковування полонених до Швеції.

Ґ. Софія замордована й згоріла разом з мамою у своїй хаті.

Д. Андрій, який також був у Німеччині, пропав безвісти. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Л–с.25, №113.

Замордовані: Анна Афтанас з Рудавських, Іван Афтанас, Софія Афтанас, Саджуга-дитина, Андрій Саджуга.

99. Карпа Іван (?), українець, жонатий з українкою Анною з Нес-теровських (?) (з «Макухівки»). (Дивись теж: 159). Обоє померли. Мали дітей: А. Марійку (12.9.1907 – 1945), Б. Софію (Зосю) (14.12.1913), В. Кубу (23.4.1898), Г. Андрія (14.1.1890), Ґ. Івана (14.4.1910 – 9.2.1912).

А. Марійку замордовано.

Б. Зося була служницею в Потічних на «Джулівці», потім жила у селі Котів і разом з людьми з цього села виїхала в Україну, але невідомо до якої місцевості, де й померла. (Дивись також: 40).

В. – Г. Куба та Андрій виїхали з села, але невідомо куди.

Г. Іван помер дитиною.

Замордована: Марійка Карпа.

Під «Гірками»

100. Ланчак Анна (3.1.1895 – 1945), українка, мала троє нешлюбних дітей з жидами. А. Володимира (13.6.1922), Б. Катерину (3.8.1925) та В. Івана (15.9.1924 – 27.10.1925). Анну замордовано.

А. Володимир виїхав до Німеччини й повернувся в Росію. Відтіля приїхав до с. Сушин, але по якомусь часі знову виїхав в Росію. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Б. Катерину adoptував Казімеж Думін. (Дивись: 93а).

В. Іван помер дитиною.

Замордована: Анна Ланчак.

До «Кашицького»

101. Кашицькі Міхал (?), поляк, жонатий з полькою Віхтою ? (?). Мали дітей: А. Яна, Б. Пйотра, В. Юзефа*, Г. Франя*, Г. Тереску.

А. Ян загинув у німецько-польській війні.

Б. Пйотр арештований НКВД у 1940 році.

В. Юзеф (*) – злочинець і вбивник.

Г. Франьо(*), один з найбільших злочинців у селі, жонатий з Марією Пантол (16.7.1922). Помер на рака, а вона ще живе в Павлокомі, страждає від глаукоми і майже глуха. (Дивись також: 109Б).

Г. Тереска була одружена вдруге з українцем Влодком Мудриком (16.6.1903) (з «Під діла»). (Дивись теж: 209Д).

Родина (*) znana z участі в грабежах і мордерствах. Після знищення українців перевезли хату Миколи Ланчака з «Джулівки» і побудували для себе. (Дивись: 39).

102. Кашицкі Ігнац (?), поляк, жонатий з полькою (?), з Сільниці. Невідомо, чи мали дітей. Не брали участі в мордах. Живуть у Павлокомі.

103. Кашицкі Станіслав (?), поляк, жонатий з полькою Кароліною (Миргач?) (?) (від Миргача на «Ісопі»). Мали, здається, троє дівчат. Не брали участі в мордах. Одначе, його зять Юзеф Коваль (*), якого мама походила з Несторовських (Дивись: 132А; 141), патріотичної української родини, у цій хаті зорганізував стацію польського підпілля (АК і БХ), яка виконувала грабункові акції на селян, як, наприклад, на родину Троянів («Лісного») та вбивали людей. Живуть в Павлокомі. (Дивись: 141).

104. Ланчак Андрій (*) (1.12.1896?) (від Ланчака з «Загори»), українець, жонатий з полькою Мариною Кашицкою (?) (сестра Міхала). (Дивись: 101). Він спольщився і брав участь у вбивстві учителя Миколи Левицького. Його, здається, знищили українські підпільники. Марина живе в Павлокомі. Невідомо скільки мали дітей. Його батько і брат Микола також були хрещені у церкві, але всі включно з братами Станіславом, Франеком, Войтеком і Тадзєм були дуже ворожо наставлені до українців. (Дивись теж: 26).

На «Вобшар»

105. Михалик Теодор (? – 1945), жонатий з Марією Петрович (? – 1945). За свідченням Софії Михалик-Бриль, обоє замордовані. Син, Михалик Іван (18.2.1902 – 25.10.1944), українець, жонатий з українкою Катериною Мудрик (1902 – 1995) (з «Гред»), сестрою Івана Мудрика. Іван помер раніше, а Катерина пережила й померла в с. Лошнів в Україні. (Дивись: 128). Мали троє дівчат: А. Софію (19.10.1926), Б. Ольгу (1929, В. Стефанію (25.10.1932).

А. Софія була в Німеччині (Дивись: На роботі у Німеччині), повернулася, жила в селі Воля Крецівська й опісля виїхала в Україну. Замужем за Богданом Брилем, сином Михайла та Ксені. Мають дітей: Михайла (30.8.1956), Зеновія (21.3.1958) та Петра (10.7.1959). Внуки: Олег (1977), Андрій (1988), Марійка (1982), Леся (1984), Оля (1985) та Богдан (1988). Софія замужем та

син живуть в с. Лошнів на Тернопільщині. Михайло з сім'єю живе в с. Великі Бірки на Тернопільщині, Петро — в с. Микулинці, а Зиновій — в с. Лошнів.

Б. Ольга живе в с. Лошнів на Тернопільщині.

В. Стефанія також живе в с. Лошнів. (Дивись теж: 128).

Замордовані: Теодор Михалик, Марія Михалик з Петровичів.

106. Михалик Антон (26.2. 1906 – 1945), брат Івана, українець, жонатий з українкою Катериною Мудрик (7.1.1910) (від «Якимця») (Дивись теж: 123Г). Антон замордований. Катерина з дітьми пережила й виїхала в Україну. Мали дітей: А. Северина (13.9.1933 – 1945), Б. Клявдію (16.5.1936 – 1945), В. Ярославу (12.7.1941) та Г. Івана (18.2.1930). Катерина померла. Клявдія і Ярослава живуть в Борщівському районі на Тернопільщині, а Іван та Северин — у Львові. Л—с. 22, №111.

Замордований: Антон Михалик.

На «Шпаківку»

107. Барбарек Михайло (9.12.1906 – 1945) (з «Над ставу»), українець, жонатий з українкою Євгенією Мудрик (28.10.1914) (від «Шпака»). Його замордовано, вона живе в с. Лошнів на Тернопільщині. В цій хаті також жила Катерина Мудрик (1885 – 1945), мама Євгенії. Її також замордовано. Мали троє дітей: А. Любомиру (1.2.1931), Б. Андрія (1936) та В. Нестора (1940), внуків та правнуків.

А. Любомира замужем за Андрієм Гуцалуком (1.1.1933) (помер), сином Євстахія та Христини з с. Лошнів. Мали синів: Богдана (1954), Тараса (1957) та Володимира (1960). Всі одружені. Богдан живе в с. Лошнів, Тарас — у Тернополі, а Володимир — у м. Волочиск. Внуки: Олег (1975), Наталя (1977), Люба (1983), Володя (1984), Андрій (1983). Правнуки: Віра (1995), Олег (1999), Андрій (1999), Дмитро (1998). (Дивись: 123?).

Б. Андрій жонатий, жив в с. Лошнів, де помер і похоронений.

В. Нестор жонатий і живе в с. Лошнів. Його син Андрій помер і похоронений в цьому ж селі.

Невідомо, до кого зачислити: Таню (1965), Дарію (1967), Галю (1971).

Замордовані: Михайло Барбарек, Катерина Мудрик).

108. Шпак Антон, близнюк (? – 1945), українець, жонатий з україркою Анною Ланчак (?) (з «Джулівки»). (Дивись теж: 39). Анна померла, а Антона замордовано. Так твердить Люба Пантол. Натомість Стефанія Ланчак-Дайчер каже, що він також помер. Мали дітей: А. Ірену (13.3.1903 – 1945), Б. Романа (7.8.1913), В. Володимира (6.10.1917), Г. Юлію (6.6.1911 – 1945).

А. Ірена одружена з українцем Антоном Крілем (арештований НКВД в 1940), замордована. (Дивись: 8Д).

Б. Роман був у Дивізії, живе в США, одружений з полькою. (Дивись: Добровольці в Дивізії «Галичина»).

В. Володимир був в українському Леґіоні, (здається, «Нахтігаль»), потім в українській допоміжній поліції у Львові і загинув біля Львова, можливо, перейшовши до УПА.

Г. Юлію замордовано. Але Стефанія Ланчак-Дайчер каже, що вона пережила.

Л–с.22, №105.

Замордовані: Антон Шпак, Юлія Шпак.

До «Пантола»
До «Шпачки»

109. Пантол Юзеф (1893 – 1970), поляк, жонатий з україркою Анною Шпак (24.3.1901 – 1943). Її забрали німці, і вона пропала в Освенцімі. Її син Михайло каже, а дочка Катерина підтверджує, що вона загинула в Авшвіцу. Це тому, що під час більшовицької окупації в 1939 – 41 рр. вона була вибрана у сільраду і, по доносу Івана Дзівіка, її та шістьох інших з села зроблено коляборантами. (Дивись: Арештовані у 1941 – 42 рр.). Пантол лишився жити в Павлокомі, але опісля його з наймолодшим сином Володимиром виселено на Одзискане. Помер у Польщі, але похоронено його у Павлокомі. Мали дітей: А. Катрусю (17.7.1920), Б. Марійку (16.7.1922), В. Михайла (1923), Г. Івана (1925) та Г. Володимира (1932).

А. Катруся замужем за Романом Прокоповичем, сином Івана та Теофілії з Кам'янки Бузької. Мають дітей: Дарію (1943), на-

роджена у Павлокомі та Ростислава (1954). Дарія одружена з Володимиром Марцишиним. Ростислав одружений з Ярославом Стельмах. Внуки: Люба (1975), Наталка (1979), Ольга (1986).

- Б. Марійка одружена з поляком Франьом Кашицкім (*), одним з найбільших злочинців при знищенні села. Мали багато дітей, але їхні імена невідомі. Живе в Павлокомі. (Дивись теж: 101; 209Д).
- В. Михайло був на роботі у Німеччині. (Дивись: На роботі у Німеччині). Після повернення одружився з полькою, має дві дочки і живе в центральній Польщі.
- Г. Іван був на роботі у Німеччині (Дивись: На роботі у Німеччині). Після повернення одружився, має двох синів і живе в с. Журавиця біля Перемишля.
- Г. Володимир жив з батьком. Одружився, має двоє дітей і живе в Речу, Польща. Володимир (6.6.1932) і всі дівчата, його сестри, були хрещені у церкві.

В цій хаті жила теж Розалія Шпак-Мудрик з Коштовських (1876 – 1945), сільська баба-повитуха, вдова по першому чоловіку Семену Шпаку, з яким мала троє дітей:

- А. Анну (1901), одружену за Пантолом.
- Б. Софію (2.7.1907), одружену з Володимиром Васарабом (2.6.1896 – 1933), з дітьми а. Любою (8.6.1930) та б. Іриною (18.4.1932), народженими у Львові, а після його смерті заміж за Андрієм Панилом (1903 – 1979), з яким мала сина в. Ігора (1944).
- а. Люба заміж за Стахом Бабяком (8.5.1932), сином Теодора і Ганни з Костирків з м. Бібрки, Львівщина. Бездітні. Живуть у Винниках, м. Львів.
- б. Ірина одружена з Мирославом Горбалем (12.10.1925), сином Петра і Марії з Зачкевичів з с. Зелів на Яворівщині. Мають ще неодружену дочку Галину (1959).
- В. Ігор одружений, але не подано з ким, та має дітей: Наталію (1967), Андрія (1972) та Софію (1988). Всі живуть у Львові.
- В. Богдана (2.4.1911 – 1967), одруженого з Марією Жеребецькою

(?), а після її смерті у 1936 — з Софією Панило (28.2.1910 – 1997), з якою мали Любомира-Андрія (1939), Наталку (1940) та Оксану (1945). Оксана одружена з Богданом Тарасяком і мають сина Назара (1982). Всі живуть у Львові.

Другий її чоловік був Мудрик (?), з яким мала дочку Ксеню, яка померла від туберкульозу у 1935 році у Львові. Розалію замордовано.

Л – с. 23, №106.

Замордована: Розалія Мудрик-Шпак з Коштовських.

До «Шпака»

110. Шпак Іван, (березень 1873) (близнюк), українець, жонатий перший раз з українкою, здається, Катерина Афтанас (?) (від «Бздзьона»). (Дивись теж: 21). Вона померла. Мали дітей: А. Івана (1.3.1907), Б. Теофіля (Філька) (23.1.1913 – 1945).

А. Іван жив в «Вандаскі» з Мариною в нешлюбному зв'язку. (Дивись: 119А). (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.) (Дивись: Арештовані НКВД).

Б. Теофіль (Філько) жонатий з українкою Юлією Колясою (5.6.1912) (з «Гірки» від «Петрусенька», до «Гарануші»). (Дивись: 162Б). Його замордовано. Мали двох хлопців Олега: (27.6.1941) та Богдана (1.11.1944). Юлія жила з ними й померла в Сокільниках біля Львова.

Друга жінка Івана була полька з Дубрівки й називалася Галька, Вікторія (Віхта) (?). Мали дітей: А. Йосифа (19.3.1925), який був у Німеччині, Б. Софію (?), В. Андрія (21.3.1922 – 21.3.1945) і Г. Юзефу. Лемцьо дівчат не згадує, бо напевно були хрещені в костелі.

А. Йосиф був у Німеччині, потім одружений з росіянкою жив у Москві, де й помер. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Б. Софія живе в Україні.

В. Андрій оженився з полькою з кольонії. Насильно мобілізований до Червоної Армії, утік з транспорту. (Дивись: Насильно мобілізовані у 1944 р.). Його замордовано 21.3.1945

Г. Юзя — римо-католичка, але українка, одружена з українцем,

прізвище Білач, й жила у Вроцлаві, Польща. Мали двох хлопців, але їх імена невідомі. Вона поповнила самогубство.

Л– с. 23, №104.

Замордовані: Філько Шпак, Андрій Шпак.

До «Сракі»
також на «Штепси»

111. Дзячинський Ян (?), брат Йосифа Пантола по матері, поляк, жонатий з полькою Розалією Романик (?), добрий коваль, але великий польський шовініст. Його мама Кароліна, бартківчанка, мала одну нешлюбну дитину й була замужем за вдівцем Михайлом Коштовським (від «Карбівника»), батьком Антона та Івана (Дивись: 189; 191). Ян і Розалія мали двоє дітей: А. Владиславу (1928) та Б. Мундика (1930). Під час відплатної акції УПА на Павлокому в жовтні 1945 року Мундик був випадково поранений й з огляду на брак медичної опіки по кількох днях помер. На процесі Івана Федака («Гордий») йому інкриміновано вини за смерть Мундика. (Дивись теж: 187).

До «Романика» з «Закуття»

112. Романик Іван (19.3.1895 – 1945) (син Гриця Романика), українець, жонатий з українкою Катериною Мудрик (20.10.1899 – 1945) (з «Під діла»). (Дивись: 209А). Обоє замордовані. Він був на заробітках у Латвії. Мали 6-ро дітей: А. Нестора (4.11.1923), Б. Володимира (30.6.1921), В. Северина (25.1. 1927 – 1945), Г. Марію (5.5.1931 – 1945), Г. Михайла (8.4.1929 – 1945), Д. Зенона (15.6.1933 – 1945).

А. Нестор вчився в гімназії в Ярославі, потім служив в Дивізії, а тепер живе в Іспанії. (Дивись: Добровольці в Дивізії «Галичина»). Жонатий з іспанкою Мілягрос Кабрера та мають доньку Ольгу-Грину (1956) та сина Івана-Петра (1959).

Б. Володимир, член УПА, («Гупало»), жонатий з Софією Федак (7.11.1918) (від «Коляси?»), був ранений у рейді до Західної Європи, попав у руки поляків, які засудили його 7.11.1947 р. на кару смерті у Ряшеві, де страчений 20.11.1947.

(Дивись: Вояки УПА). (Дивись теж: 160).

В–Д. Марію, Северина (також вчився в гімназії в Ярославі), Михайла та Зенона замордовано.

Л– с. 23, №109.

Замордовані: Іван Романик, Катерина Романик з Мудриків, Марія Романик, Северин Романик, Михайло Романик, Зенон Романик.

На «Закуття»
До «Бімбаса»

113. Коляса Михайло (14.10.1872 – 1945), українець, жонатий з українкою Марією Федак, дочкою Василя та Юстини з Терлецьких (?) (з «Загородки» коло «Калюжі»). Його замордовано. Вона померла. Мали дітей: А. Катерину (27.9.1910 – 1945), Б. Софію (10.11.1921), В. Йосифа (15.7.1916 – 1991), Г. Івана (7.5.1912 – 6.4.1925).

А. Катерина була в Німеччині й після повороту замордована в с. Павлокома Юзефом Ковалем*. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Б. Софія була в Німеччині (Дивись: На роботі у Німеччині), повернулася до Львова. Замужем за Дмитром Басса (8.11.1926), сином Андрія та Агафії з с. Гаї, Львівщина. Мали дітей: (1) Зеновій (1949) одружений з Мирославою (9.7.1951) та мають синів Андрія (19.8.1973) та Любомира (30.1.1975). (2) Андрій (1954), одружений з Лідією (23.12.1953) й мають дочку Марту (4.9.1973). Всі проживають у Львові.

В. Йосиф був у Німеччині (Дивись: На роботі у Німеччині), а опісля виїхав до Австралії, де помер у 1991 році. Там одружився і мав 4-ох синів, які живуть у Австралії. Імена синів та його дружини невідомі.

Г. Іван. Помер молодим хлопцем.

Дехто каже, що замордовано також Марію, але це потребує підтвердження.

(Дивись теж: 114). Л–с.21, №101.

Замордовані: Михайло Коляса, Катерина Коляса.

114. Коляса Стефан (28.4.1863 – 1945), українець, жонатий з українкою Катериною Федак (30.5.1876 – 1945) (з «Загородки» коло «Калюжі»). Колясу Стефана та Катерину замордовано. Мали дітей: А. Андрія (15.1.1904 – 1945), Б. Петра (1.1.1916 – 1989) («Петруша»), який був у Німеччині, В. Марію (12.10.1899 – 1918), Г. Юліяна (3.4.1918) та Г. Антоніну (3.3.1913). (Дивись теж: 113).
- А. Андрій жонатий з українкою Софією Кріль (26.4.1911) і мали дітей: а. Катерину (10.5.1932) та б. Василя (23.8.1934). Андрій замордований. Софія, Катерина та Василь виїхали в Україну і проживають у Львові. (Дивись: 10Д).
- а. Катерина замужем за Олександром Кушнарєвим (1932), помер, син Сергія Поліщука та Наталії Кушнарєвої. Мали дітей: (1) Любов (11.3.1956), одружену з Володимиром Загорянським (15.8.1950), з синами Андрієм (28.2.1975) та Василем (4.4.1976). Василь жонатий з Лесею Гуманенко (16.2.1981), мають сина Ігора (20.12.1997). (2) Наталію (27.9.1957) замужем за Володимиром Буткевичем (9.5.1951) та синами Романом Мельничуком (31.3.1977) та Любомиром (10.9.1989). (3) Віру (13.7.1962) замужем за Мар'яном Шишкою (17.2.1953), з дітьми Ольгою (5.8.1981), Олегом (17.1.1983) та Орисею (3.7.1989). Всі живуть у Львові.
- б. Василь одружений з Петронелею Возною (10.7.1932 – 9.8.1989), мали дітей: (1) Лесю (17.8.1958) одружену з Мироном Горішнім (6.9.1956) та синами Андрієм (5.3.1982) та Олегом (9.9.1979) та (2) Оксану (19.4.1966) замужем за Тарасом Панасюком (10.04.1964), з дочкою Оленою (13.9.1987). Василь та Горішні живуть у Львові, а Панасюки – в с. Зимна Вода біля Львова.
- Б. Петро був у Німеччині (Дивись: На роботі у Німеччині), жонатий з німкою, жив у Катовицях, Польща, де помер 14.6.1989 року.
- В. Марія померла в с. Павлокома на 18 році життя.
- Г. Юліяна покликано до Червоної Армії у 1940 році, звідки він не вернувся. (Дивись: Мобілізовані 1940 р.).

Г. Антоніна померла в с. Павлокома в молодому віці.

Лемцьо не згадує Марії. Л – с. 21, №99(2).

Замордовані: Стефан Коляса, Катерина з Федаків Коляса, Андрій Коляса.

До «Федька»

115. Коляса Теодор (? – 1938), українець, жонатий з українкою Марією Карпою (?) (від «Пилипа»). Обоє померли. Мали дітей: А. Миколу (18.12.1903 – 1960), Б. Катерину (13.8.1898), В. Анну (9.7.1901 – 21.10.1909), Г. Софію (1909). Г. Антона (26.6.1895). Тут також жила мама Марії Катерина Карпа з Романиків (1882) (від »Нодзі»). Її замордовано.
- А. Микола жонатий з українкою Марією Мудрик (15.6.1906 – 1979) (Дивись теж: 144, до «Лабатої»), виїхав в Україну й загинув трагічно у Львові, а вона померла. Мали дітей: а. Анну (8.12.1931), б. Володимира (18.8.1934) та в. Ірену (28.12.1938), г. Дарію (28.11.1943).
- а. Анна (Ганна) (8.12.1933), замужем за Анатолієм Павловичем Мінчуковим (11.06.1934), живе в м. Гомель в Білорусі. Мали синів: Павла (17.07.1959) та Миколу (29.05.1963). Оба сини живуть в м. Гомель в Білорусі. Внуки: Ольга Павлівна (30.04.1984), Олександр Миколайович (10.11.1994), близнюк, Дмитро Миколайович (10.11.1994), близнюк.
- б. Володимир жонатий з українкою Ольгою Пашковською (1939), донькою Юлії (1910) та Степана (1906) з с. Лубно. Мають дітей: (1) Миколу (1963) та (2) Любов (1967). Микола має двох синів: Назара (20.3.1990) та Володимира (13.5.1996). Живуть у Львові. Любов має сина Андрія ((12.12.1992).
- в. Ірина одружена за українцем Іваном Ясінським (22.6.1937), сином Олени Коско та Івана Ясінського з с. Граб, Ясло. Мають доньку Оксану (1.6.1963), яка замужем за Анатолієм Захаровим (27.12.1962) та має доньку Світлану (21.2.1985). Живуть в м. Воздвиженка-2, Хабаровський край, Росія.
- г. Дарія одружена з українцем Романом Гвоздем (25.6.1939 – 1999), сином Ганни Підгурецької та Петра Гвоздя з с. Башня Дільна, Польща. Мають сина Юрія (1.6.1971). Живуть у Львові.

Б. Катерина в Україні, одружена з українцем Андрієм Мудриком (?) (з «Лисаківки»), що жив на «Шльончківці». (Дивись також: 38; 47).

В. Анна померла молодою.

Г. Софія заміж за українцем Володимиром Мудриком (2.6.1908) (від «Лабатої»). Ціла сім'я жила в Україні. (Дивись теж: 144). Л—с.21, №100.

Замордована: Катерина Карпа з Романиків.

До «Лучки»

116. Курись Лука (1864 – 1945), українець, жонатий з українкою Марією Коштовською (?). Мали сім доньок: А. Еву (30.7.1902), Б. Олександру (6.8.1907), В. Катерину (29.8.1911), Г. Софію (26.2.1920), І. Розалію (20.9.1905), Д. Мирославу (Ярославу?) (13.6.1917), Е. Марину (24.1.1890), Є. Оксану (Ксеня?) (4.6.1914). Лука замордований.

А. Ева одружена з українцем Михайлом Афтanasом (3.9.1899) (зі «Швабівки»). (Дивись: 23А).

Б. Олександра заміж за поляком, жила в с. Брюховичі біля Львова та мала троє дітей: Марію, Лешка та Володимира. Там і померла.

В. Катерина жила у Львові, де й померла. Мала дочку Софію, заміж за Євгеном Слівінським, які мали двоє дітей: Галину (1964 – 1988) та Володимира (1970), який нежонатий.

Г. Софія була в Німеччині, повернулася в Україну і жила разом з Оксаною та її сином Василем у с. Остальці, недалеко Сущина на Тернопільщині. Опісля вийшла заміж за вдівця в с. Скоморохи. (Дивись: На роботі у Німеччині).

І. Розалія вийшла заміж за українця Івана Видру (11.8.1906) (Дивись: 120).

Д. Ярослава (Мирослава) заміж за Володимиром Терлецьким (30.6.1906). Мали двоє дітей: Дарію (1944) та Андрія (1947). Жили на Тернопільщині і в 1972 році переїхали на Львівщину, де й померли. (Дивись: 169). Дарія заміж за Андрієм Подольчаком (з Любачівщини), мають троє дітей: Володимира

(1965), Олександр (1969) та Надію (1974). Андрій жонатий з Любою Базюк і мають двоє дітей: Ореста (1980) та Наталю (1983). (Дивись: 169).

Е. Марина замужем за поляком Юзефом Соколиком (?). (Дивись: 65).

Є. Оксана разом з сином Василем жила в с. Остальці, а потім виїхала до м. Червонограда у Львівській області, де померла. Василь має двох дівчат-близнят: Наталю (1967) та Руслану (1967).

(Дивись теж: 2). Л-с.20, №93(2).

Замордований: Лука Курись.

До «Планіти»

117. Курись Іван (?), українець, жонатий з українкою Евою Терлецькою (квітень 1879 – 1945). Він помер, її замордовано. Мали дітей: А.Катерину (24.11.1899 – 1979), Б. Олександр (10.10.1910 – 1945), В. Анну (24.6.1913), Г. Євгенію (8.6. 1916 – 1997), Г. Михайла (22.10.1897 – 1996), Д. Йосифа (23.3.1919 – 1940), Е. Андрія (1.1.1922), Є.Володимира (30.12.1903), Ж. Марію (1911 – 1939) (Дивись теж: 169).

А. Катерина замужем за українцем Жеребецьким у Львові, де жила, померла й там похоронена.

Б. Олександра замордована.

В. Анна замужем за Іваном Романиком (12.11.1902), сином Пилипа й Розалії з Коштовських. Мали дітей: Андрія (1942), який живе с. Озоряни на Тернопільщині та Олександр (1949), замужем Варко, яка живе в с. Куровичі на Львівщині. Внуки: Надія (1971), Василь (1973), Іван (1977) та правнук Роман (1997). Анна живе у с. Куровичі на Львівщині.

Г. Євгенія одружена з українцем Михайлом Петровичем (2.11.1911) (з «Під греблі»). Жили у Львові, де померла у 1997 році. (Дивись: 164А).

Г. Михайло. (Дивись: 117а).

Д. Йосифа покликано до Червоної Армії у 1940 році, але він не

захотів служити. Зловлений НКВД й розстріляний в Самборі. (Дивись: Мобілізовані 1940 р.).

Е. Андрій, член УПА, («Жук»). (Дивись: На роботі у Німеччині) (Дивись: Вояки УПА). Жонатий з українкою Марією Матковською (6.1.1931), донька Марії Лесько та Осипа з села Великі Лучки біля Мукачєва. Вони побралися у Німеччині й мали двоє дітей: а. Тараса (1.10.1954 – 19.10.1994) і б. Лєсю (3.9.1960), яка одружена з Мироном Слюсарчиним (17.1.1956). Вони мають двох хлопців: (1) Маркіяна (8.11.1986) й (2) Михайла (19.5.1989). Андрій з жінкою живуть в Торонто.

Є. Володимир виїхав до Аргентини під кінець двадцятих років, де пропав безвісти.

Ж. Марія жила у Львові, де померла у 1939 році.

Л– с. 20, № 97.

Замордовані: Ева Курись з Терлецьких, Олександра Курись.

117а. Курись Михайло (22.10.1897 – 1967) українець, жонатий з українкою Стефою Стець (16.11.1913 – 27.9.1989 в Євпаторії). Обоє були на роботі у Німеччині. (Дивись: На роботі у Німеччині). Мали дітей: А. Тараса (1.1.1933), який був у Німеччині, Б. Івана (лютий 1935), який був у Німеччині, В. Галину (13.10.1936), Г. Ігора (7.7.1938), Г. Дарію (1941), Д. Михайла (нар. у Німеччині, лютий 1944), Е. Володимира (28.8.1947 в с. Воля Гамулецька, помер 1973 р. в с. Побєдіно, Сахалін) та Є. Катерину (22.7.1950).

А. Тарас жонатий з Ганною Онуфрієвною Мнюх та мали сина Сергія (нар. 22.6.1963 року в с. Первомайск на острові Сахалін, Росія). Тарас помер на Сахаліні 31.7.1964. Ганна живе в с. Струсів на Тернопільщині. Сергій живе разом з тетою Катериною в Євпаторії, Крим.

Б. Іван одружений і має двох синів: Віктора та Юрка, які живуть на Далекому Сході.

В. Галина замужем за Феліціаном Веремковичем (1931), живе у Львові. Мають дітей: Мирослава (1955), Ірину (1960), Ольгу (1972) та внуків: Ростислава (?), Андрія (1983) та Софію (1985).

Г. Ігор жонатий з Зінаїдою Василівною Соломко. Мали доньку Галину Ігорівну (6.6.1961), яка народилася в с. Первомайск, Сахалін, Росія. Галина замужем за Сергієм Івановичом Бездушним (1.12.1960 в Краматорську, Донецька обл.), сином Івана Антоновича та Олександри Дмитрівни Бескровної. Мають двоє дітей: Поліну Сергіївну (7.11.1983) та Микиту Сергієвича (6.3.1995). Живуть в Ясногорці, Краматорськ, Донецька область.

Г. Дарія померла у 1947 році.

Д. Михайло живе на Сахаліні в с. Вахрушево. Має двоє дітей та внуки.

Е. Катерина жила в с. Воля Гамулецька, Львівська область. Від 1974 року живе в Криму, незаміжня.

(Дивись теж: 68; 163).

Л– 20, № ?(11).

До «Коштовського» з «Закуття»

118. Коштовський Андрій (21.11.1884), українець, жонатий з українкою Розалією Налесник (1885). Обоє виїхали в Україну. Мали дітей: А. Анну (14.12.1911), Б. Євгенію (16.9.1919), В. Катарину (29.9.1913), Г. Стефу (1.3.1924), І. Антона (13.4.1910). (Дивись теж: 175–177).

А. Анна живе у Львові.

Б. Євгенія. Її доля невідома.

В. Катарина вийшла заміж на село Солоне.

Г. Стефа замужем за українцем, живе в Кошаліні, Польща.

Г. Антон, член УПА, («Лис»), у сотні «Громенка». Загинув на Бірчі у 1946 році. (Дивись: Вояки УПА). Жонатий з Софією Мудрик (15.5.1914) (з «Нестерівки»). (Дивись: 197Б). Мали двоє дівчат: а. Уляну-Марію (29.12.1939) та б. Орісю (?). Софія з доньками виїхала до Монтреалю, де вийшла заміж за Юрія Дзінава. Уляна вийшла заміж за українця Миколу Говеру, мають двох хлопців. Оріся замужем за англіємцем прізвище Кук і мають троє дівчат. Живуть в Торонто. Л–с. 19, № 96(2).

До «Вандаскі»

119. Вандас Анна (?), з Несторовських, українка. Чоловік загинув на 1-ій світовій війні. Вона померла. Мала дві доньки: А. Марію (6.8.1911) та Б. Катерину (23.1.1914).

А. Марія, яка мала нешлюбного хлопця Михайла (2.1.1937) від Івана Шпака (1.3.1907), який був арештований НКВД в 1940. (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.) (Дивись: Арештовані НКВД), виїхала з дитиною в Україну. (Дивись:110А). Л– с. 19, № 96(1).

Б. Катерина замужем за українцем Іваном Крілем (1.2.1909). Мали трьох синів: Зенона-Михайла (11.4.1933 – 1945), Данила (21.4.1942) та Олега (18.1.1948 – 18.12.1997). Пережили й опинилися в Україні. Данило й Олег недавно померли. (Дивись також: 10Б). Л– с. 27, № ?(19).

Замордований: Зенон-Михайло Кріль.

До «Видри»

120. Видра Іван (11.8.1906 – 1945), українець, жонатий з українкою Розалією Курись (20.9.1905 – 1945) (від «Лучки»). Мали двоє дітей: Василя (11.3.1939 – 1945?) і Володимира (19.2.1944). Її та Володимира замордовано на «Гуцовій скалі». Він врятувався з хлопцем Василем, але поляки замордували його в селі Нетребка пізніше у 1945 році. Хлопчина помер з розпуки після смерті батька. Лемцьо не подає імені другої дитини, але це Володимир. (Дивись: 2; 116Г). Л– с. 19, № 94.

Замордовані: Іван Видра, Розалія Видра з Курисів, Володимир Видра.

До «Яська від Пилипа» з «Закуття»

121. Романик Іван (12.11.1902 – 1945), українець, жонатий з українкою Марією Стрейко (2.8.1907 – 1945) (від «Стрейка»). Обоє замордовані. Мали малу дочку Олену (21.4.1942 – 1945), яка також замордована. Лемцьо також подає Володимира Барбарєка (17.3.1933), «сина Феськи»(у Лемця 1934), який був адоптований Іваном. (Дивись також: 72) (Дивись теж: 140). Л–с. 19, № 93(1).

Романик Олександра (23.2.1949), народжена у Львові, дочка Івана Пилиповича та Анни Іванівни (?), замужем за Іваном Ворком

(26.1.1947), сином Василя та Ганни з с. Подусільна. Мають троє дітей: а. Надію (10.10.1970), б. Василя (18.12.1973) та в. Івана (2.6.1978).

а. Надія заміж за Ігорем Кавчаком (8.6.1964), сином Євстахія і Марії з с. Ганачівка, бездітні. Живуть в с. Куровичі, Золочівський район на Львівщині.

б. Василь жонатий з Ольгою Думас (2.8.1975), дочкою Василя та Ганни з с. Куровичі. Мають сина Романа (1997) і живуть у Львові.

в. Іван живе дома в с. Куровичі.

Стефанія Ланчак-Дайчер каже, що Володимир Барбарек пережив.

Замордовані: Іван Романик, Марія Романик з Стрейків, Олена Романик, Володимир Барбарек.

До «Шпака» з «Закуття»

122. Шпак Андрій (1871 – ?), українець, жонатий з українкою Анною Мудрик (?). Вона померла, а його замордовано. Мали дітей: А. Івана (6.1.1905 – 28.3.1944), Б. Антона (14.8.1909), В. Катарину (27.7.1901), Г. Розалію (23.3.1914). (Дивись теж: 94?).

А. Іван жонатий з полькою Кароліною Рудавською (з «Під грушки»). (Дивись: 31). Кароліна померла, а його, за свідченням Ольги Несторовської-Красногурської, замордовано. Дехто однак твердить, що він помер раніше.

Б. Антон жонатий з українкою з-під Перемишля. З юних літ жив у Перемишлі, а потім у Львові, де й помер.

В. Катерина живе у Львові.

Г. Розалія жила в Закопанім, Польща, заміж за поляком. Мала дочку Марію (1938), яку згадує Лемцьо.

Л– с. 19, № 98.

Замордований: Андрій Шпак.

До «Якимця»

123. Мудрик Антон (?), українець, жонатий з українкою Евою з Коштовських (? – 1945), з-за «Ріки». (Дивись: 213). Він помер, а її замордовано разом з невісткою Софією. Мали дітей: А. Софію (24.10.1904), Б. Володимира (2.6.1908), В. Ярослава (12.12.1911), Г. Марію (7.1.1910), І. Олександрю (23.2.1914), Д. Івана (25.12.1919), Е. Ольгу (2.8.1921), Є. Северина (4.2.1923 – 27.1.1935) та Ж. Романа (8.8.1926).
- А. Софія одружена з українцем Антоном Васарабом (15.5.1899), живе на Одзисканих (Дивись: 129).
- Б. Володимир жонатий з українкою Софією Федак (7.11.1918) (від «Коляси»), донькою Дмитра. (Дивись: 160Є). Обоє вижили, перебували в м. Копичинцях на Тернопільщині, де й померли.
- В. Ярослав був у Німеччині й невідомо, що з ним сталося. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Г. Марія одружена з українцем Антоном Михаликом (26.2.1906) (з «Вобшару»). (Дивись: 106).
- І. Олександра живе в Польщі.
- Д. Іван був у Німеччині й пропав безвісти. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Е. Ольга була в Німеччині. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Є. Северин помер в юному віці.
- Ж. Роман був у Німеччині, але доля його невідома. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Замордовані: Ева Мудрик з Коштовських, Володимир Мудрик.

На «Шпаківку»

- 124а. Карпа Михайло (5.11.1908), син Майхра, українець, жонатий з українкою Марією Романик (9.11.1905). Мали сина Андрія-Василя (6.8.1939). Михайла мобілізовано в 1944 році до Червоної Армії, й він з фронту повернувся без обох ніг. (Дивись: Мобілізовані в 1944). В Україні зустрівся з дружиною і сином, але дальша їх доля невідома.

До «Ігнаца»

1246. Потічний Ігнат (? – 1945), поляк, жонатий з українкою Оленою (Олександрою) Федак (11.5.1900 – в Канаді 19??) (від «Федачки»). Мали шестеро дітей: А. Михайла (2.3.1924 – 1945), Б. Юліяна (6.7.1929 – 1945), В. Івана (19.10.1931 – 1945), Г. Любомира (17.9.1926 – 1945), І. Богдана (18.6.1934 – 1945), Д. Катрусю (5.11.1940).

Ігната та всіх синів замордовано, помимо того, що Михайло, Любомир та Іван були хрещені в костелі.

Олександра з донькою Катрусєю врятувалися й після різних перепон виїхали до Канади, де вона померла. Її розповідь про трагедію села надрукована завдяки Андрієві Мудрикові у книзі «Перемишль, західний бастион України» та окремими брошурами, подає найбільш авторитетний, хоч і неповний, перелік помордованих селян.

Катруся замужем за Богданом Стефанюком (15.8.1932 – 16.9.1996), син Стефана й Анни Васусь, мають двох хлопців: а. Михася (24.3.1968), який жонатий з мадяркою Елінор Сіман, донькою Франка та Емми Дика, й б. Стефана (29.10.1970), що живе з Леісою Врайт, донькою Мурей і Керол та мають хлопця Картера-Ноя (16.6.1998). (Ігнац родина Потічних з «Джулівки». Його батько Андрій – це рідний брат Івана (виїхав до США в 1906 р.), Йосифа та Марії Курись). (Дивись теж: 36; 40; 124; 202). Л–с.18, №88.

Замордовані: Ігнат Потічний, Михайло Потічний, Юліян Потічний, Іван Потічний, Любомир Потічний, Богдан Потічний.

До «Пилипа» з «Закуття»

125. Романик Пилип (?), українець, жонатий з українкою Розалією Коштовською (?). Померли раніше. Мали дітей: А. Івана (12.11.1902 – 1945), Б. Катерину (28.7.1900) та близнюків В. Марію (9.11.1905 – 1945) і Г. Софію (9.11.1905 – 17.3.1910).

А. Іван жонатий з українкою Марією Стрейко (2.8.1907 – 1945), сестра Ізидора Стрейка. Мали дівчину Олену (1942 – 1945). Іван, Марія та Оленка замордовані. (Дивись: 121, 140).

Б. Катерина заміжжя за українцем Іваном Ланчаком (11.5.1902) (від «Вунсатого»), бездітні.. (Дивись: 167).

В. Марія, сестра Івана, була замордована.

Г. Софія померла молодою.

Замордована: Марія Романик сестра Івана.

До «Павла»

126. Потічний Павло (? – 1945), поляк, жонатий з українкою Анною Потічною (9.6.1898) (сестра Ігната). (Дивись: 124; 127; 202). Його замордовано, а вона живе у Львові. Мали дітей: А. Станіслава (21.11.1921 – 1945), Б. Юліяна (2.5.1924), В. Володимира (14.1.1927 – 1945), Г. Надію (19.8.1930), І. Романа (10.7.1933). Раніше померла дочка Йосифа (16.3.1920 – 17.1.1921). Всі хлопці були хрещені в костелі.

А. Станіслав, член СБ, («Лис»), який загинув в бою на Грушівці у 1945 році. (Дивись: Вояки УПА). (Дивись теж: 84).

Б. Юліян живе в Нью Йорку під іншим прізвищем.

В. Володимира замордовано у 1945 році по поверnutí з Німеччини. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Г. Надія живе з мамою у Львові.

І. Роман замордований.

(Павло був брат Людвіка*, який допоміг його знищити).

Л– с. 18, № 84.

Замордовані: Павло Потічний, Володимир Потічний, Роман Потічний.

До «Кожушка»

127. Потічний, Людвіг(*), поляк, брат Павла, жонатий з полькою з села Бартківка. Живуть в Павлокомі. Мали трьох синів і доньку. Помогли знищити його брата Павла і сусіда Ігната (Дивись: 124, 126).

На «Греди»

128. Мудрик Іван (14.3.1908), українець, жонатий (вдруге) з українкою Катериною Налесник (18.8.1912) (сестра Ольги Дусь, що в Торонто). Обоє виїхали в Україну, жили в м. Копичинці, де й померли. Мали шестеро дітей: А. Михайла-Антон (1.5.1932), Б. Василя (21.9.1933), В. Марію-Ангеліну (30.1.1936), Г. Тараса (?), Г. Андрія (1.5.1943) та Д. Катерину-Наталію (1.3.1930) від першої жінки Олександри Белець.

Марія померла біля Крем'янця, Василь помер у Львові у 1997 р. Андрій помер в м. Копичинці. Михайло-Антон здобув вищу освіту й перед виходом на пенсію працював заступником начальника автоуправління Тернопільської області. Тепер живе в м. Тернопіль. Катерина-Наталка і Тарас живуть в м. Копичинці.

Його перша жінка Олександра Белець (18.7.1908 – 10.3.1930) померла при породі своєї дочки Катерини-Наталки. Катерина-Наталка жила у Бельців. (Дивись: 173Д)

Мудрик Петро (23.5.1915), брат Івана, після виходу з села, під псевдонімом «Миколаєвич» став Харчовим референтом у підпіллі. (Дивись: Вояки УПА). Виїхав в Україну, одружений з Марією Колясою. Мали трьох синів (імена невідомі). Проживав у Дрогобичі під постійним наглядом НКВД–МВД. (Дивись: 175Г; 162В; також 173Д). Л–с.17, №83.

До «Писаря»

129. Васараб Антон (15.5.1899), українець, жонатий з українкою Софією Мудрик (24.10.1904) (від «Якимця»). Мали доньку Наталку (25.3.1930 – 1945), яку замордовано та сина Володимира. Іван Федак твердить, що обоє пережили, опинились на Моргах над селом Загути, а під час акції «Вісла» були виселені на Одзискане та що Софія живе в Польщі. Невідомо, що сталося з Володимиром. (Дивись теж: 123А; 212). ІФ–2; Л–с. 17, №?(8).

Замордована: Наталка Васараб.

До «Яська» від «Писаря»

130. Васараб Іван (22.12.1883 – 1945), українець, жонатий з українкою Анною Ланчак (7.11.1897 – 1945) (від «Грицька», там

також називали до «Кручка»). Обоє замордовані. (Дивись теж: 74; 133; 212). Мали дітей: А. Марію (9.1.1920 – 1945), Б. Катрусю (23.5.1923), В. Софію (17.11.1925 – 1945), Г. Ольгу (12.1.1929 – 1945), Г. Тараса (29.4.1935 – 1945),..

А. Марію арештували німці у 1942 році й запроторили до концтабору в Освенцім. За свідченням Діонізія Радоня, повертаючись до села, була схоплена в с. Ходорівка. На її прохання заведено її до солтиса Кураша в Сільниці, але це їй не допомогло. Її вбито в с. Сільниця. (Дивись: Арештовані у 1941 – 42 рр.).

Б. Катруся вийшла заміж за українця Юлька Дзівіка (16.7.1911 – 1945) (з «Горбівки»). Вони жили в цій хаті. Його замордовано, а Катрусю з донькою Галиною (4.4.1944) опинилася в Україні в с. Сущин. (Дивись також: 80Є; 206). Там вона вдруге вийшла заміж за українця Антона Несторовського й разом мали доньку Ірину (1949). Галина заміж за Іваном Несторовським (6.10.1937), має три дочки й сина: Іванну (1967), Марію (1968), Оленку (1971), Ігора (1974). (1) Іванна заміж за Петром Рибкевичем (помер у 1994), мали двоє дітей: Степана (1987) та Марію (1991). Живуть у Львові. (2) Марія заміж за Тарасом Гарматієм, мають двоє дітей: Галю (1994) та Олега (1996). Живуть в с. Миродубівна на Тернопільщині. (3) Оленка одружена за Юрієм Павлашем (1970), мають дочку Юлію (1999). Живуть в с. Сущин. (4) Ігор одружений зі Світланою, мають сина Андрія (1997) і живуть з батьками в с. Сущин.

Дочка Ірина (1949) заміж за Михайлом Онукевичем (1948), живе разом з мамою Катериною в с. Сущин. Ірина має троє дітей. Галина (1977), яка неодружена, живе з батьками. Син Іван (1972) одружений з Марією (1971), мають двох синів: Остапа (1993) та Мар'яна (1996). Живуть в с. Сущин. Син Михайло (1968) одружений з Лесею з с. Лошнів, мають двоє дітей: Ірину та Галину. Проживають в Тернополі. (Дивись: 96).

В. Софію замордовано.

Г. Ольгу замордовано.

Г. Тараса замордовано.

Л– с. 17, № 89.

Замордовані: Іван Васараб, Анна Васараб з Ланчаків, Софія Васараб, Ольга Васараб, Марія Васараб, Тарас Васараб, Юліян Дзівік.

131. Несторовський Юліан (17.9.1914 – 1996), українець, жонатий з українкою Анною Карпою (27.10.1916) (від Пилипа з «Карпівки»). Обоє жили в Гурові Ілавцеькім, а потім в Кіндзешин – Козьлє, де він помер у 1996 році. Мали сина Богдана (1.9.1944), і дві доньки: Катерину (19.11.1937) та Ірену (?), яка роджена на Одзисканих. (Дивись теж: 187). (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.).

А. Син Богдан тепер живе в США.

Б. Катерина заміж за німцем, живе у Німеччині, має двоє дітей: Здзіся, який живе в Німеччині, та Іванку, яка живе в Кіндзешин-Козьлє.

В. Ірена живе з мамою. Вона заміж за поляком, має двоє дівчат, які живуть окремо.

Л– с. 17, № ?(9).

132. Несторовський Михайло (12.12.1869), українець, жонатий з українкою Катериною Троян (19.9.1877) (від «Базьки» – Варвари Кріль). Обоє померли. Мали дітей: А. Марію (12.12.1897), Б. Анну (31.8.1895), В. Івана (22.1.1900), Г. Володимира (21.9.1903 – 1981), Ґ. Петра (28.12.1906 – 1945), Д. Юліяна (7.9.1914), Е. Софію (21.8.1909), Є. Йосифа (11.3.1912 – 13.12.1992) та Ж. Ольгу (17.6.1919).

А. Марія заміж за поляком Влодком Ковальом (Дивись: 141). Мали дітей: а. Катрусю, яка одружена з українцем Юліаном Федаком (25.8.1907) (від «Федачки»), живе в Україні, б. Юліяна, в. Мілька, г. Юзефа, ґ. Міхала і ще других. Юзеф (*) брав участь в мордерствах й замордував вуйка Петра Нестеровського (з «Видрівки») та інших. Хвалився тим перед Юзефом Кашицькім та двома сільничанами в хаті Сташка Бельця. Це чула моя мама О. Потічна, яка переховувалася на стриху в цій хаті. В цей сам час Юзеф Кашицькі хвалився, що замордував Петра Нестеровського (з «Кругеля»).

Б. Анна виїхала до США.

В. Іван жив у Німеччині.

Г. Володимир виїхав до Канади і був активістом УНО. Жонатий з Розалією Онищук. Мали двоє дівчат: а. Наталію (15.5.1933) та б. Надію (?). а. Наталія замужем за українцем Богданом-Петром Обалем (1932 – 1986), сином Петра (1901 – 1985) та Марії Вітошинської (1912 – 1998). Мали дітей: (1) Михайла-Петра (1956), (2) Тараса-Василя (1958), (3) Степана-Володимира (1961), (4) Катерину-Анну (1964 – 1987). Михайло жонатий з Шеллей Рінг (1958), мають двоє дітей: Олександра (1987) та Емілію (1992). Степан жонатий з Дарією Демчук (1961), мають троє дітей: Христину (1985), Стефанію (1988), Даню (1991). Тарас жонатий з Наталією Замрій (1965), мають двоє дітей: Миколу (1990) та Уляну (1992). Ціла родина живе в Торонто.

Г. Петро (16.1.1906 – 1945) жонатий з українкою Софією Федак (27.2.1915 – 1994), сестрою Івана з «Олексівки». Він замордований. Мали п'ятеро дітей: а. Олега (1.1.1935 – 1945), б. Тетяну (17.1.1938), в. Марію (1944 – ?), г. Олександрю (3.3.1943) та г. Ольгу (1945 – ?), яка народилася вже після вигнання в с. Явірник Руський. Олега замордовано, а Ольга, Олександра та Тетяна з мамою жили в Україні. Софія померла у Львові у 1998 році, де жила з донькою Тетяною (замужем Чума) і похована в Сокильниках. Ольга, ще малою, також померла у с. Сушин. Тетяна замужем за Петром Чумою (1927), сином Петра і Марії з Самбірщини. Мають сина Тараса (1973), живуть у Львові. Олександра замужем за Данилом Федаком живе у Львові. (Дивись теж: 178).

Д. Юліян помер в Кендзешин Козьле, Ополе в Польщі.

Е. Софія одружена за українцем Михайлом Федаком (з «Калюжі»). (Дивись: 42Б).

Є. Йосиф (11.3.1912 – 13.12.1992) був у Німеччині разом з жінкою (Дивись: На роботі у Німеччині), українкою Марією з Налесників (19.10.1910 – 13.1.1978). Обоє вернулися в Україну, жили в с. Баворів на Тернопільщині, але померли у с. Товмач на Львівщині, де й похоронені. Мали дітей: а. Василя (7.9.1945), народженого в Німеччині та б. Ніну (2.2.1949), народжену в с. Баворів.

Василь жонатий з Олександрєю Курочкою (12.2.1945), донькою Івана та Марії з с. Желдець на Львівщині. Мають дітей: (1) Марію (1981) та (2) Петра (1983). Діти проживають в с. Товмач, Кам'янка-Бузький район на Львівщині.

Ніна заміж за Романом Трущак (10.3.1950), сином Івана та Христини. Мають дітей: (1) Андрія (1978) та (2) Зоряну (1983). Діти проживають у Львові.

Ж. Ольга (17.6.1919) заміж за Мироном Красногурським, сином Івана та Параскевії. Живе у Львові. Мають дітей: Богдана (1952), жонатого з Іванкою Баумкентнер (1952), дочкою Івана та Анни; Надію (1953), одружену з Славиком Круком (1948), сином Павла і Катерини. Богдан живе в Дрогобичі, а Надя — у Львові. Обі сім'ї мають дітей: Тараса (1978), Богдана (1978), Наталію (1983), Олю (1985). Ольга була зв'язковою в підпіллі під псевдонімом «Калина». (Дивись: Вояки УПА).

Л—с.17, № 82.

Замордовані: Петро Несторовський, Олег Несторовський.

133. Петрович Іван (20.5.1902), син колишнього війта Стефана, що жив біля читальні, українець, одружений з українкою Софією Ланчак (6.1.1908). Іван та Софія померли в с. Ковалівка, що на Тернопільщині, і там поховані. Мали дітей: А. Мирославу (15.5.1932), Б. Йосифа (7.3.1936), В. Богдана (26.7.1940). (Дивись теж: 55А).

А. Мирослава померла й похована в с. Ковалівка на Тернопільщині.

Б. Йосиф живе під Києвом в Україні.

В. Богдан невідомо де живе.

Там жили також: Марія Ланчак (1870 – 1945) з дому Стрейко, теща Петровича та її доньки Катерина (7.9.1898 – 1945) і Олександра (10.11.1913 – 29.5.1940). Олександра померла раніше. Родина Петрович врятувалася й виїхали в Україну. Двоє Ланчаків помордовані. (Дивись теж: 74; 129). ІФ–1; Л– с. 16, № ?(7).

Замордовані: Марія Ланчак зі Стрейків, Катерина Ланчак.

134. Перенесено до 129.

До «Ткача»

135. Налесник Іван (1872 – 1945), українець. Мав дітей: А. Володимира (25.5.1903 – 1945), Б. Петра (13.10.1912), В. Марту (19.10.1910 – 1945).

А. Володимир замордований.

Б. Петро, здається, арештований у 1940 році НКВД. Його доля невідома. (Лемцьо подає його в СРСР). (Дивись: Арештовані НКВД).

В. Марта замужем за українцем Михайлом Ланчаком (25.1. 1895 – 1945). Мали дітей: а. Йосифа (26.3.1929 – 1945), б. Дарію (14.12.1938 – 1945), в. Катерину (1925). Марта також мала нешлюбного сина г. Стефана Налесника (24.3.1921), з Михайлом Ланчаком, до якого він пізніше признався. Крім Катерини й Стефана, всі члени родини вимордувані. Однак Стефанія Ланчак-Дайчер каже, що Дарія пережила й живе в Україні. Стефан був у Німеччині, але, повертаючись додому, довідався про трагедію села і вступив до УПА, («Лис»), 3 травня 1947 року був полонений і засуджений на кару смерті. Розстріляний 6 червня 1947 року. (Дивись: Вояки УПА).

Лемцьо подає, що Стефан і Катерина були в Німеччині. Доля Катерини невідома. (Дивись: На роботі у Німеччині).

У цій хаті також жила Марія з Налесників (24.10.1899 – 1945).

ІФ-3; Л– с. 16, № 78.

Замордовані: Іван Налесник, Марія Налесник, Володимир Налесник, Михайло Ланчак, Марта Ланчак з Налесників, Йосиф Ланчак.

До «Штоса»

136. Ланчак Іван (15.8.1889 – 18.7.1976), українець, жонатий з україркою Розалією Мудрик-Налесник (22.4.1891 – 15.4.1964) (сестра Івана Мудрика від «Зимного») (Називалася Налесник по першому чоловіку). Мали дві дочки: Євгенію (1927 – 20.4.1972) та Катерину (30.3.1931). Там також жили діти Розалії по Налеснику, її першому чоловіку. В 1942 році Іван, Розалія та син Володимир виїхали на роботу у Німеччині. (Дивись: На роботі у Німеччині). Розалія повернулася через рік, пережила й виїхала в Україну. Іван повернувся в Україну з Німеччини.

А. Євгенія Ланчак жила й померла у Львові 20.4.1972.

- Б. Катерина Ланчак замужем за Тарасом Гаврилком, сином Івана та Марії Зварчук, живе в Україні, біля Тернополя в с. Сушин. В час, як батьки були в Німеччині, жила в тети Кароліни на «Діброві».
- В. Володимир Налесник (14.10.1919) після Німеччини повернувся в Україну і живе у Львові. (Дивись: На роботі у Німеччині). Живе разом зі сестрою Олександрою.
- Г. Олександра Налесник-Гуменчук (29.1.1913), була судженою й після реабілітації повернулася до Львова, де живе й досі. Вдова після мужа Гуменчука, який помер у 1967 році.
- Г. Йосиф Налесник (6.1.1922 – 1990). Був на роботі у Німеччині. (Дивись: На роботі у Німеччині). Опісля переїхав до США, жив у Нью Йорку, де й помер.

У 1942 році Іван із жінкою й донькою та пасербом Володимиром виїхав до Німеччини. (Дивись: На роботі у Німеччині).

(ІФ-4). Л – с. 24, № 70(2).

137. Перенесено до 147.

138. Перенесено до 146.

На «Пудлівку»
(Давніше тут жив Пудло, Пудловський)

139. Троян Марія (1874 – 1945) з Ланчаків, українка, яка мала шестеро дітей: А. Володимира (6.9.1903), Б. Мирославу (4.10.1909 – 1945), В. Ольгу (17.10.1911), Г. Михайла (9.3.1914), Г. Катерину (26.3.1906), Д. Андрія (1.2.1901), Е. Ярославу (1910).
- А. Володимир мав жінку українку Марію-Кунегунду Бойцун (? – 1945) з Дубовець (Тернопільщина), четверо дітей: а. Віру-Анну (7.5.1934), б. Наталю (31.10.1936), в. Ірену (2.1.1939) та г. Івана (15.6.1942). Марію замордовано, а Володимира з дітьми після втечі з села, вивезено на Одзискане в Кошалінське. Після виходу з села він був Харчовим референтом у підпіллі. (Дивись: Вояки УПА).
- Б. Мирослава замордована.
- В. Ольга жила у Франції (ОК твердить, що там також проживав Мирослав).

Г. Михайло жонатий з полькою, живе в Динові, Польща. (Так каже ОК).

Г. Катерина вийшла заміж за поляка Станіславаа Бельця. (Дивись: 173)

Д. Андрій. Доля його невідома.

Е. Ярослава замужем за українцем Миколою Ланчаком з Джулівки (Дивись: 39В; 71).

(Іван Федак каже, що замордовані Марія Троян-Ланчак, Марія-Троян-Бойцун і Мирослава.) ІФ-7; ОК – с. 12; Л – с. 13, № ?(6).

Замордовані: Марія Троян з Ланчаків, Марія Троян з Бойцунів, Мирослава Троян.

До «Стрейка»

140. Стрейко Ізидор (6.2.1911 – 1945), українець, одружений з українкою Марією Налесник (25.8.1914 – 1945). Мали двоє дітей: А. Назара (17.6.1942) і Б. Дарію (1936). Там жила також мама Ізидора – Марія з Несторовських (1869 – 1945). Ізидора і Марію та маму Ізидора замордовано. За свідченням Дарії, вбивство було вчинене Сувкою (Сувка або Суфка), який і досі живе в Павлокомі. Коли багато років Дарія запитала його, чому він це зробив, його відповідь була: «Іди геть, а то я зроблю тобі це саме». Назар і Дарія залишились у бабусі Анельки Налесник, польки, і згодом виїхали до Канади. Назар осліп і разом з Дарією, яка замужем за Іллею Долбаном (23.6.1940) з с. Каличава, пов. Лісько, живуть в Торонто, Канада. Мають дітей: Богдана (25.12.1967), одружений з Марією Леськів (2.8.1964), Олега (8.8.1969), Марію (12.10.1971). (Дивись: 175Г, 121, 125А). ІФ-5; ОК – с. 12; Л – с. 14, № 74.

Замордовані: Ізидор Стрейко, Марія Стрейко з Налесників.

До «Коваля»

141. Коваль Владислав (?), поляк, жонатий з українкою Марією Несторовською (12.12.1897). (Дивись: 132А; теж 213). Мали 9-

ро дітей: А. Катерину (29.1.1920) (Л-с. 7, №38), Б. Юзефа* (1924?), В. Міхала, Г. Юлію (7.3.1929), Г. Євгенію (22.1.1925), Д. Дарію (1.5.1936), Е. Яна (?), Є. Софію-Емілію (13.5.1931) та Ж. Станіслава (?). Всі доньки хрещені в церкві. Син Юзеф*, жонатий з Кашицекою, помагав мордувати людей. (Дивись: 103). Донька Катерина замужем за українцем Юліаном Федаком (25.8.1907). (Дивись: 184). ІФ–6, 42; ОК– с. 12; Л– с.14, № 76, с.7, №38.

142. Коваль Францішек (?), поляк, жонатий з українкою Марією Михалик (18.5.1893), сестрою Петра й Антона. (Дивись:155–156). Мали 6-ро дітей. Дві доньки: Осипа (1.2.1922) і Єлена (6.10.1926) – були хрещені у церкві, але почувалися польками. Найстарший син Кароль належав до парамілітарної організації «Стшелец». За свідченням поляків з с. Павлокоми, перед розваленням церкви Францішек разом з парохом Диягови розпродували церковне майно. Син Тадеуш був мобілізований до Червоної Армії. (Дивись: Мобілізовані 1940 р.). (Дивись теж 213).

До «Васарабки»

- 142а. Хата стояла пустою. Там якийсь час жив Михайло Петрович.

До «Мудрички»

143. Мудрик Катерина з Вацяків (вдова) (1871 – 1945), українка, одружена з українцем Грицем Мудриком (?). Замордована. Мала дітей : А. Андрія (12.8.1893), Б. Марію (1.5.1904), В. Стефанію (24.8.1909 – 22.7.1943), Г. Ольгу (13.5.1913 – 1945), Г. Анну (6.8.1898), Д. Івана (20.5.1901). (Дивись теж: 92).

А. Андрій, директор Маслосоюзу у Львові, одружений з українкою, мали дві доньки: а. Ніну та б. Дуду. Вийхав на еміграцію до Німеччини, опісля жив у Бразилії, а потім в Торонто, Канада, де обоє померли. (Дивись: На роботі у Німеччині). Одна донька Ніна (замужем Мриц) також померла. Друга, Дуда, теж замужем, живе в Торонто.

Б. Марія замужем за українцем Володимиром Ланчаком (12.2.1900 – ?) з «Джулівки», обоє померли в Польщі. Мали троє дітей: а. Ірину, б. Івана та в. Юрія. Іван, вояк УПА, («Зазуля»), потрапив до полону і помер у польській тюрмі в

Штумі. Ірина замужем за Мироном Лисом, живе в США. Юрій, який втратив обі ноги в нещасливому випадку, живе в Польщі. (Дивись: 39Б).

В. Стефанія замужем за українцем Романом Стецем (10.4.1909). Померла в 1943 році. Мали сина Андрія (1934). (Дивись: 163Б; 196).

Г. Ольга замордована в Павлокомі.

Г. Анна замужем за поляком Теодором Рудавським. (Дивись: 211; 46).

Д. Іван жонатий з Марією Налесник (3.9.1906). Мали дітей: а. Ярослава (6.6.1924 – 1973), б. Юлію (5.5.1929 – 1945), замордована, в. Володимира (18.2.1931), г. Ірину (8.11.1933), г. Катерину (8.9.1936), д. Тетяну (16.8.1942). Жила з ними мама Івана – Катерина з Вацяків (1871). Решта родини врятувалася й жила на Загутах, де помер Іван. Ярослав вступив до УПА, («Гусак», «Хмель»), сотня «Яра»-«Крилача». (Дивись: Вояки УПА). В часі рейду на Захід відлучився і разом з Іваном Федаком та Мільком Федаком рік переховувався в Павлокомі, а потім з допомогою сестри Івана всі виїхали на Одзискане. Після 12 років їх арештовано та засуджено на 10 років важкої тюрми. Звільнений у 1969 році. В 1973 році Ярослав помер і похований у Вроцлаві. (Дивись теж: 81Г; 93Г; 94). ІФ–9; ОК–с.12; Л– с. 14, № 71.

Замордовані: Катерина Мудрик з Вацяків, Ольга Мудрик, Юлія Мудрик.

До «Лабатої»

144. Мудрик Катерина (1880 – 1945) з Романиків, (здається, від «Нодзі»), вдова по Івані, українка, яку замордовано. Мала дочку Марію (15.6.1906), замужем за М. Колясою від «Федька з Закуття». (Дивись 115А). Син Володимир (1908) одружений з українкою Софією Коляса (1909) (від «Федька»). (Дивись 115Г). Мали дві дочки: Марію (30.7.1937 – 1945) та Катерину (1944). Володимир з жінкою та Катериною опинилися в с. Лошнів біля Сущина на Тернопільщині, де народився їм син Ярослав. Син опісля виїхав в Росію і там загинув. Дочка Катерина вийшла заміж і живе в Молдові. Має дві дочки: Світлану та Ірину.

(Дивись теж: 115Г). ІФ–8; ОК–с. 13; Л– с. 15, № 70(1).

Замордовані: Катерина Мудрик з Романиків, Марія Мудрик-дочка Володимира.

До «Маршалка»

145. Маршалек Войцех (2.1.1900 – 1945), поляк, жонатий з українкою Анною Кріль (30.5.1898). (Дивись: 10В). Мали дітей: А. Софію (15.5.1928), Б. Дарію (11.12.1937), В. Йосифа (10.11.1934).

А. Софія була в Німеччині. (Дивись: На роботі у Німеччині). Вернулася в Україну та вийшла заміж за Василя Федорчака (помер у 1967), сина Миколи та Марії з Дубянських з с. Ріпки, пов. Горлиці. Мають дітей: а. Марію (1952), яка живе в Микулинцях, б. Володимира (1954), живе в Тернополі, в. Ольгу (1957), живе у с. Сущин. Всі подружені. Внуки: Анна (1971), Василь (1973), Наталя (1979), Василь (1978), Софія (1977), Наталія (1985), Василь (1988). Правнуки: Ігор (1994), Оленка (1997).

Б. Дарія замужем за Зеновієм Галковським (1934), сином Івана та Юлії з с. Остальці. Зеновій помер. Мають дітей: Володимира (1962), живе в с. Ладичин, Лесю (1964), живе у Харкові, Наталію (1966) та Оленку (1974), які живуть у Ждині, Польща. Всі подружені і мають семеро дітей, імена та вік яких не подані.

В. Йосиф вчився на коваля у Львові, а опісля його направлено на роботу в Росію, де одружився і живе досі. Має двоє дівчат: Ольгу (1962) та Світлану (1956) та внуків Люду, Лену та Володимира. Він живе в с. Буремокіно, а діти в с. Дресвяново, Кіровська область.

Войцеха замордовано правдоподібно тому, що всіх дітей охрестив у церкві. Анна з дітьми (Софією, Йосифом та Дарією) врятувалася й переїхала до с. Сущин в Тернопільщині, де померла.

ІФ–11; ОК– с. 13; Л– с. 15, № 69.

Замордований: Войцех Маршалок.

До «Михалія»

146. Вацяк Іван (3.9.1910 – 1945), українець, жонатий з українкою Ольгою Федак (21.3.1913), донькою Антона (з «Загори»). (Дивись: 22Г). Мали синів Володимира (4.6.1940) та Миколу-Андрія (12.12.1943). Там жила також Ольга Вацяк (24.1.1920), сестра Івана. Івана замордовано. Ольга з синами Володимиром та Миколою-Андрієм врятувалися й були вивезені під час акції «Вісла» на Одзискане. Сестра Ольга була в Німеччині, й доля її невідома. (Дивись: На роботі у Німеччині).

ІФ–13; ОК–с. 13; Л–с. 15, №63(2).

Замордований: Іван Вацяк.

На «Порубку»

147. Троян Йосиф (3.4.1902), українець, жонатий з українкою Розалією Вацяк (28.8.1905). Мали нешлюбного сина Розалії — Вацяка Ярослава (?). Також мали своїх дітей: Марію (18.1.1939) та Любомира (?3.1941). У цій хаті також раніше жили Іван (15.5.1913) та Ярослав (15.7.1916), брати Йосифа та Катерина (27.12.1904), сестра. Іван та сестра Катерина опісля жили в Перемишлі, а Ярослав Троян був у Німеччині і доля його невідома. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Син Розалії — Вацяк Ярослав був в УПА, («Оріх»), попав у полон і був суджений, (здається, дезертирував з двома крісами зі сотні «Громенка» — ПЙП). Звільнений з тюрми на початку 50-х років, став алкоголіком і помер у Польщі. (Дивись: Вояки УПА).

Йосиф і Розалія також були разом у Німеччині, повернулися декілька днів перед нападом на село, але врятувалися. Опісля під час акції «Вісла» їх вивезено до Гурова Ілавецького. (Дивись: На роботі у Німеччині). Йосиф помер, а Розалія з донькою живе на Одзисканих. (Дивись теж: 70; 80А). ІФ–14; ОК–с.13; Л–0.

До «Крентого» біля школи

148. Афтанас Іван (?), українець, жонатий з українкою Катериною Вацяк (? – 1945), дочкою Антона і Юстини Ланчак. Іван помер, а Катерину замордовано. Мали дітей: А. Марію

(10.3.1903 – 1945), Б. Анну (6.12.1911 – 1945), В. Михайла (7.10.1914) та Г. Володимира (11.2.1909).

А. Марію, яка була в Німеччині й вернулася, замордовано. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Б. Анну замордовано.

В. Михайло був у Німеччині. Не вернувся, і доля його невідома. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Г. Володимир працював столярем у Львові. У час нападу був з родиною в Павлокомі, але пережив і вернувся до Львова.

Старий Афтанас був двірником у школі за часів учителювання Миколи Левицького й тримав строгу дисципліну, тому й називали його «крентим». ІФ–15; ОК–0; Л–0.

Замордовані: Катерина Афтанас з Вацяків, Марія Афтанас, Анна Афтанас.

На «Роздорожжя»

149. Афтанас Іван (11.8.1902 – 13.7.1943), українець, жонатий з українкою Катериною Ланчак (31.8.1906) (від «Вунсатого»). (Дивись: 167). Мали дітей: А. Володимира (6.12.1934 – 1945), Б. Юліяна (31.8.1936) та В. Марію (6.7.1931 – 1945). Івана застрілила польська допоміжна поліція під час облави-лапанки до Німеччини у 1943 році. Катерина з сином Юліаном пережила, виселена на Одзискане, проживала в Гурові. Марію та Влодка замордовано. (Дивись: 167; 125Б). ІФ– 21; ОК– с. 11; Л– с. 12, № 59.

Замордовані: Марія Афтанас, Володимир Афтанас.

150. Федак Теодор (26.8.1882), українець, жонатий з українкою Тересою Михалик (30.6.1896 – 1945). (Дивись теж: 155 – 156). Тереса замордована. Мали шестеро дітей: А. Євгенію (5.6.1916), Б. Северина (2.8.1919), В. Наталю (5.4.1922), Г. Романа (24.2.1928), Г. Льонгину (3.2.1930 – 1945) та Д. Мінодору (5.5.1932 – 1945).

А. Євгенія вийшла заміж за радянського старшину й опісля жила в Дрогобичі.

Б. Северин арештований НКВД в 1940 р., що підтверджує Лем-

цьо, опісля служив в Армії Андерса, був важко ранений на Монте Касіно і помер в Португалії. (Дивись: Арештовані НКВД).

В. Наталка разом з батьком Теодором жила у Кракові, де працювала в Українському Центральному Комітеті. Вийшла заміж за поляка, який помер. Вона, здається, ще живе.

Г. Роман вивезений до Німеччини, відкіля не вернувся. (Дивись: На роботі у Німеччині). (ОК одначе твердить, що замордований також Роман, але перевірка досі не потвердила цього факту).

Г–Д. Льонгину і Мінодору замордовано.

ІФ–16; ОК–с.11; Л–с.13, №63(1).

Замордовані: Тереса Федак з Михаликів, Льонгіна Федак, Мінодора Федак.

До «Майчихи» або «Майковички»

151. Майка Анна з Налесників (1882 – 1945), українка, вдова, яка жила самотня. Її чоловік міг бути з Бартківки, де було декілька родин Майків.

ІФ– 12; ОК– с. 11; Л– с. 13, № 66.

Невідомо, що сталося з нею. ІФ і Ольга Несторовська-Красногурська твердять, що вона замордована. Знову ж Стефанія Ланчак-Дайчер каже, що вона померла.

Замордована: Анна Майка з Налесників.

На «Гірку»

152. Стрейко Ева (1864 – 1945), українка, з Несторівських. Вдова по Петру. Її замордовано. Мала двох синів та дві дочки: А. Анну (18.3.1893), Б. Івана (29.5.1896), В. Антона (29.4.1903 – 1945), Г. Ольгу (22.12.1907 – 1945). Іван Федак та Ольга Несторовська-Красногурська твердять, що в хаті жила теж тета Марія (1871?), яку теж замордовано.

А. Анна. Її доля невідома.

Б. Іван жонатий з полькою, мав двох синів: а. Петра-Володимира (20.10.1936) та б. Олега-Івана (18.1.1938). Іван завдяки жінці польці врятував свою родину.

В. Антон замордований.

Г. Ольга, яка з чоловіком, українцем Йосифом Несторовським (15.8.1920 – 1945), була в Німеччині, й разом повернулися. (Дивись теж: 198Д). Обоє замордовані. Іван і Антон були сільські музиканти, які разом з євреєм «Шиєю», від «Гарендарки», грали на весіллях та забавах.

ІФ–10 та ІФ-поправки, 152; ОК– с. 11; Л– с. 13, № 67.

Замордовані: Ева Стрейко з Несторовських, Марія Стрейко, Антон Стрейко.

153. Не існує.

На «Гарасівку»
(Тут давніше жили Гараси)

154. Коштовський Михайло (?), був двічі одружений. Перша його жінка була Ангелина Соколик (?). З нею він мав дітей: А. Антона (26.9.1904), Б. Андрія (10.9.1906), В. Володимира (16.11.1908) та декілька інших, які померли молодими. Вона померла. З другою жінкою Розалією Стець (1871? – 1945), українкою, яку замордовано мав дітей: Г. Ярослава (17.6.1919 – 1945), Г. Марію (18.7.1916), Д. Катерину (10.11.1922), Е. Оксану (12.2.1914), Є. Юліяна (23.11.1924), Ж. Ольгу (12.9.1912), З. Євгенію (3.9.1930).

А. Антона доля невідома.

Б. Андрій живе у Львові.

В. Володимира арештувало НКВД й він не вернувся. Був жонатий з Катериною Сериляк (14.11.1913 – 1945) та мав одну дочку Наталю-Марію (7.4.1936 – 1945). Катерина замордована з дочкою. (Дивись: Арештовані НКВД). (Дивись: 75А).

Г. Ярослава замордовано

Г. Марія одружена з Петром Несторовським (28.12.1906 – 1945). Виїхала з дітьми в Україну. (Дивись: 44)

Д–З. Доля тих людей невідома.

ІФ– 17; ОК– с. 11; Л– 0.

Замордовані: Розалія Коштовська зі Стеців, Ярослав Коштовсь-

кий, Катерина Коштовська з Сериляків та Наталя-Марія Коштовська.

До «Михалика»

155. Михалик Антон (15.8.1902 – 1984), українець, жонатий з українкою Катериною Мудрик (2.9.1906 – 1972). Мали дітей: А. Івана (18.2.1930), Б. Софію (5.12.1932), В. Северина (24.2.1934), Г. Романа (24.2.1935), І. Олену (22.2. 1939), Д. Ярославу (27.7.1941), Е. Данилину (7.5.1944). Там жила також його мама – Михалик Анна (1867) з дому Куч, яка померла. Антон, крім мами, був з цілою родиною у Німеччині, повернувся і виїхав в Україну. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- А. Іван одружений з Марією Москаль, дочкою Михайла. Мають дітей: Миколу, Ярослава, Надію. Всі проживають в м. Борщів на Тернопільщині.
- Б. Софія заміж за Іваном Леськом (1940). Мають дочку Мирославу (1973), яка заміж за Іваном Сидораком, що живе в с. Мушкатівка на Тернопільщині.
- В. Северин. Про нього немає жодної згадки. Не пам'ятає його й сестра Олена, яка подавала інформації про родину.
- Г. Роман жонатий з Анною Пилип (1937) з с. Іванів-Пусте. Мають сина Василя (1958), який має сім'ю та двоє дітей, імена та вік яких невідомі.
- І. Олена одружена з Євгеном Батицьким, сином Василя та Катерини Малько. Мають дітей: Богдана (1961) та Романа (1964). Богдан одружений з Лесею Піщурою (1963), мають дітей: Андрія (1984) та Оксану (1989). Роман одружений з Аллою Архиповою (1968), мають дітей: Романа (1987) та Олю (1992). Ціла сім'я живе в Городку біля Львова.
- Д. Ярослава (Мирослава?) одружена з Василем Волосом, бездітні, живуть в с. Слобідка на Тернопільщині.
- Е. Данилина (Данііла?) заміж за Василем Гринчуком (1941). Мають дітей Олю, Галю, Лесею та Світлану. Живуть в с. Іванів-Пусте на Тернопільщині.

Антон мав ще сестру Катерину (13.3.1891), що мала нешлюбного

сина Дам'яна (29.4.1911 – 26.12.1934), який помер. Друга сестра Марія (18.5.1893) вийшла заміж за поляка Франка Ковалю (Дивись: 142). Третя його сестра Софія (6.5.1895) була заміж за українцем Петром Коштовським (2.4.1891). (Дивись: 190). (Л–с.3, №18(2)).

ІФ твердить, що Сташко Белець вивіз їх до Перемишля. Катерина померла у 1995 році в м. Копичинці на Тернопільщині.

ІФ – 18; ОК – с. 11 та с. 2; Л – с. 12, № 61.

156. Михалик Петро (15.6.1889 – 24.11.1940), українець, одружений з полькою Маргошкою Коваль (?). (Дивись теж: 141–142). Мали дітей: А. Йосифа (? – 1942), Б. Вікторію (?). В. Івана (9.7.1920), Г. Володимира (28.8.1923 – 21.3.1944), І. Ярослава (4.4.1926), Д. Мирона-Любомира (28.3.1930). Е. Зенона (2.1.1937). Петро був інвалідом з І-ої війни. Всі сини були хрещені в церкві.

А. Йосиф оженився з полькою від Клижа. В часі війни належав до польського підпілля БХ (Батальйони хлопське) і загинув у сутичці з польською допоміжною поліцією у 1942 році.

Б. Вікторія (хрещена в костелі) померла на сухоти.

В. Іван також оженився з полькою. Був у Німеччині й повернувся в Україну. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Г. Володимир був у Німеччині, повернувся і помер. (Дивись: На роботі у Німеччині).

І. Ярослав був у Німеччині, але не вернувся. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Д–Е. Невідомо, що сталося з Мироном та Зеноном.

(Дивись теж: 141–2; 150). ІФ–19; Л–с. 12, №60.

На «Макухівку»

157. Карпа Розалія (1890? – 1945), з Якимців (від «Якимця»), українка. (Дивись теж: 123, хоча там вже Якимців не було). Мала двоє дітей: А. Івана (17.11.1910 – 27.5.1943) та Б. Софію (13.2.1913 – 1945).

А. Іван одружений з українкою Софією Петрович (5.5.1917 – 1945), і мали трьох синів: а. Ореста (11.6.1934 – 1945), б. Богдана (26.10.1942 – 1945), в. Бориса (5.6. 1939 – 1945). Всіх трьох за-

мордовано. Івана вбили поляки в 1943 році, як вертався з праці в Динові, де був книговодом в кооперативі. (Дивись теж: 55Є).

- Б. Софія вийшла заміж за українця Федька Кріля й разом жили на Барбареківці. Федько Кріль був арештований НКВД й засланий в Сибір. Після повороту знову одружився та живе у Львові. Софія з дітьми замордована. (Дивись теж: 8Е; 48; 49).

ІФ– 22; ОК– с. 10; Л– с. 11, № 56.

Замордовані: Розалія Карпа з Якимців, Софія Карпа з Петровичів, Орест Карпа, Богдан Карпа, Борис Карпа.

До «Верховського»

158. Верховський Андрій (5.6.1889 – 1945), українець, одружений з Евою Несторовською (9.9.1890 – 1945), мали дві доньки: А. Софію (16.10.1923 – 19.8.1943) та Б. Стефанію (1.10.1921). Ціла родина забрана на роботи до Німеччини. (Дивись: На роботі у Німеччині).

У цій хаті жив і його брат Володимир (3.6.1903 – 1945), який також був у Німеччині. Дехто каже, що всі повернулись в Україну і жили біля Львова. ОК та Ольга Несторовська-Красногурська твердять, що замордовані Андрій, Володимир та Ева Верховська з Несторовських.

ІФ– 20; ОК– с. 10; Л– 0.

Замордовані: Андрій Верховський, Володимир Верховський, Ева Верховська з Несторовських.

На «Макухівку»

159. Несторовський Теодор 12.6.1878 – 1945), українець, одружений з Вацяк Катериною з Несторовських-Вацяків (15.2.1887 – 1945), вдовою по Андрію Вацяку з її трьома синами по Андрію Вацяку. (Дивись теж: 198). Імена дітей: А. Володимир Вацяк (1.6.1912 – 1945), Б. Михайло Вацяк (11.1.1921 – 1945), В. Стефан Вацяк (29.4.1923 – 1945). Всі три сини були на роботі у Німеччині. (Дивись: На роботі у Німеччині). Повернулись й були замордовані. Є ще версія, що Володимир завжди кудись мандрував та що пропав в часі Варшавського повстання. Іван Федак одначе твердить, що його також замордовано у селі.

В цій хаті жив теж Несторовський Федір (12.6.1878 – 1945), брат Катерини, якого також замордовано. ІФ– 24; Л–с. 12, № 57.

Замордовані: Теодор Несторовський, Катерина Несторовська-Вацяк — з Несторовських, Федір Несторовський брат Катерини, Михайло Вацяк, Стефан Вацяк, Володимир Вацяк.

До «Коляси»

160. Федак Дмитро (1874 – 1945), українець, одружений з україркою Марією Коштовською (1884). Дмитра замордовано, а Марія опинилася Україні. Мали дітей: А. Івана (25.4.1905 – 1945), Б. Михайла (24.9.1910), В. Володимира (23.8.1913), Г. Омеляна (6.1.1924), І. Петра-Богдана (15.5.1907), Д. Катерину (? .2.1903), Е. Анну (29.9.1907), Є. Софію (7.11.1918), Ж. Олександру (11.7.1921).
- А. Іван жонатий з україркою Стефанією Добош (6.6.1921). Його замордовано. Мали дітей: а. Володимира (1945 – ?), який помер на селах перед виїздом в Україну, б. Данила (1.8.1942 – 1993). Данило був одружений з Олександрєю Несторовською (3.3.1943). Мали двох синів: Ігора (1968 – 1995) та Василя (1971). Ігор жонатий і мав сина Данила (1991). Ігор загинув трагічно в 1995 році й похоронений в Сокільниках біля Львова. Олександра та син Василь з сім'єю живуть у Львові. (Дивись: 70Б).
- Б. Михайло був у Німеччині, а опісля переїхав до Канади. (Дивись: Мобілізовані у 1939) (Дивись: На роботі у Німеччині).
- В. Володимир жив у Закопаному, Польща, був у Німеччині, а опісля переїхав до Канади. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Г. Омелян був у Німеччині, виїхав в Україну і там одружився з україркою Павлиною Коштовською (29.3.1923), донькою Петра і Софії. Там помер. (Дивись: 190В); (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.). (Дивись: На роботі у Німеччині). Мали дітей: а. Ірину (25.1.1961), заміжжю за Олегом Шевчуком (1959). Мають дітей: (1) Галину (1982), (2) Ольгу (1984), (3) Юлію (1985); б. Богдана (14.4.1963), жонатий з Галиною Бобер (1963), і мають двоє дітей: (1) Романа (1989) та (2) Тетяну (1993).
- Г. Петро-Богдан, член УПА («Галка»). (Дивись: Вояки УПА).

Він разом з мамою виїхав в Україну й одружився з українкою Ольгою Вацяк. (Дивись: 85Г).

Д. Катерина заміж за українцем Северином Стецем (1902) (від «Дячихи»). (Дивись: 68).

Е. Анна заміж за українцем Антоном Саджугою (1904) (з під «Гірки»). Померла в м. Копичинці у 1999 р. (Дивись: 165).

Є. Софія заміж за українцем Володимиром Мудриком (від «Якимця»). (Дивись: 123Б).

Ж. Олександра була в Німеччині й живе там. (Дивись: На роботі у Німеччині).

ІФ – 25; ОК – с. 10; Л – с. 11, № 55.

Замордовані: Дмитро Федак, Іван Федак.

161. Коляса Іван (2.2.1883 – 1955), українець, жонатий з українкою Катериною Васараб (13.7.1893 – 1890). (Дивись: 129–130). Мали 5 дітей: А. Юлію (6.11.1912 – 21.2.1938), Б. Софію (29.1.1922), В. Віру (6.5.1927 – 1949), Г. Любомира (27.12.1930 – 18.4.1986) й Г. Тараса (31.5.1934). ІФ каже, що тут також жила Олександра Ланчак (1934), кругла сирота і внука по донці Юлії, яка була заміж за Антоном Ланчаком (7.4.1909 – 14.12.1943). (Дивись: 58). Іван врятував цілу родину, перейшов до села Жогатин, а опісля виїхав в Україну. Родина жила в с. Суцин на Тернопільщині, де померли Іван і Катерина та Віра. Софія заміж за Юліяном Вацяком, жила в с. Остальці біля Суцина. Вона мала нешлюбну дочку Орісю, а ця двоє дітей, з якими живе у Львові.

Любомира мала 4 дітей: Андрія (1960), Наталю (1968), Тараса (1964), Назара (1971 – 1995). Любомира й син Назар померли у Львові. Наталія заміж за Євгеном Герилівим, сином Степана, закінчила німецьку філологію й живе у Львові. Андрій, який закінчив радіоелектроніку на Львівській Політехніці, живе разом з нею.

Тарас жонатий з Вірою Ланчак (13.3.1936) (Від «Вунсатого»), донькою Миколи та Марії з Мудриків. Мають дітей: Леся (28.12.1967), Іванну (11.2.1973) та Андрія (21.1.1970). (1) Леся одружена з Володимиром Коваленком (1969), мають дітей: Наталію

(11.8.1991), Марію (20.9.1993), Ірину (18.7.1995) та Степана (1997). (2) Іванна заміжжям за Ігорем Цапиком (30.3.1966), маюць сына Степана (23.7.1996). Обі дочки Леся і Іванна жывуць в с. Прошова Тэрнопільскага раёну, а сын Андрэй, які нежонатый, в с. Суцін. (Дывісь: 97).

ІФ– 23; ОК– с. 10; Л– с. 11, № 53(2).

На «Гірку» да «Гаранушы»
Да «Пэтрусьня»

162. Коляса Пётро (6.5.1876), украінец, жанатый з украінкаю Катэрыною Троян (?). Ён памёр ранішэ. Мамі чэтырэ дзіця: А. Розалію (4.10.1904), Б. Юлію (5.6.1912), В. Марію (12.2.1917), Г. Івана (8.4.1908).

А. Розалія була заміжжям за украінцам Василем Мудрыком (14.1.1911) (з «Лісаківкі») і мамі Надію, Богданну і Ореста. (Дывісь: 38Г; тэж 33Г).

Б. Юлія заміжжям за украінцам Тэафілем Шпаком (23.1.1913 – 1945), якога замордавана. (Дывісь: 110Б).

В. Марія заміжжям за украінцам Пётром Мудрыком (23.5.1915) (з «Гред»). Пасьля выхodu із сёла ён займав становішчэ харчовага рэфэрэнта у падпільнай сітці 4-го раёну в Пэрэмышчыні пад псевдонімам «Мікалаевіч». (Дывісь: 128).

Г. Іван жыв в Закопаному, Польша. Доля Івана невёдома.

ІФ– 26; ОК– с. 9; Л– с. 11, № 54.

Да «Стеця»
«Віта»

163. Стець Марія (1882 – 1945), з Налеснікў, украінка, замордавана. Мала дзіця: А. Міхайла (26.11.1907), Б. Романа (10.4.1909), В. Катэрыну (15.1.1913), Г. Надію (17.5.1922), Г. Любоміру (30.7.1925).

А. Міхайло жанатый з украінкаю Ольгаю Саджугою (5.2.1911) (від «Цвая» з «Горба»). (Дывісь: 78В). Обое вїехалі в Україну й жыві у Скнулові біля Львова, дэ ён памёр й там пахаваный.

Мали дітей: а. Ніна (1943 – 1998), б. Євген (1945), в. Наталя (1947 – 1952), г. Мирослав (1950). Євген одружений і має дітей: (1) Микола (1968, (2) Богдан (1972) та внука Романа (1989).

Б. Роман жонатий з українкою Стефанією Мудрик (24.8.1909 – 22.7.1943), жив на Карпівці (Дивись: 196). Вона померла. Мали сина Андрія. Роман із сином опинилися в Україні і жили біля Львова. (Дивись: 143В; 196). Л–с.4, №21(2).

В. Катерина проживає у Львові.

Г. Надія. ІФ та Лемцьо кажуть, що Надія була в Німеччині. Повернулася в Україну, жила в селі Білогорща біля Львова, де й померла. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Г. Любомира виїхала в Україну й живе в с. Білогорща.

ІФ– 27; ОК– с. 9 та 5; Л– с. 10, № 51а-б.

Замордована: Марія Стець з Налесників.

Під «Греблю» до «Польного»

164. Петрович Іван (10.4.1881 – 1945), українець, жонатий з українкою Катериною Стець (22.4.1891 – 1945) (Дивись теж: 163). Обоє замордовані. Мали шестеро дітей: А. Михайла (2.11.1911), Б. Марію (25.3.1923), В. Володимира (23.9.1920 – 1945), Г. Мирона (4.6.1929 – 1945), Г. Ореста (1.11.1935 – 1945), Д. Софію (18.8.1926 – 1945).

А. Михайло після повороту з Німеччини оженився з українкою Євгенією Курись (1916 – 1997) (від «Планіти»). (Дивись: На роботі у Німеччині) (Дивись: 117Г). Євгенія померла, а він живе у Львові. Мали дітей: а. Олега (2.2.1940), б. Наталію (1947).

а. Олег жонатий з Надією Ляшенко (12.3.1947), дочкою Бориса і Марії. Мають дітей: Ірину (1971) та Олену (9.2.1973).

Ірина замужем за Василем Припиним (1966), сином Івана та Марії. Мають сина Олега (1995). Проживають у Львові.

Олена замужем за (?) Чечель. Мають сина Юрія (1996) і живуть у Львові.

б. Наталія замужем за Леоном Туранським (1947), сином Оме-
ляна та Єви з с. Тисьмениця, Івано-Франківщина. Мають дітей:

Олену (16.6.1969), Івана (4.7.1973) та Остапа (13.1.1981).

Олена замужем за Валерієм Яворським (30.10.1967), сином Теодора і Богданни з Баб'яків зі Львова. Мають сина Тараса (13.6.1995).

Б. Марія вивезена на роботу до Німеччини. (Дивись: На роботі у Німеччині). Повернулася до Польщі, вийшла заміж за поляка Станіслава Пирду й осіла в м. Динові. Мали дітей: Івана (1950) та Юзефа (1954 – 1981) і внука Томека (1980).

В. Володимир був у Німеччині, повернувся, а опісля був насильно мобілізований до Червоної Армії, але звільнений з огляду на здоров'я. (Дивись: На роботі у Німеччині). (Дивись: Насильно мобілізовані у 1944 р.). Замордований.

Г. Мирон замордований.

Г. Орест замордований.

Д. Софія вернулася з Німеччини (Дивись: На роботі у Німеччині) й замордована.

ІФ– 28; ОК– с. 9; Л– с. № 50.

Замордовані: Іван Петрович, Катерина Петрович зі Стеців, Володимир Петрович, Мирон Петрович, Орест Петрович, Софія Петрович.

Під «Гірку»

165. Саджуга Антон (2.4.1904 – 1945), українець, жонатий з українкою Анною Федак (29.9.1907 – 21.6.1999) (від «Коляси»). (Дивись: 160Е). Мали п'ятеро дітей: А. Володимир (21.7.1931 – 1992), Б. Віру (3.2.1934), В. Марію (14.10.1935 – 1947) та Г. Любомиру (24.1. 1945 – листопад 1945), Г. Івана (22.9.1940). Тут жила також Анна Саджуга (1863 – 1945) з Коштовських, мати Антона. Анна, його жінка, з дітьми врятувалася й виїхала в Україну. Анна померла в м. Копичинці, де й похоронена. Любомира померла від перестуди, проживши 11 місяців. Замордовано Антона з мамою. Стареньку бабуню Анну застрілено на Ґуцовій Скалі, коли вона, вибита із сил, не могла тримати кроку в дорозі до Селиськ. Віра твердить, що вбив її Франко Кашицькій.*

Віра, яка має закінчений філологічний факультет Чернівецького університету, замужем за Богданом Чвалоком (24.9.1934), сином Василя та Наталії з с. Постолівка Гусятинського району на Тернопільщині, розведена, мала дочку Надію (19.3.1957) одружену з Василем Лилом (28.12.1957) сином Йосифа та Євдокії зі Стрия. Обоє з них мають інженерну освіту і живуть в Тернополі. Має двох внуків: Володимира (1979) та Олександра (1983)

(Дивись: 160Е). ІФ–29; ОК–с.9; Л–с.10, №49.

Замордовані: Анна Саджуга з Коштовських, Антон Саджуга.

На «Гірку»

166. Шльончка Станіслав (?), поляк, жонатий з українкою Софією Ланчак (22.4.1898). Мали четверо дітей: А. Ян і Б. Роман хрещені в костелі, а В. Йосифа (6.10.1923) й Г. Стефанія-Катерина (31.10.1931) хрещені в церкві. Обі сестри здається були в Німеччині, а потім виїхали в Канаду і живуть в Торонто, але вважають себе поляками. (Дивись: На роботі у Німеччині). Іван Федак твердить, що Шльончка не зробив нічого, щоби врятувати своїх сестер з дітьми, Софію Федак (8.8.1903) (Дивись: 178) і Розалію Мудрик (6.6.1888) (Дивись: 197), які були українками. ІФ–30; ОК–с.9; Л–с.9, №48.

До «Вунсатого»

167. Ланчак Антон (1873 – 1945), українець, жонатий з українкою Марією Стець (1.7.1887 – 1945). Обоє замордовані. Мали п'ятеро дітей: А. Андрія (24.8.1904 – 30.3.1978), Б. Михайла (5.1.1913 – 10.11.1991), В. Володимира (10.6.1916), Г. Анну (2.8.1921 – 3.3.1945), Г. Катерину (31.8.1906).

А. Андрій жив і помер у Львові.

Б. Михайло арештований НКВД в 1940 році, опісля жив у Львові, де й помер і похований у Брюховичах. Одружений з Катериною Мудрик (29.9.1922), яка була на роботі в Німеччині. (Дивись теж: 199В). (Дивись: Арештовані НКВД). (Дивись: На роботі у Німеччині). Мали доньку Ніну (8.10.1949). Ніна замужем Крохмалюк має дві дочки: Надію (4.12.1971) замужем за Сергієм Беч, мають синів Ігора (15.12.1994) та Андрія (2.4.1996) й Олену (28.1.1979, яка незаміжня.

В. Володимир загинув в час польсько-німецької війни. Однак ОК каже, що замордований також Володимир. (Дивись: Мобілізовані у 1939).

Г. Анна замордована.

Г. Катерина вийшла заміж за українця Івана Афтанаса (з «Роздорожжя») (Дивись: 149).

Тут також повинен був жити Іван Ланчак, жонатий з Катериною Романик (від «Пилипа з Закуття»), який помер, а вона виїхала до Перемишля. (Дивись: 125Б; 167Д).

Іван Федак твердить, що замордовані були Антон та Марія й донька Анна. ІФ– 39; ОК– с. 8; Л– с. 9, № 45(1).

Замордовані: Антон Ланчак, Марія Ланчак зі Стеців, Анна Ланчак.

До «Сарніцького»

168. Сарніцькі Валенти (?), поляк, з села Вара, жонатий з вдовою Катериною Терлецькою, яка мала дві доньки польки: А. Людвісію і Б. Антошку. Валенти і Катерина мали ще своїх дітей: В. Франя (1922), Г. Станіслава (1924), Г. Мечислава (1926) та Д. Марію (1934). Це був один із знаних злодіїв, який за свої злочини відсидів 7 років важкої тюрми. До цієї групи належав також Владислав Белець та Михайло Федак. ІФ–8 жовтня, 1998; ОК–с. 8; Л–0.

До «Терлецьких»

169. Терлецький Володимир (30.6.1910 – 1979), українець, одружений з українкою Мирославою (Ярославою) Курись (4.6.1917 – 1991) (Дивись: 116Г). Переїхали в Україну і жили в с. Остальці, недалеко Сущина на Тернопільщині. Опісля переїхали на Львівщину. Обоє померли і поховані в с. Костів на Львівщині. Мали дітей: А. Андрія (3.1.1947) та Б. Дарію (1.1.1944). Жила там також сестра Володимира Анелька (10.1.1893).

А. Андрій жонатий з Любою Базюк (1951), дочкою Миколи і Анни з с. Візенберг, Львівщина. Мають дітей: Ореста (1980) та Наталію (1983). Всі живуть в с. Візенберг,

Б. Дарія заміж за Андрієм Подольчаком (30.11.1940), сином Миколи і Ольги з с. Коровиця, Ярославщина. Мають дітей: Во-

лодимира (1965), Олександр (1969) та Надію (1974). Внуки: Тетяна (1989), Тарас (1996) та Софія (1996).

Анєлька перейшла жити до своєї доньки Стефи, яка була заму-жем за Франеком Рудавським, поляком. (Дивись: 29В). В родині Терлецьких були ще Іван (18.1.1905), який емігрував до Буенос-Айреса та Михайло (1.5.1901), який жив одружений в Німеччині, де мав двоє дітей.

ІФ– 33; ОК– с. 8; Л– с. 9, № 53(1).

170. Терлецький Петро (9.7.1907), українець, жонатий з українкою Антоніною Потічною (26.12.1912) (з «Джулівки»). Мали четверо дітей: А. Андрія-Василька (14.1.1937 – 13.3.1938), Б. Зенона (14.3.1939 – 1947), В. Ігора (1951) та Г. Катерину (1948).

Петро був членом СКВ, але був звільнений і виїхав в Україну, де помер. Антоніна з дітьми живе в Холодновідці біля Львова.

А. Андрій-Василько помер немовлям.

Б. Зенон помер дитиною.

В. Ігор був жонатий з росіянкою Тамарою Ключовою й мав з нею доньку Ірину (1975). Ігор розійшовся з Тамарою й вдруге оженився з українкою Тересою Сумкою та мають доньку Настю (1999). Ірина також була замужем, але розійшлася і має сина Дмитра (1994).

Г. Катерина замужем за українцем Петром Гринем, який помер. Мали четверо дітей: а. Надію (1966) замужем за українцем Ігорем Шимосюком й мають двоє дівчат (1) Ірину (1984) і (2) Анну (1993). Живуть в Зимній Воді. б. Оксану (1967), замужем за росіянином Ігорем Клімашевським, мають двох хлопців: (1) Сергія (1988) і (2) Петра (1990), живуть у Львові. г. Олександр (1969), жонатий з українкою Наталією Островською та мають доньку Людмилу (1992), живуть в Євпаторії в Криму. г. Святослав (1974), нежонатий, живе з матір'ю.

(Дивись теж: 40Г; 29В; 117?). ІФ– 32; ОК– с. 8; Л– с. 9, № 45(2).

171. Романик Іван (1874 або 1875 – 1945) та його брат Василь (1885 – 1945), знаний як комуніст. Українці. Іван жонатий з Марією Несторовською (? – 1945). Мав синів: А. Володимира (26.2.1913 – 9.4.1943), Б. Йосифа (26.8.1920 – 1945), В. Андрія (43.1926 – 1980), Г. Михайла (17.11.1908 – 1942) та дочку Г. Катерину (23.8.1918).

А. Володимир жонатий з українкою Олександрою Мудрик (23.2.1914 – 5.10.1979) (від «Зимного» з «Нестерівки»), яка була вивезена до Німеччини, звідки повернулася в Україну (Дивись: 199Б). (Дивись: На роботі у Німеччині). Володимир помер в Павлокомі. Олександра померла в с. Братковичі, Городоцький район на Львівщині, де й похоронена. Мали дітей: а. Ореста (13.5.1939) та б. Оксану (28.6.1942 – 1945).

Орест жонатий з Стефанією Захарко (3.6.1941), дочкою Дмитра й Марії з с. Братковичі на Львівщині. Мають дочку Оксану (1962), яка живе у Львові.

Б. Йосиф одружився зі Станіславою Саджугою (28.10.1921), яка перед шлюбом перенесла метрику до церкви. Обоє були в Німеччині на роботі. Після повернення його замордовано, а вона пережила й живе в Ольштині, Польща. Так твердить Стефанія Ланчак-Дайчер. (Дивись: На роботі у Німеччині). (Дивись 28Д).

В. Андрій жонатий з Анною Мудрик (4.12.1910 – 1968 від «Зимного»). Мали дочку Віру (24.9.1934), народжену в Павлокомі. Був на роботі у Німеччині, але вернувся в Україну. Обоє жили в с. Кам'янобрід Яворівського району на Львівщині, де померли й там похоронені. (Дивись: На роботі у Німеччині). Віра, заміжжюм Тарнавська, мала дочку Галю (22.10.1956) та сина Володимира (7.7.1959). Світлана, дочка Галі (27.1.1977), заміжжюм Андрусів. Володимир також одружений і має двоє дітей: Ірину (17.1.1985) та Романа (16.11.1982). Всі проживають у Львові.

Г. Михайло загинув у 1942.

Г. Катерина, за свідченням Люби Пантол, померла у Львові. (Дивись: 93А, 95, 97).).

ІФ– 31; ОК– с. 8; Л– с. 9, № ?(5).

Замордовані: Іван Романик, Марія Романик з Несторовських, Василь Романик, Оксана Романик, Йосиф Романик.

На «Олексівку»
(Тут давніше жили Олексовські)
До «Души»

172. Коштовська Марія (8.10.1908 – 1945) з дому Васараб, українка, вдова по Теодору Коштовському. Мала трое дітей: А. Любомиру (21.6.1926), Б. Катерину (6.3.1931) та В. Анну (15.5.1938).

Любомира, Катерина та Анна врятувалися й живуть у Польщі.

У цій хаті також жили Андрій Васараб (20.9.1919 – 1945) (німий) та Володимир Васараб (3.5.1911), рідні брати Марії.

Марію та Андрія замордовано. Володимир вступив до УПА, («Заяць»), служив в сотні «Бурлаки», перейшов на Захід, виїхав до Австралії і там загинув у 1952 році, коли на нього наїхало авто. (Дивись: Воюки УПА).

ІФ-40; ОК-с.7; Л-с.7, №41.

Замордовані: Марія Коштовська з Васарабів, Андрій Васараб.

До «Бельця»

173. Белец Ян (?), поляк, жонатий з україркою Катериною Петрович (1870 – 1945). (Дивись: 55). Мали шестеро дітей: А. Анджея, Б. Станіслава, В. Владислава, Г. Марію (30.5.1893), Г. Анну (12.2.1900) та Д. Олександру (18.7.1908 – 10.3.1930). Всі сини були хрещені в костелі, а дівчата — в церкві.

А. Анджей загинув у І-й світовій війні.

Б. Станіслава замордували поляки під Журавцем на шляху між Диновом і Березовом, бо, можливо, знав надто багато про закулісі Павлокімської трагедії. Існує також можливість, що його замордовано тому, що він врятував декілька українців від певної смерті, а в тому числі й мою маму. Своєї матері, ані сестри одначе не вдалось йому врятувати, й вони були замордовані. Станіслав був жонатий з україркою Катериною Троян (26.3.1906) (з «Пудлівки») (Дивись: 139Г), та мали синів: а. Яна й б. Владислава. Ян був членом польського підпілля.

В. Владислава застрілили радянські пограничники на Сяні, як вертався з німецького полону (ще за Польщі він відсидів 8 років тюрми як член злочинської шайки). (Дивись: 174).

Г. Марія виїхала до США.

Г. Анна вийшла заміж за українця Йосифа Коштовського (13.8.1897 – 1945) і була замордована. (Дивись: 203).

Д. Олександра, здається, була першою жінкою українця Івана Мудрика (з «Гред») й померла при породі, залишивши доньку Катерину (10.3.1930). Катерина жила у Бельця. (Дивись: 128).

ІФ – 37; ОК – с. 7; Л – с. 8, №42.

Замордована: Катерина Белец з Петровичів.

174. Белец Владислав (син Яна) (1908), поляк, жонатий з полькою Антоніною Коцила (?). Мали сина Збігнева. Владислава застрілили пограничники, як вертався з німецького полону. (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.). У міжвоєнному періоді він був у спілці з Сарніцкім та Федаком й відсидів 8 років тюрми. Його син Збігнев утопився в Сяні, як тікав перед акцією УПА на село в жовтні 1945 року. (Дивись теж: 173В; 20). ІФ – 38; ОК – 0; Л – 0.

До «Налесника»

175. Налесник Антон (1880 – 1945), українець, жонатий з полькою Анелькою Васараб. Його замордовано, а вона врятувалася. Мали семеро дітей: А. Йосифа (7.2.1922), Б. Івана (19.1.1924), В. Мирослава (1.3.1909), Г. Катерину (18.8.1912), Г. Марію (25.8.1914), Д. Софію (2.5.1920 – 1945) Е. Ольгу-Любу (20.4.1930), Є. Михайла (1.1.1911), Ж. Любомира (2.9.1927 – 12.1.1942). Всі діти хрещені в церкві.

А. Йосиф був у Німеччині, де одружився. Опісля жив в Битомю й Катовіцах аж до своєї смерті. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Б. Іван був у Німеччині, звідки виїхав в Україну, а тепер живе у Червонограді. (Дивись: На роботі у Німеччині). Жонатий з Марією Бабик (1930), дочкою Федора та Марії з Галаевичів з с. Верхрата, Рава-Руський район. Мали дітей: а. Зеновія (1950),

який одружений і живе в м. Червонограді, б. Любомира (1951), який жонатий з Ольгою Солодкою, мають двоє дівчат: Наталю та Ірину. Проживають в м. Копичинці на Тернопільщині.

В. Мирослав виїхав до Канади у 1928 році та, здається, жив у Торонто.

Г. Катерина заміж за українцем Іваном Мудриком (з «Гред») (Дивись: 128).

Г. Марія (1914) заміж за українцем Ізидиром Стрейком (6.2.1911) (Дивись: 140).

Д. Софія, яка мала нешлюбного сина Любомира (або Ігора) (? – 1940?), замордована.

Е. Ольга-Люба врятувалася разом з мамою завдяки Юзефа Коцили* (Дивись: 5), який хоч брав участь в мордерствах, був зятем сестри Анелі Васараб-Марії, що в Бурка. (Дивись: 41). Ольга заміж за українцем Дусем, живе в Торонто.

Є. Михайло жонатий з українкою Ксенею Курись (від «Лучки») й жив у цій хаті. Мали сина Василя (1938). Арештований НКВД, пропав безвісти. (Дивись: Арештовані НКВД). (Дивись: 116Б).

Ж. Любомир помер у 1942 році.

ІФ– 34; ОК– с. 7; Л– с. 8, № ?(4), Л– с. 14, № 74.

Замордовані: Антон Налесник, Софія Налесник.

176. Налесник Дмитро (1878 – 1945), українець. Мав синів: А. Івана (30.5.1898) (звали його «Махай») та Б. Володимира (28.11.1915 – 1945), дочку Євгенію (9.5.1905).

А. Іван. (Дивись: 177).

Б. Володимир та його дружина-українка Софія (?) з Коштовських і донька Неоніля (7.11.1943) також жили у цій хаті. Лемцьо, одначе, Євгенії не згадує. Іван Федак каже, що всі помордовані. ОК та Ольга Несторовська-Красногурська проте твердять, що Євгенія померла своєю смертю раніше, а Софія врятувалася і померла в Дрогобичі. Так також каже Стефанія Ланчак-Дайчер. А сусідка Ольга-Люба Налесник стверджує, що замордовано також Євгенію, яка терпіла на хворобу Паркінсона й не

могла навіть ходити. Невідомо, що сталося з Неонілею.

ІФ-36; ОК-с.8; Л-с.8, №43а.

Замордовані: Дмитро Налесник, Володимир Налесник.

До «Махая»

177. Налесник Іван (30.5.1898 – 1945), українець, жонатий з українкою Катериною Ланчак (28.8.1904 – 1945) (з «Джулівки»). (Дивись: 39Г; Дивись теж: 176А). Мали дітей:

А. Надію (28.4.1929), яка була в Німеччині, а тепер живе в Дрогобичі в Україні. (Дивись: На роботі у Німеччині);

Б. Юліана (3.4.1932 – 1945).

Всіх, крім Надії, замордовано. ІФ– 35; ОК– с.8; Л– с.8, № 43б.

Замордовані: Іван Налесник, Катерина Налесник з Ланчаків, Юліан Налесник.

На «Олексівку»
До «Федака»

178. Федак Іван (11.2.1902) (син Андрія), українець, жонатий з українкою Софією Шльончка (8.8.1903 – 1945). Софію замордовано. Мали троє дітей: А. Андрія (8.11.1928), Б. Анну (14.12.1931 – 1945) та В. Марію (17.8.1933 – 1945). (Дивись теж: 166; 132Г). Там також жила Катерина з Бельців (22.7.1895 – 1945), його мама, яку також замордовано.

А. Андрій в час трагедії жив у Перемишлі, де ходив до гімназії. (Дивись теж: 89). Опісля виїхав до Варшави, де здобув докторат з економіки. Одружений в Перемишлі з українкою. Мали двоє дітей: Арету та Романа. Арета — мистець-графік. Андрій передчасно помер у Варшаві, й похоронений в Перемишлі разом з батьком та двоюрідним братом Богданом.

Б. Анну замордовано.

В. Марію замордовано.

Після Павлокімської трагедії Іван оженився вдруге у селі Торки і мав ще одного сина Богдана. На торзі у Перемишлі його арештовано та засуджено на 10 років тюрми за те, що був солтисом за

німецької окупації. Одначе після апеляції цю кару зменшено до 5 років. Поміг йому в цьому єврей Моґет Аскель. Після звільнення виїхав до Перемишля, де помер.

ІФ– 41; ОК– с. 7; Л– 0.

Замордовані: Катерина Федак з Бельців, Софія Федак зі Шльончків, Анна Федак, Марія Федак.

На «Плебанію»

178а. о. Лемцьо Володимир (9.1.1912 – 3.3.1945), останній парох Павлокоми. Рід Лемців походить з с. Рожиська, недалеко Підволочиська. Батьки Андрій та Анна Воленін жили в цьому селі, а опісля перебралися до с. Лютовиськ біля Ліська, де Андрій працював поліцейським. Опісля він був перенесений до Ужгорода, та в кінці опинився в с. Тарноруда на Тернопільщині. Володимир Лемцьо народився в с. Лютовиська біля Ліська на Лемківщині. Закінчив Тернопільську гімназію 1931 р. В 1931 – 1936 рр. вчився у Греко-католицькій Богословській Академії, яку успішно закінчив. Дня 7 листопада 1937 р. одружився з Надією Левицькою (1912) в с. Лука Мала на Тернопільщині. Під час радянської окупації 1939 – 1941 рр. разом з дружиною учителювали в с. Лука Мала та с. Товсте. В січні 1942 року був висвячений єп. Йосифом Сліпим і першу Службу Божу відправив в с. Лука Мала в лютому 1942 р. Весною 1942 р. його призначено парохом в с. Павлокома.

Мав дітей: А. Андрія, Б. Марію-Володимиру та В. Любомира (помер у 1949 р. у Львові).

А. Андрій (14.12.1938) народився в с. Лука Мала на Тернопільщині. Жонатий з Іриною Пірус (?), дочкою Андрія та Калини з Хром'яків з с. Труханів Сколівського району на Львівщині. Мають дітей: Володимира (1963), Ольгу (1969) та Наталю (1971). Володимир жонатий і має двоє дівчат: Христину та Ірину. Ольга, заміжжюм Цяпко, мають двоє дітей: Мар'яну і Володимира. Наталя, заміжжюм Тиха, не має дітей. Всі проживають у м. Стрий.

Б. Марія-Володимира заміжжюм за Андрієм Чабаном, сином Василя. Живуть у Стрию. Мають дітей: Юрія (1970), який одружений та Василя (1979). Оба живуть у Львові. Юрій працює начальником одного з управлінь обласної управи.

Володимира Лемця після знущань першого розстріляно на цвинтарі (так свідчить наочний свідок Діонізій Радонь), а матір і дружину з дітьми через третє село вивезено до Перемишля й видалено до УРСР. Його син Андрій, який живе в Стрию, написав листа про ці події до «Українського архіву», якого опубліковано у «Нашому Слові», №10 (1755), 3. X. 1991 р., ст. 3, та у листах до автора цієї книги.

Замордований: о. Володимир Лемцьо.

На «Карпівку»

179. Вацяк Катерина (?), з дому Афтанас, українка. Мала доньок: А. Розалію (28.8.1905 – 1945) та Б. Стефанію (19.5.1910 – 1945). Після вивезення на Одзискане жила в м. Гурово Ілавцеке.

А. Розалія була замужем за українцем Йосифом Саджугою (16.4.1903 – 1993) (від «Цвая» з «Горба») та мала доньку Марію (12.2.1940). Розалію замордовано, а Йосиф, Марія і Катерина разом з іншими українськими селами, де вони переховалися, були вивезені на Одзискане. (Дивись: 78Б)

Б. Стефанія терпіла від хвороби «Гайне-Медіна» й була калікою. Вона і Розалія прекрасно вишивали. За свідченням Стефана Вацяка та Ольги Несторовської-Красногурської, Стефанію і Розалію замордовано.

ІФ– 49; ОК– с. 6; Л– с.5.

Замордована: Стефанія Вацяк.

До «Сліпого»
До «Басури».

180. Вацяк Михайло (1.3.1901 – 1945), українець, жонатий з українкою Катериною Карпою (29.9.1907 – 1945). За Лемцьом, мали троє дітей: А. Івана (4.2.1936), Б. Дарію (20.5.1940) та В. Софію (15.3.1942 – 22.7.1996). З ними жила Карпа Тереса (1875 – 1945) (з Коштовських), мама Катерини. Михайла замордував Копецький* з «Діла».

А. Іван одружений з українкою Валентиною Вовк (1941), донькою Дмитра та Любови, с. Варварівка, Кіровоградська область. Мають дітей: Олексу (1962), Сашка (1971). Мають теж двоє вну-

ків: Сергія (1985) та Володю (1992). Сини живуть у м. Кривий Ріг.

Б. Дарія вижила. Її взяли за свою сім'я Метики з с. Жогатин і з ними виїхала в с. Зубів на Тернопільщині, де живе й досі.

Крім Дарії і Софії, решта родини вимордувана. (Дивись теж: 85). ІФ – 48; ОК – с. 6; Л – ?.

Замордовані: Михайло Вацяк, Катерина Вацяк з Карпів, Тереса Карпа з Коштовських.

До «Майхра»

181. Мудрик Іван (4.3.1899 – 1945), українець, жонатий з українкою Катериною Карпою (26.12.1898 – 1945). Мали дітей: А. Володимира (21.1.1925 – 1945), Б. Петра (24.7.1927 – 1945), В. Йосифа (23.5.1931 – 1945), Г. Андрія (18.2.1938 – 13.1.1995) та Г. Наталю (25.10.1933).

Наталя, яка живе в Торонто, може також розказати про долю Карпа Майхра (Мельхіора) (1872 – 1945) та Карпи Еви (1866 – 1945), з дому Афтанас, які там жили й були замордовані.

Трагедію села пережили Наталя, яка написала спогади, і Андрій, малолітні діти. Наталя замужем за Михайлом Кузьмою (15.4.1932), сином Йосифа й Анни Кікти з с. Галучків. Михайло загинув трагічно в Монтреалі, Канада. Мають двоє дітей: Олександру (1957) та Мирослава (1962). Андрій помер в Кошаліні, Польща.

Олександра одружена з Богданом Шубеляком (1956), сином Андрія з с. Вільшаниці та Йосифи Максїо з с. Купно. Мають троє дітей: Михася (1883), Адріяна (1987) та Соню (1988). Живуть в Торонто.

Мирослав жонатий з Марійкою Лиско (1964), дочкою Степана та Ольги Полеконко з с. Войткова. Мають двоє дітей: Ігора (1992) та Наталю (1996). Живуть в Польщі.

Володимир був на роботі у Німеччині (Дивись: На роботі у Німеччині), повернувся і був вбитий, а його тіло кинули в криницю. Так твердить Наталя на підставі розмов зі Шльончками, що живуть в Павлокомі. Бабуню Еву застрілено в дорозі до Селиськ на Гуцовій Скалі. Тоді також застрілили стару Саджуджиху

біля хреста, який був там поставлений на пам'ятку знесення панщини. ІФ– 45; ОК– с. 6; Л– с. 6–7, № 7.

Замордовані: Майхер Карпа, Ева Карпа з Афтанасів, Іван Мудрик, Катерина Мудрик з Карпів, Володимир Мудрик, Петро Мудрик, Йосиф Мудрик.

До «Єндрейця»

182. Войтович Андрій (грудень 1902), з с. Коритники біля Перемишля, українець, жонатий з українкою Марією Саджугою (17.10.1900). Мали п'ятеро дітей: А. Ярослава (7.12.1928), Б. Володимира (9.8.1930), В. Івана (11.2.1932), Г. Михайла (25.4.1935) та Софію (21.7.1941). Врятувалась ціла родина та виїхала в Україну. Жили в с. Зубів Тербовлянського району. Андрій та Марія померли, а сини всі мають свої сім'ї й продовжують жити у с. Зубів. Софія працювала медсестрою в с. Сушин, а потім кудись виїхала. ІФ–44; ОК–с. 6; Л–с. 7, №36(1).

До «Гандляра»

183. Саджуга Микола (18.10.1897), українець, жонатий з українкою Анною Карпою (11.8.1900 – 1945). Мали дітей: доньку А. Йосифу (16.10.1920) та синів Б. Любомира (10.4.1931 – 1945) і В. Богдана (22.6.1941). Іван Федак каже, що замордовано Анну та одного з хлопців, здається, Любомира. Микола з рештою родини опинився в Україні. ІФ–43; ОК–с.6; Л–с.7, №36(2).

Замордовані: Анна Саджуга з Карпів, Любомир Саджуга.

До «Федачки»

184. Федак Юліян (25.8.1907 – 1999), українець, жонатий з українкою Катериною Коваль (29.1.1920). (Дивись: 141). Мали доньку Надію (1939) та сина Володимира (31.1.1943). Мати Юліяна – Катерина (1878 – 1945), з дому Налесник, і сестра Юліяна – Анна Федак (31.1.1912 – 1945) замордовані. Оксана-Марія, сестра Юліяна, вийшла заміж за українця Юліяна Вацяка (13.2.1913) та з родиною виїхала на Україну, де померла. (Дивись: 84).

Іван Федак каже, що батько Юліяна – Михайло Федак виїхав другий раз до США і там загинув у копальні.

Юліян з жінкою та дітьми пережив, (помер у 1999 р. в с. Батятичі на Львівщині), можливо, завдяки швагрові Юзефові Ковалю* (Дивись: 141), який, одначе, вбивав інших односельчан.

Надія замужем за Володимиром Будинкевичем з донькою Іриною та внучкою живе у Львові. Чоловік її помер, а син Роман живе з родиною в Києві.

Володимир Федак з родиною живе в м. Стрий. Жонатий з Стефанією Смик з с. Рудники біля Миколаєва. Її батьки: Іван Смик та Катерина Сенишин. Володимир і Стефанія мають дітей: Оксану (1968) та Богдана (1971).

Оксана одружена з Володимиром Матковським та мають дітей: Мар'яна (1989) та Марію (1991). Живуть у Стрию.

ІФ– 42; ОК– с. 6; Л– с. 7, № 38.

Замордовані: Катерина Федак з Налесників, Анна Федак.

До «Буди»

185. Васараб Катерина (1883 – 1945), з Карпів, вдова по Михайлі, українка. Мала дітей: А. Марію (8.10.1908 – 1945), Б. Івана (16.3.1914) та В. Софію (24.1.1922 – 10.12.1984).

А. Марія мала двоє нешлюбних дітей: а. Михайла (18.10.1938 – 1945) та б. Василя (27.3.1940 – 1945).

Б. Іван вивезений до Німеччини й дальша доля його невідома. (Дивись: На роботі у Німеччині).

В. Софія вивезена до Німеччини. (Дивись: На роботі у Німеччині). По повероті до Павлокоми вийшла заміж за поляка С. Щавінського. Обоє померли.

За свідченням О. Потічної, з цієї родини замордовано троє, але Іван Федак твердить, що замордовано четверо, бабуню Катерину, Марію та її двоє хлопців. Знову ж Стефанія Ланчак-Дайчер каже, що Марія та Михайло померли, а Василь пережив і переїхав в Україну. ІФ– 51; ОК– с. 5; Л– с. 4, № 33.

Замордовані: Катерина Васараб, Марія Васараб, Михайло Васараб, Василь Васараб.

186. Васараб Володимир (30.5.1911 – 1945), українець, жонатий з українкою Стефанією Саджугою (18.12.1914 – 1945) (від «Цвая» з «Горба») (Дивись теж: 78). Мали сина Ярослава (9.4.1940 – 1945). Іван Федак твердить, що всіх замордовано, але Антоніна Терлецька каже, що Стефанія жила в Україні. ІФ–55; ОК–с.5; Л– 0.

Замордовані: Володимир Васараб, Ярослав Васараб.

До «Пилипа» з «Карпівки»

187. Карпа Іван (січень 1903 – 1945), українець, жонатий з першою жінкою полькою Софією Дзячинською. (Дивись теж: 111). З нею мав троє дітей: А. Володимира (8.4.1927 – 1945), Б. Северина (6.6.1928) і доньку В. Йосифу (21.2.1931). Івана замордовано. (Дивись теж: 131).

А. Володимир був у Німеччині. (Дивись: На роботі у Німеччині). Повернувся й був замордований. Так твердить Наталя Кузьма з Мудриків на підставі розмови зі Шльончками, що живуть в Павлокомі.

Б. Северин був в УПА, («Хрущ»), полонений під час рейду на Захід, двократно засуджений на смерть, помилуваний, відсидів довголітню тюрму, тепер з родиною живе в Польщі. (Дивись: Вояки УПА).

В. Йосифа живе в США.

Друга його жінка-українка Кароліна Мудрик (25.3.1907). (Дивись: 209В). Мали двох синів: Г. Нестора (4.7.1941) та Г. Любомира-Пилипа (29.2.1944). Кароліна з синами пережила, опісля їх вивезено на Одзискане, де вона померла.

Іван Карпа був убитий в страшних муках. За наочними свідками, перед розстрілом вирізали йому на грудях хрест або тризуб.

ІФ– 46; ОК– с. 4; Л– с. 4, № 36(3).

Замордовані: Іван Карпа, Володимир Карпа.

188. Карпа Данило (? – 1945), українець, жонатий з українкою Розалією Несторовською (? – 1945). Обоє замордовані. Мали дітей: А. Антона (26.9.1927), Б. Йосифа (16.3.1912 – 1945), В. Софію (11.10.1913) та Г. Івана (14.1.1908).

- А. Антон раніше виїхав до Аргентини, хоч Іван Федак твердить, що він також був у Німеччині та що його дальша доля невідома. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Б. Йосифа забрано на роботи до Німеччини. Повернувся додому і був замордований. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- В. Софія жила у Львові. Про неї говорить ОК.

Тут теж жив Іван Карпа (14.1.1908 – 1945), брат Данила. Крім Антона, який був у Німеччині, та Софії, всі були замордовані. ІФ– 47; ОК– с. 5; Л– 0.

Замордовані: Данило Карпа, Розалія Карпа з Несторовських, Іван Карпа, Йосиф Карпа.

До «Карбівника»

189. Коштовський Іван (21.1.1901), українець, жонатий з полькою Маріяною Іміловською (з дому, де звали до «Кайзачки»). Донька Олена (22.8.1932), українка. Іван Федак каже, що Івана арештувало гестапо в 1942 році й він пропав безвісти. (Дивись: Арештовані у 1941 – 42 рр.). ІФ– 50; ОК– с. 5; Л– с. 5, № 25(1).

До «Другої хати»

190. Коштовський Петро (справжнє Андрій) (7.7.1895) (з «другої халупи»), українець, жонатий з українкою Софією Михалик (6.4.1895) (Дивись: 155). Мали дітей: А. Йосифу (2.3.1919 – 1983), Б. Івана (8.3.1921), В. Павлину (31.3.1923) (Дивись: 160Г), Г. Любомира (22.5.1925), І. Юлію (1927), Д. Богдана (3.1.1930), близнюк, брат якого Володимир помер немовлям, Е. Романа (22.4.1934).

Родина дуже бідна, яка у 1942 році, крім Йосифи та Івана, виїхала до Німеччини. (Дивись: На роботі у Німеччині). Повертаючись, довідалися про знищення села й осіли у Самборі. Іван, переходячи кордон у 1940 році, попав у руки пограничників та був засланий на Сибір. (Дивись: Арештовані НКВД). Здається, що там вступив до польського війська і згинув на фронті під Варшавою. Йосифа померла в Самборі.

Богдан одружений з Параскевією Сахар (10.10.1932) з с. Височани, Польща, дочкою Івана і Катерини. Мали дітей: Ольгу (1957)

та Оксану (1959) та внуків: Сергія (1976), Тараса (1981) та Марію (1983). Не подано інформацій, котрої з дочок ці діти.

ОК та О. Несторовська-Красногурська твердять, що Роман, Петро та Софія померли у Самборі.

ІФ– 61; ОК– с. 2–3; Л– с. 3, № 18(2).

191. Коштовський Антон (23.1.1896), українець, жонатий з українкою Марією Афтанас (5.3.1900 – 1945). Мали синів: А. Михайла (29.9.1925) й Б. Володимира (30.12.1928). Були в Німеччині. Марія замордована, а Антон помер в Городку біля Львова.

А. Михайло був у Німеччині, а тепер живе на Східній Україні. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Б. Володимир, за свідченням Катрусі Пантол, помер у Франції.

В час першої атаки на село їх хата загорілась від запальних куль.

ІФ– 65; ОК– 0; Л– 0.

Замордована: Марія Коштовська з Афтанасів.

Під «Плотом» або до «Воліся»

192. Ланчак Розалія (1894 – 1945), зі Шпаків (жінка Олекси Ланчака), українка. Мала дітей: А. Стефанію (22.4.1920), Б. Ярослава (14.4.1922 – 1945), В. Володимира (7.10.1923 – 11.11.1925), Г. Володимира (9.2.1926) і Г. Софію (19.5.1930 – 1945). Розалія замордована.

А. Стефанія була в Німеччині, повернулася й живе в Динові, Польща, другий раз замужем Дайчер. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Б. Ярослав був у Німеччині, повертаючи, був замордований. (Дивись: На роботі у Німеччині).

В. Володимир помер дитиною.

Г. Володимир був на роботі в Німеччині (Дивись: На роботі у Німеччині). Опісля виїхав до Англії, де живе й досі.

В. Софію замордовано.

ІФ– 67; ОК– 0; Л– с. 14, № 72.

Замордовані: Розалія Ланчак зі Шпаків, Софія Ланчак, Ярослав Ланчак.

До «Тимка»

193. Карпа Ева (?), українка. Мала доньку Олександру (?). Обі врятувалися й виїхали в Україну. Жили в с. Кровинка біля Теробовлі. Ева померла, а донька вийшла заміж за Степана Чорного і має свою сім'ю.

ІФ– 68; ОК– 0; Л– 0.

До «Рузьки»

194. Карпа Михайло (16.9.1892 – 1945), українець, жонатий з українкою Розалією Добош (1896 – 1945) (Дивись: 70 – 71, 204 – 205). Обоє замордовані. Мали дві доньки: А. Катерину (15.4.1922) та Б. Ольгу (15.2.1925).

ОК твердить, що Катерину та Ольгу забрано на роботи до Німеччини й вони не повернулися, але А. Потічна каже, що живуть на Львівщині. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Іван Федак каже, що Розалія («Рузька») походила з якогось іншого села, що є правдоподібним, бо книга народжень її не подає. У цій хаті жив також Дмитро Петрович (1890), але інформації про нього подані окремо. (Дивись теж: 195). ІФ– 53; ОК– с. 5; Л– с. 3, № 22.

Замордовані: Михайло Карпа, Розалія Карпа з Добошів.

195. Петрович Дмитро (31.10.1889 – 1945), українець, жонатий з полькою Апольонією (?). Дмитра замордували, а вона померла. Так твердить ОК. О. Лемцьо приписав його до Михайла Карпи. Але ІФ пояснює, що вони всі жили в одній хаті і тому він був приписаний до цієї хати. (Дивись теж: 194). ІФ– 0; ОК– с. 5; Л– с. 3, № 22.

Замордований: Дмитро Петрович.

196. Стець Роман (10.4.1909), українець, жонатий з українкою Стефанією Мудрик (24.8.1909 – 22.7.1943). Мали сина Андрія (12.11.1934). (Дивись: 143В; 163Б). (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.). Роман з дружиною і сином опинилися в Україні

і жили в с. Білогорща біля Львова. Обоє померли. Доля сина невідома. ІФ– 52; ОК– с. 5; Л– с. 4, № 21(2).

На «Несторівку»

197. Мудрик Антон (1884 – 1945), українець, жонатий з українкою Розалією Шльончка (1890 – 1945). (Дивись: 166). Обоє замордовані. Мали дітей: А. Марію (6.5.1911 – померла в Канаді), Б. Софію (22.5.1914), В. Юлію (9.1.1919), Г. Стефана (24.8.1921). У цій хаті жив також Мудрик Андрій (16.7.1903 – 1945), брат Антона по другій мамі, якого також замордовано.

А. Марія вийшла заміж за українця Федака Северина (31.12.1905 – 1945) (з «Калюжі»). (Дивись: 42Г). Він замордований. Мали двоє дітей: а. Дарію, заміж за українцем Богданом Головатим, (член УПА) та б. Богдана.

а. Дарія померла, а її чоловік живе в Торонто. Вони мали двоє дівчат: (1) Олександру та (2) Ліліяну. Ліліяна заміж за українцем Ігорем Терепенком, має двоє дітей: (а) Ореста та (б) Тamarу. Живуть в Торонто. Олександра заміж за українцем Ярославом Старком. Мають двох синів (а) Дарка та (б) Андрія. Живуть в Торонто.

б. Богдан жонатий з Ганею Бабець з Вислока, Сянїччина, має доньку Катрусю. Живуть в Торонто.

Після переїзду до Канади Марія вдруге вийшла заміж за українця Дзендзю. Обоє померли. Марія – в Торонто, а Дзендзя – в Монреалі. (Дивись теж: 10А).

Б. Софія вийшла заміж за українця Антона Коштовського (13.4.1910) (з «Закуття»), член УПА («Лис»), який загинув у 1946 році. (Дивись: Вояки УПА). (Дивись: 118Г). З ним мала дві доньки: а. Уляну та б. Орісю. Уляна вийшла заміж за українця М. Говеру. Має двох синів: (1) Марка та (2) ?. Живуть в Торонто. Оріся заміж за канадійцем Куттом, має три доньки: (1) Наталку, (2) Адріану та (3) ?. По приїзді до Канади вийшла вдруге заміж за українця Юрія Дзинава. Обоє живуть в Монреалі.

В. Юлія вийшла заміж за українця Богдана Дзівіка (10.12.1913), член УПА, («Гордий»), який згинув у 1945 році. (Дивись: Вояки УПА). (Дивись теж: 80Г). З ним мала доньку Оксану-Марію

(9.6.1940). Оксана замужем за українцем Стахом Туцьким, має синів: (1) Дарека та (2) Андрія. Дарек жонатий з Лідою Парфенюк, мають дочку Олександру, живуть в Торонто. Андрій жонатий з Катрусею ?, має сина Марка, живе в Монтреалі.

По приїзді до Канади Юлія вдруге вийшла заміж за українця Туцького, який помер, і мала ще двоє дочок: а. Ірку, замужем вдруге за Аріфом, бездітні та б. Ганю, що замужем за юристом Євгеном Чолієм, Президентом Конгресу Українців Канади. Вони мають троє дітей: (а) Меланію, (б) Стефана та (в) Софійку, і живуть в Монтреалі.

Г. Стефан одружений з українкою зі Східних земель. Мали двох або трьох синів. Його забрали до Німеччини. Опісля переїхав до Канади. Тепер живе на Флориді. (Дивись: На роботі у Німеччині). ІФ – 57; ОК – с. 4; Л – с. 5, № 25(2).

Замордовані: Антон Мудрик, Розалія Мудрик зі Шльончків, Андрій Мудрик.

На «Несторівку»

198. Несторовський Андрій (1873 – 1945), українець, жонатий з українкою Марією Ланчак (1879 – 1945). Мали дітей: А. Володимира (2.9.1903 – 1945), Б. Миколу (27.1.1906), В. Андрія (28.12.1908), Г. Михайла (19.6.1914), Г. Олександру (12.11.1911), Д. Йосифа (5.8.1920 – 1945). Обох замордовано.

А. Володимир одружений з Євгенією Дзівік (21.3.1907 – 1945). (Дивись: 80Е). Мали двоє дітей: а. Марію (18.12.1929 – 1945) та б. Андрія (11.10.1932). Євгенію та Марію замордовано, а Володимира забрало польське військо з с. Гути пізніше у 1945 році, й він пропав без сліду. Син Андрій пережив й опинився на Одзисканих.

Б–В. Микола та Андрій жили в Тарнові, Польща.

Г. Михайло служив в СБ («Іж») і загинув на Бірчі у 1946 році. (Дивись: Мобілізовані у 1939) (Дивись: Вояки УПА).

Г. Олександра в час трагічних подій була в Тарнові.

Д. Йосифа забрано до Німеччини. Він жонатий з Ольгою Стрейко (22.12.1907), яка також була в Німеччині. Вони разом по-

вернулися й були замордовані. (Дивись: На роботі у Німеччині). (Дивись теж: 152В).

ІФ– 56; ОК– с. 4; Л– с. 6, № 25(3).

Замордовані: Андрій Несторовський, Марія Несторовська з Ланчаків, Євгенія Несторовська з Дзівіків та Марія Несторовська, Йосиф Несторовський, Ольга Несторовська з Стрейків. Володимир був убитий пізніше в 1945 році.

До «Зимного» з «Несторівки»

199. Мудрик Іван (1885 – 1945), українець, одружений з українкою Марією Федак (14.11.1887 – 1945) (з «Діброви»). Обоє замордовано. (Дивись: 94; 96). Мали дітей: А. Анну (4.12.1910), Б. Олександру (25.4.1913), В. Катерину (29.9.1922), Г. Ярослава (6.6.1924), Ґ. Євгенію (15.6.1926) та Д. Володимира (19.1.1921), Е. Марію (27.3.1914). Лемцьо не згадує Марії, Анни та Олександри. (Дивись теж: 95; 97).
- А. Анна вийшла заміж за українця Андрія Романика (4.3.1926 – 1979), від «Нодзі». (Дивись: 171В).
- Б. Олександра вийшла заміж за українця Володимира Романика (26.2.1913 – 1943), від «Нодзі», який помер в Павлокомі, а вона після Німеччини опинилась в Україні. (Дивись: 171А). (Дивись: На роботі у Німеччині).
- В. Катерину також забрано до Німеччини, а зараз живе у Львові заможом за українцем Михайлом Ланчаком (5.1.1913) (від «Вунсатого») (Дивись: 167Б). (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Ґ. Ярослав також був забраний до Німеччини. Тепер, здається, живе в США у штаті Пенсильванія. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Г. Євгенію забрали до Німеччини (Дивись: На роботі у Німеччині). Повернулася в Україну. Заможом за Степаном Грицою (1923). Мають дітей: Мирослав (1949), Володимир (1952), Юрій (1954) та внуків : Андрій (1982), Олександр (1979), Олександр (1987), Анна (1884), Христина (1886), Оксана (1974), Таня (1981).
- Д. Володимир був також у Німеччині, переїхав до США, де й помер. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Замордовані: Іван Мудрик та Марія Мудрик з Федаків.

На «Млаку»

200. Ланчак Федір (19.7.1889 – 1953), рідний брат Олекси Ланчака (від «Воліся»), Миколи й Михайла, який ще 1936 року виїхав з родиною до Львова. Одружений з українкою Матроною Налесник (21.3.1901 – 1984), сестрою Степана та Марії заможним Карпа. Мали дітей: А. Михайла-Степана (25.11.1925), Б. Марію (28.2.1928) та В. Йосифа (22.2.1930). В час трагічних подій не було вже навіть хати.

А. Михайло-Степан невідомо з ким одружений. Має дочку Надю (1966), також невідомо за ким, яка живе в Англії і має троє дітей: Ларису (1995), Івана (1996) та Олесю (1998).

Б. Марія заможним за Петром Гульоватим (9.6.1917), сином Івана та Марії з с. Городиславичі, Львівщина. Мають дочку Надію (1951) заможним Петричко. Має двоє дівчат: Ольгу (1982) та Ніну (1985). Живуть у Львові.

В. Йосип одружений з Танею (?). Живуть у Львові.

(Дивись : 97, 135В, 167). ІФ–0; ОК–с.3; Л–0.

До «Скринаток»

201. Белець Владислав (Володимир) (1913 – 1945), син Михайла та Фрузі Карпи. (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.). Його замордовано. (Дивись теж: 173 – 174). Оленка (? – 1945), кулява, також замордована. Анна (19.5.1910 – 1945), сестра Владислава, вивезена до Німеччини, вернулася й була замордована. (Дивись: На роботі у Німеччині). Анеля (15.7.1898 – 1945), сестра Владислава також замордована..

Іван Федак називає його Володимиром, що з поляка став українцем. Белець Владислав – це стриєчний брат Станіслава. Іван Федак твердить, що ціла родина замордована. (Дивись теж: 173). ІФ– 54; ОК– с. 3; Л– с. 3, № 21(1).

Замордовані: Владислав Белець, Анна Белець, Анеля Белець, Оленка Белець.

До «Ваня»

202. Мудрик Іван-Хризостом (1886 – 1945), українець, одружений з українкою Розалією Потічною (27.10.1892 – 1945), сестрою Ігната (Дивись теж: 124; 126; 40). Іван та Розалія замордовані. Мали дітей: А. Марію (27.3.1914), Б. Андрія (4.10.1919), В. Володимира (19.1.1921), Г. Йосифа (6.6.1924).
- А. Марія вийшла заміж за Миколу Ланчака (1898) з під «Діброви». (Дивись: 97).
- Б. Андрій був вивезений до Німеччини, а опісля виїхав до США. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- В. Володимир також був у Німеччині, а по приїзді до США помер у Нью Йорку. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Г. Йосиф після вивезення до Німеччини переїхав до Нью Йорку, де його в таємничих обставинах повішено. (Дивись: На роботі у Німеччині).

ІФ– 59; ОК– с. 3; Л– с. 3, № 20.

Замордовані: Іван Мудрик, Розалія Мудрик з Потічних.

До «Коштовського»

203. Коштовський Іван (?), українець, одружений з українкою Розалією Федак (1871 – 1945). (Дивись теж: 22). Іван помер, Розалію замордовано. Мали сина Йосифа (13.8.1897 – 1945), одруженого з українкою Анною Белец (12.2.1900 – 1945), донька Яна і Катерини з дому Петрович (Дивись: 173Г). Обоє замордовано. Вони мали дітей: А. Ольгу (19.12.1923), Б. Юлію (10.2.1926), В. Івана-Назара (21.7.1928), Г. Марію (4.12.1933 – 1945).
- А. Ольга заміж за Стефаном Афтанасом (8.5.1913 – 1.4.1987), член СБ («Холодний»), який помер у Вроцлаві, Польща. Мали сина Андрія Афтанаса (13.12.1950), народженого у Пасленку (Польща), який трагічно загинув у США (1.4.1970). У підпіллі була членкою УЧХ. (Дивись: Вояки УПА). Вдруге заміж за українцем Нестором Червінським (2.4. 1920) з Судової Вишні, живуть у Рочестері, Нью Йорк, США (Дивись: 92Б).

Б. Юлія заміжжям за українецем Жуком, жывуць у Польшці та маюць трох сінів: Андрія, які жыве ў Торонто та іншых у Польшці. Юлія була членкаю УЧХ. (Дывісь: Воякі УПА).

В. Іван (Осип Назаренка), член УПА, («Назар»), вазько ранены. (Дывісь: Воякі УПА). Тэпер жыве на Флорыдзі, США, жонатый з Мері Дороеа (26.5.1920) донькаю Івана (1891 – 1957) і Анні Грычыла (1895 – 1988). Маюць а. доньку Анну-Мері (21.1.1957), заміжжям за Дырк Річард Фонтэйн (31.10.1956) та внукаў: (1) Алісон-Марію (12.11.1981), (2) Хрыстыну-Рене (20.8.1983), (3) Даніель-Надіне (14.5.1986), які жывуць у Вэст Вірджыніа, США; б. сына Івана-Осипа Назаренка (5.9.1959), які жыве ў Рочэстэр, Нью Ёрк, США.

Г. Марія замордована.

ІФ – 60; ОК – с. 2; Л – с. 2, № 19.

Замордовані: Розалія Коштовская з Федакаў, Ёсіф Коштовскі, Анна Коштовская з Бельціў, Марія Коштовская.

До «Добаша»

204. Добаш Володымір (12.11.1911 – 1945), українець, одружэны з украінкаю Софіяю Уляновскаю (14.9.1909). Малі дзіця: А. Наталю (10.5.1940) та Б. Катерыну (4.7.1942). Володыміра замордована, хоч Стефанія Ланчак-Дайчэр кажа, што ён перажыв. Софія з донькамі Наталкаю і Катерынаю жила ў Украіні. (Дывісь тэж: 27Б, дэ гаворыцца, што вона жила ў Польшці).

Володымір мав таькож братів: Стефана (28.12.1906), Ёсіфа (16.6.1909) та Антона (10.5.1914), член УПА, які быў жонатый з Олександрою Ланчак (з Під «Грэблі»). (Дывісь: Воякі УПА). (Дывісь: 71). Стефан жыв у Закопаному, Польшча, а Ёсіф – ў Украіні. ІФ – 62; ОК – с. 2; Л – с. 2, № 18(1).

Замордованы: Володымір Добаш.

205. Добаш Пётро (23.6.1898 – 1945), українець, одружэны з украінкаю Маріяю Налеснік (?), якая померла на сухоты. Друга жінка – украінка Марія Нестеровская (8.10.1913 – 1945) (з Над «Ставу»). (Дывісь: 82 Г). З Маріяю Нестеровскаю ён мав дочку Ольгу (3.3.1941 – 1945). Пётра замордована. Іван Федак твэрдзіць, што доля Марыі та Ольгі невядома, але Ольга Нестеровская

Красногурська свідчить, що обі також замордовані. Знову ж Стефанія Ланчак-Дайчер каже, що Марія пережила й живе в Україні. ІФ– 63; ОК– с. 2; Л– с. 2, № 17.

Замордовані: Петро Добош, Марія Добош з Несторовських, Ольга Добош.

На «Скалу»

206. Шльончка Вавжко (?), поляк, жонатий з українкою Анною Дзівік (12.11.1900). (Дивись: 80Д; теж 215). Не брав участі у мордуваннях. Мали одну доньку та чотирьох синів:

А. Марія (20.4.1926) була в Німеччині, а опісля повернулася в Польщу. (Дивись: На роботі у Німеччині).

Б. Юзеф (?) був у Німеччині й повернувся в Польщу. (Дивись: На роботі у Німеччині).

В. Анджей (?).

Г. Владислав (?).

Ґ. Роман (?). ОК твердить, що Станіслав.

Сини були хрещені в костелі, а донька Марія — у церкві. Іван Федак не подає сина Романа. Лемцьо згадує ще Юліана Дзівіка (16.7.1911) — сина Петра та Марії, який жив у цій хаті. Коротко після запису Юліан оженився з Катериною Васараб (від «Писаря»), й перейшов жити до їхньої хати. (Дивись: 80Є). (Дивись теж: 80Д; 88; 130Б; 215). ІФ–64; ОК–с. 2; Л–с. 2, №16.

На «Озері»

207. Михалик Йосиф (21.4.1907) (брат Петра й Антона), українець, одружений з українкою Анною Саджугою (8.7.1907) (від «Цвая» з «Горба») (Дивись: 78Г). Її застрілено більшовиками на кордоні, як жала траву у 1940 році. Здається, що мали сина Михайла (1931), але немає метрикального запису. Іван Федак підтверджує смерть Анни. Йосиф з сином опинилися в Україні. Йосиф оженився другий раз в Україні. Син Михайло має жити в Україні. (Дивись: 155, 156).

ІФ– 72; ОК– с. 1; Л– 0.

208. Романик Яків (22.5.1890 – 1945), українець, жив на віру з українкою Анною Михалик (4.8.1899 – 1945). Мали сина Володимира (23.1.1927), якого одначе записано, як Михалика. Жила там також Анеля Михалик (? – 1945), з Несторовських, мати Анни. Володимир був у Німеччині і його доля невідома. (Дивись: На роботі у Німеччині). Решту троє замордовано. ІФ–73, ОК– 0; Л– с. 1, № 2.

Замордовані: Яків Романик, Анна з Михаликів, Анеля Михалик з Несторовських.

Під «Ділом»

209. Мудрик Антон (? – 1945), українець, одружений з полькою Розалією Соколик (? – 1945), сестра Яна. (Дивись: 65 – 66; 45; 93; 209). Мали дітей: А. Катерину (20.9.1890), Б. Анну (30.5.1905), В. Кароліну (25.3.1907 – 2.8.1988), Г. Софію (14.6.1919), І. Олександрю (9.9.1921 – 1945), Д. Володимира (16.6.1903), Е. Івана (6.2.1911) та Є. Михайла (22.11.1913 – 1945). Антон та Розалія замордовані, хоч Стефанія Ланчак-Дайчер каже, що вони померли.

А. Катерина замужем за українцем Іваном Романиком (19.3.1895 – 1945) (мама Нестора). (Дивись: 112).

Б. Анна замужем за українцем М. Ланчаком (15.1.1898). (Дивись теж: 57).

В. Кароліна замужем за українцем Іваном Карпою (січень 1903 – 1945). (Дивись: 187).

Г. Софія вернулася з Німеччини й після переслідувань живе в с. Бахирець. (Дивись: На роботі у Німеччині).

І. Олександра замордована.

Д. Володимир одружений з полькою Терескою з Кашицьких (?). (Дивись: 101Г),

Е. Іван арештований радянською погранзаставою у 1940 р. й запроторений на Сибір. (Дивись: Арештовані НКВД). Опісля повернувся в Україну, одружився з Марією (?). Його син Зіновій (?) одружився з Надею Крупною, дочкою Апольонії та Михайла Крупа. Мають дві дочки: Оксану (1977) та Олю (1981) та внуч-

ку Оксану (1999). Ціла родина проживає в с. Кровинка на Тернопільщині.

Є. Михайло замордований, але Стефанія Ланчак-Дайчер каже, що він помер.

ІФ – 74; ОК – 0; Л – 0.

Замордовані: Антон Мудрик, Розалія Мудрик з Соколиків, Олександра Мудрик, Михайло Мудрик.

210. Мудрик Григорій (? – 1945) (брат Антона), жонатий з Катериною Афтанас (?). (Дивись теж: 209). Катерина померла раніше. Мав доньку Анєльку (15.9.1896 – 1945), а вона нешлюбну доньку Софію (1.2.1920 – 1945). Всі замордовані, хоч Стефанія Ланчак-Дайчер каже, що Григорій помер. ІФ – 75; ОК – 0; Л – 0.

Замордовані: Григорій Мудрик, Анєлька Мудрик, Софія Мудрик.

На «Колонію»

211. Рудавський Теодор (?), поляк, одружений з українкою Анною Мудрик (6.8.1898 – 1945) (сестра Андрія Мудрика) (Дивись: 143Г). Мали трьох синів: А. Андрія (26.1.1926 – 1947), який вступив до УПА, («Їж»), (Дивись: Вояки УПА), Б. Сташка (?), якого забрали до Німеччини (Дивись: На роботі у Німеччині), і В. Романа (?). Романа, наймолодшого сина, тато відібрав від матері, а її віддав на розстріл. Її замордовано 3 березня 1945 р.

Андрій попав полон в рейді на Захід, його засуджено на кару смерті й розстріляно 15 вересня 1947 року.

ІФ – 71; ОК – с. 1; Л – с. 1, № 1.

Замордована: Анна Рудавська з Мудриків.

За «Рікою»

212. Радонь Антон (?), поляк, одружений з українкою Анною Васараб (2.2.1903) (від «Писаря»). (Дивись теж: 129–130?). Мали двох синів: Діонізія (5.6.1932) та Івана (?) та дві дочки: Стефанію (?) і Данусю (?). Всі хрещені в костелі. Антона арештовано у 1940 році, й він сидів у Харкові та Куйбишеві, а потім у Си-

біру. Служив в армії Андерса й повернув 13 травня 1947 року до Павлокоми. Антон і Анна померли своєю смертю.

Діонізій оженився щойно в 1960 році та мав четверо дітей (3 доньки та сина). Він самотній живий свідок розстрілів людей на цвинтарі, бо спостерігував ці події з віддалі 50 метрів. Про це він дав декілька інтерв'ю в польській та німецькій пресі. Він також займався цвинтарем, ідентифікував братні могили та поставив на них березові хрести. За це його місцеві поляки дуже переслідували й переслідують, як він розказує в листі з 24 серпня 1998 р. до Стефанії Когут в Торонто та як видно з анонімного листа до нього, персланого мені Іваном Федаком 18 жовтня 1998 р.

Під час урочистостей посвячення новоогородженого цвинтаря та хрестів на ньому в червні 1998 р. йому вручено меморіальну плитку від Фундації Павлокома. Стефанія та Дануся також живуть в Павлокомі.

ІФ– 0; ОК– с. 1; Л– с. 1, № ?(1).

До «Божекоханого»

213. Коштовський Михайло (?), українець, помер раніше, а його жінка полька (яка одначе почувалась українкою) Марія Коваль (1877 – 1945), сестра Францішка й Владислава. (Дивись теж: 141–142). Марію замордовано. Мали четверо дітей: А. Івана (17.2.1908 – 1945), Б. Йосифа (4.10.1918), В. Катерину (?) та Г. Ярослава (19.8.1913 – 25.8.1913).

А. Іван був жонатий з полькою з села Вара і з нею мав доньку Ярославу (1939). Його жінка померла в Павлокомі. На підставі свідчень Стефанії Ланчак-Дайчер, яка розвідувала у с. Вара, Іван та дочка вижили. Його разом з Вавжком і Сташком Сльончками примушено копати ями для розстріляних. Опісля йому наказано залишити село, що він і зробив. Одружений вдруге, він жив на Одзисканих, де і помер.

Б. Йосиф був у Німеччині. (Дивись: На роботі у Німеччині). Повернувся в Польщу і живе на Кашубах.

В. Катерина живе у Львові.

Г. Ярослав помер немовлям.

Замордована: Марія Коштовська з Ковалів.

До «Войтка Афтанаса»

214. Афтанас Войтко (справжнє ім'я Адальберт) (1881 – 1945), українець, жонатий з українкою Катериною Мудрик (? – 1945) (від «Якимця», сестра Антона?). (Дивись: 123; 134). Обоє замордовані. Мали дітей: А. Володимира (21.4.1907), Б. Антона (10.12.1908), В. Ольгу (1.10.1920), Г. Марію (30.3.1922), Г. Надію (26.10.1923), Д. Йосифа (20.5.1926), Е. Ярослава (3.9.1913 – 12.10.1986), Є.Олександру (1929 – 1945), Ж. Северина (18.9.1930 – 1945).
- А. Володимир був у Німеччині, й доля його невідома. ОК каже, що він замордований. (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.). (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Б. Антон був у Німеччині й доля його невідома, але ОК твердить, що він замордований. (Дивись: Список мобілізованих у 1939 р.). (Дивись: На роботі у Німеччині).
- В. Ольга була у Німеччині, а зараз живе в Австралії. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Г. Марія була в Німеччині, а зараз живе в Канаді. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Г. Надія була в Німеччині, але доля її невідома. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Д. Йосиф був у Німеччині. (Дивись: На роботі у Німеччині). ОК твердить, що він повернувся і був замордований.
- Е. Ярослав був у Німеччині, повернувся в Польщу, де помер. (Дивись: На роботі у Німеччині).
- Є. Олександра замордована.
- Ж. Северин замордований.

Лемцьо підтверджує, що Володимир, Антон, Ольга, Марія, Надія, Йосиф та Ярослав були в Німеччині.

Замордовані: Войтіх Афтанас, Катерина Афтанас з Мудриків, Северин Афтанас, Олександра Афтанас.

ПРИМІТКА: Інформації про село від Савчини по Колонію та від Діброви по Видрівку, (№1—132), подала Олександра з Федаків Потічна (з «Джулівки»), моя мати. Ці інформації поправлені на підставі списка о. Лемця з поданням імен, віку, або повної дати народження, та згідно з заувагами Івана Федака та Ольги Коштовської-Червінської.

Інформації про село від Колонії по Видрівку, №133 — 216, подали Іван Федак (в тексті ідентифікований як ІФ+порядкове число його запису) та Ольга Коштовська-Червінська (в тексті ідентифікована, як ОК+число сторінки її запису). Решту інформацій отримано від Стефанії Ланчак-Дайчер та від мешканців с. Павлокома або їх нащадків, які розкидані по цілому світі. Всім їм сердечне спасибі, а найбільше панам Володимирові та Омелянові Федакам, які потрудилися зібрати інформації від понад 60 павлокімчан, що живуть в Україні або в країнах колишнього Радянського Союзу.

Дати народження (в тексті подані в дужках після імені особи, але якщо інформація відсутня, то подано знак запиту) взято з книги народжень і хрещень (*Liber Natorum Parochiae Pawlokomensis, Decanatus Bircensis Ritus Graeco-Catholici ab Anno 1784 ad 1843, Archiwum Greckokatlickiego Biskupstwa w Przemyслу. Sygn. 6883, ст. 1—149 та Liber Natorum Parochiae Pawlokomensis ab Anno 1886 ad 1945, Urząd Stanu Cywilnego, Dynów*), як також з книги смертей (*Liber Mortuorum Parochiae Pawlokomensis Rit. Gr. Cath. ab Anno 1784 ad 1843, Archiwum Greckokatlickiego Biskupstwa w Przemyслу. Sygn. 6883, ст. 202 — 274*).

На жаль, бракує книги народжень за роки 1844 — 1885. Тому для всіх старших людей знак запиту (?) замість дати народження означає, що вони народилися в часі поміж 1843 та 1885 роком. У всіх молодих знак запиту (?) означає, що їх дата народження з якихось причин не зареєстрована в метрикальній книзі. Деякі з них, мабуть, були хрещені в римо-католицькому обряді й тому записані в метрикальних книгах села Дилигова, куди належали римо-католики Павлокоми. Між іншим, після недавнього оснування римо-католицького костела в с. Павлокома метрики всіх, хто був хрещений в с. Дилигова, перенесено до парафії в Павлокомі, де вони тепер зберігаються. Помимо цих перепон, можна

досить точно визначити вік жертв польського терору у 1945 році (Дивись: Список помордованих).

Додаткову інформацію про мешканців села взято зі списку родин Павлокоми, який, за деякими інформаціями, був підготовлений о. Володимиром Лемцьом, останнім парохом Павлокоми, між 1943 і 1945 роками. Можливо, що він приготував його, відвідуючи парохіян зараз після призначення душпастирем цього села. Треба однак сказати, що в ньому дуже багато неточностей. (Дивись: Список Родин с. Павлокоми о Володимира Лемця, 1943 – 1945?). Цей список (32 сторінки лінійованого зошита) має ручні записи, але тільки деякі з них понумеровані (№1 – 158). Інші не мають нумерації й тому для легшого вжитку решту записів упорядником понумеровано (№?(1)–(21)). В тексті подано, як Л+сторінка та число запису. Упорядникові не вдалося визначити, що означають ці числа. У порівнянні з метрикальною книгою це – ані номери хат, ані номери записів у метрикальній книзі. У цьому списку подані дати народжень деяких людей, хоч часто це дати хрещення, але цей список, як уже сказано, неповний, неточний і в ньому відсутня інформація про селян від «Калюжі» по «Колонію», або великої західної частини села. В тексті залишені дати подані о. Лемцьом тільки у випадках, де відсутні дати, які взяті з офіційних джерел. Список був знайдений в напівзруйнованій вже церкві с.п. д-ром Андрієм Федаком, збережений ним у Варшаві, а після його смерті переданий п. Івану Федакові до Лігніці, де оригінал переховувався до його смерті у 1999 році. Тому що це історичний документ, його подається повністю в іншій частині книги.

Для того, щоби легше визначити сімейну пов'язаність селян, після кожного окремого запису подається число запису, під яким можна знайти дальшу інформацію. Ця інформація позначена: (Дивись або Дивись також + ч. запису). Для легшого користування списком подається алфавітний список прізвищ до «Прізвиська і сусідства», в якому подано також прізвиська та номер запису.

Долю деяких людей так і не вдалося встановити. Однак на сьогодні інформації, зібрані тут, дають можливість подати майже повний список мешканців с. Павлокома у 1945 році та в більшості випадків визначити не тільки дату смерті, але й дату народин жертв села цього буремного часу та місця проживання тих, які залишилися при житті.

Наступна табеля подає число родин села, згрупованими за прізвищами, але без колоністів, крім Радоня:

<i>п.ч. Прізвище</i>	<i>Число родин</i>	<i>п.ч. Прізвище</i>	<i>Число родин</i>
1. Афтанас	11	29. Михалик	5
2. Барабарек	3	30. Мудрик	16
3. Белець	3	31. Налесник	5
4. Бурко	2	32. Несторовський	12
5. Вандас	1	33. Пантол	1
6. Васараб	5	34. Петрович	5
7. Вацяк	7	35. Потічний	4
8. Верховський	1	36. Радонь	1
9. Видра	2	37. Романик	7
10. Войтович	1	38. Рудавський	6
11. Добош	4	39. Саджуга	7
12. Думін	1	40. Сарніцкій	1
13. Дзівік	2	41. Сериляк	1
14. Дзячинський	1	42. Соколик	2
15. Карпа	7	43. Стець	3
16. Кашицкий	3	44. Стрейко	2
17. Коваль	2	45. Терлецький	2
18. Коляса	5	46. Троян	8
19. Коцила	2	47. Уляновський	3
20. Коштовський	10	48. Федак	11
21. Кріль	4	49. Шпак	5
22. Курись	5	50. Кусь	1
23. Куч	1	51. Шимон	1
24. Ланчак	18	52. Коцур	1
25. Левицький	1	53. Куч	1
26. Лемцьо	1	54. Шльончка	3
27. Майка	1	55. ?	1
28. Маршалок	1		

Вкінці ще одна заввага. В цьому списку описано 216 дворів села, з яких приблизно 40 належало полякам. Польських дворів у селі було більше, й багато з них розміщалося на колонії, чого тут не подано. (Про польські родини села, як теж справу мішаних подруж, згадано в іншому місці). Наприклад, у 1936 році всіх польських дворів нараховувалося 60 з загального числа 232. За різними підрахунками в 1945 році село мало 236 дворів, з яких приблизно 176 належали українцям, а полякам, включаючи колонію, — 60. Тут також можуть бути потрібні різні поправки, бо автор не зовсім певний у своїх висновках відносно числа дворів.

**Список мешканців с. Павлокома,
замордованих відділом Армії Крайової**

під командуванням пор. Юзефа Біса («Вацлава»)
2-3 березня 1945 року

**Список мешканців с. Павлокома,
замордованих відділом Армії Крайової
під командуванням пор. Юзефа Біса («Вацлава»)
2-3 березня 1945 року**

<i>п.ч.</i>	<i>Прізвище та ім'я</i>	<i>Дата нар. і смерті</i>	<i>Прізвисько</i>	<i>ч. списка</i>
1	Афтанас Андрій (р)	2.4.1908-1944 р.	на «Ставицька»	93а
2	Афтанас Марія (ж)(зс)	?1910-1945	„	„
3	Афтанас Іван (зс)	6.9.1932-1945	„	„
4	Афтанас Марія	6.7.1931-1945	на «Роздорожжя»	149В
5	Афтанас Володимир	6.12.1934-1945	„	149А
6	Афтанас Катерина (ж)	(п1886) ?-1945	до «Крентого»	148
7	Афтанас Марія	8.2.1906-1945	„	148А
8	Афтанас Анна	6.12.1911-1945	„	148Б
9	Афтанас Іван	(п1886) ?-1945	на «Боднарівку»	77
10	Афтанас Марія (ж)	(п1886) ?-1945	„	77
11	Афтанас Михайло	3.9.1899-1945 (?)	на «Швабівку»	23А
12	Афтанас Ева (ж)	30.7.1902-1945	„	23А
13	Афтанас Стефан	23.1.1900-1945	„	24
14	Афтанас Анастасія	3.1.1907-1945	„	24
15	Афтанас Марія	25.3.1932-1945	„	24А
16	Афтанас Ярослав	13.8.1939-1945	„	24Б
17	Афтанас Володимир	20.1.1942-1945	„	24В
18	Афтанас Федір	(п1886) ?-1945	над «Став»	83
19	Афтанас Анна (ж)	14.11.1907-1945	„	83
20	Афтанас Стефан	10.1.1932-1945	„	83Г
21	Афтанас Йосиф	4.7.1934-1945	до «Добоша»	70А
22	Афтанас Роман	13.11.1930-1945	„	70А
23	Афтанас Анна (ж)	11.1.1878-1945	„	98
24	Афтанас Іван (зс)	8.9.1905	„	98Г
25	Афтанас Софія	9.5.1915-1945	„	98Г
26	Афтанас Войтко-Адаль.	?1881-1945	до «Войтка»	214
27	Афтанас Катерина (ж)	(п1886) ?-1945	„	214
28	Афтанас Северин	18.9.1930-1945	„	214Ж
29	Афтанас Олександра	20.6.1928-1945	„	214Є
30	Барбарек Анна (ж)	(п1886) ?-1945	до »Хорошої»	90
31	Барбарек Олекс. (ж) (зс)	?1906-1945	на «Джулівку»	39Г
32	Барбарек Михайло	9.12.1906-1945	на «Шпаківку»	107
33	Барбарек Володимир	17.3.1933-1945	до «Яська в. Пил.»	121
34	Белец Владислав (пол.)	?1913-1945	до «Скринаток»	201
35	Белец Анна	19.5.1910-1945	„	201

<i>п.ч. Прізвище та ім'я</i>	<i>Дата нар. і смерті</i>	<i>Прізвисько</i>	<i>ч. списка</i>
36 Белец Анеля	15.7.1898-1945	„	201
37 Белец Оленка	1925?-1945	„	201
38 Белец Катерина (ж)	?1870-1945	до «Бельця»	173
39 Вацяк Іван	(п1886) ?-1945	до «Вацяка»	85
40 Вацяк Іван	3.9.1910-1945	до «Михаля»	146
41 Вацяк Йосиф	17.7.1904-1945	до «Вацяка»	86
42 Вацяк Михайло	1.3.1901-1945	до «Басури»	180
43 Вацяк Катерина (ж)	29.9.1907-1945	„	180
44 Вацяк Стефан	(п1886) ?-1945	до «Вацяка»	61
45 Вацяк Северин	16.6.1922-1945	„	61А
46 Вацяк Олена (Гелюня)	23.12.1913-1945	„	61В
47 Вацяк Володимир	14.5.1926-1945	„	61Б
48 Вацяк Стефанія	19.5.1910-1945	на «Карпівку»	179Б
49* Вацяк Володимир	1.6.1912-1945	на «Макухівку»	159А
50* Вацяк Михайло	11.1.1921-1945	„	159Б
51* Вацяк Стефан	29.4.1923-1945	„	159В
52 Васараб Катерина (ж)	?1883-1945	до «Буди»	185
53 Васараб Марія	8.10.1908-1945	„	185А
54 Васараб Михайло	18.10.1936-1945	„	185А
55 Васараб Василь	27.3.1940-1945	„	185А
56 Васараб Володимир	30.5.1911-1945	„	186
57 Васараб Ярослав	9.4.1940-1945	„	186
58 Васараб Наталія	25.3.1930-1945	до «Писаря»	129
59 Васараб Іван	22.12.1883-1945	до «Яська в. Пис.»	130
60 Васараб Анна (ж)	7.11.1897-1945	„	130
61 Васараб Софія	17.11.1925-1945	„	130В
62 Васараб Ольга	20.1.1929-1945	„	130Г
63 Васараб Тарас-Микола	29.4.1935-1945	„	130Г
64 Васараб Марія (п)(зс)	9.1.1920-1945	„	130А
65 Васараб Марія (ж)	(п1886) ?-1945	до «Цугана»	87
66 Васараб Катерина	23.5.1923-1945	„	87
67 Васараб Андрій німий	20.9.1919-1945	до «Души»	172
68 Верховський Андрій	5.6.1889-1945	до »Верховського»	158
69 Верховська Ева (ж)	9.9.1890-1945	„	158
70 Верховський Володимир	3.6.1903-1945	до »Верховського»	158
71 Видра Іван (п)	11.8.1906-1945	до «Видри»	120
72 Видра Розалія (ж)	20.9.1905-1945	„	120
73 Видра Володимир	19.2.1944-1945	„	120
74 Видра Марія (ж)(р)	9.3.1888-1945	на «Савчину»	2
75 Видра Ольга (ж)(п)	6.3.1913-1945	„	2А

<i>п.ч. Прізвище та ім'я</i>	<i>Дата нар. і смерті</i>	<i>Прізвисько</i>	<i>ч. списка</i>
76 Добош Петро	23.6.1898-1945	до «Добоша»	205
77 Добош Марія (ж)	8.10.1913-1945	„	205
78 Добош Ольга	3.3.1941-1945	„	205
79 Добош Василь	(п1886) ?-1945	„	70
80 Добош Марія (ж)	(п1886) ?-1945	„	70
81 Добош Володимир (зс)	?2.1945-1945	„	70Б
82 Добош Захарій-Ярослав	6.4.1917-1945	„	70В
83 Добош Софія	19.5.1910-1945	„	70Д
84 Добош Володимир	12.11.1911-1945	„	204
85 Дзівік Юліян	16.7.1911-1945	до «Яська в. Пис.»	130Б
86 Дзівік Анна (ж)	2.10.1896-1946	на «Горбівку»	80А
87 Дзівік Юлія	6.5.1922-1945	„	80А
88 Дзівік Надія	18.4.1932-1945	„	80А
89 Дзівік Антон	(п1886) ?-1945	до «Жоньци»	64
90 Дзівік Ева (ж)	(п1886) ?-1945	„	64
91 Карпа Андрій	4.7.1903-1945	біля «Сериляка»	76В
92 Карпа Катерина (ж)	?1882-1945	до «Федька»	115
93 Карпа Розалія (ж)	1890?-1945	на «Макухівку»	157
94 Карпа Софія (ж)	5.5.1917-1945	„	157А
95 Карпа Орест	11.6.1934-1945	„	157А
96 Карпа Богдан	20.10.1942-1945	„	157А
97 Карпа Борис	5.6.1939-1945	„	157А
98 Карпа Іван	?1.1903-1945	до «Пилипа з Карп.»	187
99 Карпа Володимир (п)	8.4.1927-1945	„	187А
100 Карпа Марія	12.9.1907-1945	під «Діброву»	99
101 Карпа Михайло	16.9.1892-1945	до «Рузьки»	194
102 Карпа Розалія (ж)	?1896-1945	„	194
103 Карпа Данило	(п1886) ?-1945	на «Карпівку»	188
104 Карпа Розалія (ж)	(п1886) ?-1945	„	188
105 Карпа Іван	14.1.1908-1945	„	188
106 Карпа Йосиф	15.3.1912-1945	„	188Б
107 Карпа Тереса (ж)	?1875-1945	до «Басури»	180
108 Карпа Майхер	?1872-1945	до «Майхра»	181
109 Карпа Ева (ж)	?1866-1945	„	181
110 Коцила Франьо (пол.)	1910?-1945	до «Браціся»	6
111 Коляса Михайло	14.10.1872-1945	до «Бімбаса»	113
112 Коляса Катерина	27.9.1910-1945	„	113А
113 Коляса Стефан	28.4.1863-1945	до «Стетевця»	114
114 Коляса Катерина (ж)	30.5.1876-1945	„	114
115 Коляса Андрій	15.1.1904-1945	„	114А
116 Коштовска Розалія (ж)	?1871-1945	до «Коштовського»	203

<i>п.ч. Прізвище та ім'я</i>	<i>Дата нар. і смерті</i>	<i>Прізвисько</i>	<i>ч. списка</i>
117 Коштовський Йосиф	13.8.1897-1945	„	203
118 Коштовська Анна (ж)	12.2.1900-1945	„	203
119 Коштовська Марія	4.12.1933-1945	„	203
120 Коштовська Марія (ж)	?1877-1945	до «Божекоханого»	213
121 Коштовський Петро	7.6.1898-1945	до «Карбівника»	88
122 Коштовська Розалія (ж)	(п1886) ?-1945	на «Гарасівку»	154
123 Коштовський Ярослав	17.6.1919-1945	„	154Г
124 Коштовська Катер. (ж)	14.11.1913-1945	„	154В
125 Коштовська Наталя-Мар.	7.4.1936-1945	„	154В
126 Коштовська Марія (ж)	8.10.1908-1945	до «Души»	172
127 Коштовська Марія (ж)	5.3.1900-1945	до «Другої хати»	191
128 Кріль Йосиф	5.1.1905-1945	до «Кріля»	10
129 Кріль Михайло	4.10.1891-1945	„	9
130 Кріль Любомир	29.9.1928-1945	„	9Д
131 Кріль Софія (ж)	13.2.1913-1945	на «Барбареківку»	48
132 Кріль Тарас-Олег	18.6.1932-1945	„	48А
133 Кріль Василь	1.3.1940-1945	„	48Б
134 Кріль Олекс.-Марія	1.3.1940-1945	„	48В
135 Кріль Катерина (ж)	?1876-1945	до «Кріля»	8
136 Кріль Ірена (ж)	13.3.1903-1945	„	8Д
137 Кріль Зенон-Андрій	13.3.1932-1945	„	8Д
138 Кріль Зенон-Михайло	11.4.1933-1945	до «Вандаскі»	119
139 Курись Ева (ж)	?1879-1945	до «Планіти»	117
140 Курись Олександра	10.10.1910-1945	„	117Б
141 Курись Андрій	?1878-1945	до «Цьотки з Загор.»	36
142 Курись Марія (ж)	10.5.1887-1945	„	36
143 Курись Яків (Куба)	(п1886) ?-1945	до «Курися з Круг.»	45
144 Курись Марія	16.10.1899-1945	„	45А
145 Курись Лука	?1864-1945	до «Лучки»	116
146 Куч Йосиф	13.7.1893-1945	до «Куча»	32
147 Ланчак Микола	20.5.1898-1945	під «Діброву»	97
148 Ланчак Катерина	15.8.1929-1945	„	97Б
149 Ланчак Стефанія	28.1.1931-1945	„	97В
150 Ланчак Михайло	15.10.1891-1945	до «Кулявого»	95
151 Ланчак Кароліна (ж)	9.9.1897-1945	„	95
152 Ланчак Ольга	20.4.1924-1945	„	95А
153 Ланчак Микола	19.11.1931-1945	„	95В
154 Ланчак Катерина	9.2.1900-1945	„	95
155 Ланчак Антон	?1873-1945	до «Вунсатого»	167

<i>п.ч.</i>	<i>Прізвище та ім'я</i>	<i>Дата нар. і смерті</i>	<i>Прізвисько</i>	<i>ч. списка</i>
156	Ланчак Марія (ж)	1.7.1887-1945	„	167
157	Ланчак Анна	2.8.1921-1945	„	167Г
158	Ланчак Володимир	10.11.1929	до «Яцка»	
159	Ланчак Роман	25.11.1931	„	
160	Ланчак Михайло	25.1.1895-1945	до «Ткача»	135В
151	Ланчак Марта (ж)	19.10.1910-1945	„	135В
162	Ланчак Йосиф	26.3.1929-1945	до «Ткача»	135В
163	Ланчак Анеля	?1878-1945	на «Джулівку»	39
164	Ланчак Михайло-Іван	7.9.1930-1945	„	39А
165	Ланчак Ольга (зс)	2.3.1911-1945	„	39Е
166	Ланчак Анна	3.1.1895-1945	під «Гірками»	100
167	Ланчак Розалія (ж)	27.9.1892-1945	до «Воліся»	192
168	Ланчак Ярослав	14.4.1922-1945	„	192Б
169	Ланчак Софія	19.5.1930-1945	„	192Г
170	Ланчак Марія (ж)	?1870-1945	на «Видрівку»	133
171	Ланчак Катерина	7.9.1898-1945	„	133
172	Левицька Ст. (пол.)(ж)	1898?-1945	на «Гуцову скалу»	43
173	Лемцьо Володимир о.	9.1.1912-3.3.1945	на «Плебанію»	178а
174	Майка Анна (ж)	?1882-1945	до «Майчихи»	151
175	Маршалок Войтек (пол.)	2.1.1900-1945	до «Маршалка»	145
176	Михалик Антон	26.2.1906-1945	на «Вобшар»	106
177	Михалик Теодор	(п1886) ?-1945	„	105
178	Михалик Марія (ж)	(п1886) ?-1945	„	105
179	Михалик Анеля (ж)	(п1886) ?-1945	на «Озері»	208
180	Мудрик Катерина (ж)	?1885-1945	на «Шпаківку»	107
181	Мудрик Іван	?1885-1945	до «Зимного»	199
182	Мудрик Марія (ж)	14.11.1887-1945	„	199
183	Мудрик Іван-Хр.	?1886-1945	до «Ваня»	202
184	Мудрик Розалія (ж)	27.10.1892-1945	„	202
185	Мудрик Антон	?1884-1945	на «Несторівку»	197
186	Мудрик Розалія (ж)	6.6..1888-1945	„	197
187	Мудрик Андрій	16.7.1903-1945	„	197
188	Мудрик Іван	4.3.1899-1945	до «Майхра»	181
189	Мудрик Катерина (ж)	26.12.1898-1945	„	181
190	Мудрик Петро	24.7.1927-1945	„	181Б
191	Мудрик Йосиф	23.7.1931-1945	„	181В
192	Мудрик Володимир (п)	21.1.1925-1945	„	181А
193	Мудрик Катерина (ж)	?1871-1945	до «Мудрички»	143
194	Мудрик Ольга	13.5.1913-1945	„	143Г

<i>п.ч.</i>	<i>Прізвище та ім'я</i>	<i>Дата нар. і смерті</i>	<i>Прізвисько</i>	<i>ч. списка</i>
195	Мудрик Юлія	6.8.1928-1945	„	143Д
196	Мудрик Катерина (ж)	?1880-1945	до «Лабатої»	144
197	Мудрик Марія	30.7.1937-1945	„	144
198	Мудрик Софія	24.4.1931-1945	на «Шльончківку»	47В
199	Мудрик Нестор	2.10.1933-1945	„	47Г
200	Мудрик Ірина	9.11.1937-1945	„	47Г
201	Мудрик Анеля (пол.) (ж)	(п1886) ?-1945	на «Лисаківку»	38
202	Мудрик Йосиф	9.2.1905-1945	„	38В
203	Мудрик Ярослав	21.1.1933-1945	„	38В
204	Мудрик Антон	(п1886) ?-1945	під «Ділом»	209
205	Мудрик Роза.(пол.)(ж)	(п1886) ?-1945	„	209
206	Мудрик Олександра	9.9.1921-1945	„	209Г
207	Мудрик Михайло	22.11.1913-1945	„	209Є
208	Мудрик Григорій	(п1886) ?-1945	„	210
209	Мудрик Анеля	15.9.1896-1945	„	210
210	Мудрик Софія	10.2.1920-1945	„	210
211	Мудрик Ева (ж)	(п1886) ?-1945	до «Якимця»	123
212	Мудрик-Шпак Роз. (ж)	?1876-1945	до «Пантола»	109
213	Мудрик Михайло	22.8.1889-1945	до «Куча»	34
214	Мудрик Роман	27.6.1930-1945	„	34Б
215	Налесник Марія	24.10.1899-1945	до «Ткача»	135
216	Налесник Іван	?1872-1945	„	135
217	Налесник Володимир	25.5.1903-1945	„	135А
218	Налесник Іван	30.5.1898-1945	до «Махая»	177
219	Налесник Катерина (ж)	28.8.1904-1945	„	177
220	Налесник Юліян	5.4.1932-1945	„	177Б
221	Налесник Антон	?1880-1945	до «Налесника»	175
222	Налесник Софія	2.5.1920-1945	„	175Д
223	Налесник Дмитро	?1878-1945	„	176
224	Налесник Володимир	28.11.1915-1945	„	176Б
225	Налесник Стефан	(п1886) ?-1945	до «Дяка»	81
226	Налесник Марія (ж)	(п1886) ?-1945	„	81
227	Налесник Володимир	23.3.1921-1945	„	81В
228	Несторовський Андрій	31.8.1902-1945	над «Став»	82А
229	Несторовський Волод.	20.8.1935-1945	„	82А
230	Несторовський Андрій	?1873-1945	на «Несторівку»	198
231	Несторовська Марія (ж)	?1879-1945	„	198
232	Несторовський Йосиф	5.8.1920-1945	„	198Д

<i>п.ч.</i>	<i>Прізвище та ім'я</i>	<i>Дата нар. і смерті</i>	<i>Прізвисько</i>	<i>ч. списка</i>
233	Несторовська Ольга (ж)	22.12.1907-1945	„	198Д
234	Несторовський Вол.(зс п)	2.9.1903-1945	„	198А
235	Несторовська Евгенія(ж)	21.3.1907-1945	„	198А
236	Несторовська Марія	18.12.1929-1945	„	198А
237	Несторовський Теодор	12.6.1878-1945	на «Макухівку»	159
238	Несторовська Катер. (ж)	15.2.1887-1945	„	159
239	Несторовський Федір	?1878-1945	„	159
240	Несторовська Роза. (ж)	9.8.1904-1945	на «Діброві»	96
241	Несторовський Юліян	27.5.1935-1945	„	96
242	Несторовський Антон	24.12.1904-1945	на «Савчині»	7
243	Несторовський Михайло	18.9.1900-1945	на «Сівадлівку»	16А
244	Несторовський Петро	28.12.1906-1945	на «Видрівку»	132Г
245	Несторовський Олег	1.1.1935-1945	„	132Г
246	Несторовська Параскевія	1886?-1945	до «Єгипту»	18
247	Несторовська Софія	22.2.1893-1945	„	18
248	Несторовський Порф. (п)	5.5.1917-1945	„	18
249	Несторовський Антон	7.8.1895-1945	„	18
250	Несторовський Петро	28.12.1906-1945	до «Кругеля»	44
251	Несторовська (Верх.) Кат.	22.7.1929-1945	до «Кубика»	62
252	Петрович Дмитро	31.10.1889-1945	до «Рузьки»	195
253	Петрович Іван	10.4.1881-1945	до «Польного»	164
254	Петрович Катерина (ж)	22.4.1891-1945	„	164
255	Петрович Володимир	23.9.1920-1945	„	164В
256	Петрович Мирослав	4.6.1929-1945	„	164Г
257	Петрович Орест	1.11.1935-1945	„	164Г
258	Петрович Софія-Ольга	18.8.1926-1945	„	164Д
259	Петрович Михайло ткач.	7.11.1897-1945	до «Кругеля»	44
260	Петрович Катерина (ж)	(п1886) ?-1945	до «Війта»	55
261	Петрович Анна	4.12.1912-1945	„	55Г
262	Петрович Марина	4.12.1912-1945	„	55Д
263	Потічна Катерина (ж)	?1872-1945	на «Джулівку»	40

<i>п.ч.</i>	<i>Прізвище та ім'я</i>	<i>Дата нар. і смерті</i>	<i>Прізвисько</i>	<i>ч. списка</i>
264	Потічний Ігнат (пол.)	1900?-1945	до «Ігнаца» «Шпак.»	1246
265	Потічний Михайло	2.3.1924-1945	„	1246А
266	Потічний Юліян	6.7.1929-1945	„	1246Б
267	Потічний Іван	11.10.1931-1945	„	1246В
268	Потічний Любомир	17.9.1926-1945	„	1246Г
269	Потічний Богдан	18.6.1934-1945	„	1246Г
270	Потічний Павло (пол.)	1901?-1945	до «Павла»	126
271	Потічний Володимир (п)	12.1.1927-1945	„	126В
272	Потічний Роман (пол.)	10.7.1933-1945	„	
273	Романик Яків (Куба)	22.5.1890-1945	на «Озері»	208
274	Романик- Михалик А.(ж)	4.8.1899-1945	„	208
275	Романик Марія	9.11.1905-1945	до «Пилипа з Зак.»	125
276	Романик Марія (ж)	2.8.1907-1945	до «Яська в. Пилипа»	121
277	Романик Іван	12.11.1902-1945	„	121
278	Романик Олена	21.4.1942-1945	„	121
279	Романик Іван	19.3.1895-1945	до «Романика з Зак.»	112
280	Романик Катерина (ж)	20.10.1899-1945	„	112
281	Романик Марія	26.2.1931-1945	„	112Г
282	Романик Михайло	8.4.1929-1945	„	112Г
283	Романик Зенон	16.6.1933-1945	„	112Д
284	Романик Северин	25.1.1927-1945	„	112В
285	Романик Іван	1874?-1945	до «Нодзі»	171
286	Романик Марія (ж)	(п1886) ?-1945	до «Нодзі»	171
287	Романик Василь	?1885-1945	„	171
288	Романик Йосиф	26.8.1920-1945	„	171Б
289	Романик Оксана	28.6.1942-1945	„	171А
290	Рудавська Анна (ж)	6.8.1898-1945	на «Кольонію»	211
291	Саджуга Антон	2.4.1904-1945	під «Гірку»	165
292	Саджуга Анна (ж)	?1871-1945	„	165
293	Саджуга Андрій	29.11.1909-1945	під «Діброву»	98В
294	Саджуга ? син ?	1939?-1945	„	98В
295	Саджуга Михайло	2.5.1901-1945	до «Стельмашки»	69
296	Саджуга Анна (ж)	14.3.1900-1945	„	69
297	Саджуга Йосиф	7.1.1927-1945	„	69
298	Саджуга Володимир	27.4.1935-1945	„	69
299	Саджуга Іван	3.5.1931-1945	„	69
300	Саджуга Анна (ж)	11.8.1900-1945	до «Гандляра»	183
301	Саджуга Любомир	10.4.1931-1945	„	183
302	Саджуга Роман (п)(зс)	5.12.1924-1945	до «Саджуги»	28

<i>п.ч. Прізвище та ім'я</i>	<i>Дата нар. і смерті</i>	<i>Прізвисько</i>	<i>ч. списка</i>
303 Саджуга Пазя	(п1886) ?-1945	до «Курної хати»	73
304 Саджуга Параскевія	20.4.1912-1945	„	73
305 Саджуга Розалія (ж)	28.8.1905-1945	до «Цвая»	78Б
306 Сериляк Розалія (ж)	?1889-1945	до «Сериляка»	75
307 Сериляк Марія	10.8.1901-1945	„	75
308 Сериляк Стефан	7.1.1888-1945	„	75
309 Соколик Марія (ж)	24.1.1890-1945	до «Соколика»	65
310 Стець Анна (ж)	(п1886) ?-1945	до «Дячихи»	68
311 Стець Ярослава (п)(зс)	17.5.1917-1945	„	
312 Стець Марія (ж)	?1882-1945	до «Стеця», «Війта»	163
313 Стрейко Ізидор	6.2.1911-1945	до «Стрейка»	140
314 Стрейко Марія (ж)	25.8.1914-1945	„	140
315 Стрейко Марія (ж)	?1871-1945	„	140
316 Стрейко Ева (ж)	?1864-1945	на «Гірку»	152
317 Стрейко Марія	?1880-1945	„	152
318 Стрейко Антон	29.4.1903-1945	„	152В
319 Стрейко Іван	29.5.1896-1945	„	152Б
320 Троян Марія (ж)	?1874-1945	на «Пудлівку»	139
321 Троян-Бойцун Марія (ж)	1910?-1945	„	139А
322 Троян Мирослава	4.10.1909-1945	„	139Б
323 Троян Антон	25.2.1898-1945	до «Базьки»	52
324 Троян Ярослав	5.8.1926-1945	„	52В
325 Троян Сенько	28.11.1888-1945	до «Сенька Швб.»	15
326 Троян Северин	10.3.1930-1945	„	15Г
327 Троян Наталія	24.12.1931-1945	„	15Г
328 Троян Олександра	12.7.1924-1945	„	15Б
329 Троян Микола	(п1886) ?-1945	до «Лісного»	11
330 Троян Марина (ж)	(п1886) ?-1945	„	11
331 Троян Євгенія (ж)(р)(зс)	16.9.1919-1945	„	11
332 Федак Катерина (ж)	?1878-1945	до «Федачки»	184
333 Федак Анна	31.1.1912-1945	„	184
334 Федак Дмитро	?1874-1945	до «Коляси»	160
335 Федак Іван	25.4.1905-1945	„	160А
336 Федак Тереса (ж)	30.6.1896-1945	на «Роздорожжя»	150
337 Федак Льонгіна	3.2.1930-1945	„	150Г
338 Федак Мінодора	5.5.1932-1945	„	150Д
339 Федак Антон	15.3.1876-1945	з «Загори»	22
340 Федак Софія	8.2.1908-1945	„	22В
341 Федак Олег	11.1.1931-1945	„	22А

<i>п.ч. Прізвище та ім'я</i>	<i>Дата нар. і смерті</i>	<i>Прізвисько</i>	<i>ч. списка</i>
342 Федак Северин	31.12.1905-1945	на «Калюжу»	42а
343 Федак Григорій	7.6.1886-1945	до «Камінця»	60
344 Федак Володимир	28.3.1926-1945	„	60В
345 Федак Йосиф	18.8.1928-1945	„	60Г
346 Федак Софія (ж)	8.8.1903-1945	на «Олексівку»	178
347 Федак Анна	14.12.1931-1945	„	178Б
348 Федак Марія	17.8.1933-1945	„	178В
349 Федак Катерина (ж)	22.7.1895-1945	„	178
350 Федак Микола	?1874-1945	на «Діброві»	94
351 Федак Анна (ж)	?1875-1945	„	94
352 Федак Катерина	20.2.1902-1945	„	94Б
353 Шпак Розалія (ж) м-к	?1868-1945	на «Бувалівку»	33
354 Шпак Андрій	16.1.1893-1945	„	33В
355 Шпак Петро (зс)	2.5.1901-1945	„	33Г
356 Шпак Софія (ж) (зс)	19.1.1905-1945	„	33Г
357 Шпак Антон (близнюк) (п1886) ?-1945		на «Шпаківку»	108
358 Шпак Юлія	6.6.1911-1945		108Г
359 Шпак Теофіль (Філько)	23.1.1913-1945	до «Шпака»	110Б
360 Шпак Андрій (п)	21.3.1922-21.3.1945	„	110В
361 Шпак Іван	19.5.1890-1945	До «Пазі»	53
362 Шпак Марія (ж)	10.8.1901-1945	„	53
363 Шпак Ярослав	10.9.1927-1945	„	53
364 Шпак Андрій	?1871-1945	До «Шпака з Закут»	122
365 Шпак Іван	6.1.1905-1945	„	122А
366 Шпак-Вікляч Марія	1938-1945	„	122Г

Пояснювальні знаки: (п) — пізніше; (р) — раніше; (зс) — за селом; (ж) — жінка, під прізвищем чоловіка; (пол.) — поляк; (? після імені) — існує непевність; (? перед роком народження) — брак всіх даних; (? після року народження) — існує непевність щодо року народження.

Примітка: Інформації зібрані у цьому списку походять з різних джерел. За основу взято список помордованих, підготовлений с.п. Олександром (Оленою) Потічною, який подавав тільки 314 імен. Цей список був надрукований в книзі *Перемишль — Західний Бастіон України* та окремими брошурами. Додаткові інформації отримано від с.п. Олександри Потічної, моєї мами та с.п. Івана Федака. Цей останній більше за всіх старався допомогти в виявленні призабутих імен та у встановленні точного списку помордованих. В цій кропіткій роботі, яка забрала майже три роки роз-

шуків, помагали також Оля Коштовська-Червінська та Володимир і Омелян Федаки, які зібрали інформації від людей, що живуть в Україні та країнах колишнього Радянського Союзу. У багатьох випадках допомогли Ольга Несторовська-Красногурська, Діонізій Радонь та Стефанія Ланчак-Дайчер. На підставі свідчень багатьох людей, які або повернули Листок інформації, або в окремих листах до автора подали додаткові інформації, внесено багато поправок до початкового списку загиблих. Всі ці матеріали переховуються в архіві автора й є повністю доступні всім зацікавленим. Всім, які потрудилися в цій справі, велике спасибі.

Серед вихідців з с. Павлокоми, як також у літературі, присвяченій подіям в Павлокомі, завжди говориться про 365 осіб, які загинули в цей трагічний час. У цьому списку, однаке, бачимо число 366. Дуже можливо, що якраз це число повністю відповідає жертвам села. Однаке стосовно деяких осіб непевності залишаються й надалі. З приходом нових даних всі непевності будуть справлені.

Не поміщено у списку Станіслава Бельця, поляка, який загинув від рук поляків під Журавцем в дорозі з Динова до Березова при невияснених обставинах дещо пізніше. Він врятував від смерті кільканадцять українців, а в тому числі і мою маму, хоч і не зумів врятувати своєї матері, сестри та її дочки, але в час трагічних подій він, принайменше назовні, виступав як особа, що солідаризується з протиукраїнською акцією. Про мотиви його вбивства також існують суперечливі свідчення. Одні кажуть, що його вбито за те, що рятував українців, або щоби замести сліди, та що це зроблено руками працівників «безпеки» з Динова. Інші твердять, що при розподілі награбованого майна, але ця друга версія неправдоподібна. Ясне одне, в час акції нікому з українців він жодної шкоди не зробив.

Поміщено натомість Андрія Афтанаса, вбитого під кінець 1944 року, смерть якого треба рахувати початком акції проти села, та Марію Видру і Марію Троян, яких вбито декілька днів перед самим нападом на село.

У колумені, яка подає дати народження та смерті (дати взяті з офіційних метрикальних записів (*Liber Natorum Parochiae Pawlokomensis ab Anno 1886 ad 1945, Urząd Stanu Cywilnego, Dynów*), зі списку о. Лемця або з інформацій, які подані поодинокими особами), всі місця, де існує непевність, позначені, знаком запиту (?). Справа в тому, що бракує офіційних даних за роки 1843 – 1885, хоч раніші метрикальні записи є доступні (*Liber Natorum*

Parochiae Pawlokomensis, Decanatus Bircensis Ritus Graeco-Catholici ab Anno 1784 ad 1843, Archiwum Greckokatlickiego Biskupstwa w Przemyślu. Sygn. 6883, ст. 1-149). Тому запис (п1886)?-1945, означає, що дата народження цієї особи припадає на час перед 1886 роком. Де існує певний рік народження але бракує дня і місяця, запис каже: ?.1870. Всі інші дати народження, де існує непевність, позначені знаком запиту, як наприклад: 1910?. В усіх випадках дату смерті подано лишень як: 1945.

В декількох випадках люди загинули при переході на інші села, коли їх зловлено, наприклад в с. Сільниці (Марія Васараб), чи Дилягова (Петро і Софія Шпак, Олександра Барбарек, Ольга Ланчак) або навіть вже після переходу на українські села (Володимир Добош). В тих випадках місце смерті тих людей також позначено (зс), що означає «за селом». Декого вбито на Сяні (Ярослава Стець, Іван та Марія Афтанас), і місце смерті також позначено (зс). В інших випадках смерть наступила дещо раніше (таких випадків є три — Андрій Афтанас, Марія Видра, Євгенія Троян), їх позначено буквою (р), або дещо пізніше (це переважно люди, які вернулися в тому часі з Німеччини або приїхали відвідати рідних, таких випадків є 11), що позначено буквою (п). Наприклад, згідно з твердженням наочного свідка Діонізія Радоня, невідому жінку, яка приїхала до села з трьома хлопцями декілька днів після знищення, заведено на цвинтар і разом з хлопцями у віці до 13 років також розстріляно. Хто це був, ніхто не знає. Це не була одначе Розалія Шпак, заможним Вікляч, що жила в Закопаному, та яка згідно з записом о. Лемця мала тільки дочку Марію нар. 1938 року, що виховувалась у свого діда і яку вбито разом з ним. Цієї жінки та дітей у списку не подано. Якщо б їх додати то жертв цієї кривавої акції було б 370.

Всі одружені жінки або вдови подаються під прізвищами їх чоловіків, але для легшої ідентифікації всі випадки позначені в дужках буквою (ж). Знову ж, в колумні Прізвисько, подаються популярні, місцеві назви для кожної сім'ї та число у списку «Прізвиська і сусідства», де можна знайти більш детальні інформації про кожну особу.

Також у всіх випадках, де жертвою була особа польської національності (переважно з мішаних подруж), після прізвища подається їхню національність.

Зіркою (*) позначені брати Вацяки, які жили зі своєю матір'ю Катериною Вацяк-Несторовською на «Макухівці» й можливо на-

віль, що були усиновлені Теодором Несторовським, її другим чоловіком, але які в метрикальних записах виступають під прізвиськом свого батька.

Бражає, коли приглянутися до статеві та вікової характеристики жертв. Наступна таблиця подає цю інформацію в сумарному вигляді.

Замордовані за статевим і віковим розподілом

<i>Стать</i>	<i>Роки</i>								<i>Разом</i>
	до 1886	1886-1890	1891-1900	1901-1910	1911-1920	1921-1930	1931-1940	1941-1945	
жінки	49	10	26	34	20	18	17	3	177
чолов.	37	9	22	32	19	31	35	4	189
разом	86	19	48	66	39	49	52	7	366
%	23,49	5,19	13,11	18,0	10,6	13,3	14,20	1,91	100

Як видно з повищої таблиці, серед потерпілих приблизно однакове число жінок та чоловіків, 177 і 189. Найбільше одначе потерпіли люди віком понад 45 років, яких вбито 153 осіб або 41,80% з загального числа жертв. Серед цієї групи жінки становлять 85 осіб, або 55,55%, а чоловіки — 44,45%. У віці між 35 та 44 років серед жертв жінки становлять — 34, а чоловіки — 31. У віці між 25 та 34 років майже однакове число - 20 і 19. У віці між 15 та 24 років хлопців є 31 а дівчат — 18, а у віці між 14 і 5 років хлопців 35 а дівчат 17. У віці до 4 років маємо майже таке саме число обох статей: 4 хлопців та 3 дівчат.

Якщо взяти всі жертви віком до 15 років разом, то це становитиме 16,12 % усіх жертв. З дітей найбільше потерпіли хлопці, а серед них хлопці віком від 1 до 14 року життя, яких вбито рівно 66,10% серед цієї вікової групи, а якщо взяти вік хлопців від 1 до 24 років то відсоток убитих виноситиме 60,5% з цієї групи, тоді як дівчат 39,5%. Провідники АК, які проводили цю акцію, старалися знищити з їхнього погляду потенційно найбільш небезпечний елемент - чоловіків. У світлі цієї статистики декларації провідників цієї терористичної акції про їх гуманність та охорону жінок і дітей звучать як глум над здоровим глуздом і тому інакше, як брехнею, цього назвати не можна.

Але як видно з повище поданої статистики, людей вбивали не тільки з огляду на їх національність, але теж заради простого грабіжництва і наживи. Охоронцями майна й приватної власності на селі завжди були старі люди і, зокрема, жінки, які залишалися дома навіть у найбільш несприятливих умовах. Знищуючи тих людей, знищувано власників майна і свідків терору й грабежів. Це підтверджує не тільки подана тут статистика, але й розповіді тих, які пережили це пекло й бачили, як на знищене село накинута ціла орда грабіжників та вбивців з сусідніх польських сіл. Так треба також трактувати факти вбивства тих, які поверталися з примусових робіт у Німеччині. Вбивство невідомої жінки з трійкою дітей пояснити можна також намаганням замести сліди наявного злочину.

Адміністративна приналежність села у 1945 році:
w. Pawłokoma, gm. Dynów, pow. Brzozów, woj. Rzeszów.

**Список родин, з яких ніхто не був замордований
3 березня 1945 р в Павлокомі**

<i>п.ч. Прізвище та ім'я</i>	<i>осіб</i>	<i>Прізвиська</i>
1 Вацяк Юліян	5	до «Вацяка» – 84
2 Войтович Андрій	7	до «Єндрейця» – 182
3 Добош Антін	4	з «Під греблі» – 71
4 Карпа Ева	2	з «Під плоту», до «Тимка» – 193
5 Коляса Іван	7	до «Коляси» – 161
6 Коляса Микола	6	з «Закуття» – 115
7 Коштовський Андрій	7	з «Закуття» – 118
8 Коштовський Михайло	9	до «Небощика» – 35
9 Коштовський Петро	9	з «Другої хати» – 190
10 Ланчак Іван	5	до «Штоса» – 136
11 Михалик Антін	7	на «Гарасівку» – 155
12 Мудрик Іван	5	на «Греди» – 128
13 Несторовський Іван	5	до «Кубика» – 62
14 Несторовський Юліян	3	на «Видрівку» – 131
15 Романик Антін	7	до «Антка Кішки» – 67
16 Саджуга Петро	1	на «Шльончківку» – ?
17 Терлецький Петро	3	до «Терлецьких» – 170

<i>п.ч.</i>	<i>Прізвище</i>	<i>осіб</i>	<i>Прізвиська</i>
18	Терлецький Володимир	2	до «Терлецьких» – 169
19	Троян Йосиф	5	на «Порубку» – 147
20	Урина Феська (Барбарек?)	3	до «Цяпи» – 72
21	Федак Михайло	4	на «Калюжу» – 42
22	Федак Олександра	4	на «Стависька» – 93

Примітка: Більшість цих інформації подав п. Іван Федак в листі від 19 травня 1998 р.

Вбивці

Перед тим, як навіть почати цей розділ, я досить довго думав, чи варто це робити. Писати про тих, що мордували, — це також увіковічнювати вбивників. Одначе, не можна мовчати про тих людей, які холоднокрівно підносили руку не тільки на старців і дітей, але в своєму шовіністичному запомореченні вбивали навіть членів своїх родин. На жаль, як це переважно буває, бракує багато даних про тих людей. Свідчення про деяких з них дуже узагальнені, а то й суперечливі, свідки більше не живуть, немає на цій землі вже й багато вбивників. Надіймося, що хоч на тому світі стануть вони за свої вчинки на праведному суді. Зібрані тут інформації походять з різних джерел, які стали мені доступними лише в ході роботи над цією книжкою, тому вони, мабуть, неповні.

Один із найбільш відповідальних — це поручник Армії Крайової Юзеф Біс («Вацлав»), який виконував доручення знищити село Павлокома. Про нього є згадки в томі про 5-ту Львівську Дивізію АК, там теж є його фотографія. За свою приналежність до АК він був поставлений перед Військовим Районовим Судом в Ряшеві, де його засудили на два роки в'язниці. На суді навіть не запитали його, чи він та його відділ вимордували Павлокому. По сьогодні не вияснено, хто дав наказ знищити село.²⁴³

Журналіст З. Беш (Z.Besz) в статті, «Pawłokoma, Dynów, Skorów...» (Pamięci niewinnych II) Tygodnik Regionalny, «Życie Przemyskie», ???, подає такі інформації з реляції підготованої розвідкою ВiН про протиукраїнську акцію, яка в початкових днях березня 1945 року знищила біля 1500 українців. Про Павлокому там написано: «Біля Динова село Павлокома було ліквідоване

²⁴³ Zdzisław Konieczny. «Był taki czas. U źródeł akcji odwetowej w Pawłokomie». — Przemysl, Polskie Towarzystwo Historyczne, Oddział w Przemyslu, Archiwum Panstwowe w Przemyslu, 2000. — С. 46. Гжегож Мотика, польський історик, який, може, найбільш об'єктивно описує ці події, також твердить, що невідомо, хто дав наказ паціфікувати Павлокому. Grzegorz Motyka. Tak Było w Bieszczadach. Walki polsko-ukraińskie 1943–1948. — Warszawa, Oficyna Wydawnicza Volumen, 1999. — С. 162, 240, 243, 253–255, 322, 330. Дивись також: Наталя Кузьма (Мудрик). «І тоді приєдналась мені живою мама...» (Спогад про трагедію Павлокоми). — Торонто, 1998. — С. 10; Іван Федак. «Павлокомська трагедія» // Наше Слово; та Іван Федак («Гордий»), «Спогади», в Богдан Гук, ред., Закерзоння. Спогади вояків Української Повстанської Армії, т. 1. Варшава, 1994.

львівською партизанкою пор. Вацлава. До церкви загнано біля 600 осіб, перевага жінок, опору не спіткано з виїмком двох мужчин, які кинулися з вилами. Загинув піп — дуже активний діяч український. Активні діячі українці змінили своє льокум попередньо і перенеслися до Перемишля.»²⁴⁴ Далі в цій статті говориться про вбивства в с. Лубно та ліквідації с. Скопів, де замордовано 180 людей.

Польське оточення завжди дивилося криво на ріст національної свідомості в селі і старалося цьому в різний спосіб перешкодити. За час існування вільної Польщі село пережило різні переслідування, такі як пацифікацію, різні заборони в культурно-освітній сфері життя та арешти більш освічених елементів села. Після упадку Польщі і, зокрема, під німецькою окупацією наступ на сільську українську інтелігенцію, учителів, священників, кооперативних і просвітанських діячів, свідомих селян тощо, навіть посилювався, не гребуючи навіть терористичними засобами. Ця протиукраїнська акція почалася на Холмщині і Підляшші у 1941 році, а опісля в 1942 році поширилася теж і на Перемищину. В Павлокомі тоді вбито Миколу Левицького та Івана Карпу.

Андрій Мудрик так описує загибель М. Левицького. «Дня 14 жовтня 1942 року впав у власній хаті від чотирнадцяти стрілів директор школи Микола Левицький. Його замордували шість поляків: Андрій Ланчак від Уляновского, жонатий з Кашицькою; Ян Кусь, син лісного; Ян Радонь, син кольоніста; два дильонгівці і один бартківчанин - невідомих назвиськ».²⁴⁵ Опісля Яна Куся та Яна Радоня арештувала українська допоміжна поліція зі Станиці в Явірнику Руським згодом за крадіжку одягу в лісного Трояна з Явірника Руського й по них пропав слід.²⁴⁶ Тоді арештовано було Яна Уляновского, Марію Уляновську і Катарину Коцилу з родини Бурко, яку звільнено. Знищення села в 1945 році й досі виправдовується деякими із поляків схопленням цих польських терористів (обидва були членами АК) нібито боївкою українського підпілля.²⁴⁷

²⁴⁴ Z.Besz, «Pawłokoma, Dynów, Skopów...» Pamięci niewinnych II, Tygodnik Regionalny, «Życie Przemyskie» ?.

²⁴⁵ А. Мудрик. «Трагедія села Павлокоми». Перемишль – західний бастион України.

²⁴⁶ Z. Konieczny, Był taki czas... – С. 29.

²⁴⁷ Anna Szulc. «W Pawłokomie Apokalipsa» // Polityka, Nr. 44(2217), 30 жовтня 1999. – С. 84 – 85..

В 1945 році, особливо після пересування фронтових дій далі на захід і виходу з села радянської військової частини, польські акції проти села почали набирати на силі. Олександра Потічна так розповідає про акцію в березні 1945 року: «Першою згоріла тоді хата Коштовського Антека. Перша людська жертва була Софія Шпак. Застрілив її дильонгівець, до якого вона вспіла ще крикнути: «Сташку, за що мене стріляєш?!». Це чула Розалія Шпак, мама Софії Шпак, яка вирвала дильонгівцеві внука з рук, а себе викупила 600 рублями, що їх дістала від більшовиків за коня».²⁴⁸

Виконували цю брудну роботу поляки-сусіди, часто з мішаних родин, які вбивали своїх кривних. Наприклад, Юзеф Коваль, син Владка Ковалья, мати якого була українкою, хвалився тим, що замордував свого вуйка Петра Несторовського, кажучи: «Якем дал вуйкові два стшали, то он тилько ногами згжебал».²⁴⁹ Жодної кари за свій вчинок він не отримав, навпаки, навіть сьогодні виступає речником польських шовіністів, які оправдують злочин проти українців.²⁵⁰

Ще інші, як Людвіг Поточни, виводячи худобу зі стайні Ігната Потічного, поляка, але жонатого з українкою, припрошував других шукати Ігната та його сім'ю «бо вони тут сховані».²⁵¹ І справді, їх знайдено, і Ігната та всіх його синів замордовано.

Все майно граблено включно з одягом, який люди мали на собі. Рузя з Бартківки (прізвища не подано) забрала О. Потічний хустку з голови, кажучи «вам, українці, вже нічого не треба, бо вже вам кінець».²⁵² Всі місцеві поляки, за дуже малими виїмками, з цілими їх родинами, навіть малолітніми членами родин, доконували морду на вчорашніх своїх сусідах, а то і на своїх споріднених. Визначилися в цьому звірському ділі такі місцеві польські родини: Владислав Коваль, його син Юзеф Коваль, брати Кашицкі, Уляновські, Шльончка, Тадеуш Рудавські (від «Коруни»), Коцила та інші, й майже ціле село Дилягова — вихованці пробоща Пасьцяка, групи озвірілих бартківчан, динівчан і перекинчиків сільничан та місцевих колоністів, зайдів з Дилягови.²⁵³ Наприклад, жінку Федора

²⁴⁸ А. Мудрик. Там же.

²⁴⁹ Там же.

²⁵⁰ Anna Szulc, с. 85.

²⁵¹ Там же.

²⁵² Там же.

²⁵³ Там же. Здзіслав Конечни виразно каже, що до АК в різних часах належали Ян Кусь, Ян Радонь, Станіслав Мудрик, Марек Дяблік, Юзеф

Кріля та його троє дітей, як також жінку Івана Карпи (з Макухівки) та двоє дітей, замордував Франек Кобацький з Сільниці.²⁵⁴ Тодішній римокатолицький парох с. Диягова Францішек Пасьцяк дуже добре знав про заходи знищення Павлоками, бо через два тижні до його знищення вдержував на приходстві відділ АК під командою пор. Біса. Знали про це теж інші. Війт Динова Станіслав Коцай відкрито погрожував селянам помстою за забраних 9 поляків, хоч селяни не були в стані задоволити його бажання й передати місце знаходження цих людей. Польські родини Павлоками були таємно повідомлені про акцію проти села й більшість з них виїхали на цей час.

Проганяти з села жінок і дітей помагав Юзеф Кашицькі, якіс бартківчани, яких О. Потічна знала тільки з вигляду, і дильогівчани. Зараз на Гуцовій скалі застрілили Анну Саджугу, стреньку, яка не могла іти, а опісля Розалію Видру з малим дворічним сином.²⁵⁵

Опісля О. Потічна старалася про виїзд до Канади з донькою Катериною. Їй в тому ділі допоміг павлокімський єврей Аскель Моґет, але вона дістала дозвіл на вироблення документів та виїзд тільки після подання прохання на руки Президента держави. В гмінному уряді в Динові вимагали від неї доказів смерті її мужа, але не прийняли її свідчень, що Павлокому вимордували поляки, настоюючи, що це зробила УПА. У своєму спогаді вона каже: «Я ці докази давала і подавала свідків, сама ж присягала на те, що я бачила тих поляків, що мордували, чула, як вони між собою говорили, можу їх пізнати, але суд уперто твердив, що це УПА знищила Павлокому. На доказ смерті мого мужа переводили слідство, й щойно по трьох місяцях видали мені документи. Дату смерті подали 31 грудня 1945 року на підставі свідчень Анджея Соколика, Яна Дзячинського та ніби самої О. Потічної, кажучи, що Ігнат Потічний був забраний бандою УПА й слід по нім пропав».²⁵⁶

Стефанія Федак-Когут, народжена 1934 року, яка в час нападу на село мала всього 11 років, у своєму спогаді описує різні звірства, що відбувалися перед її очима, але імен вбивників знає мало.

Кашицькі, Францішек Кашицькі, Ян Коваль, Юзеф Коваль, Юзеф Коцила, Ян Маршалек, Антоні Троян, Ігнаці Вільк (Цит. книжка. – С. 29).

²⁵⁴ Федір Кріль. Анкета з 1999 року, та Денники.

²⁵⁵ Anna Szulc.

²⁵⁶ Там же.

Згадує якогось Копачького зі села Сільниці, який з пістолі вбив її батька Григора Федака (з «Камінця»).^257 Вона також згадує, що бачила Теодора Рудавського, як цей ішов зі своєю жінкою-українкою та хлопчиком, може, 4 років. Біля церкви він відібрав дитину від своєї жінки, а її зараз же завели за церкву й розстріляли. Найстарший його син Андрій, який опинився в УПА, хотів помститися на своєму батькові під час відплатної акції УПА на село осінню 1945 року, але не зміг його знайти.^258

На Ґуцовій скалі, бандити, які ескортували жінок до Селиськ, застрілили Розалію Видру та дві старенькі бабуні — Анну Саджугу і Еву Карпу тільки тому, що вони не могли дотримувати кроку конвоїваним.^259 «Як хтось лишався позаду, не міг іти, то один з бандитів мав жорнівку і тою жорнівкою бив. Я все маму за руку тягнула до переду, щоб їх не бив.»^260

Подібне розповідає й Наталя Мудрик-Кузьма в своєму спогаді, який появився щойно у 1998 році.^261 Вона описує терор і звірства, поповнювані членами польської АК. Стріляли по вікнах без жодних причин і в цей спосіб ранили її бабуню. В день 3 березня все повторилося, через вікно поранено її дідуня, а опісля брутально вбито багнетом, після того як бандит ввійшов в хату й став ногою на раненого.^262 Подібне сталося також з іншими. Не розбирали, хто старий чи молодий, мужчина чи жінка.

Брутальності не було міри. В церкві «на долівці лежали поранені і так побиті мужчины і жінки, що не в силі були підвестися. Між ними ходили дві молоді польки в зелених мундирах, підперезані ремнями, і копали чоботями поранених і побитих».^263

Один із бандитів із сусіднього села (або з Сільниці, або з Дилягови), прізвища якого вона не знає, був конвоїром. Коли бабуня Наталі запитала, що сталося з її донькою, мамою Наталі, не тільки не обізвався, але «вистрелив їй у спину». Це видно тому, що вона його знала, звертаючись до нього словами: «Скільки ти разів

²⁵⁷ Стефанія Когут. «Спогад про село Павлокому» // Новий Шлях, рік 59, №7, 7 березня 1998. — С. 2 — 3, та №11, 14 березня 1998. — С. 2.

²⁵⁸ Там же.

²⁵⁹ Там же.

²⁶⁰ Там же.

²⁶¹ Наталя Мудрик-Кузьма. «І тоді приснилась мені живою мама...: Спогад про трагедію Павлокоми» // Новий Шлях, №14-16, 1998.

²⁶² Там же, с. 2.

²⁶³ Там же, с. 3.

напував коней з мого колодязя, а сьогодні навіть слова не мовиш».²⁶⁴ «Пройшли ще трохи і поляки застрілили ще одну старшу жінку, якої прізвища я не знала».²⁶⁵

Ольга Налесник-Дусь розкажує про те, як знищили її батька, як декількома наворотами дострілювали одну з сестер на очах її двох дітей, дволітнього хлопця та 8-літньої дівчини, як сперечалися поміж собою два поляки, хто має першенство забити 10-тилітнього Юлька Налесника. Вона розповідає, як її батька і Добоша стріляли одним набоем, а потім недобитих кинули в яму. Вона також описує події в церкві, де верховодив Юзеф Біс («Вацлав»), говорить про знущання над людьми та над священником, який відправляв Св. Літургію.²⁶⁶

У своєму спогаді, написаному під кінець 1999 року, Юліян Федак, якому тоді було 8 років, оповідає про те, як він зі сестрою Станіславою опинився в церкві, де цілу ніч з 2-го на 3-тє березня відправлялася Св. Літургія, та був наочним свідком промови одного з ватажків, можливо, самого «Вацлава», який сказав «*My Armija Krajowa przyszlismy tu by pomscic śmierć Polaków pomordowanych przez was na Wołyniu*» і додав, що «назву Павлокома наказую від нині змінити на Вацлавуфке».²⁶⁷ Він також оповідає про те, як вбили Катерину Романик та як вона мертва залишилася стояти оперта на стіну, бачив мертвого Андрія Шпака, який допоміг йому скритися декілька годин раніше.²⁶⁸

Подібне оповідає Олександра Мудрик у спогаді, надрукованому у книзі «Закерзоння».²⁶⁹ Є навіть наочні свідчення з самого цвинтаря, де розстрілювали людей і скидали до трьох могил, які були викопані Іваном Коштовським та Вавжком і Станіславом Сльончками. Всім трьом опісля наказали виїхати з села.²⁷⁰

У своїй розповіді «Мусимо пам'ятати», надрукованій у Львівській газеті «Поступ», Володимир Федак описує свої переживання,

²⁶⁴ Там же, с. 4.

²⁶⁵ Там же.

²⁶⁶ Софія Сосняк. «Наша кров на своїй землі» // Гомін України, рік 49, № 9 (2751), 5 березня 1997. – С. 9.

²⁶⁷ Юліян Федак. «Оцілілий аби дати свідоцтво правди». Рукопис спогаду, Сідней 15.12.1999 р.. – С. 8.

²⁶⁸ Там же, с. 5–6.

²⁶⁹ Олександра Мудрик, в книзі Богдан Гук, ред., Закерзоння. – С. 303–304.

²⁷⁰ Стефанія Ланчак-Дайчер, лист до мене з 15.4.2000 р.)

коли його, 10-літнього хлопця, з братом Омеляном, якому було 8 років, призначено до розстрілу й разом з другими заведено на цвинтар й покладено біля ями для очікування своєї черги.²⁷¹ «Бендзєми вас учиць войсковей справи», — насміхалися над призначеними на смерть жертвами.²⁷²

«На цвинтарі вже була одна могила, засипана, як кіпець з картоплею. Ще зверху на тому, поставили стару парасолю і повісили капелюха. Середня могила серед цвинтаря — яма. Туди стріляли. Третя яма зліва була ще пуста. Нас поклали на землю і почали на наших очах розстрілювати. Спершу старших розстрілювали всіх. А потім дітей. Ще що можна було зняти добре, роззути — здіймали. І поступово (стояло вдвох над ямою, один з одної, другий з іншої сторони в куфайках і в шапках) стріляли по черзі одиночними пострілами. Ставили дитину над ямою, чік — і то летіло в яму. Там на дні була вода, і було чути, як то дитя туди шубовстало. Не знаю, скільки то продовжувалося, та вже під самий вечір ми лежали з братом треті ззаду...»

«От прийшла наша черга... Здіймати з нас не було що, але ми мали добрі черевики, і їх наказали зняти. Я роззувся сам, а брат не міг розшнурувати. Підійшов поляк і багнетом йому порозрізав шнурівки. Ми стояли вже босі на краю тої ями. Ну і тут, я знаю, так мало бути, що мені прийшло в голову: треба казати, що ми поляки. Я кажу, що ми є поляки. А один з них питає: «Як ваше назвіско? Чіє ви дзеці?» А в мене материна старша сестра була заміжня за Ковалем, поляком. Було Коваль прізвище, а було щось 5 Ковалів — і поляки, і українці. І я кажу: Ковалья. А тут був наш сільський поляк Юзьо Кашицкій. Він питає: «Якего Ковалья ви дзеці?» Я кажу: «Там, з-за гури». Я Юзя знаю, впізнав його, а він мене — ні. А брат так присів, сидить і плаче. І другий до нього схилювся і питає: «Як твоє назвіско?» Він йому через сльози говорить: «Федак». То щастя, що він невиразно сказав. Я стояв біля нього, нога біля ноги, і пальцем наступив йому, і він його разів 10 спитав: «Як назвіско?» А брат тільки плаче і нічого не говорить, і вони засумнівались. «А як ви потрапили в церкву?» Кажу: «Ми спали довго, а прокинулися — дома нікого немає. Вийшли шукати маму, аби дала поїсти і нас забрали». Таке могло

²⁷¹ Володимир Федак. «Мусимо пам'ятати» // Поступ, ч. 42 (486), 4.3.2000 р. — С. 7.

²⁷² Там же.

статися. Нам тоді віддають черевики. Вlazимо з болотом в ті черевики і нас ведуть назад під церкву.»²⁷³

При повороті з-над смертної ями їх знову стараються ідентифікувати, тим разом у Кароля Кшиштона з колонії, якого Володимир також знав, але без успіху. Накінець їх обох вислано з групою жінок до села Добрівки (Домбрувка), а відтіля на українські села з наказом йти «за Збруч».²⁷⁴

Це самотнє наочне свідчення про те, як розстрілювали людей на цвинтарі, коли не враховувати того, що сказав Діонізій Радонь, але цей бачив ці події тільки з вікна своєї хати, який безжурний настрій, повний цинізму, панував серед тих, які мордували невинних людей. Це також самотній випадок, коли українські хлопці врятували себе від смерті, яка ось-ось мала забрати їх з цього життя. Вартість цих свідчень ще й у тому, що вони ідентифікують двох мешканців Павлокоми, як причетних до цього жорстокого злочину, а саме Юзефа Кашицького та Кароля Кшиштона. Та розповідають, як на порозі своєї хати застрілено Андрія Курися, як мучено їхнього стрийка Северина (перед розстрілом примушено його нести порваний портрет Шевченка, обернутий догори ногами), як вели на розстріл о. Володимира Лемця.²⁷⁵

Щоби приховати злочини, скоєні в селі Павлокома, роблено всякого роду заходи. Наприклад, коли О. Потічна з донькою Катериною робили заходи на виїзд до Канади гмінний уряд в Динові видав їй посвідчення про смерть її мужа Ігната, яке цілковито ігнорувало правду про події в Павлокомі, й все, що там сталося, приписали діям УПА.²⁷⁶

Журналіст З. Беш в вище згаданій статті приписує ці криваві події на західних окраїнах української етнічної території радянській провокації. Він розповідає про «карну частину» НКВД, вислану зі Сянока до Динова 16 березня, яка між 17-18 березня проводить арешти й вивозить 720 мужчин до Сянока. Декількох звільнено, декількох вислано на Сибір, дальший розгляд продовжується. Забрали шістьох міліціантів, які ніколи не вернулися.²⁷⁷

²⁷³ Там же.

²⁷⁴ Там же.

²⁷⁵ Там же.

²⁷⁶ Postanowienie, Dnia 4. Listopada 1949 r. – Sygn.Zg. 11/49, Mgr. St. Pasterz w.r Sędziego grodzki...; А. Мудрик. «Трагедія села Павлокома», Перемисьль Західний бастион України. – С. ???.

²⁷⁷ Z.Besz. «Pawłokoma, Dynów, Skopów...» Pamięci niewinnych II, Tygodnik Regionalny // «Życie Przemyskie» ???.

Цитує також цей самий документ, що Партизанка Б. Х. («Сеп»), зліквідувала село Скопів біля 150 осіб, в тому числі жінок і дітей і тільки 2 мужчин та українську плебанію. В найближчому часі планується акція проти Бахова в порозумінні з советами. В Бахові є залага 26 советів, котрі самі запропонували полякам ліквідацію села і роздали зброю, пропонуючи співучасть.²⁷⁸

3. Беш в іншій статті повторює свої обвинувачення та подає додаткові свідчення.²⁷⁹ Він був теж одним із тих, який разом з Іваном та Андрієм Федаками був в Павлокомі в справі пам'ятника, де обох місцеві мешканці майже побили.

Місцеві вбивці

Імена багатьох із тих, хто брав активну участь у знищенні с. Павлокоми, невідомі. Багато із них ніколи не стали перед судом за свої злочини й не були покарані за свої вчинки. Одначе в людській пам'яті глибоко закарбовані дії тих мешканців села, які до того часу вважалися сусідами, а навіть свояками, а тоді вирішили стати на дорогу злочину і безправ'я. Про їхні дії повинні знати перш усього їхні власні потомки. Для того тут їх і згадуємо.

1. Юзеф Коцила (член АК), син Куби. Оженився в Бурка, який був ковалем й був дуже активним у знищенні села.²⁸⁰ Ще перед тим був членом підпільної групи, яка вбила Миколу Левицького, учителя й просвітителя села.²⁸¹ Загинув з рук його партнерів поляків при незгоді, яка виринула при розподілі награбованого майна.²⁸² Він навіть серед поляків мав марку злочинця.

2. Юзеф Кашицкі (член АК), син Міхала, брав активну участь у вбивствах та грабежі майна. Вбив Петра Несторівського з «Кругеля», про що хвалився перед Юзефом Ковалем біля хати Бельців, що чула моя мама, яка там переховувалася на горищі.²⁸³ Він також брав участь у розстрілах на цвинтарі.²⁸⁴

²⁷⁸ Там же. Згадано цю саму подію теж в «Пшегльонд Тигодньови».

²⁷⁹ Z. Besz. «Pekla tama milczenia» // Życie Przemyskie, 15.VIII. 1990.

²⁸⁰ Свідчення Ол. Потічної. А. Мудрик, «Трагедія села Павлокома», Перемишль Західний бастион України. – С. 1.

²⁸¹ Там же, с. 13.

²⁸² Розповідь мами О. Потічної, Спеціальний запис. – С. 1, 13.

²⁸³ Там же, с. 14.

²⁸⁴ Володимир Федак, – С. 7.

3. Франьо Кашицкі (член АК), брат Юзефа. Брав участь в мордуваннях і вславився як один з найбільш жорстоких злочинців.²⁸⁵ Ще перед тим разом з диягівцем Мечиславом Цимбалістим повісив у лісі Йосифа Видру, якому одначе вдалося вийти живим й розказати про цю подію.

4. Ян Рудавські (від «Коруни»). Брав участь в мордуваннях.²⁸⁶

5. Тадеуш Рудавські (від «Коруни») не тільки мордував людей в час акції на село, але опісля вбивав тих, які верталися з примусових робіт у Німеччині. Цей злочинець хвалився своїми подвигами і одного разу навіть приніс закривавлений піджак і з кривавими ще руками сказав, що прибулих «залатвено». Покійна Антошка з «Загороду» пасла корови і бачила, як на возі везли групу людей в сторону лісу, відкіля вони ніколи вже не вийшли.

6. Тадеуш Ланчак, батько якого робив кінські хомути, також був активним вбивцею. Він ще й досі живе в Західній Польщі й до Павлокоми не показується. Він один із тих, які вбили Володимира Потічного, що вернувся з робіт у Німеччині. Вже по приїзді вузькоторівкою з Переворська до Динова його обробовано. Залишилася йому лишень валіза зі старими чоботами. З тим він і прийшов до своєї кривної Пазі Курись замужем за поляком Габеля. Помимо попереджень про небезпеку Володимир вирішив піти на Диягову по метрику, позаяк він був хрещений в костелі. Як тільки ввійшов до Павлокоми, його зараз зловили й повели в сторону лісу. Він на руках ніс свого плаща. Ці, які його вбили, потім побилися за цей плащ. Бачив це Болек Шпак, поляк, якому тоді було 10 років, і недавно розповів про це Стефанії Ланчак-Дайчер. Наступного дня Тадеуш Ланчак прийшов до Пазі Габеля і вимагав валізи, яку в неї залишив Володимир. Вона йому її кинула під ноги, а він забрав і вийшов. Про це розказала Пазя Габеля Стефанії Ланчак замужем Дайчер, яка описала це в листі до мене.²⁸⁷ Про Тадеуша Ланчака також згадує Ольга Налесник-Дусь.²⁸⁸ Він ніколи не був притягнений до відповідальності за свої криваві вчинки.

7. Юзеф Коваль (член АК), син Владислава, який живе в селі, також має марку активного вбивника і грабіжника. Про це згаду-

²⁸⁵ Там же, с. 27.

²⁸⁶ Там же, с. 16.

²⁸⁷ Стефанія Ланчак-Дайчер. Лист від 1 березня 2000 р.

²⁸⁸ Софія Сосняк. «Наша кров на своїй землі». // Гомін України, рік 49, № 9 (2751), 5 березня 1997. – С. 9.

ють не тільки ці жителі села, яким вдалося вижити, але навіть і поляки, що ще живуть в Павлокомі, але бояться відкрито свідчити про ці події й навіть не бажають розкривати їхні прізвища.²⁸⁹ Ці свідчення знаходяться в автора, але публікувати їх з повищих причин не можна.

Він замордував свого вуйка Петра Несторовського з «Видрівки» й хвалився про це перед Юзефом Кашицьким, який вбив Петра Несторовського з «Кругеля». («Якем вуйкові дал два стшали, то тільки ногами згжебал»). Цю розмову двох вбивників чула моя мама з криївки у Станіслава Бельця. Ще раніше він як член АК і БХ пограбував родину Трояна («Лісного»).

8. Кароль Коваль, син Францішка, який живе в селі, також активно бивав і займався грабіжництвом. Про нього також є письмові свідчення від селян поляків.²⁹⁰

9. Юзеф Банась з «Гуркі», також називали з «Лазів» — кінець Бартківки і початок Павлокоми. Його найстаршого сина забрано невідомими людьми, згодом українським підпіллям. Вславився вбивствами та жорстокою поведінкою супроти людей.²⁹¹

10. Кароль Пирда з «Над стависьк». Активний вбивник і грабіжник.²⁹²

11. Ян Кульон з «першої колонії».²⁹³

12. Цеся Кусь, дочка Анджея Радоня.²⁹⁴

13. Юзеф Уляновські, з «Загори», та його жінка Юзефа.²⁹⁵

Станіслав Уляновські, від «Войтусьвої» з «Загори», брат Яна.²⁹⁶

Разом з Цесею Радонь вбивали людей, які верталися з Німеччини, та грабували привезене ними майно.

Казімеж Сувка, який і досі живе в Павлокомі, збирав і вбивав малолітніх дітей, переважно хлопців. За свідченням О. Налесник Дусь, він відповідальний за вбивство її двох сестер, Софії та Марії заміжжюм Стрейко, та Ізидора Стрейка. Це підтверджує донька Дарія Стрейко, яка перед від'їздом до Канади заїхала до Павлокоми і запитала К. Сувку, чому він вбив її родичів. На це він їй відповів:

²⁸⁹ Дивись: с. 5, ОК с. 12, ІФ с. 3, с. 17.

²⁹⁰ Дивись лист від 31.12.1998 р.

²⁹¹ Там же.

²⁹² Там же.

²⁹³ Там же.

²⁹⁴ Там же.

²⁹⁵ Там же.

²⁹⁶ Там же.

«Йди звідси, бо й з тобою зроблю це саме, що з твоїми родичами».²⁹⁷
За ці його вчинки ніколи його не притягнуто до відповідальності.

Колоністи

1. Юзеф Карась.²⁹⁸
2. Людвіг Клиж.²⁹⁹
3. Фльоріан Слаби.³⁰⁰
4. Кароль Кшиштось.³⁰¹

Сільничани

1. Антек Паніна з «Діла» в Сільниці. Вбив Михайла Вацяка («Басуру») в stodолі на «Карпівці». Жонатий з Цесьюю Щавінською, ще живе десь в околиці Перемишля.³⁰²

2. Майже всі Коцили, які вже не живуть, але їхні імена невідомі.³⁰³

3. Копакці з Сільниці, який вбив жінку Федора Кріля та трое його дітей.³⁰⁴

Дилягівці.

1. Ян Века.³⁰⁵
2. Ян Цимбаліста (Електрик).³⁰⁶
3. Ян Цимбаліста.³⁰⁷
4. Ціла родина Кульон.³⁰⁸
5. Ціла родина Храпек.³⁰⁹
6. Ціла родина Вротняк.³¹⁰

²⁹⁷ Софія Сосняк. «Наша кров на своїй землі» // Гомін України, рік 49, № 9 (2751), 5 березня 1997. – С. 9; Про Сувку, як бандита, згадує в листі з 5.5.1996 р. до Наталії Мудрик-Кузьми також Емілія ?.

²⁹⁸ Свідчення Юзефа Сенко, чоловіка Владки Дзячинської з Динівського оболоння, який також брав участь у мордерствах. Письмо до Івана Федака з 21 квітня 1998, яке було передане автору цієї книги.

²⁹⁹ Там же.

³⁰⁰ Там же.

³⁰¹ Володимир Федак, с. 7.

³⁰² Лист з 31.12.1998, переданий автору книжки.

³⁰³ Там же.

³⁰⁴ Федір Кріль. Денник.

³⁰⁵ Лист з 31.12.1998, переданий автору книжки.

³⁰⁶ Там же.

³⁰⁷ Там же.

³⁰⁸ Там же.

³⁰⁹ Там же.

³¹⁰ Там же.

7. Ціла родина Трафек.³¹¹
8. Ціла родина Пудиш.³¹²
9. Капусьцінські (?), старий «косьцельний», який ще живе.³¹³
10. Щепан Кітка.³¹⁴

Бартків чани

1. Ігнац Маршалек.³¹⁵
 2. Сташек Сіри.³¹⁶
 3. Сташек Сіри. Обидва Сіри били й знущалися над о. Володимиром Лемцьом.³¹⁷ Здається, вони привели його на цвинтар і там першого розстріляли.
 4. Мицьо т.зв. «клапцясти».³¹⁸
 5. Родина Пантол з «Діла».³¹⁹
- Станіслав Мудрик (член АК псевдо «Крук») з «Димітувек».³²⁰
 Багато інших також брали участь але їхні імена призабуті.

Динівчани

- 1 Марцель Пазьдзьорни. Був провідником вбивників.³²¹
- 2 Ціла родина Цьопи.³²²
- 3 Ціла родина Лукасевіч. Було 3-ох братів, а батько був директором підставової школи.³²³
4. Ціла родина Поньчохи.³²⁴

³¹¹ Там же.

³¹² Там же.

³¹³ Там же.

³¹⁴ Там же.

³¹⁵ Лист з 31.12.1998, переданий автору книжки.

³¹⁶ Там же.

³¹⁷ Там же.

³¹⁸ Там же.

³¹⁹ Там же.

³²⁰ Там же. Про цього Мудрика згадує також і О. Налесник-Дусь. Софія Сосняк. «Наша кров на своїй землі» // Гомін України, рік 49, № 9 (2751), 5 березня 1997. – С. 9.

³²¹ Свідчення Юзефа Сєнко, чоловіка Владкі Дзячинської з Динівського оболоння, який також брав участь у мордерствах. Письмо до Івана Федака з 21 квітня 1998, яке було передане автору цієї книги.

³²² Лист з 31.12.1998, переданий автору книжки.

³²³ Там же.

³²⁴ Там же.

Бахірчани

1. Ціла родина Шалайків. Всі вимерли, крім одного, який живе в Західній Польщі.³²⁵

Крім них, участь брали також особи з Гарти, Уляніци та Футоми, але їхні прізвища вже призабулися.³²⁶ Автор листа згадує також Франека та Шашка Кураш, але не каже, звідки вони походять.³²⁷ Андрій Афтанас перед тим, як померти, сказав, що його смертельно поранив Барць із с. Лубна.³²⁸

Очевидно, не всі брали участь в убивствах своїх сусідів і навіть рідних, але допомагали це робити іншим. Наприклад, Людвіг Потічний допомагав у віднайденні криївки свого сусіди Ігната Потічного, чим спричинив смерть Ігната та його п'ятьох синів, а потім пограбував все його майно.³²⁹

Теодор Рудавські відібрав малолітнього сина від своєї жінки-українки, а її видав на смерть.³³⁰ Не краще повівся і Станіслав Сльончка, який не зробив нічого, аби врятувати своїх сестер Софію Федак та Розалію Мудрик, які були заміжжям за українцями, та їх дітей від смерті.³³¹ Ще інші робили все для того, аби закрити злочин, що стався в Павлокомі від світу й задля цього не побоюлися навіть кривоприсяги. Невідомо, чи Ян Дзячинські та Анджей Соколік брали участь у кривавій розправі в березні 1945 року, але добре знали, що тоді в селі сталося. Одначе, коли прийшлося свідчити перед судом в Динові про обставини смерті Ігната Потічного, обидва обвинуватили в цьому відділ УПА, фальшуючи при цьому не тільки обставини, але й дату смерті.³³²

Правда, родина Соколиків, посвоячена з Федаками, пізніше старалася допомогти Івану Федакові, ветеранові УПА, але це сталося декілька років після подій 1945 року.

Не всі поляки заховувалися як злочинці. Були й такі, які допомагали своїм сусідам і спорідненим. Таким треба вважати Станіс-

³²⁵ Там же.

³²⁶ Там же.

³²⁷ Свідчення Юзефа Сєнко, чоловіка Владкі Дзячинської з Динівського оболоння, який також брав участь у мордерствах. Письмо до Івана Федака з 21 квітня 1998, яке було передане автору цієї книги.

³²⁸ Лист Йосифа Афтанаса від 18.8.1999.

³²⁹ Свідчення Ол. Потічної. – С. 32.

³³⁰ Там же, с. 15

³³¹ ІФ, с. 12.

³³² Свідчення Ол. Потічної.

лава Бельця, який на своєму горищі переховав велику групу селян, а між ними і мою матір. Не зумів він врятувати своєї власної мами, яка була українкою, а опісля й сам наклав головою, хоч причини його смерті залишаються досі невиясненими. Такою була й Анеля Налесник, яка врятувала дітей Ізидора Стрейка: Дарію та Назара. Треба між ними згадати також і Віхту Шпак, яка, як свідчить Юліян Федак, врятувала декілька осіб, не впускаючи до хати бандитів.³³³ Такі випадки зрозуміння й допомоги були радше виїмковими. Брутальність, з якою розправлялися з живими, перенесено навіть на мертвих. Діонізій Радонь, самотній польський свідок, розповідає, що коли збирали трупи убитих, аби скинути їх у три братні могили, то не клали їх на підводи, але волочили їх по землі прив'язаними за ноги до возів.³³⁴ Тут варто теж згадати, що не всіх поховано на старому цвинтарі. Цілу групу людей загнано в колишній радянський бункер, де їх знищено. Дехто був у поспіху закопаний зараз біля своєї хати. Ці групові могили на старому цвинтарі потім зрівняно з землею, і тільки заходами Діонізія Радоня їх знову відновлено новими насипами та позначено березовими хрестами.

Як вже згадано, в різних місцях цієї книги, жертвою цієї жорстокої розправи стали не тільки українці, але теж і поляки, переважно з мішаних подруж, такі як Владислав Белець з родиною, Ігнат Потічний з родиною, Павло Потічний з сином Володимиром, Войтіх Маршалок, Франьо Коцила та інші. Їх поховано разом з іншими і на рівні з українцями відмовлено їм релігійних обрядів. Жоден із римо-католицьких парохів Дилягови, до якої належали й належать теж і римо-католики Павлокоми, ані з сусідніх сіл, не здобувся на християнський акт любові по відношенні до убиваних. Зробила це греко-католицька церква, яка щорічно відвідує могили в Павлокомі. Правда в 1998 році, через 53 роки після масового вбивства, місцевий римо-католицький священник перший раз порекомендував своїм вірним помолитися за душі погиблих разом з греко-католиками. Цей малий крок римо-католицького душпастиря треба вітати. Його попередник пробощ Пасьцяк годував вбивців через два тижні, і для нього такий жест правдоподібно був би небажаним. Троє із його пастви послухали й прибули на цвинтар, щоби злучитися в молитві з прибулими туди українцями. Біль-

³³³ Юліян Федак. – Там же, с. 4.

³³⁴ Лист до Івана Федака.

шість, одначе, вирішила приглядатися до процесії й панахиди з-поза прислонених вікон. Але й тут видно прогрес, бо вже не розкидують насипи на могилах і не зрізують поставлених там хрестів, а приїзд і молитви на цвинтарі вже не мусять відбуватися під охороною поліції.

Цей результат треба приписати твердій настанові павлокімців, що розкидані по всьому світі, гідно вшанувати пам'ять їхніх рідних, які лежать на кладовищі й поза ним. Але, перш усього, це заслуга Діонізія Радоня, який в жахливо ворожих і несприятливих умовах таки добився свого й своїм трудом зумів забезпечити пам'ять про убієнних. Його заслуга теж у тому, що сьогодні цвинтар — це не смітник, але місце вічного спочинку багатьох поколінь. Про це, як дійшло до впорядкування цвинтаря, в іншому розділі цієї книги. Тут тільки варто згадати, що напасті і шикани проти Діонізія Радоня не закінчилися. Перед у цьому далі належить тим, які причинилися до загибелі села. Тадеуш Пудиш, Ян Уляновскі, Ян і Флоріан Банасі, Юзеф і Владислав Ковалі, родина Карасів, Вротняків, Клижів, Дзячинських, Цеся Кусь з синами й далі дишають ненавистю до нього, бо зробив він, чого вони не бажали, вказав місце поховань, бо де є могили, то там мусів бути і злочин.

Юзеф Бісс «Вацлав».
Поручник АК,
керівник вбивників.

Цвинтар

Новий цвинтар. (1944). Могила родини Коляса. Після 1945 року цей цвинтар заорано. На ньому було поховано біля сорок осіб, між ними і Микола Левицький, учитель в с. Павлокома.

Діонізій Радонь підготовляє насипи на трьох братніх могилах. (1995)

Центральна братська могила.
Одна із трьох. (1995)

Хрест на старому цвинтарі.
(1961)

Друга братська могила. (1995)

Панахида у 1995 році. Відправляє о. мітрат
Степан Дзюбина.

Панахида у 1995 році. В центрі Іван та Володимир Федаки.

Три хрести, які символізують три братніх могили.
Після посвячення у 1998 році.

Група Павлокімців після посвячення цвинтаря та новопосвячених
хрестів у 1998 році.

Група Павлокімців під хрестами у 1998 році. Зліва від хреста, з бородою, Голова Фундації Павлокома Зенон Потічний. Справа з бородою, Андрій Жук, член управи.

Діонізій Радонь в розмові з членами Фундації Павлокома. Зліва, Богдан Федак, Петро Й. Потічний, Діонізій Радонь, Теофіль Бак, Зенон Потічний.

Знищення села в 1945 році, розвалення церкви, приходських будинків, читальні тощо мало за ціль зруйнувати всі сліди колишнього дуже свідомого українського середовища на середньому Сяні. Запущено також старий цвинтар, на якому вже від часів сорокових років нікого не хоронено. Цей цвинтар вжито для захоронення жертв польського насильства без того, щоби в який-небудь спосіб відзначити місце масових поховань. З часом все мало піти в забуття. Однак ті селяни, які пережили трагедію 1945 року, та їх потомки вирішили не допустити до цього.

Як тільки стало можливим, в 1989 році п. Іван Федак написав прохання до Начальника гміни Динова, до якої належить село Павлокома, поставити «збірний пам'ятник для 365 осіб, які трагічно загинули 1-3 березня 1945 року».³³⁵ В листі згадується, що він уповноважений робити ці заходи та залучує листу осіб, які просять про такий дозвіл. (Цієї листи, на жаль, в мене немає). На цього листа він одержав відповідь від Начальника міста і гміни Маріяна Духа, який каже, що будова пам'ятника є можливою при умові, що для цього не потрібно «виділення окремої ділки» та якщо на це згодиться «Воєвідський Виділ культури і мистецтва в Перемишлі».³³⁶

Іван Федак відразу написав листа до воєвідського Виділу в Перемишлі на руки директора Станіслава Собчука з проханням поставити пам'ятник. В залученні передав листа до Начальника Динова та шкiц пам'ятника і проект двох таблиць, які будуть вміщені на пам'ятнику. Він також підтвердив, що остаточний вигляд пам'ятника буде усталений через його виконавця.³³⁷

Відповідь на це прохання була неутраальною. Пан Собчук повідомив, що справою пам'ятників займається Воєвідський Комітет охорони пам'яті боротьби і мучеництва (Komitet Ochrony Pamieci Walk i Męczeństwa) та що прохання буде передане туди для обговорення. Пан Собчук підтвердив, що він не має застережень ані до форми пам'ятника, ані до змісту плянованих таблиць. Висловлює однак думку, чи не варто б виконати таблиці в двомовній версії.³³⁸

³³⁵ Лист І. Федака від 8 жовтня 1989 р.

³³⁶ Лист М. Духа від 6 грудня 1989 р.

³³⁷ Лист І. Федака від 3 січня 1990 р.

³³⁸ Лист С. Собчука від 31 січня 1990 р.

Після обговорення проєкту на засіданні комітету пан С. Собчук поінформував п. І. Федака, що Комітет «не бачить перешкод відносно виконання нових упам'яткувань», але такі заходи повинні бути зроблені «згідно з відчуттями та очікуваннями місцевого суспільства», та що «кінцеві рішення в таких справах роблять теренові органи державної адміністрації та за згодою з тереновими комітетами охорони пам'яті боротьби та мучеництва».³³⁹

Дня 25 квітня п. Іван Федак знову пише листа до п. М. Духа в Динові, покликаючись на усну розмову з 17 квітня в присутності ще одного урядовця і свого кузина д-ра Андрія Федака з Варшави, та пересилає лист від Воевідського комітету та три варіанти тексту таблиці.³⁴⁰

Іван Федак пише: «На останнє наше письмо бурміщ Динова повідомив нас, що 5 серпня 1990 року в Павлокомі о 10-ій годині в «Домі стражака» відбудеться засідання Солецької Ради, на яку запрошують мене, але перед тим, щоб я особисто з ним зустрівся в його кабінеті. Дня 3 серпня 1990 року ми оба з Андрієм Федаком зайшли до нього. Вправді він нічого цікавого нам не сказав, тільки, що на тій зустрічі з Солецькою Радою може бути «дуже горяче». Щоби мати сяку-таку охорону, обидва Федаки перед приїздом до Павлокоми зайшли до редакції тижневика «Жице Пшемиске», розказали, в чому справа, й один з редакторів, здається п. З. Беш, погодився поїхати до Павлокоми разом з ними».³⁴¹

Зустріч вийшла ненайкраща, товпа людей ще перед засіданням накинута на них з образливими словами та погрозами. Спеціально дуже сильно погрожувала Влодка Дзячиньська і Вількова.³⁴²

Іван Федак продовжує: «На перешкоді стала нам Солецька Рада Павлокоми, яка поставила нам вимогу: якщо не виявимо, де лежать кості їх 11 осіб, забораних упівцями в 1945 році, то вони не дадуть нам дозволу на будову пам'ятника». «Не знаю, що даліше робити», — кінчає листа Іван Федак.³⁴³

Після цього ініціатива в справі цвинтаря перейшла до Фондації Павлокома, яку було створено в Торонто та завданням якої стало зайнятися впорядкуванням цвинтаря, його обгородженням тощо.

³³⁹ Лист С. Собчука від 30 березня 1990 р.

³⁴⁰ Лист І. Федака від 25 квітня 1990 р.

³⁴¹ Іван Федак. Лист: «Вельмишановні односельчани», Лігніца, 10 серпня 1990 р.

³⁴² Там же.

³⁴³ Там же.

Правління Фондації Павлокома обрано в такому складі:

Маг. Зенон Потічний, голова
Богдан Федак, заступник
Володимир Федак, секретар
Леся Шубеляк, скарбник
Проф. д-р Петро Й. Потічний
Стефа Когут
Андрій Жук, члени управи.

Дня 14 червня 1996 року голова Фондації вислав лист до Війта Гімини в Динові з проханням дозволити упорядкувати та огородити греко-католицький цвинтар в Павлокомі. В листі висловлено запевнення, що Фондація має відповідні фонди для реалізації цієї цілі.³⁴⁴

В міжчасі в Польщі побував Андрій Жук, який мав додаткову розмову з Війтом Гімини Динова й на засіданні 16-го вересня 1996 року повідомив усно, що не повинно бути жодних перешкод в огороженні цвинтаря.

Це підтвердилося листом Війта Станіслава Возьного з 14 березня 1997 року,³⁴⁵ в якому він повідомляє управу Фондації, що 27 лютого Рада Гімини прийняла ухвалу №XXIV(168)97 про готовість прийняти фонди на цілі огороження цвинтаря та про закладення конта №2365-364-12 для цих фондів.

В залучені прислав також Ухвалу Ради Гімини, в якій в пункті 6 сказано: «не дати згоди на виконання пам'ятників, пам'яткових написів та інших будов на вище згаданому цвинтарі». Іншими словами, крім паркана, не дозволено ставити жодних пам'ятників, які вшановували б помордованих людей.³⁴⁶

Управа Фондації погодилася обмежитися огороженням цвинтаря та 22 квітня 1997 р. вислала Обіжного листа з проханням допомогти фінансово.³⁴⁷

Крім Фондації, яка вклала 38890 зл., свої пожертви склали: Жук Стефан і Юлія, Іван Федак, Андрій Гулячек, Ігор і Анна Федак, Врубель Софія і Владислав, Андрій Когут, Дарія Сльончка, Ольга

³⁴⁴ Лист Фондації Павлокома до Війта Гімини Динова з 14 червня 1996 р.

³⁴⁵ Лист Війта Станіслава Возьного з 14 березня 1997 р.

³⁴⁶ Там же.

³⁴⁷ Обіжний лист Фондації Павлокома з 22 квітня 1997 р.

Бабицька, Юзефа Гайдамові та Вацек Тхір. Разом вони склали 11860 зл. Разом з відсотками ціла сума переслана на Конто виносила 50968,77 зл.³⁴⁸

Найбільше для цвинтаря одначе зробив мешканець Павлокоми з мішаної родини — Діонізій Радонь. Його вперте намагання не забути невинні жертви стали каталізатором для дії інших. В час знищення Павлокоми мав 13 років, народився в 1932 році. Мати була українка, а батько зайшлий поляк, який осів на «колонії». Ще трохи й його мати, а може, й він опинився б у спільній могилі, але за його ж словами «мами не взяли, бо ми вчепилися її ніг, а сусіди боронили: «Ганка між поляками добре справується, залишить, прецінь має дітей».³⁴⁹ На тому не був кінець, хотіли її вбити ще пізніше, в Динові, але, каже знову Радонь, «я схопив спідницю, мене вальнули, так що я стратив притомність, але мамусі я не пустився. Ну й тато з армії генерала Андерса дав знати про себе через Червоний Хрест, так що стали помірковані».³⁵⁰

Ця людина від 1946 року світила свічки та молилася за душі помордованих. В 1945 році ще цього не зробив, бо, за його ж словами, боявся. Він був самотній, який пам'ятав про трагедію села, й не дивно, бо, як каже його жінка Данута, «там його дідусь, його бабуня, всі кузени по маминій стороні». Інші хотіли зрівняти цвинтар й зробити з нього спортовий майдан — щоби забути. Але щойно після візиту в село п. Мирослава Сидора, з Перемишля, й розмови з ним Радонь постановив, що цього замало, що потрібно якось впорядкувати цвинтар, з якого зроблено смітник. Бо, каже він, «встид перед Богом і людьми, котрі часом аж з Канади, з Америки заїздили».³⁵¹ «То я собі постановив, що візьму цвинтар в ще більшу опіку. Від пана Сидора я дістав гроші на світла та квіти, але й своїх доклав, чого взагалі не жалію».³⁵²

На прохання Сидора, він також вказав місце братніх могил на цвинтарі й «від цього в людей на мене найбільша злість. Не про панахиди, не про світла. Але за те, що я показав правдиве місце. А

³⁴⁸ Виказ дарів. Війт, дня (?).

³⁴⁹ Paweł Lewandowski, «Cichaj Dionizy», *Swiateczna Gazeta Wyborcza*, Субота-неділя, 28 лютого — 1 березня 1998 р.

³⁵⁰ Там же.

³⁵¹ Там же.

³⁵² Там же.

³⁵³ Там же.

як є місце, то нема чого далі виператися — в Павлокомі злочин стався на українцях».³⁵³

Після цього він почистив цвинтар, навіз землі на братні могили, бо там запалася земля, й насипав могили та поставив три березових хрести. Село зареагувало. Як каже Радонь, «а тут люди ідуть, цілі родини, молоді і старі, кожний тримає лопату, мотику. Навіть ця, що до землі пригнута, добра жінка, через хворобу з хати не виходить, також гріб розкидає. То кажу їй: «Ти також дурна, в могилах гребешся?» А вона: «Перестану, як скажеш, куди твої мого татуня забрали».³⁵⁴

Старалися його застрашити — не вдалося. Били — не допомогло. Сьогодні він та його дружина живуть, як на вигнанні, ізольовані, мало хто навіть привітатися хоче. Каже Радонь: «Думав я давніше, що коли старі помруть, то молоді злість закинуть. Але як довго люди виховуватимуть дітей, як у Павлокомі, — згоди не буде».³⁵⁵ Війтові сказав, що «буду чистити, буду косити, буду світити світла, і ніхто мені цього не заборонить. Як хрест звалиться, то поставлю, засаджу квіти. Бо квіти на цвинтарі — це не ставлення пам'ятників, але пошана й природа».³⁵⁶

Застрашування Радоня продовжуються. «Написали мені в анонімі, що витягнуть через вікно і голову скрутять, або «залатв'ять», як буду іти на Диягову або деінде. Боюся, бо вже два рази побили... Але часом нічого не боюся, бо Господь Бог бачить, що я злого не зробив».

«Дивись, пане, на цього дуба, того тут, близьенько, що стоїть за рогом цвинтаря. Хотіли його стяти, я не дав, бо це передостанній свідок в Павлокомі. А останній я. А як свідків забракне, то й так люди будуть знати. Навіть внуки тих, що ціпами били, бо сумління на такий злочин не засне».³⁵⁷

Не дістав він допомоги й від свого духовного провідника. Парох, що живе на Диягові, не тільки не прийшов на panaхиду, але й говорив з амбони, «що тепер в Павлокомі маємо руський цвинтар». Коли ж Радонь запитав його про ці справи, то цей відповів: «Будь тихо!!!»³⁵⁸

³⁵⁴ Там же.

³⁵⁵ Там же.

³⁵⁶ Там же.

³⁵⁷ Там же.

³⁵⁸ Там же.

«З вечора, як тільки смеркне, вже не виходить, сидить дома. Син каже, що село поділилось, половина проти мого (мужа), а половині все одно, так як би були за ним. Але яка правда, то не знаю», це слова Данути. А звертаючись до чоловіка, ту ж при кореспондентові каже: «Тихо, Діонізію. Будь же тихо. Нап'ються, змовляться, зроблять нам що. Тихо, Діонізій. Голос вечором далеко несеться».³⁵⁹

Не дав застрашитися Діонізій Радонь, знову могили насипав, знову хрести поставив на пам'ять погиблим.

Вкінці прийшов день посвячення новообгородженого цвинтаря. Крім упорядкованих могил, поставлено теж три залізні хрести, як символ Голготи села. На Зелені свята 1998 року посвячено цвинтар, хрести та відправлено панахиду при великій присутності людей, колишніх жителів Павлокоми та їх нащадків, що з'їхалися з різних країн та континентів, щоби вшанувати пам'ять погиблих.

Мав навіть бути Війт Гміни, але в останній хвилині був перешкоджений. Не прибув і римо-католицький парох з тих самих причин, але тим разом закликав своїх парохіян разом з українцями помолитися за померлих. Декілька з них послухали свого пароха й прибули на панахиду.

Свято вшанував хор товариства «Надсяння» зі Львова, який співав панахиду, та Голова Товариства П. Середа. Над могилами, крім духовних отців, промовляли також Голова Фундації п. мгр. Зенон Потічний з Канади, проф. Петро Й. Потічний, дир. Юліан Бак та син останнього пароха Павлокоми п. Андрій Лемцьо.

Особам, які причинилися до впорядкування цвинтаря, п. Ю. Бакові, п. Д. Радоневі надано почесні відзначення Фундації в формі металевих дисків, які вручив їй Голова, п. мгр. Зенон Потічний, а ще іншим, як п. М. Сидору, який допоміг в перевезенні людей та душевно підтримував Д. Радоня, висловлено вдячне признання.

Є надія, що з часом вдасться поставити таблиці з іменами всіх помордованих, як також відзначити хрестом те місце, де колись стояла церква й цвинтар, яку самовільно розвалено та від якої залишилася лишень напівзруйнована дзвіниця.

Однаке шикани проти п. Д. Радоня не припиняються.

Продовжують йому погрожувати. В жовтні 1998 року послано йому анонім слідуючого змісту: «Ти, холерний українець, чому ходиш до нашого костела. Ти маєш свою церкву в Дубецьку (це

³⁵⁹ Там же.

напіврозвалена церква, якою ніхто не опікується), можеш ходити до неї. В нашому костелі ти цілком непотрібний. Бо як була будова, то тебе на ній не було і жодного гроша на збірку на будову ти не давав. Якої холери шукаєш в нашому католицькому костелі й занечищуєш його своєю особою. Ти взагалі не такий добрий, за якого себе вважаєш, бо маєш український цвинтар під носом і там ставиш хрести, а на гробі своєї матері ти не поставив хреста і не був на похороні, такий ти син і поляк, за якого себе вважаєш. Ти, скурвий сину українце, бандито, всі ці стодоли, які палилися в Павлокомі, це твоя робота, ми про це добре знаємо. Це, що ти свою підпалив для змилення людей, ми теж добре знаємо, який з тебе запеклий українець. Також знаємо про підпали в Дилягові. Всі ці шкоди, які ти робив людям по полях і здемольовані фолії, то робота твоя і твого сина. Ми про це добре знаємо і не думай, що це вийде тобі на сухо. Вирок на тебе вже виданий і чекай терпеливо. Не думай, що по твоїй смерті будеш похований в Павлокомі на католицькому цвинтарі. Пошукай собі місце на Україні, або маєш цвинтар під носом, там твоє місце ти, українце, запеклий-мстивий. Вже маємо тебе досить. Не підписуюся тому, бо з тобою ще тримає УПА».³⁶⁰

Цю анонімку передано повністю, для того аби показати, що серед поляків Павлокоми й надалі існує зоологічна ненависть до всього українського. Правду казав Радонь, якщо виховуватимуть молоде покоління в такому дусі, то ненависті не буде кінця.

³⁶⁰ Анонім пересланий Д. Радоньом до Івана Федака, який передав мені його в листі з 18 жовтня 1998 р.

Ярослав Добош. Рим.

Володимир Федак (Дмитро Кріль) з дружиною Мартою.
Східна Німеччина.

Петро-Йосиф Потічний. Після
рейду УПА. Німеччина. (1947)

Осип Добош, Англія.

Андрій Курись.
Німеччина. Після рейду
УПА. (1947)

Володимир Федак і сини (справа)
Зігфрід і Рольф. Син Зігфріда,
Торфсон. Східна Німеччина. (1978)

Іван Коштовський (Осип
Назаренко). Після рейду
УПА. Німеччина. (1947)

Йосиф Барбарек з синами.
Сидить сестра Катерина, яка
живе в Миколаєві. Бельгія.

Родина Коваль-Видра. Михайло Коваль з дружиною Анною з Видрів та дітьми. Англія.

о. Василь Паславський, Осип Добош і Анна Коваль-Видра. Англія.

Іван Вацяк з родиною. Англія.

Іван Вацяк в армії
Андерса. (1945)

Катруся Потічна з Олександром і Аріанкою, дітьми Адріани.
Канада.

50-ліття трагедії с. Павлокома. Зліва: Андрій Потічний, НН, Дарія Стрейко-Долбан, Володимир Потічний, Уляна Коштовська-Говера, Наталя Мудрик-Кузьма, Стефа Федак-Когут, Ольга Коштовська-Червінська, Ольга Налесник-Дусь, Богдан Федак. Канада. (1995)

Від ліва: Володимир, Андрій і Петро-Йосиф Потічні. Спільне 65-ліття. Канада. (1965)

Родина Потічних.
З ліва: Анастасія (Надь-
ка), Володимир, Антоніна,
Андрій, Тамара, Петро-
Йосиф. Сидить Олексан-
дра. Канада

Родина
Потічних. Канада.

Родина Потічних:
Перший ряд з ліва: Адріяна,
Ірина, Олександра, Леся,
Дарія. Стоять від ліва: Євген,
Петро, Юрко, Катруся.
Сидить Олександра Потічна.
Канада.

Євген Потічний.
Канада.

Катруся Потічна-
Стефанюк. Канада.
(1957)

Адріяна Потічна.
Канада.

Аріяна-Олександра-
Ірина Потічна. Канада.

Олександр-Петро Потічний.
Канада.

Стефан Мудрик, Софія Мудрик-Коштовська-Дзинав, П. Й. Потічний, Уляна Коштовська-Говера, Юрій Дзинав.

Назар Стрейко в розмові з князем Чарлзом. Англія.

Родина Долбан: від ліва, Олег, Маруся, Богдан, Дарія Стрейко-Долбан, Ілля. Канада. (1999)

Сидять від ліва: Стефа Мудрик (від "Куча"), Наталія Мудрик-Кузьма, Назар Стрейко. Стять від ліва, Софія Мудрик-Коштовська-Дзинав, Ольга Мудрик-Голубко, Дарія Стрейко-Долбан. Канада.

Петро Й. Потічний у Морській Піхоті США в Кореї. (1952)

Родина Поточних
у Флінті, Мічіган, США.

Від ліва: Роман Лазор, Тамара
Сидорик-Потічна, Петро Й.
Потічний, Христина Телепко-
Лазор. США. (1957)

Весілля Івана Коштовського (О. Назаренка). Від ліва: Іван
Налесник, Володимир Мудрик, Ярослав Вацяк. Посередині
молоді: Осип і Марія Назаренко. США.(1953)

Весілля Івана Коштовського (О. Назаренка).
Зліва: Володимир Мудрик, Ярослав Вацяк, Іван Коштовський, Іван Налесник.

Від ліва: НН, Йосиф Налесник (від "Штоса"), Юліан Потічний, Андрій Вацяк, Йосиф Налесник (від "Ваня"). США. (1956)

Анастасія і Володимир Потічний. Польща.

Андрій Вацяк з дружиною Олею і дочкою Валею. США.

Антоніна і Андрій Потічний.
Польща.

Родина Вацяк. Зліва
Катерина Вацяк,
Йосиф і Оля. Польща.

Сидять зліва: Ольга Вацяк, Катерина Несторовська, Дарія Федак, Наталка Саджуга, Стефа Федак. Стоять зліва: Ярослав Вацяк, Володимир Саджуга, Северин Саджуга, Юліян Афтанас, Северин Карпа. На "одзисканих", Польща.

Родина Туцьких: Юлія Мудрик-Туцька, Оксана, Тимко. Польща.

Зліва: Юлія Коштовська-Жук, Софія Мудрик-Коштовська-Дзинав. Польща.

Сидять з ліва: Дарія Стрейко, Зенон Сльончка, Назар Стрейко. Стоять з ліва: Ольга Налесник-Сльончка, Ангелина Налесник, Йосиф Сльончка. Польща.

Зліва: НН, Дарія Федак-Головата, Стефанія Сльончка, Наталія Мудрик-Кузьма, Володимир Сльончка. На «одзисканих». Польща.

Зліва перший ряд: Марія Мудрик-Федак-Дзєндзя, Олеся з «Несторівки», Оріся Коштовська-Кук, Софія Мудрик-Коштовська-Дзинав, Уляна Коштовська-Говера. Зліва другий ряд: Богдан Федак, Дарія Федак-Головата, Воодимир Потічний. Польща.

Діонізій Радонь
з дружиною, дочкою
і сином.

Зліва: Андрій Мудрик, Оксана
Туцька, Богдан Федак. Польща.

Зліва перші два ряди:
Ольга Коштовська-
Червінська, Володимир
Федак, його внука, Іван
Федак, нн, Петро Й.
Потічний, Софія Федак-
Воробель, нн, Стефа
Федак-Когут, Уляна
Коштовська-Говера.
Перемишль (1998)

Іван Ланчак. Польща.

Родина Федак: Зліва
нн, Йосиф, Ігор, Марія.

Стефа і Юрій
Коштовські.

Юліян Несторовський
з дружиною Ганною та
дітьми Катериною і
Богданом. Польща.

Марія (Марися)
Федак з внуками.
Польща.

Зліва: Данило Кріль,
Василь Коляса, Данило
Федак, Володимир
Федак-Шпак. Львів.

Зліва. Катерина Мудрик-
Михалик, Надія Кріль,
мама Надії, Стефанія
Федак-Когут, Володимир
Когут, Надія Ланчак,
Василь Коляса, Катруся
дочка Надії, чоловік Марії
Мудрик, Марія Мудрик,
Данило Кріль. Діти зліва:
Зеня Когут, Славик син
Катрусі, Оксана Кріль.
Львів. (1967)

Сидять зліва: Данило
Кріль з дочкою Оксаною,
Зеня Когут, Василь
Коляса з дочкою Світ-
ланою. Стоять зліва:
Катерина Михалик, Марія
Вандас, Володимир Когут,
нн, Надія Кріль, Михайло
Ланчак, Стефанія Федак-
Когут, Любка Коляса,
Петрина Коляса. Львів.
(1967)

Сидить Василь Коляса.
Стоять зліва: Катерина
Коляса, Софія Коляса,
Катерина Добош, Петрина
Коляса (жінка Василя),
Надія (дочка Катерини). За
нею стоїть Володимир
Федак-Шпак. Решта неznані.
Україна

Сидять зліва: Катерина
Васараб-Коляса, Ольга
Вацяк-Федак. Стять зліва:
Юліян Вацяк, його друга
жінка Софія Коляса-Вацяк,
Тарас Коляса, дочка Софії
Орися, з самого права,
Любомир і Нестор сини
Ю. Вацяка. Україна.

Анна Потічна з дочкою
Надією Старик та внукою.
Львів. (1970)

Микола Коляса з
друзями. Львів.

Родина Мінчукових:
Анна Романик-Мінчукова,
Анатолій Мінчуков, Павло та
Микола сини. Білорусь.

Одарка Романик-Гвоздь.
Львів.

Орест Романик.

Катерина Романик-Сидорко.
Львів.

Федір Кріль.
Львів.

Валентина Сидорко,
Ігор Сидорко, Дара сестра
Валентини. Львів.

Перший ряд зліва:
Олександра Федак-
Мудрик, Марія
Коштовська-Федак,
Богдан Федак.
Другий ряд зліва:
Ольга Вацяк-Федак, та її
дочка. Решта неznані.
Тернопільщина. (1960)

Перший ряд з ліва: Олександра
Мудрик, Андрій Несторовський,
Орися Коляса.
Другий ряд зліва: Софія Вацяк
з внукою Світланою, Анна
Радонь, Катерина Коляса, Марія
Ланчак.
Третій ряд зліва: Іван Ланчак,
Ірина Ланчак-Коляса, Софія
Ланчак-Кавенська.
Четвертий ряд зліва: Юліан
Вацяк, Антон Несторовський,
Володимир Мудрик, Тарас
Коляса. Тернопільщина.

Зліва: Софія Потічна-Карпа,
Антоніна Потічна-Терлецька,
Петро Терлецький. Львів.

Наталка Стець-Вацяк
і Стефан Вацяк. Самбір.

Богдан Видра.
Україна.

Софія Михалик-Лесів.
Україна.

Оля Михалик-Батицька з
чоловіком і сином. Україна.

Антон Михалик з дружиною Катериною Мудрик-Михалик та дітьми Романом, Оленою (Ольгою) та Уляною.

Катерина Мудрик-Михалик.
Тернопільщина.

Йосиф Видра з Родиною.
Україна.

Володимир Федак-Шпак
з дочкою Лілею. Львів.

Зліва: Омелян Вацяк, Софія Коляса-Вацяк, Богдан Федак, Нестор Вацяк, син Юліяна і Ксені Вацяк, Ольга Вацяк з чоловіком, Степан Вацяк, Віра Саджуга-Чвалюк, Тарас Коляса, Михайло Онишкевич (муж Ірини Васараб), Юліян Вацяк. Україна.

Катерина Мудрик і Катерина Шпак-Федак. Львів.

Сидять: Віра
Саджуга-Чвалюк, Люба
Стець-Кравчук, Марія
Федак, Ольга Вацяк-Федак.
Стоять зліва: Леся Федак,
Богдан Федак з дочкою
Софією, Зенон Мудрик,
Данило Федак, Северин
Стець, Катерина Стець,
Катерина Коляса. Україна.

Неідентифіковані Павлокімці
в с. Зубів, Тернопільщина.

Родина Петрович. Іван
Софія Ланчак-Петрович,
дочка Мирослава та
сини Йосиф, Богдан, ...?
Тернопільщина.

Перший ряд зліва: Наталя
Стець-Вацяк, Степан Вацяк,
Євгенія Петрович. Другий
ряд з ліва: Жеребецька з
дочкою Галею, Юлія Шпак
дружина Філька з сином
Олегом. Третій ряд: Михайло
Петрович, Розалія Коляса-
Мудрик, Ольга Вацяк,
Богдан Федак, Софія Лан-
чак-Кріль. Україна.

Володимир Налесник.
Львів.

Розалія Мудрик-Налес-
ник-Ланчак з дочкою
Олександрою Налесник-
Гуменчук. Україна.

Катерина Ланчак-Гаврилко.
Тернопільщина.

Перший ряд зліва: Ірина, дочка Катерини Васараб, Надя і Богдан, діти Ольги Несторовської-Красногурської, Галина дочка Катерини Васараб і Юліана Дзівіка, Оріся дочка Софії Коляси і Сташка Потічного. Другий ряд зліва: Марія Ланчак, Розалія Ланчак, Антон Несторовський, Катерина Васараб, Євгенія Ланчак. Третій ряд зліва: Ольга Несторовська-Красногурська, Олександра Несторовська, Любомира Коляса, Софія Ланчак, Олександра Ланчак, Любомира Стець. Павлокімці в с. Сущин, Тернопільщина.(1958).

Сидять зліва: Софія Коляса-Вацяк, Віра Сджуга-Чвалюк з дочкою Надею, Омелян Федак з Лесею Федак (Сагаль), Марія Федак, Михайло Федак, Богдан Федак з Софією Федак (Сосняк). Стоять зліва: Юліян Вацяк, Ольга Вацяк-Федак, Катерина Стець, Анна Саджуга, Данило Федак, Уляна Стець. Україна.

Родина Коштовських.
Сидять зліва: Софія Коштовська, Ганна Коштовська, Катерина Коштовська. Стоять з ліва: Ніна дочка Софії, Стефа Коштовська, дочка Ганни Коштовської. Україна.

Родина Коштовських.
Сидять зліва: Ганна Коштовська з дочкою, її чоловік Василь, Олександра Коляса, брат Ганни з Англії, Йосиф. Стять зліва: Маріка, дочка Ганни, Стефа Коштовська, Катерина Коштовська, Олена «з-за ліса». Україна.

Омелян Федак.
Львів.

Володимир Федак.
Львів.

Родина Коляса. Одна із
сидячих Оріся Коляса.
Стоять зліва: Софія
Коляса-Вацяк з внукою,
Юліян Вацяк, Катерина
Васараб-Коляса, Антон
Несторовський, Анна
Васараб-Радонь, незнаний,
Катерина Васараб, Тарас
Коляса. Тернопільщина.

Родина Коляса. Сидить
Катерина Васараб-Коляса.
Біля неї стоїть Оріся дочка
Софії Коляси та Сташка
Потічного. Стоять зліва:
Леся Коляса-Коваленко,
Тарас Коляса, Люба Коляса,
Софія Коляса-Вацяк, Юліян
Вацяк. Тернопільщина.

Бібліографія

Документи

1. Akta Grodzkie i Ziemskie z czasów Rzeczypospolitej Polskiej Z Archiwum tak zwanego Bernardynskiego we Lwowie, t. XI (Lwów, 1886), s. 178, 180, 328, 439; t. XVI, (Lwów, 1894), s. 78, 108, 188, 115, 221.

2. Як і вище: *1371. 13 вересня 1441 р. Рукопис латинською мовою. ЦДІА України, Львів. Ф. 16, оп. 1, спр. 1, с. 279; *1377. 13 вересня 1441 р. Рукопис латинською мовою. ЦДІА України, Львів. Ф. 16 (Сяніцький земський суд), оп. 1, спр. 1, с. 283; *2636. 16 вересня 1448 р. Рукопис латинською мовою. ЦДІА України, Львів. Ф. 15, оп. 1, спр. 1, с. 317; *3469. 16 лютого 1459 р. Рукопис латинською мовою. Ф. 16 (Сяніцький земський суд), оп. 1, спр. 1, с. 604; *717. 5 червня 1470 р. Рукопис латинською мовою. ЦДІА України, Львів. Ф. 16 (Сяніцький земський суд), оп. 1, спр. 2, с. 163; *967. 3 червня 1474 р. Рукопис латинською мовою. ЦДІА, Львів. Ф. 16, оп. 1, спр. 2, с. 230; *1024. 17 січня 1475 р. Рукопис латинською мовою. ЦДІА України, Львів. Ф. 16, оп. 1, спр. 2, с. 236; *1530. 28 серпня 1481 р. Рукопис латинською мовою. ЦДІА України, Львів. Ф. 15 (Сяніцький гродський суд), оп. 1, спр. 2, с. 501–502; 1648*. 17 серпня 1484. Рукопис латинською мовою. ЦДІА України, Львів. Ф. 16, оп. 1, спр. 2, с. 358–359; *1940. 15 вересня 1489 р. Рукопис латинською мовою. ЦДІА України, Львів. Ф. 16, оп. 1, спр. 2, с. 469–470.

3. Присяга селян с. Павлокоми про кількість димів для стягнення подимного податку. 1662. Латинський рукопис. ЦДІА України, Львів. Ф. 15 (Сяноцький гродський суд), оп. 1, спр. 314, стор. 395.

4. Реєстр громадських податків с. Павлокоми. 1669. Латинський рукопис. ЦДІА України, Львів. Ф. 15, оп. 1, спр. 314, стор. 49.

5. Йосифінська метрика с. Павлокоми. Опис меж села, земельних ділянок. Сумарії врожайності полів, податків. Описи лісів. 1787–1788. Німецький та польський рукопис. ЦДІА України, Львів. Ф. 19 (Йосифінська метрика), оп. 15, спр. 311, арк. 64–78, 79–106, 107–108, 113, 114–115, 117–118, 122.

6. Відомості про прибутки від панщини з переліком населення с. Павлокома, Сяноцького округу, Дубецької парафії. 1773. Латинський рукопис. ЦДІА України, Львів. Ф. 146, оп. 16, спр. 1211, 4 арк.

7. Відомості про прибутки від панщини з переліком населення с. Павлокома Сяноцького округу і маєтковий стан його власника. 1773–1810. Польський та латинський рукопис. ЦДІА України, Львів. Ф. 146 (Галицьке Губернаторство м. Львів, група «Фасії»), оп. 17, спр. 707, 11 арк.

8. Деканальні візитації в парохії с. Павлокома. 1767. Польський рукопис. Archiwum Panstwowe w Przemyslu, Ф. 46 (Епархіяльний архів гр.кат. церкви в Перемишлі), арк. 101–102.

9. Опис нерухомого майна, відомості про прибутки церкви та про її історію в с. Павлокома Сяноцького округу. 1798 – 1804. Польський, латинський рукописи. ЦДІА України, Львів. Ф. 159 (Галицька фінансова прокуратура м. Львів), оп. 9, спр. 2953, 39 арк.

10. Конгруа парохії за рік 1821 – 1822. Латинський рукопис. Archiwum Panstwowe w Przemyslu, Ф. 1944 (Епархіяльний архів гр.кат. церкви в Перемишлі), 2 арк.

11. Інвентарні описи церковної власності в с. Павлокомі і Сетниці, Сяноцького округу. 1831 – 1911. Український, польський, латинський та німецький рукописи, друк. ЦДІА України, Львів. Ф. 146 (Галицьке Намісництво м. Львів, церковні інвентарі), оп. 20, спр. 1751, 65 арк.

12. Відомості про прибутки від панщини з переліком населення с. Павлокома, Сяноцького округу і маєтковий стан його власника. 1789. Польський та німецький рукописи. ЦДІА України, Львів. Ф. 146 (Галицьке Губернаторство м. Львів, група «Фасії»), оп. 18, спр. 3346, 26 арк.

13. Францисканська метрика с. Павлокоми. Описи меж села, земельних ділянок з зазначенням їх врожайності та власників. 1822–1841. Німецький та польський рукописи. ЦДІА України, Львів. Ф. 20 (Францисканська метрика), оп. 15, спр. 201, арк. 65–69, 77, 84–88, 90–92, 241–243.

14. Кадастрова карта с. Павлокоми. 1850-ті рр. ЦДІА України, Львів. Ф. 186 (Крайова земельна податкова комісія, м. Львів), оп. 16, спр. 106, арк. 1–9.

15. Справа про заснування початкової української школи в с. Павлокома. 1866–1904. Польський рукопис та друк. ЦДІА України, Львів. Ф. 178 (Крайова шкільна рада, м. Львів), оп. 2, спр. 414, арк. 1–12.

16. Деканальні візитації в парохії с. Павлокома. 1876. Український рукопис. Archiwum Panstwowe w Przemyśle, Ф. 3666 (Епархіяльний архів гр.кат. церкви в Перемишлі), 2 арк.

17. Протоколи зборів, списки, звіти та ін. документи про діяльність читальні в с. Павлокома. 1906–1936. Український та польський рукописи, машинопис та друк. ЦДІА України, Львів. Ф. 348, оп. 1, арк. 1 – 16, 22, 25 – 28, 30 – 37, 40 – 49, 51 – 55, 57 – 59, 63 – 65, 67 – 77, 80 – 85, 93, 97, 98, 100, 106 – 117.

18. Акти купівлі-продажу земельної ділянки мешканцем с. Павлокоми Степаном Петровичем для місцевої читальні «Просвіти». 1908. Український та польський рукопис та машинопис. ЦДІА України, Львів. Ф. 348 (Т-во «Просвіта», м. Львів), оп. 1, спр. 4222, арк. 1–7.

19. Апеляція управи читальні «Просвіти» в с. Павлокома проти розпорядження Березівського староства про заборону її діяльності. 1934. Польський машинопис. ЦДІА України, Львів. Ф. 348, оп. 1, спр. 4223, арк. 1–2.

20. Листування з управою читальні в с. Павлокома, Березівського повіту та воеводським управлінням у Львові про нехтування староством заяв читальні, написаних українською мовою. 1935. Український рукопис та машинопис. ЦДІА України, Львів. Ф. 348, оп. 1, спр. 4224, арк. 1–6.

21. Listy od Czytelników. Реакція Яніни Ризнер з Бірчі на статтю Павла Смоленського, «Pochówek dla rezuna», Magazyn, Nr. 19/270. Це мусить бути ця сама публікація, але не подано дати. Відноситься до Бірчі.

22. Матеріяли для Шематизму (о. Іван Юрчинський). 1935. Український рукопис. Archiwum Panstwowe w Przemyśle, Ф. 56 (Епархіяльний архів гр.кат. церкви в Перемишлі), 2 арк.

23. Деканальний з'їзд. 1936. Український рукопис. Archiwum Panstwowe w Przemyśle, Ф. 118 (Епархіяльний архів гр.кат. церкви в Перемишлі), 2 арк.

24. Список населення (неповний) с. Павлокоми з даними про вік або дату народження виготовлений о. Володимиром Лемцьом в рр. 1943 – 45. Український рукопис. Лінійований зошит, 32 стор. Оригінал у Івана Федака в Легніці, Польща.

25. Список мешканців с. Павлокома, мобілізованих у 1939 році на польсько-німецьку війну. Поданий Іваном Федаком у 1998 р. 1 стор.

26. Список мешканців с. Павлокома, арештованих НКВД у 1939–41 рр. Поданий Іваном Федаком у 1998 р. 1 стор.

27. Список мешканців с. Павлокома, мобілізованих у 1940 році та насильно схоплених до служби в Червоній Армії у 1944 році. Поданий Іваном Федаком у 1998 р. 1 стор.

28. Список мешканців с. Павлокома, арештованих німецько-польською поліцією у 1941 – 42 рр. Подав Іван Федак у 1998 р. 1 стор.

29. Список мешканців с. Павлокома, висланих на примусові роботи до Німеччини у 1941 – 43 рр. Поданий Іваном Федаком у 1998 р. 5 стор.

30. Список мешканців с. Павлокома, які зголосилися на службу в Дивізії «Галичина» у 1943 році. Поданий Іваном Федаком у 1998 р. 1 стор.

31. Список мешканців с. Павлокома, які служили в УПА. Поданий Іваном Федаком у 1998 р. 3 стор.

32. Список мешканців с. Павлокома, які загинули в протиукраїнській акції АК у березні 1945 р. Поданий Олександром Потічною і доповнений Ольгою Коштовською-Червінською та Іваном Федаком у 1998 р. 6 стор.

33. Список польських родин с. Павлокоми, підготовлений П. Й. Потічним на базі інвентаря з 1739 р. та доповнений даними за 20 ст. Іваном Федаком у 1998 р. 2 стор.

34. Список родин за прізвищами та місцем проживання (з півдня на північ – неповний), переданий Зеноном Потічним у 1998 р. Компілятор невідомий. 5 стор.

35. Список вбивників-поляків з с. Павлокоми та околиць, підготовлений П.Й. Потічним на базі різних реляцій та спогадів у 1998 р. 3 стор.

36. Опис с. Павлокома за прізвищами, прізвиськами та сусідствами, підготовлений П. Й. Потічним на базі розповідей Олександри Потічної (матері) у 1985 р. з додатками від Ольги Коштовської-Червінської та Івана Федака у 1998 р. 34 стор.

37. *Diocesis Premisliensis, Parochia Powlokoma, Ritus – Graecocath: Decanatus Bircensis, Circulus Sanocensis. Copia Vidimata ex libris metricalibus original: Natorum Parochia Powlokomensis rit. Gr. Cath. Extracta ab Ao 1784 ad 1840, inclusive cum fine Decembris. Ex tomo Imo et 2do. pp. 1–134.* Цей випис був зроблений парохом Повлокоми дня 1 січня 1841 року. Парохом тоді був о. Микола Захаріясевич.

38. *Copia Vidimata extracta ex libro originale metricale Natorum, Toma II Parochiae Powlokomensis, Decanatus Bircensis, Ritus graecocatholici. Ab anno 1841 ad 843. pp. 134 – 149.*

39. Diocesis Premisliensis, Parochia Powlokoma, Ritus – Graeco-cath: Decanatus Bircensis, Circulus Sanocensis. Copia Vidimata ex libro metricale originale Natorum Parochiae filialis Sielnicensis rit: gr. cath: extracta ab Ao 1784 ad 1840 Aum, inclusive cum fine Decembris. Tom I. pp. 150 – 162. Випис дня 1 січня 1841 року о. Микола Захаріясевич.

40. Parochia Powlokoma. Liber copulatorum. Decanat Bircensis. 1784 – 1840. Рр. 164 – 193. Випис дня 1 січня 1841 року о. Микола Захаріясевич.

41. Copia Vidimata. Extracta ex libro originale metricale Copulatorum Tom: I. Parochia Powlokomensis, Decanatus Bircensis, Rit: grae. cath: ab anno 1841. ad 843. Cum adjuncta filia Sielnica. pp. 194 – 195. о. Микола Захаріясевич.

42. Copia Vidimata. Extracta ex libro metricale orig: Copulatorum Parochaiae filialis Silnicensis Rit. grae. cath. ab anno 841. ad 843. р. 196. Випис дня 6 травня 1844 року. о. Микола Захаріясевич.

43. Книга одружень в Сільниці. Мішані подружжя. 1784 – 9, 1790 – 1840. о. Михальський. Випис дня 1 січня 1841 року. о. Захаріясевич. ст. 197 – 201.

44. Parochia Pawlokoma, Ritus gr. cath: Decanatus Bircensis, Circulus Sanocensis. Copia Vidimata ex libro metricali originale Mortuorum Parochia Powlokomensis rit. gr. cath: extracta, ab Ao. 1784 ad 1840 (actually 1839). Inclusive cum fine Decembris. Tom I. pp. 202 – 270. Випис дня 1 січня 1841 року. о. М. Захаріясевич.

45. Copia Vidimata. Extracta ex libro metricali Mortuorum Parochia Powlokomensis r.g.c. ab Anno 1840 ad 843 inclusive cum fine Decembris 843 Anni. pp. 271 – 274. о. М. Захаріясевич.

46. Copia Vidimata. Extracta ex libro originale metricale Mortuorum Parochia Filialis Sielnicensis r. gr.cath ab Anno 1840 ad 843 inclusive cum fine 10bris 843. pp. 274 – 275.

47. Parochia Powlokoma Ritus graeco cath. Dekanat: Bircensis, Circulus Sanocensis. Copia Vidimata. Extracta ex libro metricali originale Mortuorum Parochia filialis Sielnicensis, ab Anno 1789. Ad 1840. Inclusive cum fine Decembris. pp. 275 – 282. (It states that there are no records for years 1784 – 1788). о. Михальський. Випис з дня 1 січня 1841 року. о. М. Захаріясевич.

Спогади

1. Афтанас Йосиф. Письмо зі спогадом. 1999.
2. Демідонт Іван. «З краю батьків» Поема про трагедію в с. Павлокома. // Календар «Благовіста». –1997. – С.142
3. Долбан Дарія. Письмо зі спогадом. 1999.
4. Кріль Федір. Денник з життя Кріль Федора – Непридумане, а пережите. Рукопис має 24 сторінки і 10 сторінок на окремих картках та охоплює час від 1916 по 1945 рік. На зворотній сторінці обгортки поміщена фотографія автора. Час написання денника не зазначений.
5. Ланчак-Дайчер Стефанія. Письма зі спогадами. 1999 – 2000.
6. Лемцьо Андрій. «З листів до Українського архіву» // Наше Слово. –1991 – № 10.
7. Мудрик Андрій. «Трагедія села Павлокоми». В книзі «Перемишль – західний бастион України».
8. Мудрик Олександра. В книзі «Перемишль – західний бастион України».
9. Мудрик-Кузьма Наталя. «І тоді приснилась мені живою мама...», Машинопис. Торонто, 1998, 10 стор.; Новий Шлях. –1998 – №14 – 16.
10. Потічна Олександра. «Розповіді». Спеціальні записки. 1980–1986; та в Андрій Мудрик, «Трагедія села Павлокоми», що в книзі «Перемишль – західний бастион України».
11. Путько-Стех Анізія. «Упокій, Господи душі рабів Твоїх». Звідомлення з панахиди 7 березня 1998 р. у церкві св. Покрови в Торонто за помордованих павлокімців.
12. Сосняк Софія. «Наша кров на своїй землі» // Гомін України. – 1997. – №9. (Розповідь Ольги Налесник-Дусь. Подана фотографія її родини, як теж Юзефа Біса («Вацлава»)).
13. Сосняк Софія. «В ім'я нашої історичної пам'яті» Про виступ Зенона Потічного на програмі «Світогляд» // Гомін України. 14 грудня 1996 р.
14. Федак Володимир. «Мусимо пам'ятати» // Поступ (Львів), ч. 42 (481), 4 березня 2000.
15. Федак Іван. Наше слово, Варшава; та в книзі Б. Гук, ред. Закерзоння, т. 1, 1994.
16. Федак Йосиф. Оцілілий аби дати свідоцтво правди. 1999.
17. Федак-Когут Стефанія. «Спогад про село Павлокому» // Новий Шлях. – 1998 – №№ 7, 11.

18. Федаки Володимир та Омелян. «Спогади про трагічні події, що сталися в перших числах березня 1945 р. в селі Павлокома». Манускрипт. Львів, 1996 р. 7 стор.

Цвинтар

1. Лист Івана Федака до Начальника гміни Динова М. Духа від 8 жовтня 1989 р.
2. Лист М. Духа до Івана Федака від 6 грудня 1989 р.
3. Лист Івана Федака до Директора Воєвідського виділу Комітету охорони пам'яті боротьби і мучеництва (Komitet Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa) в Перемишлі Станіслава Собчука від 3 січня 1990 р.
4. Лист С. Собчука до Івана Федака від 31 січня 1990 р.
5. Лист С. Собчука до Івана Федака від 30 березня 1990 р.
6. Лист Івана Федака до М. Духа від 25 квітня 1990 р.
7. Іван Федак, «Вельмишановні односельчани». – Лігніца, 10 серпня 1990 р.
8. Лист від Зенона Потічного, Голови Фундації Павлокома до Війта гміни Динів від 14 червня 1996 р.
9. Лист Війта гміни Динів Станіслава Восьного до Голови Фундації Павлокома від 14 березня 1997 р.
10. Обіжник управи Фундації Павлокома від 22 квітня 1997 р.

Книги

1. Błażejowskyj Dmytro. Historical Sematism of the Eparchy of Peremyśl including the Apostolic Administration of Lemkivscyna: 1828 – 1939. – Lviv: Kamenyar, 1995.
2. Fastnacht A. Osadnictwo Ziemi Sanockiej w latach 1340 – 1650 // Prace Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, Seria A, Nr. 84. – Wrocław, 1962. – 189 s.
3. Gaczynski J. Z. Zarys dziejów plemiennych Małopolski // Rocznik Przemyski, t. XII. – Przemyśl, 1968.
4. Gagan-Ginter A., Parczewski M. Wyniki weryfikacyjne zbiorów archeologicznych z Hłudna i Wesołej, woj. Krosno // Materiały i

sprawozdania Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego za lata 1973 – 1975. – Rzeszów, 1979, s. 144 – 145.

5. Gedl M. Badania nad zespołem osadniczym grupy tarnobrzesckiej w Bachorzu-Chodorowce, pow. Brzozów, w latach 1970–1972 // Materiały i sprawozdania ROA za lata 1970 – 1972. – Rzeszów, 1975, s. 52 – 57.

6. Gedl M. Badania zespołu osadniczego grupy tarnobrzesckiej w Bachorzu, pow. Brzozów // Acta Archaeologica Carpatica, XVI, – 1976, s. 57 – 65.

7. Goldowski K., Kozłowski J. K. Historia starożytna ziem polskich. – Warszawa, 1979.

8. Hensel W. Polska starożytna. Wyd. II uzupeł., Wrocław – Warszawa, s. 311.

9. Гук Богдан. Якби ти знав слово Павлокома... // Наше слово. – 28 червня 1998 р.

10. Jaskiewicz Bronisław. Dynów do początków XVI stulecia // Rocznik Przemyski, t. 9, z. 1. – Przemyśl, 1958.

11. Konieczny Zdzisław. Był taki czas. U źródeł akcji odwetowej w Pawłokomie. – Przemyśl, Polskie Towarzystwo Historyczne, Oddział w Przemyślu, Archiwum Państwowe w Przemyślu, 2000.

12. Kotlarczyk J., Raichel J. Pierwsze stanowisko grupy tarnobrzesckiej w Pawłokomie-Radanówkach // Acta Archaeologica Carpatica, XVI, 1976, s. 109 – 112.

13. Krakowski S. Polska w walce z najazdami tatarskimi w XIII w. – Warszawa, 1956. – 195 s. (map).

14. Красовський Іван. Прізвища галицьких лемків у 18 ст. За матеріалами Йосифінського поземельного кадастру 1787 – 1888 рр. Центральний державний архів у Львові, фонд № 19. – Львів: Край, 1993.

15. Kucharski E. Zywiol alanski (jaski) w Karpatach wschodnich // Księga referatów Drugiego Zjazdu Sprawozdawczo-Naukowego w Krakowie, poświęconego Karpatom polskim. – Warszawa, 1938.

16. Kulyk-Keefer Janice. Honey and Ashes.

17. Kunysz A. Osadnictwo wczesnosrodoniowieczne w dawnej Ziemi Sanockiej. s. 82.

18. Lehr-Splawinski T. O pochodzeniu i praojczyźnie Słowian // Prace Instytutu Zachodniego, nr. 2. – Poznań, 1946.

19. Michałak Janusz. Dynów i okolice: Nie tylko przewodnik. – Krosno: Roksan, 1996.

20. Parczewski M. Badania poszukiwawcze nad środkowym Sanem

w roku 1973 // Sprawozdania Archeologiczne, t. XXVIII, 1976, s. 259 – 265.

21. Parczewski M. Osadnictwo prahistoryczne na terenie Dynowa // Rocznik Przemyski, t. XVII–XVIII, Przemysl, 1976 – 1977, s. 31 – 36.

22. Parczewski M. Badania poszukiwawcze w rejonie Kotliny Dynowskiej // Materiały i sprawozdania ROA za lata 1973 – 1975, s. 158 – 161.

23. Parczewski M. Początki kształtowania się polsko-ruskiej rubieży etnicznej w Karpatach. – Kraków, Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego, 1991, s. 31 ff, mapa Ryc. 2.

24. Пастернак Ярослав. Археологія України. – Торонто, 1961, mapa XVIII.

25. Poleski J. Grody plemienne i wczesnopanstwowe w Malopolsce // Początki sąsiedztwa: Pogranicze etniczne polsko-rusko-słowackie w sredniowieczu. Materiały z konferencji–Rzeszów 9 – 11. V. 1995, Rzeszów, Muzeum Okręgowe w Rzeszowie i Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, 1996, s. 109 – 119.

26. Потічний П. Й. Зелені свята в Павлокомі над Сяном // Новий шлях. – 1998. – ч. 29 – 30

27. Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego, t. 2. – Warszawa, 1881, s. 255 – 256.

28. Sulimirski T. Some Remarks on the Scythian Expansion in Europe about 500 BC // Reports of the Third International Congress of Anthropological Sciences. – Tervuren, 1960, s. 244 – 245.

29. Sulimirski T. Sarmaci. – Warszawa, 1979, s. 194 – 195.

30. Umiecka Magdalena and Strzalkowski Piotr. Wies dwóch bogów // ?, Nr. 150, 30 czerwca, 1996, p. 6.

31. Widajewicz Jozef. Z przeszlosci Buszcza. – Poznań, 1925, s. 173 – 175.

32. Wolski K. Grodek w Pawlokomie nad Sanem // Z Otchłani Wiekow, r. XXI, s. 128 – 141.

33. Wróbel Piotr. Trzeba dbac o kosci // Nowiny (Magazyn), 16-18 czerwca 2000 r. s. 14.

34. Шематизм Греко-Католицького Духовенства Злучених Епархій Перемиської, Самбірської і Сяницької на Рік Божий 1928. – Перемишль, 1928.

35. Шематизм Греко-Католицького Духовенства Апостольської Адміністрації Лемківщини, 1936. Друге видання. Стемфорд, Кон., 1970, с. 53 – 54.

36. Zaki A. Z archeologii wojewódstwa rzeszowskiego. t. IX, z. II. – Przemyśl, 1962, s. 193 – 229.

37. Zaki A. O grodzie w Sielnicy «Pawłokomie» i innych warowniach małopolskich // ZOW, r. XXII, s. 93 – 97.

38. •urawski T. Zagadnienia badawcze z zamków średniowiecznych na terenie wojewódstwa rzeszowskiego // Muzeum Okręgowe w Rzeszowie, Materiały i Sprawozdania ROA za lata 1968 – 1969. – Rzeszów, 1973, s. 54 – 55.

Листування у справі с. Павлокома*

1. Афтанас Богдан. США.
Листок інформації, 22.6.99.
2. Афтанас Йосиф. Львівська область, Україна.
Листи: 18.8.99; 25.10.99.
Листок інформації 26.6.99.
3. Афтанас Роман. Львів, Україна.
Листи: 22.6.99.
Листок інформації 22.6.99.
4. Афтанас Юрій (Єжи). Польща.
Листи, фотографії, документи, метрикальний витяг:
13.12.00; 18.12.00; 27.12.00; 28.12.00; 29.12.00; 30.12.00;
31.12.00; 5.1.01; 16.1.01; 19.1.01; 20.1.01; 21.1.01; 22.1.01;
23.1.01; 25.1.01; 31.1.01; 10.2.01.
5. Афтанас-Кріль Надія. Тернопільська область, Україна.
Листок інформації 25.6.99.
6. Бак Юліян. Польща.
Листи, документи: 15.8.98; 25.8.98; 12.10.98; 16.12.98;
17.6.99. Копія листа до п. П. Дзиндра 5.12.98.
7. Барбарек-Гуцалюк Люба М. Тернопільська область, Україна.
Листок інформації 26.6.99.
8. Васараб Катерина. Тернопільська область, Україна.
Листи: 13.8.99.
Листок інформації 2.7.99.
9. Васараб-Бабяк Любов В. Україна.
Листок інформації 5.7.99.
10. Васараб-Горбаль Ірина В. Львів, Україна.
Листок інформації 5.7.99.
11. Вацяк Зеновій. Львів, Україна.
Листок інформації 19.6.99.
12. Вацяк Іван. Англія.
Листи і фотографії: 10.12.98; 14.1.99; 24.1.99; 24.1.99;
27.1.99; 10.2.99.
13. Вацяк Іван М. Кривий ріг, Росія.
Листок інформації 5.9.99.

* Всі інформації подані за прізвищами з Павлокоми. У випадку заміжніх жінок дівоче прізвище подається першим.

14. Вацяк Нестор. Львів, Україна.
Листок інформації 19.6.99.
15. Вацяк Стефан І. Львівська область, Україна.
Листи 2.5.99. Листок інформації, 2.5.99.
16. Вацяк Юліян. Львів, Україна.
Листок інформації, 19.6.99.
17. Вацяк-Бабіцька Ольга. Польща.
Листи: 23.9.99.
Листок інформації, 23.9.99; 15.11.99.
18. Вацяк-Скибіна Ганна. Україна.
Листок інформації, 19.6.99.
19. Видра-Коваль Анна. Англія.
Листи і фотографії: 1.3.99; 29.4.99.
Копія листа від брата Йосифа Видри.
20. Герилів Наталія (мати з Колясів). Львів, Україна.
Листок інформації, 24.9.99.
21. Добош-Федак Стефанія. Львів, Україна.
Листок інформації, 5.5.98.
22. Карпа Северин. Польща.
Листок інформації, 17.8.99.
23. Колянчук, Олександр. Польща.
Листи і архівні матеріяли: 4.2.98; 28.7.98; 5.10.98;
16.10.98; 16.12.98; 20.2.99; 11.3.99; 12.11.99; 27.1.00.
24. Коляса Володимир. Львів, Україна.
Листок інформації, 27.3.99.
25. Коляса Катерина. Львів, Україна.
Листи: 8.6.99. Листок інформації, 20.6.99.
26. Коляса Тарас І. Тернопільська область, Україна.
Листок інформації, 2.7.99.
27. Коляса-Басса Софія. Львів, Україна.
Листок інформації, 3.5.99.
28. Коляса-Гвоздь Дарія. Львів, Україна.
Листи і фотографії: 27.3.99.
Листок інформації, 27.3.99.
29. Коляса-Мінчукова Ганна. Білорусь.
Листи і фотографії: 20.2.99; 1.3.99; 12.4.99; 14.4.99.
Листок інформації, 20.2.99.
30. Коляса-Ясінська Ірина. Львів, Україна.
Листи: 27.3.99.
Листок інформації, 27.3.99.

31. Коштовський Богдан П. Україна.
Листок інформації, 22.6.99.
32. Коштовська-Жук Юлія Й. Польща.
Листок інформації, 5.4.99.
33. Коштовська-Федак Павліна П. Україна.
Листок інформації, 25.6.99.
34. Коштовська-Червінська Ольга Й. США.
Листи і фотографії: 23.2.88; 19.3.98; 29.3.98; 7.4.98;
10.9.98; 18.9.96; 25.9.98; 5.10.98; 27.10.98; 16.11.98;
30.11.98; 7.2.99; 21.8.99.
Листок інформації, 5.4.99. Опис с. Павлокома, 25.9.98.
35. Коштовський-Назаренко Іван-Осип. США.
Листи: 23.10.98.
36. Кріль Федір. Львів, Україна.
Листи і фотографії: 8.8.98.
Листок інформації, 8.8.98.
Денник (два зошити) з описами села Павлокома
та людей у ньому.
37. Кріль-Попівчак Наталія А. Україна.
Листи: 8.9.99.
Листок інформації, 5.7.99.
38. Курись Андрій І. Тернопільська область, Україна.
Листок інформації, 5.7.99.
39. Курись Катерина М. Кримська область, Україна.
Листок інформації, 7.8.99.
40. Курись Олег А. Тернопільська область, Україна.
Листок інформації, 5.7.99.
41. Курись Сергій Т. Кримська область, Україна.
Листок інформації, 7.8.99.
42. Курись-Бездушна Галина І. Донецька область, Україна.
Листок інформації, 7.8.99.
43. Курись-Романик Ганна. Львівська область, Україна.
Листок інформації, 26.6.99.
44. Ланчак Йосип. Україна.
Листок інформації, 5.5.98.
45. Ланчак Михайло-Степан. Англія.
Листок інформації, 5.5.98.
46. Ланчак-Гаврилко Катерина. Тернопільська область, Україна.
Листи і фотографії: 10.7.98; 7.11.98.
Листок інформації, 2.7.99.

47. Ланчак-Гульовата Марія. Львів, Україна.
Листок інформації, 5.5.98.
48. Ланчак-Дайчер Стефанія. Польща.
Листи: 18.7.98; 1.3.00; 15.4.00; 27.6.00.
Інформації про поодиноких людей, 18.7.98.
Список села з числом помордованих; 19.8.00.
49. Ланчак-Засинець Олександра. Львів, Україна.
Листок інформації, 5.5.98.
50. Ланчак-Кавенська Софія. Україна.
Листок інформації, 25.6.99.
51. Ланчак-Крохмалюк Ніна. Львів, Україна.
Листи: 18.8.99
52. Ланчак-Мартиняк Ніна А. Львів, Україна.
Листок інформації, 2.7.99.
53. Лемцьо Андрій. Львівська обл., Україна.
Листи і фотографії: 8.2.99.
Листок інформації, 22.6.99.
54. Лемцьо-Чабан Володимира. Львів, Україна.
Листок інформації, 22.6.99.
55. Маршалок Йосип В. Кіровська область, Росія.
Листок інформації, 2.8.99.
56. Маршалок-Галковська Дарія В. Тернопільська область, Україна.
Листок інформації, 2.8.99.
57. Маршалок-Федорчак Софія В.
Тернопільська область, Україна.
Листок інформації 2.8.99.
58. Михалик Іван. Тернопільська область, Україна.
Листок інформації, 5.5.98.
59. Михалик Роман. Тернопільська область, Україна.
Листок інформації, 5.5.98.
60. Михалик-Батицька Олена. Львівська область, Україна.
Листок інформації, 5.5.98.
61. Михалик-Бриль Софія. Україна.
Листок інформації, 2.7.99.
62. Михалик-Волос Мирослава. Тернопільська область, Україна.
Листок інформації, 5.5.98.
63. Михалик-Гринчук Даниїла. Тернопільська область, Україна.
Листок інформації, 5.5.98.
64. Михалик-Лесько Софія. Тернопільська область, Україна.
Листок інформації, 5.5.98.

65. Мудрик Зіновій І. Тернопільська область, Україна.
Листок інформації, 7.6.99.
66. Мудрик-Барбарек Євгенія Я. Тернопільська область, Україна.
Листок інформації, 26.6.99.
67. Мудрик-Грица Євгенія І. Україна.
Листок інформації, 2.7.99.
68. Мудрик-Кузьма Наталія. Канада.
Листи і фотографії: 6.6.00.
69. Мудрик-Ланчак Катерина І. Львів, Україна.
Листок інформації, 2.7.99.
70. Мудрик-Федаш Надія. Львів, Україна.
Листок інформації, 5.9.98.
71. Мудрик-Хімчак Катерина Й. Львів, Україна.
Листок інформації, 26.6.99.
72. Налесник Іван А. Тернопільська область, Україна.
Листок інформації, 28.6.99.
73. Несторовський Богдан Й. Львів, Україна.
Листок інформації, 26.6.99.
74. Несторовський Василь Й. Львівська область, Україна.
Листок інформації, 22.6.99.
75. Несторовський Нестор Й. Україна.
Листок інформації, 26.6.99.
76. Несторовська-Красногурська Ольга. Львів, Україна.
Листок інформації, 28.3.99.
77. Несторовська-Новак Стефанія. Львів, Україна.
Листок інформації, 26.6.99.
78. Несторовська-Обаль Наталя Катерина. Канада.
Листок інформації, 6.4.99.
79. Несторовська-Трущак Ніна Й. Львів, Україна.
Листок інформації, 26.6.99.
80. Несторовська-Федак Олександра. Львів, Україна.
Листок інформації, 5.5.98.
81. Несторовська-Чума Тетяна П. Львів, Україна.
Листок інформації, 5.7.99.
82. Пантол-Прокопович Катерина. Львів, Україна.
Листи і фотографії: 5.5.99.
Листок інформації, 5.5.99.
Метрикальний витяг.
83. Петрович Богдан І. Тернопільська область, Україна.
Листок інформації, 23.6.99.

84. Петрович Михайло І. Львів, Україна.
Листок інформації, 27.6.99.
85. Петрович Олег М. Львів, Україна.
Листок інформації, 27.6.99.
86. Петрович-Пирда Марія. Польща.
Листок інформації, 27.6.99.
87. Петрович-Припин Ірина. Львів, Україна.
Листок інформації, 27.6.99.
88. Петрович-Туранська Наталія. Львів, Україна.
Листок інформації, 27.6.99.
89. Петрович-Чечель Олена О. Львів, Україна.
Листок інформації, 27.6.99.
90. Потічний Зенон. Канада.
Листи, фотографії, документи: 6.7.97; 12.3.98; 13.4.98;
5.5.98; 26.10.98; 3.11.98; 9.12.99. 5.6.00; 10.12.00.
91. Потічна-Терлецька Антоніна.
Львівська область Україна.
Листи і фотографії: 5.5.98.
Листок інформації, 5.5.98.
92. Поточни Міхал. США.
Листи і фотографії: 7.5.84.
93. Поточна-Адамс Анна. США.
Листи і фотографії: 9.8.00.
94. Романик Нестор. Еспанія.
Листи: 2.12.98;
Листок інформації, 13.11.98.
95. Романик Орест В. Львів, Україна.
Листок інформації, 1.7.99.
96. Романик-Ворко Олександра І. Львів, Україна.
Листок інформації, 5.9.99.
97. Романик-Тарнавська Віра А. Львів, Україна.
Листок інформації, 1.7.99.
98. Саджуга-Стець Ольга. Львів, Україна.
Листок інформації, 6.7.99.
99. Саджуга-Чвалюк Віра А. Тернопільська область, Україна.
Листи: 20.8.99.
Листок інформації, 5.7.99.
100. Сидорко Ігор (мати з Романиків).
Листи і фотографії: 30.11.99; 29.1.00; 16.12.00.
Витяг з метрики, 18.6.43.

101. Сирляк Володимир. Тернопільська область, Україна.
Листи: 14.9.99.
Листок інформації, 20.6.99.
102. Сич Мирослав. Польща.
Листи і фотографії: 17.10.97.
103. Стрейко-Долбан Дарія. Канада.
Листи і фотографії: 13.8.00.
104. Терлецький Андрій В. Львівська область, Україна.
Листок інформації, 22.6.99.
105. Терлецька-Подольчак Дарія В. Львівська область, Україна.
Листок інформації, 26.6.99.
106. Троян Михайло С. Тернопільська область, Україна.
Листок інформації, 27.6.99.
107. Троян Роман А. Львів, Україна.
Листок інформації, 6.6.99.
108. Троян-Тхоровська Віра-Анна (Ірина). Львів, Україна.
Листок інформації, 25.6.99.
109. Туранський Іван (мати з Петровичів). Львів, Україна.
Листок інформації, 27.6.99.
110. Туранський Остап (мати з Петровичів). Львів, Україна.
Листок інформації, 27.6.99.
111. Федак Іван. Польща.
Листи і фотографії: 15.2.98; 11.3.98; 25.3.98; 4.5.98;
19.5.98; 17.6.98; 16.8.98; 24.8.98; 8.10.98; 2.10.98;
10.10.98; 18.10.98; 13.11.98; 28.12.98.
Списки: Список родин від «Савчини» до колонії з
числом помордованих, 13.11.98; Список села Павлокоми з
числом помордованих, 28.12.98.
Копії кореспонденції з польськими свідками: "X", 21.4.98;
"X", 24.8.98.
Копії кореспонденції з польськими владними структура-
ми: Мер м. і гміни Динів, 8.10.89 і відповідь, 6.12.89;
25.4.90 і відповідь, 9.5.90; 16.5.90; 3.7.90 і відповідь
20.7.90; Солецька рада с.Павлокома 31.5.90; Витяг з
протоколу засідання Солецької ради с.Павлокома, 9.5.90;
Воевода Перемиський, 18.1.91 і відповідь 11.2.91; Відділ
культури і мистецтва в Перемишлі, 3.1.90 і відповідь
31.1.90, та від Комітету оборони пам'яті, Перемишль,
30.3.90.
Звернення до односельчан, 8.10.90.

- Лист тов. «Надсяння» Перемиському воєводі, 19.10.90.
Анонім проти Діонізія Радоня, 18.10.98.
112. Федак Володимир М. Львів, Україна.
Листи і фотографії: 9.12.98; 2.2.99; 3.4.99; 5.6.99; 27.7.99;
29.11.99; 7.2.00; 13.4.00; 12.1.01.
Поправки до опису села та листи помордованих.
Витинки з газет.
113. Федак Володимир Ю. Львівська область, Україна.
Листок інформації, 5.7.99.
114. Федак Омелян М. Львів, Україна.
Листи і фотографії: 9.12.98; 6.8.99; 13.4.00.
115. Федак-Воробель Софія. Польща.
Листок інформації, 31. 7. 98.
116. Федак-Когут Стефанія. Канада.
Листи і фотографії: 11. 3. 99; 28. 1. 00.
Листок інформації, 5. 5. 98.
Копія листа до Ю. Карась (без дати).
117. Федак-Шпак Володимир М. Львів, Україна.
Листок інформації, 3. 8. 98.
118. Шпак Богдан С. Львів, Україна.
Листок інформації, 5. 7. 99.
119. Шпак-Васараб-Панило Софія. Львів, Україна.
Листок інформації, 5. 7. 99.
120. Яворська-Туранська Олена (мати з Петровичів).
Львів, Україна.
Листок інформації, 27. 6. 99.

Ілюстрації

Павлокімська молодь на дозвіллі. Серед них двоє братів Катерини Романик-Сидорко.	122
Родина Афтанас в Гданську у 1938 р: Від ліва, Катерина Федак, Володимир Афтанас, Геновефа Афтанас, Юрій (Єжи) Афтанас, Микола Афтанас, Іван Афтанас, стоїть Ольга Ланчак, наречена Івана Федака.	122
Катерина Федак.	123
Родина Афтанас: Анна Афтанас, дві її дочки та Андрій Саджуга. (1943).	123
Хата родини Романик (від “Нодзі”). (1943)	124
Родина Романик. Перед бабусею Катерина Романик-Сидорко. (1924)	124
Родина Потічних. Олександра і Петро з синами (від ліва) Андрієм, Петром-Йосифом і Володимиром. (1939)	125
Родина Потічних. Олександра і Петро з синами трійняками (від ліва) Андрієм, Володимиром і Петром-Йосифом. (1935)	125
Родина Потічних. Від ліва, Олександра Федак-Потічна, Катерина Федак-Потічна, Петро Потічний.	125
Іван Потічний водій у Маслосоюзі. (1938)	126
Іван Потічний. (1939)	126
Родина Коштовських. Від ліва: Анна, Юлія, Павліна Васараб з Марією на руках, Іван, Йосиф.	127
Родина Коштовських. Сидять з ліва: Йосиф Коштовський, Розалія, Анна, біля неї дочка Марія. Стоять зліва: Юлія, Іван, Йосифа дочка Петра, Ольга.	127
Северин Федак. (30-ті роки)	128
Михайло і Софія Федак. (30-ті роки)	128
Родина Бельців і Коштовських. Сидять від ліва: Катерина Белец з сином Владзьом, Катерина Белец з внучкою Катериною Мудрик, Юлія Коштовська, Ян Белец, нн Белец, Іван Коштовський, Анна Коштовська, Ольга Коштовська. Стоять з ліва: Станіслав Белец, Йосиф Коштовський. (1932)	128
Ангелина Уляновска. (1942)	129

Шпаки і Пантоли. Сидять з ліва: Богдан Шпак з сином Любо- миром-Андрієм, дружина Софія з дочкою Наталкою, Розалія Мудрик-Шпак з Коштовських з правнукою Дарією, Йосиф Пантол. Стоять з ліва: Дарія Кріль, дочка Антона Кріля, Катерина Пантол, Юлія Шпак, Ева (від «Якимця»), Ірина Кріль-Шпак.	129
Володимир Шпак. (30-ті роки)	129
Родина Вацяк. Сидить Стефа Вацяк з Ярославом сином Софії. Стоїть двоюрідний брат Антон Вацяк, та Розалія Вацяк.	130
Северин Стець і Михайло Ланчак.	130
Микола Сльончка.	131
Пантол Володимир з родиною.	131
Надія Коштовська замордована НКВД у Львові	131
Андрій Коштовський, колишній Війт Павлокоми.	132
Софія Федак і Йосип та Орест Романики. (40-і роки)	132
Родина Федак. Сидять Марія і Дмитро. Стоять Софія та Іван з сином Володимиром. (1944)	132
Андрій Коштовський з внукою.	132
Марія і Ізидор Стрейко. (1933)	133
Родина Налесник. Перший ряд з ліва: Йосиф, Любомир, Михайло. Другий ряд з ліва: Іван, Стефа, Ангелина, Антон, Ольга.	133
Зліва. Станислава Саджуга, Михайло Налесник, Осипа Саджуга.	134
Родина Андрія Мудрика в Павлокомі	134
Катруся Пантол-Прокопович. (1943)	134
О. Володимир Лемцьо з дружиною Наталею і сином Андрієм. (1942)	164
Церква. (1942)	165
Дзвінниця, сучасний вид. Все, що залишилося після церкви.	165
Запрестольний образ Св. Покрови.	166
Интер'єр церкви. На правій стіні знищений тризуб у терновому вінці. (1961)	166
Знищений іконостас. Ікона Св. Миколая. (1961)	166
Одна із стін. Образ Св. Анни. (1961)	167
Интер'єр церкви. На правій стіні знищений тризуб у терновому вінці. (1961).	167

Знищений іконостас. Ікона Св. Миколая. (1961)	167
Будинок школи. (1990)	168
Руїни церкви.	168
Дехто із цих дітей загинув у погромі, як Олег Федак (другий ряд, перший зліва).	179
Павлокімські діти перед школою. З цієї групи залишилися живими лишень дві дівчини: Люба Коляса і Люба (?).	179
Олеся Несторовська (від «Куча») з синами Богданом і Нестором. Стефа (від «Куча») в білому та син сестри Анни. На задньому плані з ліва, Марія Мудрик (з «Лисаківки»), Геня Мудрик (від «Куча»), біля неї брат Роман Мудрик.	180
Зліва: Володимир Потічний, Андрій Потічний, Дарія Карпа, Петро-Йосиф Потічний. На тлі сценічних декорацій у читальні. (1936)	180
Капличка в с. Володж де затрималися перемерзлі діти вигнані з с. Павлокома у березні 1945 року	180
Олена Федак-Потічна.	304
Іван Федак.	304
Ольга Коштовська-Червінська.	304
Олена (Олександра) Федак-Потічна.	304
Павлокома з Гуцової скали. (1998)	305
Павлокома-Джулівка.	305
Павлома зза Сяну.	306
Павлокома з Гуцової скали. (1998)	306
Юзеф Бісс «Вацлав». Поручник АК, керівник вбивників.	473
Новий цвинтар. (1944). Могила родини Коляса. Після 1945 року цей цвинтар заорано. На ньому було поховано біля сорок осіб, між ними і Микола Левицький, учитель в с. Павлокома.	477
Діонізій Радонь підготовляє насипи на трьох братніх могилах. (1995)	477
Центральна братська могила. Одна із трьох. (1995)	478
Друга братська могила. (1995)	478
Хрест на старому цвинтарі. (1961)	478
Панахида у 1995 році. Відправляє о. мітрят Степан Дзюбина.	479

Панахида у 1995 році. В центрі Іван та Володимир Федаки.	479
Група Павлокімців після посвячення цвинтаря та новопосвячених хрестів у 1998 році.	480
Три хрести, які символізують три братніх могили. Після посв'ячення у 1998 році.	480
Група Павлокімців під хрестами у 1998 році. Зліва від хреста, з бородою, Голова Фундації Павлокома Зенон Потічний. Справа з бородою, Андрій Жук, член управи.	481
Діонізій Радонь в розмові з членами Фундації Павлокома. Зліва, Богдан Федак, Петро Й. Потічний, Діонізій Радонь, Теофіль Бак, Зенон Потічний.	481
Ярослав Добош. Рим.	489
Петро-Йосиф Потічний. Після рейду УПА. Німеччина. (1947)	489
Осип Добош. Англія.	489
Володимир Федак (Дмитро Кріль) з дружиною Мартою. Східна Німеччина.	489
Андрій Курись. Німеччина. Після рейду УПА. (1947)	490
Володимир Федак і сини (справа) Зігфрід і Рольф. Син Зігфріда, Торфсон. Східна Німеччина. (1978)	490
Іван Коштовський (Осип Назаренко). Після рейду УПА. Німеччина. (1947)	490
Йосиф Барбарек з синами. Сидить сестра Катерина, яка живе в Миколаєві. Бельгія.	490
Родина Коваль-Видра. Михайло Коваль з дружиною Анною, з Видрів, та дітьми. Англія.	491
о. Василь Паславський, Осип Добош і Анна Коваль-Видра. Англія.	491
Іван Вацяк з родиною. Англія.	492
Катруся Потічна з Олександром і Аріянкою, дітьми Адріани. Канада.	492
Іван Вацяк в армії Андерса. (1945)	492
50-ліття трагедії с. Павлокома. Зліва: Андрій Потічний, НН, Дарія Стрейко-Долбан, Володимир Потічний, Уляна Кош- товська-Говера, Наталя Мудрик-Кузьма, Стефа Федак-Когут, Ольга Коштовська-Червінська, Ольга Налесник-Дусь, Богдан Федак. Канада. (1995)	493
Від ліва: Володимир, Андрій і Петро-Йосиф Потічні.	

Спільне 65-ліття. Канада. (1965)	493
Родина Потічних. Канада.	494
Родина Потічних. Зліва: Анастасія (Надька), Володимир, Антоніна, Андрій, Тамара, Петро-Йосиф. Сидить Олександра. Канада	494
Родина Потічних: Перший ряд зліва: Адріана, Ірина, Олександра, Леся, Дарія. Стоять від ліва: Євген, Петро, Юрко, Катруся. Сидить Олександра Потічна. Канада.	494
Катруся Потічна-Стефанюк. Канада. (1957)	495
Євген Потічний. Канада.	495
Аріяна-Олександра-Ірина Потічна. Канада.	495
Олександр-Петро Потічний. Канада.	495
Адріана Потічна. Канада.	495
Стефан Мудрик, Софія Мудрик-Коштовська-Дзинав, П. Й. Потіч- ний, Уляна Коштовська-Говера, Юрій Дзинав.	496
Родина Долбан: від ліва, Олег, Маруся, Богдан, Дарія Стрейко-Долбан, Ілля. Канада. (1999)	496
Петро Й. Потічний у Морській Піхоті США в Кореї. (1952)	496
Назар Стрейко в розмові з князем Чарлзом. Англія.	496
Сидять від ліва: Стефа Мудрик (від «Куча»), Наталія Мудрик-Кузьма, Назар Стрейко. Стять від ліва, Софія Мудрик-Коштовська-Дзинав, Оль-га Мудрик-Голубко, Дарія Стрейко-Долбан. Канада.	496
Родина Поточних у Флінті, Мічіган, США.	497
Весілля Івана Коштовського (О. Назаренка). Від ліва: Іван Налесник, Володимир Мудрик, Ярослав Вацяк. Посередині молоді: Осип і Марія Назаренко. США.(1953)	497
Від ліва: Роман Лазор, Тамара Сидорик-Потічна, Петро Й. Потічний, Христина Телепко-Лазор. США. (1957)	497
Від ліва: НН, Йосиф Налесник (від «Штоса»), Юліан Потічний, Андрій Вацяк, Йосиф Налесник (від «Ваня»). США. (1956)	498
Андрій Вацяк з дружиною Олею і дочкою Валею. США.	498
Анастасія і Володимир Потічний. Польща.	498
Весілля Івана Коштовського (О. Назаренка). Зліва: Володимир Мудрик, Ярослав Вацяк, Іван Коштовський, Іван Налесник.	498

Сидять зліва: Ольга Вацяк, Катерина Несторовська, Дарія Федак, Наталка Саджуга, Стефа Федак. Стоять зліва: Ярослав Вацяк, Володимир Саджуга, Северин Саджуга, Юліан Афтанаас, Северин Карпа. На «одзисканих», Польща.	499
Антоніна і Андрій Потічний. Польща.	499
Родина Вацяк. Зліва Катерина Вацяк, Йосиф і Оля. Польща.	499
Родина Туцьких: Юлія Мудрик-Туцька, Оксана, Тимко. Польща.	500
Сидять з ліва: Дарія Стрейко, Зенон Сльончка, Назар Стрейко. Стоять з ліва: Ольга Налесник-Сльончка, Ангелина Налесник, Йосиф Сльончка. Польща.	500
Зліва: НН, Дарія Федак-Головата, Стефанія Сльончка, Наталія Мудрик-Кузьма, Володимир Сльончка. На «одзисканих». Польща.	500
Зліва: Юлія Коштовська-Жук, Софія Мудрик-Коштовська- Дзинав. Польща.	500
Зліва перший ряд: Марія Мудрик-Федак-Дзендзя, Олеся з «Несторівки», Оріся Коштовська-Кук, Софія Мудрик- Коштовська-Дзинав, Уляна Коштовська-Говера. Зліва другий ряд: Богдан Федак, Дарія Федак-Головата, Володимир Потічний. Польща.	501
Зліва: Андрій Мудрик, Оксана Туцька, Богдан Федак. Польща.	501
Діонізій Радонь з дружиною, дочкою і сином.	501
Зліва перші два ряди: Ольга Коштовська-Червінська, Володимир Федак, його внука, Іван Федак, нн, Петро Й. Потічний, Софія Федак-Воробель, нн, Стефа Федак-Когут, Уляна Коштовська-Говера. Перемишль (1998)	501
Іван Ланчак. Польща.	502
Стефа і Юрій Коштовські.	502
Марія (Марися) Федак з внуками. Польща.	502
Родина Федак: Зліва нн, Йосиф, Ігор, Марія.	502
Юліан Несторовський з дружиною Ганною та дітьми Катериною і Богданом. Польща.	502
Стефа і Юрій Коштовські.	503
Зліва: Данило Кріль, Василь Коляса, Данило Федак, Володимир Федак-Шпак. Львів.	503

Зліва. Катерина Мудрик-Михалик, Надія Кріль, мама Надії, Стефанія Федак-Когут, Володимир Когут, Надія Ланчак, Василь Коляса, Катруся дочка Надії, чоловік Марії Мудрик, Марія Мудрик, Данило Кріль. Діти зліва: Зеня Когут, Славик син Катрусі, Оксана Кріль. Львів. (1967)	503
Сидять зліва: Данило Кріль з дочкою Оксаною, Зеня Когут, Василь Коляса з дочкою Світланою. Стоять зліва: Катерина Михалик, Марія Вандас, Володимир Когут, нн, Надія Кріль, Михайло Ланчак, Стефанія Федак-Когут, Любка Коляса, Петрина Коляса. Львів. (1967)	503
Сидить Василь Коляса. Стоять зліва: Катерина Коляса, Софія Коляса, Катерина Добош, Петрина Коляса (жінка Василя), Надія (дочка Катерини). За нею стоїть Володимир Федак-Шпак. Решта неznані. Україна.....	504
Анна Потічна з дочкою Надією Старик та внукою. Львів. (1970)	504
Родина Мінчукових: Анна Романик-Мінчукова, Анатолій Мінчуков, Павло та Микола сини. Білорусь.	504
Сидять зліва: Катерина Васараб-Коляса, Ольга Вацяк-Федак. Стять зліва: Юліан Вацяк, його друга жінка Софія Коляса-Вацяк, Тарас Коляса, дочка Софії Орися, з самого права, Любомир і Нестор сини Ю. Вацяка. Україна.	504
Микола Коляса з друзями. Львів.	504
Сидять зліва: Катерина Васараб-Коляса, Ольга Вацяк-Федак. Стять зліва: Юліан Вацяк, його друга жінка Софія Коляса-Вацяк, Тарас Коляса, дочка Софії Орися, з самого права, Любомир і Нестор сини Ю. Вацяка. Україна.	504
Катерина Романик-Сидорко. Львів.	505
Федір Кріль. Львів.	505
Одарка Романик-Гвоздь. Львів.	505
Орест Романик.	505
Перший ряд зліва: Олександра Федак-Мудрик, Марія Коштовська-Федак, Богадан Федак. Другий ряд зліва: Ольга Вацяк-Федак, та її дочка. Решта неznані. Тернопільщина. (1960)	506
Перший ряд зліва: Олександра Мудрик, Андрій Несторовський, Орися Коляса. Другий ряд зліва: Софія Вацяк з внукою Світланою, Анна Радонь, Катерина Коляса, Марія Ланчак. Третій ряд зліва: Іван Ланчак, Ірина Ланчак-Коляса, Софія Ланчак-Кавенська. Четвертий ряд зліва:	

Юліян Вацяк, Антон Несторовський, Володимир	
Мудрик, Тарас Коляса. Тернопільщина.	506
Валентина Сидорко, Ігор Сидорко, Дара сестра	
Валентини. Львів.	506
Зліва: Софія Потічна-Карпа, Антоніна Потічна-Терлецька,	
Петро Терлецький. Львів.	507
Наталка Стець-Вацяк і Стефан Вацяк. Самбір.	507
Богдан Видра. Україна.	507
Софія Михалик-Лесів. Україна.	507
Оля Михалик-Батицька з чоловіком і сином. Україна.	507
Йосиф Видра з Родиною. Україна.	508
Зліва: Омелян Вацяк, Софія Коляса-Вацяк, Богдан Федак,	
Нестор Вацяк, син Юліяна і Ксені Вацяк, Ольга Вацяк з	
чоловіком, Степан Вацяк, Віра Саджуга-Чвалюк, Тарас	
Коляса, Михайло Онишкевич (муж Ірини Васараб),	
Юліян Вацяк. Україна.	508
Антон Михалик з дружиною Катериною	
Мудрик-Михалик та дітьми Романом,	
Олею (Ольгою) та Уляною.	508
Катерина Мудрик-Михалик. Тернопільщина.	508
Володимир Федак-Шпак з дочкою Лілею. Львів.	508
Катерина Мудрик і Катерина Шпак-Федак. Львів.	508
Сидять: Віра Саджуга-Чвалюк, Люба Стець-Кравчук,	
Марія Федак, Ольга Вацяк-Федак. Стоять зліва: Леся	
Федак, Богдан Федак з дочкою Софією, Зенон	
Мудрик, Данило Федак, Северин Стець, Катерина	
Стець, Катерина Коляса. Україна.	509
Неідентифіковані Павлокімці в с. Зубів,	
Тернопільщина.	509
Родина Петрович. Іван Софія Ланчак-Петрович, дочка	
Мирослава та сини Йосиф, Богдан, ...?	
Тернопільщина.	509
Перший ряд зліва: Наталя Стець-Вацяк, Степан Вацяк,	
Євгенія Петрович. Другий ряд з ліва: Жеребецька	
з дочкою Галею, Юлія Шпак дружина Філька з сином	
Олегом. Третій ряд: Михайло Петрович, Розалія	
Коляса-Мудрик, Ольга Вацяк, Богдан Федак, Софія	
Ланчак-Кріль. Україна.	509
Володимир Налесник. Львів.	510
Катерина Ланчак-Гаврилко. Тернопільщина.	510

Перший ряд зліва: Ірина, дочка Катерини Васараб, Надя і Богдан, діти Ольги Несторовської-Красногурської, Галина дочка Катерини Васараб і Юліяна Дзівіка, Оріся дочка Софії Коляси і Сташка Потічного.	
Другий ряд зліва: Марія Ланчак, Розалія Ланчак, Антон Несторовський, Катерина Васараб, Євгенія Ланчак.	
Третій ряд зліва: Ольга Несторовська-Красногурська, Олександра Несторовська, Любомира Коляса, Софія Ланчак, Олександра Ланчак, Любомира Стець.	
Павлокімці в с. Сушин, Тернопільщина.(1958).	510
Розалія Мудрик-Налесник-Ланчак з дочкою Олександрою Налесник-Гуменчук. Україна.	510
Сидять зліва: Софія Коляса-Вацяк, Віра Сджуга-Чвалюк з дочкою Надею, Омелян Федак з Лесею Федак (Сагаль), Марія Федак, Михайло Федак, Богдан Федак з Софією Федак (Сосняк). Стоять зліва: Юліян Вацяк, Ольга Вацяк-Федак, Катерина Стець, Анна Саджуга, Данило Федак, Уляна Стець. Україна.	511
Родина Коштовських. Сидять зліва: Софія Коштовська, Ганна Коштовська, Катерина Коштовська. Стоять з ліва: Ніна дочка Софії, Стефа Коштовська, дочка Ганни Коштовської. Україна.	511
Родина Коштовських. Сидять зліва: Ганна Коштовська з дочкою, її чоловік Василь, Олександра Коляса, брат Ганни з Англії, Йосиф. Стять зліва: Маріка, дочка Ганни, Стефа Коштовська, Катерина Коштовська, Олена «з-за ліса». Україна.	511
Омелян Федак. Львів.	512
Володимир Федак. Львів.	512
Родина Коляса. Сидить Катерина Васараб-Коляса. Біля неї стоїть Оріся дочка Софії Коляси та Сташка Потічного. Стоять зліва: Леся Коляса-Коваленко, Тарас Коляса, Люба Коляса, Софія Коляса-Вацяк, Юліян Вацяк. Тернопільщина.	512
Родина Коляса. Одна із сидячих Оріся Коляса. Стоять зліва: Софія Коляса-Вацяк з внукою, Юліян Вацяк, Катерина Васараб-Коляса, Антон Несторовський, Анна Васараб-Радонь, незнаний, Катерина Васараб, Тарас Коляса. Тернопільщина.	512

Показчик

- Австралія, 286, 288, 289, 294, 295, 296, 298, 313, 326, 331, 355, 362, 375, 414, 437
- Австрія, 37, 171, 313, 346, 352
- Австро-Угорська імперія, 33
- Австро-Угорщина, 39, 175, 184, 281
- Автанас Андрій, 44, 52, 85
- Автанас Іван, 45
- Автанас Михайло, 45, 52, 59, 76, 85
- Автанас Сенько, 60
- Автанас Сеньчиха, 45, 52
- Автанас Стефан, 60, 86, 110
- Авшіц, 371
- Адріанович Леонтій, 155
- Алфішова Катерина, 228
- Америка, 328, 350, 479
- Англія, 156, 282, 283, 284, 288, 290, 293, 296, 313, 320, 328, 356, 359, 364, 425, 430
- Андерс, 282, 283, 284, 356, 359, 364, 400, 436, 479
- Андрійович Андрій, 352
- Антарктида, 7
- «Антко Кішка», 294, 300, 348, 456
- Аргентина, 288, 334, 380, 424
- Архіпова Алла, 402
- Асіз, 337
- Атілла, 20
- Африка, 7
- Афтанас Анастасія, 325, 443
- Афтанас Андрій, 41, 47, 92, 95, 97, 99, 102, 106, 107, 112, 115, 119, 229, 286, 307, 362, 363, 431, 443, 453, 454
- Афтанас Анна, 272, 275, 307, 324, 367, 399, 443
- Афтанас Антон, 282, 286
- Афтанас Войтек, 255, 307, 437, 443
- Афтанас Войцех, 257, 282, 286, 437, 438
- Афтанас Володимир, 229, 275, 282, 286, 287, 307, 325, 399, 443
- Афтанас Григорій, 229, 324
- Афтанас Дмитро, 229
- Афтанас Ева, 325, 443
- Афтанас Іван, 285, 443
- Афтанас Йосиф, 286, 325, 443
- Афтанас Катерина, 225, 229, 270, 286, 307, 315, 322, 373, 399, 435, 438, 443
- Афтанас Марія, 223, 224, 225, 226, 227, 229, 274, 286, 287, 319, 325, 337, 353, 363, 399, 425, 443, 454
- Афтанас Микола, 229
- Афтанас Михайло, 47, 62, 64, 66, 69, 74, 78, 80, 83, 93, 96, 103, 110, 112, 115, 275, 287, 307, 325, 378, 443
- Афтанас Надія, 286, 317
- Афтанас Нестор, 229
- Афтанас Олександра, 438, 443
- Афтанас Ольга, 286
- Афтанас Осип, 194
- Афтанас Параскевія, 357
- Афтанас Петро, 353
- Афтанас Розалія, 225, 226, 227, 228, 322
- Афтанас Роман, 325, 443
- Афтанас Северин, 438, 443
- Афтанас Сенько, 41, 63, 65, 67, 74, 77, 79, 81, 83, 105, 110, 115, 119
- Афтанас Сеньчиха, 92, 93, 98, 101, 112, 115
- Афтанас Софія, 286, 329, 367, 443
- Афтанас Степан, 275, 307
- Афтанас Стефан, 317, 325, 357, 431
- Афтанас Теодор, 229, 307, 357
- Афтанас Федір, 357, 443
- Афтанас Юлія, 272

Афтанас Юрій, 229
Афтанас Яків, 367
Афтанас Ярослав, 286, 325, 443
Афтанас-Саджуга Юлія, 286

Бабец Ганна, 339, 427
Бабик Марія, 415
Бабяк Стах, 372
Базюк Люба, 379, 411
«Базька», 342, 389, 451
Байда Марія, 266
Байдаш Франциска, 223
Бак Юліян, 481
Балкани, 21
Балтімор, 334
Банась Антон, 348
Банась Віцек, 280, 359
Банась Катерина, 227
Банась Флоріян, 473
Банась Юзеф, 468
Банась Ян, 163, 473
Бантович Василь, 155
Барабарек Михайло, 101
Барабаш Мирон, 10
Барбарек Александра, 278
Барбарек Андрій, 229, 360
Барбарек Анна, 307, 360, 443
Барбарек Володимир, 268, 382, 383, 443
Барбарек Іван, 41, 104, 107, 115, 119
Барбарек Йосиф, 229
Барбарек Марія, 229
Барбарек Михайло, 41, 45, 52, 93, 96, 100, 107, 112, 115, 119, 229, 278, 287, 298, 307, 370, 371, 443
Барбарек Олександра, 334, 454
Барбарек Панько, 41, 107, 119
Барбарек Северин, 229, 334
Барбарек Софія, 229
Барбарек Теодозія, 351
Барбарек Тетяна, 332
Барбарек Федір, 115, 119
«Барбареківка», 308, 341, 446
Бардзяк Казимира, 228
Баричкі, 19

Бартківка, 25, 26, 34, 35, 137, 150, 151, 163, 208, 227, 228, 234, 279, 312, 327, 344, 360, 363, 386, 400, 460, 468
Бартківчанка Кароліна, 374
Басараб Федір, 41, 104, 107, 115
Басса Дмитро, 375
«Басура», 307, 419, 444, 445, 469
Батицький Євген, 402
Батятичі, 422
Бауцен, 338
Бахів, 466
Бахір, 109, 160, 207, 228, 296
Бахірці, 6, 137
Башня Дільна, 377
Беднаж, 112
Бенциєр М., 255
Бера Михайло, 335
Бера Параскевія, 335
Бережанський район, 321
Березів, 141, 151, 174, 189, 194, 198, 199, 200, 316, 318, 414, 453
Берцьо Дмитро, 60, 62, 65, 67, 69, 110
Бескровна Олександра, 381
Беш З., 458, 465, 477
Бєга Іван, 74, 77, 79, 81, 83, 110
Бєлець Ангеліна, 258
Бєлець Андрій, 255
Бєлець Анеля, 430, 444
Бєлець Анна, 287, 430, 431, 443
Бєлець Антоніна, 307
Бєлець Владислав, 258, 279, 281, 282, 307, 411, 415, 430, 443, 472
Бєлець Владислава, 280
Бєлець Катерина, 225, 261, 415, 417, 444
Бєлець Марія, 225, 255
Бєлець Олександра, 387
Бєлець Олена, 430, 444
Бєлець Станіслав, 279
Бєлець Станіслава, 453, 468
Бєлець Сташко, 389, 403
Бєлець Ян, 281, 307, 414
Бельск, 345

Бельц Анна, 258
 «Бельць», 282, 307, 414, 444
 «Бздзьон», 287, 307, 322, 373
 Бирас Дмитро, 74, 76, 83, 110
 «Бистрий», 298, 334
 Битом, 415
 Бібрка, 372
 «Бігун», 299, 351
 Білогорща, 339, 408, 427
 Білорусь, 377
 «Бімбас», 288, 308, 375, 445
 Бімбас з Закуття, 270, 288, 308, 375, 445
 Бірча, 154, 156, 300, 381, 428
 Біс Юзеф, 28, 441, 443, 458, 463
 Бітоль, 288
 Блажей Мазур, 34
 Блажейовський Дмитро, 152
 Бланівка, 61, 63, 65, 68, 70, 110
 «Близнюк», 295
 Бобер Галина, 405
 Боднар Іван, 45, 52
 «Боднарівка», 307, 337, 341, 353, 443
 «Божекохани», 436, 446
 «Божекоханий», 308
 Бознанський Юзеф, 34, 53, 139
 Бознаньські Йозеф, 27, 111
 Бознаньські Юзеф, 40, 84, 85
 Бойцун Кунегунда, 393
 Болеслав Хоробрий, 21
 Болоня, 34, 35, 100, 141
 Борятин, 155
 Борщів, 402
 Бочан Михайло, 336
 Бразилія, 395
 Братковичі, 413
 «Брацісь», 308, 314, 445
 Бриль Богдан, 369
 Бровницький, 55
 Бродовіч Едвард, 157
 Бруклін, 361
 Брюховичі, 378, 410
 «Бувалівка», 311, 323, 324, 329, 330, 358, 452
 «Буда», 287, 307, 422, 444
 Будинкевич Володимир, 422
 Буенос-Айрес, 412
 Буйдаш Франциска, 223
 Булдис Анджей, 285
 Булдис Владислав, 280
 Бура Агнес, 224
 Буремокіно, 397
 «Бурко», 307, 337
 Бурко Анджей, 279
 Бурко Андрій, 360, 361
 Бурко Катерина, 273, 314
 Бурко Михайло, 172
 Бурко Павел, 279, 281, 307, 313
 Бурко Петро, 273, 279, 287, 307, 337
 Бурко Юзеф, 287, 297
 «Бурлака», 298, 414
 Буткевич Володимир, 376
 Вандас Анна, 382
 Вандас Катерина, 226, 274, 316
 Вандас Марія, 269, 307
 Вандас Михайло, 269
 «Вандаска», 284, 307, 345, 373, 382, 446
 «Ваньо», 292, 309, 365, 431, 447
 Ваньо Перевізник, 46, 48, 86, 113
 Варварівка, 419
 Варшава, 199, 284, 332, 348, 417, 424, 439, 477
 Васараб Андрій, 174, 261, 414, 444
 Васараб Анеля, 415, 416
 Васараб Анна, 388, 435, 444
 Васараб Антон, 267, 307, 384, 387
 Васараб Антоніна, 326
 Васараб Василь, 422, 444
 Васараб Володимир, 298, 307, 372, 414, 423, 444
 Васараб Іван, 268
 Васараб Катерина, 260, 263, 287, 307, 320, 355, 359, 366, 406, 422, 433, 444
 Васараб Катерини, 317
 Васараб Кость, 60, 62, 65, 67, 69, 74, 77, 79, 81, 83, 110

Васараб Марія, 285, 307, 337, 359, 388, 422, 444, 454
 Васараб Микола, 184, 186
 Васараб Михайло, 193, 422, 444
 Васараб Наталія, 387, 444
 Васараб Олекса, 45, 47, 52, 86, 93, 98, 99, 112, 115
 Васараб Ольга, 388, 444
 Васараб Пех, 60, 62, 65, 67, 69, 74, 77, 79, 81, 83, 110
 Васараб Софія, 287, 388, 444
 Васараб Стефан, 60, 62, 65, 67, 69, 110
 Васараб Тарас, 388
 Васараб Федір, 119
 Васараб Ярослав, 423, 444
 «Васарабка», 395
 Васильків, 21
 Васусь Анна, 385
 Васусь Стефан, 385
 Вах Антоніна, 34
 Вахрушево, 381
 «Вацлав», 28, 441, 443, 458, 463
 Вацлавуфка, 463
 «Вацяк», 282, 284, 287, 298, 307, 346, 357, 444, 456
 Вацяк Андрій, 203, 287, 404
 Вацяк Анна, 307
 Вацяк Антон, 282, 287
 Вацяк Володимир, 282, 287, 346, 404, 405, 444
 Вацяк Гнат, 44, 51, 95, 96, 101, 115
 Вацяк Іван, 41, 105, 107, 115, 119, 264
 Вацяк Йосиф, 307, 356, 358, 359, 444
 Вацяк Катерина, 263, 354, 398, 404, 419, 420, 444, 454
 Вацяк Лучка, 358
 Вацяк Марія, 314
 Вацяк Михайло, 263, 307, 404, 405, 419, 420, 444, 469
 Вацяк Олена, 444
 Вацяк Ольга, 287, 346, 398, 406
 Вацяк Розалія, 354, 398
 Вацяк Северин, 346, 444
 Вацяк Сенько, 47, 60, 62, 64, 66, 69, 73, 75, 78, 80, 82, 86, 92, 110, 112, 115
 Вацяк Степан, 307
 Вацяк Стефан, 255, 287, 346, 349, 354, 404, 405, 419, 444
 Вацяк Стефанія, 419
 Вацяк Юліян, 203, 282, 307, 354, 357, 406, 421, 456
 Вацяк Ярослав, 298, 398
 Вацяк Яцек, 60, 62, 65, 67, 69, 74, 76, 79, 81, 83, 110
 Века Ян, 469
 Велика Морава, 21
 Великі Бірки, 370
 Великі Лучки, 380
 Венглівка, 207
 Венгльовський П., 201
 Венгри, 162
 Вендрусівка, 73, 75, 78, 80, 82, 110
 Вепр, 20
 Вербова Пелагія, 229
 Вербовий Іван, 119
 Веремкович Феліціян, 380
 Веретинський Шимек, 60, 62, 64, 67, 69, 110
 Верховська Анастасія, 347
 Верховська Ева, 288, 404, 444
 Верховська Розалія, 229
 Верховська Софія, 288
 Верховська Стефанія, 288
 «Верховський», 288, 404, 444
 Верховський Андрій, 288, 307, 404, 444
 Верховський Володимир, 288, 404
 «Верховські», 307
 Вест Вірджінія, 432
 «Видра», 307, 382, 444
 Видра Анна, 288
 Видра Богдан, 273
 Видра Василь, 318
 Видра Володимир, 229, 382, 444
 Видра Григорій, 312
 Видра Іван, 269

Видра Марина, 318
 Видра Марія, 273, 307, 313, 444, 454
 Видра Ольга, 444
 Видра Прокоп, 119
 Видра Розалія, 382, 444, 461, 462
 Видра Стефан, 44, 47, 52, 85, 92, 95, 102, 112, 115
 «Видрівка», 283, 290, 293, 300, 309, 310, 345, 389, 447, 449, 456, 468
 Видрівка, 267, 283, 290, 293, 300, 309, 310, 389, 438, 447, 449, 456
 Викоти, 157
 Винники, 372
 Вислок Великий, 172
 Вислок, 23, 339, 427
 Висоцьке Нижнє, 155
 Витрикаш Олекса, 73, 76, 78, 80, 82, 110
 Візенберг, 411
 «Війт», 310, 343, 344, 350, 407, 449, 451
 Вільшани, 208
 Вільшаниця, 420
 Вінніпег, 10
 Вінницький Едвард, 172
 Вітошинська Марія, 390
 «Віцко», 163
 «Вобшар», 291, 309, 345, 369, 384, 447
 Вовк Валентина, 419
 Возна Петронеля, 376
 «Войтек», 291, 307, 443
 «Войтек Афтанас», 282, 286, 437
 Войтович Андрій, 260, 307, 421, 456
 Войтович Ганна, 336
 «Войтусьова», 285, 311, 322, 468
 Воленін Анна, 418
 Волинь, 33, 349
 «Волісь», 425, 430, 447
 Володар, князь, 21
 Володимир, князь, 21
 Волос Василь, 402
 Воля Володзька, 300, 301, 365
 Воля Гамулецька, 380, 381
 Воркута, 317
 Воробель Йосиф, 345
 «Воробчик», 300, 335
 Вraith Леіса, 385
 Вротняк Людвісь, 163
 Вроцлав, 156, 299, 334, 361, 362, 374, 396, 431
 Врубель Софія, 478
 «Вунсатий», 282, 284, 309, 366, 386, 399, 406, 410, 429, 446
 Габеля Пазя, 467
 Гаврилко Тарас, 393
 Гадзевич Ольга, 202
 Галицьке Намісництво, 142
 Галицько-Волинське князівство, 22
 Галичина, 25, 33, 36, 37, 38, 39, 138, 141, 171, 174, 184, 231, 233, 234, 237, 296, 326, 341, 356, 371, 374
 «Галка», 301, 358, 405
 Галковський Зеновій, 397
 «Гандляр», 421, 450
 Гарас Стефан, 60, 62, 64, 67, 69, 73, 76, 78, 80, 82, 110
 «Гарасівка», 264, 284, 291, 308, 309, 339, 352, 401, 446, 456
 «Гарендарка», 360, 401
 Гарта, 20, 163, 471
 Гвоздь Петро, 377
 Гвоздь Роман, 377
 «Гелюня», 346
 Герилів Євген, 406
 «Гірка», 293, 295, 311, 400, 407, 409, 410, 450, 451
 «Гірки», 290, 309, 330, 333, 348, 364, 368, 373, 406, 447
 Гірняк Марія, 361, 363
 Гірняк Павло, 363
 Гладиш Михайло, 60, 62, 65, 67, 69, 74, 77, 79, 81, 83, 110
 Гладиш Тимко, 48, 87, 97, 98, 99, 112, 115, 119
 Гладиш Томко, 93
 Глідне, 185, 190
 Глудно, 185
 Говер Микола, 381

Головатий Богдан, 339, 427
 Гомель, 377
 «Горб», 353, 407, 419, 423, 433
 Горбаль Мирослав, 372
 «Горбівка», 282, 284, 288, 298, 299, 307, 354, 388, 445
 Горбівка, 284, 388
 «Гордий», 298, 301, 355, 362, 374, 427
 Горинь, 20
 «Город», 308
 «Городиска», 22
 Городок, 23
 «Горох», 300, 318
 «Грабар», 319
 Грабник, 35, 99
 «Гребля», 282, 290, 299, 308, 350, 408, 432, 456
 «Греди», 299, 309, 343, 355, 369, 387, 407, 415, 416, 456
 Григорій Єгомость, 55
 Гринчук Василь, 402
 Гринь Петро, 336, 412
 Грица Степан, 429
 «Грицко», 387
 «Громенко», 298, 299, 300, 335, 351, 355, 356, 381, 398
 Грохи, 352
 Грушево, 5, 25, 35, 98, 99
 Грушівка, 299, 300, 386
 «Грушка», 310, 316, 327, 328, 352, 367, 383
 Гук Михайло, 156
 Гульоватий Петро, 430
 Гуманенко Леся, 376
 «Гупало», 300, 374
 «Гусак», 299, 356, 396
 Гута, 207, 323, 355
 Гуцалюк Андрій, 370
 «Газда», 310, 342
 Гайдамов Юзеф, 479
 «Галерія», 293, 347
 «Гарануша», 333, 373, 407
 Гвіждило Шимон, 34
 Гданьськ, 365, 367
 Гдиня, 286, 367
 «Гжондзель», 310, 341
 Гнежховський Василь, 34
 Греці Рітус, 34, 92
 Гричило Анна, 432
 Гула Богдан, 336
 Гула Тарас, 336
 Гулячек Андрій, 478
 «Гурка», 468
 Гуруля Петро, 34
 Гутонаж Михайло, 34
 «Гуц», 285, 307, 340
 Гуц Франьо, 285, 307, 340
 «Гуцова скала», 339, 382, 447
 Далекий Схід, 380
 Данилюк Леся, 335
 Данилюк Мирослава, 335
 Дарахів, 349
 Демчишин Іван, 140
 Демчук Дарія, 390
 Денов, 20
 «Деркач», 354
 Джерзі Сіти, 316, 358
 «Джміль», 329, 358
 Джула Гнат, 45, 52, 112
 «Джупівка», 35, 256, 277, 278, 283, 284, 287, 297, 298, 299, 300, 309, 310, 324, 325, 333, 334, 338, 351, 368, 369, 371, 385, 394, 395, 412, 417, 438, 443, 447, 449
 Джуса Шимон, 34
 Дзинав Юрій, 381, 427
 «Дзівівка», 345
 Дзівік Анна, 229, 307, 355, 433, 445
 Дзівік Антон, 307, 347, 445
 Дзівік Богдан, 259, 282, 298, 427
 Дзівік Данило, 45, 47, 52, 59, 62, 64, 66, 69, 74, 76, 78, 80, 83, 85, 94, 96, 99, 102, 110, 112, 115
 Дзівік Ева, 347, 445
 Дзівік Євгенія, 259, 428
 Дзівік Марія, 288
 Дзівік Микола, 93, 115, 229

Дзівік Михайло, 45, 47, 52, 85, 100, 101, 106, 112, 115, 119
 Дзівік Місько, 140
 Дзівік Надія, 355, 445
 Дзівік Ольга, 288
 Дзівік Пелагія, 229
 Дзівік Петро, 354
 Дзівік Федір, 47, 86, 112
 Дзівік Юлія, 229, 355, 445
 Дзівік Юліян, 257, 326, 388, 433
 Дзівік Ярослав, 229, 288, 299
 Дзюбак Анна, 61, 63, 65, 67, 70, 110
 Дзюбак Василь, 45, 47, 52, 85, 93, 96, 99, 102, 112, 115
 Дзюбак Гриць, 44, 48, 52, 87, 112
 Дзюбак Іван, 105, 115
 Дзюбак Кость, 45, 47, 52, 59, 61, 64, 66, 68, 73, 76, 78, 80, 82, 86, 93, 97, 98, 99, 110, 112, 115
 Дзюбак Марія, 327
 Дзюбак Прокоп, 59, 62, 64, 66, 68, 73, 76, 78, 80, 82, 93, 96, 99, 102, 110, 115
 Дзяк Дмитро, 104, 115
 «Дзян», 355, 356
 Дзячинська Софія, 423
 Дзячинський Ян, 279, 307, 374, 461, 471
 Дзячинська Влодка, 477
 Дидинські Станіслав, 54
 Дика Емма, 385
 Дилягова Воля, 26
 Дилягова, 26, 34, 35, 138, 152, 176, 208, 223, 312, 322, 324, 329, 334, 340, 395, 438, 454, 460, 461, 462, 467, 472, 480, 482
 «Димітувки», 470
 Динів, 6, 19, 20, 21, 25, 28, 34, 98, 100, 137, 151, 157, 160, 171, 172, 176, 177, 187, 207, 208, 222, 226, 227, 228, 231, 234, 285, 290, 294, 318, 331, 337, 362, 367, 394, 404, 409, 414, 425, 453, 458, 461, 465, 467, 471, 476, 477, 478, 479
 Динівщина, 19
 Дирк Річард, 432
 «Діброва», 140, 160, 283, 285, 286, 290, 301, 307, 308, 309, 310, 311, 320, 342, 363, 364, 365, 366, 367, 393, 429, 431, 445, 446, 449, 450, 452
 Діброва, 34, 95, 272, 283, 285, 286, 290, 301, 307, 308, 309, 366, 367, 445, 446, 450
 Дідух Михайло, 274, 342
 Дідух Текля, 342
 «Діл», 284, 291, 309, 344, 419, 434, 448, 469, 470
 «Дім стражака», 477
 Діттерсдорф, 338
 Дністер, 20
 «Добош», 286, 297, 307, 308, 350, 432, 443, 445
 Добош Анна, 229
 Добош Антон, 282, 299, 308, 350, 456
 Добош Василь, 307, 350, 445
 Добош Володимир, 258, 308, 326, 432, 445, 454
 Добош Захарій, 297, 445
 Добош Йосиф, 258
 Добош Катерина, 324
 Добош Марія, 350, 433, 445
 Добош Ольга, 445
 Добош Петро, 257, 308, 356, 432, 433, 445
 Добош Розалія, 426
 Добош Софія, 350, 445
 Добош Стефанія, 405
 Добра Шляхецька, 300, 348, 362
 Добрівка, 465
 Добромиль, 156, 335
 Добрянський Микола, 156, 190, 191
 Долина, 339
 Долобів, 336
 Домбровські Михайло, 114
 Дорофеа Мері, 432
 «Дорошенко», 299, 355
 Дресвяново, 397

- Дрогобич, 264, 334, 387, 391, 399, 416, 417
«Друга хата», 284, 289, 308, 333, 424, 446, 456
Дубецьк, 172, 481
Дубовець, 266, 393
Думас Ольга, 383
«Думін», 308, 364
Думін Казімеж, 279, 308, 364, 368
Дунаєць, 20
Дунай, 20
Дусь Ольга, 387
Дух Маріяні, 476
«Душа», 308, 414, 444, 446
Дяблік Марцеля, 280
«Дяк», 283, 284, 292, 296, 299, 309, 355, 448
«Дячиха», 311, 349, 406, 451
- Евпаторія, 380
Европа, 19
Едінбург, 313
Ельблґонг, 345
- Евпаторія, 336, 380, 412
«Єгипет», 275, 293, 310, 321, 449
Єлєня Гура, 322
«Єндрейцьо», 307, 311, 421, 456
- «Жандарм», 348
Желіховський Й., 53
Жеребецька Марія, 372
Жогатин, 207, 301, 406, 420
«Жоньца», 307, 445
«Жук», 299, 380
Жук Андрій, 478
Жук Стефан, 478
Жук Стефанія, 352
Журавець, 414, 453
Журавиця, 372
- «Загора», 283, 301, 309, 311, 323, 329, 334, 369, 398, 451, 468
«Загород», 467
«Загородка», 289, 331, 375, 376
Загорянський Володимир, 376
Закопане, 258, 263, 405, 407, 432, 454
«Закуття», 299, 308, 311, 317, 318, 324, 340, 347, 364, 374, 375, 381, 382, 383, 385, 396, 411, 427, 456
«Залізник», 300
Замрій Наталія, 390
Засинець Михайло, 345
Захаріясевиц Микола, 154
Захарко Стефанія, 413
Захаров Анатолій, 377
Західна Україна, 37
«Заяць», 298, 301, 365, 414
Збруч, 465
Зварчук Марії, 393
Зверховський Василь, 44, 51, 60, 62, 64, 67, 69, 73, 76, 78, 80, 82, 95, 96, 99, 102, 103, 110, 112, 115
Зверховський Тимко, 41, 42, 107, 108, 115, 119
Зимна Вода, 324, 336, 363, 376, 412
«Зимний», 292, 294, 309, 365, 366, 392, 413, 429, 447
«Зірка», 299
«Зозуля», 299, 334, 395
- Іспанія, 296, 374
«Іж», 300, 428, 435
- Йосиф Сліпий, 418
- Кабрера Мілягрос, 374
Кавенський Михайло, 366
«Кадило», 157, 161, 326
Казимир Великий, 25
«Кайзачка», 424
«Калина», 299, 300, 391
Калужняцький Володислав, 155
Калужняцький О., 143
Калужняцький Орест, 147, 155
«Калюжа», 301, 311, 315, 335, 337, 353, 354, 375, 376, 390, 427, 439, 452, 457

«Камінець», 295, 297, 301, 311, 345, 452, 462
 Канада, 10, 255, 283, 286, 290, 292, 295, 299, 300, 301, 313, 326, 335, 339, 357, 385, 390, 394, 395, 405, 410, 416, 420, 427, 428, 437, 461, 465, 468, 479, 481
 «Канцелярія», 330, 359
 Капих Шимон, 48
 Карась Марцін, 280
 Карась Юзеф, 469
 «Карбівник», 285, 308, 359, 374, 424, 446
 Карбовська Катерина, 224
 Карл Маркс Штадт, 338
 Карнас Францішек, 119
 Карпа Андрій, 41, 104, 107, 115, 119, 353, 445
 Карпа Анна, 104, 115, 229, 267, 389, 421
 Карпа Антон, 288, 335
 Карпа Богдан, 404, 445
 Карпа Борис, 404, 445
 Карпа Василь, 41, 105, 107, 115, 119, 229
 Карпа Володимир, 288, 423, 445
 Карпа Данило, 59, 61, 64, 66, 68, 73, 75, 78, 80, 82, 110, 255, 308, 423, 424, 445
 Карпа Дмитро, 44, 46, 51, 85, 92, 95, 97, 102, 112, 115, 140, 229
 Карпа Ева, 308, 420, 421, 426, 445, 456, 462
 Карпа Евфросина, 225
 Карпа Зофія, 278
 Карпа Іван, 41, 104, 107, 115, 119, 260
 Карпа Йосиф, 288, 424, 445
 Карпа Катерина, 223, 224, 257, 259, 288, 356, 377, 378, 419, 420, 445
 Карпа Майхра, 255, 420, 445
 Карпа Марія, 222, 223, 224, 226, 308, 350, 368, 377, 445
 Карпа Михайло, 28, 34, 35, 44, 45, 46, 51, 53, 55, 59, 61, 64, 66, 68, 73, 80, 82, 85, 92, 95, 97, 102, 103, 110, 112, 115, 140, 259, 268, 297, 308, 384, 426, 445
 Карпа Ольга, 259, 288
 Карпа Орест, 404, 445
 Карпа Пелагія, 356
 Карпа Пилип, 255
 Карпа Праксїда, 229
 Карпа Розалія, 263, 308, 403, 404, 424, 426, 445
 Карпа Северин, 299
 Карпа Софія, 315, 335, 341, 404, 445
 Карпа Тереса, 419, 420, 445
 Карпа Тимко, 41, 104, 107, 115, 119
 Карпа Федір, 41, 105, 107, 116, 119, 255
 Карпа Фрузя, 430
 Карпа Яцек, 44, 47, 52, 86, 92, 95, 98, 102, 112, 116
 Карпати, 189
 «Карпівка», 288, 299, 307, 308, 335, 389, 419, 423, 444, 445, 469
 Карпівці, 408, 469
 Катовиці, 288, 292, 376, 415
 Кашицька Анеля, 348
 Кашицька Бася, 353
 Кашицька Марина, 369
 Кашицька Тереса, 434
 «Кашицький», 308, 368
 Кашицький Войтек, 119
 Кашицький Міхал, 308, 368
 Кашицький Станіслав, 279, 308, 369
 Кашицький Францішек, 312, 372, 409, 467
 Кашицький Шимон, 87, 93, 112, 116
 Кашицький Юзеф, 389, 461, 464, 465, 466, 468
 Кашицький Ян, 41, 106, 107, 116, 119
 «Кашуби», 331
 Кашуби, 289, 331, 436
 Кембрідж, 364
 Кендзерська Катерина, 227, 228
 Кендзерські Владислав, 280
 Кендзешин, 390

Кентшин, 362
 Київ, 21, 313, 391, 422
 Кізелько Олекса, 112
 Кікта Анна, 420
 Кікта Йосиф, 420
 Кіндзешин, 389
 Кітка Щепан, 470
 «Кішка», 310
 Кішка Антек, 294, 300, 348, 456
 Клиж Людвіг, 280, 469
 Клиж Юзеф, 280
 Клижі, 163
 Ключева Тамара, 336, 412
 Кміт Малгожата, 26
 Кміт Микола, 24
 Кміта Микола, 25
 «Книш», 300
 Кобільник Осип, 202
 Коваленко Володимир, 406
 Ковалівка, 391
 «Коваль», 297, 308, 394
 Коваль Владислав, 280, 281, 308, 394, 460, 473
 Коваль Войтек, 47, 85, 93, 102, 112
 Коваль Войцех, 92, 95, 97, 99, 112, 116, 279
 Коваль Володимир, 389
 Коваль Кароль, 468
 Коваль Катерина, 260, 358, 421
 Коваль Маргошка, 403
 Коваль Марія, 106, 116, 228, 266, 436
 Коваль Михайло, 313
 Коваль Станіслав, 34, 35, 47, 279
 Коваль Сташек, 85, 92, 95, 97, 100, 102, 103, 112, 116
 Коваль Томек, 104, 116
 Коваль Францішек, 163, 280, 281, 308, 395
 Коваль Шимек, 47, 86, 112
 Коваль Юзеф, 369, 375, 422, 460, 466, 467, 473
 Коваль Ян, 60, 63, 65, 67, 70, 110
 Коваль Ясек, 73, 76, 78, 80, 82
 Коваль Яцек, 59, 62, 64, 66, 68, 110
 Козут Андрій, 478
 Козут Антоніна, 335
 Козут Володимир, 346
 Козут Стефанія, 436, 478
 «Кожушко», 310, 386
 Козьмє, 389, 390
 «Колонія», 300, 310, 343, 364, 435, 439, 450, 479
 «Коляса», 283, 295, 301, 308, 311, 329, 344, 349, 350, 374, 384, 405, 409, 451, 456
 Коляса Андрій, 317, 377, 445
 Коляса Віра, 229
 Коляса Дмитро, 41, 42, 104, 107, 108, 116, 119
 Коляса Зофія, 265
 Коляса Іван, 263
 Коляса Йосиф, 288
 Коляса Катерина, 222, 223, 224, 225, 288, 340, 344, 375, 445
 Коляса Марія, 229, 353, 387
 Коляса Микола, 308, 456
 Коляса Михайло, 192, 193, 270, 308, 375, 445
 Коляса Николай, 270
 Коляса Петро, 263, 270, 288, 407
 Коляса Розалія, 330, 333
 Коляса Софія, 288, 358, 396
 Коляса Стефан, 270, 308, 376, 377, 445
 Коляса Стефанія, 341
 Коляса Тарас, 366
 Коляса Теодор, 377
 Коляса Федір, 188
 Коляса Юлія, 344, 373
 Коляса Юліян, 297
 Коляса Яцек, 59, 61, 63, 66, 68, 73, 75, 78, 80, 82, 110
 Комік Павло, 151
 Копачький Іван, 93, 116
 Копистянський Антон, 143, 144, 154
 Копичинці, 316, 384, 387, 403, 406, 409, 416
 Корисєвіч Михайло, 55

Коритенський С., 143
 Коровинка, 347
 Коровиця Лісова, 336
 Коросна, 154, 155
 Коростенський Северин, 145, 154
 «Коруна», 310, 342, 460, 467
 «Кошма», 308, 359
 Косів, 351
 Коско Олена, 377
 Костеїв, 411
 Коцай Станіслав, 461
 «Коцила», 297, 314, 337
 Коцила Антоніна, 280, 415
 Коцила Войцех, 348
 Коцила Катерина, 459
 Коцила Куба, 308, 314
 Коцила Францішек, 314, 472
 Коцила Франьо, 281, 445
 Коцила Юзеф, 318, 416, 466
 Коцила Якуб, 280
 Коцила Ян, 281, 308, 314
 «Коцур», 308, 322
 Коцюба Софія, 228
 Кочубан Софія, 327
 Кошалін, 381, 420
 Кошовська Анна, 229, 432, 446
 Кошовська Євгенія, 318
 Кошовська Зофія, 261
 Кошовська Катерина, 222, 223, 224, 225, 226, 229, 317, 355, 402, 446
 Кошовська Марія, 226, 230, 257, 260, 263, 308, 323, 339, 378, 402, 405, 414, 425, 432, 437, 446
 Кошовська Павлина, 289, 405
 Кошовська Розалія, 231, 277, 308, 329, 379, 385, 401, 432, 445
 Кошовська Софія, 289
 Кошовська Юлія, 289
 Кошовська Юстина, 229
 Кошовська-Червінська Ольга, 10, 256, 282, 358, 361, 438
 «Кошовський», 299, 308, 355, 381, 431, 445
 Кошовський Андрій, 195, 197, 201, 230, 269, 308, 381, 456
 Кошовський Антек, 460
 Кошовський Антон, 45, 52, 93, 98, 99, 112, 116, 229, 269, 289, 299, 308, 425, 427
 Кошовський Богдан, 230, 289
 Кошовський Василь, 41, 107, 229
 Кошовський Володимир, 230, 284, 352
 Кошовський Григорій, 41, 107, 119, 229
 Кошовський Гриць, 119
 Кошовський Іван, 116, 119, 257, 259
 Кошовський Йосиф, 41, 107, 116, 119, 258, 289, 432, 446
 Кошовський Любомир, 289
 Кошовський Михайло, 116, 277, 281, 288, 308, 330, 374, 401, 436, 456
 Кошовський Осип, 203
 Кошовський Петро, 174, 258, 289, 308, 359, 360, 403, 424, 446, 456
 Кошовський Роман, 289
 Кошовський Стефан, 47, 59, 61, 63, 66, 68, 73, 76, 78, 80, 82, 85, 110, 112, 229
 Кошовський Теодор, 229
 Кошовський Юліян, 289
 Кошовський Яків, 229
 Кошовський Ярослав, 288, 446
 Кошовський Яцек, 28, 53
 «Кошовські», 288, 289, 334
 Кравчук Петро, 349
 Краків, 21, 23, 177, 200, 264, 362, 400
 Краківське князівство, 23
 Краматорськ, 381
 Крем'янець, 387
 «Крентий», 287, 307, 398, 443
 Креїв, 156
 Кривий Ріг, 420
 «Криlach», 299, 300, 301, 348, 365, 396
 «Крилівка», 289

Крим, 312, 313, 347, 380
 Криса Осип, 150, 156
 «Крілівка», 282, 284, 289, 299, 308, 315
 «Кріль», 446
 Кріль Анастасія, 325
 Кріль Андрій, 315
 Кріль Анна, 265, 397
 Кріль Антон, 192, 194, 230, 284, 371
 Кріль Варвара, 389
 Кріль Василь, 230, 341, 446
 Кріль Дмитро, 282, 289, 338
 Кріль Зенон, 446
 Кріль Зофія, 270
 Кріль Іван, 274
 Кріль Ірена, 271
 Кріль Йосиф, 273, 308, 317, 334, 446
 Кріль Катерина, 273, 308, 315, 446
 Кріль Люба, 230
 Кріль Любомир, 316, 446
 Кріль Марія, 320
 Кріль Микола, 289
 Кріль Михайло, 194, 274, 281, 308, 316, 319, 324, 382, 446
 Кріль Надія, 230
 Кріль Нестор, 299
 Кріль Олекса, 48, 86, 230, 316
 Кріль Олександра, 230
 Кріль Олена, 274, 320
 Кріль Ольга, 273
 Кріль Осип, 201
 Кріль Софія, 308, 341, 376, 446
 Кріль Теодор, 341, 342
 Кріль Федір, 203, 230, 284, 290, 351, 404, 469
 Кріль Юліян, 274, 289
 Кролик Олекса, 44, 52, 93, 99, 112, 116
 «Кругель», 310, 313, 314, 321, 339, 340, 343, 389, 449, 466, 468
 «Крук», 470
 Крук Славик, 391
 Крук Теодор, 172
 Круль Василь, 41, 105, 107, 116, 119
 Круль Войцех, 34
 «Кручко», 290, 291, 309, 351, 388
 Кряків, 103
 «Кубик», 293, 310, 347, 449, 456
 Кубійович Володимир, 159
 Кужанська Стефанія, 339
 Кузьма Наталія, 423
 Куйбишев, 435
 «кулява Зоська», 332
 «Кулявий», 282, 309, 364, 365, 446
 Кульон Ян, 468
 Куниляк Гнат, 59, 61, 64, 66, 68, 73, 76, 78, 80, 82, 110
 Куниляк Марія, 61, 63, 65, 67, 70, 110
 Курасєвич Василь, 119
 Кураш Сташко, 471
 Курилівка, 155
 Куриць Андрій, 44, 52, 93, 96, 98, 99, 102, 112, 116, 277, 290, 299, 308, 331, 332, 446, 465
 Куриць Галина, 290
 Куриць Дарія, 290
 Куриць Ева, 269, 275, 309, 324, 380, 446
 Куриць Євгенія, 408
 Куриць Іван, 47, 86, 93, 98, 99, 112, 116
 Куриць Йосиф, 269, 289, 297
 Куриць Ксенія, 416
 Куриць Куба, 308, 340
 Куриць Лука, 268, 378, 379, 446
 Куриць Любомир, 289
 Куриць Марія, 332, 340, 347, 446
 Куриць Мирослава, 262
 Куриць Михайло, 41, 60, 63, 65, 67, 69, 74, 77, 79, 81, 83, 105, 107, 111, 116, 119, 269, 289, 290, 309, 380
 Куриць Олександра, 308, 380, 446
 Куриць Пазя, 467
 Куриць Розалія, 269, 382
 Куриць Софія, 289
 Куриць Стефанія, 290
 Куриць Яків, 340, 446
 «Куриська», 289, 308, 340
 «Курна хата», 451

Куровичі, 379, 383
 Курочка Олександра, 390
 Кусь Цеся, 468, 473
 Кусь Юзеф, 280, 309, 312
 Кусь Ян, 285, 459
 Кусь Ясь, 322
 Кухаж Войцех, 112
 Кухан Войцех, 47, 86
 Кухарж Войцех, 279
 Кухарський Е., 20
 Куцила Войтек, 106, 116, 119
 Куцила Войцех, 41, 107
 Куцила Олена, 273
 «Куч», 290, 292, 309, 328, 330, 446, 448
 Куч Йосиф, 276, 309, 329, 446
 Куч Катерина, 330
 Куч Марія, 277, 290
 Куч Олександра, 320
 Куч Стефан, 328
 Кушнарєв Олександр, 376
 Кушнарєва Наталія, 376
 Кшиовонські Михайло, 41, 45, 52, 107, 112, 119
 Кшиштонь Кароль, 465, 469
 Кшиштонь Марися, 343
 «Лабата», 309, 377, 378, 396, 448
 «Лазі», 140, 468
 Лазки, 35, 95, 96
 Ланкевич Богдан, 329
 «Ланчак», 309, 325
 Ланчак Анастасія, 230
 Ланчак Ангелина, 278
 Ланчак Анджей, 280
 Ланчак Андрій, 281, 291, 309, 347, 369, 459
 Ланчак Анеля, 334, 347, 447
 Ланчак Анна, 227, 230, 268, 271, 290, 309, 334, 351, 368, 371, 387, 411, 447
 Ланчак Антон, 119, 230, 255, 261, 285, 309, 344, 398, 406, 410, 411, 446
 Ланчак Віра, 406
 Ланчак Володимир, 282, 290, 344, 395, 447
 Ланчак Ева, 222, 278
 Ланчак Євгенія, 273, 316
 Ланчак Зофія, 267
 Ланчак Іван, 265
 Ланчак Йосиф, 230, 290, 392, 447
 Ланчак Кароліна, 365, 446
 Ланчак Катерина, 225, 226, 227, 261, 264, 272, 290, 348, 364, 365, 366, 391, 393, 399, 417, 446, 447
 Ланчак Марія, 223, 224, 230, 267, 291, 391, 411, 428, 447
 Ланчак Марта, 392, 447
 Ланчак Микола, 272, 278, 309, 351, 365, 366, 369, 431, 446
 Ланчак Михайло, 41, 105, 107, 116, 119, 266, 272, 278, 282, 284, 309, 333, 344, 364, 365, 392, 429, 446, 447
 Ланчак Надія, 351
 Ланчак Олекса, 425, 430
 Ланчак Олександра, 350, 406, 432
 Ланчак Ольга, 278, 334, 365, 446, 447, 454
 Ланчак Петро, 230, 280, 281, 290, 309, 325, 351
 Ланчак Розалія, 266, 290, 309, 425, 426, 447
 Ланчак Роман, 344, 447
 Ланчак Софія, 230, 290, 291, 341, 391, 410, 426, 447
 Ланчак Стефан, 290, 296, 446
 Ланчак Стефанія, 290, 296, 326, 341, 350, 356, 359, 364, 366, 371, 383, 392, 400, 413, 416, 422, 432, 433, 434, 435, 436, 438, 446, 453, 467
 Ланчак Тадеуш, 467
 Ланчак Тетяна, 222
 Ланчак Федір, 430
 Ланчак Юстина, 398
 Ланчак Ярослав, 290, 426, 447
 Ланчак Яцек, 188, 281, 309, 360
 Ланчак-Дайчер Стефанія, 296, 326,

- 341, 356, 359, 364, 371, 383, 392, 400, 413, 416, 422, 432, 433, 434, 435, 453
- Латвія, 351, 374
- Лачківка, 207, 208
- Левицька Надія, 418
- Левицька Ольга, 191
- Левицька Стефанія, 309, 339, 447
- Левицький Микола, 8, 25, 174, 175, 177, 178, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 190, 191, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 201, 234, 281, 337, 339, 369, 399, 459, 466
- Левицький Николай, 152
- Лемківський ріг, 22
- Лемківщина, 33, 150, 153, 184, 339, 362, 418
- Лемцьо Андрій, 481
- Лемцьо Володимир, 9, 157, 256, 309, 314, 317, 320, 321, 323, 327, 330, 373, 377, 382, 383, 392, 408, 416, 418, 419, 426, 429, 433, 437, 438, 439, 440, 447, 453, 454, 465, 470
- Лесняк Іван, 41, 107
- Лесняк Йосиф, 93, 98, 101, 116
- Лесняк Марія, 105, 116, 119, 225
- Лесняк Томко, 119
- Лесняк Юзеф, 47, 86, 279
- Лесько Марії, 380
- Легніца, 256, 348, 362
- Лежух Анджей, 34
- Лесни Юзеф, 60, 62, 65, 67, 69, 111
- «Липа», 299
- Липовець, 358
- «Лис», 299, 300, 381, 386, 392, 427
- Лис Мирон, 396
- Лиса Гора, 35
- «Лисаківка», 282, 309, 325, 330, 332, 340, 352, 378, 407, 448
- Лисаківка, 309, 325, 330, 340, 352, 378, 407
- Лігніца, 439
- «Ліда», 301
- Лімонь Франциска, 226
- «Лінивий», 310, 344
- «Лісний», 301, 311, 314, 318, 369, 451, 468
- Лось Кость, 47, 59, 62, 64, 66, 68, 73, 76, 78, 80, 82, 86, 93, 97, 100, 102, 111, 113, 116
- Лошнів, 319, 341, 348, 349, 352, 369, 370, 388, 396
- Лубна, 137, 361, 363, 377, 459, 471
- Лука Мала, 418
- «Лука», 284, 289, 308, 324, 347, 378, 382, 416, 446
- Любачівщина, 301
- Любецький Куба, 60, 62, 64, 67, 69, 74, 76, 79, 81, 83, 111
- Любеч, 21
- «Любченко», 300, 301, 335, 336, 339
- Лях Томек, 34
- Ляхава, 301
- Ляшенко Надія, 408
- Львів, 8, 29, 30, 31, 32, 61, 63, 65, 68, 70, 75, 77, 79, 81, 84, 85, 87, 94, 103, 106, 111, 114, 118, 121, 142, 145, 146, 150, 151, 152, 172, 174, 183, 184, 189, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 269, 271, 277, 284, 288, 290, 294, 296, 300, 312, 314, 315, 316, 317, 320, 323, 324, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 345, 347, 350, 351, 354, 358, 361, 363, 364, 367, 370, 371, 372, 373, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 386, 387, 388, 390, 391, 392, 393, 395, 397, 399, 401, 402, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 412, 413, 418, 422, 424, 425, 427, 429, 430, 436, 481
- Мадярщина, 283, 336
- Майка Анна, 264, 309, 400, 447
- «Майковичка», 400
- Майхер Карна, 257, 421
- «Майхро», 292, 309, 420, 445, 447
- «Майчиха», 309, 400, 447

Максiо Йосиф, 420
 Макух Гриць, 34
 «Макухівка», 287, 308, 341, 344, 367, 403, 404, 444, 445, 449, 454
 Малько Василь, 375, 383, 402, 410
 Малько Катерина, 402
 Манява, 156
 Маріюполь, 357
 Марія Терезія, 37, 171
 «Марко», 317
 Марфратек Міхал, 34
 Марцишин Володимир, 372
 Марцін Павел, 163
 Маршалек Войтек, 281
 Маршалек Войцех, 309, 397
 Маршалек Софія, 291
 Маршалек Ян, 312
 «Маршалок», 291, 309, 397, 447
 Маршалок Войтек, 317
 Маршалок Войцех, 265, 280, 397, 472
 Маршалок Ян, 280
 Масьо Ясінка, 338
 Матковська Марія, 380
 Матковський Володимир, 422
 «Махай», 416
 Мацейовська Катерина, 137
 Мацяк Йосиф, 154
 Мацьків Андрій, 59, 61, 64, 66, 68, 111
 Машін Вадім, 335
 Мельник Андрій, 48, 86, 113
 Мельничук Роман, 376
 Менцінський Антон, 154
 «Миколаєвич», 299, 387, 407
 Миколай, 422
 Миколайович Дмитро, 377
 Миколайович Олександр, 377
 Микулинці, 370, 397
 «Михалик», 291, 402
 Михалик Ангеліна, 257
 Михалик Анеля, 434, 447
 Михалик Анна, 257, 264, 357, 402, 434
 Михалик Антон, 264, 271, 291, 309, 370, 384, 402, 447, 456
 Михалик Володимир, 257, 291
 Михалик Зофія, 258
 Михалик Іван, 60, 63, 65, 67, 69, 74, 77, 79, 81, 83, 111, 264
 Михалик Йосиф, 309, 354, 433
 Михалик Катерина, 230, 291
 Михалик Марія, 395
 Михалик Михайло, 45, 47, 52, 86, 93, 100, 102, 113, 116
 Михалик Олена, 291
 Михалик Параскевія, 357
 Михалик Петро, 264, 281, 309, 403
 Михалик Северин, 291
 Михалик Софія, 291, 369, 424
 Михалик Теодор, 369, 447
 Михалик Тереса, 399
 Михалик Федір, 120
 Михалик Ярослав, 291
 Михалик Ярослава, 291
 Михаликів Тереса, 264
 «Михаль», 287, 307, 314, 398, 444
 Михальський Петро, 40, 53, 153
 «Міняж», 322, 323
 «Місьо», 331
 Міттенвальд, 331
 «Міхал», 333, 334
 Міхальські Єгомосць, 55
 Міхальські Ян, 34
 «Млака», 430
 Млинар Андрій, 45, 52, 60, 63, 65, 67, 70, 74, 77, 79, 81, 83, 94, 95, 100, 102, 111, 113, 116
 Млинар Петро, 41, 106, 107, 116, 120
 Млинарська Анна, 61, 63, 65, 68, 70, 111
 Мнюх Ганна, 380
 Могет Аскель, 360, 361, 363, 418, 461
 Молдова, 396
 Монте Касіно, 284, 400
 Монтреаль, 339, 381, 420, 427, 428
 «Морги», 365
 Москаль Марія, 402

- Мотилівська Дана, 336
 Мудрий Ярослав, 21
 Мудрик Александра, 262
 Мудрик Андрій, 41, 44, 51, 106, 107, 113, 116, 120, 152, 259, 292, 333, 340, 356, 378, 385, 427, 428, 435, 447, 459
 Мудрик Анеля, 309, 333, 435, 448
 Мудрик Анна, 270, 340, 344, 383, 413, 435
 Мудрик Антон, 41, 107, 120, 192, 196, 197, 259, 281, 309, 384, 427, 428, 434, 435, 447, 448
 Мудрик Василь, 44, 47, 52, 59, 61, 64, 66, 68, 73, 76, 78, 80, 82, 85, 92, 93, 96, 97, 99, 102, 111, 113, 116, 277, 282, 301, 323, 407
 Мудрик Володимир, 201, 203, 265, 268, 291, 292, 368, 378, 384, 406, 421
 Мудрик Григорій, 309, 435, 448
 Мудрик Гриць, 41, 105, 107, 116, 120, 171, 186, 361, 395
 Мудрик Данило, 44, 51, 92, 96, 113, 116
 Мудрик Ева, 230, 268, 309, 384, 448
 Мудрик Євгенія, 292
 Мудрик Євгенія, 370
 Мудрик Зофія, 267, 269
 Мудрик Іван, 45, 52, 61, 63, 65, 68, 70, 92, 96, 111, 113, 116, 257, 259, 265, 267
 Мудрик Йосиф, 277, 292, 333, 421, 447, 448
 Мудрик Кароліна, 260, 272, 365, 423
 Мудрик Катерина, 257, 261, 264, 265, 266, 271, 309, 325, 343, 369, 370, 371, 374, 396, 397, 402, 410, 421, 437
 Мудрик Марія, 196, 197, 230, 270, 271, 272, 277, 309, 333, 338, 355, 356, 365, 366, 377, 397, 430, 447, 448
 Мудрик Микола, 172, 174
 Мудрик Михайло, 277, 309, 330, 435, 448
 Мудрик Надія, 263
 Мудрик Наталія, 462
 Мудрик Нестор, 291, 341, 448
 Мудрик Олександра, 230, 268, 292, 413, 435, 448, 463
 Мудрик Ольга, 292, 396, 447
 Мудрик Осип, 203
 Мудрик Петро, 255, 299, 387, 407, 421, 447
 Мудрик Розалія, 227, 228, 230, 263, 265, 271, 373, 392, 410, 428, 431, 435, 447, 471
 Мудрик Роман, 292, 330, 448
 Мудрик Семен, 196, 197
 Мудрик Сенько, 255, 281, 332
 Мудрик Софія, 291, 341, 361, 381, 387, 435, 448
 Мудрик Стефан, 230, 262, 292, 309, 352
 Мудрик Стефанія, 259, 408, 426
 Мудрик Юлія, 230, 259, 396, 448
 Мудрик Юрій, 255, 332
 Мудрик Ярослав, 292, 299, 333, 363, 364, 448
 «Мудричка», 292, 299, 309, 395, 447
 Мунс Ясь, 34
 Муха Люба, 338
 Муц Василь, 318
 Мшанна, 155
 Навальна Анна, 230
 Навальни Юзеф, 74, 77, 79, 81, 83, 111
 Надсяння, 138, 481
 Назаренко Осип, 432
 «Налесник», 284, 292, 310, 334, 415, 448
 Налесник Андрій, 230, 283, 299
 Налесник Анеля, 394, 472
 Налесник Антон, 192, 261, 281, 310, 415, 416, 448
 Налесник Атаназій, 230

Налесник Володимир, 266, 292, 293, 356, 392, 393, 417, 448
Налесник Дмитро, 184, 186, 187, 255, 261, 310, 416, 417, 448
Налесник Дусь, 468
Налесник Іван, 103, 261, 266
Налесник Йосиф, 284, 292, 393
Налесник Катерина, 230, 255, 260, 267, 293, 387, 417, 448
Налесник Люба, 416
Налесник Любомир, 230
Налесник Марія, 230, 265, 266, 267, 392, 394, 396, 432, 448
Налесник Матрона, 430
Налесник Микола, 230
Налесник Михайло, 41, 104, 107, 116, 120, 268, 284
Налесник Надія, 293
Налесник Олександра, 393
Налесник Ольга, 467
Налесник Параскевія, 230
Налесник Петро, 41, 104, 107, 116, 120, 230, 284
Налесник Розалія, 269, 381
Налесник Софія, 416, 448
Налесник Степан, 255, 300
Налесник Стефан, 150, 188, 293, 309, 355, 356, 392, 448
Налесник Тетяна, 229
Налесник Тимотей, 230
Налесник Юліян, 417, 448
Налесник Юрій, 230
Налесник Ярослав, 230
Нау́м Петро, 333
Нау́мов Влад, 335
«Небощик», 288, 289, 308, 330, 456
Недільська Катерина, 227, 228
«Несторівка», 283, 292, 293, 300, 309, 310, 338, 365, 366, 381, 413, 427, 428, 429, 447, 448
Несторівка, 184, 259, 263, 429
Несторовська Ангелина, 275
Несторовська Анеля, 310, 321, 322
Несторовська Анна, 42, 229, 255, 278
Несторовська Ганна, 352
Несторовська Ева, 404
Несторовська Евгенія, 429
Несторовська Катерина, 230, 313, 314, 345, 347, 405
Несторовська Марина, 61, 63, 65, 68, 70, 111
Несторовська Марія, 230, 258, 293, 394, 413, 432, 449
Несторовська Маріянна, 230
Несторовська Надія, 293
Несторовська Олександра, 350, 405
Несторовська Ольга, 293, 300, 354, 358, 400, 404, 416, 429, 453
Несторовська Параскевія, 322
Несторовська Пелагія, 229
Несторовська Розалія, 328, 366, 423
Несторовська Софія, 322, 338, 449
Несторовська Стефанія, 293
Несторовська Юстина, 227
Несторовська-Красногурська Дайчер, 328, 360, 383, 419, 425
Несторовський Андрій, 61, 63, 65, 67, 70, 75, 77, 79, 81, 84, 111, 201, 259, 274, 310, 320, 357, 428, 429, 448
Несторовський Антон, 44, 52, 85, 92, 96, 97, 99, 102, 113, 116, 273, 275, 310, 314, 321, 322, 364, 366, 388, 449
Несторовський Василь, 41, 107, 116, 120
Несторовський Володимир, 255, 310, 338, 355, 357, 448
Несторовський Гнат, 59, 61, 63, 66, 68, 73, 75, 78, 80, 82, 111
Несторовський Гриць, 59, 61, 63, 66, 68, 73, 75, 78, 80, 82, 86, 92, 95, 97, 102, 111, 113, 116, 120
Несторовський Данко, 35, 103, 113
Несторовський Демко, 45, 52, 63, 65, 67, 69, 86, 94, 96, 99, 100, 102, 111, 116
Несторовський Дмитро, 320
Несторовський Іван, 116, 120

Несторовський Йосиф, 259, 267, 276, 405, 406, 408, 409, 410, 412, 413,
 293, 328, 401, 429, 448 415, 417, 420, 422, 423, 424, 425,
 Несторовський Кирило, 293 426, 428, 429, 430, 431, 433, 434,
 Несторовський Кость, 86, 113 435, 436, 437, 454, 456, 467, 468
 Несторовський Микола, 190, 321 Нітра, 21
 Несторовський Михайло, 44, 51, Новиці, 154, 155
 113, 117, 120, 184, 186, 283, 300, «Нодзя», 294, 310, 313, 364, 377,
 310, 317, 320, 389 396, 413, 429, 450
 Несторовський Олег, 391, 449 Ноздрці, 137
 Несторовський Олекса, 35, 44, 52, Нотінгам, 156
 55, 86, 92, 95, 97, 98, 100, 102, 103, Нью Джерзі, 356
 113, 117 Нью Йорк, 341, 359, 361, 386, 393,
 Несторовський Петро, 196, 197, 267, 431, 432
 310, 339, 340, 389, 391, 401, 449,
 460, 466, 468 Обаль Петро, 390
 Несторовський Порфір, 322 Огоновський Петро, 187
 Несторовський Роман, 275 Одеська область, 352
 Несторовський Стефан, 120, 230 «Озеро», 140, 294, 309, 310, 433,
 Несторовський Теодор, 263, 310, 447, 450
 404, 449 «Олексівка», 311, 332, 334, 362, 390,
 Несторовський Федір, 41, 42, 45, 52, 414, 417, 452
 87, 93, 94, 99, 102, 107, 113, 117, Олексівка, 260, 311, 414, 417, 452
 120, 255, 405, 449 Олексівський Михайло, 42, 44, 47,
 Несторовський Юліан, 267, 283, 310, 51, 85, 92, 95, 96, 101, 108, 113,
 366, 389, 449, 456 117, 120
 Несторовський Юрій, 42, 108, 120, Олексівський Місько, 140
 187, 356 Олексівський Олекса, 59, 61, 64, 66,
 Несторовський Ярослав, 284 68, 111
 Несторовський Яцек, 59, 61, 64, 66, Олексівський Томко, 44, 51, 87, 92,
 68, 73, 76, 78, 80, 82, 111 95, 96, 101, 113, 117
 Німець Гриць, 42, 104, 108, 117, 120 Олексівський Федір, 42, 108, 117,
 Німець Іван, 44, 46, 51, 85, 92, 95, 120
 96, 102, 113, 117 Оленчук Галина, 338
 Німець Петро, 104, 117 Оліяр Андрій, 34, 47, 73, 76, 78, 80,
 Німець Тимко, 42, 105, 108, 117, 120 82, 85, 113
 Німеччина, 9, 234, 256, 282, 283, 286, Онішук Розалія, 390
 290, 295, 296, 312, 313, 314, 316, Онтаріо, 335
 319, 320, 321, 322, 323, 324, 326, Ополь, 390
 327, 328, 329, 330, 331, 332, 334, Опотка Юзеф, 140
 338, 340, 341, 342, 345, 347, 348, «Оріх», 298, 398
 350, 351, 352, 353, 354, 355, 357, «Оса», 300, 348
 358, 359, 360, 366, 367, 368, 369, Освенцім, 322, 344, 388
 372, 373, 375, 376, 378, 380, 384, Осінко Дана, 363
 386, 389, 390, 392, 393, 395, 397, Осінко Катерина, 363
 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, Остальці, 317, 329, 357, 378, 379,

397, 406, 411
«Остан», 301, 323, 329
Островська Наталія, 336, 412
«Остриця», 301, 345
Павлаш Юрій, 388
«Павлик», 299, 316
Павлівна Ольга, 377
«Павло», 294, 300, 310, 386, 450
Павлович Анатолій, 377
Павлокома, 6, 7, 8, 10, 17, 20, 22, 23,
24, 25, 26, 27, 28, 33, 34, 35, 37,
40, 42, 43, 46, 50, 51, 53, 54, 55,
56, 57, 71, 87, 92, 95, 97, 101, 104,
108, 110, 111, 112, 115, 119, 137,
138, 140, 141, 143, 147, 148, 150,
151, 152, 153, 154, 155, 156, 157,
158, 159, 160, 163, 171, 172, 173,
174, 175, 176, 177, 183, 184, 190,
192, 193, 194, 199, 204, 205, 207,
209, 210, 211, 233, 234, 237, 253,
255, 256, 279, 286, 298, 301, 313,
318, 319, 321, 322, 323, 325, 326,
327, 328, 330, 337, 340, 342, 344,
346, 359, 360, 361, 362, 363, 368,
369, 371, 372, 374, 375, 376, 377,
386, 394, 395, 396, 399, 413, 418,
420, 422, 423, 429, 436, 438, 439,
441, 443, 453, 456, 458, 459, 461,
463, 465, 466, 467, 468, 471, 472,
476, 477, 478, 479, 480, 481, 482
«Пазя», 311, 329, 343, 452
Пазьдзьорни Марцель, 470
Палаш Анна, 229
Палаш Василь, 42, 106, 108, 117, 120
Палестина, 260
Палюх Данута, 350
Палюх Станіслав, 106, 117, 120
Панило Андрій, 372
Панило Софія, 373
Панін Антек, 469
«Пантол», 285, 293, 310, 371, 448
Пантол Анна, 271, 285
Пантол Йосиф, 374
Пантол Катруся, 425

Пантол Люба, 413
Пантол Марія, 368
Пантол Михайло, 293
Пантол Юзеф, 271, 280, 281, 310,
371
Парфенюк Ліда, 428
Паславська Катерина, 196, 197
Паславський Василь, 156, 195, 197
Пастернак Я., 25
«Пастух», 348
Пастух Стефан, 48, 87, 113
Пасцяк Францішек, 152
Пасьцяк Францішек, 461
Пашковська Ольга, 377
Пенсильванія, 429
Первомайськ, 380, 381
Перевоцька культура, 19, 20
Перемиська єпархія, 6
Перемиське князівство, 21, 23, 24
Перемишль, 5, 21, 23, 28, 153, 156,
172, 174, 196, 198, 199, 202, 204,
284, 316, 331, 352, 354, 362, 372,
383, 385, 398, 403, 411, 417, 418,
419, 421, 452, 459, 469, 476, 479
Перемищина, 138, 459
Пержило Григорій, 143, 146, 154
Перч Марія, 224
«перша колонія», 468
Петриків, 321
Петрович Анна, 230, 271, 344, 351,
449
Петрович Володимир, 294, 297, 409,
449
Петрович Дмитро, 259, 310, 426,
449
Петрович Зофія, 263
Петрович Іван, 262, 267
Петрович Катерина, 344, 409, 414,
449
Петрович Марина, 344, 449
Петрович Марія, 230, 294
Петрович Мирон, 409
Петрович Мирослав, 449
Петрович Михайло, 42, 108, 120,
269, 293, 339, 340, 379, 395

Петрович Орест, 409, 449
 Петрович Софія, 294, 403, 409, 449
 Петрович Степан, 343
 Петрович Стефан, 183, 184, 185, 186, 187, 230
 Петрович Февронія, 222
 «Петрусенько», 333, 373, 407
 «Петруша», 376
 Петрашак Павло, 34
 Пех Марія, 224
 Пик Мацей, 34
 «Пилип», 288, 310, 324, 377, 382, 385, 423
 Пилип Анна, 402
 Пилип Закутя, 310
 Пирда Кароль, 468
 Пирда Станіслава, 409
 Пирч Марія, 223
 «Писар», 35, 307, 310, 320, 355, 366, 387, 433, 435, 444
 Питльований Собек, 60, 62, 65, 67, 69, 111
 Питльований Шимон, 93, 98, 101, 117
 Північна Лемківщина, 138
 Піган Ганна, 344
 Підволочиськ, 418
 Підгурецька Ганна, 377
 Підкарпаття, 20
 Підляшшя, 459
 Пітсбург, 359
 Піцюра Леся, 402
 «Піцйй», 310, 314, 320
 «Планіта», 289, 290, 297, 299, 309, 379, 408, 446
 «Плебанія», 309, 447
 «Пліт», 290, 309, 425, 456
 Победіно, 380
 Повлокова, 137
 Повлокома, 26, 137
 Подольчак Андрій, 378, 411
 Полескі Яцек, 23
 Поліщук Сергій, 376
 Польдек Шльончка, 280
 Польна Анна, 231
 «Польний», 294, 297, 310, 408, 449
 Польний Василь, 42, 106, 108, 117, 120
 Польща, 10, 21, 22, 36, 39, 50, 156, 174, 175, 176, 177, 204, 234, 256, 281, 283, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 293, 294, 295, 298, 299, 301, 315, 316, 320, 323, 324, 326, 327, 331, 332, 334, 337, 338, 339, 346, 347, 350, 352, 354, 355, 356, 360, 361, 362, 364, 365, 371, 372, 374, 376, 377, 381, 383, 384, 387, 390, 394, 395, 396, 397, 398, 405, 407, 409, 413, 414, 415, 420, 423, 424, 425, 428, 431, 432, 433, 436, 437, 459, 467, 471, 478
 Португалія, 284, 400
 «Порубка», 298, 311, 354, 398, 457
 Постолевка, 410
 Посяння, 6
 «Потік», 323, 366
 Потік Великий, 155
 Потічна Анна, 267, 386
 Потічна Антоніна, 261, 412
 Потічна Катерина, 226, 278, 310, 337, 353, 449
 Потічна Марія, 226, 277, 331
 Потічна Олександра Олена, 256, 268, 326, 389, 422, 438, 452, 460, 461, 465
 Потічна Розалія, 258, 431
 Потічна Софія, 192, 194
 Потічний Андрій, 231, 300
 Потічний Богдан, 385, 450
 Потічний Володимир, 231, 294, 300, 386, 467
 Потічний Зенон, 10, 478, 481
 Потічний Йосиф, 230, 281, 300, 334
 Потічний Любомир, 385, 450
 Потічний Людвіг, 310
 Потічний Михайло, 385, 450
 Потічний Осип, 194
 Потічний Павло, 310, 386, 450, 472
 Потічний Петро, 195, 196, 197, 201, 202, 230, 277, 281, 284, 335, 338

- Потічний Роман, 386, 450
 Потічний Станислав, 300
 Потічний Сташко, 358
 Потічний Францішек, 255
 Потічний Юліан, 385, 450
 Поточна Марія, 42, 108, 120
 Поточни Людвіг, 280, 460, 471
 Поточний Андрій, 120
 Поточний Войтек, 105, 106, 117, 120
 Поточний Войцех, 42, 108
 Поточний Демко, 42, 106, 108, 117, 120
 Поточний Михайло, 171
 Поточний Міхал, 42, 108, 120
 Поточний Павел, 105, 117, 120
 Поточний Томек, 61, 63, 65, 67, 70, 111
 Походюк Мирослава, 363
 Прачинські Кс., 42, 108
 Прациньські Кс., 109
 Прикарпаття, 138
 Припин Василь, 408
 Прокопович Роман, 371
 Пудиш Тадеуш, 473
 «Пудлівка», 301, 311, 334, 393, 414, 451
 Пудловський Дмитро, 44, 52, 59, 61, 64, 66, 68, 73, 76, 78, 80, 82, 86, 95, 98, 111, 113, 117
 Пустельник Евфросина, 229
 Пустельник Іван, 34, 35, 46, 74, 76, 78, 80, 83, 85, 92, 95, 96, 102, 103, 111, 113, 117
 Пустка Джулівка, 97
 Пустка Зверховська, 102
 Пустка Пудлівка, 97, 100, 102
 Радонь Анджей, 280, 468
 Радонь Анна, 257, 310
 Радонь Антон, 281, 435
 Радонь Діонізій, 280, 326, 349, 388, 419, 453, 454, 465, 472, 473, 479, 481
 Радонь Кацпер, 280
 Радонь Цеся, 468
 Радонь Шимон, 280
 Радонь Ян, 459
 Радянський Союз, 438, 453
 Реч Поморська, 355
 Рибкевич Петро, 388
 «Ріка», 310, 384, 435
 «Роздорожжя», 284, 295, 307, 311, 399, 411, 443, 451
 «Романик», 296, 300, 310, 374
 Романик Андрій, 294, 429
 Романик Анна, 294, 324
 Романик Антон, 281, 294, 310, 348, 456
 Романик Василь, 255, 414, 450
 Романик Володимир, 203, 294, 300, 429
 Романик Гриць, 374
 Романик Зенон, 375, 450
 Романик Іван, 261, 268, 271
 Романик Йосиф, 294, 414, 450
 Романик Катерина, 375, 411, 450, 463
 Романик Кость, 42, 105, 108, 117, 120
 Романик Марія, 231, 294, 375, 383, 384, 386, 414, 450
 Романик Михайло, 375, 450
 Романик Нестор, 296
 Романик Оксана, 414, 450
 Романик Олександра, 294, 382
 Романик Олена, 383, 450
 Романик Орест, 364
 Романик Пилип, 231, 255, 310, 344, 385
 Романик Розалія, 310, 344, 374
 Романик Северин, 375, 450
 Романик Софія, 231
 Романик Станіслава, 294
 Романик Яків, 256, 310, 434, 450
 Росія, 290, 317, 347, 368, 377, 380, 381, 396, 397
 Рочдейл, 185
 Рочестер, 432
 Рудавська Анна, 256, 367, 435, 450

Рудавська Кароліна, 328, 383
Рудавська Марина, 316
Рудавська Марія, 273, 310, 342
Рудавська Розалія, 229, 352
Рудавська Стефанія, 276, 310
Рудавський Анджей, 280, 310, 327
Рудавський Андрій, 300
Рудавський Антек, 113, 279
Рудавський Антон, 47, 86, 93, 98, 99, 101, 117
Рудавський Владислав, 280, 281, 341, 353
Рудавський Гаспар, 105, 117
Рудавський Дмитро, 92, 102, 117
Рудавський Каспер, 120
Рудавський Міхал, 280, 342
Рудавський Тадеуш, 280, 460, 467
Рудавський Теодор, 280, 281, 310, 340, 396, 435, 462
Рудавський Францішек, 280, 412
Рудавський Франьо, 310
Рудавський Юзеф, 174
Рудавський Ян, 310, 327, 342, 467
Рудавці, 140
Рудик Дмитро, 366
Рудки, 156
Рудники, 422
Рудно, 336, 342, 364
«Рузька», 288, 308, 310, 426, 445, 449
Рузьки, 259, 288, 308, 310, 426, 445, 449
Руси, 21, 138, 162, 178
Русь, 5, 111
Рушево, 35, 98, 99, 103
Ряшів, 23, 157, 299, 300, 374, 458

Сурець Данієль, 79, 81, 83
Сурець Собель, 79, 81, 83
Сурець Шимек, 79, 81, 83
Савицька Наталія, 338
Савицька Юлія, 342
Савка Гриць, 48, 60, 62, 65, 67, 69, 74, 77, 79, 81, 83, 86, 93, 97, 98, 103, 111, 113, 117

Савойка Теодор, 185, 191
«Савчина», 285, 287, 288, 297, 298, 307, 308, 309, 310, 312, 314, 318, 444, 449
«Саджуга», 294, 296, 310, 326, 450
Саджуга Андрій, 272, 367, 450
Саджуга Анна, 350, 409, 410, 421, 433, 450, 461, 462
Саджуга Антон, 262, 310, 311, 406, 409, 410, 450
Саджуга Богдан, 276, 294, 296
Саджуга Володимир, 350
Саджуга Гриць, 60, 62, 65, 67, 69, 74, 77, 79, 81, 83, 111
Саджуга Данко, 61, 63, 65, 68, 70, 111
Саджуга Іван, 45, 47, 52, 86, 93, 97, 99, 113, 117, 190
Саджуга Йосиф, 294, 310, 350, 419, 450
Саджуга Катерина, 346
Саджуга Любомир, 421, 450
Саджуга Марія, 260, 421
Саджуга Микола, 201, 260, 296, 311, 353, 421
Саджуга Михайло, 310, 349, 350, 450
Саджуга Наталія, 294
Саджуга Ольга, 262, 407
Саджуга Пазя, 310, 351, 451
Саджуга Параскевія, 351, 451
Саджуга Пелагія, 351
Саджуга Петро, 271, 296, 341, 456
Саджуга Розалія, 255, 354, 451
Саджуга Роман, 294, 327, 450
Саджуга Сенько, 48, 87, 94, 113, 117
Саджуга Софія, 255
Саджуга Станіслав, 413
Саджуга Стефанія, 423
Саджуга Федір, 184, 186
Самбір, 297, 329, 349, 358, 359, 380, 424, 425
Самбірищина, 138, 154, 336, 390
«Сарніцький», 311, 411
Сарніцький Валенти, 280, 311, 411

Сас Стефан, 60, 62, 64, 67, 69, 111
Сатриганжицький Собко, 34
Сахалін, 363, 380, 381
Сахар Параскевія, 424
Семечко Тома, 153
Сенишин Катерина, 422
Сенчук Михайло, 321
Сенько Пазя, 61, 63, 65, 67, 70, 111
Сенько, 451
«Сеп», 466
Середа П., 481
«Сереляк», 291, 311
Серило Федір, 73, 76, 78, 80, 82
Серило Яцек, 59, 62, 64, 66, 68, 111
«Серіляк», 295, 352, 445, 451
Серіляк Андрій, 352
Серіляк Катерина, 352, 401
Серіляк Марія, 329, 343, 451
Серіляк Михайло, 42, 108, 117, 120, 295, 352
Серіляк Пазя, 120
Серіляк Петро, 295
Серіляк Розалія, 311, 352, 451
Серіляк Стефан, 352, 451
Серіляк Федір, 45, 47, 52, 86, 93, 94, 96, 100, 101, 113, 117
Сибір, 282, 284, 312, 341, 342, 404, 424, 434, 465
Сидір Мирослав, 479, 481
«Сівадлівка», 293, 310, 317, 320, 328, 364, 366, 449
Сівадло Григорій, 45, 52, 113, 231
Сівадло Павло, 231
Сівадло Петро, 231
Сівадло Стефан, 45, 47, 52, 59, 61, 64, 66, 68, 73, 76, 78, 80, 82, 85, 93, 97, 98, 99, 111, 113, 117
Сіви Томек, 163
Сікора Павло, 59, 61, 64, 66, 68, 73, 76, 78, 80, 82, 111
Сільниця, 6, 23, 25, 26, 34, 50, 53, 54, 55, 95, 101, 140, 144, 147, 150, 151, 152, 207, 208, 285, 319, 322, 327, 348, 364, 369, 388, 454, 461, 462, 469
Сіман Еліно́р, 385
Сіри Сташек, 470
«Скакун», 299
«Скала», 34, 295, 309, 311, 359, 433
Скарбенська Катерина, 224
Скибін Жорж, 357
Скнилів, 339, 347, 354, 407
Скоморохи, 378
Скопів, 459, 466
Скржинський Северин, 150, 151
Скржинські Людвіг, 172
«Скринатки», 282, 287, 307, 430, 443
Скшинські Вінцент, 42, 108
Слаби Фльоріян, 469
Слівінський Євген, 378
«Сліпий», 419
Словаччина, 157
Слонне, 208
Слончка Ангелина, 337
Слюсарчин Мирон, 380
Сльончка Генрик, 255
Сльончка Дарія, 478
Сльончка Ева, 255
Сльончка Станіслав, 471
Сльончка Сташко, 436
«Сльончківка», 340
Смик Стефанія, 422
Смичинський Ярослав, 300
Собчук Станіслав, 476
Сокільники, 320, 373, 390, 405
«Соколик», 295, 311, 340, 347, 451
Соколик Ангелина, 330, 401
Соколик Анджей, 461
Соколик Андрій, 277
Соколик Антош, 311
Соколик Ксенія, 340
Соколик Марія, 348, 451
Соколик Олександра, 362
Соколик Павлина, 295
Соколик Розалія, 434
Соколик Юзеф, 281, 311, 347, 379
Соколик Ян, 281, 348
Соколік Анджей, 348, 471
Соколік Міхал, 280

Соколік Юзеф, 280
 Солодка Ольга, 416
 Соломко Зінаїда, 381
 Солтикевич Яків, 153
 Сорочак Стефан, 34
 Сосняк Софія, 10
 «Срака», 307, 374
 СРСР, 177, 256, 258, 264, 266, 269, 270, 275, 277, 301, 321, 392
 «Став», 286, 287, 293, 300, 307, 310, 313, 328, 356, 358, 360, 370, 432, 443, 448
 «Стависька», 284, 297, 298, 301, 307, 311, 361, 443, 457, 468
 Стадник Юрій, 48, 87, 113
 Стадніцкі Ян, 27
 Станкевич Катерина, 227, 228
 Старко Ярослав, 427
 Стельмах Ярослав, 372
 «Стельмашка», 294, 310, 349, 450
 Степаненко Леоніда, 336
 «Стетевець», 288, 297, 308, 376, 445
 Стефан Г., 410, 427
 Стефанюк Богдан, 385
 Стецик Данило, 190, 191
 «Стець», 283, 295, 311, 407, 451
 Стець Андрій, 44, 47, 51, 59, 60, 61, 62, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 73, 76, 78, 80, 82, 86, 92, 95, 96, 102, 111, 113, 117, 190
 Стець Анна, 349, 451
 Стець Іван, 74, 77, 79, 81, 84
 Стець Катерина, 262, 408
 Стець Марія, 255, 261, 262, 276, 311, 323, 349, 407, 408, 410, 451
 Стець Михайло, 262, 354
 Стець Надія, 262, 295
 Стець Наталія, 329, 348
 Стець Прокоп, 104, 106, 117, 120
 Стець Розалія, 277
 Стець Роман, 259, 283, 311, 396, 426
 Стець Северин, 194, 195, 196, 197, 201, 311, 358, 406
 Стець Стефанія, 269, 380
 Стець Яків, 42, 108
 Стець Ярослава, 349, 451, 454
 Столяж Ян, 117
 «Стрейко», 311, 382, 394, 451
 Стрейко Анна, 348
 Стрейко Антон, 265, 401, 451
 Стрейко Дарія, 468
 Стрейко Ева, 265, 311, 326, 400, 401, 451
 Стрейко Іван, 265
 Стрейко Ізидор, 266
 Стрейко Марія, 230, 265, 266, 268, 382, 385, 394, 401, 451
 Стрейко Михайло, 60, 62, 64, 67, 69, 74, 76, 79, 81, 83, 111
 Стрейко Олекса, 45, 47, 52, 60, 62, 64, 67, 69, 73, 76, 78, 80, 82, 86, 92, 95, 96, 99, 102, 111, 113, 117
 Стрейко Ольга, 265, 428
 Стрейко Сенько, 42, 108, 117, 120
 Стрий, 418, 419, 422
 Струсів, 380
 Стишелец, 176, 395
 Сувка Казімеж, 468
 Судова Вишня, 431
 Сулімірський Т., 20
 Сумка Тереса, 336
 Сурець Даніель, 74, 77
 Сурець Собель, 74, 77
 Сурець Шимек, 74, 77
 Сущин, 301, 317, 321, 324, 329, 332, 338, 344, 348, 349, 350, 358, 366, 368, 388, 390, 393, 397, 406, 407, 421
 Сян, 5, 19, 20, 22, 23, 34, 35, 46, 94, 100, 101, 103, 137, 140, 160, 162, 195, 196, 197, 204, 233, 296, 349, 361, 363, 365, 415, 454, 476
 Сянік, 21, 361
 Сяніцька земля, 21, 33
 Сяніцький округ, 33
 Сяніччина, 339, 427
 Сянок, 155, 163, 196, 198, 465
 «Танька», 309, 332

Тарнавський Василь, 93, 98, 99, 117
 Тарнавський Іван, 44, 46, 51, 85, 95,
 96, 102, 113, 117
 Тарнов, 428
 Тарноруда, 418
 Твожинські Ян де, 34
 Теремовля, 316, 318, 344, 347, 426
 Терешак Шимон, 34
 Терлецька Ангеліна, 263
 Терлецька Антоніна, 423
 Терлецька Ева, 379
 Терлецька Катерина, 411
 Терлецька-Подольчак Дарія, 324
 Терлецький Андрій, 255
 Терлецький Василь, 42, 108, 117, 120
 Терлецький Володимир, 262, 311,
 378, 411, 457
 Терлецький Іван, 44, 51, 101, 103,
 113
 Терлецький Михайло, 42, 108, 117,
 120, 255
 Терлецький Петро, 261, 301, 311,
 327, 336, 412, 456
 «Терлецькі», 311, 411, 456, 457
 Тернопіль, 321, 332, 338, 349, 370,
 387, 388, 393, 397, 410
 «Тимко», 308, 426, 456
 Тирява Волоська, 156
 Тисьмениця, 408
 «Ткач», 293, 300, 391, 447, 448
 Торонто, 313, 326, 329, 330, 335,
 336, 338, 339, 346, 380, 381, 387,
 390, 394, 395, 410, 416, 420, 427,
 428, 432, 436, 477
 Точек Мацько, 74, 76, 79, 81, 83
 Точек Томек, 47, 86, 92, 95, 97, 100,
 102, 114, 117, 279
 Трешневський Андрій, 155
 «Троє портко», 256, 311, 314, 318
 Трофимович Юхим, 333
 «Троян», 295, 311, 342
 Троян Андрій, 274, 281, 311, 318
 Троян Анна, 300, 349, 354
 Троян Антон, 281, 311, 314, 342,
 343, 364, 451
 Троян Антоніна, 280
 Троян Володимир, 201, 266, 300, 301
 Троян Гриць, 42, 105, 108, 118, 120
 Троян Ева, 318
 Троян Євгенія, 318, 454
 Троян Іван, 42, 104, 106, 108, 117,
 118, 120
 Троян Йосиф, 311, 346, 398, 457
 Троян Кароліна, 316
 Троян Катерина, 389, 407, 414
 Троян Марина, 318, 451
 Троян Марія, 230, 266, 311, 393, 394,
 451
 Троян Микола, 311, 314, 318, 451
 Троян Мирослава, 266, 394, 451
 Троян Михайло, 295
 Троян Наталія, 319, 451
 Троян Олександра, 319, 451
 Троян Петро, 45, 48, 52, 86, 93, 98,
 99, 114, 118
 Троян Розалія, 346
 Троян Северин, 319, 451
 Троян Сенько, 311, 319, 451
 Троян Симеон, 274
 Троян Стефан, 42, 105, 108, 118, 121
 Троян Тимко, 184
 Троян Томко, 188
 Троян Шимон, 280
 Троян Ярослав, 295, 343, 398, 451
 Трущак Роман, 391
 Туранський Леон, 408
 Турки, 155
 Турковид Анна, 338
 Туцький Стах, 428
 Тхір Вацек, 479
 Тхоровський Петро, 342
 Тютків, 349
 Угерці Незабитовські, 156
 Ужгород, 418
 Україна, 10, 25, 29, 30, 31, 32, 61,
 63, 65, 68, 70, 75, 77, 79, 81, 84,
 85, 87, 94, 103, 106, 111, 118, 121,
 142, 160, 162, 188, 190, 194, 237,
 282, 283, 284, 286, 287, 288, 289,

290, 291, 292, 293, 294, 295, 297,
 299, 301, 313, 314, 316, 317, 318,
 319, 320, 321, 329, 331, 333, 334,
 336, 339, 341, 343, 344, 347, 349,
 350, 351, 352, 353, 356, 358, 359,
 361, 366, 368, 369, 370, 373, 376,
 377, 378, 381, 382, 384, 385, 387,
 388, 389, 390, 391, 392, 393, 397,
 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407,
 408, 409, 411, 412, 413, 415, 417,
 421, 422, 423, 425, 426, 429, 432,
 433, 434, 438, 452, 453, 482
 Улан Абрам, 114
 Уліч, 21
 Уляновська Анастасія, 318
 Уляновська Ангелина, 295
 Уляновська Анеля, 325, 332
 Уляновська Анна, 275, 278
 Уляновська Ева, 276
 Уляновська Зофія, 258
 Уляновська Катерина, 222, 223, 224,
 225
 Уляновська Софія, 432
 Уляновський Анджей, 118
 Уляновський Андрій, 121
 Уляновський Войтек, 311, 322
 Уляновський Матіаш, 42, 108, 118,
 121
 Уляновський Францішек, 280, 314,
 321
 Уляновський Шимон, 93, 99, 114,
 118, 279
 Уляновський Юзеф, 280, 468
 Уляновський Ян, 280, 281, 285, 311,
 325, 326, 459, 473
 Уран Авраам, 39
 УРСР, 419
 Устіяновський Тадей, 153
 Фаль Йосиф, 157
 Фамова Аполонія, 228
 «Федак», 417, 464
 Федак Александра, 278
 Федак Анастасія, 229
 Федак Андрій, 184, 194, 255, 256,
 272, 285, 295, 301, 315, 337, 362,
 365, 439, 466, 477
 Федак Анна, 231, 255, 260, 262, 276,
 324, 334, 365, 409, 418, 421, 422,
 451, 452, 478
 Федак Антон, 276, 281, 311, 323,
 324, 334, 451
 Федак Богдан, 301, 329, 478
 Федак Варвара, 230
 Федак Василь, 59, 61, 63, 66, 68, 73,
 75, 78, 80, 82, 111, 231
 Федак Володимир, 284, 295, 346,
 363, 422, 438, 452, 453, 463, 478
 Федак Григорій, 311, 345, 346, 452,
 462
 Федак Данило, 390
 Федак Дарія, 323
 Федак Дмитро, 263, 311, 405, 406,
 451
 Федак Ева, 229, 230, 255
 Федак Зофія, 267, 276
 Федак Іван, 256
 Федак Йосиф, 272, 283, 301, 346,
 452
 Федак Катерина, 228, 230, 270, 272,
 334, 345, 349, 358, 365, 376, 377,
 418, 422, 451, 452
 Федак Куба, 255
 Федак Льонгіна, 400, 451
 Федак Марія, 228, 231, 259, 278,
 342, 354, 357, 375, 418, 429, 452
 Федак Микита, 283, 301
 Федак Микола, 255, 272, 311, 364,
 365, 452
 Федак Михайло, 42, 59, 62, 64, 66,
 69, 74, 76, 78, 80, 83, 105, 108, 111,
 118, 121, 281, 283, 295, 297, 301,
 311, 329, 348, 362, 363, 390, 411,
 421, 457
 Федак Мілько, 363, 364, 396
 Федак Мінодора, 400, 451
 Федак Олег, 324, 451
 Федак Олександра, 192, 194, 231,
 295, 311, 332, 335, 457
 Федак Ольга, 264, 398

- Федак Омелян, 295, 438, 453
 Федак Осип, 196, 197
 Федак Петро, 255, 358
 Федак Розалія, 320, 334, 366, 431
 Федак Роман, 295
 Федак Северин, 284, 311, 316, 338, 339, 427, 452
 Федак Софія, 255, 295, 301, 324, 374, 384, 390, 410, 418, 451, 452, 471
 Федак Стефан, 42, 61, 63, 65, 68, 70, 104, 108, 111, 118, 121
 Федак Теодор, 264, 311, 399
 Федак Тереса, 400, 451
 Федак Федір, 255
 Федак Юліян, 201, 203, 260, 311, 389, 395, 421, 463, 472
 «Федачка», 311, 357, 385, 389, 421, 451
 Федаш Ева, 333
 Федаш Михайло, 333
 Федаш Павло, 333
 Федорчак Василь, 397
 Федьків Гриць, 73, 75, 78, 80, 82
 Федьків Данко, 73, 75, 78, 80, 82
 «Федько», 308, 377, 396, 445
 Фейт Лея, 224, 225
 «Ферко», 298, 312
 «Феська», 351, 382
 Феська Урина, 457
 Філядельфія, 155
 Флінт, 337
 Флорида, 428, 432
 Фокстон, 313
 Франковська Катерина, 222
 Франція, 393, 425
 Хабаровський край, 377
 «Хальо», 311, 319
 Харевца Софія, 222
 Харків, 397, 435
 Хатанич Марія, 224
 «Хахна», 311, 325
 Херсон, 344
 Хижне, 137
 Хижний, 137
 Хитак Агата, 224
 Хімчак Леонід, 333
 «Хмель», 299, 356, 396
 Ходорівка, 6, 19, 34, 35, 160, 313, 388
 Холмицина, 459
 «Холодний», 298, 361, 431
 Холодновідка, 314, 316, 323, 325, 330, 332, 333, 336, 353, 361, 363, 412
 Хомік Теофіль, 154
 Хорватська держава, 21
 «Хороша», 287, 307, 360, 443
 Хром'як Калина, 418
 Хропек Марія, 340
 «Хрущ», 299, 423
 «Цап», 351
 Цап Василь, 44, 51, 60, 62, 64, 67, 69, 73, 75, 78, 80, 82, 92, 95, 96, 103, 111, 114, 118
 Цап Ганат, 121
 Цап Гнат, 42, 85, 104, 108, 114, 118, 121
 Цап Сильвестер, 48, 61, 63, 65, 68, 70, 74, 77, 79, 81, 84, 87, 93, 111, 114, 118
 Царгород, 21
 «Цвай», 310, 353, 407, 419, 423, 433, 451
 Цериба Ганна, 342
 Цимбаліст Ян, 469
 Цимбалістий Мечислав, 467
 «Цуган», 287, 307, 359, 444
 «Цяпа», 310, 457
 «Цьотка», 331
 Чабан Андрій, 418
 Чайковський Кирило, 155
 «Чарна», 314, 325
 Чвертки, 34, 35, 95, 101, 142
 Чеп Соня, 61, 63, 65, 67, 70, 111
 Чеп Яцек, 48, 86, 93, 100, 114, 118

Червенські городи, 21
 Червінський Нестор, 431
 «Червоний Потік», 140
 Червоний потік, 34, 96, 140
 Червоноград, 379, 415, 416
 Чернівецька область, 341
 Чехів, 21
 Чижик Михайлина, 340
 «Чміль», 298
 Чолій Євген, 428
 Чорний Степан, 426
 Чума Петро, 390

 «Швабівка», 286, 287, 295, 307, 311,
 315, 317, 319, 322, 323, 324, 329,
 350, 378, 443
 Швабівка, 317, 319, 322, 323, 329,
 350, 378
 Швеція, 367
 Шевчик Агафія, 222
 Шевчук Василь, 151, 157, 161, 202,
 203, 326
 Шевчук Олег, 405
 Шевчук Стефанія, 202
 Шевчук Ярослав, 203, 326
 Шеллей Рінг, 390
 «Шимцьо», 311, 318
 «Шишка», 301, 323
 «Шия», 401
 Шльончка Андрій, 186
 Шльончка Анна, 359
 Шльончка Вавжско, 280, 281, 311,
 433, 436, 463
 Шльончка Володимир, 323
 Шльончка Зофія, 262
 Шльончка Марія, 121, 295
 Шльончка Марцін, 42, 105, 108, 118
 Шльончка Міхал, 121
 Шльончка Польдек, 341
 Шльончка Розалія, 427
 Шльончка Софія, 417
 Шльончка Станіслав, 280, 281, 311,
 410, 463
 Шльончка Стефанія, 295
 Шльончка Юзеф, 295

 «Шльончківка», 291, 296, 309, 340,
 378, 448, 456
 «Шпак», 370, 373, 383, 450, 452
 Шпак Андрій, 269, 297, 311, 330,
 374, 383, 452, 463
 Шпак Анна, 223, 230, 358, 364, 371
 Шпак Антон, 270, 371, 452
 Шпак Болек, 467
 Шпак Віхта, 362, 472
 Шпак Володимир, 296, 323
 Шпак Дмитро, 329
 Шпак Іван, 45, 48, 52, 74, 76, 79, 81,
 83, 86, 93, 96, 98, 99, 102, 111, 114,
 118, 269, 270
 Шпак Йосиф, 295
 Шпак Катерина, 255, 276, 323
 Шпак Куба, 255
 Шпак Кшиська, 61, 63, 65, 67, 70,
 111
 Шпак Марія, 270, 343, 452
 Шпак Марцін, 93, 96, 98, 102, 114,
 118, 279
 Шпак Панько, 60, 62, 64, 67, 69, 73,
 76, 78, 80, 82, 111
 Шпак Петро, 44, 47, 52, 86, 92, 95,
 96, 99, 102, 103, 114, 118, 277, 324,
 330, 351, 452, 454
 Шпак Розалія, 227, 228, 330, 372,
 448, 452, 454, 460
 Шпак Роман, 296, 311
 Шпак Семен, 372
 Шпак Софія, 330, 452, 454, 460
 Шпак Теофіль, 452
 Шпак Федір, 42, 55, 105, 108, 118,
 121
 Шпак Юлія, 371, 452
 Шпак Юстина, 311
 Шпак Ярослав, 343, 452
 Шпак-Вікляч Марія, 452
 «Шпаківка», 296, 297, 307, 308, 310,
 311, 370, 384, 443, 447, 452
 Шпако Теофіль, 407
 «Шпачка», 371
 «Штепси», 374
 Штірер Естер, 223

- «Штос»*, 290, 293, 309, 392, 456
Шубеляк Богдан, 420
Шубеляк Леся, 478
Шуль Йосиф, 349
Щавінська Песя, 469
Щавінський С., 422

«Щепони́ха», 295, 311, 326, 332
«Шупак», 299, 354

Юривці, 173

Явірник, 360, 390
Яворський Валерій, 409
«Якимець», 292, 309, 370, 384, 387, 403, 406, 437, 448

Якимець Василь, 45, 47, 52, 86, 94, 96, 100, 101, 114, 118
Якимець Гриць, 73, 75, 78, 80, 82
Якимець Іван, 48, 60, 62, 65, 67, 69, 93, 96, 98, 99, 102, 105, 111, 114, 118
Якимець Михайло, 45, 52, 114
Якимець Стефан, 61, 63, 65, 68, 70, 111
Якимець Юстина, 320
Ялісмус Іван, 86
«Яр», 299, 348, 396
Ясногорці, 381
«Ясько», 387, 443, 444, 445, 450
«Яцек», 285, 309, 344, 347, 348, 360, 447

Зміст

Вступне слово	5
Introduction	11
Опис підданих с. Павлокома за 1773 рік	17
Поселення в околицях Динова до 14 століття	19
Перші знані вістки про село Павлокому	22
Додаток	29
Географічний опис	33
Панщина	36
Землевласники	40
Повинності селян	46
Панщина і церква	50
Панщизняні обов'язки підданих с. Павлокоми	57
Додаток 1	
Тип і кількість засівального зерна у кожного селянина	59
Худоба	61
Кількість та рід панщизняних робіт	63
Повинності селян натурою	66
Податок грішми та вівсом	68
Інвентар с. Павлокома 26 грудня 1773 року	71
Додаток 2	
Зернові	73
Річні обов'язки	75
Худоба	78
Податки	80
Сумарій річних прибутків	84
Інвентар с. Павлокома за 1787 рік. Фасія ч. 195	85
Фасія 1811 8217/133	87
Йосифінська та Францисканська метрики	89
Йосифінська та Францисканська метрики (опис)	91
Йосифінська Метрика 1, с. Павлокома, 1787–1788	92
Йосифінська метрика 2, 1787–1788	95
Францисканська метрика, с. Павлокома, 1820–1847	104

Землевласники, 11 липня 1820 р.	107
Сумарій	109
Мешканці с. Павлокома	
за Описом та Інвентарем 1773 року	110
Мешканці с. Павлокома	
за Інвентарем 1787 р. і Консигнацією 1789 р.	112
Мешканці с. Павлокома за Йосифінською	
та Францисканською метриками.....	115
Мешканці с. Павлокома за списками 1826 та 1841 рр.	119
Церква	135
Опис нерухомого майна церкви	139
Справджені викази прибутків і видатків парохії	
в с. Павлокома	143
Обладнання церкви	148
Церква у 20-му столітті	150
Кількість парохіян	158
Церква як остоя національної свідомості	159
Як руйновано церкву	163
Школа	169
Позашкільна освіта	177
Товариство «Просвіта»	181
Перший рік діяльності читальні	186
Родина в с. Павлокома.....	205
Подружжя в с. Павлокома	
1784–1843	207
Весільні обряди.....	210
Новонароджені, 1674–1945. Баби повитухи, 1792–1945.	
Багаторазові народження, 1792–1945. Назви хворіб	
та причин смерті, 1784-1843	215
Новонароджені 1674–1945	217
Баби-повитухи 1792–1945	222
Багаторазові народження 1792–1945	229
Назви хворіб та причин смерті в книзі	
Liber Mortuorum 1784-1843	231

Павлокімська говірка	235
Списки та описи с. Павлокоми, 1912–1945 рр.	253
Емігранти з Павлокоми до США і Канади 1912-13, 1925-28 рр.	255
Список родин Павлокоми 1943-1945	
о. Володимира Лемця	256
Польські родини Павлокоми	279
Мешканці села, мобілізовані у 1939 році на польсько- німецьку війну	282
Арештовані НКВД 1939–41 роки	284
Список арештованих німцями 1941–1942 рр.	285
Список мешканців Павлокоми, в 1941–43 рр. примусово висланих на працю до Німеччини	286
Добровольці в дивізії «Галичина»	296
Мобілізовані в 1940 році та схоплені в 1944 році	
до служби в Червоній Армії	297
1940 рік	297
1944 рік. Схоплені під час облави для служби в Червоній Армії	297
Вояки УПА з села Павлокома	298
Прізвиська, назвиська, сусідства	303
Алфавітний список до «Прізвиська і сусідства»	307
Прізвиська родин, назвиська, сусідства 1945–1999 рр.	312
На «Савчину»	312
Над «Став»	313
До «Коцили» До «Браціся»	314
На «Крілівку»	315
Троянівка «Лісний»	318
До «Шимця»	318
До «Троє порток»	318
До «Халя»	319
До «Сенька» На «Швабівку»	319
«Сівадлівка»	320
До «Піцяї»	320
До «Єгипту»	321
До «Коцура»	322
До «Войтусової»	322
До «Бздзьона»	322
З «Загори»	323

На «Швабівку»	324
До Уляновскіх До «Хахни»	325
До «Ланчака»	325
До «Щепоніхи»	326
До «Саджуги»	326
Під «Грушкою»	327
До «Куча»	328
На «Бувалівку»	329
До «Куча» На «Бувалівку»	330
До «Небощика»	330
До «Загородки» До «Цьотки»	331
До «Таньки»	332
На «Лисаківку»	332
На «Джулівку» До «Другої хати»	333
До «Бурка»	337
На «Калюжу»	337
На «Гуцову Скалу»	339
До «Кругеля»	339
До «Куриські» До «Кругеля»	340
До «Гуца»	340
На «Сльончківку» («Шльончківку»)	340
На «Барбареківку»	341
До «Гжондзеля»	341
До «Газди»	342
До «Коруни»	342
До «Трояна» До «Базьки»	342
До «Пазі»	343
До «Війта»	343
До «Лінивого»	344
До «Яцка»	344
До «Яцка» (справжнього)	344
Шкільний город та Школа На «Дзівівку»	345
До «Камінця»	345
До «Вацяка»	346
На «Галерію» До «Кубика»	347
Від «Яцка» З «Галерії»	347
До «Жоньци з Города»	347
До «Соколика»	347
До «Антка Кішки» До «Жандарма»	348
До «Дячихи»	349
До «Стельмашки»	349
До «Добоша»	350
Під «Греблю»	350
До «Цапа» (До «Феськи»)	351

«Курна Хата»	351
До «Кручка»	351
До «Сериляка»	352
На «Боднарівку»	353
На «Горб» до «Цвая»	353
До «Деркача»	354
На «Горбівку»	354
До «Дяка»	355
Над «Став»	356
До «Вацяка»	357
Під «Канцелярію» До «Цугана»	359
До «Коршми» До «Карбівника»	359
До «Гарендарки»	360
До «Хорошої» (Над «Ставом»)	360
До «Яцка»	360
На «Стависька»	361
До «Думіна»	364
На «Діброві»	364
До «Кулявого» з «Діброви»	365
Під «Дібровою» З «Потока»	366
Під «Діброву»	367
Під «Гірками»	368
До «Кашицького»	368
На «Вобшар»	369
На «Шпаківку»	370
До «Пантола» До «Шпачки»	371
До «Шпака»	373
До «Сракі» також на «Штепси»	374
До «Романика» з «Закуття»	374
На «Закуття» До «Бімбаса»	375
До «Стетевця»	376
До «Федька»	377
До «Лучки»	378
До «Планіти»	379
До «Коштовського» з «Закуття»	381
До «Вандаскі»	382
До «Видри»	382
До «Яська від Пилипа» з «Закуття»	382
До «Шпака» з «Закуття»	383
До «Якимця»	384
На «Шпаківку»	384
До «Ігнаца»	385
До «Пилипа» з «Закуття»	385
До «Павла»	386

До «Кожушка»	386
На «Греди»	387
До «Писаря»	387
До «Яська» від «Писаря»	387
На «Видрівку»	389
До «Ткача»	391
До «Штоса»	392
На «Пудлівку»	393
До «Стрейка»	394
До «Коваля»	394
До «Васарабки»	395
До «Мудрички»	395
До «Лабатої»	396
До «Маршалка»	397
До «Михаля»	398
На «Порубку»	398
До «Крентого» біля школи	398
На «Роздорожжя»	399
До «Майчихи» або «Майковички»	400
На «Гірку»	400
На «Гарасівку»	401
До «Михалика»	402
На «Макухівку»	403
До «Верховського»	404
На «Макухівку»	404
До «Коляси»	405
На «Гірку» до «Гарануші» До «Петрусенька»	407
До «Стеця» «Війта»	407
Під «Греблю» до «Польного»	408
Під «Гірку»	409
На «Гірку»	410
До «Вунсатого»	410
До «Сарніцького»	411
До «Терлецьких»	411
До «Нодзі»	413
На «Олексівку» До «Души»	414
До «Бельця»	414
До «Налесника»	415
До «Махая»	417
На «Олексівку» До «Федака»	417
На «Плебанію»	418
На «Карпівку»	419
До «Сліпого» До «Басури»	419
До «Майхра»	420

До «Єндрейця»	421
До «Гандляра»	421
До «Федачки»	421
До «Буди»	422
До «Пилипа» з «Карпівки»	423
До «Карбівника»	424
До «Другої хати»	424
Під «Плотом» або до «Воліся»	425
До «Тимка»	426
До «Рузьки»	426
На «Несторівку»	427
На »Несторівку»	428
До «Зимного» з «Несторівки»	429
На «Млаку»	430
До «Скринаток»	430
До «Ваня»	431
До «Коштовського»	431
До «Добоша»	432
На «Скалу»	433
На «Озері»	433
Під «Ділом»	434
На «Колонію»	435
За «Рікою»	435
До «Божекоханого»	436
До «Войтка Афанаса»	437

Список мешканців с. Павлокома, замордованих відділом Армії Крайової під командуванням пор. Юзефа Біса («Вацлава»)

2-3 березня 1945 року 441

Замордовані за статевим і віковим розподілом 455

Список родин, з яких ніхто не був замордований

3 березня 1945 р в Павлокомі 456

Вбивці 458

Місцеві вбивці 466

Колоністи 469

Сільничани 469

Дилягівці 469

Бартків чани 470

Динівчани 470

Бахірчани 471

Цвинтар 475

Бібліографія 513

Бібліографія	513
Документи	513
Спогади	518
Цвинтар	519
Книги	519
Листування у справі с. Павлокома	523
Ілюстрації	531
Показчик	540

Село, про яке тут мова, й надалі існує. Назва його позначена на географічній мапі, у ньому надалі живуть люди, хоч, правда, і не ті, які довгі віки змагалися за існування у тому чарівному куточку, де ріка Сян немов для розради міняє свій північний курс на східній, щоби біля древнього Перемишля знову повернути у належному напрямі. Природа ніби теж така, як у минулому.

Петро Й. Потічний

Петро Й. Потічний

ПАВЛОКОМА

1441-1945

Історія села

